ETHNOGRAPHISCHE SAMMLUNG
HERAUSGEGEBEN VON DER ETHNOGRAPHISCHEN KOMMISSION
DER ŠEVČENKO-GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN IN LEMBERG
Bd. XXXIX - XL

VOLKSLIEDER AUS DEM GALIZISCHEN LEMKENGEBIETE

TEXTE UND MELODIEN

AUFGEZEICHNET, GEORDNET UND ERLÄUTERT VON Dr. PHILARET KOLESSA

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК

ВИДАЄ ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА
Т. XXXIX—XL

НАРОДНІ ПІСНІ З ГАЛИЦЬКОЇ ЛЕМКІВЩИНИ

ТЕКСТИ Й МЕЛОДІЇ

ЗІБРАВ, УПОРЯДКУВАВ І ПОЯСНИВ

ДР. ФИЛАРЕТ КОЛЕССА

У ЛЬВОВІ 1929

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

Переднє слово.

Народню поезію й тісно звязану з нею музику характеризує з одної сторони консервативність у зберіганні стилевих форм, з другоїж сторони — постійна флуктуація, що є наслідком устної передачі на протязі довгих віків не піддержуваної й не провірюваної письменним закріпленням тексту й мелодії. При пливкому стані устної традиції пісенні типи живуть у непереглядній многоті варіянтів і комбінацій, залежно не тільки від локального оформлення але й від індивідуальности співця.

Природна річ, що на такому великому просторі, який заселює український нарід, не може бути рівномірно розміщений ані загальний засіб і добір мелодій, ані наверствовання давніших і новіших формацій та характеристичні признаки пісенного стилю. Ріжниці йдуть так далеко, що можна говорити про окремі діялекти музичні, які в головному покриваються з діялектами мови[1]).

На полі української людової музики виступають виразно **дві діялектичні групи:** східня, подніпрянська, багато більша і притім здається одноцільніша, та західня, менча, але зате більше здиференціонована[2]).

Особливо ярко виступають тут ріжниці в ділянці людової музики межи карпатськими гірняками з трьома племінними відмі-

---

[1]) На II. Конгресі Словянських Географів і Етнографів 1927. У. **Пражак** в рефераті про словацькі вишивки завважив, що в Братиславській окрузі границі окремих типів вишивкових точно покриваються з границями місцевих говорів.

[2]) Західня полоса української території наслідком географічного положення й конфігурації краю та дуже ріжнородних впливів сусідніх словянських і несловянських народів виявляє під етнографічним оглядом взагалі багато більшу диференціяцію, що показується не лиш у роздробленні діялектів мови й відтінках музичних діялектів, але також в области матеріяльної культури, як будова хати, крій одежі, розміщення вишивкових і писанкових взорів і т. і.

нами Гуцулів, Бойків і Лемків з одної сторони, та Волиняками, Подолянами й іншими мешканцями рівнин із другої сторони. Під тим оглядом карпатська полоса без порівняння більше консервативна від долів; мелодії з галицького Поділля наближуються подекуди до подніпрянських перевагою мелічного елементу над речитативним.

Взагаліж у західній групі виступають багато виразніше як у східній отсі архаїчні признаки мелодій:

1. Стиснена коротка форма строфи; свобода тактового укладу, що часто переходить у свобідне *rubato* й *parlando*; перевага дробленого речитативного ритму, що не багато місця лишає для кантилени.

2. Малий обєм скалі, що переважно обмежується квартою, квінтою, секстою, з приставленням долішньої домінанти й уводячого тону; останки середньовічних церковних ладів із неясним почуттям тональности.

3. Велике багацтво мелодичної орнаментики й мелізмів, що подекуди затирають ясні контури мелодичної лінії; з тим лучиться виминання наглих скоків більшими інтервалами та залюбовання в секундових ходах.

4. Строге відмежовання *dur* і *moll*, що затирається щойно в новішій верстві мелодій, де стрічаються частіше переходи в паралельну тонацію; дуже поширене вживання хроматизованих інтервалів (надмірна секунда й кварта, зменчена кварта) у мольових мелодіях; подекуди поява т. зв. невтральних інтервалів.

Головна течія української народньої музики на Подніпровю вийшла вже поза межі такого примітивізму: там переважають мелодії з широким обємом, що не замикаються в кварті й квінті, а часто переходять рамці октави; що не вининають скоків більшими інтервалами, виявляють ясні контури й виразний тактовий уклад, ширшу періодизацію, ясні контури й виразний тактовий уклад, ширшу періодизацію, а притім дають перевагу кантиленовим партіям; частіше подибуються переходи з *dur* у паралельне *moll* і навідворіт; в переважній части мелодій виступає виразно октавна система й вироблене почуття тональности. Усе те вказує на вищий ступінь розвитку, що виступає особливо в середній і південній полосі Подніпровя, бо на півночі в Чернігівщині помічається вже більше згущення архаїчних признак[3]).

---

[3]) На різниці межи згаданими двома діялектичними групами, звернув

Одначе треба зазначити, що всі українські музичні діялекти зливаються в один пісенний стиль та виявляють спільні основи в давніших верствах пісенних, особливо в обрядових мелодіях, а розходяться з собою головно в новіших верствах, у своїй надбудові, подекуди перекидаючи містки до людової музики сусідніх народів. Се можна сказати особливо про лемківські пісенні мелодії, що вносять найбільше діялектичних окремішностей в українську людову музику[4]).

Лемківський музичний діялект точно покривається з границями лемківського говору.

Майже увесь зібраний в отсьому томі пісенний матеріял записав я в часі трьох поїздок на Лемківщину: 1911 р. проживаючи в Риманові Сяніцького пов. збирав я пісні в сусідніх селах — Дошні й Волтошовій; про величезне багацтво пісень у тих сторонах засвідчує та обставина, що вибравшися на два дні в гори записав я у Ясліській Волі нижній 27 пісень, а в Шклярах протягом 5—6 годин 65 пісень. В 1912 р. вибравши собі осідок у Маластові Горлицького пов. записував я пісні також у сусідніх селах — Ропиці й Пантні; незвичайна живучість народньої поезії виявилася особливо в Пантні, де я зібрав того літа 134 пісні. Моя десятидневна поїздка в гори Горлицького й Грибівського пов. принесла неожидано багате жниво — 269 пісень —

увагу вже Ст. Людкевич в передмові до „Галицько-руських народніх мелодій“, (Етнографічний Збірник XXI—XXII, ст. XIV—XV), де між іншим говорить ось що:

„Галицькі пісні мають загалом узявши більш рецитовану ритміку і залежну від рецитації мелодику (се слово здається через ошибку пропущено Ф. К.), в якій мелізмати розвиваються головно на кінці періодів. Притім з боку чисто тонального галицькі пісні в зрівнанню з українськими являються теж монотонніші, обертаються в обмежених строях і держаться лиш головних інтервалів та несміло від них віддалюються, немовби вухо боялося втратити їх. Тому й періоди мелодій українських здаються і є фактично довші і ширші, а ціла будова тонально і ритмічно сміліша, художніша. По всьому отже українські пісні виявляють вищий, культурніший ступінь розвою музики народньої, ніж галицькі, а тим самим український племінний елемент являється музикальнішим від галицького“.

[4]) Докладніше мотивування отсих надто загальних завважень про розміщення українських музичних діялектів, їх характеристику й означення границь треба відложити до того часу, коли буде доповнений пісенний матеріял із мало досліджених околиць, та коли тисячі зібраних уже мелодій діждуться систематизації.

найбільше з сіл Устє руське, Ганчова й Висова, що лежать недалеко теперішньої чесько-словацької границі. Навіть у селах, в яких я лиш коротко задержувався в переїзді (Квятонь, Ставіша, Брунари вижні), повелось мені записати значне число пісень.

Найменче матеріялу успів я добути в часі третьої поїздки на Лемківщину 1913 р. в Новосандецькім повіті: в с. Андріївці над Попрадом коло Жегестова записав я 47 пісень, а в Поворознику під Криницею всього 2 пісні.

Мелодії записував я або зараз на місці, з голосу співця, або схоплював на валики фонографу, та аж пізніше переводив на ноти[5]).

Співали мені майже виключно селяни-хлібороби, переважно дівчата й молоді жінки, рідше старші жінки та виїмково мужчини.

[illegible] стрічався я у селян з прихильним відношенням до мойого [illegible]а й зрозумінням для моїх слів про велику вартість і красу народньої пісні.

Нераз можна було завважити навіть суперництво межи співачками, котра більше й краще заспіває.

Пісень записаних за інтелігентами набереться в нашому збірнику яких сорок і кілька. Тут належать мої давні записи, зроблені ще в 1890-тих рр. головно від питомців греко-католицької духовної семинарії у Львові, що походили з Лемківщини (як н. пр. о. Фаленчак), і декілька пісень, записаних від Модеста Менцінського; усі ті пісні, разом 17, вміщено в нашому збірнику під загальним означенням — з Сяніччини.

В часі світової війни 1917 р. пощастило мені записати в Відні 23 лемківські мелодії від управителя народньої школи з с. Розстайного (недалеко джерел Вислоки) Івана Гомика (55 літ), що прекрасно передавав народній спів та відступив мені свої записки текстів до проспіваних 23 мелодій, між ними кілька дуже цінних баладових пісень.

За інтелігентами записано ще й пісні ч. 191, 400, 409, 621.

Крім того одержав я від учительки Марії Лукашевичівної 4 пісні (ч. 33, 75, 117, 233), які записала від селян і підложила під ноти 1900 р. учителька в Чистогорбі Сяніцького пов. Юлія Назаревич.

[5]) Мелодії, списані при допомозі фонографу (разом 186), відмічено зіркою при порядковому числі.

Оттак склалася наша збірка, що обіймає 820 мелодій (вчисляючи й варіянти) із текстами, що часами по два, три й чотири підходять під одну мелодію. Вперве виступає тут галицька Лемківщина із своїм величезним багацтвом пісень, хоч ми певні того, що наша збірка обіймає лише частину пісенних засобів із тої занедбаної й відчуженої закутини української землі, як не вичерпували їх також звісні досі збірники текстів Якова Головацького й Івана Верхратського, та група лемківських мелодій у згаданому збірнику Ст. Людкевича (ч. 1416—1503).

На сьому місці висловлюю щиру подяку Всечеснішим Священикам оо. Л. Волянському, Гр. Калиновичеві, Ор. Мартиновичеві, Ор. Сандовичеві, Ів. Татарові, що гостили мене в часі згаданих етнографічних екскурсій по Лемківщині та влекшували контакт із селянами; окрема подяка належиться Впов. М. Лукашевичівній й І. Гомикові, від яких я одержав дещо з пісенних матеріялів. Дякую також Впов. Професорові А. Хибінському за позичення деяких книжок з бібліотеки Музикологічного Інституту львівського Університету й Клим. Квітці за цінні поради.

Деякі нерівности в правописі вийшли наслідком того, що друкування книжки почалося ще 1927 р. й протягнулося на 2 роки (спинюване спершу технічними трудноцами з печатанням нот, а потім нещасливим випадком, який довелось мені пережити в 1928 р.), та кінчалося саме в часі, коли в видання Наукового Товариства ім. Шевченка уводжено новий правопис.

У Львові д. 15. III. 1929.

Филарет Колесса.

Повіти й села, в яких записано пісні сього збірника.

Повіт:	Село:	Скількість пісень:
I. Горлиці (Середня й південна полоса).	1. Блехнарка	2
	2. Висова	73
	3. Ганчова	89
	4 Квятонь	12
	5. Маластів	109
	6. Лосє	1
	7. Пантна	134
	8. Ропиця руська	9
	9. Устє руське	62
II. Грибів (Південна полоса вподовж річки Білої).	10. Брунари вижні	14
	11. Ставіша	16
III. Ліско	12. Середнє велике	1
IV. Новий Санч (Південний кут).	13. Андріївка	47
	14. Поворозник	2
V. Сянік (Західня полоса вподовж гостинця Риманів-Яслиська).	15. Волтошова	59
	16. Дошно	50
	17. Камінка	1
	18. Шкляри	65
	19. Чистогорб	4
	20. Яслиська Воля ниж.	27
	21. Ріжні села Сянiччини	17
VI. Ясло (Південний кут).	22. Розстайне	23
		817

До сього збірника втягнено ще 3 пісні з пограничних сіл південного Підкарпаття: — з Тварожчі - Бардіївської округи — 2 п. (ч. 128 а, 425) і з Великої Березни — 1 п. (ч. 621).

Співці-селяни, що від них записано пісні:

Андріївка — пов. Новий Санч:

1) Веронія, 17-літня дівчина, дочка війта; 2) Головач Марія, 3) Павлова, 4) Русиняк Анна, 5) Семчишин Пазя — переважно молоді дівчата.

Блехнарка — пов. Горлиці:

Марія, стара жінка.

Брунари вижні — пов. Грибів:

1) Войтович Улька, 2) Галькович Агафія, 3) Потоцька Ганна — дівчата.

Висова — пов. Горлиці:

1) Варвара, 2) Гойсак Марія, 3) Дрекслер Антоха, 4), 5), 6) Дудич Анна, Євдоха, Орина, 7) Клавда, 8) Ференц Марія—дівчата; 9) Демчко Анна, 10) Дошна, 11) Коблош Анастазія — жінки середніх літ, 12) Золяк Наця, 13) Крестинич Орина — старші жінки.

Волтошова — пов. Сянік:

1) Кася Драгуз — 17 літня, незвичайно музикальна й талановита дівчина; 2), 3) Юлька й Фенна Драгузи, 4) Максимовичка Ганя. Записувано в хаті Драгузів.

Ганчова — пов. Горлиці:

1), 2) Вандзіляк Марія й Теодора, 3) Меланія, 4), 5) Сокол Марія й Олена — дівчата; 6) Мигаль Анна, війтиха — 40 літня жінка, співала найбільше; 7) Пирч Марія — старенька жінка 65 літ, співала дрожачим голосом; 8) Вандзіляк Онуфрій — незаможний господар середніх літ.

Дошно — пов. Сянік:

Записи пороблено від родини Ваня Коваля, в йогож хаті; співали: Ваньо, його жінка, дочка й швагер.

Камінка — пов. Сянік:

Співали молодиці.

Квятонь — пов. Горлиці:

1) Парагус Параска, 2) Марина — старші жінки.

Маластів — пов. Горлиці:

1) Баюс Ксеня, 2) Боцян Антоха, 3), 4) Молчанка Теодора й Юлія, 5) Павлик Настка, 6) Юрчак Марина — молоді жінки й дівчата.

Пантна — пов. Горлиці:

1) Вольняк Антошка, — 17 літня дуже співолюбива дівчина.

співала найбільше й найкраще; 2) Вольняк Анна, 3) Дзибан Ева, 4) Крупа Марина, 5) Лепак Євдоха, 6) Семаніцька Антоха, 7), 8) Тарбай Антоха й Улька — молоденькі дівчата; 9) Баюс Анна — замужня жінка.

П о в о р о з н и к — пов. Новий Санч:

Кулик Теодор — заможний господар — 45 літ.

Р о п и ц я р у с ь к а — пов. Горлиці:

Співали жінки.

С т а в і ш а — пов. Грибів:

1) Лаврин Роман — господар 35 літ, 2) Лаврин Орина — жінка середніх літ, 3) Лаврин Марина — старша жінка — 55 літ, 4) Ковальчук Марина. Записувано в хаті Лавринів.

Ш к л я р и — пов. Сянік:

1), 2) Ваньо Гоцко й його жінка — обоє середніх літ, 3) Вадяк Ганця, 4) Землянська Ганця, 5) Ядловська Ганця — дівчата.

У с т є р у с ь к е — пов. Горлиці:

1) Вахновська, 2) Даньковська Меланія, 3) Ковальчик Меланія, 4) Осеняк Софія, 5) Станьчак Анна, 6) Федоровська Аніля — молоді жінки й дівчата, 7) господар середніх літ.

Ч и с т о г о р б — пов. Сянік:

Співали селяни.

Я с л и с ь к а В о л я нижня — пов. Сянік:

Записувано в хаті Стефана Шубяка; найбільше пісень проспівала Нацка Шубяк.

Порядковання й характеристичні признаки лемківських пісенних мелодій.

I.

Одним із найважніших завдань музичної етнографії вважається збірники як найвірніше записаних і по обєктивним признакам впорядкованих мелодій традиційної т. зв. народньої музики, що давалиб певну основу для порівняних дослідів.

Порівняння мусить бути переведене передовсім в обсягу кождого збірника з окрема, щоби знайшлися разом згруповані не лиш варіянти кождої мелодії, але й споріднені мелодії, які виявляють спільні признаки, та щоби непереглядну на перший погляд ріжновидність мелодій звести до означеного числа типових форм, серед

яких легко можнаб орієнтуватися й означити їх ближче чи дальше споріднення.

Отже ціль порядковання пісень — се, як справедливо замічає І л ь м а р і К р о н (Krohn) — „научне пізнання кождої мелодії з окрема, що має вможливити ясне й докладне означення її відношення до інших мелодій“[6]).

Одначе порівнювання мелодій одних з одними та винаходження подібностей хочби лиш у рамцях одного збірника з кількома сотками пісень вимагає памятевого опановання цілого матеріялу, яке всеж таки не забезпечує перед евентуальними похибками й пропусками; а як же їх встерегтися, коли порівняння схочемо розтягнути на тисячі мелодій із інших збірників? Оттут і являється конечність — встановити к р и т е р і ї, на основі яких можнаб зовсім певно й обєктивно означувати подібности й ріжниці межи мелодіями, можнаб групувати їх по характеристичним признакам.

Групування, поділ чи класифікація мелодій, повинні опиратися на зовсім евідентних обєктивних даних, обмежуючи до найдальших границь субєктивне розуміння впорядчика.

Та винайдення таких обєктивних критеріїв споріднення й неоспорних основ класифікації людових мелодій належить саме до трудніших проблем порівняного музикознавства. Се питання видвигнено в „Sammelbände der Internationalen Musikgesellschaft“, де появилася згадана вже цінна стаття І. Крона[7]).

За основами класифікації мелодій шукає Крон в їх с т р у к т у р і, в к о м п о з и ц і й н і й с х е м і, звертаючи увагу на к а д е н ц і ї м у з и ч н и х ф р а з, що ввіходять у склад даної мелодії. Довгі літа працював Крон над порядкованням фінських народніх мелодій, що від 1893 р. почали появлятися в монументальному многотомовому виданні Фінського Літературного Товариства „Suomen Kansan Sävelmiä“; а що фінські мелодії виявляють переважно симетричну будову, зложену з чотирьох частей, тож і за основу поділу бере Крон ч о т и р и к а д е н ц і ї в обсягу мелодичної строфи і групує мелодії відповідно до того, чи й наскільки вони

[6]) I l m a r i K r o h n: „Welche ist die beste Methode, um Volks- und volksmässige Melodíen nach ihrer musikalischen (nicht textlichen) Beschaffenheit lexikalisch zu ordnen“. Sammelbände der IMG, IV Jahrg, 1902—1903, S. 643.

[7]) Праця Освальда К о л л є р а, поміщена в томуж томі „Sammelbände der IMG“ ст. 1—16, для порядковання людових мелодій по признанню самого автора не має значіння.

виявляють згідність насамперед в закінченні останньої фрази, потім другої, потім першої, а навпослід третьої. До означення характеру каденції не завсіди є міродатний останній тон фрази в буквальному розумінні, але радше останній динамічно визначений тон.

Порядковання мелодій по каденціям їх складових частей дійсно зводить разом варіянти й споріднені мелодії, помагає винайти типові форми та дає дуже добрий перегляд матеріялу. Одначе в ході роботи над виданням згаданого збірника фінських народніх мелодій Крон переконався, що під його систематику підходять добре лише чотирорядкові мелодії. Коли траплялася мелодія зложена з трьох рядків, видавець розширював її репетицією одної фрази, зазначуючи скобками розширення.

При мелодіях, у яких число рядків доходить до 6, видавець уважає поодинокі фрази як розширення, імітації, альтерації інших рядків, щоби лиш основну схему мелодії звести до чотирорядкової[8]). Врешті й сам признав се за помилку й зрозумів, що неможнаж трирядкових мелодій (що складаються переважно із 6-ти колін) насильно втолочувати в чотирорядкову схему[9]).

Та хоч під схему встановлену Кроном не дасться підтягнути вся ріжнородність людових мелодій, то всеж таки треба признати, що сей дослідник перший вказав дорогу до научної систематизації людових мелодій; бож дійсно в каденціях складових частей мелодії виступають найбільш характеристичні признаки її конструкції, а тональний характер каденцій дається означити на основі неоспоримих обєктивних даних, при чім субєктивному розумінню лишається лиш встановити, котрий із останніх тонів рядка вважати дійсно каденціяльним.

Більші труднощі виринають із приноровленням систематизації Крона до мелодій построєних на середньовічних церковних ладах і взагалі до мелодій, у яких почуття тональности виступає неясно, так що можнаб сперечатися, котрий саме тон скалі, на якій спирається дана мелодія, приняти за тоніку. При тім треба брати під увагу велику ріжноманітність у структурі пісенних мелодій, без намагання — зводити ріжнородні форми строфи до чотирорядкової схеми.

Систему Ільмарі Крона перейняв у цілости звісний угорський

[8]) „Suomen kansan sävelmiä“ II, 1, ст. VII.
[9]) Ibid. II, 9, ст. V.

композитор і музиколог Бела Барток, порядкуючи румунські й угорські людові мелодії[10]). В систему Ільм. Крона впроваджує Барток деякі модифікації, а саме: 1) Збирає в окремі групи мелодії дво- три- й чотирорядкові; одначе при мелодіях, що мають більше рядків як чотири, пятий і шестий рядок вважає він уже секвенційним повторенням і зачислює ті мелодії також межи чотирорядкові.

2) У межах згаданих груп переводить Барток дальшу класифікацію на основі каденцій поодиноких фраз, що входять у склад мелодії.

3) Для влекшення перегляду й порівняння нотує він мелодії так, щоб наконечний тон падав на g^1; відтак порядкує мелодії відповідно до висоти каденційного тону поодиноких фраз. Одначе механічне зведення закінчення всіх мелодій збірника до одного тону має й свої невигоди, бо нераз ідентичні мелодії ріжняться лиш закінченням: в одних піснях воно автентичне, в других плагіяльне, так що коли зведемо їх закінчення до одного тону, то мелодія з плагіяльним закінченням посунеться о кварту вище. Се замітив і сам впорядчик.

4) Поділ на дальші підвідділи переводить Б. по числу складів у поодиноких рядках, а на останку бере під увагу обєм мелодії (ambitus).

Значні уліпшення уводить Б. також у самій нотації пісень і впровадженню відповідних діякритичних знаків, якими користуємося в нашому збірнику. Оба збірники Бартока впорядковані відповідно до найновіших наукових вимогів, попереджені грунтовними студіями й характеристикою зібраного матеріялу, треба вважати за взірцеві й тим цінніші, що покищо одинокі в музичноетнографічній літературі.

Українська музична етнографія в порівнянні з станом аналогічних видань в інших краях виказує досить значні результати, а саме — кілька збірників мелодій, списаних по більшій части при допомозі фонографу та впорядкованих на основі ритмічних схем, що в тексті зазначуються складочисленням і відмічуванням силабічних груп.

[10]) Béla Bartók: Volksmusik der Rumänen von Maramures. Sammelbände für vergleichende Musikwissenschaft herausgegeben von Carl Stumpf und E. M. von Hornbostel, IV. Bd., Drei Masken Verlag, München 1923. — „Das ungarische Volkslied. Versuch einer Systematisierung der ungarischen Bauernmelodien“.

Така класифікація пісенних мелодій теоретично обоснована в студіях Петра *Сокальського* „Русская народная музыка, великорусская и малорусская, въ ея ритмическом и мелодическом строеніи“ (Харків 1888) і Филарета *Колесси* „Ритміка українських народніх пісень“ (Львів 1907). Практично переведено її в отсих збірниках:

1) Д-р Ст. *Людкевич*: Галицько-руські народні мелодії, ч. І і II. (Етнографічний Збірник XXI—XXII, Львів 1906—1908).

2) Л. *Плосайкевич*-Я. *Сєнчик*: „Мелодії українських народніх пісень з Поділля і Холмщини“, впорядкував Ст. *Людкевич*. (Матеріяли до української етнології XVI, Львів 1916. Із вступною розвідкою Фил. Колесси).

3) Фил. *Колесса*: Мелодії гаївок. (Матеріяли до української етнол. XII, Львів 1909).

4) Фил. *Колесса*: „Народні пісні з Південного Підкарпаття“. (Науковий Збірник „Просвіти“ в Ужгороді 1923).

*

Українські народні пісні визначуються незвичайним багацтвом ритмічних форм і великою ріжновидністю в будові строфи та її архітектоніці, т. є. укладі й пропорціях її частей. Побіч найчастіше вживаної строфи, зложеної з чотирьох частей у формі правильного 8-тактового музичного речення, подибуємо ріжні модифікації такої чотиродільної схеми, що повстають через повторювання, подвоювання й розщіплювання її поодиноких частей; подибуємо й строфу зложену з трьох рівномірних частей і ріжні її відміни — а всюди кидається в вічі раз незвичайна симетрія в укладі, другий раз таке її порушування, що має якусь особливу принаду, як се нераз помічаємо також у архітектурі й орнаменті.

Розглядаючи якунебудь пісенну мелодію під оглядом її структури помічаємо, що в склад сеї дрібненької композиції входять музичні фрази, визначені вже обрисами мелодії, а до того ще відділені від себе віддихами, мертвими інтервалами й павзами, що сходяться з цезурами в тексті. Кожда фраза для себе уявляє мелодичний і ритмічний мотив, пісенне коліно із сталим числом ритмічних вартостей, якому відповідає такеж число складів у силабічній групі підходячого тексту пісні.

Вслід за тим іде в тексті правильне складочислення, так що

текст навіть відірваний від мелодії виявляє поділ на силабічні групи й докладно означене число складів у віршах і групах.

В формі та складочисленню словесної строфи відбивається в загальних обрисах конструкція дотичної мелодії, її поділ на складові части, бож складочислова схема се неначе спільний знаменник, до якого зводиться співділання словесного й мелодичного елементу пісні.

Оттим то порядкування пісень по складочисловим схемам, спираючись на ритмічних признаках спільних мелодії й текстови пісень, зводить разом не лиш варіянти тексту, але дуже часто також варіянти мелодії та показує нераз, у котрих варіянтах мелодія або текст попсовані[11]). Трапляється дуже часто, що тексти ріжних пісень підходять під варіянти одноїж мелодії: се доказ, що нераз стара мелодія дає готову форму новим пісням і що формальна сторона тексту остає в повній залежности від пісенної мелодії.

Та на згаданих збірниках українських народніх пісень можемо провірити, що часто мелодії із спільними ритмічними схемами відбігають від себе в тональній сфері та сильно відріжняються обрисами мелодичних фраз, так що не вважаючи на спільну ритмічну основу виявляють окремі мелодичні типи.

Отже до порядкування мелодій не вистарчає класифікація оперта виключно на ритмічних признаках. Всеж таки *ритмічна будова мелодії, склад, пропорції й зіставлення ритмічних мотивів мусять бути для впорядчика вихідною точкою*, даючи найзагальніші рамці для спеціяльнішої класифікації, опертої по системі Ільмарі Крона на тональних відношеннях, що найсильніше виступають в окінченнях поодиноких фраз.

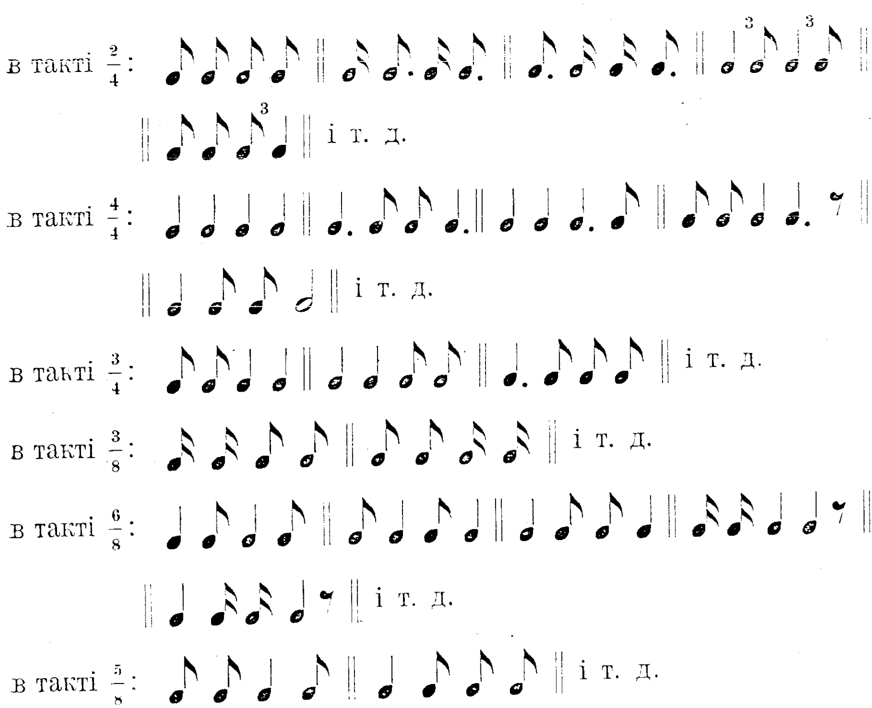
Як ритмічна схема мотиву або музичної фрази, виповнена мелодією, замикає в собі зразок музичної думки й одержує своє особливе значіння в строфі, входячи в звязок симетрії й кореспонденції з іншими частинами мелодії, так також підходяча група силабічна містить у собі якусь синтактично заокруглену частину словесної строфи. Така одноцільна фраза мелодії або мо-

[11]) Так н. пр. пісню „Ой їхали козаки з обозу“, звісну по всій українській території (навіть на Лемківщині) у розмірі 4 + 6, на Гуцульщині переведено на коломийковий розмір 4 + 4 + 6 (Шухевич: Гуцульщина III): се вказує очевидно на псовання давньої пісні, що зазначилося і в тексті гуцульського варіянту.

тив, сполучений сталою ритмічною структурою із силабічною групою, творить пісенне коліно, яке будемо вважати одиницею в архітектоніці пісенної строфи.

Найменча силабічна група, відповідаюча одноцільній фразі музичній та відмежована в тексті правильними цезурами, складається з трьох складів, а найбільша група, не переділена правильною цезурою, вміщає 7 складів; 8-складові одноцільні групи належать до рідких виїмків (ч. 275), так само як і двоскладові групи (ч. 451).

Одній групі силабічній, н. пр. 4-складовій, можуть відповідати в мелодії фрази з ріжнородним ритмічним змістом:

Колиж 4-складова група відповідає двотактовій фразі, подвоюється число можливих комбінацій.

Природна річ, що коротшим, три- й чотироскладовим групам відповідають у мелодії звичайно коротші, однотактові фрази, а довшим, пяти- шести- семискладовим групам довші фрази, розтягнені на два, а то й три такти, залежно від їх вмістимости,

від того, чи вони прості, чи зложені ($^2/_4$, чи $^4/_4$, $^6/_4$; $^3/_8$, чи $^6/_8$, $^9/_8$ і т. д.).

Пісенні коліна по два, три, чотири лучаться у групи, які називаємо рядками. Рядок, посереднє звено межи пісенним коліном і строфою, відповідає віршови в тексті. Одначе наслідком повторення чи подвоєння поодиноких мотивів, а також через додання рефренів у деяких мелодіях ритмічні рядки розростаються до пятьох, ба й шістьох колін (н. пр. ч. 355—367). Фрази угруповані в одному рядкові виявляють приналежність до одної цілости симетричним укладом та тіснішою сполукою під ритмічним і мелодичним оглядом; маркантне закінчення останнього коліна, в якому звичайно помічається або довша протяжна нота, а бодай сильно визначений наголос, або характеристична фігурація мелодії, по якій слідує віддих чи павза, вказує виразно на закінчення одної групи, одної симетрії, яка має противагу в другій паралельній частині строфи.

Згадані маркантні закінчення рядків у мелодії притягають до себе сильні наголоси й звукові асонанції в закінченнях підходячих віршів тексту; ся тенденція до звукової однозгідности виявляється в українських народніх піснях новішої формації досить правильним уживанням риму.

Коли в склад пісенної строфи входять два, три, чотири рядки, під ритмічним оглядом виявляють вони або зовсім аналогічну будову (ізоритмічні рядки), або ріжняться своїм складом, ба навіть числом пісенних колін (гетероритмічні рядки). Так буває н. пр. у строфах, в яких перший рядок двоколінний, а другий триколінний. Одначе й ті гетероритмічні рядки у своїх закінченнях звичайно мають зовсім однакову ритмічну структуру, що робить подібне враження однозгідности, як рим у віршах. Таким способом зазначується кореспонденція сих рядків, їх сполука в симетрію вищого порядку, в мелодичну строфу.

Крім зложених дво- три- чотироколінних рядків приходять в українських народніх піснях також одноцільні рядки, що не виявляють кристалізації ані виразного поділу на части. Головно в старинних весільних та обжинкових піснях виступають довші пісенні коліна, що мають значіння ритмічних рядків; у тексті відповідають їм одноцільні 7- 8- 9-складові вірші, у яких цезура не має постійного місця: 4+3 і 3+4; 5+3 і 3+5; 5+4 і 4+5 (н. пр. ч. 384 абв, 607). Мелодії сих пісень переходять часами в свобідне

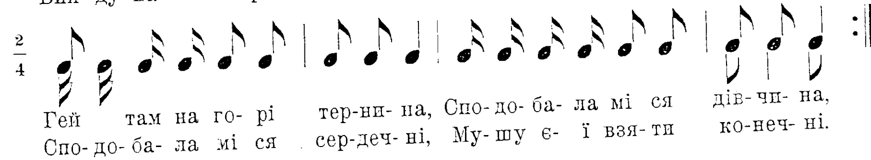
rubato, а 7-складові вірші переплітаються з 8- й 9-складовими.

В інших піснях лиш спорадично-одноцільна фраза музична з підходячою 5- 6-складовою групою силабічною приходить до значіння окремого ритмічного рядка (385, 386, 387); найчастіше симетричний уклад та пропорції частей строфи рішають про те, чи пісенне коліно вважати за окремий ритмічний рядок, чи за складову частину зложеного рядка[12]).

При відмежовуванні пісенних колін і рядків дуже добре орієнтує нас погляд на складочислову схему підходячого тексту: де в тексті правильна цезура розділює силабічні групи, там зовсім певно знайдемо в мелодії границю межи двома фразами чи групами фраз, двома ритмічними мотивами чи ритмічними рядками. Рими в закінченнях віршів вказують на закінчення рядків у мелодії. Одначе треба тямити, що дуже часто в народніх піснях римуються сусідні групи в рамцях вірша, а навіть сусідні слова одноїж групи і разом із тим також і сусідні вірші[13]); дуже рідко стрічається римовання навхрест. Зате в піснях старшої формації, н. пр. у колядках, нема правильного римовання.

[12]) Вище згадали ми, що значна частина лемківських мелодій укладається в форму правильного 8-тактового речення-періоду. Одначе сама такtова схема не дає ще вірного образу сторофової будови; вистане порівняти отсі два взірці з 8-тактовою схемою (ч. 62 і 39¹):

Перша строфа складається з двох ізоритмічних двоколінних рядків із схемою 2 (6 + 6); друга зложена з чотирьох двоколінних рядків 4 ($\overset{5}{6}$ + 3) виявляє очевидно без порівняння більше здиференціоновання під ритмічним оглядом, бо в тих самих 8-тактових рамцях вміщує два рази більше число рядків і пісенних колін; одначе вони вдвоє коротші від аналогічних складових частей першої строфи. Тут найкраще показується, що одиницею міри при групованні пісень по ритмічним схемам не може бути музичний такт, лише одноцільне пісенне коліно.

[13]) Ч. 29, 43, 47, 49, 67, 84, 90 а, 95, 107 а, 115, 129 б, 138, 165, 172.

II.

Беручи за основу порядковання мелодій уклад частей пісенної строфи, їх пропорції й відношення до себе, зводимо всі мелодії нашого збірника в дві найзагальніші групи: у першій мелодія виявляє поділ на чотири, у другій на три части; до першої групи зачислюємо д в о- й ч о т и р о р я д к о в і мелодії (розд. I—IX), до другої т р и р я д к о в і (розд. X).

Строфа зложена з д в о х д в о к о л і н н и х р я д к і в (I. гр), найчастіше подибується серед лемківських пісень: вона заступлена в нашому збірнику поважним числом 200 мелодій (вчисляємо тут і варіянти пісень від 1—177). Найпростіша форма сеї строфи виявляє схему АА, АА*), де чотири зовсім однакові ритмічні мотиви укладаються у два рядки, н. пр. ч. 3, 11, 13, 14, і т. д.

Ся основна форма виступає в ріжних модифікаціях, при чім змінюється або лише зміст ритмічних мотивів, а пропорції їх довжини остають однакові (1 : 1), або разом із ритмічним змістом змінюється також довжина пісенних колін. Оттак являються відміни основної схеми, у яких 2, 3, рідше 4 ритмічні мотиви виступають у ріжних комбінаціях і в ріжних пропорціях довжини, н. пр:

АВ, АВ — тут В зрівнюється розміром із А (н. пр. ч. 19, 20), або (частіше) буває значно довше від А (н. пр. 8, 10, 16 аб).

АА, АВ, — АВ, АС — з продовженням останнього коліна строфи (ч. 106, 108).

АА, ВВ, — АА, ВС — при чім ВВ, ВС довше від АА (48, 100).

АА, ВА — стрічається з продовженням (64), рідше вкороченням (67) третього коліна.

Двоколінним рядкам строфи відповідають у тексті д в о- к о л і н н і в і р ш і, що виявляють ось які силабічні схеми: 4 + 3, 4 + 4, 5 + 4, 5 + 5, 5 + 6, 6 + 6, 7 + 7.

На 200 мелодій нашого збірника з дворядковою чотироколінною формою строфи — 164 виявляє в тексті схему 2 (6 + 6); се, як бачимо, характеристична, найчастіше вживана, просто домінуюча форма.

Основна схема 12-складового вірша 6 + 6 дуже часто розширюється улюбленою в лемківських піснях приставкою „ей“

*) Гл. „П о я с н е н н я н о т а ц і ї й д і я к р и т и ч н и х з н а к і в“ на ст. LVI.

на початку силабічних груп, що означуємо формулою $^{1}+6$[14]) (н. пр.: 129 абв).

В таку строфу виливаються найчастіше короткі пісні, що оспівують ріжні моменти особистого й родинного життя та сільського побуту і грають такуж ролю у Лемків, як коломийки у східній Галичині, краковяки у польського люду та частушки в Московщині. До тогож сей рід епіграматичної поезії у всіх згаданих народів і досі процвітає та збагачується новими імпровізованими строфами. Короткі лемківські співанки згаданого типу близько споріднені з такимиж словацькими співанками й польськими краковяками, що мають таку саму будову строфи 2 (6 + 6), тільки визначуються характеристичним синкоповим ритмом.

Межи відмінами дворядкової чотириколінної строфи подибували ми взірець АА, ВА, у якому третій мотив своїм складом, а то й довжиною ріжниться від останніх: се залюбовання до відмічування третього мотиву строфи зазначується також у силабічних групах підходячих текстів: 5 + 5, 6 + 5 (н. пр. 169. в); 6 + 6, $^{1}+6+6$, (н. пр. 4, 9, 79, 86, 95, 123, 149, 167); в наведених примірах третя група переростає інші одним складом.

У семискладових групах силабічних помічаємо тенденцію до розпаду на дві части, найчастіше 4 + 3, особливо, коли сьому пособляє ритм підходячого мотиву мелодії, н. пр.

(ч. 180).

Таким способом перша половина другого рядка розпадається на дві части, а рядок стає триколінним, що виявляється ось в яких взірцях строфи (гр. II а):

АА„ ВВ, А — н. пр. 181 аб, 182 аб, 188, 189 і т. д.
АА„ ВС, А — н. пр. 179, 190 аб, 195 і т. д.
АВ„ СС, В — н. пр. 185, 196, 236 і т. д.
АА„ ВВ, С — н. пр. 218, 233, 241.

Комбінуються найчастіше 3 ритмічні мотиви, н. пр. (ч. 180):

[14]) Часами навіть варіянти одноїж пісні ріжняться тим, що в одних являється згадана приставка, а в других її нема: 128 а б.

Уклад мотивів: АА„ ВС, А. Силабіч. схема: 6 + 6, 4 + 3 + 6.

Тут строфа ділиться на чотири рівні части, при чім перша половина другого рядка, зложена з двох мотивів ВС, виповнює такий самий час, як кожда інша четвертина строфи. Такіж пропорції в ч. 182 аб, 186, 193 і т. д. Часто стрічаємо таку форму взірця АА„ ВВ, А, що в ньому мотиви ВВ довжиною переростають А, як н. пр. в ч. 189, 219 і т. д. Буває й так, що кождий із тих мотивів дорівнює половині рядка, так що третя частина строфи довжиною в двоє переростає інші части, н. пр. у взірці АВ„ АА, В (199 аб).

Лише спорадично подибується форма строфи АА„ ВВ, А, у якій ВВ коротше від А, н. пр. ч. 226.

Розпад одноцільного мотиву в першій половині другого рядка переноситься й на текст, де на місці одноцільної групи являються правильно дві, що разом числом складів переростають інші части строфи, як показують отсі схеми силабічні:

(4 + 4, 4 + 4 + 4) — ч. 182 аб.
(4 + 4, 6 + 6 + 4) — ч. 181 аб.
(5 + 5, 4 + 4 + 5) — ч. 197, 200 б, 203, 209, 218, 223 аб, 228.
(5 + 5, 3 + 3 + 5) — ч. 198, 208, 238, 243, 245, 246.
(6 + 6, 4 + 4 + 6) — ч. 183, 186, 193, 219, 226.
(6 + 6, 4 + 3 + 6) — ч. 180, 224.
($6 + 6, \dot{6} + \dot{6} + 6$) [15]) — ч. 178, 189, 206, 210, 229.

Оттак розщепленням і видовженням третьої частини строфи порушується її строга симетрія, та разом із тим уводиться ріжноманітність, переплітання двоколінних рядків триколінними.

Та не вважаючи на видовження третьої частини строфи зберігається її чотиродільність; бож два мотиви в першій половині другого рядка під ритмічним і мелодичним оглядом виявляють тіснішу сполуку, а цезура, що їх розрізує, слабше зазначується, як цезури, що відмежовують наконечні коліна в обох рядках.

Строфи побудовані по взірці АА„ ВВ, А розширюються повторенням або подвоєнням першої половини другого рядка, і так повстають нові форми (гр. II. б):

Через повторення чи подвоєння пара ритмічних мотивів (ВВ, ВС) набирає подекуди значіння окремого рядка, тим більше, що слабне її звязок із другою одноцільною половиною рядка:

[15]) В останньому взірці рядок розширюється буквальним повторенням свойого першого коліна, що зазначуємо точкою над дотичними групами.

Die Melodieabschnitte, welche zweistimmig oder sogar dreistimmig gesungen wurden, bezeichnen wir oben mit einem darüber geschriebenen „duo“, bzw. „tres“ (Nr. 215аб).

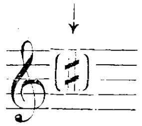
Das Zeichen ⌣ über der Note bedeutet eine Verkürzung, das Zeichen ⌢ eine Verlängerung ihrer Dauer.

♯ über einer Note erhöht diese Note annähernd um $^1/_4$ Ton.

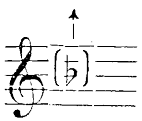
♭ „ „ „ vertieft „ „ „ „ „ „

Ein Versetzungszeichen in Klammern unmittelbar vor einer Note bedeutet eben ein solches unklares (neutrales) Intervall, und gilt bis zum nächsten Taktstriche.

Wenn solche Veränderungen der Tonabstände folgerichtig in der betreffenden Melodie vorkommen, werden sie beim Schlüssel folgendermassen vorgezeichnet:

bedeutet die Erhöhung des c^2 annähernd um $^1/_4$ Ton. (Nr. 536.)

bedeutet die Erniedrigung des b^1 annähernd um $^1/_4$ Ton. (Nr. 579).

In allen Melodien, die ausdrücklich eine Takteinteilung aufweisen, haben wir durch Vorzeichnung die Taktart bestimmt.

In den Melodien, welche doppelte Interpretation des Taktes zulassen, haben wir die mutmassliche Taktart über den Linien vorgezeichnet. Der Taktstrich bedeutet nicht immer, dass auf die hinter ihm stehende Note der Schwerpunt des Taktes fällt. Im Zusammenhange mit den Konturen der Melodie wird öfters die Taktmitte durch Hauptbetonung hervorgehoben; dieselbe fügt sich oft dem Wortakzente und wechselt ihre Lage manchmal sogar in Strophen desselben Liedes nach dem Belieben des Sängers, wenn er z. B. die Synkopierung frei gebraucht.

¦ — bedeutet einen Taktstrich, der inmitten eines einheitlichen Motivs erscheint und mit der Zäsur im Texte nicht zusammenfällt. (Diese Schreibweise wurde aber nicht folgerichtig durchgeführt.)

А. Дворядкова строфа й її модифікації.

I. Строфа зложена з двох двоколінних рядків.

(Дворядкова чотириколінна строфа.)

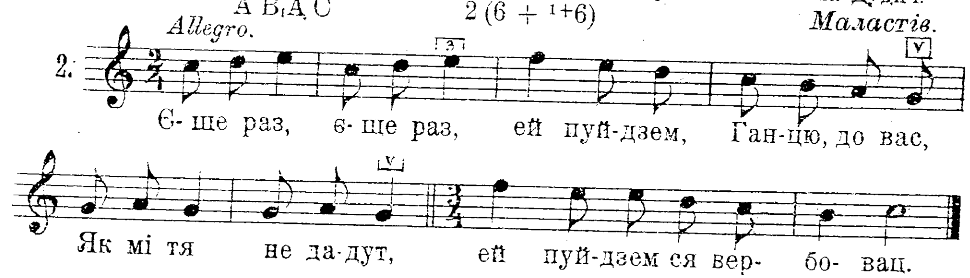
Dur: *a)* Закінчення на тоніці.

A B₁C B 2 (¹+4 + 6) *Висова.*

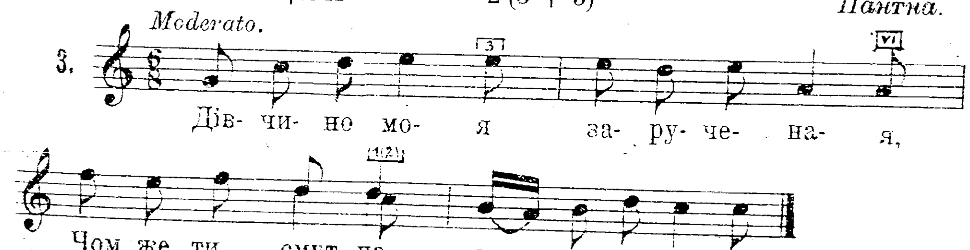

Сп. Мар. Гойсак і Анна Дудич.

A B₁A C 2 (6 + ¹+6) *Маластів.*

A A₁A A 2 (5 + 5) *Пантна.*

A A$_1$ B A (6 + 6), (^{1}+6 + 6) *Усте руське.*

Moderato.

4.

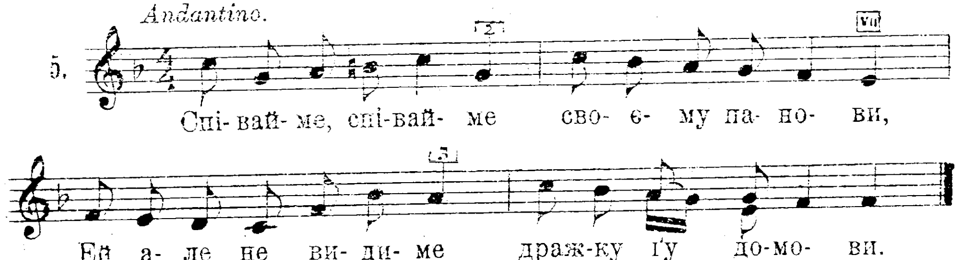

Сп. Анна Станьчак.

A A$_1$ B A (6 + 6), (^{1}+6 + 6) *Андріївка.*

Andantino.

5.

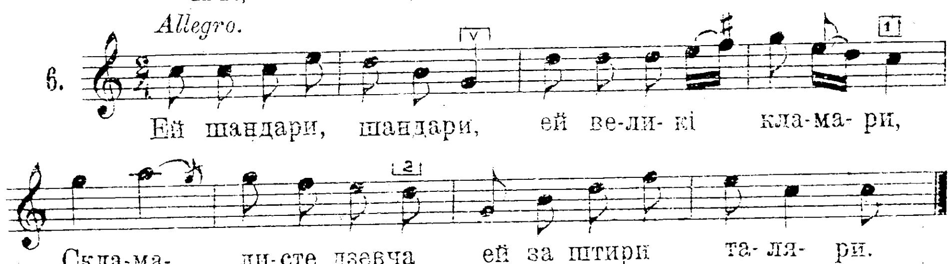

Сп. дівчата.

A A$_1$ B C (^{1}+6 + ^{1}+6), (6 + 7) *Волтошова.*

Allegro.

6.

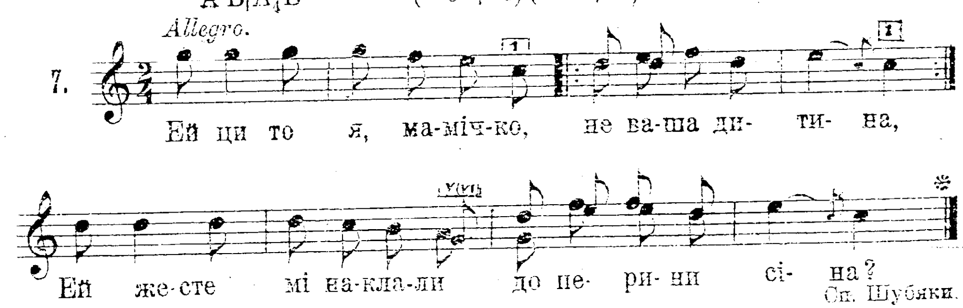

Сп. Драгузн.

A B$_1$ A$_4$ B (^{1}+6 + 6) (^{1}+6 + 6) *Воля ясьлиська ниж.*

Allegro.

7.

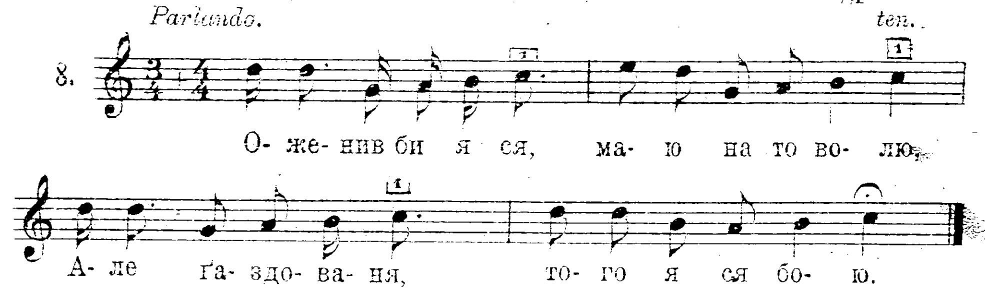
Сп. Шубяки.

※ Повторення другого колїна, впрочім не подибуване в инших мельодіях

A B$_1$ A B 2 (6 + 6) *Андріївка.*

Parlando.

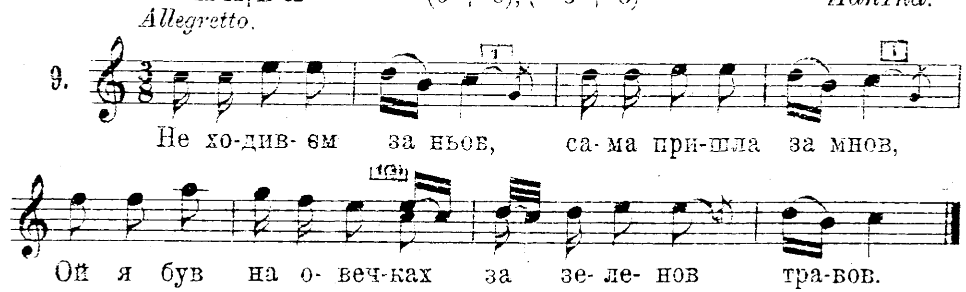
8.

A A$_1$ B A (6 + 6), (^{1}+6 + 6) *Пантна.*

Allegretto.

9.

Сп. Мар. Крупа.

A B$_1$ A B 2 (^{1}+6 + ^{1}+6) *Шкляри.*

Andante (parlando).

10.

Сп. Гецки і д.

A Ȧ₁ A Ȧ   2 (6 + 6)   *Шкляри.*

Allegretto.

11.

Сп. Гоцки і н.

A Ḃ₁ C Ḃ   2 (6 + 6)   *Ганчова.*

Allegretto.

12.

Ȧ Ä₁ Ȧ Ä   2 (7 + 7)   *Пантна.*

Allegretto.

13.

Сп. Ленак Євд.

Ȧ Ä₁ Ȧ Ä   2 (1+6 + 1+6)   *Дошно.*

Andantino.

14.

Сп. Ковалі.

A Ḃ₁ A Ḃ   2 (6 + 6)   *Висова.*

Moderato.

15.

Сп. Мар. Гойсак і Ор. Дудич.

A Ḃ₁ A Ḃ   2 (6 + 6)   *Маластів.*

Moderato (parlando).

16 а.

A Ḃ₁ A Ḃ   2 (6 + 6)   *Квятонь.*

Moderato.

16 б.

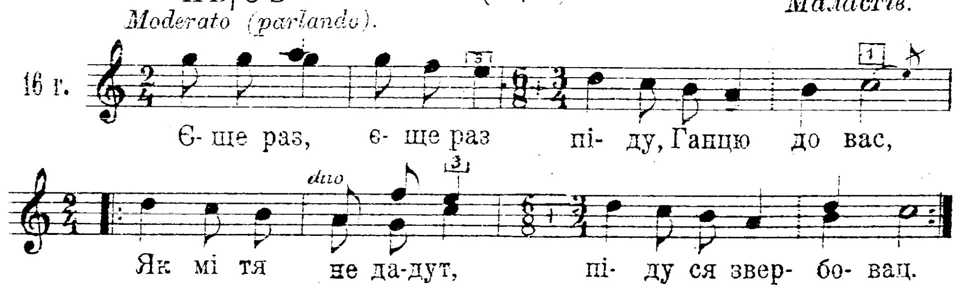
Сп. Параска Парагус.

A B̓ A B̓ 2 (6 + 6) *Пантна.*

Сп. Антоха Вольняк.

A B C B̓ 2 (6 + 6) *Маластів.*

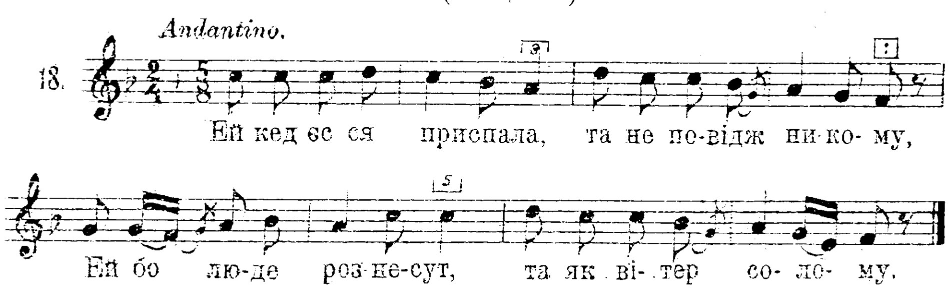

A B̓ C B̓ 2 (1+6 + 6) *Висова.*

Сп. Анна Коблош.

A A̓ A A̓ 2 (1+6 + 1+6) *Пантна.*

Сп. Антоха Вольняк

A B A B 2 (6 + 3) *Дошно.*

A B̓ A B̓ 2 (1+6 + 6) *Маластів.*

Сп. Ксеня Баюс.

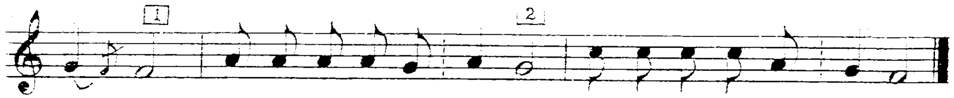
A A̓ A A̓ 2 (1+6 + 1+6) *Дошно.*

Сп. Ковалі.

A A A A 2 (1+6 + 1+6) *Воля ясльська ниж.*

ни- чок, Ей би-ло не хо- ди- ти ей ґу мнє на травни-чок.

Сп. Шубяки.

А А̇, А А̇ 2 (6 + 6) *Дошно.*

Allegretto.

22.

Не я ту, не я ту, на- ту- ра мо- я ту;

Же-би не на- ту- ра, не би- ла- би я ту.

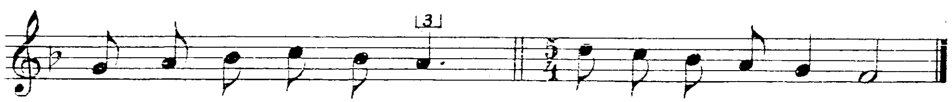
Сп. Ковалі.

А А̇v, А А̇v 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Andantino (parlando).

23.

Спі- ва- ла- бим со- бі, шу- га- ю, о то- бі,

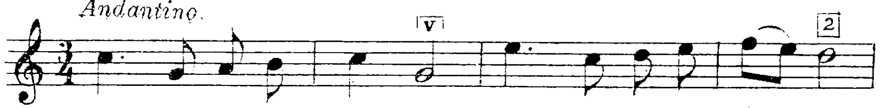

А- ле ти па- рад- ний, по- зе- раш по со- бі.

Сп. Юстина Чопор.

А А, А В (6 + 6), (6 + ¹+6) *Ропиця.*

Andantino.

24.

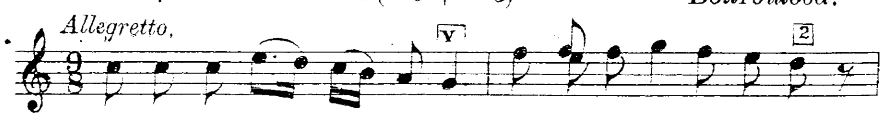
Не за- то сой спі- вам, бим ве- се- ла би- ла,

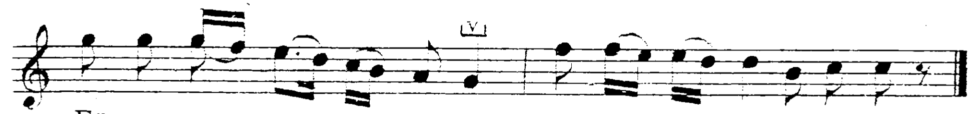
А- ле за- то спі- вам, ой же- бим не за- би- ла.

А А, А А 2 (¹+6 + ¹+6) *Волтошова.*

Allegretto.

25.

Ей а до- брі мі, до- брі, ей мамонько, при то- бі,

Ей як то- му ко- ньо- ви ей при го- лім жо- ло- бі.

Сп. Драгузи.

А В, В В 2 (6 + 6) *Висова.*

Andantino.

26. *

А як ся ду- шеч-ка з ті- лом розлу- ча- ла,

Там пі шла за мо- ре, там по- ку- ту- ва- ла.

Сп. Ор. Крестинич.

А В, А В *Маластів.*

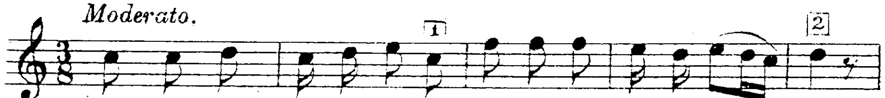
Moderato.

27.

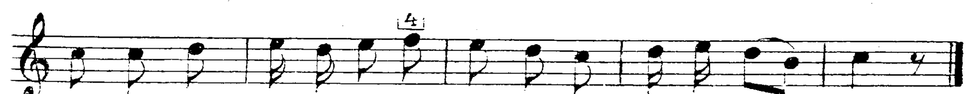

А В, А В 2 (¹+6 + ¹+6) *Висова.*

Moderato.

28. *

Ей не за- то я спі-вам, ей бим ве- се- ла би- ла,

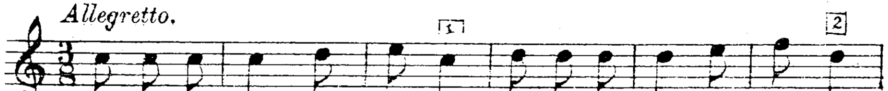

Ей а- ле за- то спі-вам, ей бо смут- не сер-це мам.

Сп. Ор. Кристинич.

А А, А А 2 (¹+6 + ¹+6) *Дошно.*

Allegretto.

29.

Ой не по- зе- рай на мя, та кой не пі- деш за мя,

Сп. Ковалі.

$A\ A_1\ B\ C$ (6 + 6), (¹+6 + 6) *Шкляри.*

Moderato.

30.

Сп. Гоцки і н.

$A\ B_1\ A\ B$ 2 (6 + 6) *Пантна*

Parlando.

31 а.

Сп. Євд. Лепак.

$A\ B_1\ A\ B$ 2 (6 + 6) *Пантна.*

Andantino.

31 б.

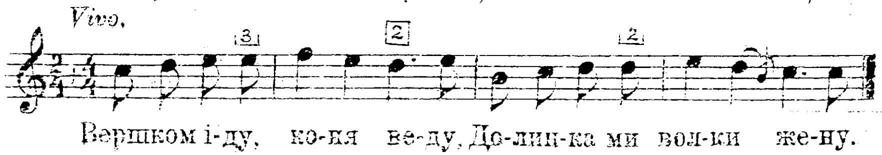

Сп. Ант. Вольняк.

$A\ B_1\ A\ B$ 2 (4 + 4) *Ставіща.*

Vivo.

32.

Сп. Роман Лаврин.

$A\ A_1\ A\ A$ 2 (6 + 6) *Чистогорб, пов. Сянік.*

Allegro.

33.

Зап. Юлія Назаревич, учителька.

$A\ B_1\ A\ B$ 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Moderato.

34.

Сп. Анна Мигаль.

$A\ B_1\ A\ C$ (¹+6 + 6), (¹+6 + ¹+6) *Пантна.*

Parlando.

35.

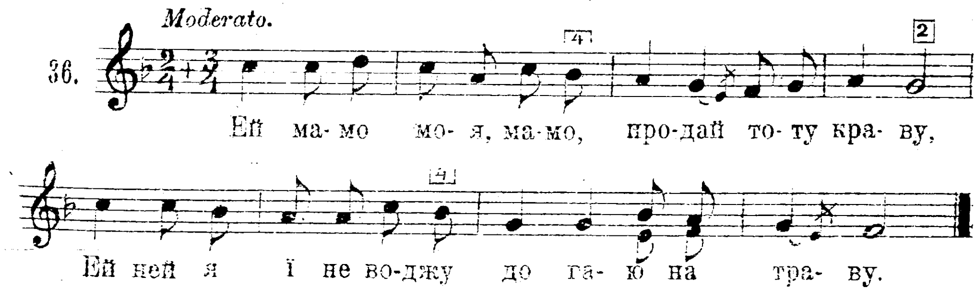

Сп. Анна Вольняк.

$A\ B_1\ A\ B$ 2 (¹+6 + 6) *Пантна.*

Moderato.

36.

Сп. Автоха Вольняк.

A A, A A 2 (5 + 5) *Маластів.*

Andantino.

44.

Ой зашли, за- шли з не- ба ан- ге- ли,

Гля-да- ю- чи сой Панни Ма-рі- ї.

A B, A C 2 (6 + ^{1}+6) *Висова.*

Andantino.

45.

Шу- мі- ла до- ли- на, ей і шу- мі- ти бу- де,

Пла-ка-ло дів-чат-ко, ей і пла- ка- ти бу- де.

Пісня співана на весіллі. Сп. Наця Золак.

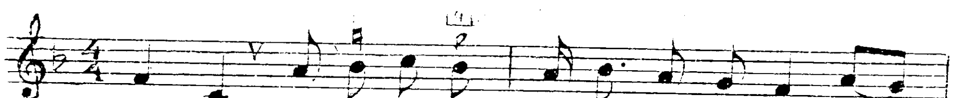
A A, B C 2 (6 + 6) *Ставіща.*

Moderato.

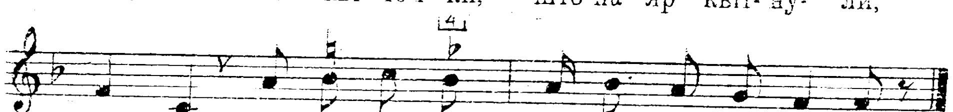
46 а.

А рос- ко- ши мо- ї, так- сте мя ми- ну- ли,

Як то- ти кві- точ- ки, што на яр квіт- ну- ли,

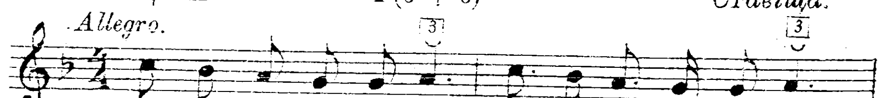
Як то- ти кві- точ- ки, што на яр квіт- ну- ли.

Сп. Орина Лаврин.

A A, B A 2 (6 + 6) *Ставіща.*

Allegro.

46 б.

Чу- ду- ют- ся лю- де, де я ся на- пи- ла,

Сп. Марія Лаврин.

А я в свого ку- ма на го- сти ні би- ла.

A A, A A 2 (6 + 6) *Устє руське.*

Moderato.

47.

Па- ні млада на- ша по- ї- ма- ла пташа, По-ї- ма- ла дво-є,

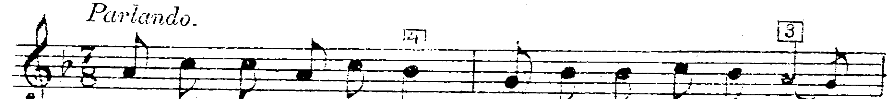
чу-ба- ти о- бо- є, По-ї- ма- ла дво-є, чу- ба- ти о- бо- є.

Весільна пісня.

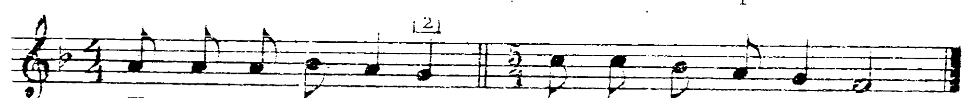
A A, B B 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Parlando.

48.

А Бо- же мій, Бо- же, што я на- ро- би- ла?

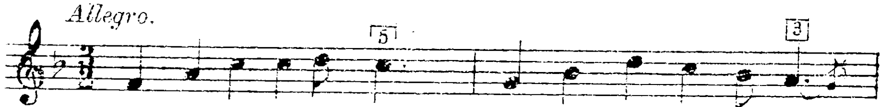
Лю- де по ве- че- рі, а я не па- ли- ла.

Сп. Юст. Чопор.

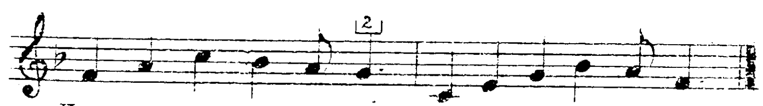
A A, A A 2 (6 + 6) *Квятонь.*

Allegro.

49.

Лю- буй же мя, хлоп-ку, в сто-до- лі на сноп-ку,

Сп. Марина.

Лю- буй же мя пиль-но, бо мі в ножкі зим-но.

A A, B C (^{1}+6 + ^{1}+6), (6 + ^{1}+6) *Маластів.*

Rubato.

50 а.

Ей як я сой за-спі-вам ей кра-сні при-ми- ле- ні,

A B₁ C B (6 + 6), (¹+6 + 6) *Андріївка.*

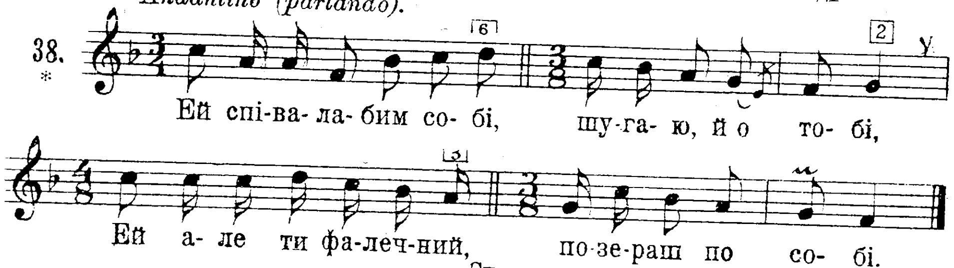
Parlando.

Пісня співана на весіллі.

A B₁ C B 2 (¹+6 + 6) *Андріївка.*

Andantino (parlando).

Сп. старенька жінка дрожачим голосом.

A B₁ A C 2 (5 + 6) *Ровстайне.*

Andantino.

Сп. Ів. Гомик, учитель.

A B₁ A B 2 (5 + 5) *Брунари вижні.*

Moderato.

A B₁ A B 2 (6 + 6) *Воля ясліська ниж.*

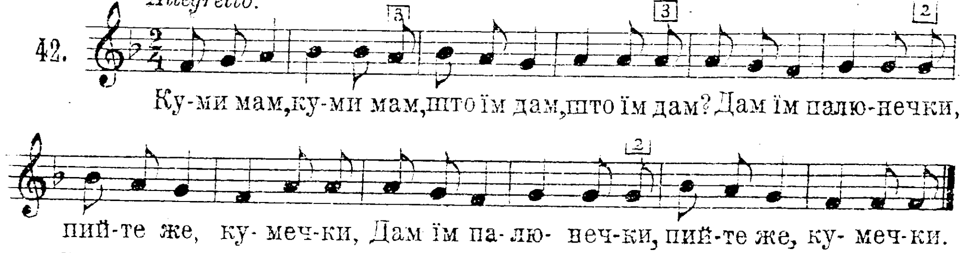
Allegro.

Confer № 66 Сп. Шубяки.

A A₁ A A 2 (6 + 6) *Устє руське.*

Allegretto.

Пісня співана на хрестинах. Сп. Мел. Даньковецька.

A A₁ B A (6 + 6), (7 + 6) *Пантна.*

Allegretto.

A A₁ B C (¹+6 + ¹+6), (6 + ¹+6) *Маластів.*

50 б.

A B₁ A B *Маластів.*

51.

A B₁ A B 2 (6 + ¹+6) *Устє руське.*

52.

Confer № 69.

A B₁ A C 2 (4 + 4) *Висова.*

53. *

Субіткова пісня (confer № 130.) Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

A A₁ A A 2 (5 + 5) *Брунари вижні.*

54.

Сп. Потоцька Ганна, Гальковнч Агафія і Войтович Улька.

A B₁ A B 2 (¹+6 + ¹+6) *Волтошова.*

55.

Сп. Драгузи.

2 (¹+6 + ¹+6) *Волтошова.*

56.

Сп. Драгузи

A B, B B (7 + 6), (6 + 6) **Висова.**

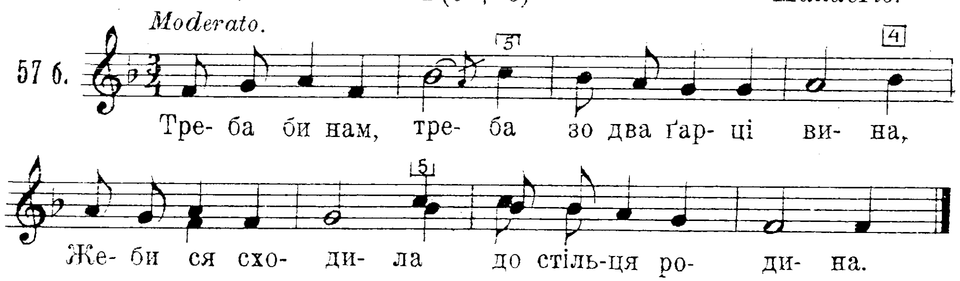
57 а.

Весільна п.

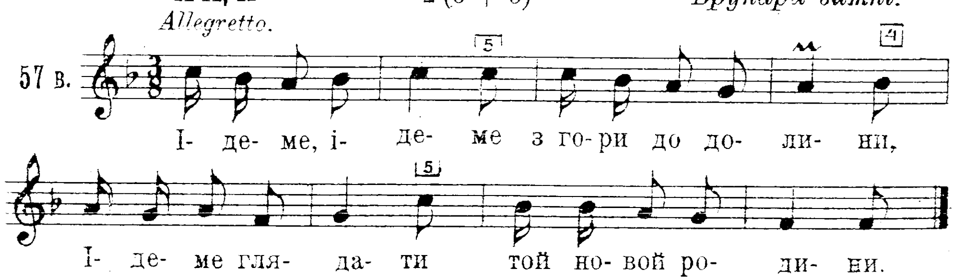
A A, A A 2 (6 + 6) **Маластів.**

57 б.

A A, A A 2 (6 + 6) **Брунари вижні.**

57 в.

A A, A A 2 (6 + 6) **Маластів.**

57 г.

A A, A A 2 (6 + 6) **Андріївка.**

58.

Весільна пісня.

A A, A A 2 (6 + 6) **Пантна.**

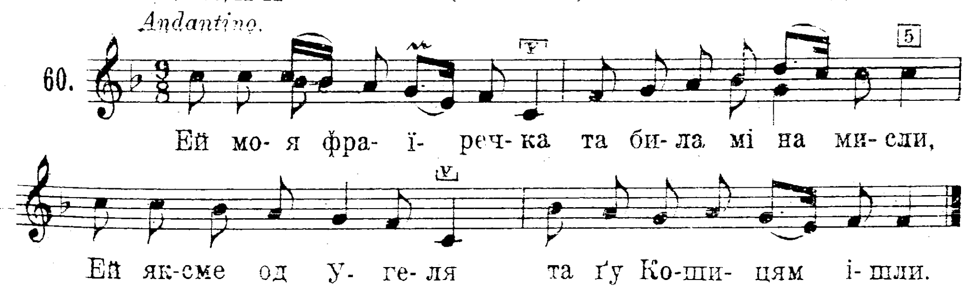
59.

Пісня співана на весіллі. Сп. Лепак Євд.

A A, A A 2 (1+6 + 1+6) **Дошно.**

60.

Сп. Ковалі

Ȧ A_1 Ȧ A — 2 (¹+6 + ¹+6) — *Шкляри.*

Allegretto.

61.

Та зе- ле- не, зе- ле- не, та ко- ло зе- ле- но- го,

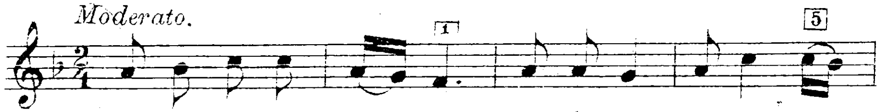

А мій ми-лий на лу- це, гей і ко- нич-ки його- го.

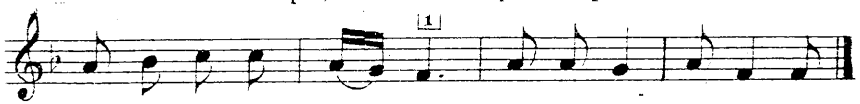
Сп. Гоцки

Ȧ B_1 Ȧ B — 2 (6 + 6) — *Кватонь.*

Moderato.

62.

Мли- на- рю, мли- на- рю, зро- бю я ти шко- ду,

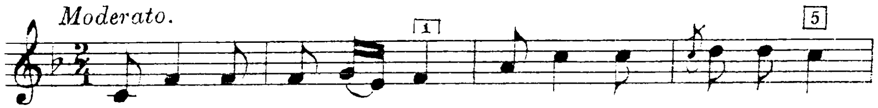

Вий- ду на я- - ро- чок, за- га- чу ти во- ду.

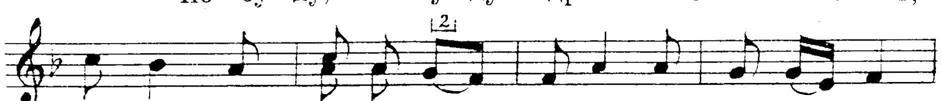
Сп. Марина.

A A_1 A A — 2 (6 + 6) — *Волтошова.*

Moderato.

63.

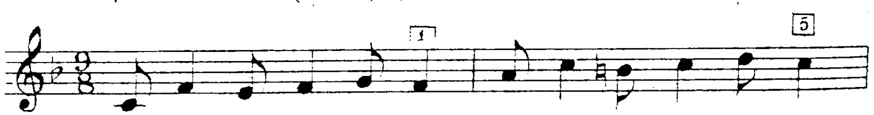
Не бу- ду, не бу- ду дроб-ний о- вес ко- сив,

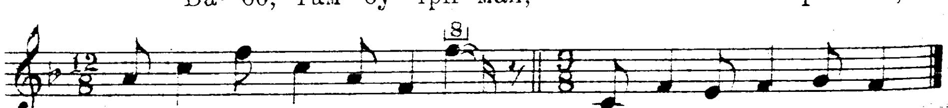
Пі- ду до Ся- поч- ка, бу- ду ша- блю но- сив.

Сп. Драгузи.

Ȧ A_1 B Ȧ — (6 + 6), (6 + 1 refr. + 6) — *Висова.*

64.

Ба- бо, ґам- бу три- май, ме- не не за- ри- вай,

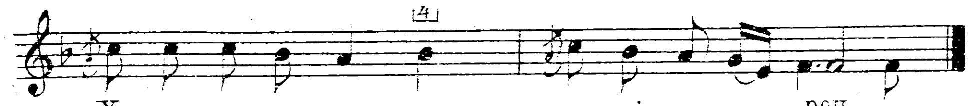
Бо я ти го- ло- ва цить! Сидь ти- хо як со- ва!

A B_1 A B (A A_1 A A) — 2 (6 + 5) — *Висова.*

Andantino.

65.

Па- ні мла- да на- ша, де'с ді- ла ве- нец?
До-ста- вай, до- ста- вай пра-вов руч-ков до дна,

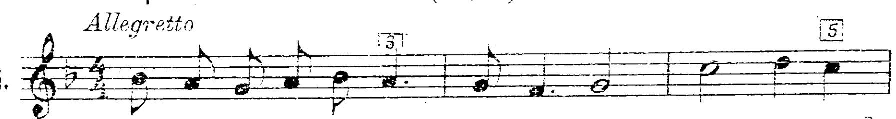

Хо- ди- лам ся ми- ти, впал мі на я- рец.
І ти го до- ста- неш, як го бу- деш год- на.

Весільна п. — Сп. Ор. Крестинич.

Ȧ B_1 Ȧ B — 2 (6 + 6) — *Воля ясиська нижна.*

Allegretto

66.

Зду-шив я ся, зду-шив, кто же мя по- вте- рат?

То- то дів- ча-точ- ко, што на ня по- зе- рат.

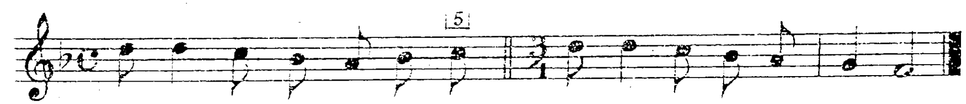
(confer №41) — Сп. Шубяки.

A A_1 B A — 2 (7 + 7) — *Усте руське.*

Andantino.

67.

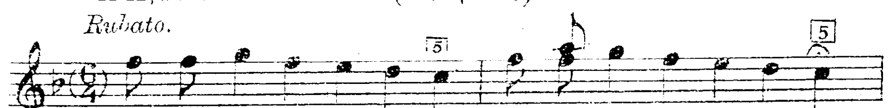

Ей ов- це мо- є, ов- це, ей ней вас па-се, хто кце,

Я вас па-саў не бу- ду, ей бо на вой-ну пі- ду.

Ȧ Ȧ, A A — 2 (¹+6 + ¹+6) — *Пантна.*

Rubato.

68.

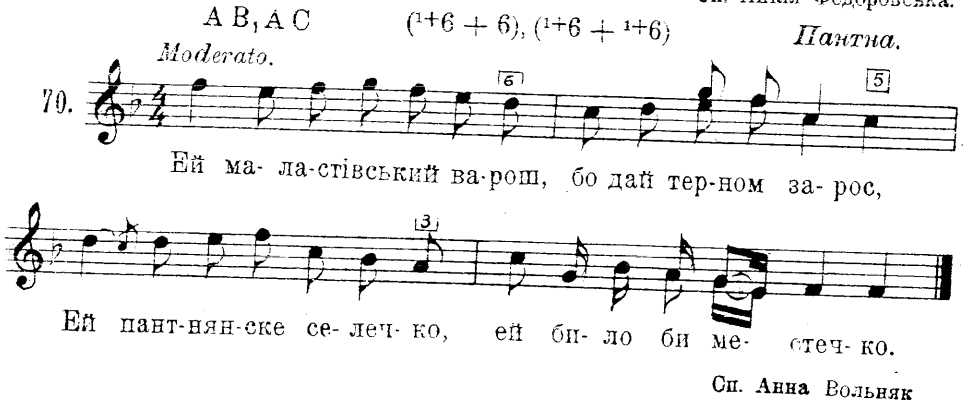
Ей там на го- рі виш- ня, ей чом же не че-реш-ня?

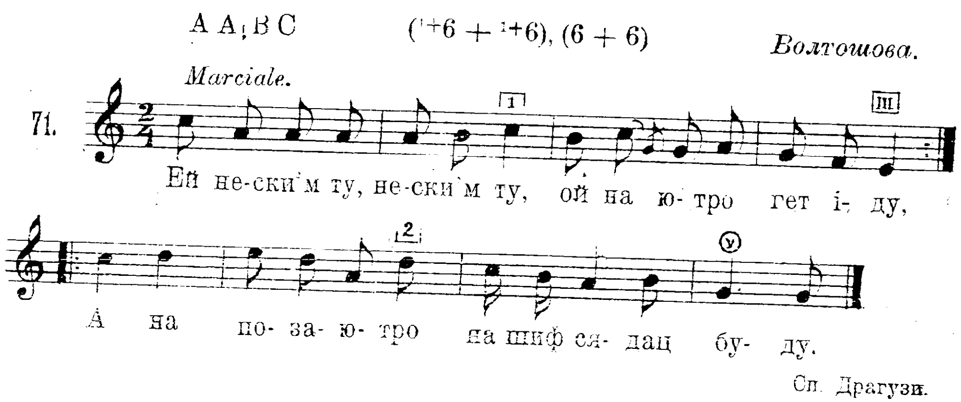
Ей кой єс мя по- лю- бив, ей чом же не бе- реш мя?

Сп. Антоха Вольняк.

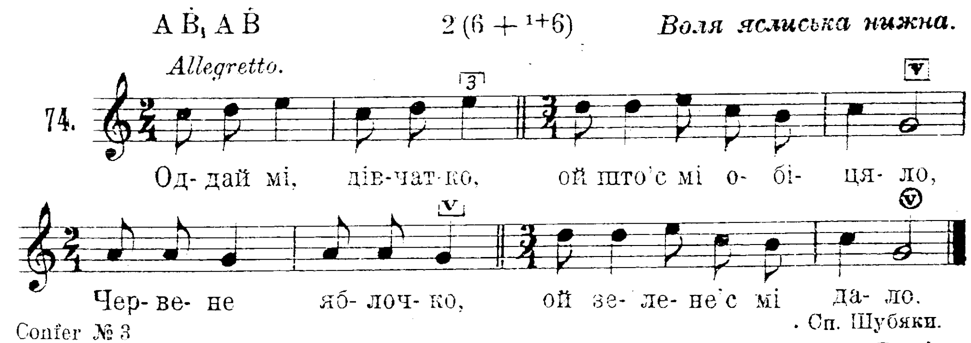

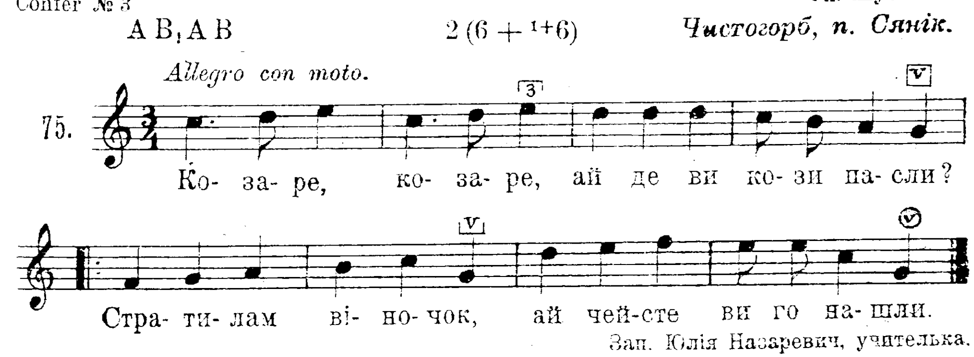
β) Закінченнє на долішній домінанті.

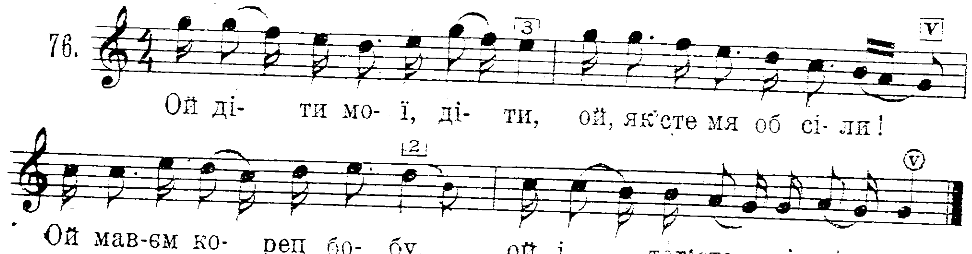

A A₁ A A — 2 (¹+6 + ¹+6) — *Воля яслиська ниж.*

Andantino

76.

С. Шубяки.

A B₁ A B — *Маластів.*

Andantino.

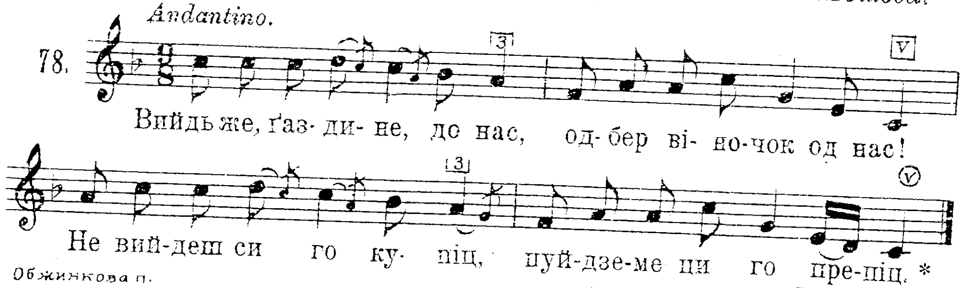
77.

A Ä₁ A Ä — 2 (7 + 7) — *Волтошова.*

Andantino.

78.

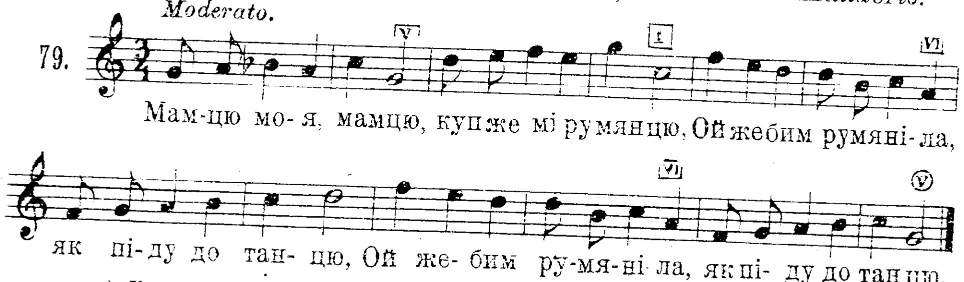

Обжинкова п. — Сп. Драгузи.

A A₁ B A — (6 + 6), (¹+6 + 6) — *Маластів.*

Moderato.

79.

* Кождій парі мельодичних фраз відповідає в тексті пара 7-складових віршів, звязана римами в двовіршову строфу. Отже можнаб сю форму уважати за рідкий у нашій збірці примір строфи зложеної з двох однопільних вірш...

A A₁ B C — (6 + 6), (¹+6 + 6) — *Маластів.*

Moderato

80.

A A₁ A A — 2 (6 + 6) — *Волтошова.*

Allegretto.

81.

Сп. Драгузи.

A B₁ A B — 2 (6 + ¹+6) — *Маластів.*

Andantino.

82.

A B₁ A C — 2 (6 + 6) — *Устє руське.*

Moderato.

83 а.

A B₁ A C (6 + 6), (6 + ¹+6) *Устє руське.*

Moderato

83 б.

A B₁ C D (¹+6 + 6), (6 + ¹+6) *Устє руське.*

Moderato.

83 в.

Ȧ Ȧ₁ A B (6 + 6), (6 + ¹+6) *Устє руське.*

Andante.

84.

Ȧ Ȧ₁ B Aᵥ (5 + 5), (6 + 6) *Шкляри.*

Moderato

85.

Сп. Гоцки і и.

A B₁ C B (6 + 6), (¹+6 + 6) *Ропиця.*

Andantino.

86.

A A₁ A A 2 (¹+6 + ¹+6) *Волтошова.*

Andantino

87.

Сп. Драгузн.

Ȧ A, Ȧ A 2 (6 + 6) *Сянiччина.*

Moderato.

88.

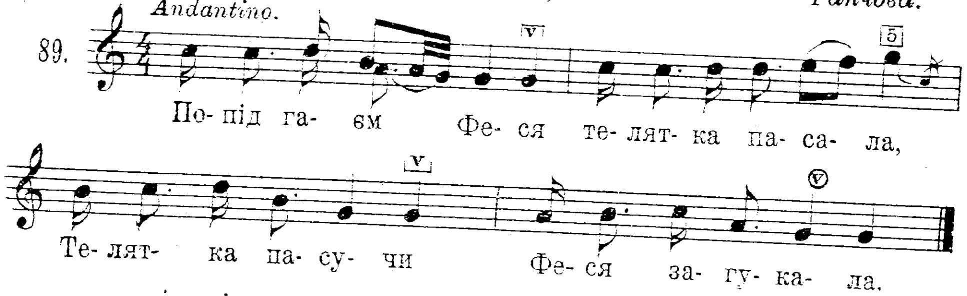

Сп. Мод. Менцінський.

А̇ А, А̇ А $2\,(6 + 6)$ *Ганчова.*

Andantino.

89.

А̇ В, А̇ В $2\,(^{1}+6 + {}^{1}+6)$ *Дошно.*

Andantino

90 а.

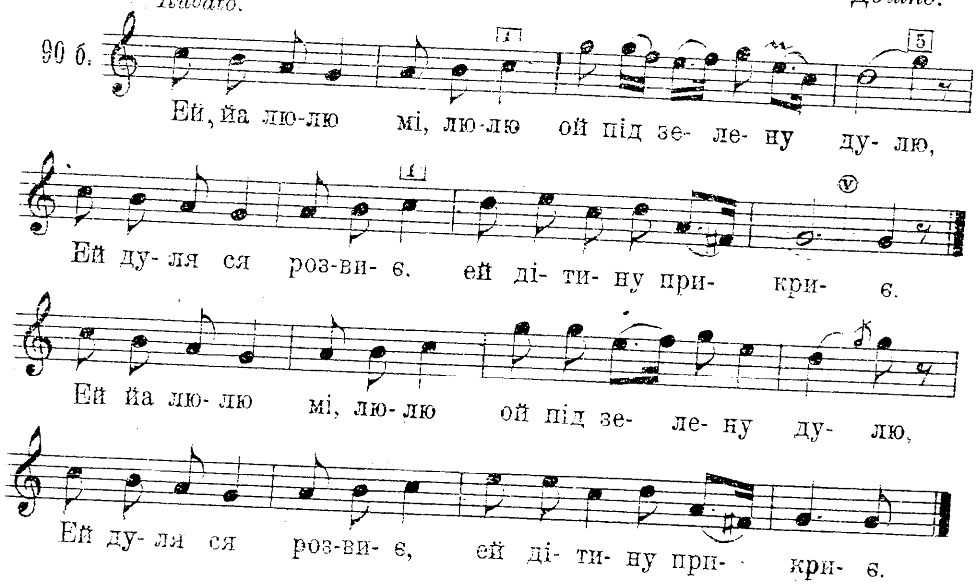

Сп. Ковалі.

А̇ В, А̇ В $2\,(^{1}+6 + {}^{1}+6)$ *Дошно.*

Rubato.

90 б.

Сп. Ковалі.

А̇ В, А̇ В $2\,(6 + 6)$ *Висова.*

Moderato.

91.

Сп. Мар. Ференц

γ) Закінчення на другому ступні скалі

А В̇, А В $2\,(^{1}+6 + 6)$ *Воля ясписька ниж.*

Allegretto.

92.

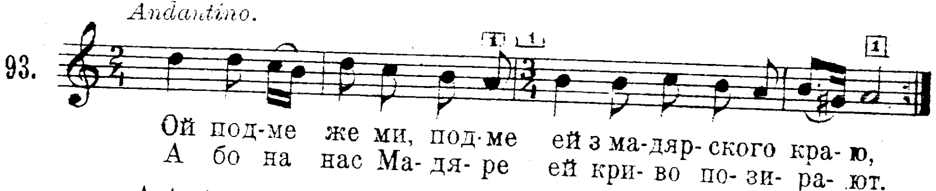
С. Шубяки.

Moll: *a)* Закінченнє на тоніці.

А̇ В̇, А̇ В̇ 2 (¹+6 + ¹+6) *Воля яслиська нижна.*

Andantino.

93.

С. Шубяки.

А А, А А 2 (¹+6 + ¹+6) *Висова.*

Rubato.

94.

Пісня співана на хрестинах.

Сп. Наця Золяк.

А А̇, В А̇ (6 + 6), (¹+6 + 6) *Пантна.*

Allegretto.

95.

А В̇, А В̇ 2 (6 + 6) *Андріївка.*

Andantino.

96.

А В̇, В В̇ 2 (4 + 4) *Розстайне.*

Moderato.

97.

Сп. Ів. Гомик.

Rubato. 2 (6 + 6) *Висова.*

con moto.

98 а.

Приколискова п.

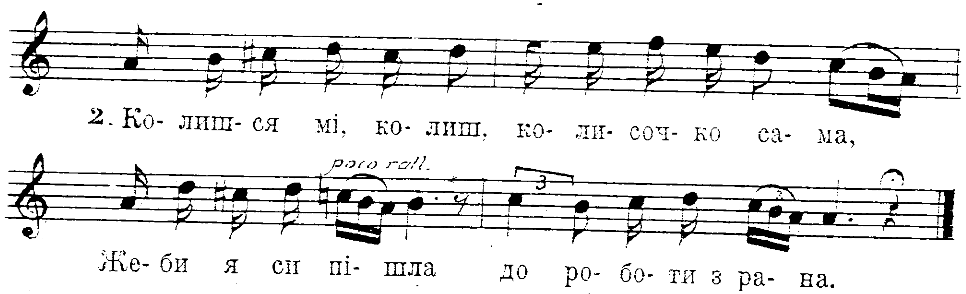
Сп. Анна Демчко

2 (6 + 6) *Ганчова.*

Rubato.

98 б.

Приколискова п.

A Ḃ₁ C Ḃ   2 (6 + 6)   *Волтошова.*

Rubato.

99 a.

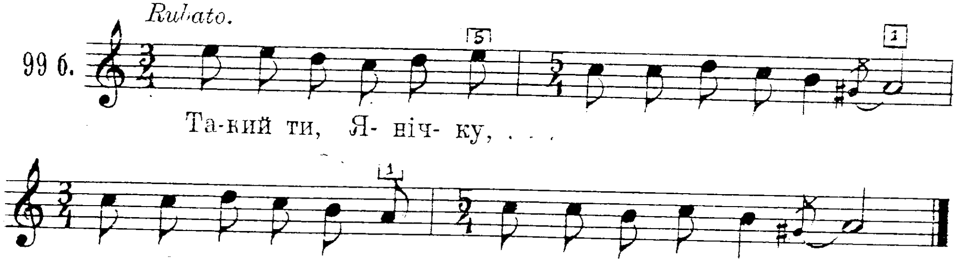

Сп. Драгузи

A Ḃ, A Ḃ   *Маластів.*

Rubato.

99 б.

A A₁ B B   2 (7 + 7)   *Ганчова.*

Andantino.

100.

Сп. Марія Сокол.

A Ḃ₁ A Ḃ   2 (7 + 6)   *Устє руське.*

Andantino.

101.

2 (6 + 6)   *Ганчова.*

Rubato.

102.

Сп. Марина Пирч.

A B₁ C D   (6 + 6)₂ (6 + ¹+6)   *Воля ясиська нижна.*

Allegretto.

103.

С. Шубяки.

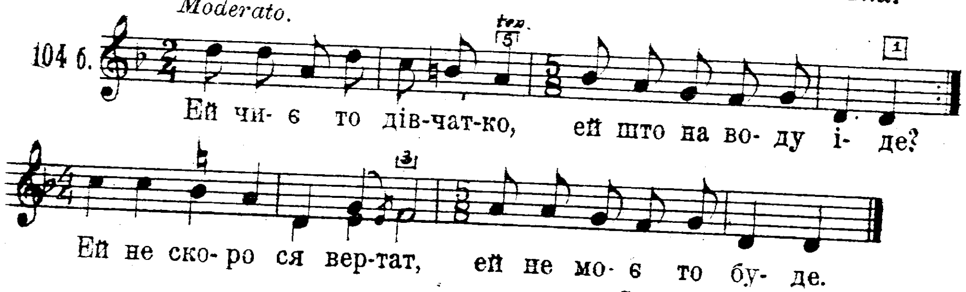
A B₁ C B₁   *Маластів.*

Moderato.

104 a.

A Ḃ | C Ḃ 2 (¹+6 + ¹+6) *Пантна.*

Сп. Антоха Семаницька.

A B | A Bᵥ 2 (6 + 6)

A A | A B 2 (6 + 6) *Маластів.*

A Aᵥ | B C

A B | C B 2 (6 + 6) *Шкляри.*

Сп. Гоцки і и.

A B | C B 2 (6 + 6) *Шкляри.*

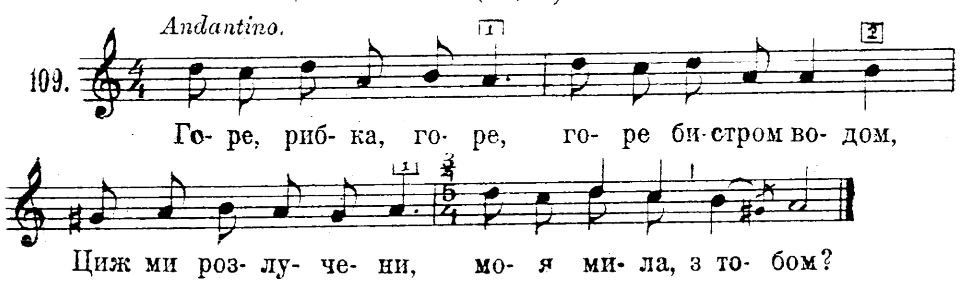

Сп. Гоцки і и

Ȧ A | Ȧ B (¹+7 + ¹+7), (¹+7 + 7) *Маластів.*

A B | A B 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Сп. Юстина Чопор.

A B₁ C D (6 + 6), (6 + ¹+6) *Блехнарка.*

Andantino.

110.

A B₁ C A 2 (6 + 6) *Розстайне.*

Andante.

111.

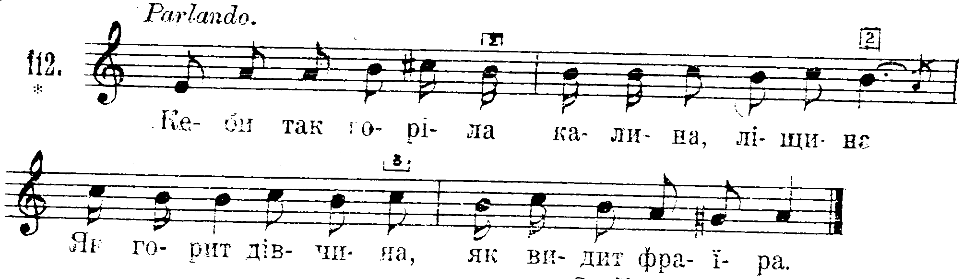

Сп. Ів. Гомик.

2 (6 + 6) *Висова.*

Parlando.

112.

Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

A B₁ A B 2 (4 + 6) *Дошно.*

Marciale.

113.

Сп. Ковалі.

Ȧ B₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Волтошова.*

Andantino.

114 а.

Сп. Драгузи.

Ȧ B₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Волтошова.*

Andantino.

114 б.

Сп. Драгузи.

Ȧ B₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Волтошова.*

Andantino.

115.

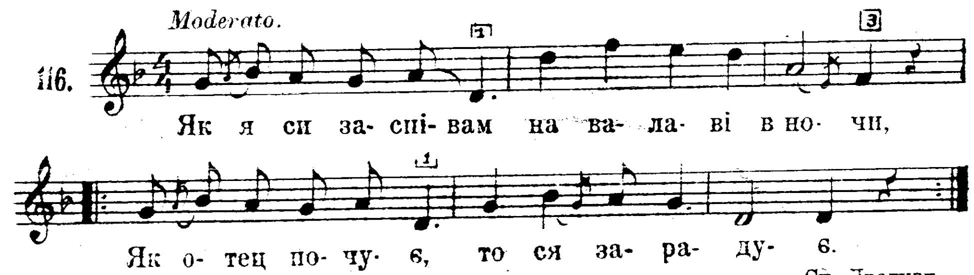

Сп. Драгузи.

Ȧ B₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Волтошова.*

Moderato.

116.

Сп. Драгузи.

Ȧ B₍ C Ȧᵥ (6 + 6), (¹+6 + 6) *Чистогорб. п. Сянік.*

Adagio.

117.

Зап. Юлія Назаревич.

A A₍ B C (6 + 6) (¹+6 + ¹+6). *Пантна.*

Andante.

118.

Сп. Антоха Вольняк.

A B₍ A B 2 (4 + 3) *Андріївка.*

Allegro.

119.

Колядна п.

Ȧ B₍ Ȧ C 2 (6 + 6) *Шкляри.*

Andantino.

120.

Сп. Гоцки і п.

A A₍ A A 2 (¹+6 + ¹+6) *Маластів.*

Moderato.

121.

Юл. і Теодоз. Молчанка.

A A₍ A A 2 (6 + 6) *Дошно.*

Andantino.

122 а.

Confer № 32. Сп. Ковалі.

A A₍ A A 2 (6 + 6) *Шкляри.*

Andantino.

122 б.

Сп. Гоцки і п.

A A₍ A A 2 (6 + 6) *Волтошова.*

Andantino.

122 в.

Сп. Драгузн.

A A₁B A (6 + 6),(¹+6 + 6) *Пантна.*

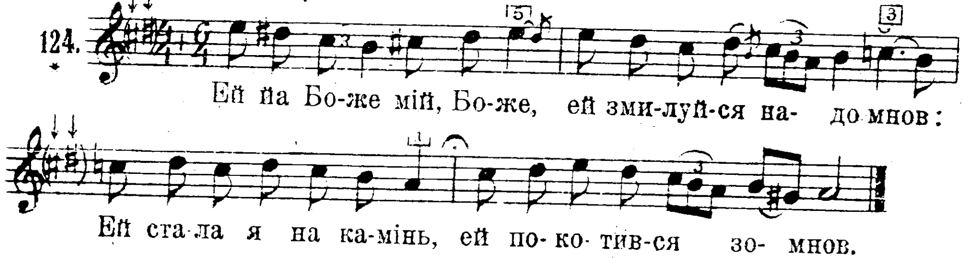
Allegretto.

123.

Сп. Антоха Тарбай.

A B₁ A B 2 (¹+6 + ¹+6) *Ганчова.*

Moderato.

124.

Сп. Анна Мигаль (війтиха).

A Ȧ₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Висова.*

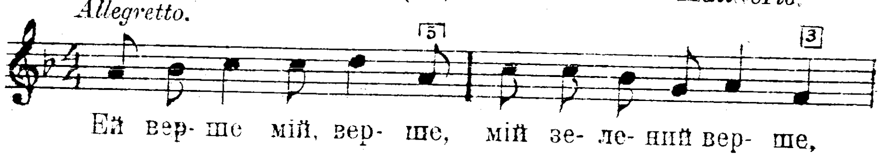
Rubato.

125.

Сп. Анна Дудич.

A B₁ A B 2 (6 + 6) *Маластів.*

Allegretto.

126.

RB₁RB (6 + 6),(5 + 6) *Ставіща.*

Parlando.

127.

Сп Марпна Лаврин

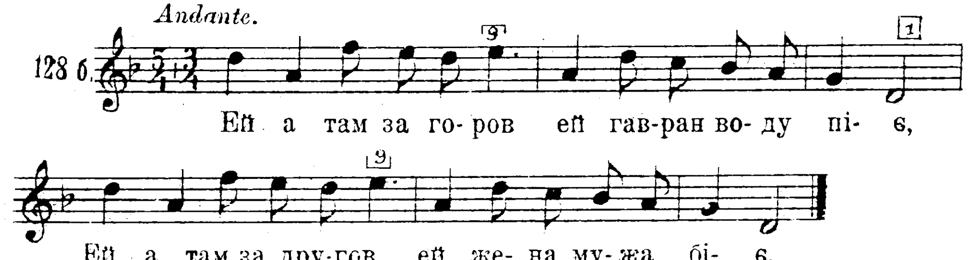
A B₁ A C (¹+6 + ¹+6),(¹+6 + 6) *Тварожч ниж.*

Andantino.

128 a.

Ȧ Ḃ₁ Ȧ Ḃ 2 (6 + ¹+6) *Висова.*

Andante.

128 б.

Á A₁ Á A 2 (¹+6 + ¹+6) *Пантна.*

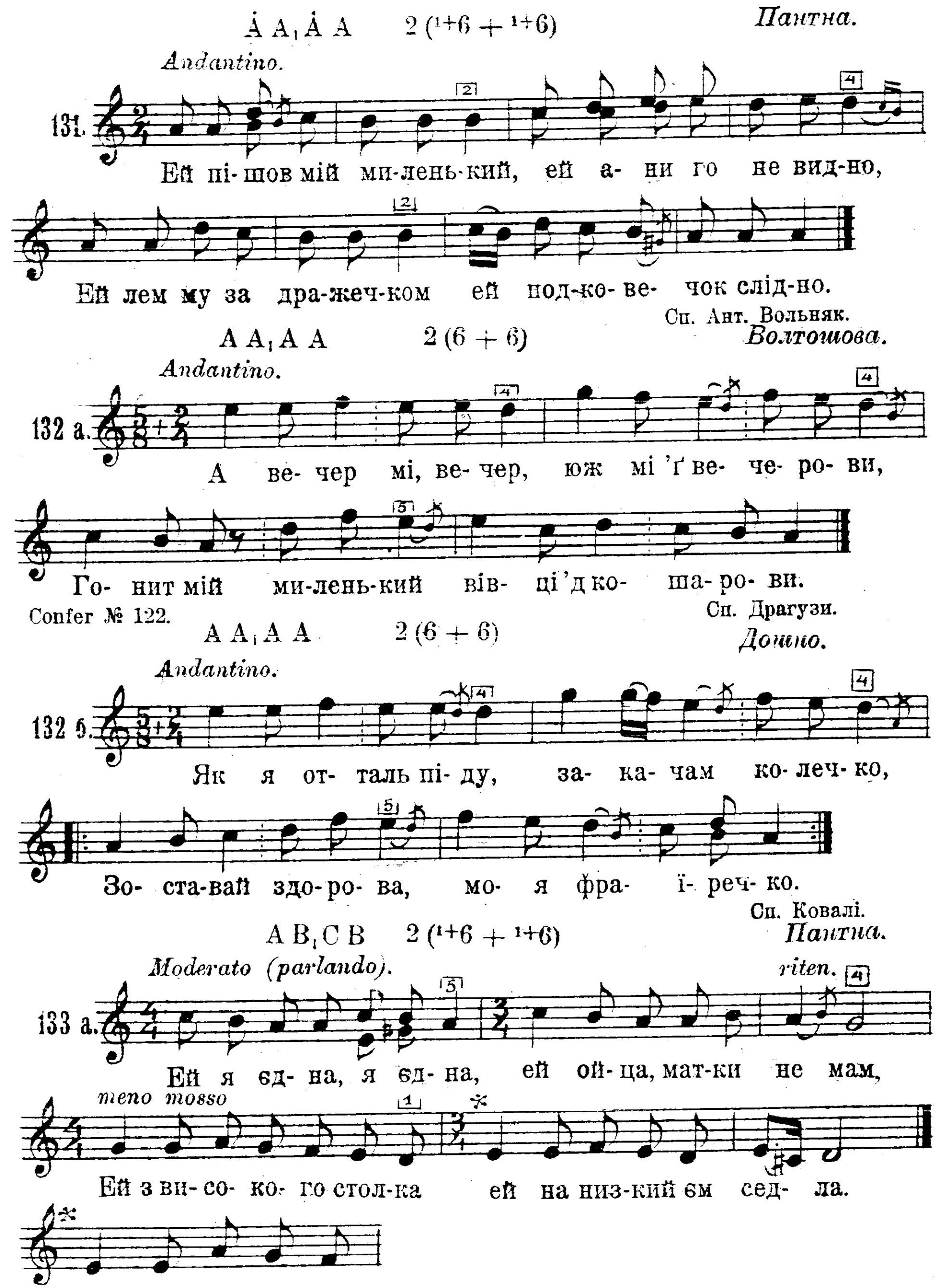
Allegretto.

129 a.

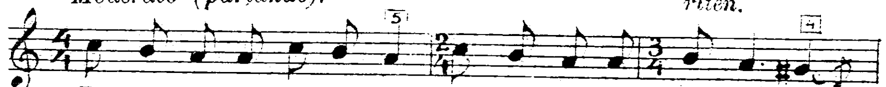
Ей ме- не по- ла- па- ли, ей а ви нич не зна-те.
Сп. Анна Вольняк.
А А₁ А А 2 (¹+6 + ¹+6) Пантна.
Andantino.
129 б.
Ей го- рі се- лом і- шов, ей чом до нас не за(й)-шов?
Ей вель-ка ро- са, бла-то, ей не за(й)-шов-єм за- то.
А А₁ А А 2 (¹+6 + ¹+6) Пантна.
Moderato.
129 в.
Ей а на на- ших две-рих ой пе-чать у- да- ри- ли,
Ей же- би до нас в ве-чер ей хлоп-ці не хо- ди- ли.
Сп. Антоха Семаніцька.
А В₁ А С 2 (4 + 4) Висова.
Moderato.
130.
1. Я- не, Я- не, сьвя-тий Я- не, Осьвять же нам
ten.
вшит-ко зі- ля. 2. Осьвять же нам вшит-ко зі- ля,
Дроб ний пі- сок і ка- мі- ня.
Сп. Ор. Кристинич.

Confer № 53.

А А₁ А А 2 (¹+6 + ¹+6) Пантна.
Andantino.
131.
Ей пі- шов мій ми-лень-кий, ей а- ни го не вид-но,
Ей лем му за дра-жеч-ком ей под-ко-ве- чок слід-но.
Сп. Ант. Вольняк.
А А₁ А А 2 (6 + 6) Волтошова.
Andantino.
132 а.
А ве- чер мі, ве- чер, юж мі 'ґ ве- че- ро- ви,
Го- нит мій ми-лень-кий вів- ці 'д ко- ша- ро- ви.
Confer № 122.
Сп. Драгузи.
А А₁ А А 2 (6 + 6) Дошно.
Andantino.
132 б.
Як я от- таль пі- ду, за- ка- чам ко- леч- ко,
Зо- ста-вай здо- ро- ва, мо- я фра- і- реч- ко.
Сп. Ковалі.
А В₁ С В 2 (¹+6 + ¹+6) Пантна.
Moderato (parlando).
riten.
133 а.
Ей я єд- на, я єд- на, ей ой- ца, мат-ки не мам,
meno mosso
Ей з ви- со- ко- го стол-ка ей на низ-кий єм сед- ла.

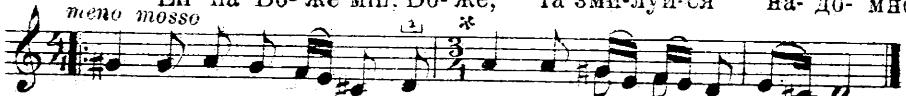
A B₁ C D 2 (¹+6 + ¹+6) *Пантна.*

Moderato (parlando). *riten.*

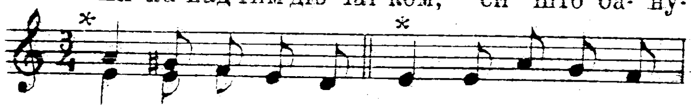
133 б.

Ей йа Бо- же мій, Бо- же, та змилуй-ся на- до- мнов,

meno mosso

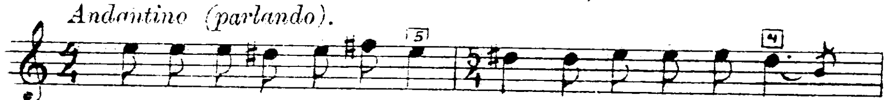

Ей йа над тим дів-чат-ком, ей што ба- ну- є за мнов.

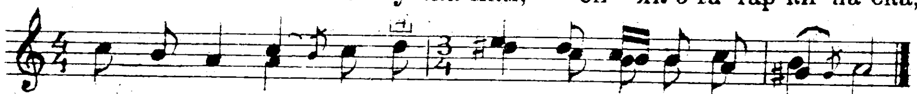

A B₁ C D (¹+6 + ¹+6). (6 + ¹+6) *Пантна.*

Andantino (parlando).

134.

Ей та- ко- го му- жа мам, ей як з та- тар ки па-ска,

Тогдиль му ґам- би дам, ей ко- ли мо- я лас- ка.

Сп. Улька Тарбай

A A₁ B C (¹+6 + ¹+6). (6 + ¹+6) *Пантна.*

Allegretto.

135.

Ей по- ля- на, по- ля- на та дав- но не о- ра- на,

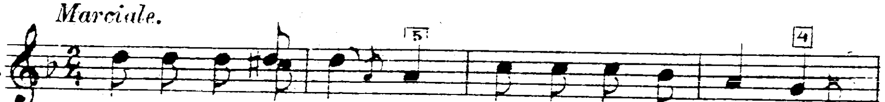

О- ра на би би- ла, ей же- би мо- я би- ла.

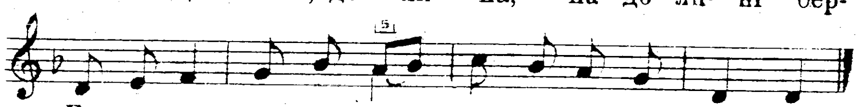
Сп. Антоха Вольняк.

A A₁ B A 2 (6 + 6) *Дошно.*

Marciale.

136.

До- ли- на, до- ли- на, на до- ли- ні бер- це,

Бо- лит ня, бо- лит ня за тат-цей-ком сер- це.

A B₁ C D (6 + 6). (6 + ¹+6) *Волтошова.*

Andantino.

137.

А на- што мі, на- што лю- би- ти ле- да- што,

Кой ме- не ле- да- што, ей не ма- є ни- за- што?

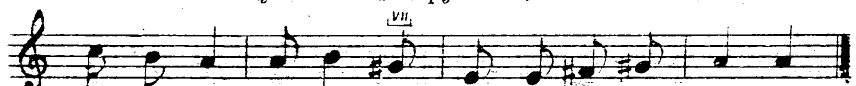
Сп. Драгузи.

Ȧ B₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Волтошова.*

Allegretto.

138.

Тань-цу- вав би друж- ба, кой ма-лень-ка із- ба,

Же- би цец ви- ня- ли, то би тань-цу- ва- ли.

Сп. Драгузи.

Ȧ B₁ Ȧ B 2 (6 + 6) *Ропиця.*

Allegretto.

139.

А мо- я ґаз- ди- ня Бо- га ся не бо- їт,

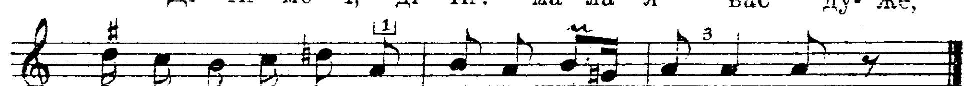
Да- ла мі сні- да- ня і гро- ша не сто- їт.

Ȧ B₁ Ȧ B₁ 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Andantino.

140.

Ді- ти мо- ї, ді- ти! ма- ла я вас ду- же,

Так'сте ся ро- зи-шли, як пта- хи з га- лу- зе.

Сп. Мар. Пирч.

$\dot{A}\,B_1^5\dot{A}\,B$ 2 (6 + ^{1}+6) *Пантна.*

Andantino.

141.

Сп. Антоха Вольняк

$A\,A_1\,A\,A$ 2 (6 + 6) **Поворозник.**

Andantino.

142 а.

$\dot{A}\,\ddot{A}_1\,\ddot{A}\,\dot{A}$ 2 (6 + 6) *Маластів.*

Andante.

142 б.

$\dot{A}\,\dot{A}^5{}_1\,\dot{A}^5\,\dot{A}$ 2 (^{1}+6 + ^{1}+6) *Сяніччина.*

Andantino.

143.

Зап. зо співу Мод. Менцінського.

$\dot{A}\,B_1\dot{A}\,B$ 2 (6 + 6) *Дошно.*

Andante

144.

Сп. Ковалі.

$\dot{A}\,B_1\dot{A}\,B$ 2 (6 + 6) *Устє руське.*

Moderato.

145.

Сп. Мел. Даньковська.

$\dot{A}\,B_1\dot{A}\,B$ 2 (^{1}+6 + 6) *Волтошова.*

Allegretto.

146.

Сп. Драгузи.

$A\,B_1\,A\,B$ 2 (6 + 6) *Маластів.*

Parlando.

147.

$A\,B_1\,A\,B$ 2 (6 + 6) *Дошно.*

Moderato.

148 а.

Сп. Ковалі.

$A\,B_1\,C\,B$ 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Vivo.

148 б.

Сп. Марина Пирч.

$\dot{A}\,\dot{A}_1\,B\,A$ (6 + 6), $(^1+6+6)$ *Пантна.*

Moderato.

149.

Сп. Антоха Семаніцька.

$\dot{A}\,B_1\,\dot{A}\,B$ 2 $(^1+6+6)$ *Волтошова.*

Andantino.

150 а.

Сп. Драгузи.

$\dot{A}\,B_1\,\dot{A}\,B$ 2 $(^1+6+6)$ *Воля ясписька нижна.*

Andantino.

150 б.

Сп. Шубяки.

$\dot{A}\,B_1\,\dot{A}\,B$ 2 $(^1+6+6)$ *Воля ясписька нижна.*

Andante.

150 в.

Сп. Шубяки.

$A\,A_1\,B\,A$ 2 (6 + 6) *Ганчова.*

Vivo.

151.

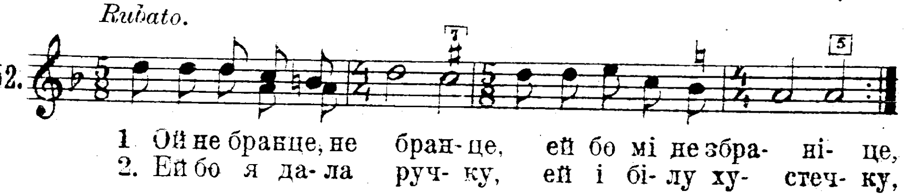

Сп. Юстина Чопор.

$A\,\dot{A}^5_1\,B\,\dot{A}$ 2 $(^1+6+{}^1+6)$ *Маластів.*

Rubato.

152.

(Дальше ※)

А А, А А 2 (6 + 6) *Маластів.*

Moderato.

153.

А В, А В 2 (^{1}+6 + 6) *Маластів.*

Andantino.

154.

Ȧ А, Ȧ В 2 (^{1}+6 + ^{1}+6) *Пантна.*

Rubato.

155.

Сп. Анна Вольняк.

Ȧ В, Ȧ С 2 (6 + 7) *Ропиця.*

Andantino.

156.

А В, А В 2 (6 + 6) *Маластів.*

Andantino.

157 а.

А В, А В 2 (6 + 6) *Пантна.*

Andante.

157 б.

β) Закінчення на долішній домінанті

A A₁RR (6 + 6), (^{1}+6 + 6) *Шкляри.*

Andante.

158.

Сп. Гоцки і и.

A B₁ A B 2 (6 + 6) *Пангна.*

Moderato.

159.

Сп. Антоха Вольняк.

A A₁ B C (^{1}+6 + ^{1}+6), (6 + ^{1}+6) *Волтошова.*

Andantino.

160.

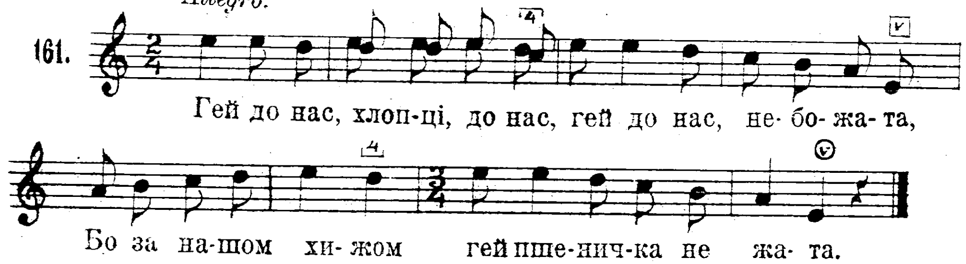

Сп. Драгузи.

A A₁ B C (^{1}+6 + ^{1}+6), (6 + ^{1}+6) *Маластів.*

Allegro.

161.

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

A Ḃ₁ A Ḃ 2 (6 + ^{1}+6) *Волтошова.*

Andante.

162 a.

Сп. Драгузи.

A Ḃ₁ A Ḃ 2 (6 + ^{1}+7), (6 + ^{1}+6) *Дошно.*

Andante.

162 б.

Сп. Ковалі.

(6 + 6), (6 + ^{1}+6) *Ганчова.*

Parlando.

163. *

Я та- кий чер- ве- ний, ей як-бим не мав же- ни.
Сп. Анна Мигаль.
А А̇ | В С 2 (¹+6 + ¹+6) Маластів.
Andantino.
164.
Ей як я сой за- спі-вам ей крас-ні по ді- воц-ки,
Ей аж ся мі роз-ви- ют ей су- хи га- лу- зоч- ки.
Сп. Ксеня Баюс.
А В | А С 2 (6 + ¹+6) Воля яслиська нижна.
Andantino.
165.
Фра-ї- реч- ки шти-ри, ей про што 'сте ся би- ли?
На то- бі, шу-га- ю, ей бо 'сме тя лю- би- ли.
Сп. Шубяки.
А А̇ | А̇₅В 2 (6 + 6) Волтошова.
Andantino (parlando).
166.
Зе- ле- не'м по- сі- яв, зе- ле- не мі зи- шло,
Я-ке'м дзев-ча про-сив, та- ке за ня пі- шло.
Сп. Драгузи.
А̇ А̇⁵ | В А̇ (6 + 6), (¹+6 + 6) Воля яслиська нижна.
Andantino.
167.
Ей Бо-же мой, Бо- же, зми-луй-ся на- до мнов,

Ей по- рів-най ти, Бо- же, вшиткых лю-дий зо мнов!
Сп. Шубяки.
А В | А В 2 (6 + 6) Пантна.
Parlando.
168.
Як я сой за-сьпі-вам, да- ле- ко ня чу- ти,
Под же, мій миленький, во- ли на-вер- ну- ти.
Сп. Антоха Тарбай.
А А | В А 2 (5 + 5) Ганчова.
Andantino.
169 а.
Ой пи- ла, пи- ла, че- пец стра- ти- ла,
При-шла до до- му, тай му- жа би- ла.
Сп. Марина Пирч.
А А | В А (5 + 5), (6 + 5) Ганчова.
Moderato.
169 б.
Спо- до- бав- ся мі пря шів-ский Ма- дяр,
Я му да- ла пір- ко, він мі дав та- ляр.
Сп. Теодора Вондзіляк.
А А | В А (5 + 5), (6 + 5) Маластів.
Allegretto.
169 в.
Ей Бо- же, Бо- же, ей што ся во- дит?

Ей а до ко- мо- ри та во- да вхо- дит.

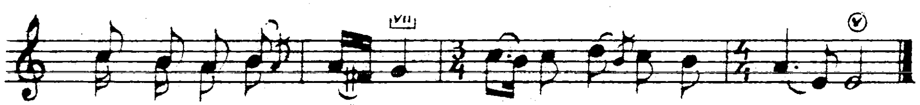
ÀÁ₁BC (¹+6 + ¹+6), (6 + ¹+6) *Волтошова.*

Moderato.

170.

Ой я- во- ре, я- во- ре, ой я- во- ро- ве ли-стя,

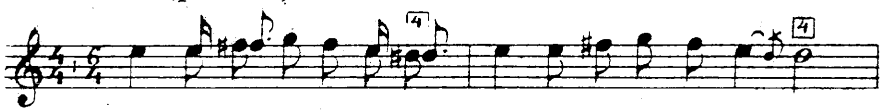
Шварне би- ло дів- ча, ой шварне і не- ві- стя.

Conf'er № 260. Сп. Драгузи.

AB₁AB 2(¹+6 + ¹+6) *Воля ясиська нижна.*

Moderato (parlando).

171.

Ей я ху-добний чловек, ей я на коньцу би- вам,

Ей ку-ска хлі- ба не мам, ей и- ще сой за- спі- вам.

Сп. Шубаки.

ь) Закінчення на другому ступні скалі.

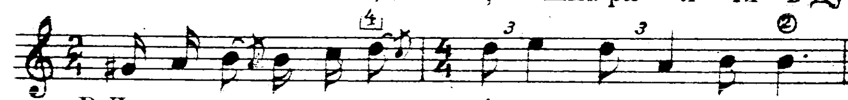
RB₁RB 2(6 + 6) *Ганчова.*

Rubato.

172.

Лю-ляй же мі, лю-ляй, шма-рю я тя в Ду-най,

В Ду-най а- бо в во-ду ді- ти- ну мо- ло- ду.

Сп. Анна Мигаль.

2(6 + 6) *Ганчова.*

Rubato.

173.

Ой си- ну мій, си- ну, я про те- бе ги- ну,

poco a poco ritard. . . . . . Sostenuto

Ні во дни, ні в по- чи ні- ґда не спо- чи- ну,

Ні во дни, ні в но- чи ні- ґда не спо- чи- ну.

Сп. Марія Сокол.

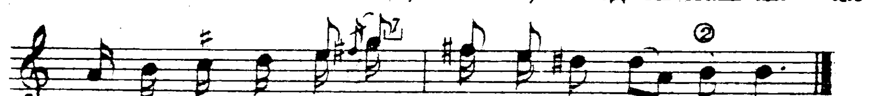
2(6 + 6) *Висова.*

Rubato, con moto.

174 a.

Лю-ляй же мі, лю- ляй, кед мі маш лю- ля- ти,

Бо я те- бе не мам ко- ли ко- ли- са- ти.

Сп. Анна Демчко.

2 (6 + 6) *Висова.*

Rubato, con moto.

174 б.

Сп. Анна Демчко.

2 (6 + 6) *Розстайне.*

Rubato.

175.

Сп. Ів. Гомик.

А А| А А 2 (5 + 5) *Дошно.*

Moderato.

176.

Сп. Ковалі.

А̇ В| А̇ С 2 (6 + 7) *Висова.*

Allegro.

177.

II. Розширені форми дворядкової чотириколінної строфи.

а) Повторення або подвоєння першої половини другого рядка.

Dur: *а)* Закінчення на тоніці.

А А‖ А̇ А̇| А (6 + 6), (6 + 6̇ + 6) *Волтошова.*

Andante.

178.

Сп. Драгузи.

А̇ А̇‖ В С| А (6 + 6), (4[refr.] + 6 + 6) *Устє руське.*

Andantino.

179.

Сп. Мел. Даньковська.

А А‖ В С| А (6 + 6), (4 + 3 + 6) *Андріївка.*

Andantino.

180.

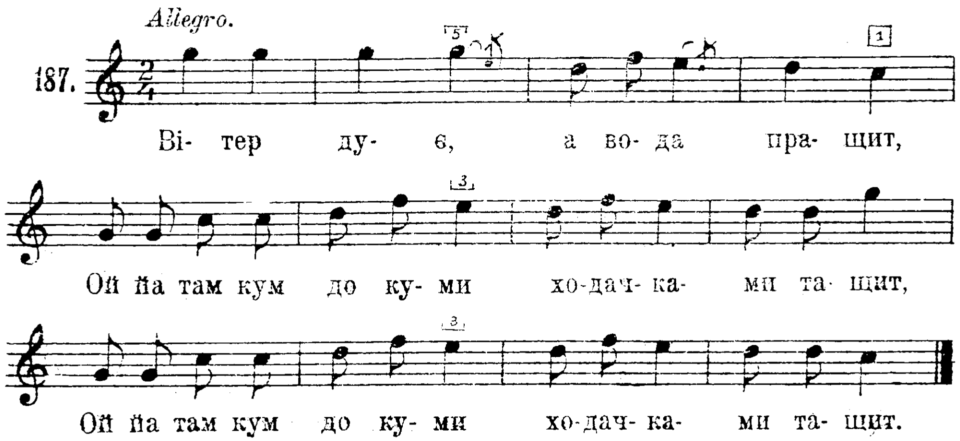
Весільна. Сп. Аніля Федоровська.

А А̇ ‖ В В | А̇ (6 + 6), (4 + 4 + 6) *Ставіща.*

186.*

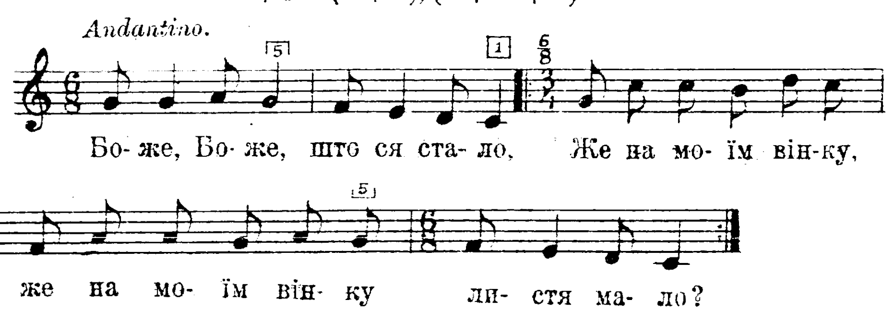

Сп. Орина Лаврин.

А В ‖ С D | Е (4 + 5), (4 + 3 + 6) *Дошно.*

187.

Сп. Ковалі.

А А̇ ‖ В В | А̇ (4 + 4), (6 + 6 + 4) *Волтошова.*

188.

Сп. Драгузи

А̇ А ‖ В В | А̇ (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Маластів.*

189.

А А ‖ В С | А (6 + 6), (4 + 6 + 6) *Кеятонь.*

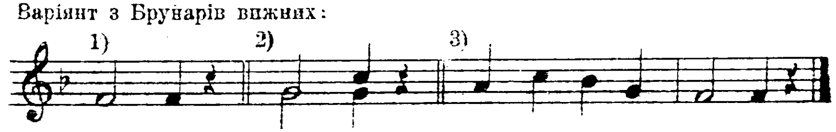
190 а.

Сп. Марина.

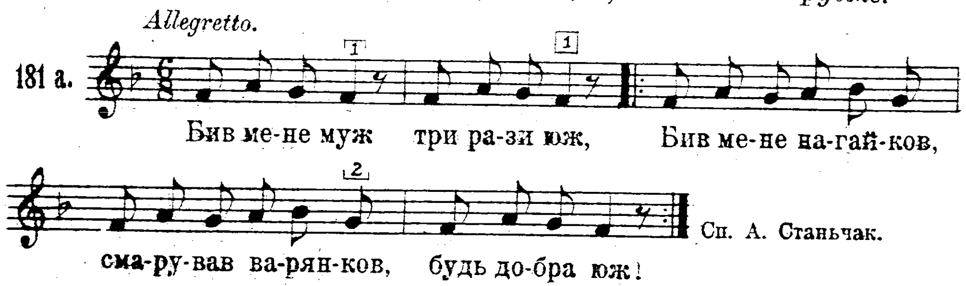
А̇ А ‖ В С | А̇ (6 + 6), (4 + 6 + 6) *Андріївка.*

190 б.

Варіянт з Брунарів вижних:

$\dot{A}\,\dot{A}_{II}\,\dot{B}\,\dot{B}_{I}\,\dot{A}$ (4 + 4), (6 + 6 + 4) *Устє руське.*

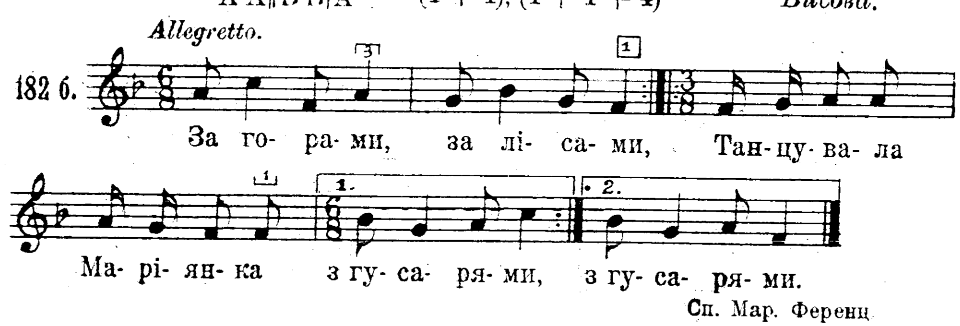
$\dot{A}\,\dot{A}_{II}\,\dot{B}\,\dot{B}_{I}\,\dot{A}$ (4 + 4), (6 + 6 + 4) *Пантна.*

$\dot{A}\,\dot{A}_{II}\,\dot{B}\,\dot{B}_{I}\,\dot{A}$ (4 + 4), (4 + 4 + 4) *Устє руське.*

$A\,A_{II}\,B\,B_{I}\,A$ (4 + 4), (4 + 4 + 4) *Висова.*

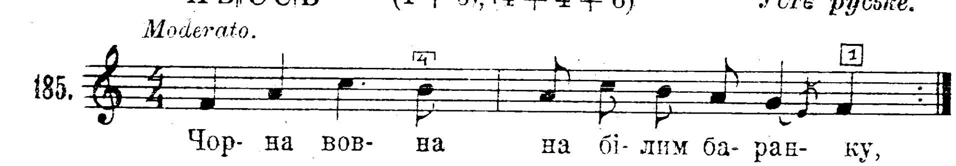
(6 + 6), (4 + 4 + 6) *Висова.*

$A\,B_{II}\,C\,C_{I}\,D$ (6 + 6), $(\dot{6} + \dot{6} + 6)$ *Шкляри.*

$A\,\dot{B}_{II}\,\dot{C}\,\dot{C}_{I}\,\dot{B}$ (4 + 6), $(\dot{4} + \dot{4} + 6)$ *Устє руське.*

А̇ $А_{II}$ В $С_{I}$ А̇ * (6 + 6), (4 + 6 + 6) *Маластів.*

191.

Сп. Гонорця Менцінська.

А $А_{II}$ В $В_{I}$ А (6 + 5), (6 + 6 + 5) *Маластів.*

192 а.

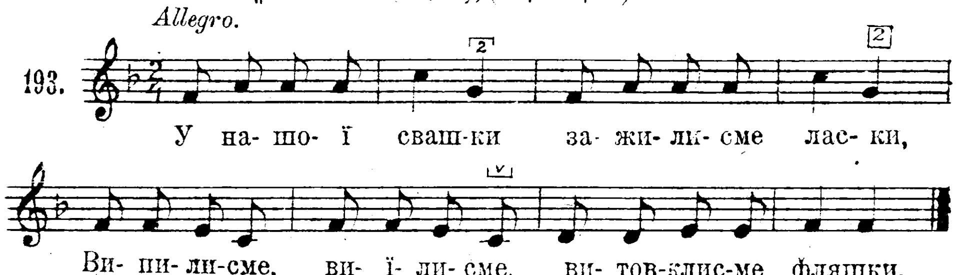
А $В_{II}$ С $С_{I}$ В *Маластів.*

192 б.

А̇ $А̇_{II}$ В $В_{I}$ А (6 + 6), (4 + 4 + 6) *Маластів.*

193.

Пісня співана на весіллі.

*) Се варіянт ч. 190 — одначе супроти того, що він значно ріжниться каденціями від основної форми, визначуємо його окремим числом 191.

А $В_{II}$ С С $_{I}$В (6 + 6), (6 + 6̇ + 6̇) *Маластів.*

194. *

А $А_{II}$ В $С_{I}$ А (5 + 5), (4 + 6 + 5) *Шклярі.*

195.

Confer № 209. Сп. Гоцки і н.

А $В_{II}$ С $С_{I}$ В (5 + 3), (5̇ + 5̇ + 3) *Розстайне.*

196.

Сп. учит. Ів. Гомик.

* В дальших строфах тексту неправильна будова.

a—b: неправильне повторення, не подибуване в инших варіянтах сеї пісні, тому не зазначуємо його в ритм. схемі.

$\dot{A}\ \dot{A}_{II}\ B\ B_I\ A$ (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Висова.*

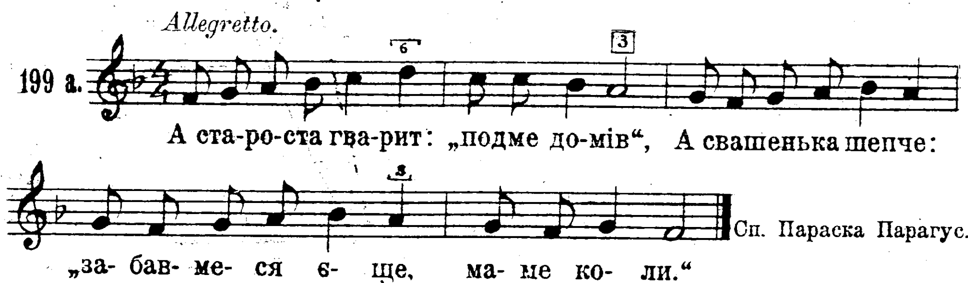
Сп. Ференц.

$A\ A_{II}\ B\ B_I\ A$ (5 + 5), (3 + 3 + 5) *Квятонь.*

Сп. Марина.

$A\ B_{II}\ \dot{A}\ \dot{A}_{II}\ B$ (6 + 4), (6 + 6 + 4) *Квятонь.*

Сп. Параска Парагус.

Весільна п.

$A\ B_{II}\ \dot{A}\ \dot{A}_I\ B$ (6 + 4), ($\dot{6}$ + $\dot{6}$ + 4) *Устє руське.*

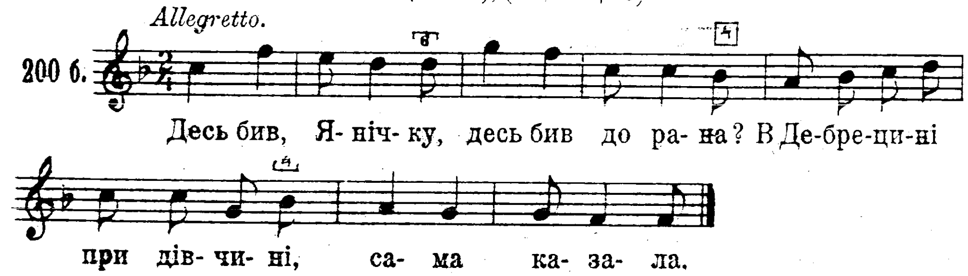

Весільна п. Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.

$\dot{A}\ \dot{A}_{II}\ B\ B_I\ A$ *Маластів.*

$A\ A_{II}\ B\ B_I\ A$ (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Маластів.*

$\dot{A}\ A_{II}\ B\ B_I\ \dot{A}$ (6 + 6), ($\dot{6}$ + $\dot{6}$ + 6) *Шкляри.*

Сп. Гоцки і и.

Сп. Гоцки і и

Ȧ $\dot{A}^{5}_{II}$ B B_{I} Ȧ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Шкляри.*

Allegretto.

202.

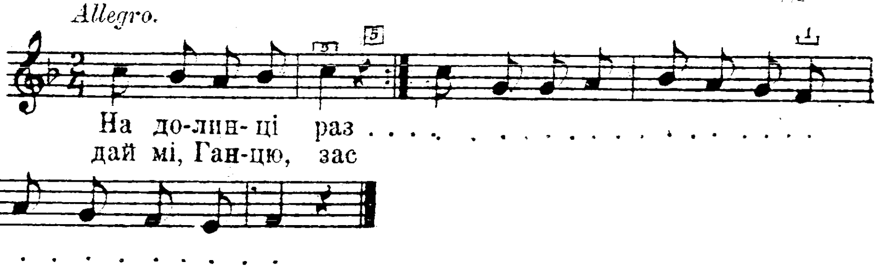

Сп. Гоцки і и.

Ȧ $\dot{A}_{II}$ B B_{I} A (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Андріївка.*

Allegro.

203.

β) Закінчення на долішній домінанті.

Ȧ $\dot{A}_{II}$ B B_{I} A (¹+6 + ¹+6), (6̇ + 6̇ + ¹+6) *Шкляри.*

Moderato.

204.

Сп. Гоцки і н.

A $\dot{B}_{II}$ C C_{I} Ḃ (¹+6 + ¹+6), (¹+6̇ + ¹+6 + ¹+6) *Волтошова.*

Parlando.

205.

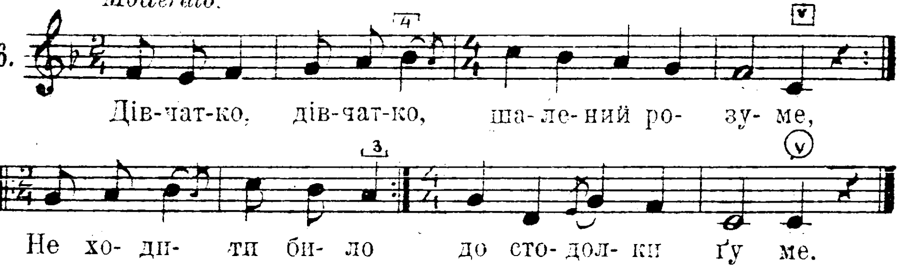

Сп. Драгузи.

A B_{II} Ȧ $\dot{A}_{I}$ B (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Маластів.*

Moderato.

206.

A B_{II} C C_{I} B (5 + 6), (4 + 4 + 6) *Пантна.*

Moderato.

207 a.

Сп. Анна (дівка).

A B_{II} $(C\ C)^{bis}_{I}$ B (5 + 6), (4 + 4 + 6)* *Маластів.*

Allegretto.

207 б.

до-ли се-лом, го-рі се-лом до-ли се-лом на па-ра-ду но-шу.

a – b: Тут ритмічна схема розширена повторенням першої половини другого рядка.

А А₁₁ В В₁ А (5 + 5), (3 + 3 + 5) *Пантна.*

Allegretto.

208.

Ой пи-ла, пи-ла, че-пец стра-ти-ла. Як при-шла

до до-му, та му-жа би-ла.

Confer. № 198, 238.
Сп. Мар. Крупа.

А̇₅ А̇₁₁ В В₁ А (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Пантна.*

Moderato.

209.

Дзев-чи-по мо-я, на-пой мі ко-ня, А я ти го

не на-по-ю, не тво-я'м же-на.

Сп. Анна Вольняк.

Confer № 195.

А̇ А₁₁ В В₁ А̇ (6 + 6), (6 + 6̇ + 6) *Маластів.*

Andantino.

210

Сви-тай, Бо-же, сви-тай, же-би ско-ро день бив,

Ей же-би я ви-дів, ей же-би я ви-дів, в котрій хи-жі я бив.

γ) Закінченнє на третьому ступні скалі.

А В̇₁₁ А А₁ В̇ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Андріївка.*

Andantino.

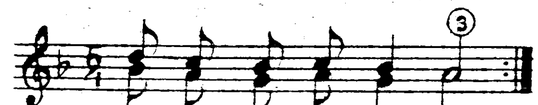
211.

Тог-ди ти мі, тог-ди ме-го він-ця зба-вив,

Кед йсі мі з Бан-ко-вец, кед йсі мі з Бан-ко-вец

до до-му про-ва-дзіл.

Сп: дівчата.

А̇ А₁₁ В В₁ А̇ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Дошно.*

Allegretto.

212.

1. Не бу-ду, не бу-ду дроб-ний о-вес ко-сив,

Пі-ду до Ся-ноч-ка, пі-ду до Ся-ноч-ка,

бу-ду шаб-лю но-сив.

2. Ша-бель-ка не мо-я, лем но ці-са-рйо-ва.

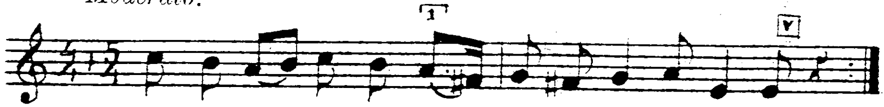
Дальше як В.

Сп. Ковалі.

Moll: *a)* Закінчення на тоніці.

A B$_{II}$ C C$_I$ B (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Волтошова.*

Moderato.

213.

По- би- лі ня вче- ра, не бо- лит ня не- ска,

А юж я, ми-лень-кий, а юж я, ми-лень-кий,

Сп. Драгузь

про те- бе не- щес- на.

A A$_{II}$ Ḃ Ḃ$_I$ A (4 + 4), (6 + 6 + 4) *Пантна.*

Allegretto.

214.

Тот мій, тот мій, што во- зив гній Си- ви- ми

во- ла- ми, спо-до- бав- ся ма- мі і мі са- мі.

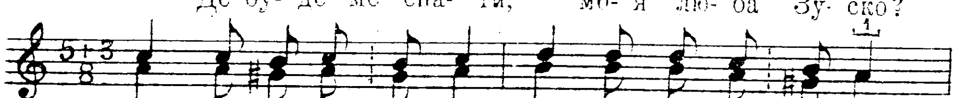
Сп. Антоха Вольняк.

A Ȧ$_{II}$ B B$_I$ Ȧ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Андріївка.*

Andantino (parl.)

215 a. *

Де бу- де ме спа- ти, мо- я лю- ба Зу- ско?

На пе- цу го- ря- чо, на пе- цу го- ря- чо,

а за пе- цом вуз- ко.

A Ȧ$_{II}$ B B$_I$ Ȧ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Андріївка.*

Moderato (parl.)

215 б. *

За- я- ли мі вол- ки вче- ра до сто-дол- ки;

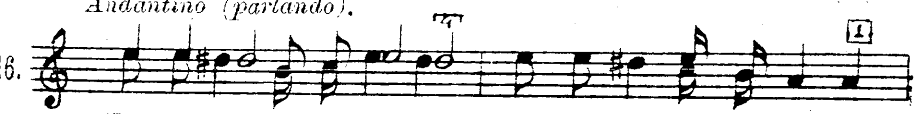
Ід, Га- ніч- ко, слу- хай, ід, Га- ніч- ко, слу- хай,

ци чер- ка- ют дзвон- ки. Сп. Пазя Семчишин з дівчатами.

A Ȧ$_{II}$ B B$_I$ Ȧ (1+6 + 1+6), (6̇ + 6̇ + 1+6) *Пантна.*

Andantino (parlando).

216.

Ей дів-чат- ко, ле- лі- я, а ле- гай там, де і я,

Ле- гай на ла- воч- ку, ле- гай на ла- воч- ку,

Сп. Анна, дівка.

ей по- при мо- їм боч- ку.

Ȧ A$_{II}$ B C$_I$ Ȧ (7 + 7), (6 + 3$^{retr.}$ + 7) *Шкляри.*

Moderato.

217.

Ой ма- єш, дів- ча, кра-су, та три-май єй до ча- су,

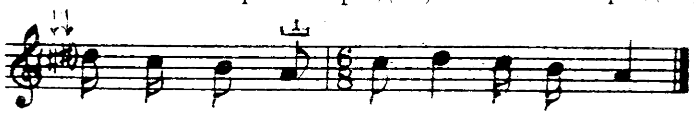
Сп. Гоцки і и.

A A₁₁ B B₁C (5 + 5), (4 + 4 + 5)

Moderato **Висова.**

218.

Сп. Анна Дудач.

Ȧ Ȧ₁₁ B B₁A (6 + 6), (4 + 4 + 6) ***Устє руське.***

Andantino.

219. *

Сп. Аніля Федоровська.

A B₁₁ Ȧ Ȧ₁ B (5 + 5), (5̇ + 5̇ + 5)

Andantino. ***Ганчова.***

220. *

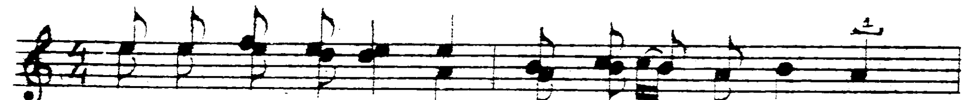
Сп. Анна Мигаль

A A₁₁ B B₁A (¹+6 + ¹+6), (6 + 6̇ + ¹+6) ***Пантна.***

Andantino.

221 a.

Сп. Анна Вольняк.

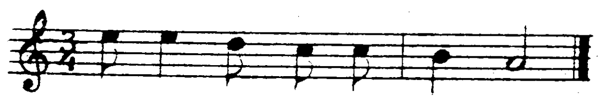
Ȧ Ȧ³₁₁ B B₁A (¹+6 + ¹+6), (6̇ + 6̇ + ¹+6) ***Шкляри.***

Andante.

221 б.

Сп. Гоцки і и.

Ȧ Ȧ⁵₁₁ B B₁A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) ***Ганчова.***

Andantino.

222. *

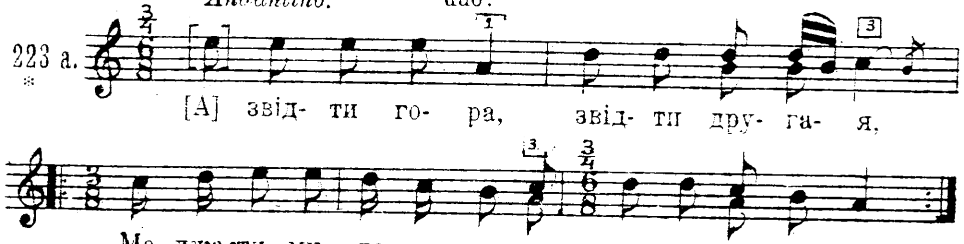
Сп. Теодора Вондзіляк.

Приколискова п.

A A„B B,A (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Устє руськє.*

Andantino. duo:

223 a.

Сп. М. Даньковська з дівчатами.

A A„B B,A (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Ганчова.*

Moderato.

223 б.

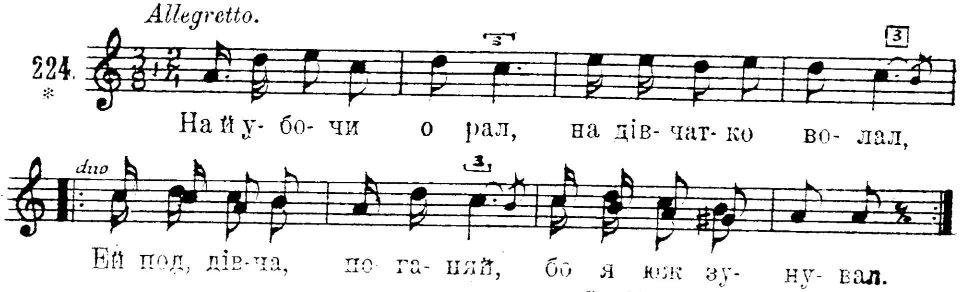

Сп. Анна Мигаль.

A A„B C,A (6 + 6), (4 + 3 + 6) *Висова.*

Allegretto.

224.

Сп. Мар. Гойсак і Ор. Дудич.

A B„A,A,C (6 + ¹+6), (6 + 6 + ¹+6) *Воля яслиська нижна.*

Andantino.

225.

Сп. Шубяки.

A A„B B,A (6 + 6), (4 + 4 + 6) *Ганчова.*

Andantino.

226.

Сп. Анна Мигаль.

A A„B B,A (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Пантна.*

Andantino.

227.

Бі- лу Маґ- да- лен- цю на ба- ла- мут зво- див,

Сп. Анна Баюс.

на ба- ла- мут зво- див.

Ȧ Ȧ$_{II}$ В В$_{I}$ А (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Ганчова.*

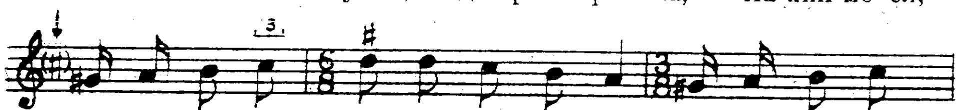
Moderato.

228 а.

*

Ой па- ні ку- мо, до-бра го-ріль-ка, На-пий-ме-ся,

па- ні ку- мо, до по- не- діль- ка, На- пий- ме- ся,

Сп. Анна Мигаль.

па- ні ку- мо, до по- не- діль- ка.

Ȧ Ȧ$_{II}$ В В$_{I}$ А (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Ганчова.*

Allegretto.

228 б.

*

По- ни-же мли-на гу-ста бре-зи- на, Шум-на то- та

дів- чи- нонь- ка, што мя лю- би- ла.

Сп. Анна Мигаль.

А А$_{II}$ В В$_{I}$ А (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Пантна.*

Andantino.

229 а.

Пі- шла я на гу- би, не є, лем ко- за- ки,

Бо їх ви- зби- ра- ли, бо їх ви- зби- ра- ли

Сп. Антоха Вольняк.

пант-нян- ски же- бра- ки.

Ȧ Ȧ$_{II}$ В В$_{I}$ Ȧ (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Шкляри.*

Moderato.

229 б.

Па- ру- боч- ку глад- кий, не ходз, де сут дзят- ки,

Бу- деш го- рів в пе- клі, бу- деш го- рів в пе- клі

Сп. Гоцки І н.

по са- ми ло- пат- ки.

Ȧ Ȧ$^{5}_{II}$ В В$_{I}$ Ȧ (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Маластів.*

Moderato.

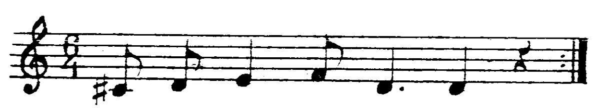
229 в.

Си- ді- ло дів- чат- ко на бі- лім ка- ме- ни,

Роз- пу- сти- ло вло- си, роз- пу- сти- ло вло- си

по пра- вім ра- ме- ни.

À A„ B B, À (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Пантна.*

Moderato

229 г.

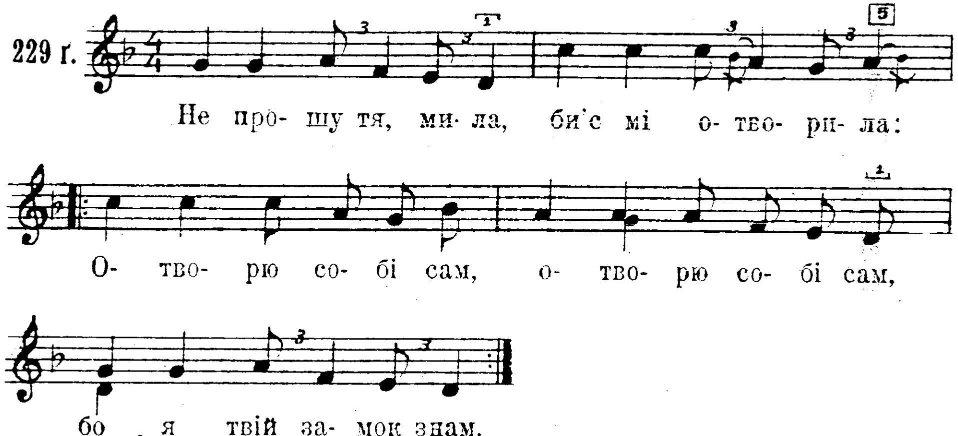

Сп. Антоха Вольняк.

À A„ B B, À (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Малястів.*

Andantino.

229 г.

À A, B B, À (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Пантна.*

Andantino.

229 д.

Сп. Антоха Вольняк.

A A„ B B, A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Ганчова.*

Rubato.

229 е. *

Сп. Анна Мигаль.

À A⁵„ B B, A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Ганчова.*

Moderato.

229 ж. *

* 1-ший такт фальшиво виходить у фонографі: його відтворено на основі першого такту другої строфи. — Варіянти е), ж). містимо тут з огляду на споріднення в ритміці, не вважаючи на розходження в третій каденції.

[ ] не виходить у фонографі.

як і бо- га- то- му.

Сп. Онуфр. Вандзіляк.

À A^{5}_{II} B B_{I} A (^{1}+6 + ^{1}+6), (6̇ + 6̇ + ^{1}+6) *Пантна.*

Andante.

230 a.

Ей по-мож ся мі, по-мож, ей ми-ла, й о- же- ни- ти,

Бо мя нож- кі бо- лят, бо мя нож- кі бо- лят,

Сп. Анна Вольняк.

ей до те- бе хо- ди- ти.

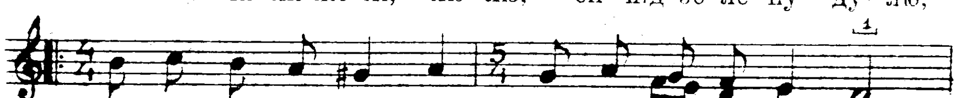
À A_{II} B B_{I} À (^{1}+6 + ^{1}+6), (6̇ + 6̇ + ^{1}+6) *Пантна.*

Andantino.

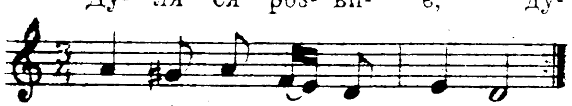
230 б.

Ей лю-лю же мі, лю- лю, ей під зе-ле-ну ду- лю,

Ду- ля ся роз- ви- є, ду- ля ся роз- ви- є,

Сп. Анна Вольняк.

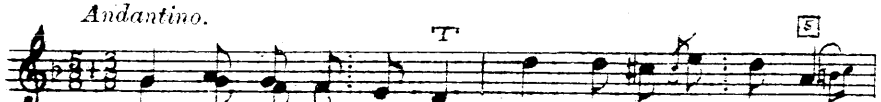
ей ді- ти- ну при- кри- є.

Приколпскова п.

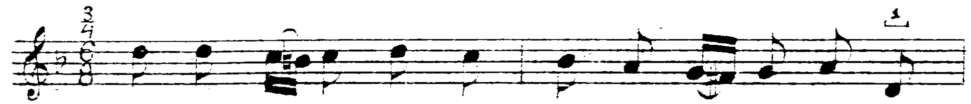
A A_{II} B B_{I} A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Шкляри.*

Andantino.

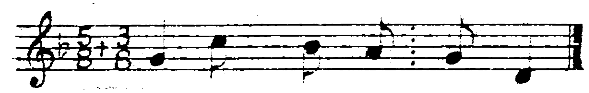
231 a.

Жаль-но мі тя, жаль-но, мо- я ми- ла, жаль-но,

Бо тя не ви- ді- ли, бо тя не ви- ді- ли

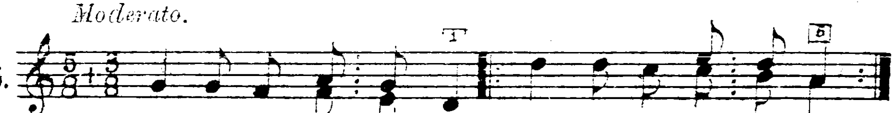
Сп. Гоцки і н.

мо- ї о- чи дав- но.

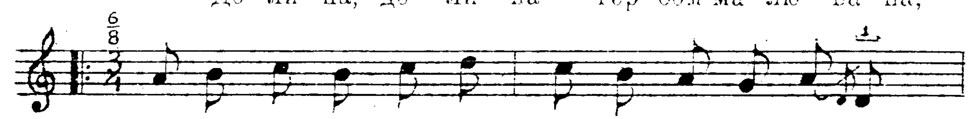
A A^{5}_{II} B B_{I} A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Дошно.*

Moderato.

231 б.

До- ли- на, до- ли- на гор- бом ма- лю- ва- на,

Каж-ди шу- гай пи- ска, каж- ди шу- гай пи- ска,

Сп. Ковалі.

лем мі звер- бу- ва- на.

A A_{II} B B_{I} A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Маластів.*

Andantino.

232.

Ой, Бо- же мій, Бо- же, што же би я ро- бив.

Як би я не до- став, як би я не до- став,

Сп. як ч. 236. a.

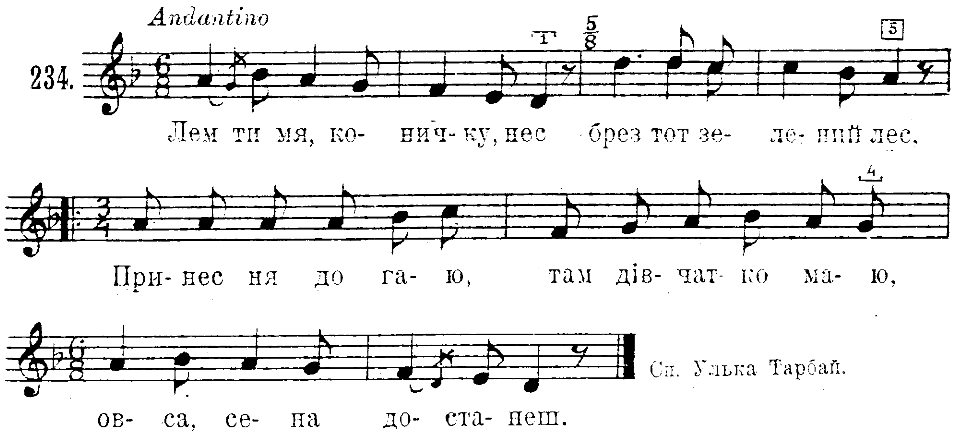
ко- тре'м дів- ча лю- бив?

À À$^{5}_{II}$ B B$_1$C (6 + ⁱ+6), (6̇ + 6̇ + ⁱ+6) *Чистогорб, п. Сянік.*

233.

Зап: Юлія Назаревич.

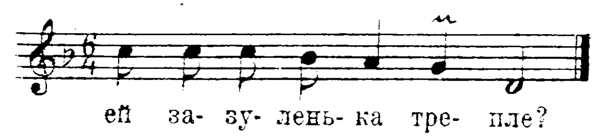
À A$_{II}$ B B$_1$À (7 + 6), (6 + 6 + 7) *Пантна.*

234.

Сп. Улька Тарбай.

A B$_{II}$A A$_1$B (6 + ⁱ+6), (6̇ + 6̇ + ⁱ+6) *Шкляри.*

235.

Сп. Гоцкя і п.

A Ḃ$^{5}_{II}$ĊĊ$_1$B (6 + 5̇), (5̇ + 5̇ + 5̇) *Маластів.*

236 а.

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Боцян.

A B$_{II}$ĊĊ$_1$B (6 + 5̇), (5̇ + 5̇ + 5̇) *Розстайне.*

236 б.

Сп. Ів. Гомик.

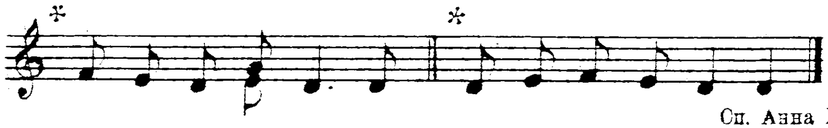
A B$_{II}$ĊĊ$_1$B (6 + 5̇), (5̇ + 5̇ + 5̇) *Ганчова.*

236 в. *

*) Надмірний такт. a—b припадкове повторення.

2. Про- хо- дит- ся по ні дів- ча чер- ве- не,
Дів- ча чер-ве-не, тро- хи ру-ме-не, тро-хи ру-ме- не.
Сп. Мар. Вандзіляк.
À À„ B B, A (5 + 5),(6 + 6 + 5) Дошно.
Moderato.
237. Ти за- зу- лень-ко, ста- вай ра- нень-ко,
Же- бис си ку- ва- ла, же- бис си ку- ва- ла
на ро- су з ра- на.
Сп. Ковалі.
A A„ B B, A (5 + 5), (3 + 3 + 5) Маластів.
Allegretto.
238. Ой пи- ла, пи- ла, чи- пец стра- ти- ла,
А при- шла до до- му, тай му- жа би- ла.
À À„ Ḃ Ḃ, A (5 + 5), (5 + 5 + 5) Андріївка.
Andantino.
239. Кед я слу- жи- ла в слав-ним Пре- шо- ве,

Взя- ли мі вя-нек, взя- ли мі вя-нек ка- ва- ле- ро- ве.
Сп. Веронія з дівчатами.
A A„ B C, A (6 + 6), (4 + 3 + 6) Висова.
Moderato.
240 а. В не-ді-лень-ку ра- но люль-ка ся ку- ри- ла,
Впа- ла ме- ні з ци-буш-ка, на це- бер ся зби- ла,
на це бер ся зби- ла.
Сп. Варвара з Клявдою.
A A„ B C, A (6 + 6), (4 + 3 + 6) Ганчова.
Marciale.
240 б. А там за го- ронь-ком ка- ня во- ду пи- е,
А я- ка то пек- на річ, же- на му- жа би- е.
Сп. Т. Вендзіляк.
A A„ B B, C (7 + 7), (6 + 6 + 6) Пантна.
Moderato.
241. Ой ма- мо мо- я, ма- мо, та не зга-няй мя ра- но,
Бо я ти пристро-ю, бо я ти пристро-ю, де пі-ду, по-сто-ю.

Сп. Анна Вольняк.

β) Закінчення на долішній домінанті і
γ) на другому ступні скалі (ч.246.)

$\dot{A}\,\dot{A}_{\|}\,B\,B_1\,A$ (6 + 6), $(6 + \dot{6} + 6)$ *Волтошова.*

Andantino.

242.

Сп. Драгузи.

$\dot{A}\,\dot{A}_{\|}\,B\,B_1\,\dot{A}_5$ (5 + 5), (3 + 3 + 5) *Маластів.*

Andantino.

243.

$A\,A_{\|}\,B\,B_1\,A$ (5 + 5), (6 + 6^refr. + 5) *Шкляри.*

Andantino.

244.

Сп. Гоцки і н.

$A\,A_{\|}\,B\,B_1\,A$ (5 + 5), (3 + 3 + 5) *Волтошова.*

Allegretto.

245.

Сп. Драгузи.

$A\,A_{\|}\,B\,B_1\,A$ (5 + 5), (3 + 3 + 5) *Волтошова.*

Andantino.

246.

Сп. Драгузи.

б) Повторення або подвоєння розширеної першої половини другого рядка.

Dur:

А А̇ₙ(В В)ₗ^bis А (5 + 5), (2 [4 + 4] + 5) *Висова.*

Moderato.

247 а.

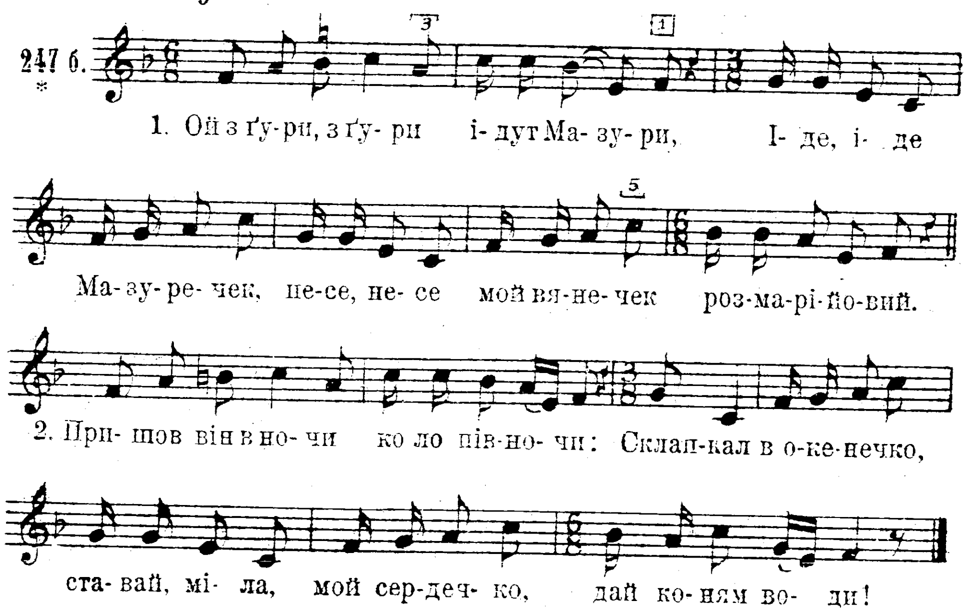

Сп. Орина Кристинич.

А **В**ₙ(С С)ₗ^bis В (5 + 5), ([4 + 4]^bis + 5) *Андріївка.*

Allegretto.

247 б.

Сп старенька жінка дрожачим голосом.

А В̇ₙ(С **D**)ₗ^bis **В** (5 + 4), ([2^refr. + 4]^bis + 4) *Висова.*

Allegretto.

248.

Сп. Ор. Кристинич.

А Аₙ(В В)ₗ^bis А (5 + 5), ([4 + 4]^bis + 5) *Ганчова.*

249.

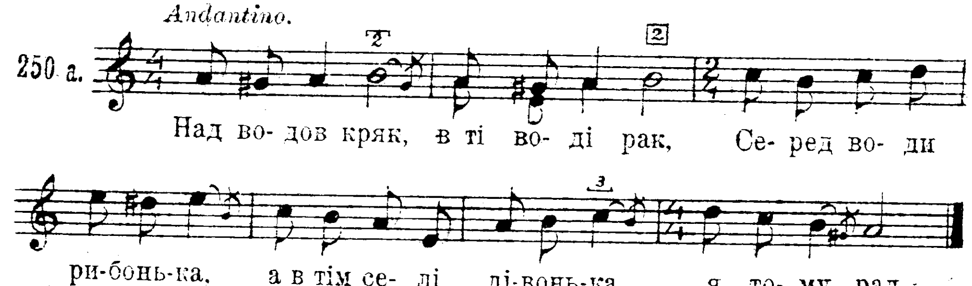
Сп. Анна Мигаль (війтиха).

Moll:

А̇ А̇ₙ2(В С)ₗ А (4 + 4), (2 [4 + 3] + 4) *Пантна.*

Andantino.

250 а.

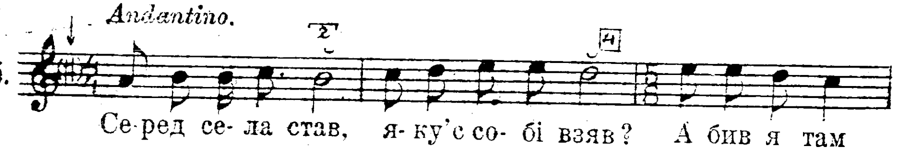

Сп. Євд. Лепак.

А Аₙ2(В В̇)ₗ А (5 + 5), (2 [4 + 4] + 5) *Ганчова.*

Andantino.

250 б.

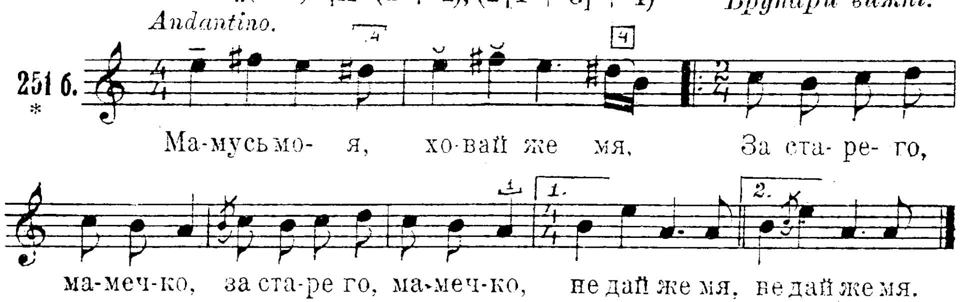

Сп. Олена Сокол.

A A„(B C)[bis] A (4 + 4), (2 [4 + 3] + 4) *Брунари вижні.*

A A„(B C)[bis] A (4 + 4), (2 [4 + 3] + 4) *Брунари вижні.*

Сп. дівчата: Потоцька Ганка, Галькович Агафія і Войтович Улька.

A A„ 2 (B C), A (4 + 4), (2 [3 + 3] + 4) *Ганчова.*

Сп. Стефан.

A A„ 2 (B C), A (4 + 4), (2 [3 + 3] + 4) *Устє руське.*

A A„ 2 (B C), A (4 + 4), (2 [4 + 3] + 4) *Устє руське.*

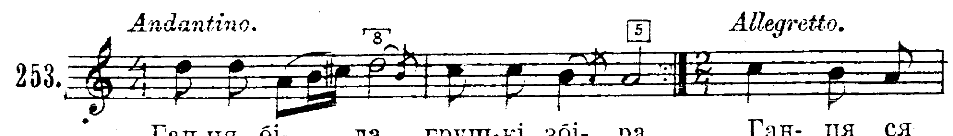

Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.

A A„ 2 (B C), A (4 + 4), (2 [3 + 3] + 4) *Маластів.*

A A„ 2 (B C), A (4 + 4), (3 + 4 + 4 + 4 + 4) *Шкляри.*

* Однопільна група, яка являється на сьому місці в другій строфі, показує, що се мабуть попсований варіянт.

Сп. Гоцки і и.

в) Вставка на початку другого рядка.

Dur: *α)* Закінчення на тоніці і

β) на долішній домінанті. (ч. 257-259.)

ȦḂ‚С‚ȦḂ (6 + ⁺¹6), (⁺ 6̇ + 6̇ + ¹+6) *Шкляри.*

Moderato.

254.

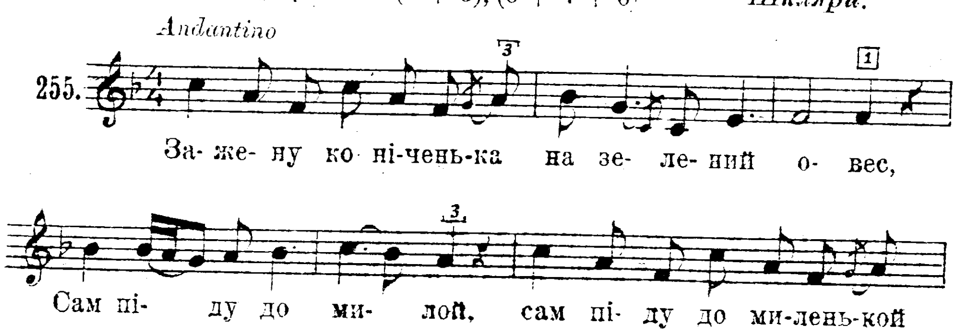

a-b припадк. повтор. Сп. Гоцки і и.

ȦḂ‚С‚ȦḂ (7 + 6), (6 + 7 + 6) *Шкляри.*

Andantino

255.

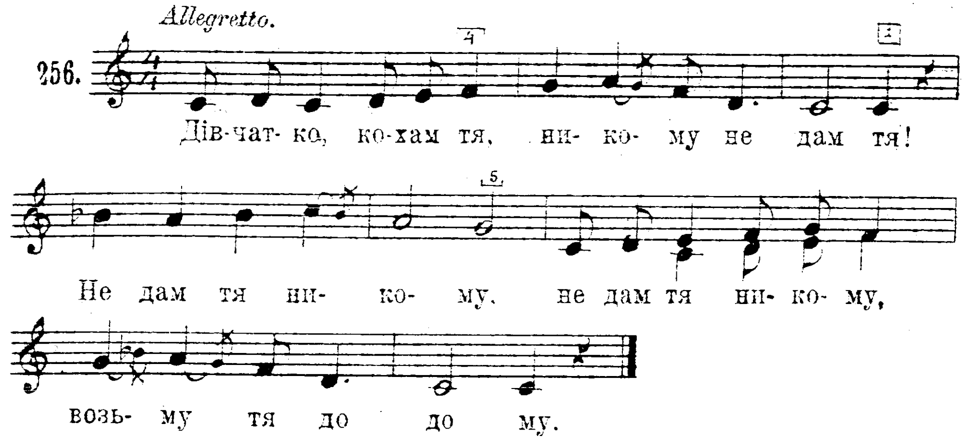

Сп. Гоцки і и.

ȦḂ‚С‚ȦḂ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Маластів.*

Allegretto.

256.

ȦḂ‚С‚ȦḂ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Шкляри.*

Allegretto.

257 а.

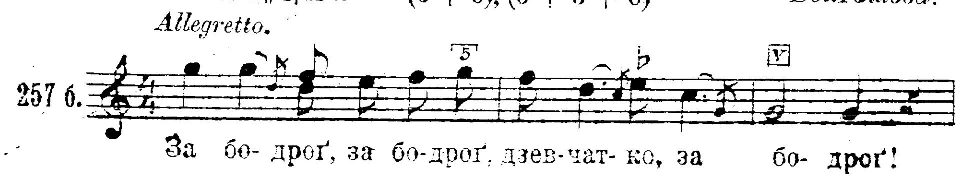

Сп. Гоцки і и.

ȦḂ‚С‚ȦḂ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Волтошова.*

Allegretto.

257 б.

Сп. Драгузи.

$\dot{A}\,\dot{B}_{II}C_{I}\dot{A}\,\dot{B}$ (6 + 6), ($\dot{6}$ + $\dot{6}$ + 6) *Дошно.*

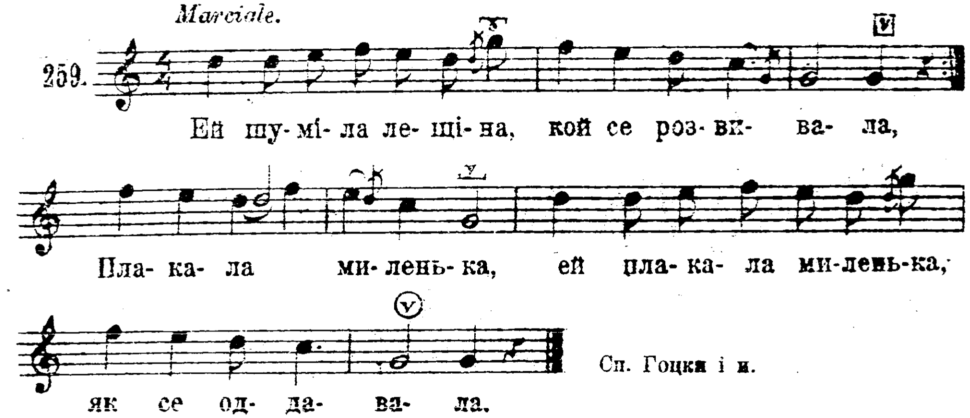
Сп. Ковалі.

$\dot{A}\,\dot{B}_{II}C_{I}\dot{A}\,\dot{B}$ (7 + 6), ($\dot{6}$ + ¹+$\dot{6}$ + 6) *Шкляри.*

Сп. Гоцки і и.

$\dot{A}\,\dot{B}_{II}C_{I}\dot{A}\,\dot{B}$ (7 + 6), ($\dot{6}$ + ¹+$\dot{6}$ + 6) *Шкляри.*

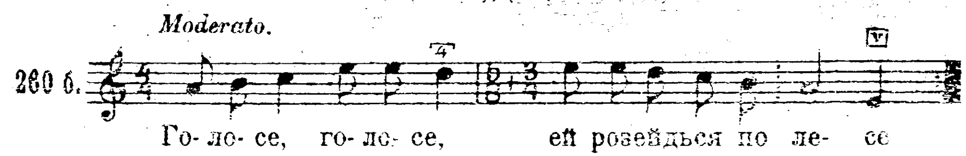
Сп. Гоцки і и.

Moll:

$\dot{A}\,\dot{B}_{II}C_{I}\dot{A}\,\dot{B}$ (6 + 7), (¹+$\dot{6}$ + $\dot{6}$ + 7) *Маластів.*

$\dot{A}\,\dot{B}_{II}C_{I}\dot{A}\,\dot{B}$ (6 + ¹+6), ($\dot{6}$ + $\dot{6}$ + ¹+6) *Маластів.*

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

А̇ В̇„С̣А̇ В (6 + ¹+6), (¹+6̇ + 6̇ + 6) *Маластів.*

Moderato.

260 в.

А̇ В̇„С,А̇ В (¹+6 + 6), (6̇ + ¹+6̇ + 6) *Шкляри.*

Andantino.

261.

Сп. Гоцки і п.

А̇ В̇„С,А̇ В̇ (6 + ¹+6), (6̇ + 6̇ + ¹+6) *Дошно.*

Allegretto.

262.

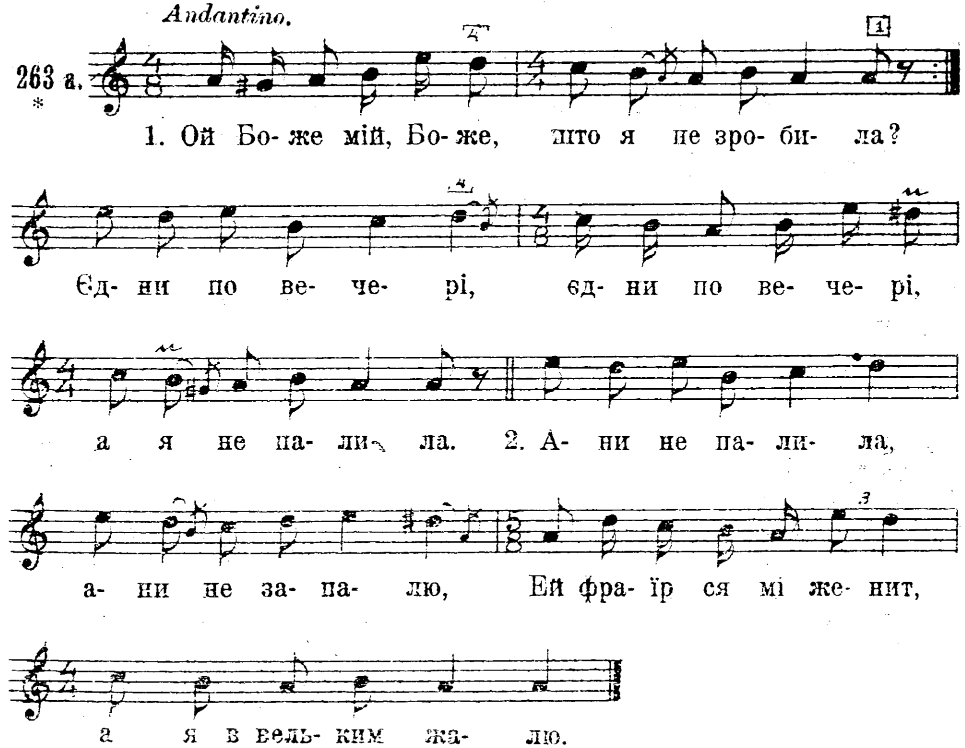

Сп Ковалі.

А̇ В̇„В,А̇ В̇ (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Андріївка.*

Andantino.

263 а.

$\dot{A}\,\dot{B}_{II}\,B_{I}\,\dot{A}\,\dot{B}$ $(6 + 6), (\dot{6} + \dot{6} + 6)$ *Андріївка.*

Andantino.

263 б.

г) Повторення або подвоєння ріжних частий строфи:

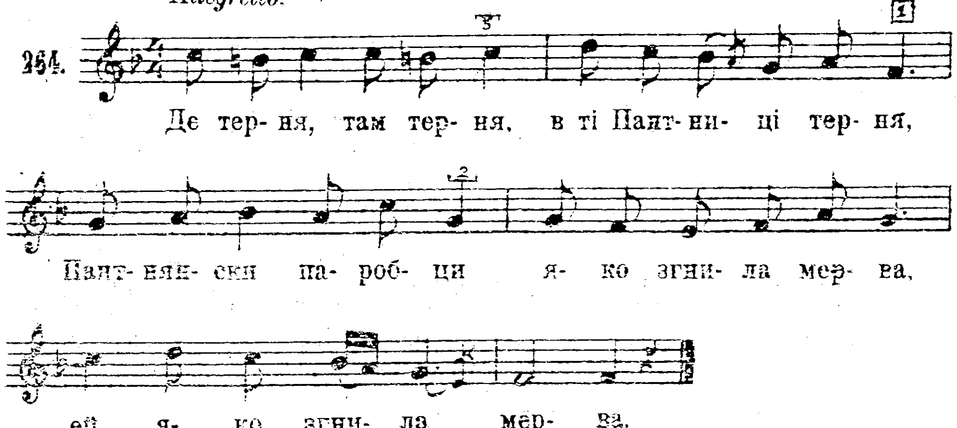
1. Подвоєнне останнього коліна строфи.

Dur: *α)* Закінченне на тоніці ч. 264—265.
β) Закінченне на долішній домінанті ч. 266.

$A\,B_{II}\,A\,B\,C$ $(6 + 6), (6 + \dot{6} + {}^{1+}6)$ *Пантна.*

Allegretto.

264.

Сп. Ев. Лепак.

$A\,B_{II}\,A\,B\,C$ $(6 + 6), (6 + \dot{6} + 6)$ *Волтошова.*

Marciale.

265.

Сп. Драгуза

$\dot{A}\,B_{II}\,\dot{A}\,B\,C$ $(6 + {}^{1+}6), (6 + {}^{1+}\dot{6} + {}^{1+}\dot{6})$ *Пантна.*

Moderato.

266.

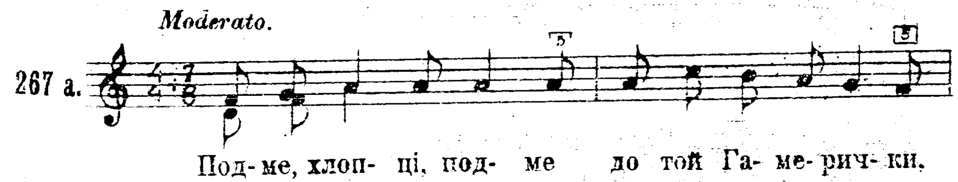
Сп. Улька Тарбай.

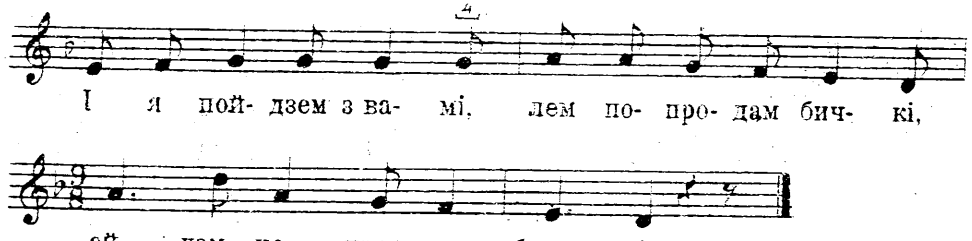
Moll:

$A\,B_{II}\,A\,B\,C$ $(6 + 6), (6 + \dot{6} + {}^{1+}\dot{6})$ *Воля ясліська нижна.*

Moderato.

267 а.

Сп. Шубяки.

A B„ A B, C (6 + 6), (6 + 6̇ + ¹+6) **Воля ясиська нижна.**

Moderato.

267 б.

Сп. Шубяки.

2. Подвоєннє першого коліна строфи.

Moll:

А̇,В С„А А̇ (4̇ + 4̇ + 4),(4 + 4), **Розстайне.**

Andante.

268.

Сп. Ів. Гомик.

А̇,В А̇„В А̇ (4̇ + 4̇ + 4),(4 + 4) **Розстайне.**

Andantino.

269.

Сп. Ів. Гомик.

3. Розпад першого й другого коліна.

Dur: ч. 270. Moll: ч. 271.

А̇ В̇,А̇ В̇„С С 2 (4 + 3), (6 + 6) **Висова.**

Allegretto.

270.

Сп. Анна Дудич

A B,A B„C,C 2 (4 + 3), (6 + 6) **Воля ясиська нижна.**

Andantino.

271.

Сп. Шубяки.

г) Розширення строфи рефренами:

1. Наконечний рефрен не сплетений із будовою чотироколінної строфи.

Dur: *a)* Закінчення на тоніці, ч. 272—273.

β) Закінчення на горішній домінанті, ч. 274

A A_{II} B A + refr. (4 + 4), (4 + 4) + refr. *Устє руське.*

Andantino.

272. *

Сп. молода жінка Мел. Даньковецька.

A B_{II} A B + refr. 2 (4 + 3) *Висова.*

Andantino.

273. *

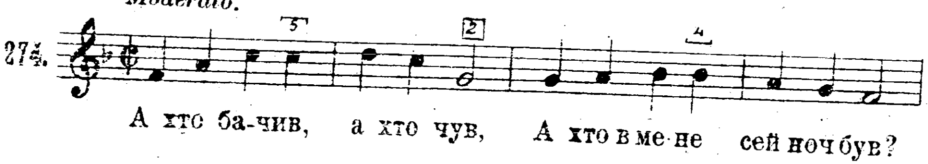

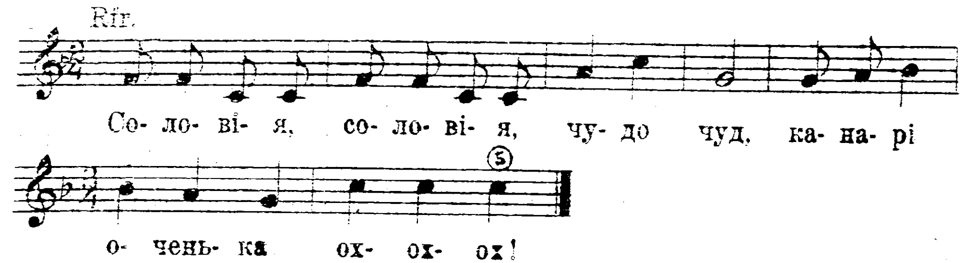
Сп. Кристинич.

A B_{II} A B + refr. 2 (4 + 3) + refr. *Висова.*

Moderato.

274.

Сп. Євд. Дудич.

Moll:

A A_{II} B A + refr. (5 + 5), (8 + 5) + refr. *Шкляри.*

Marciale.

275.

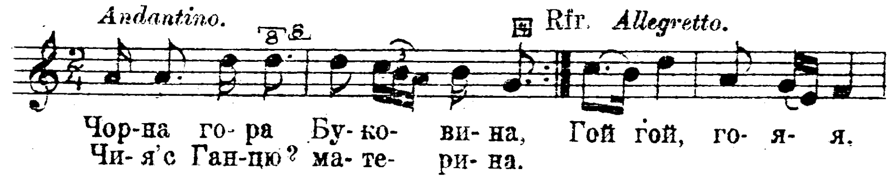

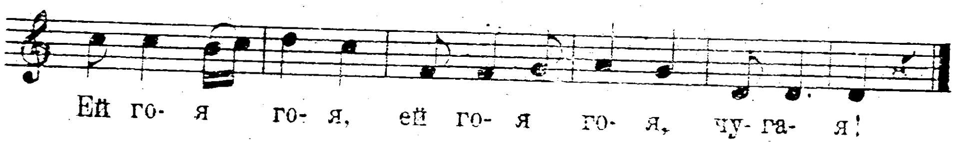
Сп. Гоцки і и.

Ȧ $\ddot{A}_{II}$ Ȧ Ä + refr. 2 (4 + 4) + refr. *Шкляри*

Andantino.

276.

Сп. Гоцки і и.

2. Рефрени розширюють чотироколінну схему.

Dur: *α)* Закінченне на тоніці, ч. 277—279.

β) Закінченне на долішній домінанті, ч. 280—281.

A A‖ B A C^refr. (6 + 6), (6 + 6 + 3^refr.) *Маластів.*

Allegro.

277.

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

A A‖ B B C^refr. (¹+6 + ¹+6), (¹+6 + ¹+6 + 3^refr.) *Пантна.*

Andantino.

278.

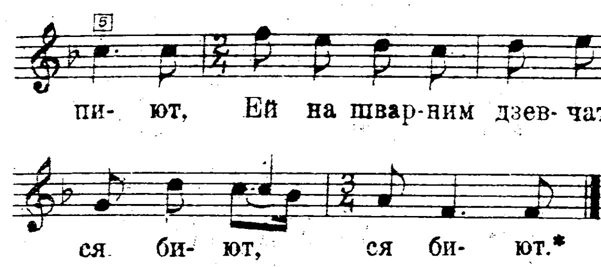
Сп. Антоха Вольняк.

A A^5‖ B B C^refr (¹+6 + ¹+6), (¹+6 + ¹+6 + 3^refr.) *Шкляри.*

Allegretto.

279.

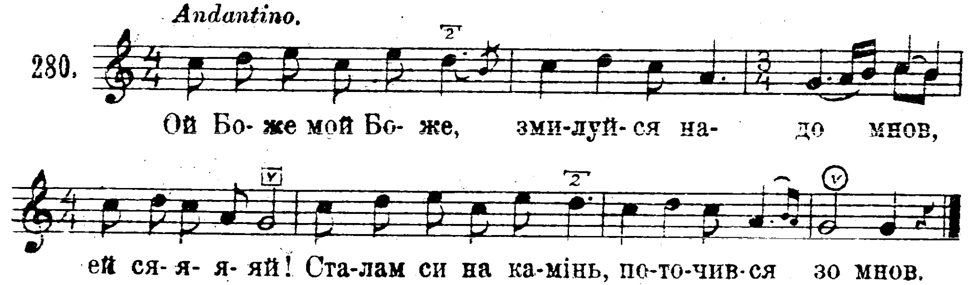

Сп. Гоцки і и.

Ȧ B C‖^refr. Ȧ B (6 + 6 + 5^refr.), (6 + 6) *Шкляри.*

Andantino.

280.

Сп. Гоцки і и.

Ȧ Ḃ C^refr‖ Ȧ Ḃ C^refr. 2 (6 + 6 + 3^refr) *Пантна.*

Allegretto.

281.

Сп. Антоха Вольняк.

Moll:

Ȧ B‖ Ȧ C^refr. Ä D^refr. (6 + 6), (6 + 3^refr + 6 + 3^refr) *Волтошова.*

282.

* Незвичайне розривання слова замість рефрену и. пр.: гойяя! чугая!

Сп. Драгузи.

A B„C D$^{refr.}$ C D$^{refr.}$ (6 + 6), (6 + 3$^{refr.}$ + 6 + 3$^{refr.}$) *Маластів.*

Moderato (parlando).

283.

2 (Ȧ Ȧ.B„$^{refr.}$) 2 (6 + 6 + 3$^{refr.}$) *Висова.*

Andantino.

284.

A B„A B C$^{refr.}$ 2 (¹+6 + 6) + refr. *Пантна.*

Moderato.

285.

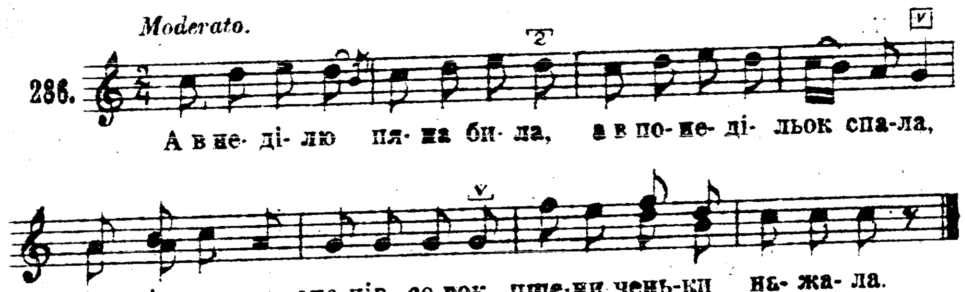
III. Строфа зложена з двох триколінних рядків.

а) Дворядкова шестиколінна строфа.

Dur: *a)* Закінчення на тоніці.

Ȧ Ȧ,B„ A A,B 2 (4 + 4 + 7) *Ганчова.*

Moderato.

286.

2 (Ȧ Ä,B„) *Пантна.*

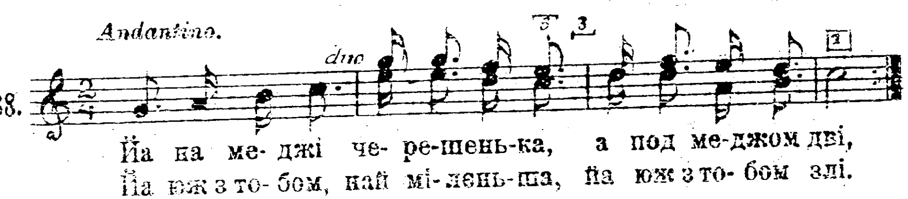
Allegretto.

287.

Коломийка.

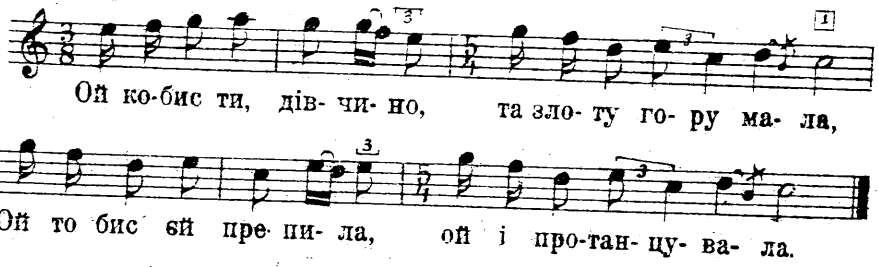
(A A,B„)^{bis} 2 (4 + 4 + 5) *Андрїївка.*

Andantino.

288.

2 ($A\,B_I\dot{C}_{II}$) 2 (4 + 3 + 7) *Маластів.*

Allegretto.

289.

$A\,A_I\dot{B}_{II}$ + $A\,A_I\dot{B}$ (4 + 4 + 5), (^{1}+4 + 4 + 5) *Ганчова.*

Andantino.

290. *

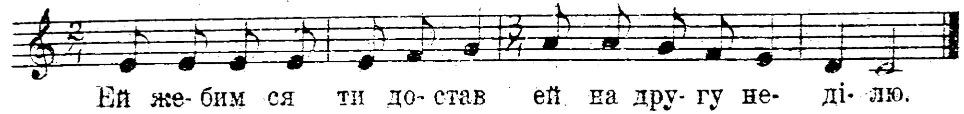

Сп. Олена Сокол.

2 ($A\,B_I\dot{C}_{II}$) 2 (4 + 3 + 7) *Маластів.*

Andantino.

291.

* Надмірний такт.

Сп. Ксеня Баюс.

2 ($\dot{A}\,\ddot{A}_I B_{II}$) 2 (4 + 4 + 6) *Ставіща.*

Andantino.

292. *

Сп. Орина Лаврин.

2 ($\dot{A}\,\ddot{A}_I B_{II}$) 2 ($\dot{6}$ + $\dot{6}$ + 7) *Пантна.*

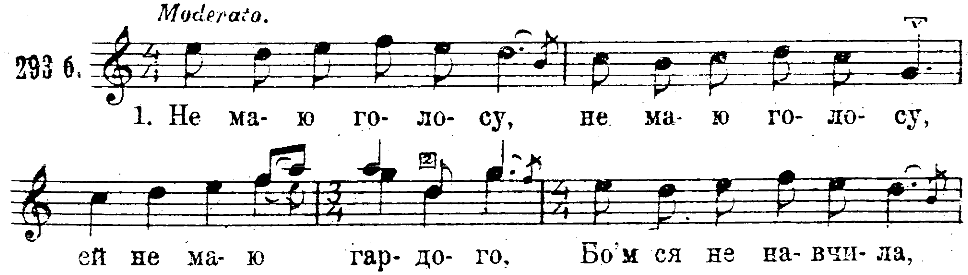
Moderato.

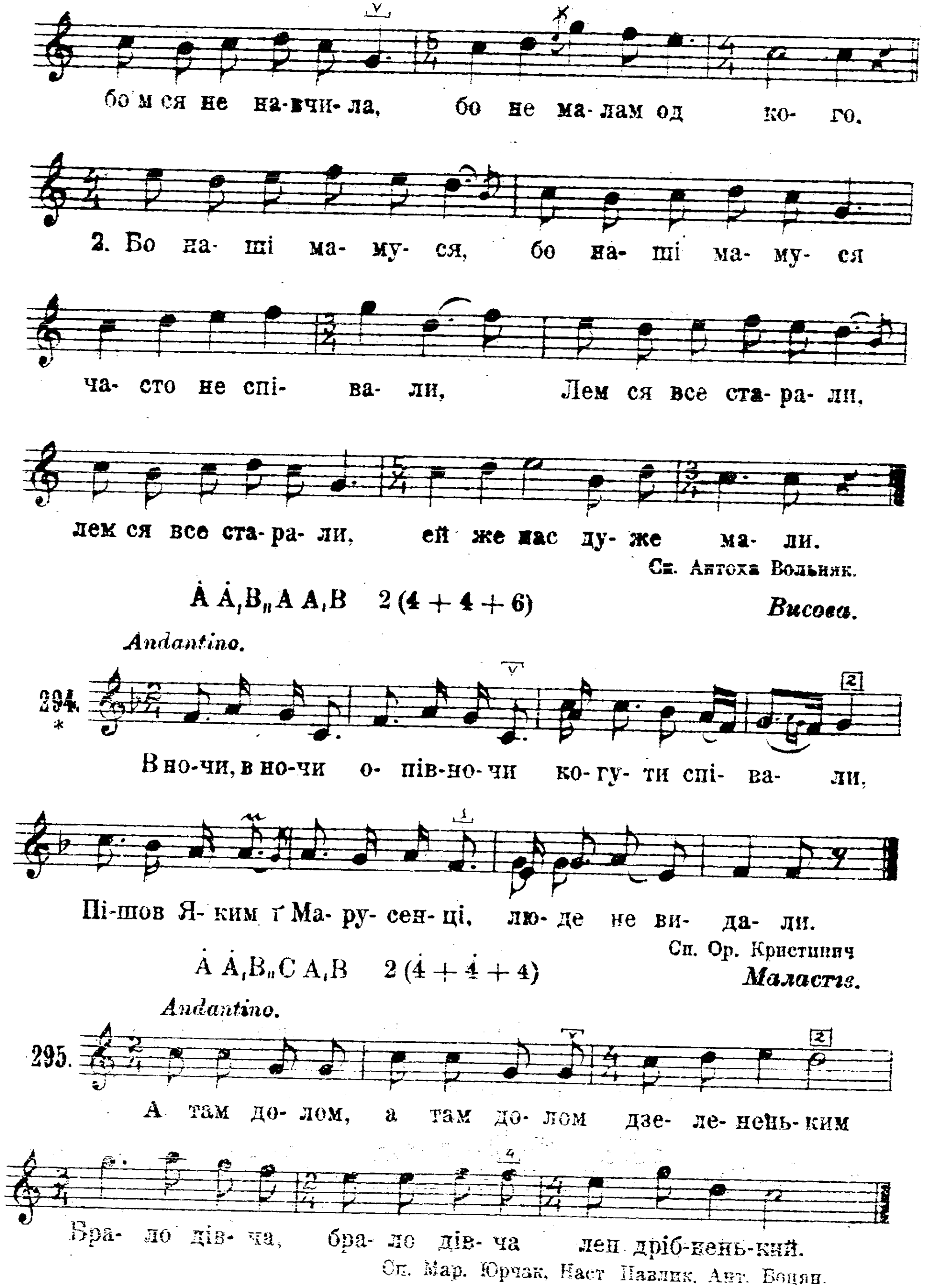
293 а.

Сп. Антоха Вольняк.

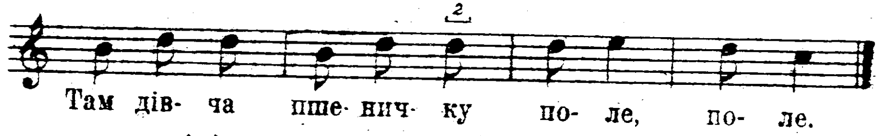
2 ($\dot{A}\,\ddot{A}_I B_{II}$) 2 ($\dot{6}$ + $\dot{6}$ + 7) *Пантна.*

Moderato.

293 б.

бо м ся не на-вчи- ла, бо не ма- лам од ко- го.
2. Бо на- ші ма- му- ся, бо на- ші ма- му- ся
ча- сто не спі- ва- ли, Лем ся все ста- ра- ли,
лем ся все ста- ра- ли, ей же нас ду- же ма- ли.
Сп. Антоха Вольняк.
А А₁В₁₁А А₁В 2 (4 + 4 + 6) Висова.
Andantino.
294.
В но-чи, в но-чи о- пів-но- чи ко- гу- ти спі- ва- ли,
Пі-шов Я- ким г Ма- ру- сен- ці, лю- де не ви- да- ли.
Сп. Ор. Кристинич
А А₁В₁₁С А₁В 2 (4 + 4 + 4) Маластів.
Andantino.
295.
А там до- лом, а там до- лом дзе- ле- нень- ким
Бра- ло дів- ча, бра- ло дів- ча леп дріб-нень-кий.
Сп. Мар. Юрчак, Наст Павлик, Ант. Боцян.

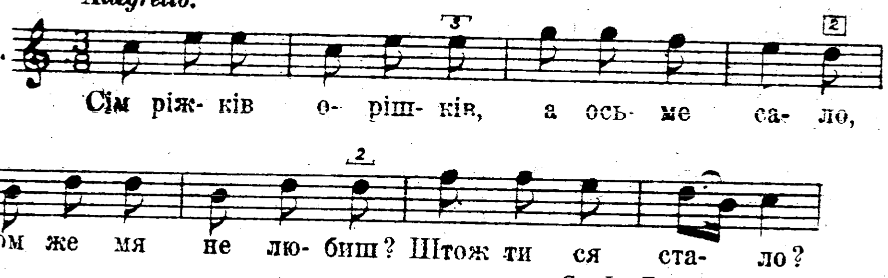

А В₁С₁₁D Е₁С 2 (4 + 4 + 6) Дошно.
296.
Як я з кра-ю ви- їж-джа- ю, жін- ка, ді- ти пла- чут,
Мій та- тун- цю со- ло- день-кий, ко- лиж вас зо- ба- чу.
А А₁ В₁₁А А₁ В 2 (6 + 6 + ¹+6) Сп. Ковалі.
Moderato. Дошно.
297.
Шти- рі бич- ки шти- рі, шти- рі бич- ки шти- рі
ой на- ро- би- ли шко- ди, Пі-шли на я- ре- чок,
пі-шли на я- ре- чок, ой на- пи- ли- ся во- ди.
Сп. Ковалі.
А А₁В₁₁Ä Ä₁В 2 (3 + 3 + 5)
Allegretto. Ганчова.
298.
Ку- ка- ла за- зу- ля од ка- ли- ноч- ки,
І- ха- ли жов- ні- ри з У- кра- ї- ноч- ки.
А А₁В₁₁Ä Ä₁В 2 (3 + 3 + 4) Брунари вижні.
Allegretto.
299 а.
І- ду я, ско- чу я по лен, по леп,

$\dot{A}\,\dot{A}_I B_{II} \ddot{A}\,\ddot{A}_I B$ $2(3+3+5)$ ***Розстайне.***

Allegretto.

299 б.

Сп. Ів. Гомик, учитель.

$2(A\,B_I C_{II})$ $2(4+3+6)$ ***Висова.***

Allegro.

300.

Сп. дівчата.

$2(\dot{A}\,\dot{B}_I C_{II})$ $2(4+3+6)$ ***Пантна.***

Allegretto.

301.

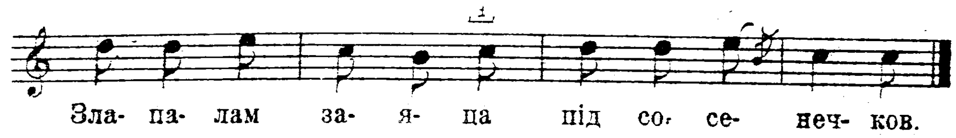
Сп. Антоха Вольняк.

$2(\dot{A}\,\ddot{A}_I B_{II})$, $2(3+3+5)$ ***Волтошова.***

Allegretto.

302.

Сп. Драгуан.

$2(\dot{A}\,\ddot{A}_I B_{II})$ $2(4+3+6)$ ***Андріївка.***

Allegro.

303.

Коломийка.

$2(\dot{A}\,\ddot{A}_I B_{II})$ $2(\dot{6}+\dot{6}+6)$ ***Устє руське.***

Moderato.

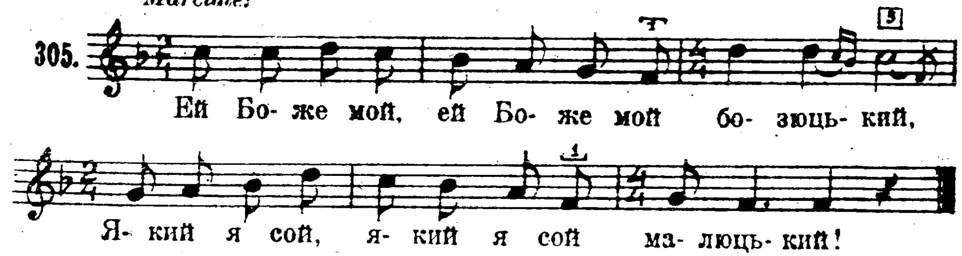
304.

$A\,A_I B_{II} A\,A_I C$ $2(\dot{4}+\dot{4}+3)$ ***Шклярі.***

Marciale.

305.

$2\,(A\,A_1B_{11})$ $2\,(4 + 4 + 6)$ *Маластів.*

Moderato.

Сп. як ч. 295.

Коломийка. $2\,(A\,A_1B_{11})$ $2\,(4 + 4 + 6)$ *Андріївка.*

Allegretto.

Сю пісню співають на весіллі.

$2\,(A\,B_1C_{11})$ $2\,(4 + 3 + 6)$ *Шкляри.*

Moderato.

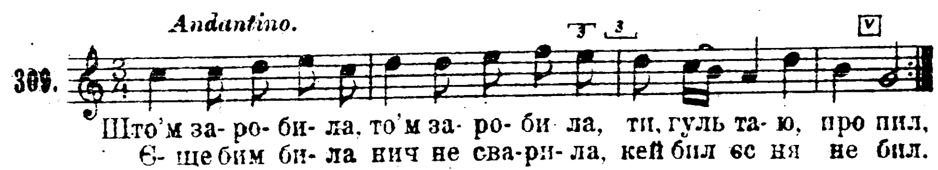

* Се припадкове повторенне, тому не зазначуємо його в ритм. схемі.

β) Закінченне на долішній домінанті.

$(A\,A_1B_{11})^{bis}$ $2\,(5 + 5 + 6)$ *Андріївка.*

Andantino.

$2\,(\dot{A}\,\dot{B}_1C_{11})$ $2\,(4 + 3 + 6)$ *Пантна.*

Andantino.

Сп. Анна Вольняк.

$\acute{A}\,A_1B_{11}C\,A_1B$ $2\,(4 + 4 + 4)$ *Устє руське.*

Andantino.

Сп. Аніля Федоровська.

$A\,A_1B_{11}C\,C_1B$ $2\,(4 + 4 + 4)$ *Висова.*

Andantino.

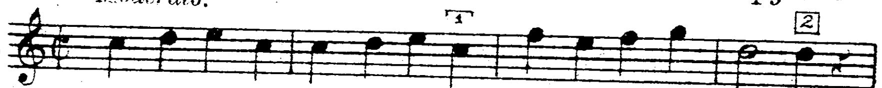
До Ду- на- ю, до Ду- на- ю го- во- ри- ло.

А́ А́, B„ А А, С (4 + 4 + 6), (4 + 4 + ¹+6) Сп. Анна Мигаль.

Усте руське.

Moderato.

312.

Си- ді- ли си два мо-лод-ці, мор-га- ли до се- бе,

Прийди, прийди, мла-дий хлопче, гей з ве-че- ра до ме- не.

γ) Закінченнє на другому ступні скалі.

2 (А А, B„) 2 (4 + 4 + 6) *Ганчова.*

Allegretto.

313. *

Не по- па-труй на ко- ці- ша, што му шну- ри ві- сят,

Лем по- па-труй до маштальні, де ся ко- ні бли-щат.

Сп. Мар. Пирч

Moll: *а)* Закінченнє на тоніці.

(4 + 4 + 6), (¹+4 + 4 + ¹+6) *Ганчова.*

Rubato.

314. *

Ве-ду ко-ня до Ду-на- ю, не хо- че мі пи- ти,

Ей лем він кру-тит го- ло- во- ю, лем хо-че мя за- би- ти.

Сп. Марія Пирч.

(А А, B„)^bis 2 (4 + 4 + 6) *Шкляри.*

Andante.

315.

Ой Бо-же мій, ой Бо-же мій, мій Бо-же є- ди- ний,
Звер-бу-вав-ся, звер-бу-вав- ся мій ми-лий, мій ми- лий.

Сп. Гоцки і н.

(А А, B„)^bis 2 (6 + 6 + 6) *Кватонь.*

Moderato.

316.

Скаралес мя, Боже, скаралес мя дуже скаралес мя ду-же:
Далес мі та-ко-го, далес мі та- ко-го, што о-бру-чі струже.

Сп. Марина

(А А, B„)^bis 2 (4 + 4 + 6) *Брунари вижні.*

Andantino.

317. *

Хо-див дзя-док по тим сьві-ті, тра-фив до бо- га- ча:

„Прий- мі- те мя, до- бри лю- ди, бо мя ту ноч за-шла."

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агафія і Войтович Улька.

2 (А́ Ӓ, B„) 2 (4 + 4 + 6)

Allegretto.

318.

По- сі- я- ла ру- ту мя- ту ме- жи бе- ре- га- ми,

* Попсований варіянт. Confer 333.

Не мо- жу ся о- же- ни- ти ме- жи су- сі- да- ми.

Коломийка. 2 (А̇ Ä,В„) 2 (4 + 4 + 6) Сп. Ор. Кристинич.

Moderato. ***Ганчова.***

319.

А де то- та сту- де- ніч- ка, што го- луб ку- пал- ся?

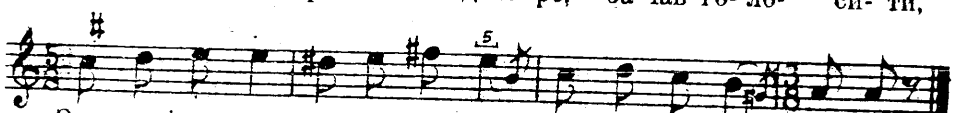
А де то- та ко- ха- ніч- ка, што я з ньом ко- хал- ся?

2 (А̇ А,В„) 2 (4 + 4 + 6) Сп. Юст. Чопор.

Andantino. ***Дошно.***

320.

Ле- тів о- рел по- над мо- ре, за- чав го- ло- си- ти,

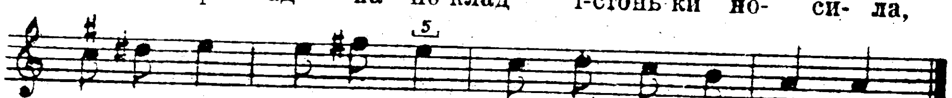
Зле єд- но- му чо- ло- ві- ку на тім сьві- ті жи- ти.

Пісня співана на весіллі. 2 (А А,В„) 2 (3 + 3 + 6) Сп. Ковалі.

Allegretto. ***Волтошова.***

321.

Че- рез сад на по- клад і- стонь- ки но- си- ла,

Дай же мі, Бо- жень- ку, о що'м тя про- си- ла.

Коломийка. А̇ А̇,В„ А А,В 2 (4 + 4 + 6) ***Камінець.***

Marciale.

322.

Вшит- кім до- бре, вшит- кім до- бре, лем мі зле, лем мі зле.

Вшит- ки ма- ют фра- ї- реч- кі, лем я ніт, лем я ніт.

Коломийка. 2 (А̇ А̇₅, В„) 2 (6 + 6 + ¹+6) Записано від камінецьких молодиць.

Allegretto. ***Дошно.***

323.

Люб- ме ми ся, люб- ме, люб- ме ми ся, люб- ме,

ей, лем ся не- по- губ- ме, Як ся по- гу- би- ме,

як ся по- гу- би- ме, ей та нам гань- ба бу- де.

Confer № 376. Сп. Ковалі.

2 (А̇ Ä,В„) 2 (3 + 3 + 5) ***Дошно.***

Allegretto.

324.

Што там маш, дів- чи- но, під за- па- соч- ком?

Зла- па- лам за- я- ця під со- се- ноч- ком.

Сп. Ковалі.

2 (А А̇,В„) 2 (6̇ + 6̇ + 6) ***Висова.***

Allegro.

Duo:

325.

А Бо- же мій, Бо- же, а Бо- же мій, Бо- же,

що я й у- ро- би- ла? Лю- де ио ве- че- рі.

Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

2 (A B,C,,) 2 (4 + $\dot{3}$ + $\dot{3}$) **Андріївка.**

Andantino.

326 а. *

2 (A B,C,,) 2 (4 + $\dot{3}$ + $\dot{3}$) Сп. дівчата.

Moderato: **Андріївка.**

326 б. *

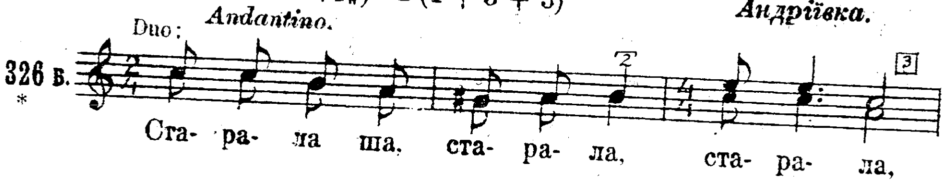

Сп. Пазя Семчишин з дівчатами.

2 (A B,C,,) 2 (4 + $\dot{3}$ + $\dot{3}$) **Андріївка.**

Andantino.

326 в. *

2 (A A,B,,) 2 (5 + $\dot{5}$ + 7) **Пантна.**

Andantino.

327 а.

Сп. Шт. Баюс.

A A,B,,A A,,, C (5 + 5 + 7), (5 + 6 + 7) **Розстайне.**

Andantino.

327 б.

Сп. Ів. Гомкк.

2 (A A,B,,) 2 (4 + 4 +6) **Дошно.**

Allegretto.

328.

Як ся не мож на- лю- би- ти мо- ло- дой дів- чи- ни.
2 (A A1B'') 2 (3 + 3 + 5)
Сп. Василь Хвостик.
Allegretto.
Маластів.
329.
За пе-цом ци- бу- ля, на пе- цу са- ло, Чом же'с ня
не лю-бив? што ти ся ста-ло? Юж тре-тя го- ди- на з ве- че- ра
би- ла, О- тво-ри- ла сі- ни, вра- та, дів-чи- на ми- ла.
Са- ма пі-шла до ко- мна-ти
Вечіркова п.
Ȧ Ȧ1B'' A A1B 2 (4 + 4 + 6)
Пантна.
Allegretto.
330.
І- де ко- зак бе- ре- га- ми, под-ков- ка- ми кре- ше,
За ним, за ним швар-не дів- ча че- ре- вич- ки не- се,
За ним, за ним швар-не дів- ча че- ре- вич- ки не- се.
Коломийка.
2 (Ȧ Ä1B'') 2 (4 + 4 + 6)
Пантна.
Andantino.
331 a.
1. Ле-тит о- рел по-над мо- ре, за- чав го- ло- си- ти.

А труд-но то ху- доб- но- му бо- га- ту лю- би- ти.
2. Як же би- ло не лю- би- ти, ке- ди дів- ка гар- да,
Сук-ня на ні, як на па- ні, ко- шу- ля гад- ваб- на.
Коломийка.
Сп. Ева Дзибан і Євдоха Лепак.
2 (Ȧ Ä1B'') 2 (4 + 4 + 1+6)
Ганчова.
Andante.
331 б.
*
Бу-ло ко-лись у нас по- ле, ей та жи-ди за- бра- ли,
Бу-ли ко-лись у нас во- ли, ей та та- то про- да- ли.
Сп. Онуфр. Вандзіляк.
Ȧ Ä1B'' Ȧ Ä1C (4 + 4 + 6), (4 + 4 + 1+6)
Ганчова.
Andante.
331 в.
*
До-бре то- бі, мо- я ми- ла, у по- сте-ли спа- ти,
А я му- сів ско- ро ра- но ей до ро- бо- ти вста- ти.
Коломийка.
Сп. Мар. Пирч.
A A1B'' C A1D (4 + 4 + 6), (1+4 + 4 + 1+6)
Усте руське.
Andantino.
331 г.
Се-ред но- чи о пів-но- чи, ще ку- ри не пі- ли,

Ей пришов Я- ким до вдо-воньки, ей лю-ди не ви- ді- ли.

2 (A A,B„) 2 (4 + 4 + 6) *Волтошова.*

Allegretto.

332.

Бан дур- ки ся по- ро- ди- ли, ні- ма хто їх ко- пац,

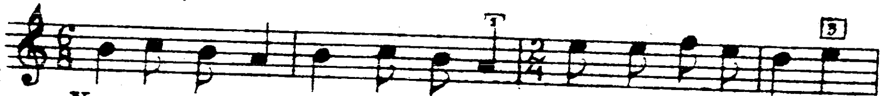

Пан-ні хлоп-ців у- пу- сти- ли, ні- ма хто їх ко- хац.

Коломийка. Сп. Драгузн.

Ȧ Ä,B„ Ȧ A,B 2 (4 + 4 + 6) *Брунари вижні.*

Andantino.

333.

Хо- див дзя-док по тим сьві-ті, тра-фив до бо- га- ча,

Прий-мі- те мя, до- бри лю- де, бо мя ту ноч за- шла.

Confer. 317. Сп. Потоцька Ганка, Гальковнч Агафія і Войтович Улька.

2 (A Ȧ,B„) 2 (4 + 4 + 6) *Дошно.*

Allegretto.

334.

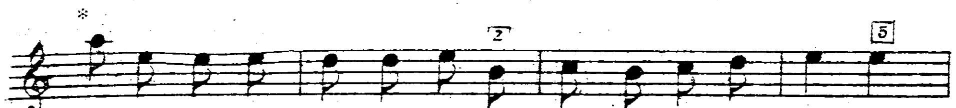
А в не- ді- лю ра- но люль-ка ся ку- ри- ла,

Впа-ла ми- ні на ка- ме ник тай ся люль-ка збн- ла,

Впа-ла ми- ні на ка- ме- ник тай ся люль-ка зби- ла.

Ой пі- шов я до Са- ноч- ка люль-ку ку- пу- ва- ти,

Люлька би- ла до- ро- га- я, не мож втор- гу- ва- ти.

* Правильна коломийкова будова виступає щойно у другій строфі. Сп. Ковалі.

2 (A A,B„) 2 (4 + 4 + 6) *Ропиця.*

Andantino.

335 а.

Че- му же'с ся не о же-нив, Бар- то- шу, Бар-то-шу,

Ко- ли би- ла квар- та вуд- ки по гро- шу, по гро- шу?

2 (A A,B„) 2 (4 + 4 + 6) *Маластів.*

Moderato.

335 б.

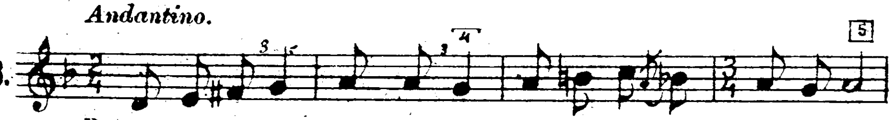
Є- ще бм ся не о- же-нив, юж мя же- на би- є,

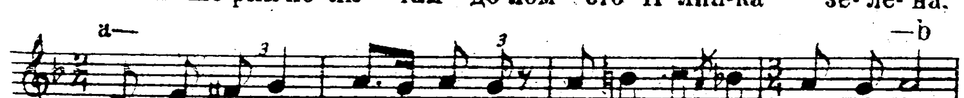
Ви- рих- ту- ю я сой на ню три ду- бо- ви ки- є.

2 (A A,B„) 2 (4 + 4 + 6) * *Ганчова.*

Andantino.

336. *

В ше-рим по- лю там до-лом сто- їт лип-ка зе- ле- на,

В ше-рим по- лю та- м до-лом сто- їт лип-ка зе- ле- на,

* Правильна схема в цій строфі ...

Сі-дит під ньом мо я ми-ла го-р-ко за- сму-че- на.

Сп. Анна Мигаль.

A B,C,, A A, C (4 + 3 + 6),(4 + 4 + 6) *Устє руськє.*

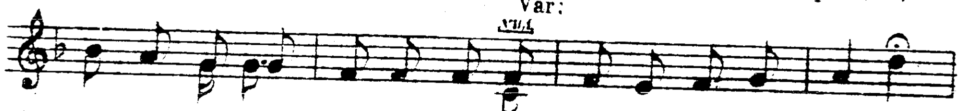
Moderato.

337.

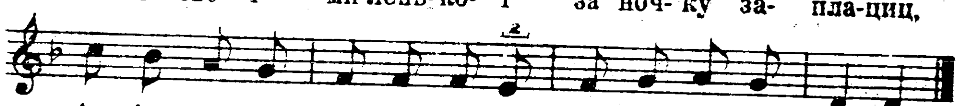

А юж лем бив за во- лов. му- сі- лем ся вра-циц,

Var:

А і сво- ї ми-лень-ко- ї за ноч- ку за- пла-циц,

А і сво- ї ми-лень-ко- ї за ноч- ку за- пла-циц.

Коломийка. 2 (A A,B,,) 2 (4 + 4 + 5) Confer № 613.

Маластів.

Andantino.

338.

Там на го- рі че- ре-шень-ка, а під го-ром пять,

Мо- я ми- ла са- ма до- ма, хлоп- ці при ній спят.

Ȧ Ȧ,B,, Ȧ Ȧ5,C 2 (6̇ + 6̇ + 1+6) *Воля ясліська нижна.*

Moderato.

339 a.

Ко- би мі не го- ра, ко- би мі не го- ра,

ей не то- та до- ли- на, Пі- шов бим до ми- лой,

пі-шов бим до ми- лой, ой лем за- валь-на зи ма.

Сп. Шубяки.

Ȧ Ȧ,B,, Ȧ Ȧ5,C 2 (6̇ + 6̇ + 1+6) *Воля ясліська ниж.*

Moderato

339 б.

Ко-би мі не го-ра, ей не то- та до- ли- на,

Пі- шов- бим до ми- лой, пі- шов- бим до ми- лой,

ей лем за- валь- на зи- ма.

Сп. Шубяки.

β) Закінченнє на долішній домінанті.

Ȧ Ȧ,B,, Ȧv Ȧvi B (5̇ + 5̇ + 7), (6 + 6 + 7) *Висова.*

Andantino.

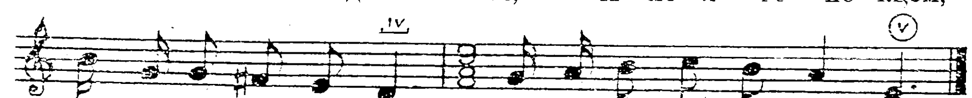
340 a.

По- ни- же мли- на гу- ста вер- би- на,
Те- пер так ся ста- ло: дів- ча ся при- спа- ло,

тре- ба би єй по- ко- пац, Спо-до- ба- ло- ся мі
о- ни мі го да- ва- ли, А- ле я го не кцем,

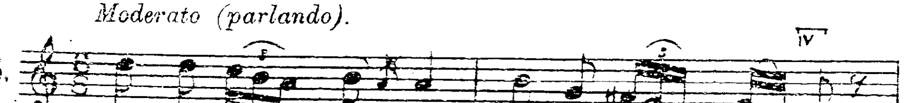
дів- ча у су- сі- да, а- ле мі го не хтят дац.
оз- му со- бі, де кцем, най со- бі го три- ма- ют.

Сп. Кристинич і Євд. Дудич.

Ȧ Ä,B,, Ȧv Ävi C 2 (5̇ + 5̇ + 7) *Ганчова.*

Moderato (parlando).

340 б.

Сп. Анна Мигаль.

À À,B„ A A,B   2 (4 + 4 + 6)   *Волтошова.*

Andante.

341.

Коломийка.

Сп. Драгузи.

A A,Ḃ„C A,B_5 2 (6 + 6 + 7)*   *Розстайне.*

Andantino.

342.

Дальше як стр. 1.

Сп. Ів. Гомик.

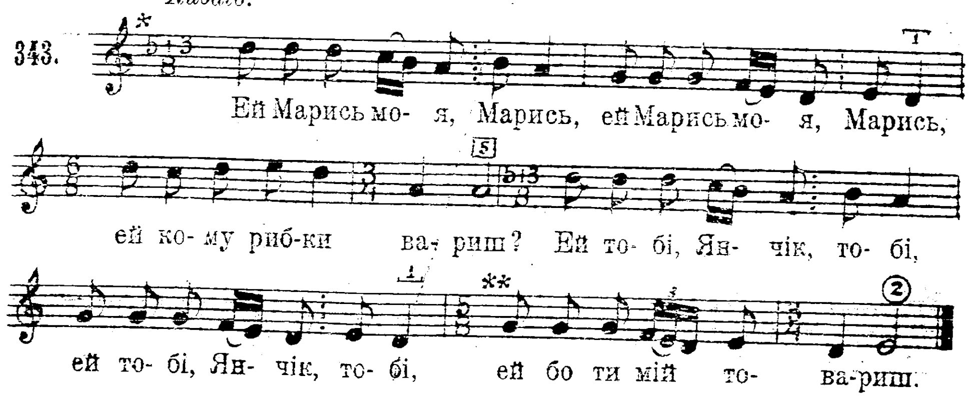
* Перший вірш виявляє схему 5 + 6 + 7.

γ) Закінчення на другому ступні скалі.

2 (À⁵ À,B„)   2 (¹+6 + ¹+6 + ¹+6)   *Пантна.*

Rubato.

343.

Сп. Анна Вольняк.

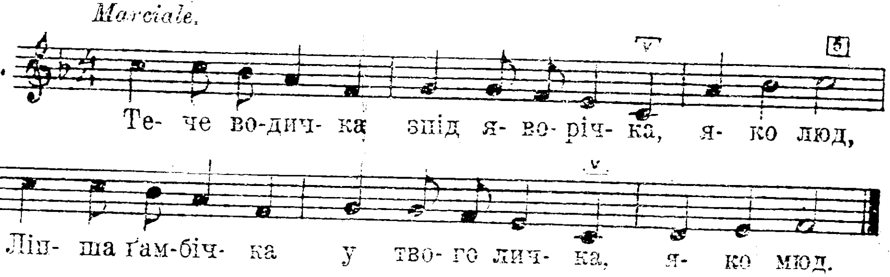
б) Вирівнання всіх колін дворядкової шестиколінної строфи.

Dur:

2 (À $À_4$, B„)   2 (5 + 5 + 3)   *Маластів.*

Marciale.

344 а.

2 (À Ä, B„)   2 (5 + 5 + 3)   *Устє руське.*

Allegretto.

344 б.

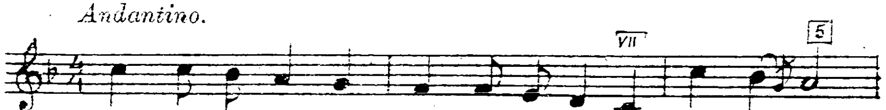
Ей є- ден ку- є, дру- гий лю- бу- є ґаз- ди- ню.

Moll:

A $\dot{A}_{5|}$ $B_{||}$ C $C_{|}$ B — 2 ($\overset{6}{5}$ + $\overset{6}{5}$ + 3) — *Маластів.*

Andantino.

345 а.

Те- че во-дич- ка зпід я- во-рич- ка ле- до- ва,

Со-лод- ка ґам-біч- ка в мо- го Ан- дрі- єч- ка ме- до- ва.

$\dot{A}$ $\ddot{A}_{5|}$ $B_{||}$ $\dot{A}$ $\ddot{A}$ B — 2 (5 + 5 + 3) — *Пантна.*

Moderato.

345 б.

Сі- я- лам ма- чок і па- стер-на- чок з ле- лі- йов,

Зи- бра- ла рен- ди, пі- шла на Вен- ґри з Ан- дрі- йом.

A $A_{|}$ $B_{||}$ C $D_{|}$ B — (5 + 5 + 3), (4 + 5 + 3) — *Волтошова.*

Andantino.

346.

1. Пі-шла дів-чи- на в Дунай по во-ду, я за ньов,

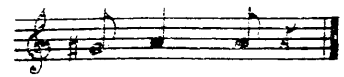

Ей я за ньов, за тов дів-чи- нов ко- ха- нов.

Ей я то дав, Бо'м ся з ньов вір- ні, вір- ні вір-нень- ко

роз- ко- хав. Сп. Драгузи.

Колядка.

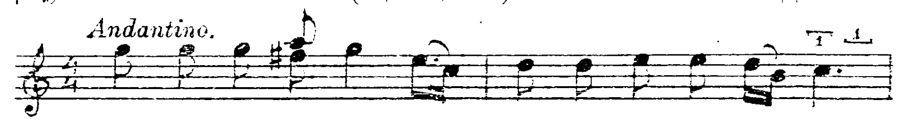
в) Дворядкова шестиколінна строфа витворена розширенням дворядкової чотироколінної.

Dur:

(A $B_{|}$ $C_{||}$)^{bis} — 2 (6 + $\dot{6}$ + $^{1+}\dot{6}$) — *Дошно.*

Andantino.

347.

Под- ме же ми, под- ме з По- лав- ско- го кра- ю,
Бо на нас По- лав- ци, гой- я- я- я, гой- я,

гей з По- лав- ско- го кра- ю,
ой кри- во по- зе- ра- ют. Сп. Ковалі.

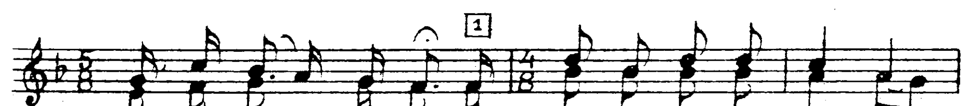
2 (A $\dot{B}_{|}$ $\dot{C}_{||}$) — 2 ($\dot{6}$ + $^{1+}\dot{6}$ + 6) — *Андріївка.*

Moderato. Duo:

348.
*

Во- єнский хліб смач- ний, ей во- єнский хліб смачний,

а- ле є кер-вач-ний; Ке- льо ра- зи вку- шу,

ей ке- льо ра- зи вку- шу, за- пла- ка- ти му- шу.

Сп. Марія Головач з дівчатами.

A Ḃ,Ḃ„ Ċ Ċ,B (6 + 5̇ + 5̇), (5̈ + 5̈ + 5) *Висова.*

Allegro.

349.
*

Сп. Наця Золяк.

Ȧ Ȧ,B„ Ä Ä,B 2 (5̇ + 5̇ + 3) *Дошно.*

Allegretto.

350.

Сп. Ковалі.

Moll:

(Ȧ Ȧ,B„)bis 2 (4̇ + 4̇ + 7) *Дошно.*

Andantino.

351.

Сп. Ковалі.

2 (A A,B„) 2 (4 + 4 + 3) *Шкляри.*

Andantino.

352.

Сп. Гоцки і и.

A Ȧ,Ȧ„ B B,A (6 + 6̇ + 6̇), (6 + 6̇ + 6) *Волтошова.*

Moderato.

353.

Сп. Драгузи.

2 (A B,C„) 2 (^{1}+6 + 6̇ + 6̇) *Маластів.*

Andantino.

354.

IV. Розширені форми дворядкової шестиколінної строфи.

а) Повторення або подвоєння перших двох колін другого рядка.

Dur:

A B, C,, (A B)^bis C (4 + 3 + 5), (2 [4 + 3] + 5) *Усте руське.*

Moderato.

355.

A A, B,, (A A)^bis B (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^bis + 6) *Висова.*

Moderato.

356 а.

Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

A A, B,, (A A)^bis B (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^bis + 6) *Дошно.*

Andantino

356 б.

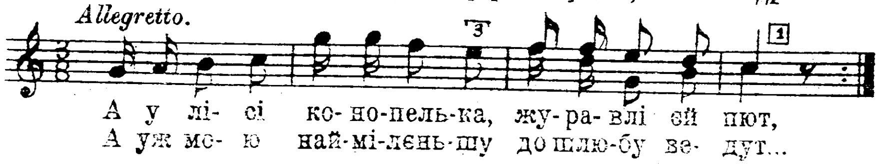

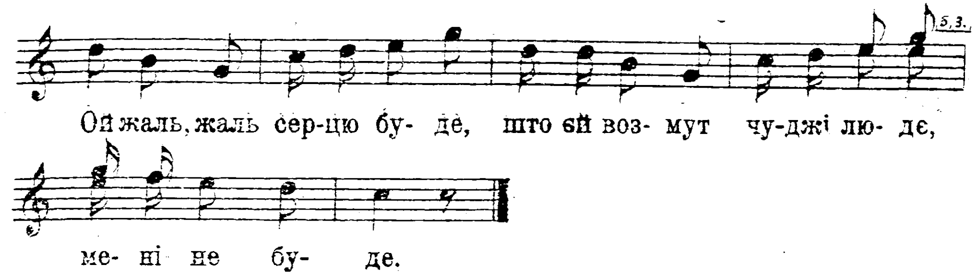
Сп. Ковалі.

2 (A A, B),, (A A)^bis B 2 (4 + 4 + 5), ([3 + 4], [4 + 4] + 5) *Андріївка.*

Allegretto.

357.

Moll:

A A, B,, (A A)^bis B (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^bis + 5) *Пантна.*

Andantino.

358 а.

Сп. Улька Тарбай.

A A, B,, 2 (A A), B (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^bis + 5) *Дошно.*

Andante.

358 б.

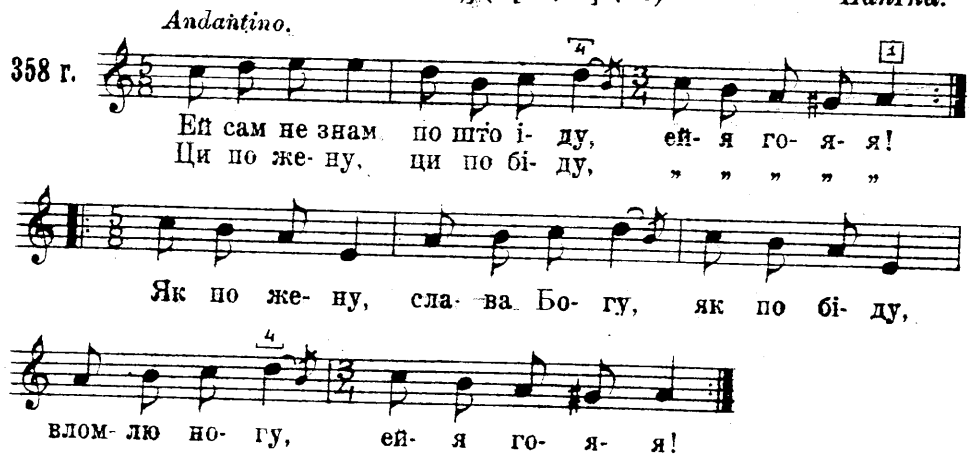
Сп. Ковалі.

А А, В,, (А А)^bis, В (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^bis + 5) *Ганчова.*

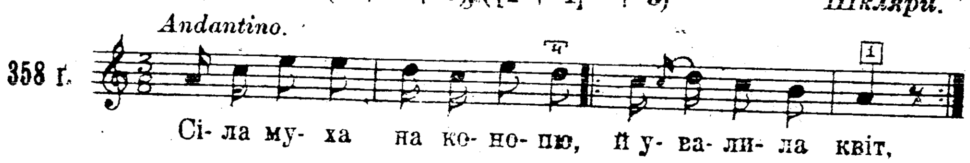
а—b припадкове повторення. Сп. Анна Мигаль.

2(А А, В),, (А А)^bis, В (4 + 4 + 5), (2 [4 + 4] + 5) *Пантна.*

Сп. Антоха Вольняк.

А А, В,, (А А)^bis, В (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^bis + 5) *Шкляри.*

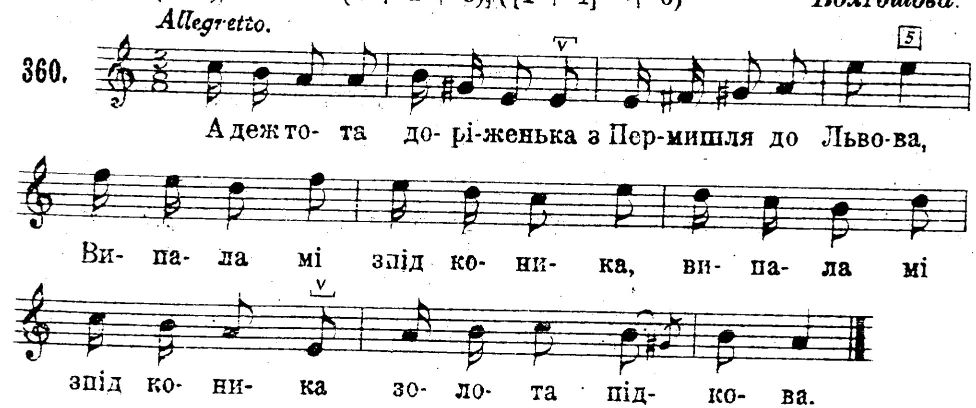
а—b Припадкове повторення. Сп. Гоцки і н.

А А, В,, (А А)^bis, В (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^bis + 6) *Ганчова.*

Сп. Війтиха.

А А, В,, 2 (А А), В (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^bis + 6) *Волтошова.*

Сп. Драгчан…

A A, B,, (A A)^{bis} B (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^{bis} + 5) *Маластів.*

Andantino.

361.

б) Повторення або подвоєння ріжних частий строфи.

1. Подвоєння третього коліна в обох рядках.

Dur: 362—363. Moll: 364.

(A B, C D,,)^{bis} 2 (4 + 4 + 6̇ + 6̇) *Устя руське.*

Andantino.

362.

Сп. Мелька Ковальчук.

A Ȧ B, C,, A D E, C (4 + 4 + 6̇ + 6̇), (4 + 3 + 6̇ + 6̇) *Ропиця.*

Moderato.

363.

(A B C, C,,)^{bis} 2 (4 + 3 + 6̇ + 6̇) *Пантна.*

Andantino.

364.

Сп. Марія Крупа.

2. Подвоєння перших двох колін в обох рядках.

Moll. Закінчення на долішній домінанті.

2 (Ȧ B Ä B, C,) 2 (2 [4 + 3]^{bis} + 1+6) *Маластів.*

Allegretto.

365 а.

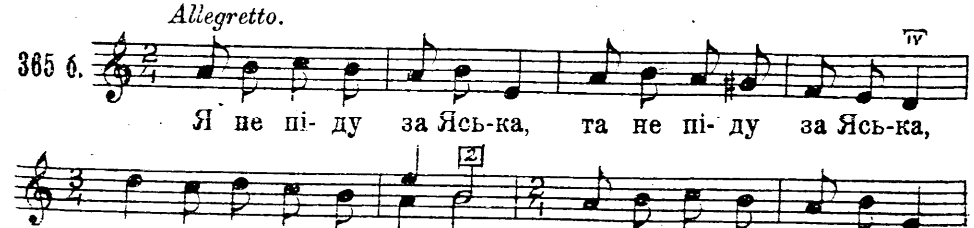

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

2 (Ȧ B Ä B, C,,) 2 (2 [4 + 3]^{bis} + 1+6) *Пантна.*

Allegretto.

365 б.

ей во- лю за Я- віч- ка, ей ро- бо- та ле- гіць- ка.

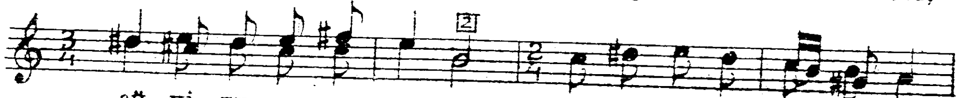
$2 (A\,B\,\dot{A}\,B_{I}\,C_{II})$ $2(2[4+3]^{bis} + i+6)$ *Пантна.*

Andantino.

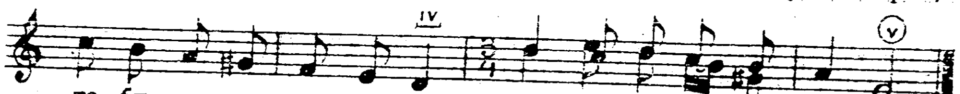
365 в.

Ей брат-ко ся мі же-нит, та брат-ко ся мі же-нит,

ей пі- ду на ве- се- ле, Та бу- ду ся при- па-тряв,

та бу- ду ся при- па тряв, ей што за па- ню бе- ре.

Сп. Євд. Лепак.

3. Повторення усіх частин основної схеми.

Dur: 366. Moll: 367.

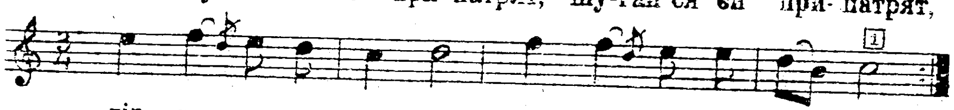
$(A\,B\,A\,B_{I}\,C\,C_{II})^{bis}$ $2([4+3]^{bis} + \dot{6} + \dot{6})$ *Ставіца.*

Moderato.

366 а. *

На зе- ле- ні у- бо- чи, на зе ле- ні у- бо- чи
Шу- гай ся єй при- патрят, шу-гай ся єй при- патрят,

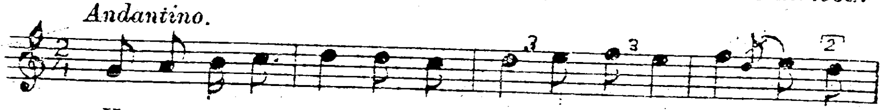
дів- ча ле- ник мо- чит, дів- ча ле- ник мо- чит,
Чи ма чор- ни о- чи, чи ма чор- ни о- чи.

Сп. Марина Ковальчук.

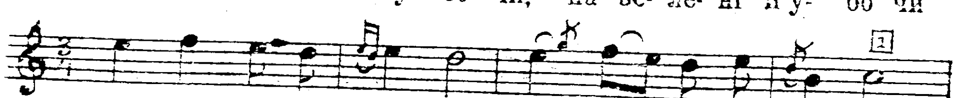
$(A\,B\,A\,B_{I}\,C\,C_{II})^{bis}$ $2([4+3]^{bis} + \dot{6} + \dot{6})$ *Ганчова.*

Andantino.

366 б. *

На зе- ле- ні й у- бо- чи, на зе- ле- ні й у- бо чи

дів- ча ле- ник мо- чит дів- ча ле- ник ...

Шу-гай ся му при- па-трят, шу-гай ся му при- па-трят,

Ци ма чор-ни й о- чи, ци ма чор-ни й о- чи.

Сп. Олена Сокол.

$(A\,B\,A\,B_{I}\,C\,C_{II})^{bis}$ $2([4+3]^{bis} + \dot{6} + 6)$ *Андріївка.*

Allegretto.

367 а. *

А по- ни- же Ан-дрів-ки, а по- ни- же Ан-дрів-ки
На зе- ле- ни вер-бин- ки, на зе- ле- ни вер-бин-ки

дів- ки па ку- па- ют, дів- ки ша ку- па- ют,
фар-туш- ки ві- ша- ют, фар-туш- ки ві- ша- ют.

Сп. Веронія з Павловою.

$(A\,B\,A\,B_{I}\,C\,C_{II})^{bis}$ $2([4+3]^{bis} + \dot{6} + \dot{6})$ *Ганчова.*

Moderato. *ten.*

367 б. *

Кед сем і- шов брез тот лес, кед сем і- шов брез тот лес,
А ста-нув си на ка-мінь, а ста-нув си на ка-мінь,

брез лес ка-ли- но- вий, брез лес ка- ли- но- вий,
ка- мінь мармy-ро- вий, ка- мінь марму- ро- вий.

Сп. Мар. Пирч.

$(A\,B\,A\,B_{I}\,C\,C_{II})^{bis}$ $2([4+3]^{bis} + \dot{6} + \dot{6})$ *Устє руське.*

Andante.

367 в. *

Як я і- шов без тот лес, як я і- шов без тот лес,
А ста-нув си на ка-мінь, а ста-нув си на ка-мінь

без лес ка- ли- но- вий, без лес ка- ли- но- вий,
ка- мінь мар-му- ро- вий, ка- мінь мар-му- ро- вий.

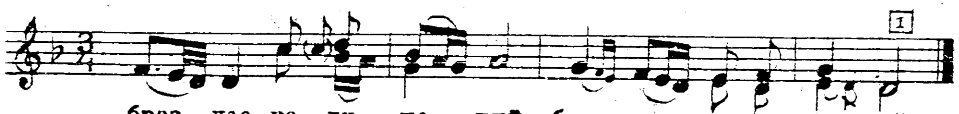
(A B A B,C C‚‚)bis 2(2[4 + 3]bis + 6 + 6) *Пантна.*

Andantino.

367 г.

Ей кой я йшов брез тот лес, ей кой я йшов брез тот лес,
А ста-нув си на камінь, а ста-нув си на камінь,

брез лес ка- ли- но- вий, брез лес ка-ли- но- вий,
ка- мінь мар-му- ро- вий, ка- мінь мар-му- ро- вий.

Сп. Анна Вольняк.

V. Строфа зложена з двох чотироколінних рядків.

(Дворядкова восьмиколінна строфа).

Dur: *α)* Закінчення на тоніці.

(A B, B B‚‚)bis 2(6 + 4 + 4 + 4) *Пантна.*

Allegretto.

368.

Чер-ве-не яб-лоч-ко в ко-ше-ни мам, в ко-ше-ни мам,
Под ґо мі, дів-чат-ко, та ти го дам, та ти го дам,

* Вар. для 3-ої строфи:

в ко- ше- ни мам, Не по-па-трай на па-роб-ків,
та ти го дам.

Сп. Антоха Вольняк і Мар. Крупа.

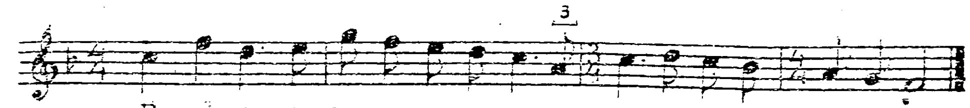
A A, A B‚‚ C D, E F (4 + 4 + 4 + 3), (4 + 6 + 4 + 3) *Маластів.*

Allegretto.

369.

В Ма-ла-сто-ві чор-на ро-ля ...

Бо- мі мо- я ми-ла то мо-ви-ла, што на войну по- ї- ду.

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павляк, Ант. Боцян.

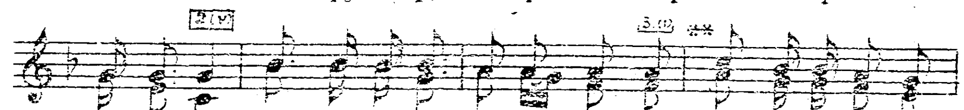
A A, A B‚‚ A A, C D (4 + 4 + 4 + 3), (4 + 4 + 1+4 + 3) *Андріївка.*

Andante.

370.

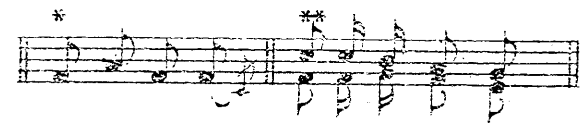

Я йсем дру- тар, до- брий май-стер в тий ша- ри-ш-ский

сто-ли- ци, Знам дру-то-вац горшкі, дзбанкі, а й і дівчат-кам

шпер-пiч- ки.

Сп. дівчата.

A A, B C‚‚ A A, B C 2(4 + 4 + [4 + 3]refr.) *Маластів.*

Allegro.

371.

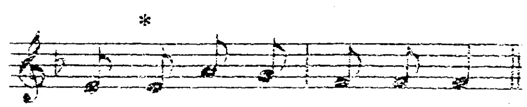

Не-да-ле- ко вер-ба буч-ка, по-ле, по-ле по-ле-но,

Не пі- ду я за гай-дуч-ка, по- ле, по- ле по- ле- но.

Сп. свахи в корчмі.

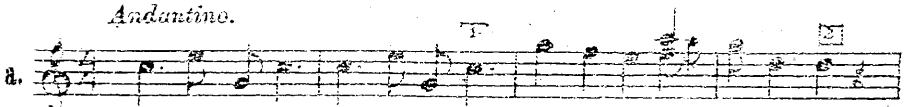

β) Закінчення на долішній домінанті.

A A, AB‚‚ A A, AB 2(4 + 4 + 4 + 3) *Пантна.*

Andantino.

372 а.

Я до ле-са, я до ле-са, я до ле-са не пі- ду,

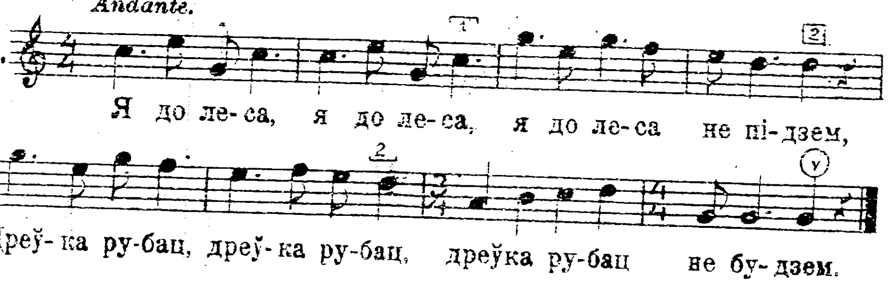

Сп. Антоха Вольняк.

A A, A B,, A A, A B   2 (4 + 4 + 4 + 3)   *Сяніччина.*

Andante.

372 б.

Сп. Мод. Менціньський.

Moll:

A B, A C,, (A B)^bis, A C   (4 + 6 + 4 + 3), ([4 + 6]^bis + 4 + 3)   *Устє руське.*

Andantino.

373.
*

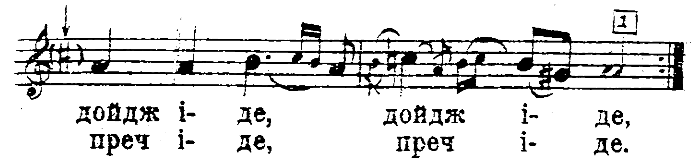
а — b» припадкове повторення.   Сп. М. Даньковська з дівчатами.

(A A, B B,,)^bis   2 (5 + 5 + 3 + 3)

Andantino.

374.
*

Сп. Марина Пирч.

A A, B C, B B, A C   2 (4 + 4 + 4 + 3)   *Шкляри.*

Allegretto.

375 а.

Сп. Гоцки і и.

A A, A B,, C C, A B   2 (4 + 4 + 4 + 3)   *Ганчова*

Moderato.

375 б.
*

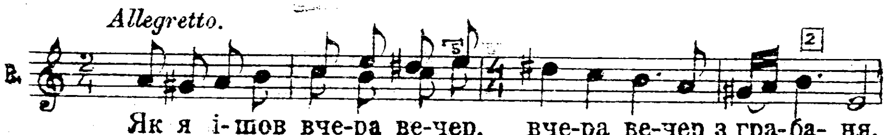
Весільна п.   Сп. Онуфрій Вандаіляк.

a—b, c—d припадкові повторення.

A A, B C,, B B, A C   2 (4 + 4 + 4 + 3)   *Висова.*

Allegretto.

375 в.

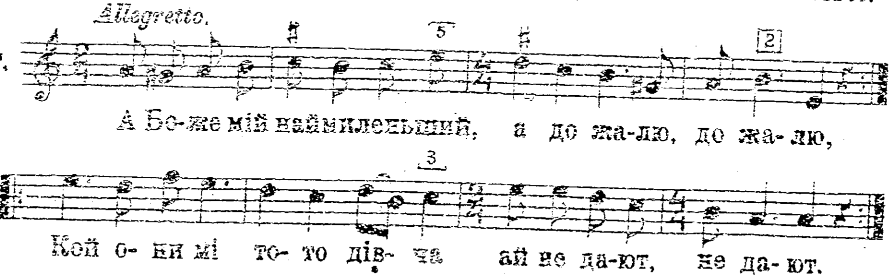

Сп. Антоха Дрекслер.

A A,B C,, B B, A C — 2 (4 + 4 + 4 + 3) — *Маластів.*

Allegretto.

375 г.

A A,B C,, B B, A C — 2 (4 + 4 + 4 + 3) — *Сяніччина.*

Allegro.

375 г.

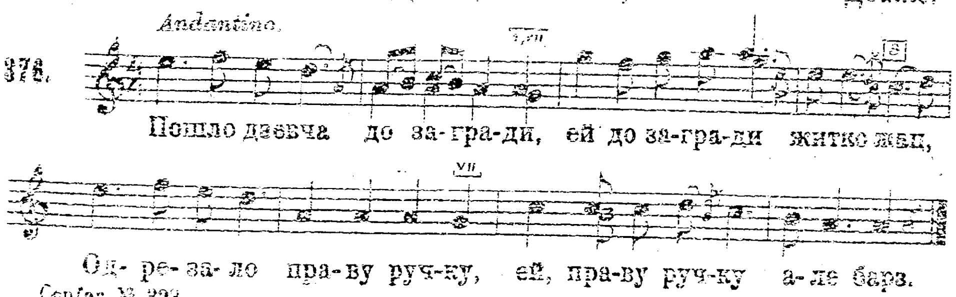
Сп. Модест Менціїський.

a—b припадкове повторення.

Ȧ Ä,B⁵ C,, Ȧ Ä,B C — 2 (4 + 4 + ¹+4 + 3) — *Доїно.*

Andantino.

376.

Confer № 323.

Сп. Ковалі...

Ȧ Ä,B C⁵,, Ȧ Ä,B C — 2 (5 + 5 + 4 + 3) — *Устє руське.*

Allegretto.

377 а.

Confer № 344.

Ȧ Ä,B C⁵,, Ȧ Ä,B C — 2 (5 + 5 + 4 + 3) — *Устє руське.*

Moderato.

377 б.

A B,C B,, Ȧ B,C B — 2 (6 + 3 + 3 + 3) — *Ганчова.*

Andantino.

378.

Сп. Марина Пирч.

[ ] Перший такт, що не виходить на фоноґрафі, зреконструовано на основі 5-го такту.

$\dot{A}\,\dot{A}_1\,A\,B_{II}\,\dot{A}\,\dot{A}_1 C\,D$ 2 (4 + 4 + 4 + 3) *Андріївка.*

379. *

Сп. дівчата.

$\dot{A}\,\dot{A}_1\dot{B}^5\,\dot{C}^5_{II}\,A\,A_1\dot{B}\,\dot{C}$ 2 (5 + 5 + 4 + 4) *Шкляри.*

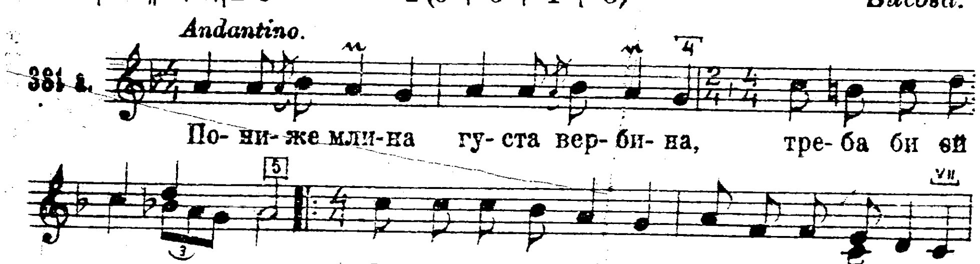
380.

Сп. Гоцки і н.

$\dot{A}\,\dot{A}_1 B\,C_{II}\,A_v A_{v1} B\,C$ 2 ($\mathring{5}$ + $\mathring{5}$ + 4 + 3) *Висова.*

381 а.

Сп. Євд. Дудич і Ор. Кристинич.

$A\,A_1\dot{B}^5\,\dot{C}^5_{II}\,A_v A_1 \dot{B}\,\dot{C}$ 2 ($\mathring{6}$ + 6 + 4 + 3) *Маластів.*

381 б.

$\dot{A}\,\dot{A}_1 B\,C_{II}\,A\,A_{v1} B\,C$ 2 (5 + $\mathring{5}$ + 4 + 3) *Пантна.*

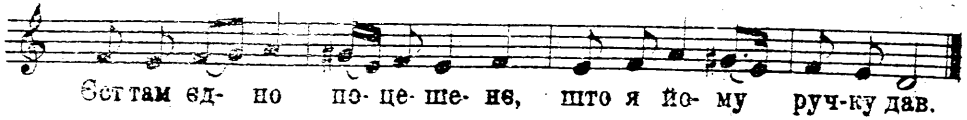
381 в.

$\dot{A}\,B,\dot{A}\,B_{II}\,A\,A, A\,B$ (4 + 3 + 4 + 3), (4 + 4 + 4 + 3) *Ганчова.*

382. *

Сп. М. Сокол.

$A\,A_I\,A\,B_{II}\,A\,A_I\,C\,B$ (4 + 4 + 4 + 3), (4 + 4 + 5 + 3) *Маластів.*

Andantino.

383.

Б. Чотирорядкова строфа й її модифікації.

VI. Строфа зложена з чотирох одноцільних рядків.

Dur: *a)* Закінченнє на тоніці.

(Ритмічне звуженнє в середніх рядках.)

$A_I\,B_{II}\,C_I\,A_V$ $\dot{7}, (\dot{7}_{II}\,8), 8$ *Волтошова.*

Andante (parlando).

384 а.

Весільна п. Сп. Драгузи.

$A_I\,B_{II}\,C_I\,D$ $\dot{7}, (\dot{7}_{II}\ddot{7}), \ddot{7}$ *Дошно.*

Andante (parlando).

384 б.

Весільна п. Сп. Ковалі.

$A_{I}B_{II}C_{I}A_{V}$ $\quad 7, (\dot{7}_{II}7), 8$ *Шкляри.*

Andante.

384 в.

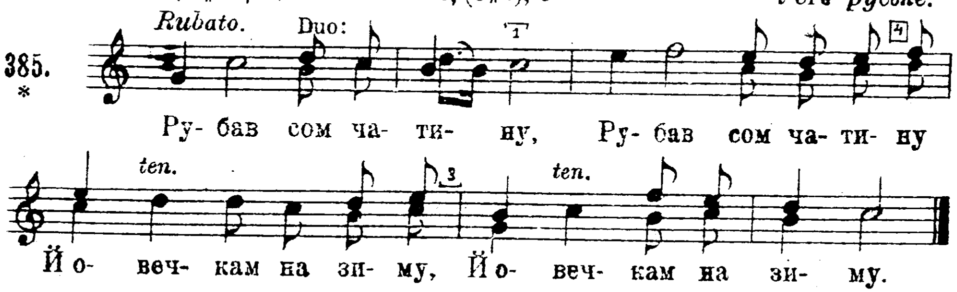

Весільна п. Сп. Гоцки і н.

$\dot{A}_{I}B_{II}B_{V_I}A_{V}$ $\quad \dot{6}, (\dot{6}_{II}\ddot{6}), \ddot{6}$ *Устє руське.*

Rubato.

385. *

Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.

$A_{I}B_{II}B_{I}A$ $\quad 6, (6_{II}\ddot{6}), \ddot{6}$ *Розстайне.*

Allegro.

386.

Сп. Ів. Гомик.

$A_{I}B_{II}B_{I}A$ $\quad \dot{5}, (\dot{5}_{II}\ddot{5}), \ddot{5}$ *Пантна.*

Andantino.

387.

Сп. Ант. Тарбай.

β) Закінченнє на долішній домінанті.

$\dot{A}_{I}\dot{A}_{II}B_{I}C$ $\quad (\dot{6}_{I}+\dot{6})_{II}(\ddot{6}_{I}+\ddot{6})$ *Андріївка.*

Andantino.

388. *

Сп. Павлова з Веронікою.

Moll:

$A_{I}B_{II}B_{I}A$ $\quad \dot{7}, (\dot{7}_{II}\ddot{7}), 7$ *Висова.*

Moderato.

389 а. *

A,B,,B,A 7, (7,,7), 7 *Маластів.*

VII. Строфа зложена з чотирох двоколінних рядків.

а) Чотирорядкова восьмиколінна строфа.

Dur: *а)* Закінченнє на тоніці.

А В, А В,, А В, А С (5 + 3, 6 + 3),, (6 + 3, 6 + 3) *Сянічччина.*

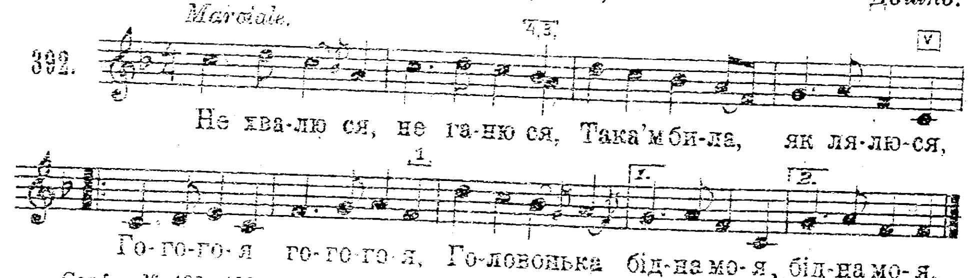
Зап. зо співу Мод. Менцінського.

А А, А В,, С D, А Е 4 (4 + 4) *Шкляри.*

Сп. Гоцки і и.

А А, А А,, А А, А А 2 (4 + 4),, 2 (4 + 4)[рей.] *Дошно.*

Confer № 402, 408 і 409.

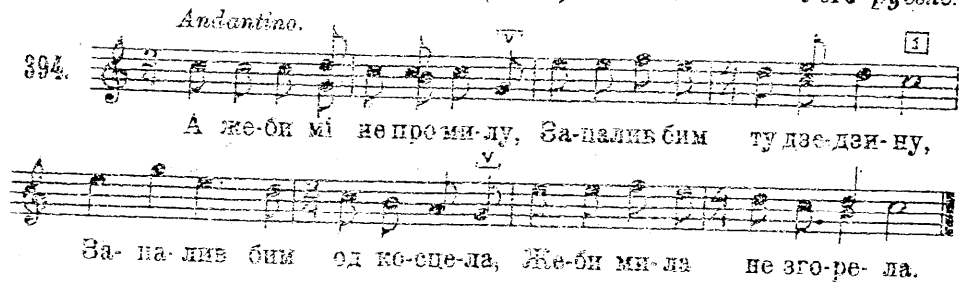
Сп. Ковалі.

А В, А В,, А В, А В 4 (+6 + 6) *Пантна.*

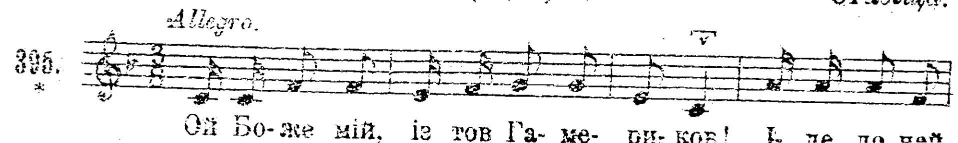
Сп. Анна Вольвяк.

А А, А В,, С А, А В 4 (4 + 4) *Устє руське.*

Сп. Анна Станьчак.

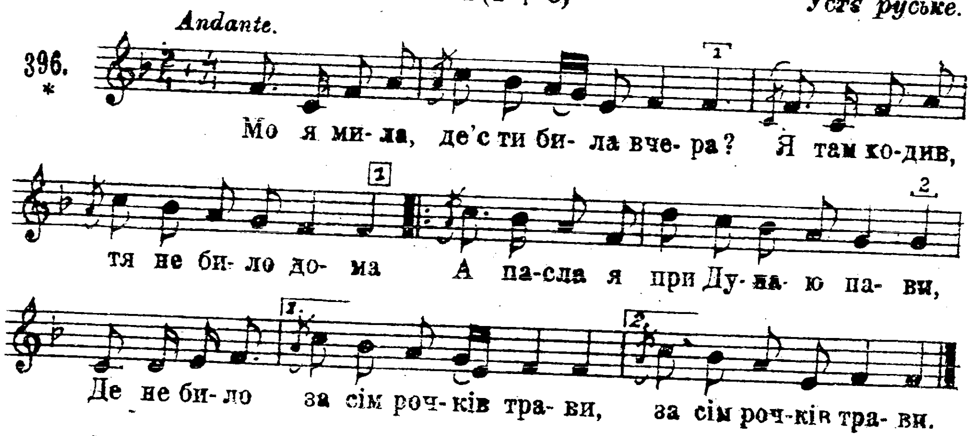
А В, А В,, А С, А В 4 (4 + 6) *Стасіця.*

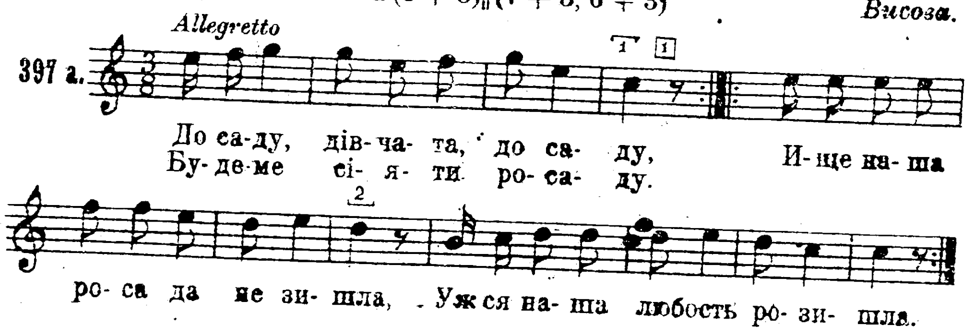

Сп. Орина Лаврин.

А̇ В, А̇ В,, А В, А В̇ 4 (4 + 6) *Устє руське.*

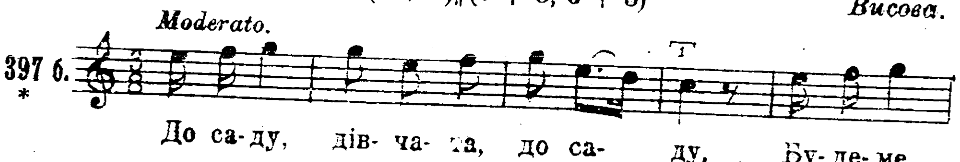

А В, А В,, С В, D В 2 (6 + 3),, (7 + 3, 6 + 3) *Висова.*

Сп. Ор. Кристинич.

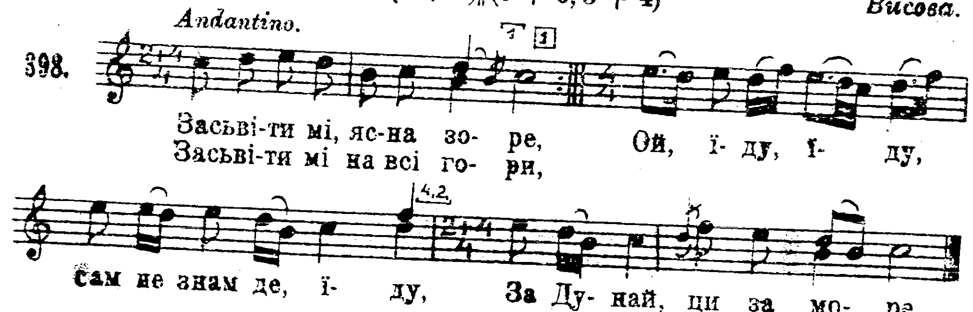
А̇ В, А̇ В,, С В, D В 2 (6 + 3),, (7 + 3, 6 + 3) *Висова.*

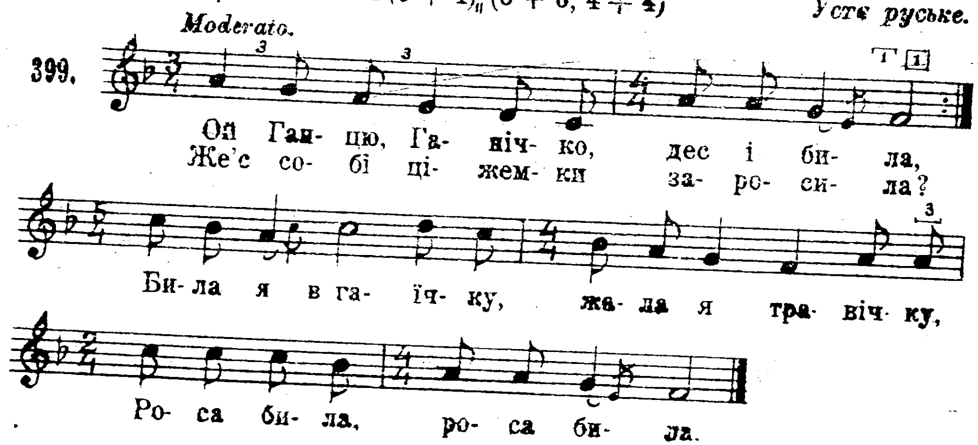
Сп. Кристинич.

А̇ В, А̇ В,, С С$_{v_1}$ D В 2 (4 + 4),, (5 + 6, 3 + 4) *Висова.*

Сп. Анастазія Коблош.

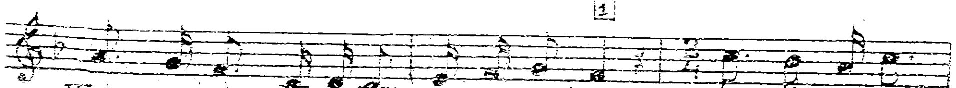
А̇ В, А̇ В,, С С$_{v_1}$ D В 2 (6 + 4),, (6 + 6, 4 + 4) *Устє руське.*

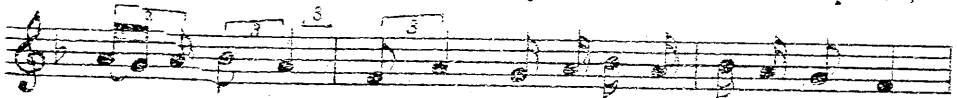
Сп. Анна Станьчак.

А̇ В, А̇ В,, С С$_{v_1}$ D В 2 (6 + 4),, (4 + 4, 6 + 4) *Висова.*

Штож ме- ні дів-чат-ко на то ре- че? Ой чи ре- че,

чи не ре- че, Га- ем зе-лененьким во- да те- че.

Ой чи ре- че, чи не ре-че, Га-ем зе-лененьким во-да те- че.

Сп. свящ. Мартинович.

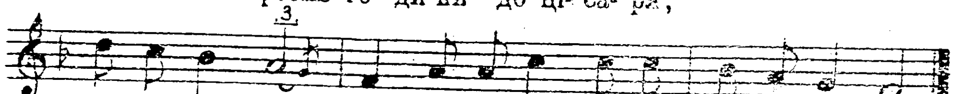
А́ В, А́ В,, В В, А́ В   2 (6 + 4),, (4 + 4, 6 + 4)   *Усте руське.*

Allegretto.

401 а.

Ма- ла я фра- і- ра го- ди-на- ря, Як за-ча- ла
Што робив го- ди-ни до ці- са- ря;

го- ди- на биц, Ма- ла я фра- ї- ра, юж не мам ниц.

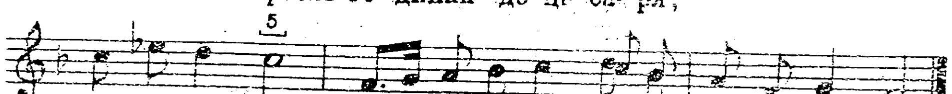
А́ В, А́ В,, В В, А́ В   2 (6 + 4),, (4 + 4, 6 + 4)   *Маластів.*

Allegro.

401 б.

Ма- ла я фра- ї- ра го-ди-на- ря, Як за-ча- ла
Што робив го- динки до ці- са- ря;

го- ди- на биц, Ма- ла я фра- ї- ра, юж не мам ниц.

А В, А В,, В В, А В   2 (6 + 4),, (4 + 4, 6 + 4)   *Сніжчина.*

Marciale.

401 в.

Ма- лам си ми- ле-го фу- я- ро- ша, На фу-яр- не
Што робив фу- яр-ки до ва-ро- ша;

Ду- ду ду- ду. Ма- лам си ми- ле- го, юж не бу- ду.

Сп. Мол. Менцінський.

А А, А В,, А А, А В   4 (4 + 4)   *Догино.*

Allegretto.

402.

Я нещасний па-ру-бо-чок, Не мам щастя до ді-во-чок.

Ліпше о- ни до мя ма- ют, Са-ми за мнов по-си-ла- ют.

Сп. Ковалі.

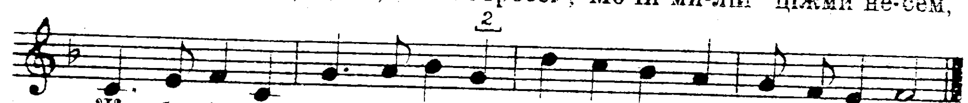
А А, Ä В,, А А, Ä В   4 (4 + 4)   *Маластів.*

Allegro.

403.

Ідзем, ідзем, аж ся тресем, Мо-їй ми-лій ціжми не-сем,

Же- би бо- со не хо-дзі-ла, Же-би нож-кі не ска-лі- ла.

Confer № 392 і 410.

А А, В Ä,, В А, В Ä   (4 + 4, ¹+4 + 4),, 2 (¹+4 + 4)   *Висова.*

Moderato.

404 а. *

Кермеш, кермеш, Бог тя ство-рив, Ей дав- но я ся

на тя стро- їв: Ей и- ще ме- не по- ви- ва- ли,

Ей як ня на тя о- бі- ця- ли.

Сп. Ор. Кристинич.

$\dot{A}\ \dot{A}_{I}\,\dot{B}\,\dot{C}_{II}\,B\,\dot{C}_{I}\dot{B}\,\dot{C}$ $(4 + 4,\ ^1{+}4 + 4)_{II}\ 2\ (^1{+}4 + 4)$ *Андріївка.*

Moderato. Duo:

404 б. *

Сп. дівчата.

$\dot{A}\ \dot{A}_{I}\,B\,\ddot{A}_{II}\,B\,A_{I}\dot{B}\,\ddot{A}$ $(4 + 4,\ ^1{+}4 + 4)_{II}\ 2\ (^1{+}4 + 4)$ *Андріївка.*

Moderato. Duo:

404 в. *

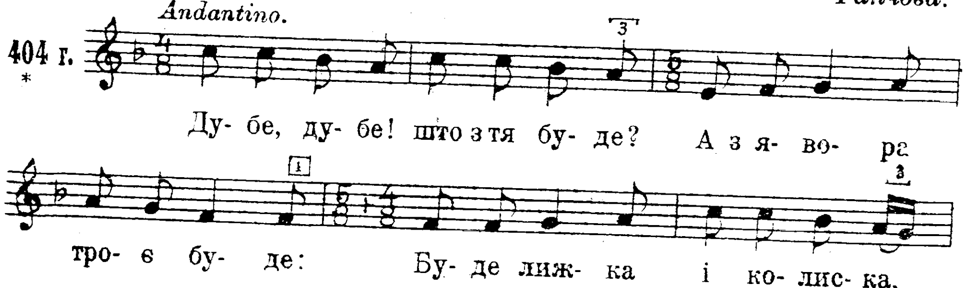
* В низшім голосі вчувається тут невтр. терція.

Сп. дівчата.

$\dot{A}\ \dot{A}_{I}\dot{B}\,B_{II}\,B\,A_{I}\dot{B}\,A$ 4 (4 + 4) *Ганчова.*

Andantino.

404 г. *

Сп. Т. Вандзіляк.

$\dot{A}\ \dot{A}_{I}\dot{B}\,\dot{C}_{II}\,B\,C_{I}\dot{B}\,\dot{C}$ 4 (4 + 4) *Ганчова.*

Andantino.

404 г. *

Сп. Теодора Вандзіляк.

$\dot{A}\ \dot{A}_{I}\,B\,\dot{C}_{II}\,A\,A_{I}\dot{B}\,\dot{C}$ $2\,(4 + 4,\ ^1{+}4 + 4)$ *Висова.*

Andantino.

405.

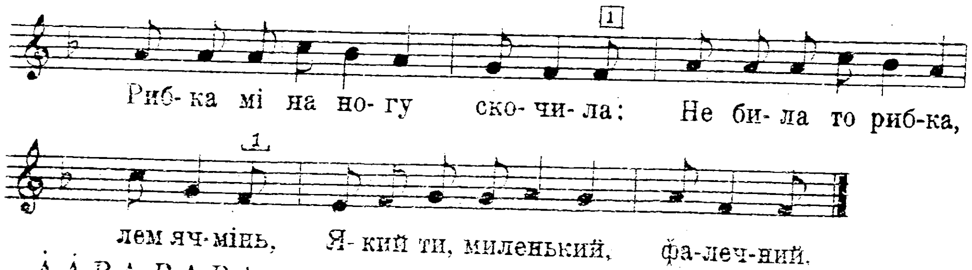
Сп. о. Мартинович.

$A\,B_{I}\,\dot{A}\,B_{II}\,\dot{A}\,B_{I}\,A\,B$ 4 (6 + 3) *Маластів.*

Allegretto.

406.

À À, B A,, B A, B A (4 + 4, [1]+4 + 4),, 2 ([1]+4 + 4) *Висова.*

Moderato.

407 a.

Сп. Варвара і Клявда.

À À, B A,, B A, B A (4 + 4, [1]+4 + 4),, 2 ([1]+4 + 4) *Висова.*

Moderato.

407 б.

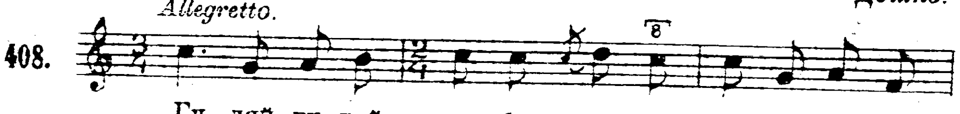

Сп. Варвара з Клявдою.

2 (A Ḃ, B̈ B̄,,) 4 (4 + 4) *Дошно.*

Allegretto.

408.

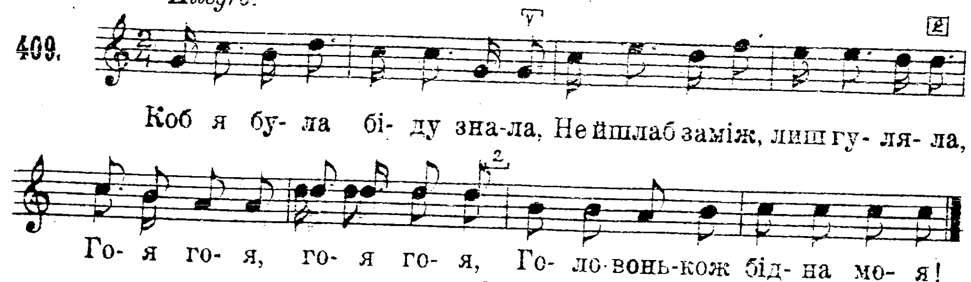

Сп. Ковалі.

2 (A A, A A,,) 2 (4 + 4),, 2 (4 + 4)[refr.]

Allegro.

409.

Записано від д. Онуфр. Івашкова з Лося.

2 (À Ä, A A,,) 4 (4 + 4) *Шкляри.*

Allegretto.

410 а.

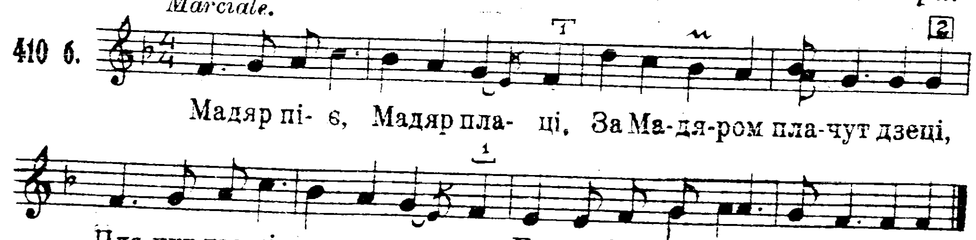
Confer Nr. 392 і 403.

Сп. Гоцки і н.

À Ä, A A,, À Ä, B A 2 (4 + 4),, (4 + 4, [1]+4 + 4) *Шкляри.*

Marciale.

410 б.

2 (A B, A B,,) 4 (4 + 3) *Пантна.*

Moderato (parlando)

411.

Сп. Анна Вольняк.

А̇ B, A B,, A C, А̇ B 2 (6 + 3),, (6 + 6, 6 + 3) *Маластів.*

Andantino.

412 а.

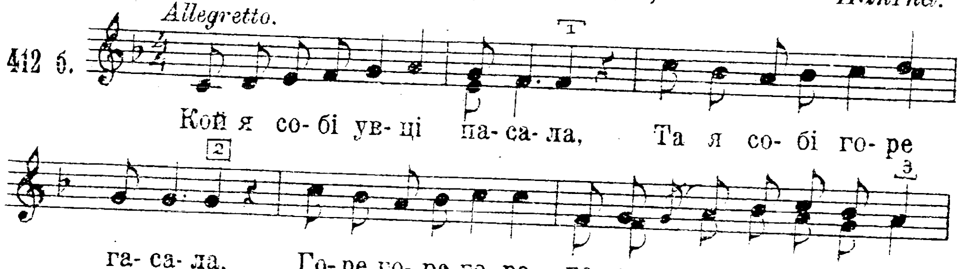

Сп. Гэнорця Менцінська.

А̇ Ḃ, A B,, A C, А̇ Ḃ 2 (6 + 3),, (6 + 7, 6 + 3) *Пантна.*

Allegretto.

412 б.

A Ḃ, A B,, A C, A Ḃ (6 + 4)^bis,, (6 + 4)^bis *Маластів.*

Marciale.

413 а.

A Ḃ, A B,, A C, A Ḃ (6 + 4)^bis,, (6 + 4)^bis *Волтошова.*

Allegro.

413 б.

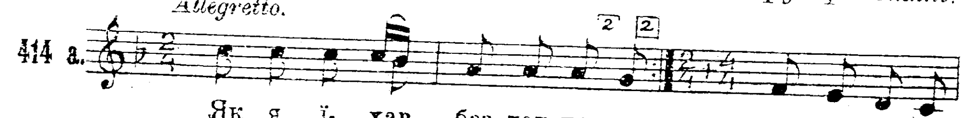

Сп. Драгузи.

А̇ A3, А̇ A3,, Ä B, А̇ B 4 (4 + 4) *Брунари вижні.*

Allegretto.

414 а.

ко- ле- сеч- ка, Бу-деш мо- я фра- ї- реч- ка.

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агаф., Войтович Улька.

А̇ Ä, А̇ Ä„ Ā В, Ā В 2 (4 + 4)„ 2 (4 + 3) *Устє руське.*

Moderato.

414 б.
*

Та- ка на- ша па- ні мло- да, Як на яр- ку

би- стра во- да, Та- ка о- на ве- се- ла,

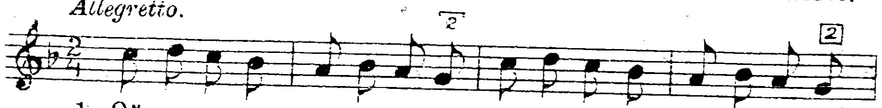
Як- би ма- ла три се- ла.

Весільна пісня. Сп. Мел. Даньковська.

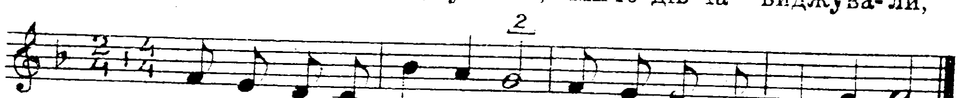
А̇ А̇₃, А̇ А̇₃„ Ä В, Ä В 2 (4 + 4)„ 2 (4 + 3) *Маластів.*

Allegretto.

414 в.

1. Ой ми та- ди ходжува- ли, Ми то дів-ча виджува- ли,

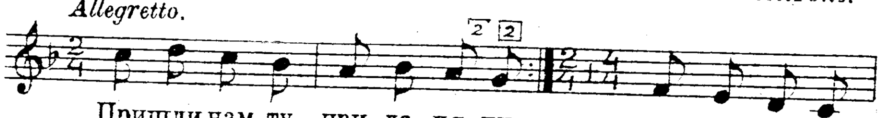
О- но ра- но вста- ва- ло, На рушнич-ки пря- да- ло.

Весільна пісня.

А̇ А̇₃, А̇ А̇₃„ Ä В, Ä В 4 (4 + 4) *Кватонь.*

Allegretto.

414 г.

Пришли нам ту при- да- ня- ни,
Што ми їм ту ї- сти да- ме? На- ру- ба- ме

дріб-них трі- сок, Бу- дут ма- ти на сім ми- сок.

Весільна пісня. Сп. [illegible]

А̇ Ä, А̇ Ä„ Ā В, Ā В 4 (4 + 4) *Пантна.*

Allegretto.

414 ґ.

Ма- лам та- та за- ве- ру- ху, О- кру-тив ня

до ко- жу- ха, Ма- ма ся з ним по- сва- ри- ла,

З ко- жу- ха ня ви- кру- ти- ла.

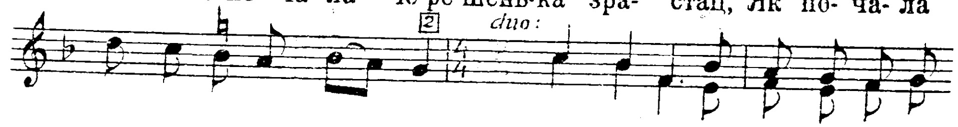
А̇ В, А̇ В„ С В, С В (4 + 6)^bis„ (4 + 6)^bis *Андріївка.*

Moderato.

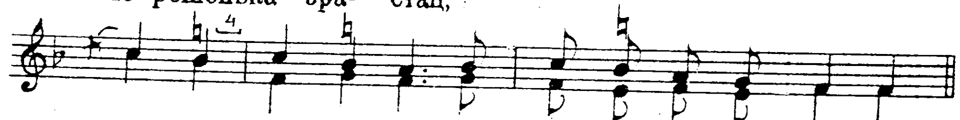
415.
*

1. По- са-див-єм че-ре-шень ку в зи- ме, По- са-див-єм
2. Як по- ча- ла че-ре-шень-ка зра- стац, Як по- ча- ла

че- решеньку в зи- ме, Про-сив Бо- га, ци о- на ша
че- решенька зра- стац,

при- ме, Про- сив Бо- га, ци о- на ша при- ме.

2. По-чав шугай ґу дів-чат-ку вчащац, По-чав шугай

ґу дів- чат- ку вча- щац.

A A, A A,, C D, C D — 2 (6 + 6),, 2 (4 + 3) — *Ганчова.*

Moderato.

416.
*

AA, AA,, ḂA, ḂA — (6 + 6)^bis,, (6 + 6)^bis — *Сянїччина.*

Allegretto.

417.

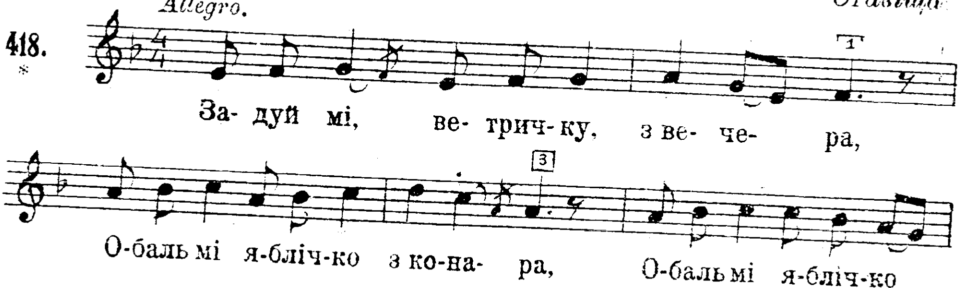

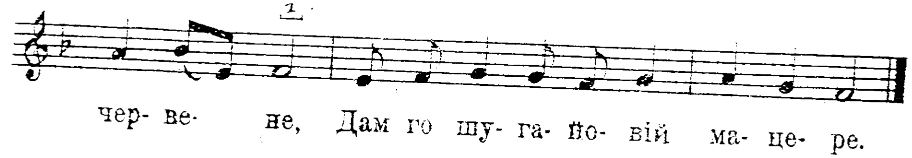
Сп. Модест Менцінський.

ȦḂ, A B,, A B, ȦḂ — 4 (6 + 3) — *Ставіща.*

Allegro.

418.
*

Сп. Орина Лаврин.

2 (A B, A B,,) — 4 (4 + 4) — *Ганчова.*

Allegretto.

419.
*

Сп. Теодора Вандзіляк.

A B, A B,, Ċ Ḃ, Ċ Ḃ — (6 + 6)^bis,, (6 + 6)^bis — *Висова.*

Allegro.

420.
*

Сп. Євдоха Дудич.

2 (A A, A A,,) — 4 (4 + 4) — *Дошно.*

Andantino.

421.

Сп. Ковалі.

A B, A B„ A B, A C (4 + 6)bis„ (4 + 6)bis *Ганчова.*

Andantino.

422 а.
*

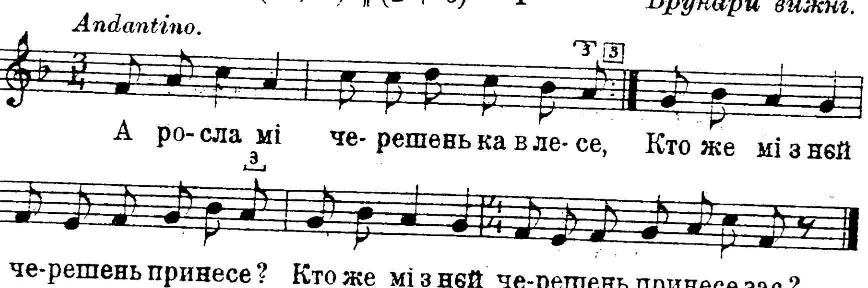

Сп. Мар. Вандзіляк.

A B, A B„ A B, A C (4 + 6)bis„ (4 + 6) bis+1 refr. *Брунари вижні.*

Andantino.

422 б.

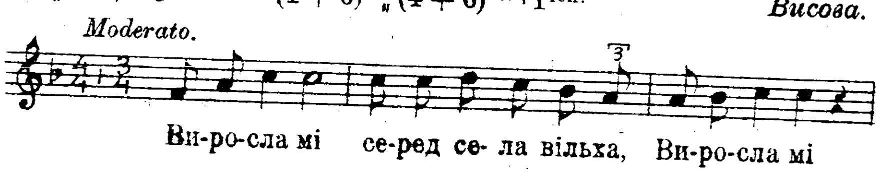

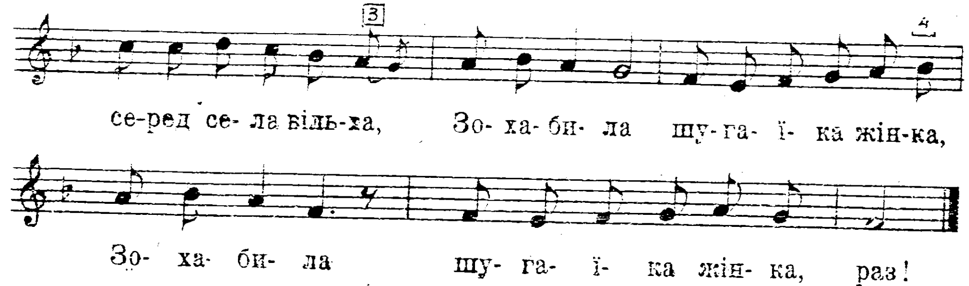
Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агаф., Войтович Улька.

A B, A B„ A B, A C (4 + 6)bis„ (4 + 6) bis+1 refr. *Висова.*

Moderato.

422 в.
*

Сп. Анна Демчко.

2 (A B, A B„) 4 (4 + 3) *Ставіща.*

Presto.

423.
*

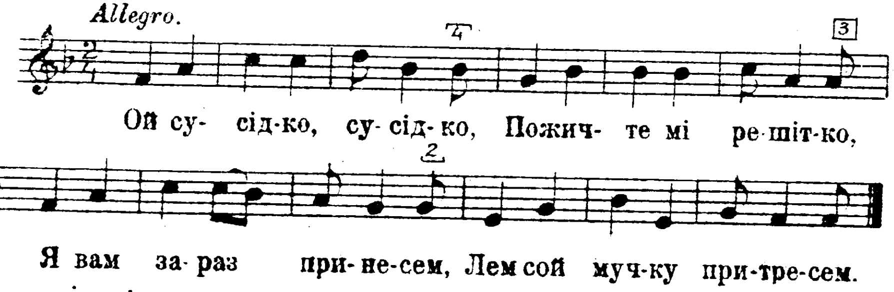

Сп. Марина Лаврин.

2 (A B, A B„) 4 (4 + 3) *Маластів.*

Allegro.

424.

A B, A B„ A C, A C (4 + 3)bis„ (4 + 3)bis *Тварожч ниж.*

Moderato.

425.

Весільна пісня.

A Ḃ, A Ḃ„ Ȧ B, A B 4 (4 + 3) *Блехнарка.*

Allegretto.

426.

Сп. старша жінка.

Ȧ B, A B„ Ȧ B, A B 2 (4 + 3)„ (4 + 3)^bis (refr.) *Дошно.*

Allegretto.

427.

* 2. строфа мабуть попсована. Сп. Ковалі.

Ȧ B, Ȧ⁵ Ḃ⁵„ C C, Ȧ B (6 + 6)^bis„ (6̇ + 6̇, 6̈ + 6̈) *Усте руське.*

Allegretto.

428 a.

Сп. Вахновська.

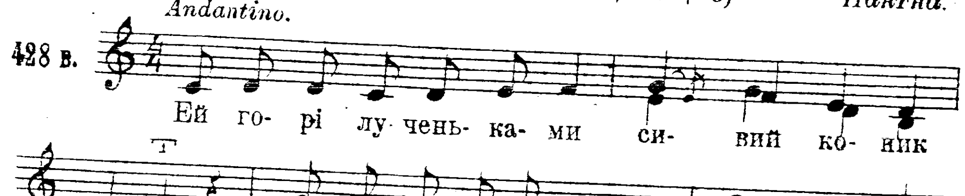
Ȧ B, Ȧ⁵ B⁵„ C C, Ȧ B (6 + 6)^bis„ [6̇ + 6̇, 6̇ + 6] *Маластів.*

Allegro.

428 б.

Ȧ Ḃ, Ȧ⁵ Ḃ⁵„ A A, Ȧ Ḃ (¹+6̇ + 6)^bis„ (¹+6̇ +¹+6̇, ¹+6̇ + 6) *Пантна.*

Andantino.

428 в.

Сп. Анна Вольняк.

А В, А⁵ В⁵,, С, А В** (6 + 6)bis,, (6, 6 + 6) *Пантна.*

Moderato.

428 г.

* Третій рядок стягнений.

Сп. Анна Вольняк.

А В, А⁵ В⁵,, А А, А В (5 + 3)bis,, (5 + 5, 5 + 3) *Шклярі.*

Allegretto.

429 а.

Сп. Гоцки і и.

А В, А⁵ В⁵,, С С, А В 2 (4 + 4),, (6 + 6, 4 + 4) *Ганчова.*

Moderato.

429 б.

Сп. Мар. Вандзіляк.

А В, А⁵ В⁵,, В В, А В (6 + 6)bis,, 2 (6 + 6) *Сянiччина.*

Allegretto.

430.

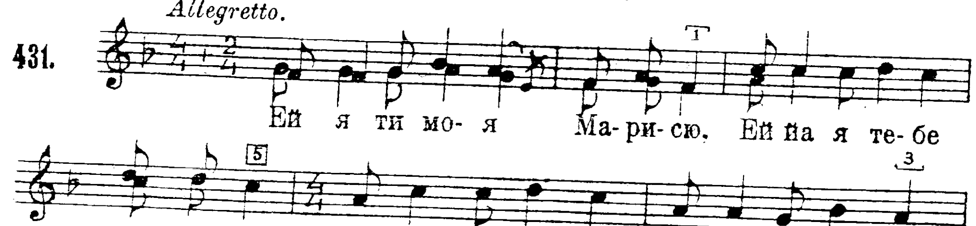

Зап. зо співу Мод. Менцінського.

А В, А В,, А А, А В 2 (5 + 3),, (5 + 5, 5 + 3) *Пантна.*

Allegretto.

431.

Сп. Євд. Лепак.

Ȧ Ḃ, A Ḃ$^5_{II}$ A Ḃ, Ȧ Ḃ (5 + 3)$^{bis}_{II}$ (5 + 3)^{bis} *Пантна.*

Andantino.

432 а.

Сп. Ант. Тарбай

Ȧ Ḃ, A Ḃ$_{II}$ A Ḃ, Ȧ Ḃ (5 + 3)$^{bis}_{II}$ (5 + 3)^{bis} *Пантна.*

Moderato.

432 б.

Ȧ Ḃ, Ȧ^5 Ḃ$^5_{II}$ C C, Ȧ Ḃ 2 (4 + 4)$_{II}$ (6 + 7, 4 + 4) *Маластів*

Moderato.

433.

Ȧ Ḃ, Ȧ^5 Ḃ$^5_{II}$ A C, Ȧ Ḃ 4 (6 + 3) *Маластів.*

Allegretto.

434.

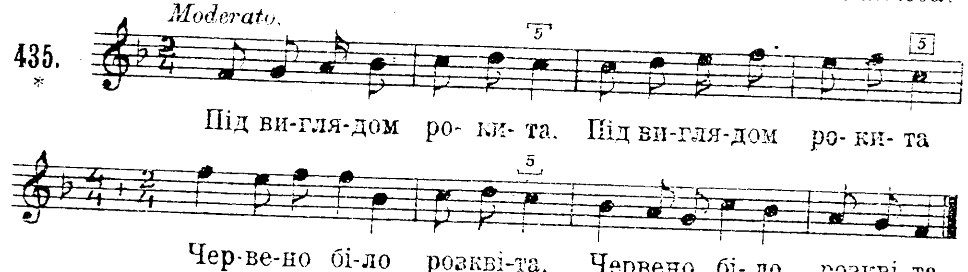

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павляк, Ант. Боцян.

Ȧ Ḃ, Ȧ^5 Ḃ$_{II}$ C Ḃ, C B (4 + 3)$^{bis}_{II}$ (5 + 3)^{bis} *Ганчова.*

Moderato.

435. *

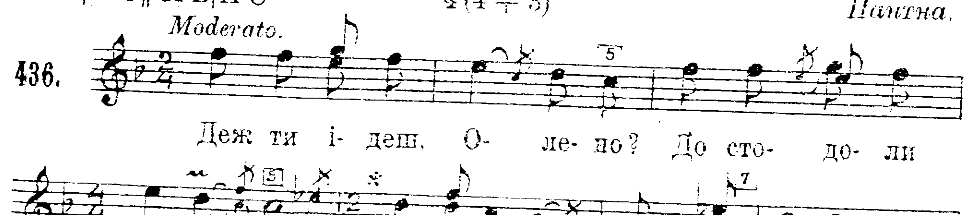

Сп. Мелянія.

Ȧ Ḃ, Ȧ Ċ$^5_{II}$ A Ḃ, A Ċ 4 (4 + 3) *Пантна.*

Moderato.

436.

Сп. Антоха Вольняк.

2 (A B, A B„) 4 (4 + 3) *Пантна.*

437.

Confer 424.

2 (A B, A B„) 4 (1+4 + 4) *Кеттонь.*

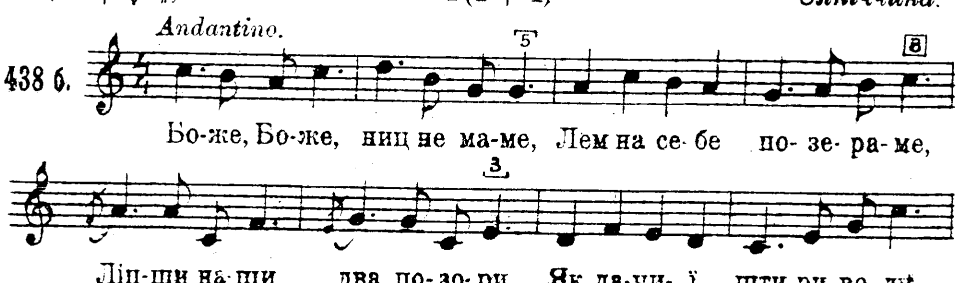
438 a.

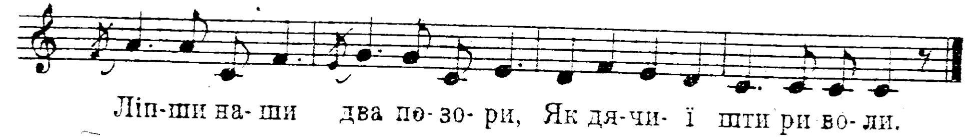

Сп. Марина.

2 (A A, A A„) 4 (4 + 4) *Сянїччина.*

438 б.

Сп. Мод. Менціньский.

2 (A A, A A„) 4 (4 + 4) *Ганчова.*

438 в.

Сп. Сокол Марія.

A B, A B„ Ċ B, Ċ B (6 + 3)^bis „ (5 + 3)^bis *Розстайне.*

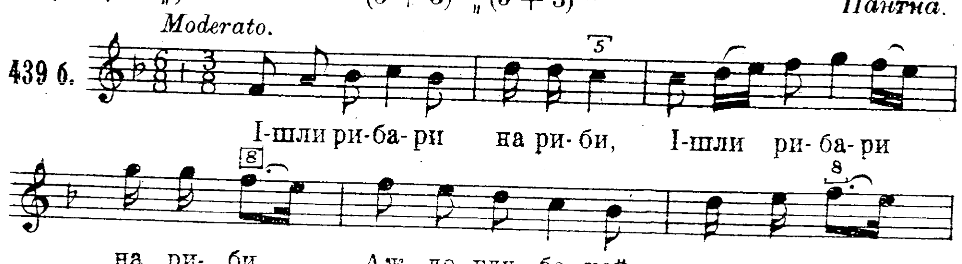
439 a.

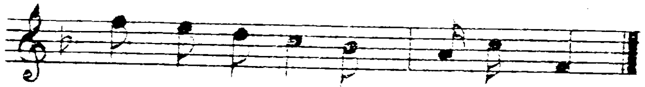

Сп. Ів. Гомик.

2 (A B, A B„) (5 + 3)^bis „ (5 + 3)^bis *Пантна.*

439 б.

Аж до глу- бо- кой до- ли- ни.

Сп. Анна.

β) Закінчення на долішній домінанті.

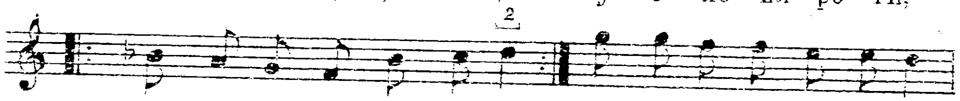
А В, А В„ А А, А В (1+6 + 6)bis„ (1+6 + 6 1+6 + 6) *Шкляри.*

Allegro.

440.

Ей я ві- дзяв, я ві- дзяв у є- ле- ня ро- ги,

Ей у за- йон- ца й у- ши, Ей, у за йон- ца й у- ши,

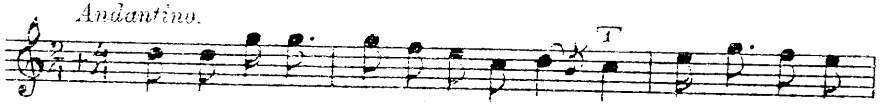
у дів- чи- ни но- ги.

Сп Гецки і пр.

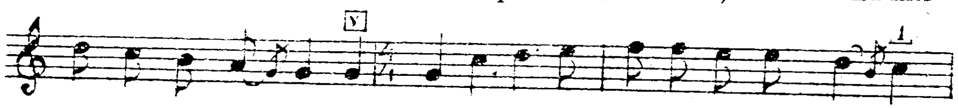
А В, А В„ С В, А В 4 (4 + 6) *Пантна.*

Andantino.

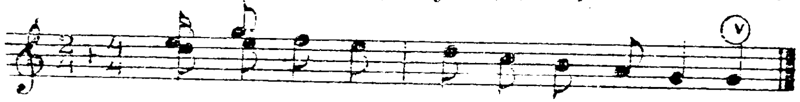
441.

В нашім са- ді я- вір по- садже- ний, Сьпіват на нім

пташок при- ми- ле- ний; Слухай, дівча, як тот пташок сьпі- ват,

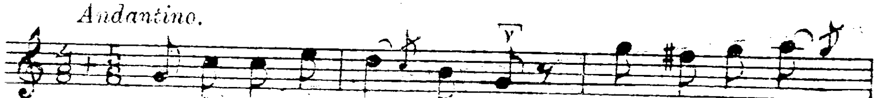
Же з лю- бо- сти ні- ґда нич не би- ват.

Сп. Анна Вольняк.

2 (А В, А В„) 4 (4 + 3) *Дошно.*

Andantino.

442.

Ой Бо- же мій лю- бенький, Ой што ма- ю

ро- би- ти? Ой не хо- че мій ба- ран

Я з вів- ця- ми хо- ди- ти.

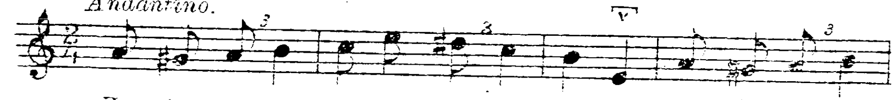
Сп. Ковалі.

Moll: *a)* Закінчення на тоніці.

А̇ В, А̇ В„ С̇ В, С̇ В 4 (4 + 6) *Андріївка.*

Andantino.

443.

До- бре то- бі, мо- я ми- ла, до- бре, Же ся то- бі

пе- ри- неч- ка не дре: А з той мо- йой мо- йой ґу- ба-

неч- кі Се- дем- де- сять се- дем фа- ла- теч- кі.

Сп. Павлова.

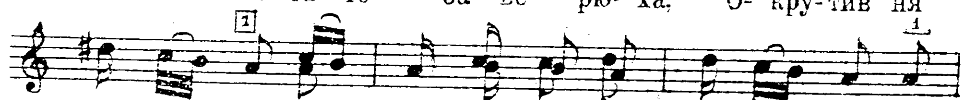
А̇ Ä, А̇ Ä„ А̇ Ä, А̇ Ä 4 (4 + 4) *Пантна.*

Moderato.

444.

А мій та- то за- ве- рю- ха, О- кру- тив ня

до ко- жу- ха, Ма- ма ся з ним по- сва- ри- ла,

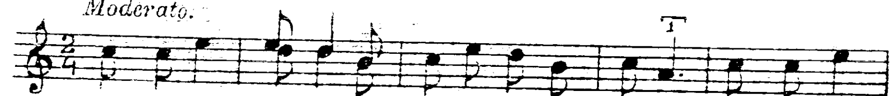
З ко- жу- ха ня ви- кру- ти- ла.

Сп. Анна Вольняк.

А̇ В, А̇ В„ С D, Е D 2 (6 + 6)„ (5 + 3 6 + 3) *Ровстайне.*

Moderato.

445 a.

Гей зїздив я зїздив ...

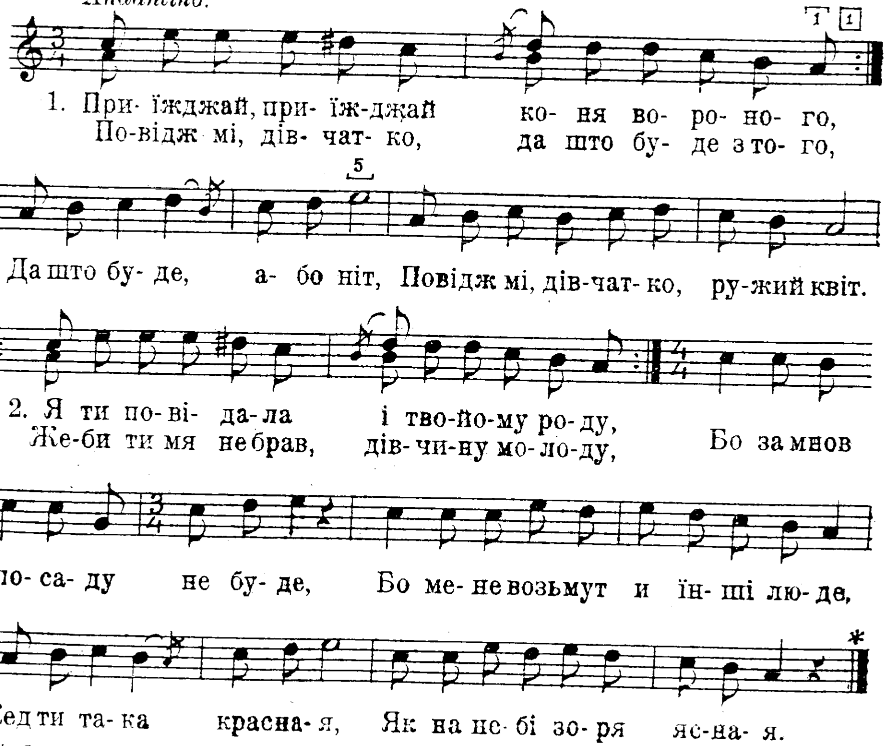

Сп. Ів. Гомик.

А́ Ӓ, А́ Ӓ,, В С, А С — 2 (6 + 6),, (4 + 3, 6 + 3) — *Пантна.*

Andantino.

445 б.

* 2-га строфа попсована.

Сп. Крупа Мар.

А́ В, А́ В,, Ċ D, Ċ В — $(5 + 3)^{bis}$,, $(5 + 3)^{bis}$ — *Ровстайне.*

Andantino.

446.

Сп. Ів. Гомик.

А А, А А,, В С, В С — 2 (4 + 4),, 2 (5 + 6) — *Шкляри.*

Andante.

447.

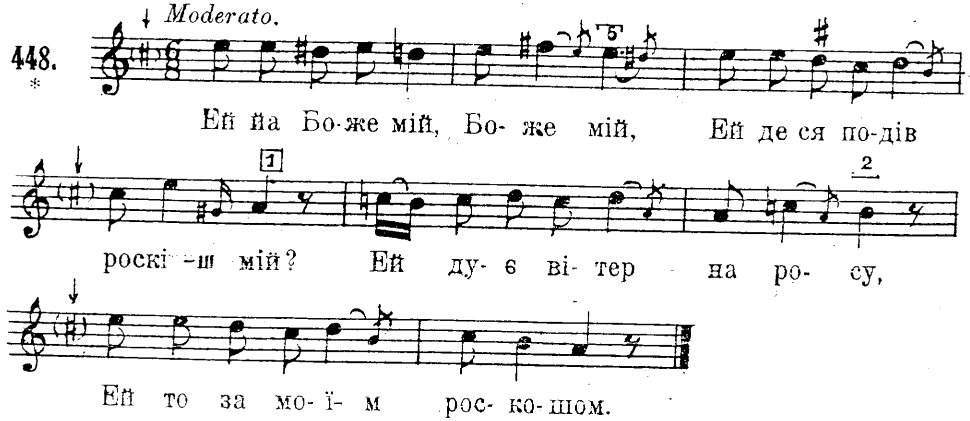

Сп. Гоцки і и.

2 (А В, А В,,) — 4 (^{1}+4 + 3) — *Ганчова.*

448.
*

↓ *Moderato.*

Сп. Марина Пиоч

$A\ A_1\ \dot{B}\ \dot{C}_{II}\ \dot{B}\ \dot{C}_1\ \dot{B}\ \dot{C}$ — $(4+4,\ {}^1{+}4+4)_{II}\ 2\ ({}^1{+}4+4)$ — *Пантна.*

Moderato.

449 а.

Сп. Улька Тарбая

$A\ A_1\ \dot{B}\ \dot{C}_{II}\ \dot{B}\ \dot{C}_1\ \dot{B}\ \dot{C}$ — $(4+4,\ {}^1{+}4+4)_{II}\ 2\ ({}^1{+}4+4)$ — *Пантна.*

Andantino.

449 б.

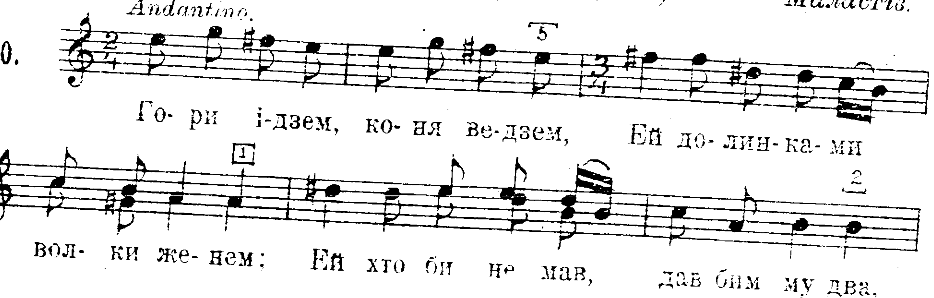

Сп. Крупа Мар.

$\dot{A}\ A_1\ B\ \dot{C}_{II}\ B\ C_1\ B\ \dot{C}$ — $(4+4,\ {}^1{+}4+4)_{II}\ 2\ ({}^1{+}4+{}^1{+}4)$ — *Маластів.*

Andantino.

450.

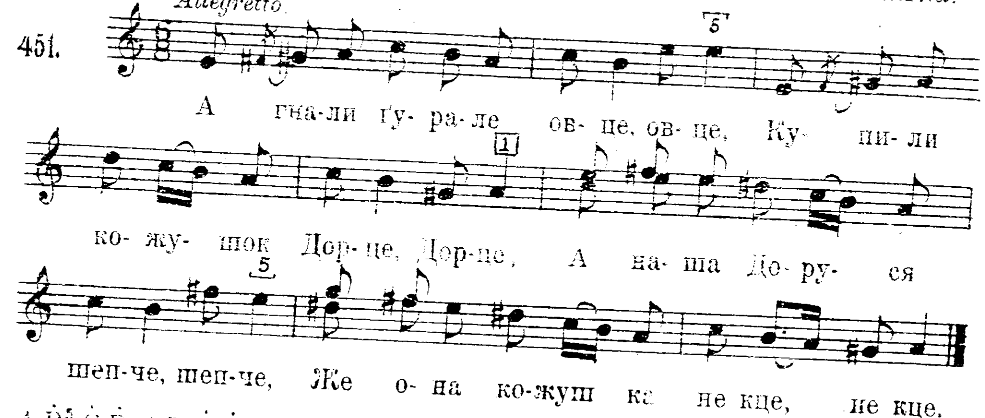

$\dot{A}\ B_1\ \dot{A}\ \dot{B}_{II}\ A\ B_1\ A\ \dot{B}$ — $4\ (6+4)$ — *Пантна.*

Allegretto.

451.

$A\ \dot{B}^1_1\ \dot{C}\ \dot{B}_{II}\ A\ B_1\ \dot{C}\ \dot{B}$ — $2\ (5+3,\ 6+3_{II})$ — *Пантна.*

Moderato.

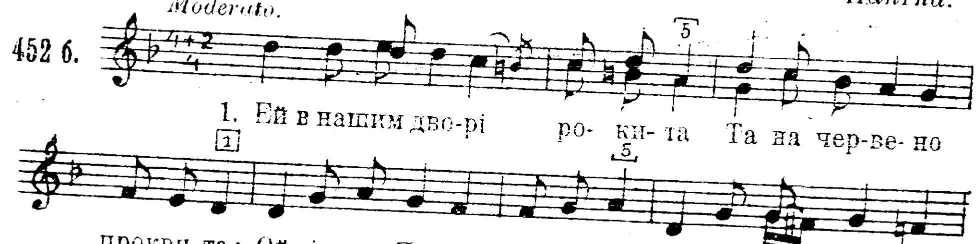
452 а.

$A\ \dot{B}^1_1\ A\ \dot{B}_{II}\ \dot{A}\ B_1\ \dot{A}\ \dot{B}$ — $4\ (5+3)$ — *Пантна.*

Moderato.

452 б.

Сп. Марина Крупа.

А В̇⁵, С В,, А В, С В̇ 2 (5 + 3, 6 + 3,,) *Маластів.*

Moderato.

452 в.

А В̇⁵, С̇ В, А В, С̇ В 2 (5 + 3, 6 + 3,,) *Пантна.*

Moderato.

452 г.

А В̇⁵, А̇ В,, А̇ С, D С 2 (5 + ³⁄₅),, (5 + 3, 6 + 3) *Ганчова.*

Moderato.

452 г. *

Сп. Марина Пирч.

* В дальших строфах се такт ³⁄₄ з поминеньем ноток в скобках [ ] отже і в ритм. схемі являється тут мотив С.

А̇ В, А В,, А В, А̇ В (6 + 6)ᵇⁱˢ,, (6 + 6)ᵇⁱˢ *Маластів.*

Moderato.

453.

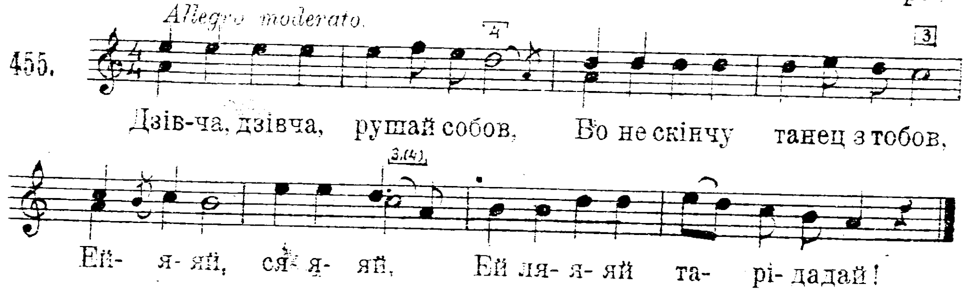
А̇ В, А̇ В̇,, А̇ В, А̇₃В₃ 4 (4 + 4) *Ганчова.*

Andantino.

454. *

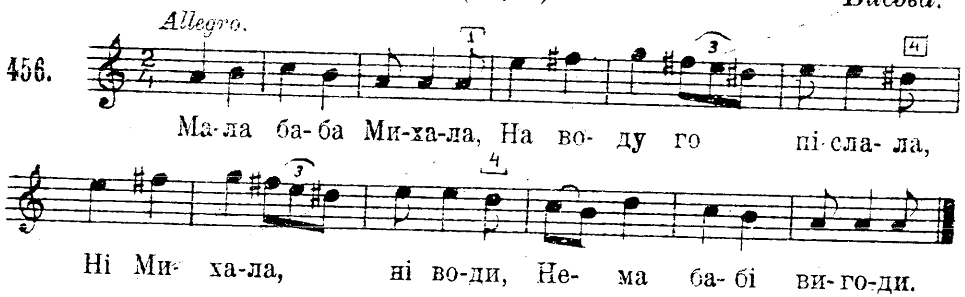

A B, A B_II C C, A B   2 (4 + 4)_II (3 + 3, 4 + 4)^refr.   *Шкляри.*

455.

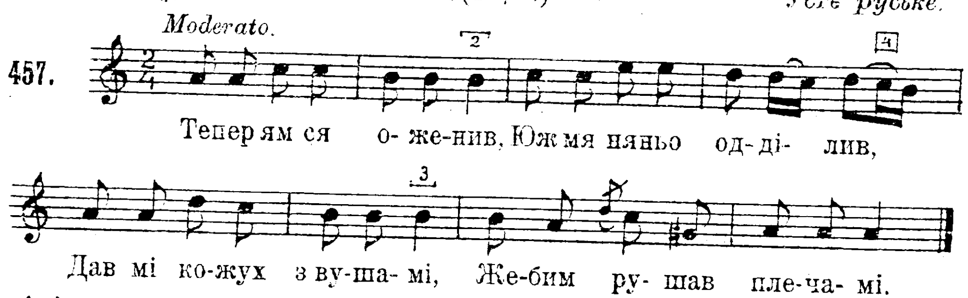
Сп. Гецки і н

A B, A^5 B_II A^5 B, A B   4 (4 + 3)   *Висова.*

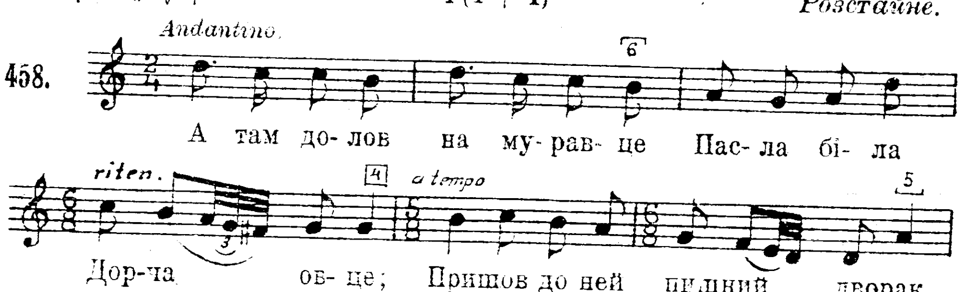
456.

Сп. Єрина Кристинич

2 (A B, A B_II)   4 (4 + 3)   *Устє руське.*

457.

A A, A B_II A_V B, A B   4 (4 + 4)   *Розстайне.*

458.

Сп. Ів. Гомик.

A B, A^5 B^5_II A^5 B, A B   4 (4 + 6)   *Ганчова.*

459.
*

Сп. Анна Мигаль.

A B, A B^5_II C B, A B   4 (4 + 5)   *Пантна.*

460.

$\dot{A}B_{,}\dot{A}^{5}\dot{B}^{5}_{,,}\dot{A}^{5}B_{,}\dot{A}\dot{B}$ *Малостів.*

Moderato.

461.

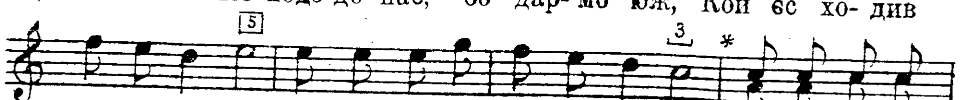
$A\,B_{,}\dot{A}\,\dot{B}_{,,}\dot{A}\,\dot{B}_{,}A\,B$ 4 (4 + 4) *Малостів.*

Andante.

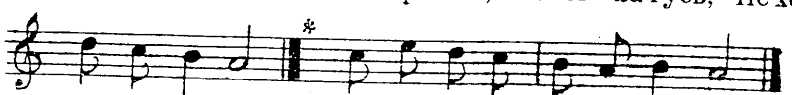
462.

Не ходз до нас, бо дар- мо юж, Кой єс хо- див

дов- го чор- но, Хоц бис пришов, як бі- ла гусь, Не ходз до нас,

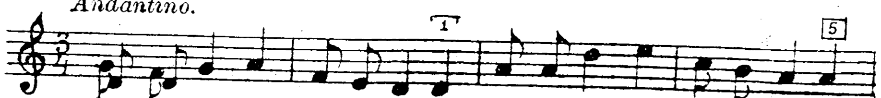

бо дар- мо юж.

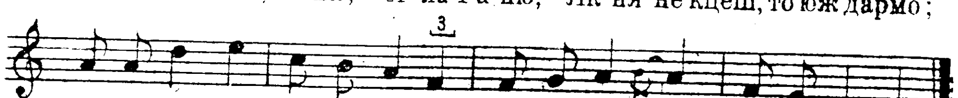
$\dot{A}\,\ddot{A}_{,}\dot{A}^{5}\ddot{A}^{5}_{,,}\dot{A}^{5}\ddot{A}^{5}_{,}A\,\ddot{A}$ 4 (4 + 4) *Ропиця.*

Andantino.

463.

Га- ню, Га-ню, бі- ла Га-ню, Як ня не кцеш, то юж дармо;

Як ня не кцеш, не ми- лу- єш, Ве- ра за мном по- ба- ну- єш.

$\dot{A}\,B_{,}\ddot{A}\,B^{5}_{,,}\ddot{A}\,A_{,}\dot{A}\,\ddot{B}$ $(6 + 4)^{bis}$ $(\dot{6}+\dot{6}, \dot{6}+4)$ *Пантна.*

Andantino.

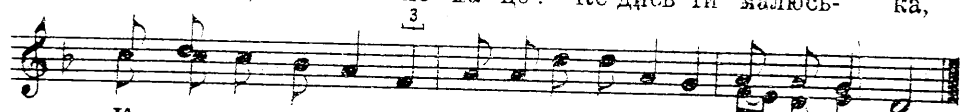
464.

Взяв бим тя, дівчат- ко, а- ле на що? Взяв бим тя дів-

чат- ко, а- ле на що? Ке-дись ти малюсь- ка,

Ке- дись ти ма-люсь-ка Ке-дись ти малюська і ле- да- цо.

$\dot{A}\,B_{,}\dot{A}^{5}\,B^{5}_{,,}\dot{A}^{5}\,C_{,}A\,\dot{B}$ 2 (6 + 3),, (6 + 6, 6 + 3) *Малостів.*

Andantino.

465.

Я- кий ти, Я- ніч- ку, як ру- жа! Ко- бим тя

ді- ста- ла за му- жа, А- ни бим ти ро- биц

не да-ла, не да-ла, Лем бим тя про кра-су три-ма- ла.

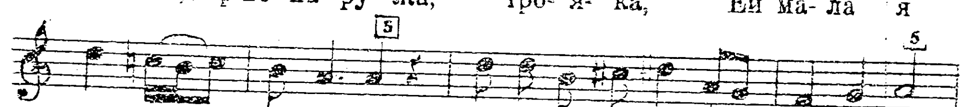
$A\,\dot{B}_{,}A\,B^{5}_{,,}A\,\dot{C}_{,}A\,\ddot{B}$ 4 (¹+5 + 3) *Воля ясиська ниж.*

Allegretto.

466 а.

Ей, чер-ве- на ру- жа, тро- я- ка, Ей ма- ла я

ґа- зду пи- я- ка, Ей пі-шов до корчми, та ся впив,

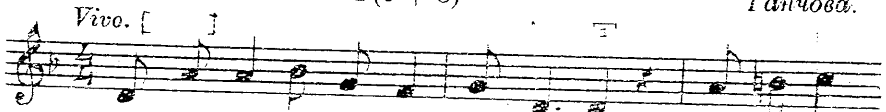
Ей, при-шов до до- му, та ня бив.

Сп. Шубаки.

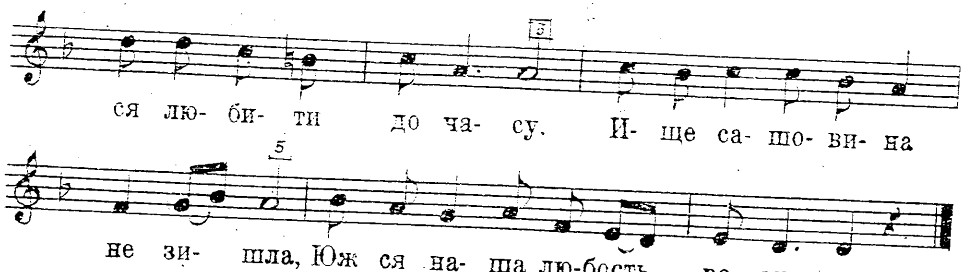
$A\,B_{,}C\,B_{,,}A\,D_{,,}A\,B$ $4\,(\overset{7}{6} + 3)$ *Ганчова.*

Vivo.

466 б.

До са- шу, дів-чат- ко, до са- шу Бу- да- ме

[ ] не виходить у фонографі.

Сп. Онуфр. Вандзіляк.

$\dot{A}\,\dot{B}_{,}\,\ddot{A}\,\ddot{B}_{,,}\,\ddot{A}\,\dot{B}_{,}\,\dot{A}\,\dot{B}$ 4 (5 + 4) *Малостів.*

Andantino.

467.

$\dot{A}\,\dot{B}_{,}\,\dot{A}^{5}\,\dot{B}^{5}_{,,}\,\ddot{A}\,\dot{B}_{,}\,\ddot{A}\,B$ $(4 + 6)^{bis}_{,,}\,(4 + 6)^{bis}$ *Волтошова.*

Marciale.

468.

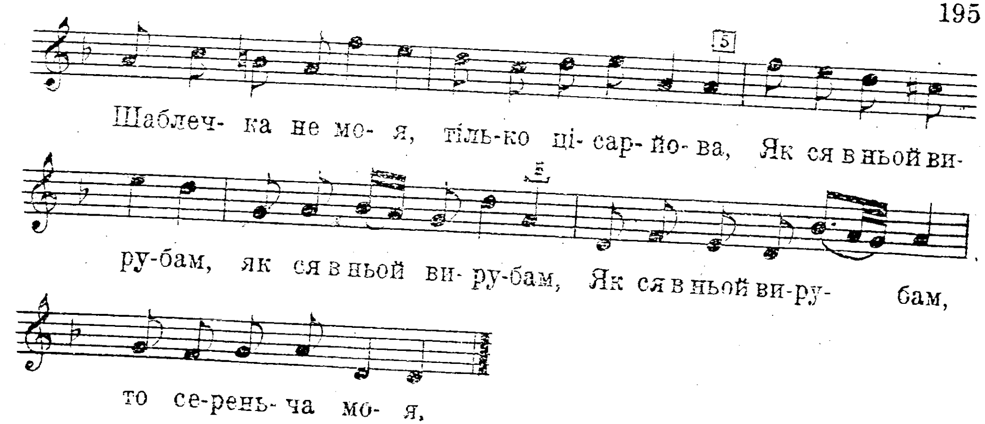
Сп. Драгузи.

$\dot{A}\,\ddot{A}_{,}\,\dot{A}^{5}\,\ddot{A}^{5}_{,,}\,\dot{A}\,\dot{A}_{,}\,\dot{A}\,\ddot{A}$ $(6 + 6)^{bis}_{,,}\,(\dot{6} + 6,\ \dot{6} + 6)$ *Шкляри.*

Andante.

469.

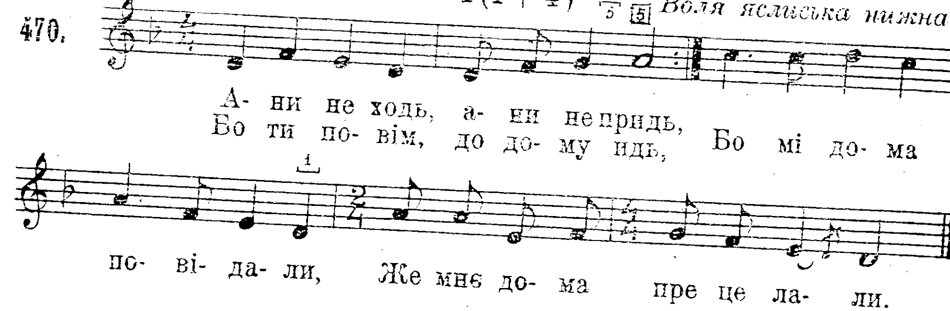

Сп. Гоцки і н.

$\dot{A}\,\dot{B}_{,}\,\dot{A}\,B_{,,}\,A\,A_{,}\,C\,B$ 4 (4 + 4) *Воля ясиська нижна.*

470.

Сп. Шубаки.

$A^{5}\,B^{5}_{,}\,A\,B_{,,}\,\dot{A}\,\dot{B}_{,}\,A\,B$ 4 (¹+4 + 4) *Ропиця.*

Andantino.

471.

β) Закінченнє на долішній домінанті.

A B, A B,, C C, D B 2 (6 + 4)„ (6 + 6, 4 + 4) *Ставіща.*

Vivo.

472 а.

Сп. Орина Лаврин.

A B, A B,, C, C, A B 2 (6 + 4)„ (6 + 7, 6 + 4) *Сяніччина.*

Andantino.

472 б.

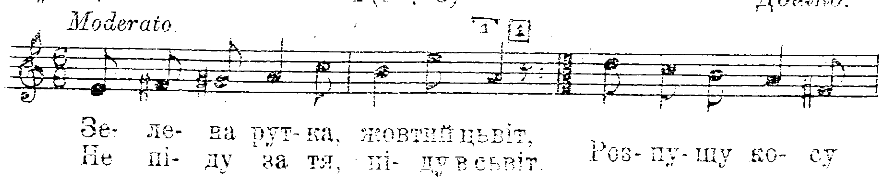
Cf. 565.

* (попсований варіант). Сп. о. Фаленчак.

A B, A B,, A B, A B 4 (5 + 3) *Дошно.*

Moderato.

473.

Сп. Ковал..

A B, A^5 B^5,, A^5 B^5, A B 4 (4 + 6) *Воля яслинська ниж.*

Andante.

474.

Сп. Шубаки.

2 (A B, A B,,) 4 (¹+4 + 4) *Маластів.*

Andantino.

475.

A B, A B,, A B, A B 4 (4 + 6) *Ропиця.*

Moderato.

476.

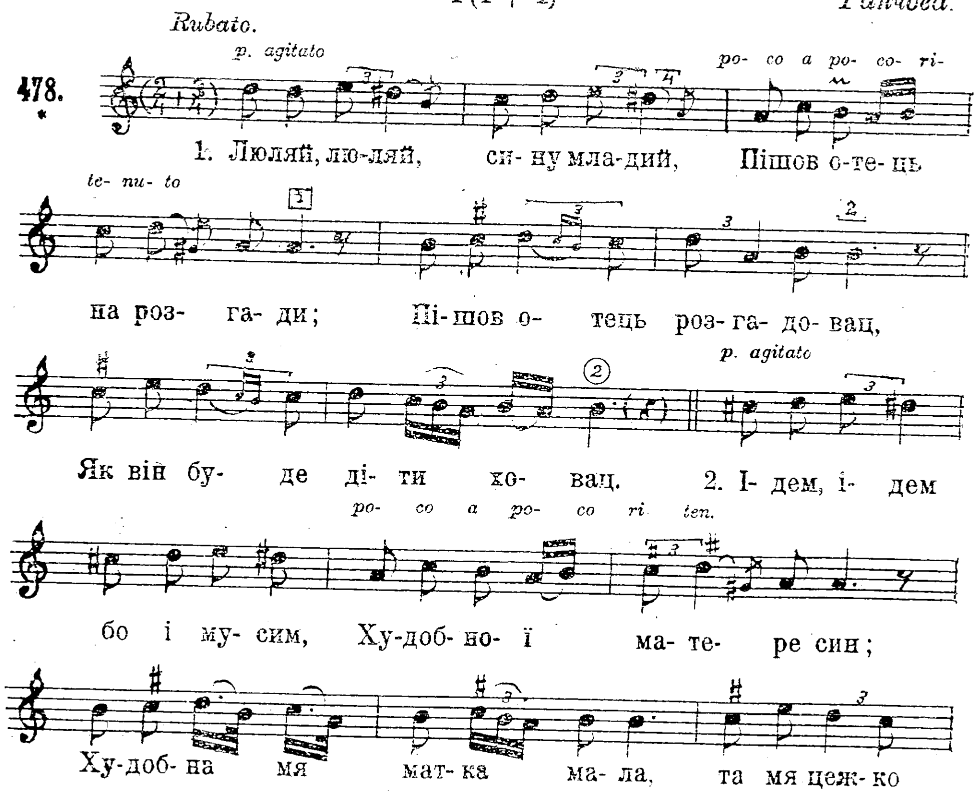
$\dot{A}\dot{B}_I A B_{II} C B_{VI} \dot{A} \dot{B}_V$ $(4+4)^{bis}_{II}\ (4+\overset{5}{4})^{bis}$ *Брунари вижні.*

477.

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агаф., Войтович Улька.

γ) Закінчення на другому ступні скалі.

4 (4 + 4) *Ганчова.*

478.

Приколискова п. Сп. Анна Мигаль.

б) Ритмічне звуження в середніх рядках строфи VII а.

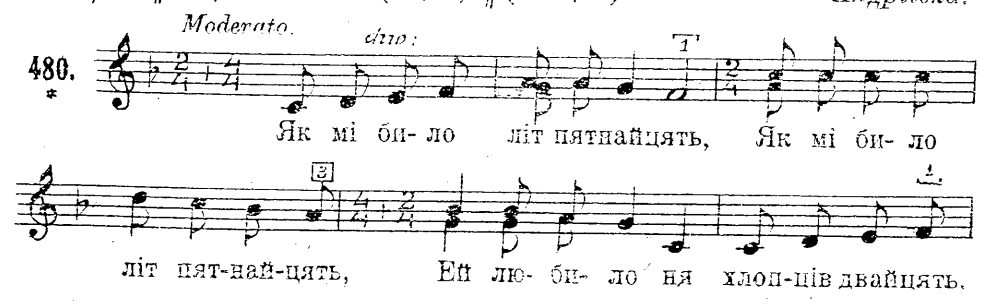
Dur: α) Закінчення на тоніці.

$A \dot{B}_I A \dot{C}_{II} A \dot{C}_I A \dot{B}$ $(3+4)^{bis}_{II}\ (3+4)^{bis}$ *Ганчова.*

479.

Сп. Анна Мигаль.

$A \dot{B}_I A A_{II} \dot{C} A_I \dot{C} B$ $(4+4)^{bis}_{II}\ (1+4+4)^{bis}$ *Андріївка.*

480.

Сп. дівчата.

A B, A C„ B, A, B, B (4 + 4)^{bis}„ (4 + 4)^{bis} *Маластів.*

Moderato.

481.

A B, A A„ A A, A B (4 + 4)^{bis}„ (4 + 4)^{bis} *Пактна.*

Allegretto.

482.

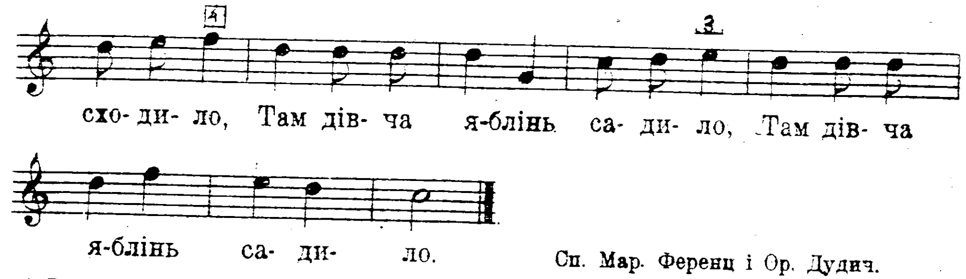
Сп Анна Вольняк.

A B, A C„ A C, A B (5 + 3)^{bis}„ (5 + 3)^{bis} *Висова.*

Marciale.

483 a.

Сп. Мар. Ференц і Ор. Дудич.

A B, A C„ A, C, A, B (5 + 3)^{bis}„ (6 + 3)^{bis} *Ганчова.*

Marciale.

483 б.

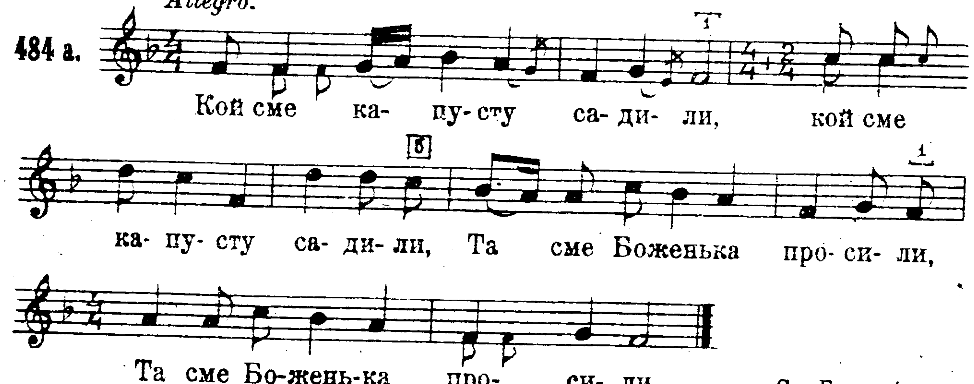

Сп. Юст. Чопер.

A B, A C„ A C, A B (5 + 3)^{bis}„ (5 + 3)^{bis} *Шкляри.*

Allegro.

484 a.

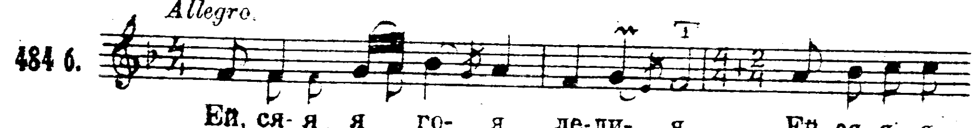

Сп. Гоцки і п.

A B, A C„ A C, A B (6 + 3)^{bis}„ (6 + 3)^{bis} *Шкляри.*

Allegro.

484 б.

Сп. Гоцки і и.

$A\dot{B}_I A C_{II} A C_I A\dot{B}$ $(6+3)^{bis}_{II}(6+3)^{bis}$ *Шкляри.*

Allegretto.

484 в.

Сп. Гоцки і н.

$A\dot{B}_I A C_{II} A C_I A\dot{B}$ $(4+4)^{bis}_{II}(4+4)^{bis}$ *Ганчова.*

Allegro.

485.

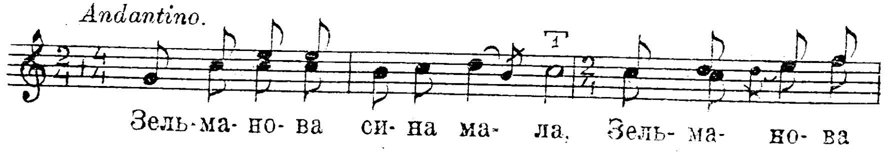

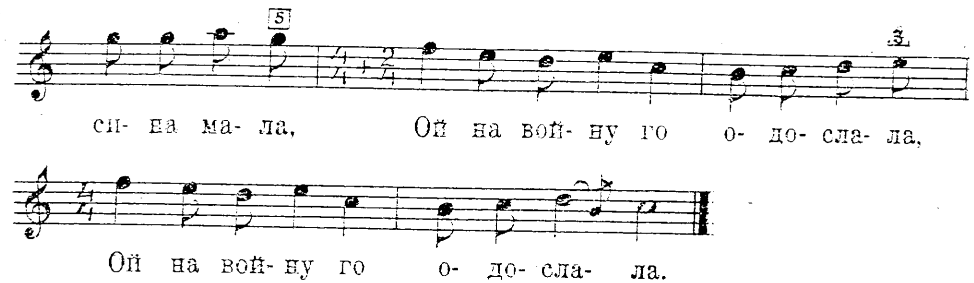
Сп. Юст Чопор.

$A\dot{B}_I A A_{II}\dot{C} A_I \dot{C} B$ $(4+4)^{bis}_{II}(^1+4+4)^{bis}$ *Пантна.*

Andantino.

486.

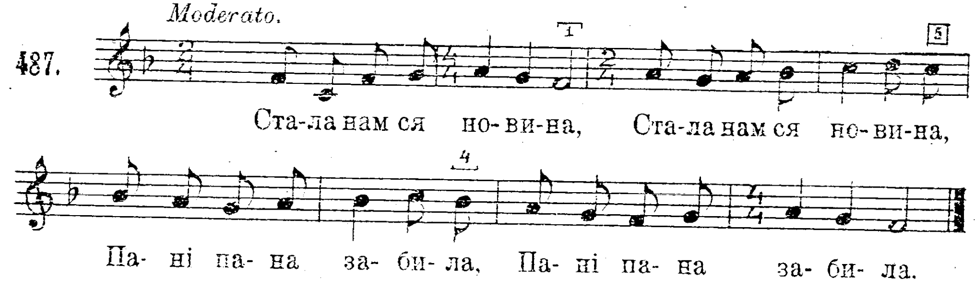

Сп. Анна Баюс.

$A\dot{B}_I A C_{II} A C_I A\dot{B}$ $(4+3)^{bis}_{II}(4+3)^{bis}$ *Маластів.*

Moderato.

487.

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Боцян.

$\dot{A}\dot{B}_I A C_{II} A C_I \dot{A}\dot{B}$ $(6+4)^{bis}_{II}(6+4)^{bis}$ *Ганчова.*

Allegretto.

488 а.

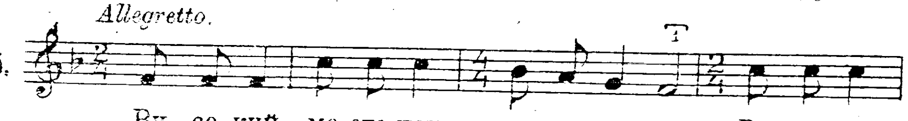

Сп. Онуфр. Вандзіляк.

$\dot{A}\dot{B}_I A C_{II} A C_I \dot{A}\dot{B}$ $(6+4)^{bis}_{II}(6+4)^{bis}$ *Устє руське.*

Allegretto.

488 б.

мо- сте-чок у- ги- на се, Рос- не на нем травка, не ко- си се,

Рос- не на нем трав- ка, не ко- си се.

Сп. Мел. Даньковська.

$\dot{А}\,\dot{В}_I\,А\,С_{II}\,А\,С_I\,\dot{А}\,\dot{В}$ $(6+4)^{bis}_{II}\,(6+4)^{bis}$ *Пантна.*

Allegretto.

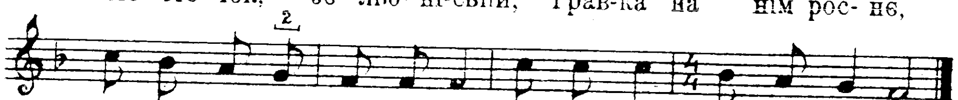
488 в.

Зе-льо-ний мо-сте чок, зе-льо- ні-сьий, Зе-льо-ний

мо- сте- чок, зе- льо- ні-сьий, Трав-ка на нім рос- не,

не ко- сі се, Трав-ка на нім рос- не, не ко- сі се.

Сп. Антоха Семаніцька.

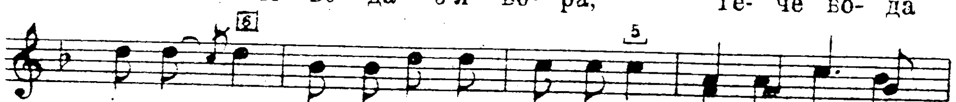
$\dot{А}\,В_I\,С\,D_{II}\,С\,D_I\,\dot{А}\,В$ $(4+3)^{bis}_{II}\,(4+3)^{bis}$ *Пантна.*

Moderato.

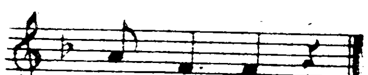
489.

Те- че во- да з я- во- ра, Те- че во- да

з я- во- ра Мо- ї ми- лі до дво-ра, Мо- ї ми- лі

до дво- ра.

Сп. Марина Крупа.

$А\dot{В}_I\,АС_{II}\,\ddot{В}_VА_I\,\ddot{В}_V\dot{В}$ $(4+4)^{bis}_{II}\,(4+4)^{bis}$ *Пантна.*

Andantino.

490 а.

й о- ґру- деч- ка Ви- ро- сла мі я- бло- неч- ка,

Ви- ро- сла мі я- бло-неч- ка.

Сп. Ева Дзибан і Євд. Лепак.

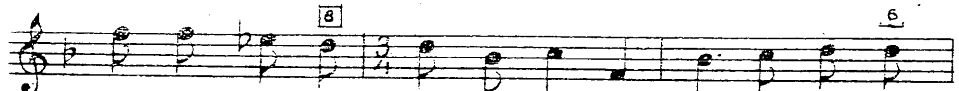
$А\dot{В}_I\,АС_{II}\ddot{В}_VА_I\,\dot{В}_V\dot{В}$ $(4+4)^{bis}_{II}\,(4+4)^{bis}$ *Маластів.*

Andantino.

490 б.

Чи- я ви- на? ма- те- ри- на; Чи- я ви- на?

ма- те- ри- на, Же мя ро- біц не на- вчи- ла,

Же мя ро- біц не на- вчи- ла.

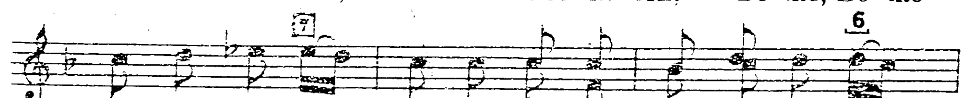
$\dot{А}\,\dot{В}_I\,А\,А_{II}\,А\,А_I\,\dot{А}\,\dot{В}$ $(4+4)^{bis}_{II}\,(4+4)^{bis}$ *Пантна.*

Andantino.

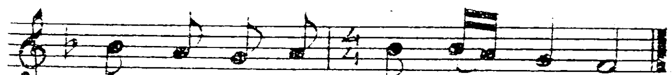
490 в.

Бо- же, Бо- же з ви-со- ко- сти, Бо- же, Бо- же

з ви- со- ко- сти, Ро- зий-шли ся дві лю- бо- сти,

Ро- зий-шли ся дві лю- бо- сти.

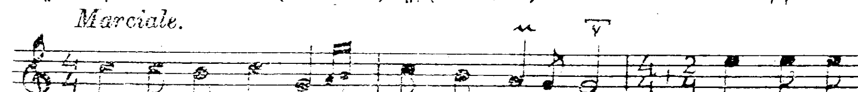
Сп. Анна Вольняк.

β) Закінчення на долішній домінанті.

$\dot{А}\,\dot{В}_I\,А\,С_{II}\,А\,С_I\,\dot{А}\,\dot{В}$ $(^1+4+4)^{bis}_{II}\,(^1+4+4)^{bis}$ *Дошно.*

Marciale.

491.

Сп. Ковалі.

Moll: *a)* Закінчення на тоніці.

A B, A A$_{II}$ Ċ A$_{I}$ Ċ B (4 + 4)$^{bis}_{II}$ (^{1}+4 + 4)^{bis} *Пантна.*

Andantino.

492.

Сп. Анна Вольняк.

A Ḃ, A C$_{II}$ Ȧ C$_{I}$ Ȧ B (5 + 3)$^{bis}_{II}$ (5 + 3) bis *Устє руськє.*

Andantino.

493 а.

Сп. Мел. Даньковська з дівчатами

A B, A C$_{II}$ A C$_{I}$ A B (5 + 3)$^{bis}_{II}$ (5 + 3)^{bis} *Ганчова.*

Moderato.

493 б.

Сп. Марина Вандзіляк.

A B, C D$_{II}$ C$_{V}$D$_{I}$ C$_{V}$B (5 + 3)$^{bis}_{II}$ (6 + 3)^{bis} *Ганчова.*

Allegretto.

493 в.

Сп. Олена Сокол.

A B, A C$_{II}$ A$_{V}$C$_{I}$ A$_{V}$D (5 + 3)$^{bis}_{II}$ (6 + 3)^{bis} *Ганчова.*

Moderato.

493 г.

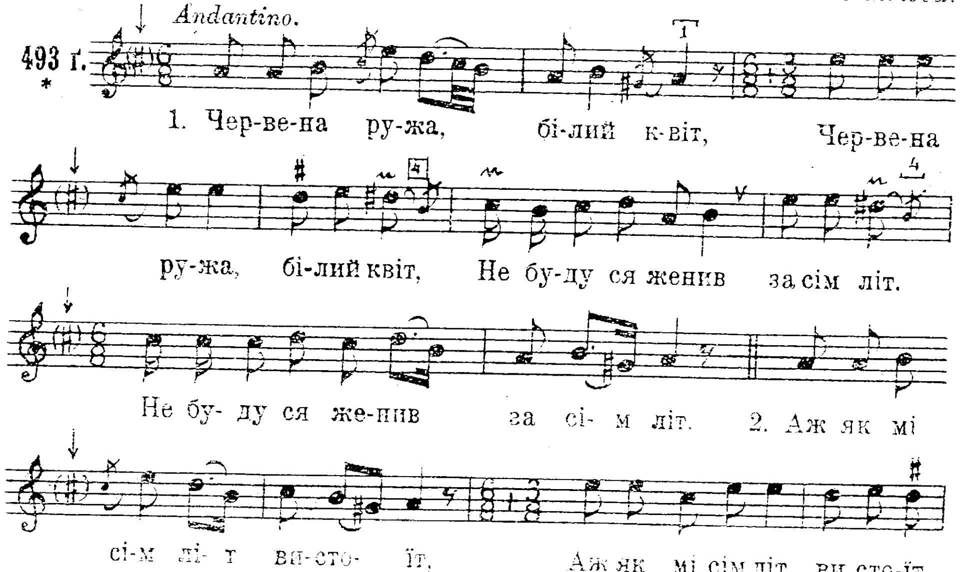

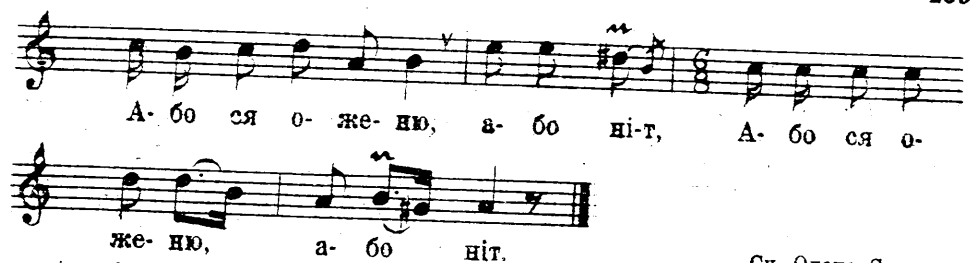
Сп. Анна Мигаль.

A B, A C,, A,C, A,B (5 + 3)bis,, (6 + 3)bis *Ганчова.*

Andantino.

493 г.

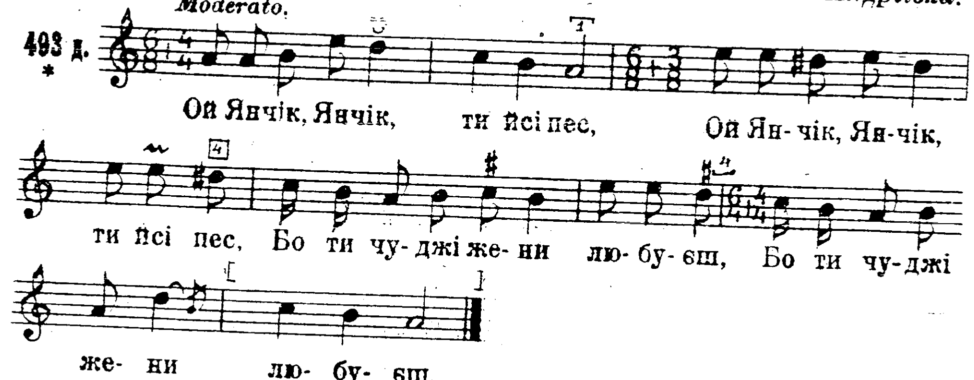

Сп. Олена Сокол.

A B, A C,, A,C, A,B (5 + 3)bis,, (6 + 3)bis *Андріївка.*

Moderato.

493 д.

[ ] не виходить у фонографі.

A B, A C,, A,C, A,B (5 + 3)bis,, (6 + 3)bis *Андріївка.*

Allegretto.

493 е.

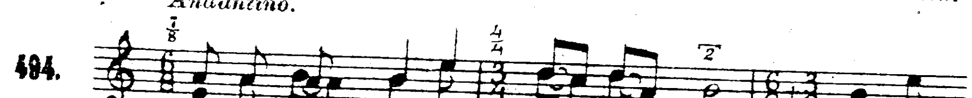

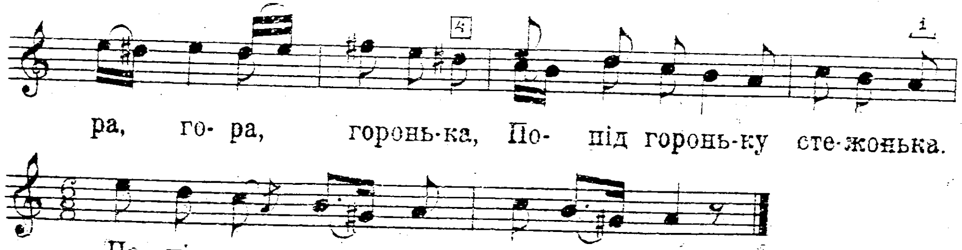
Пісня співана на весіллі.

A B, A C,, A C, A D (5 + 3)bis,, (5 + 3)bis *Пантна.*

Andantino.

494.

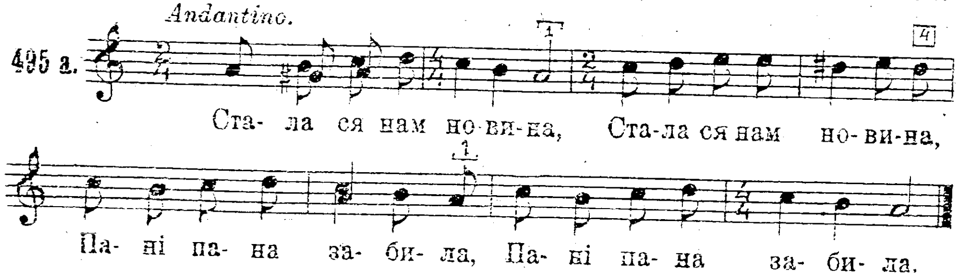

Сп. Анна.

A Ḃ, A C,, Ȧ C, Ȧ B (4 + 3)bis,, (4 + 3)bis *Висова.*

Andantino.

495 а.

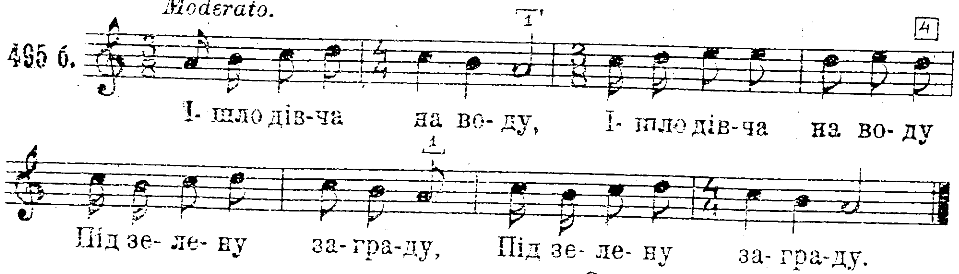

Сп. Анна Дудич.

A Ḃ, A C,, Ȧ C, Ȧ B (4 + 3)bis,, (4 + 3)bis *Висова.*

Moderato.

495 б.

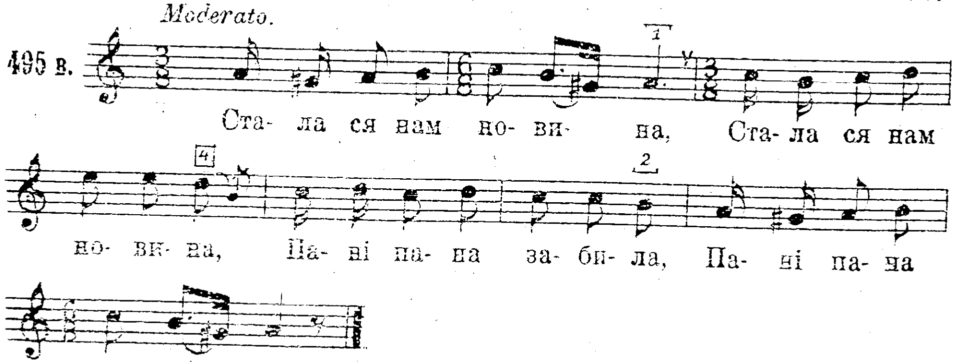

Сп. Анна Дудич і Мар. Гойсак.

Ȧ Ḃ, A C,, A C, Ȧ B (4 + 3)bis,, (4 + 3)bis *Розстайне.*

Moderato.

495 в.

A Ḃ, A C,, A C, A Ḃ (4 + 3)bis,, (4 + 3)bis *Ганчова.*

Andantino.

495 г.
*

Сп. Анна Мигаль.

A Ḃ, A C,, A C, A Ḃ (4 + 3)bis,, (4 + 3)bis *Ганчова.*

Moderato.

495 г.
*

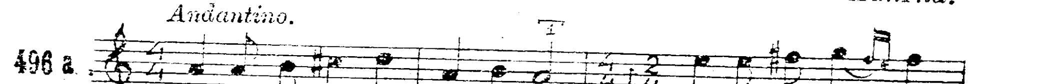

Сп. Анна Мигаль.

A Ḃ, A C,, A C, A Ḃ (5 + 3)bis,, (5 + 3)bis *Пантна.*

Andantino.

496 а.

схо- ди- ло, Там дів- ча я- бінь са- ди- ло,

Там дів- ча я- бінь са- ди- ло.

Сп. Анна Вольняк.

А Ḃ, А С,, А С, А̇ В (1+4 + 4)[bis] ,, (1+4 + 4)[bis] *Пантна.*

Andante.

496 б.

Ей кач- мар, качмар, бі- лий качмар, Ей кач-мар,

кач-мар, бі- лий кач мар, Ей де ти то- то житко по-сяв,

Ей де ти то- то жит-ко по-сяв.

Сп. Анна Вольняк.

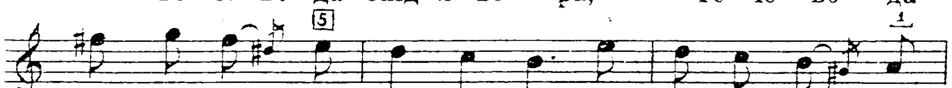
А Ḃ, А С,, А̇ С, А̇ В (4 + 4)[bis] ,, (4 + 4)[bis] *Розстайне.*

Andante.

497 а.

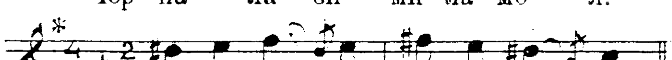
Те- че во- да зпід я- во- ра, Те- че во- да

зпід я- во- ра, Чер- па- ла єй ми- ла мо- я,

Чер- па- ла єй ми- ла мо- я.

А Ḃ, А С,, А̇ С, А̇ В (4 + 4)[bis] ,, (4 + 4)[bis] *Висова.*

Moderato.

497 б.

По са- ді ся про хо- жа- є, По са- ді ся

про- хо- жа- є, І так со- бі роз- мов- ля- є,

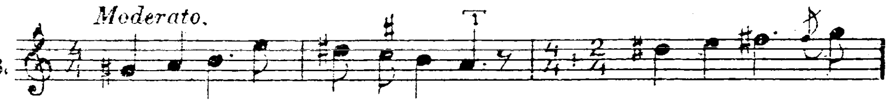
Же да- ле- ко ми- лу ма- є.

Сп. Антоха Дрекслєр і Анна Дудич.

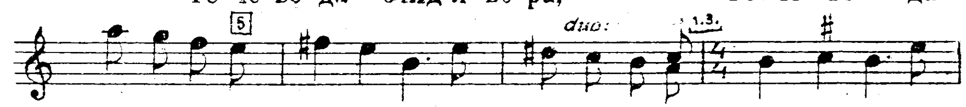
А Ḃ, А С,, А С, А Ḃ (4 + 4)[bis] ,, (4 + 4)[bis] *Устє руське.*

Moderato.

497 в. *

Те- че во- да з під я- во- ра, Те- че во- да

з під я- во- ра. Чер-па-ла єй ми-ла мо- я. Чер- па-ла єй

ми- ла мо- я.

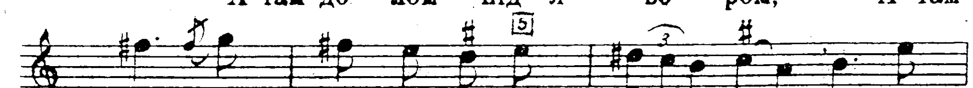
А Ḃ, А С,, А̇ С, А̇ В (4 + 4)[bis] ,, (4 + 4)[bis] *Ганчова.*

Moderato.

497 г. *

А там до- лом під я- во- ром, А там

до- лом під я- во- ром О- ре дів- ча

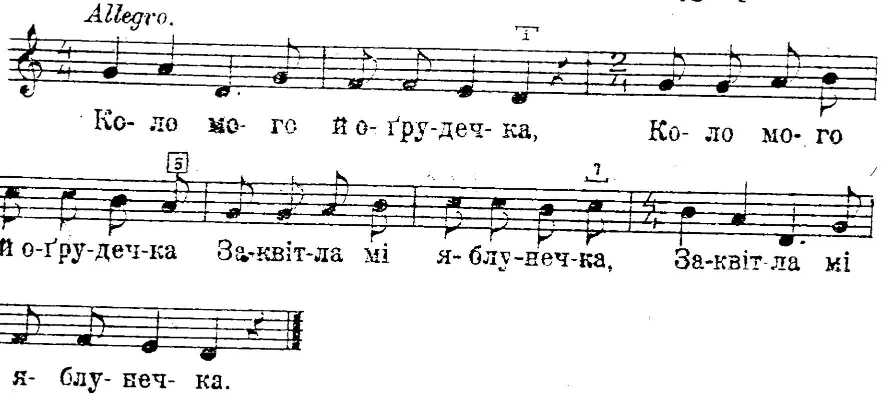
єд- ним во- лом, О- ре дів- ча, єд- ним во- лом.

Сп. Анна Мигаль.

ȦḂ, C C̈,, Ċ C̈, Ȧ Ḃ (4 + 4)bis,, (4 + 4)bis *Брунари вижні.*

Allegro.

498.
*

Сп. дівчата: Потоцька Ганка, Галькович Агафія, Войтович Улька.

β) Закінченнє на долішній домінанті.

А Ḃ, А C,, А C, А Ḃ (4 + 6)bis,, (4 + 6)bis *Воля ялинська ниж*

Moderato.

499.

Сп. Шубяки.

VIII. Модифікації чотирорядкової восьмиколінної строфи.

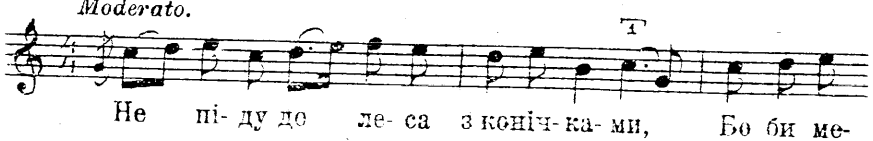
а) Розширеннє третього рядка основної схеми.

Dur: α) Закінченнє на тоніці.

А Ḃ, C Ḃ,, 2 (D E), ȦḂ (6 + 4, 8 + 4),, (2 [4 + 3] + 6 + 4) *Устє руське.*

Moderato.

500.

Ȧ Ḃ, Ȧ Ḃ,, (C C)bis, Ȧ Ḃ 2 (6 + 6),, (2 [4 + 4], 6 + 6)

Moderato. *Устє руське.*

501.

Ȧ Ḃ, А Ḃ5,, C C А C, Ȧ Ḃ 2 (4 + 4),, ([3 + 3, 4 + 3]refr., 4 + 4) *Волтошова.*

Andantino.

502.

Сп. Дзагуза.

A B, A B5,, C C D, A B (4 + 4)bis,, ([3 + 3 + 3]refr., 4 + 4) *Пактна.*

Andantino.

503.

Сп. Анна Вольняк.

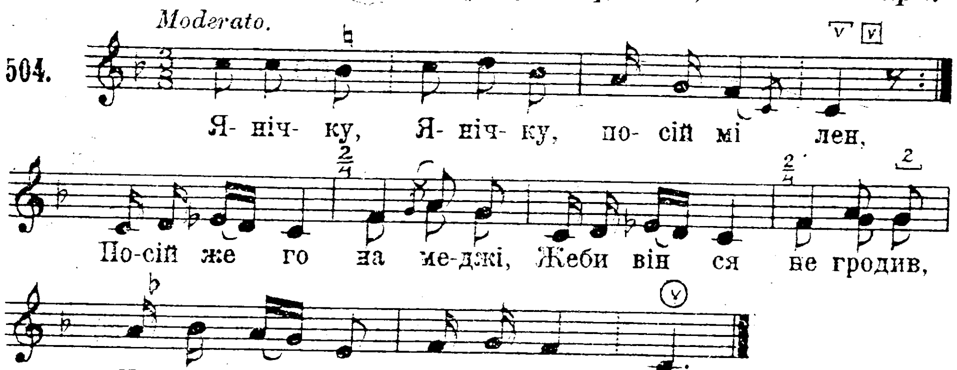
a — b припадкове повторенне.

β) Закінченнє на долішній домінанті.

A B, A B,, (C D)bis, C B (6 + 4)bis,, (2 [4 + 3], 4 + 4) *Шкляри.*

Moderato.

504.

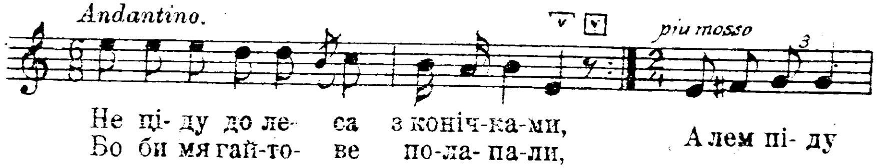
Сп. Гоцки і и.

Moll:

A B, A B,, (C D)bis, A B 2 (6 + 4),, (2 [4 + 3], 6 + 4) *Ганчова.*

Andantino.

505 а.
*

Cf. 472.

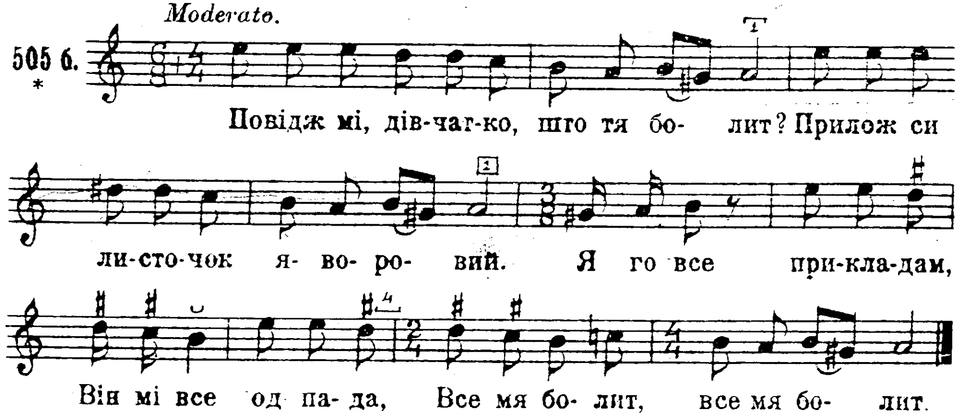
Сп. Марія Сокол.

a — b припадкове повторенне.

A B, A B,, 2 (C D), E B 2 (6 + 4),, (2 [3 + 3], 4 + 4) *Ставіща.*

Moderato.

505 б.
*

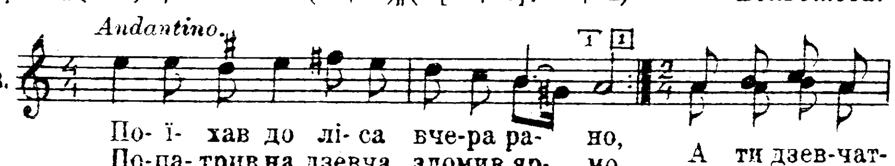

Сп. Орина Лаврин.

A B, A B,, (C D)bis, C B 2 (6 + 4),, (2 [4 + 3], 4 + 4) *Волтошова.*

Andantino.

505 в.

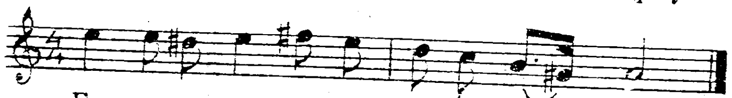
ко шварне, Не по- зе- рай ти на мя, Бо юж дар-мо,

бо юж дар- мо.

Сп. Драгузи.

* В 2-гій строфі:

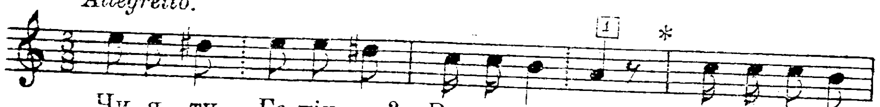

Бу- ду ей ко- ли-сав по-ма-люць- ки.

А̇ В̇" (C D)[bis], А̇ В (6 + 4)" (2 [4 + 3], 6 + 4) *Дошно.*

Allegretto.

506.

Чи- я ти, Га-ніч- ко? Рихтарьо- ва. Рихтарьо-ва

я дзев-ка, Вшиткім хлопцім фра- їр- ка, Га-ніч- ко, серденько,

душ- ко мо- я.

Сп. Ковалі.

* Занехане повторенне першого рядка.

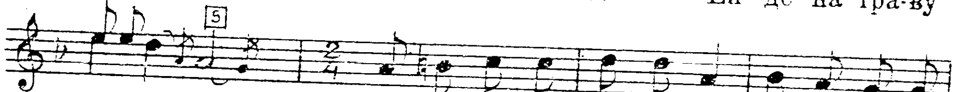
А̇ В̇, А В̇[5]" 2 (C D), А̇ В̇ 2 (1+4+3)" (2 [4 + 3], 1+4 + 3) *Шкляри.*

Marciale.

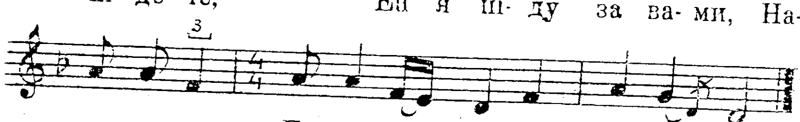
507.

Ей ви дів- ча- та, чю- є- те! Ей де на тра-ву

пі- де- те, Ей я пі- ду за ва- ми, На- ко- шу вам

о- та- ви, Ей на- ко- шу вам о- та- ви.

Сп. Гецки і и.

б) Розширенне (повторенне) четвертого або першого й третього рядка.

Dur:

А̇ Ä, А̇ Ä" В В, C C В 2 (5 + 5)" (3 + 3, 4 + 4 + 3) *Устє руське.*

Allegretto.

508.

Пі-шла дів- чи- на на бу- ко- ви- ну,
Взя- ла зо со- бов скрипки є- ди- ни, Спі- ва- ла

і гра- ла, Си-ви-сень ки си- ви вол- ки па- са- ла.

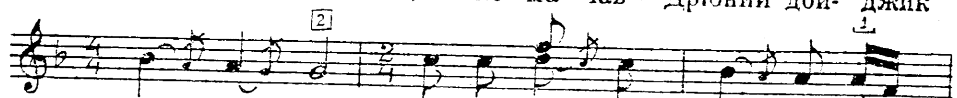
А В, А̇ C" А̇ D, Ä D А̇ C 2 (4 + 3)" (4 + 3, [4 + 3][bis]) *Пантна.*

Allegretto.

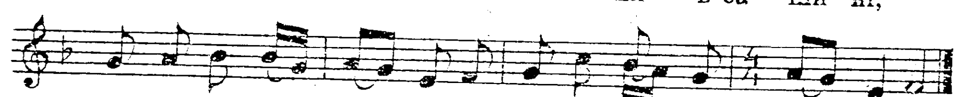
509.

По- ма- чав ня, по- ма- чав Дрібний дой- джик

по- ма- чав, По- ма- чав ня в са- ши- ні,

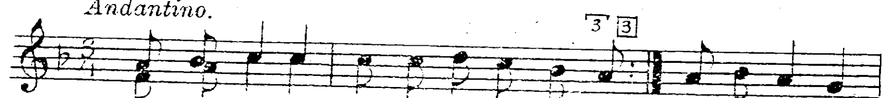
При тій шварній дів- чи- ні, При тій швар-ній дів- чи-ні.

Сп. Анна Баюс.

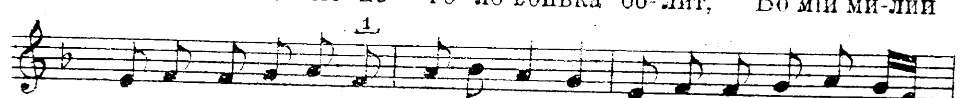
А̇ В, А̇ В" Ä В, Ä В C[refr.] (4 + 6)[bis]" (4 + 6)[bis] + 3[refr.] *Устє руське.*

Andantino.

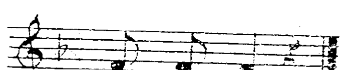
510.

По що ме- не го- ло-вонька бо- лит, Бо мій ми-лий

за ін- ши-ма хо-дит, Бо мій ми-лий за ін- ши- ма хо-дит,

гой- я гей!

2 (Ȧ Ḃ B̈$_{I}$ A C$_{II}$)   2 (4 + 3̇ + 3̇, 4 + 3)   *Устє руське.*

Allegretto.

511.

2 (Ȧ Ḃ B̈$_{I}$ A C$_{II}$)   2 (4 + 3̇ + 3̇, 4 + 3)   *Устє руське.*

Moderato.

512.

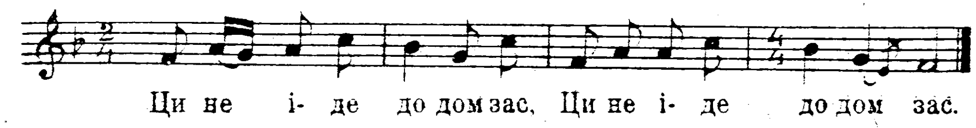

Ȧ Ḃ$_{I}$ A B$_{II}$ C C$_{I}$ Ȧ D Ȧ Ḃ   (4 + 3)$^{bis}_{II}$ (6 + 6, [4 + 3]^{bis})   *Пантна.*

Allegretto.

513.

Сп. Улька Тарбай.

Moll:

Ȧ B$_{I}$ Ȧ B$_{II}$ Ċ C$_{I}$ D D Ḃ   (6 + 4)$^{bis}_{II}$ (6̇ + 6, 4̇ + 4̇ + 4̇)   *Андріївка.*

Marciale.   Duo:

514.
*

Сп. Марися Головач з дівчатами.

Ȧ B$_{I}$ Ȧ B$_{II}$ C C$_{I}$ D D C   2 (4 + 6)$_{II}$ (3 + 3, 4 + 4 + 3)   *Устє руське.*

Moderato.

515 a.
*

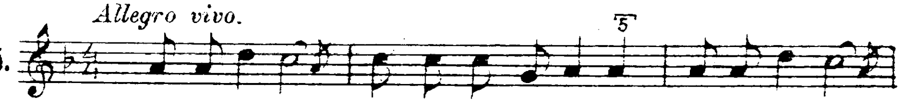

Сп Ан. Федоровська.

A B$_{I}$ Ȧ Б$_{II}$ Ċ Ċ$_{I}$ D D C   2 (4 + 6)$_{II}$ (3 + 3, 4 + 4 + 3)   *Висова.*

Allegro vivo.

515 б.
*

Сп. Дошна.

IX. Чотирорядкова строфа, зложена переважно із триколінних рядків — мішаних із дво- й чотироколінними.

Dur: *a)* Закінчення на тоніці.

(A A B)$^{bis}_{II}$ C C A C, A A D (4̇ + 4̇ + 3)$^{bis}_{II}$ ([3 + 3 + 4 + 3]$^{refr.}$, 4̈ + 4̈ + 3)

Marciale. *Дошно.*

516.

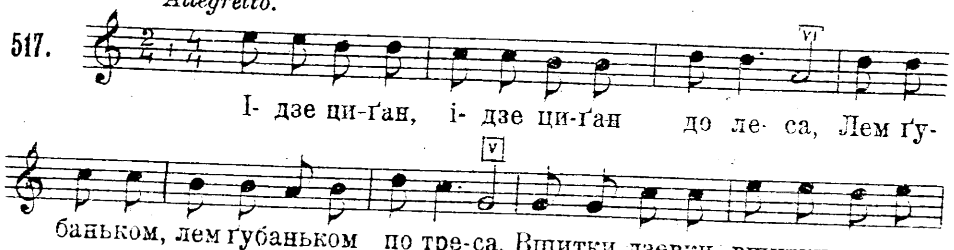

Сп. Ковалі.

4 (A A B) 4 (4̇ + 4̇ + 3) *Пантна.*

Allegretto.

517.

(ȦÄḂ)$^{bis}_{II}$ B C, Ȧ Ä Ḃ 2 (4 + 4 + 5)$_{II}$ (5 + 7, 4 + 4 + 5) *Пантна.*

Andantino.

518.

Сп. Євдося Лепак.

(A A Ḃ)$^{bis}_{II}$ C B, D Ḃ 2 (4 + 4 + 6)$_{II}$ (5 + 6, 6 + 6) *Маластів.*

Allegretto.

519.

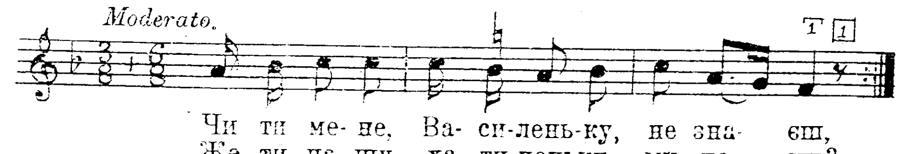

Пісня співана на вечірках.

(A A B)$^{bis}_{II}$ 2 (A C B) 4 (4 + 4̇ + 3) *Висова.*

Moderato.

520.
*

Confer № 525.

Сп. Марія Ференц

2(ȦÄBĊ)„ ḂBC,ȦAĊ 2(4+4̇+4̇+3)„(4̈+4̈+3, 4+4+3) *Ганчова.*

Сп. Юстина Чопор.

(ȦÄB)bis„ CCD,ȦÄB 2(4+4+6)„(4+4+3, 4+4+6) *Пантна.*

Сп. Марина Круpа

(A A B)bis„ C C,A B 2(4+4+4)„(6+6, 4̇+4̇) *Воля ясл. ниж.*

Сп. Шубяки.

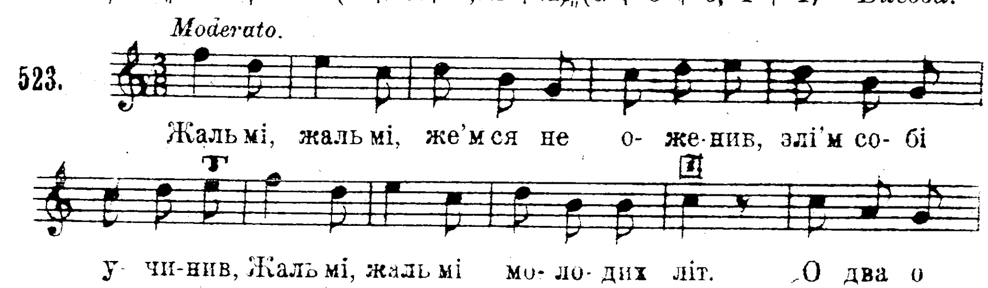
(A A B)bis„ C C,B 2(4+4+4)„(6+6, 4) *Шкляри.*

Сп. Гоцки і н.

* Скорочення останнього рядка.

ȦBḂ,ȦC„ḂBḂ,ȦC (4+6+6, 4+4)„(6+6+6, 4+4) *Висова.*

три роч-ки, то я ся о- же- ню, возь-му си дів- чи- ну,

Бу- де- ме жиц враз о- бо- є.

А А̇ В, А А В̇,, С А В, А̇ А В   4 (4 + 4 + 3)   *Пантна.*

Allegretto.

524.

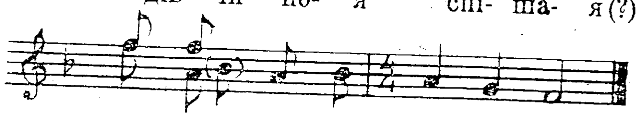
Роз- ви- ла ся че- решенька, роз-ви- ла, Вшитки

го- ри і до- ли- ни при-кри ла, Сто- їт під ньов

дів- чи- но- я спі- ша- я(?) за нев, за нев

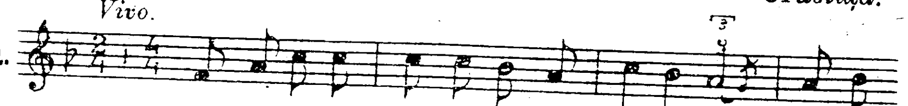
роз- ма- монь-ка вти- ша- я (?)

Сп. Анна Вольняк.

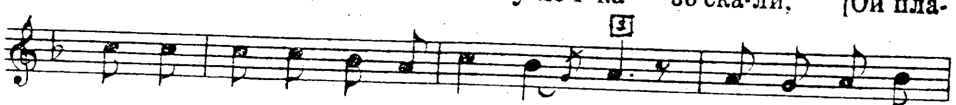
2 (А А̇ В̇),, 2 (А А В)   4 (4 + 4 + 3)   *Ставіща.*

Vivo.

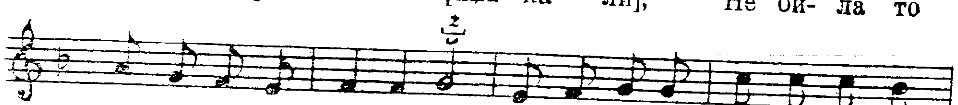
525 а. *

За- ку-ва-ла за- зу-леч-ка зо ска-ли, [Ой пла-

ка- ли] чор- ни оч- ка [пла- ка- ли], Не би- ла то

за- зу-леч ка, бив то птак, Кед ня, ми- ла, не ра- да маш,

зо- стан так.

[ ] Не виходить з фонографу.

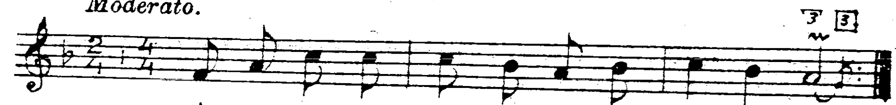
Confer. № 520.

Сп. Орина Лаврин.

(А А В)bis,, 2 (А А В)   4 (4 + 4 + 3)   *Андріївка.*

Moderato.

525 б.

А чи ти мя, Ва- си-лень-ку, не зна- єш,
Же ти мо- ю ха- ту-лень-ку ми- на- єш?

А то мо- я ха- ту- лень- ка краї во- ди З ви- со-

ко- го де- ре- вень-ка, з ло- бо- ди.

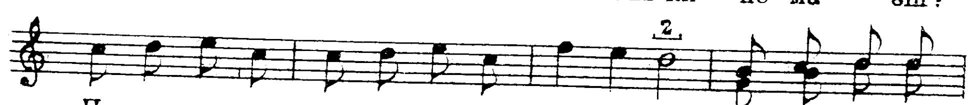
(А А В)bis,, 2 (А А В)   4 (4 + 4 + 3)   *Маластів.*

Allegretto.

525 в.

Де ти ме- не, Ва- си-лень-ку, по- ве- деш,
Кой ти сво- ї ха- ти-нонь-ки не ма- єш?

По- ве- ду тя, по- ве- ду тя в чуджу- ю, ніж си сво- ю,

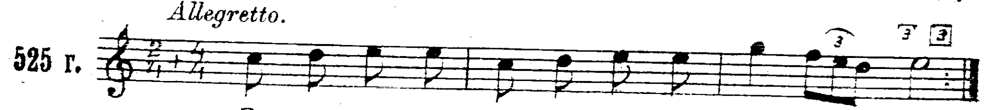

ніж си сво- ю збу- ду- ю.

(А̇ А̇ В)bis,, 2 (А А В)   4 (4 + 4 + 3)   *Маластів.*

Allegretto.

525 г.

За- ку- ва- ла за- зу-лень-ка за во- дом.

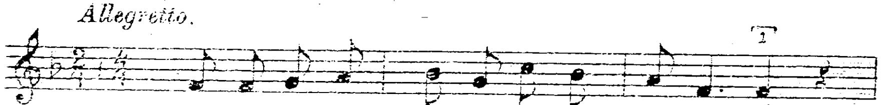

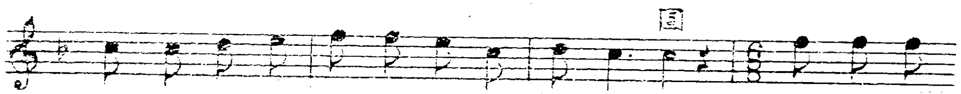
525 б, в, г — пісні співані на весіллі.

Ȧ A Ḃ, Ȧ^5 A B$_{II}$ C D E, A A Ḃ 2(4 + 4 + 3)$_{II}$(^{1}+4 + 4 + 3, 4 + 4 + 3) *Пантна.*

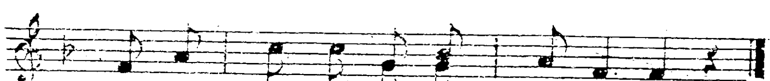
Allegretto.

526.

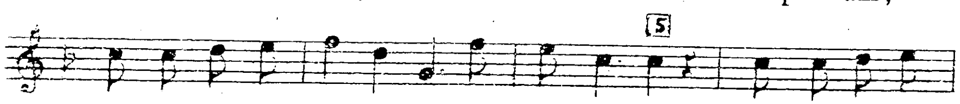
Сп. Анна Вольняк.

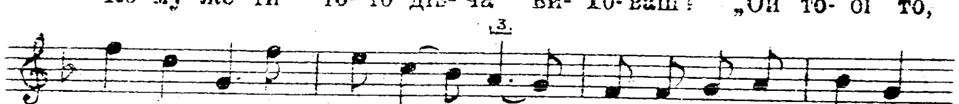
Ȧ B Ċ, Ä Ḃ C$_{II}$ Ä Ḃ C, Ȧ B Ċ 4(4 + 4 + 3) *Сяніччина.*

Allegro.

527.

Сп. Модест Менцінський.

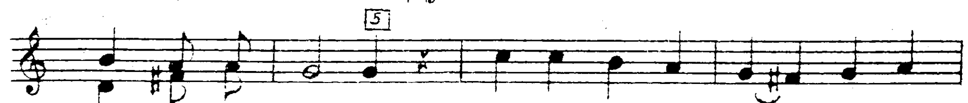
Ȧ Ä Ḃ, Ȧ^5 A B$_{II}$ A C D, Ȧ Ä Ḃ (4 + 4 + 7)$^{bis}_{II}$ (4 + 3 + 3$^{refr.}$, 4 + 4 + 7) *Шкляри.*

Andante.

528.

Сп. Гоцки і и.

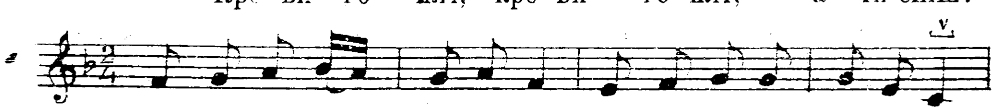
β) Закінчення на домінанті.

(A A B)$^{bis}_{II}$ A C, A C, D E 2(4 + 4 + 3)$_{II}$ (4 + 3, [4 + 3]^{bis}) *Шкляри.*

Allegretto.

529 а.

Так то гань- ба не мо- я.

Сп. Гоцки і н.

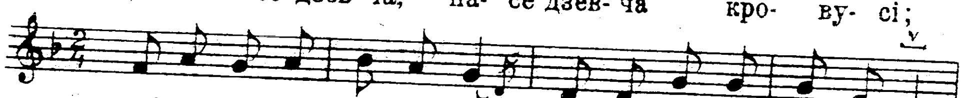
(A A B)$^{bis}_{II}$ A C, A C, D E 2 (4̇ + 4̇ + 3)$_{II}$ ([4 + 3]^{bis}, 4 + 3) *Волтошова.*

Allegretto

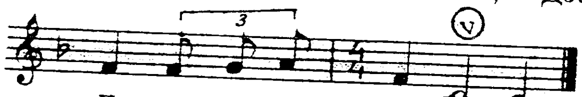
529 б.

До- бра тра- ва, до- бра тра- ва на ро- сі,
Па- се дзев- ча, па- се дзев- ча кро- ву- сі;

Дзевча, дзев- ча, спі- вай сой, Дзев ча, дзев- ча, спі- вай сой,

До- бра тра- ва на твой дой.

Сп. Драгузи.

(Ȧ Ä B)$^{bis}_{II}$ B̈ B̈, Ȧ Ä B 2 (4 + 4 + 5)$_{II}$ (5 + 5, 4 + 4 + 5) *Маластів.*

Allegro.

530.

За го- ра- ми, за ле- са- ми юч- ка зе- ле- на,
Сто- їт на ні мо- я ми- ла, бар- зо стра- пле- на.

Чор- ни о- чи ма, На мя по- па- тря, Лич- ко ї ся

ру- мя- ні- є, же дру- го- го ма.

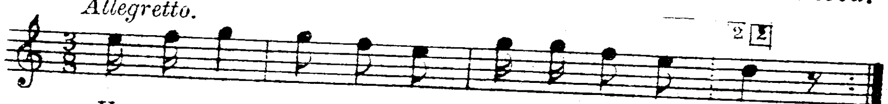
Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Боцян.

γ) Закінченнє на другому ступні скалі.

(A B)$^{bis}_{II}$ (Ċ Ċ D)^{bis} 2 (6 + 5)$_{II}$ 2 (4 + 4 + 6) *Висова.*

Allegretto.

531.

На пе- цу мо- ло- тил, за пе- цом ві- ял,
Же- на го ла- я- ла, а он ся смі- ял.

Те- пер лем ся роз- ска- ка- ла, те- нер же мі грай- те,
Чор ни бу- ти по- прис- ка- ли, чер- ве- ни мі дай- те!

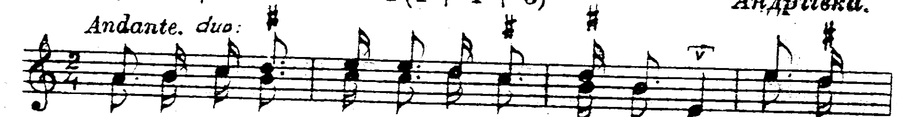
Сп. Мар. Гойсак.

Moll:

A A B, Ȧ Ä B̈$_{II}$ Ȧ A B, Ȧ Ä B̈ 4 (4 + 4 + 3) *Андріївка.*

Andante. duo:

532.

Я- ка ти сі мо- я мі- ла фа- леч- на: Са- ма

сє мі ви- ру- ці- ла зо сер- ца. Те- пер бу- дзеш

на свій ро- зум ба- но- вац, Не бу- деш ти ма- ла

ке- го лю- бо- вац.

Сп. дівчата.

(Ȧ Ä B)$^{bis}_{II}$ B B, Ȧ Ä B 2 (3 + 3 + 4)$_{II}$ (4 + 4, 3 + 3 + 4) *Воля ясл. ниж.*

Andantino.

533.

Сьві- ти- ло со- ней- ко ку ляс- ко- ві,
Не да- вай ґам- боч- кі во- яч- ко- ві.

Як му не дац, кой він просит, Ца- лу -є, пя- сту- є,

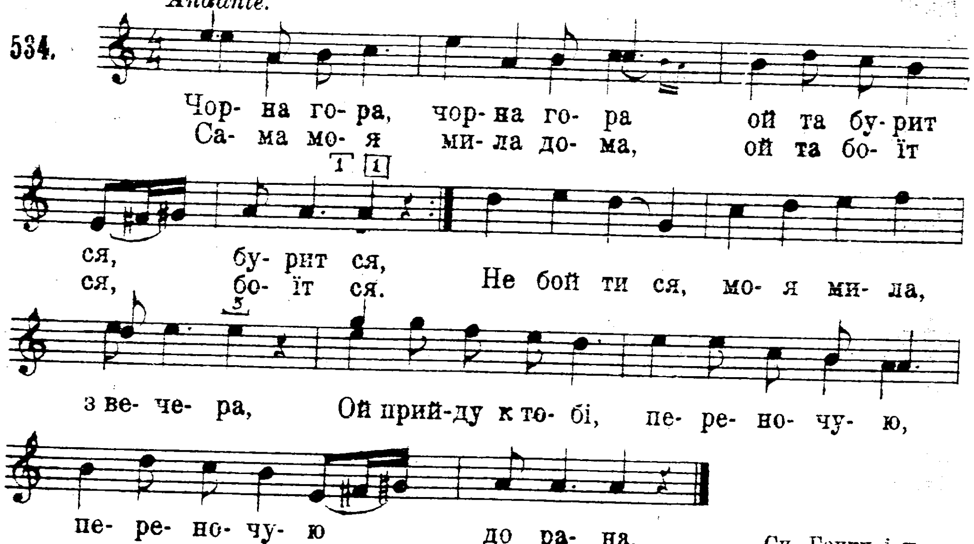
вуд- ку но- сит?

Сп. Шубяки

(ȦȦBĊ)bis ‖ AAC, BBBĊ 2 (4 + 4 + 5 + 3) ‖ (4 + 4 + 3, 5 + 5̇ + 5 + 3) *Шкляри.*

Andante.

534.

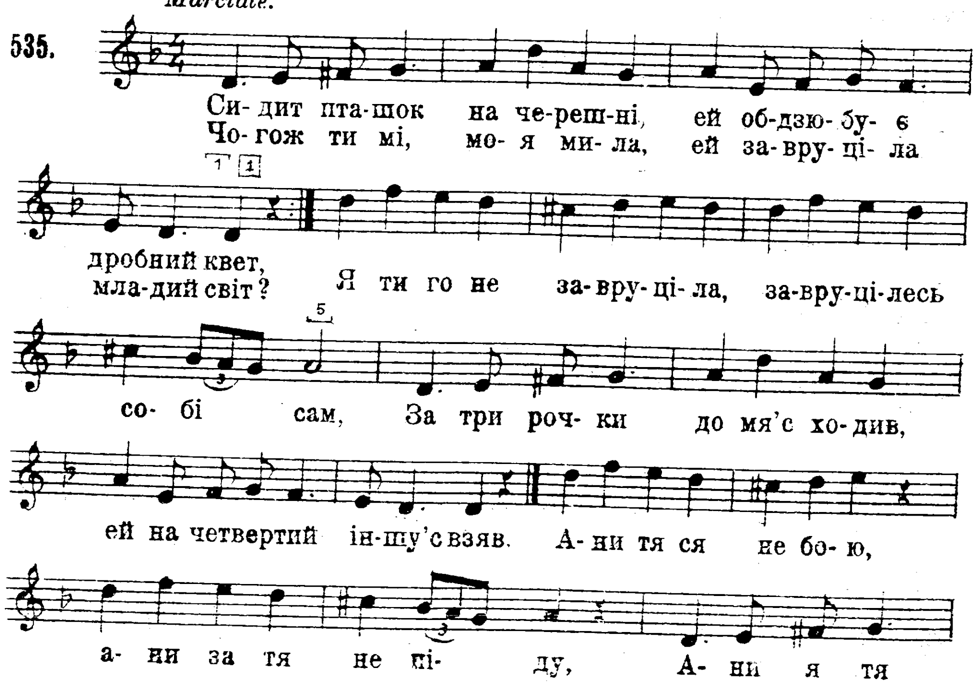
Сп. Гоцки і и.

Дошно.

(ȦÄBĊ)bis ‖ AAAD, ȦÄBĊ 2 (4 + 4 + ¹+4 + 3) ‖ (4 + 4 + 4 + 3, 4 + 4 + ¹+4 + 3)

Marciale.

535.

Сп. Коваль.

ȦB, ȦB ‖ ĊDB, ĊDB 2 (4 + 3) ‖ 2 (4 + 3̇ + 3̇) *Волтошова.*

Marciale.

536.

Сп. Драгузи.

ȦBĊ, ÄBD ‖ ÄBD, ȦBĊ 4 (4 + 4 + 3) *Пантна.*

Andantino.

537.

Сп. Марина Крупа.

ȦÄB, Ȧ³Ä³B³ ‖ Ȧ³AB, ȦÄB 4 (4 + 4 + 3) *Сяніччина.*

Andantino.

538 a.

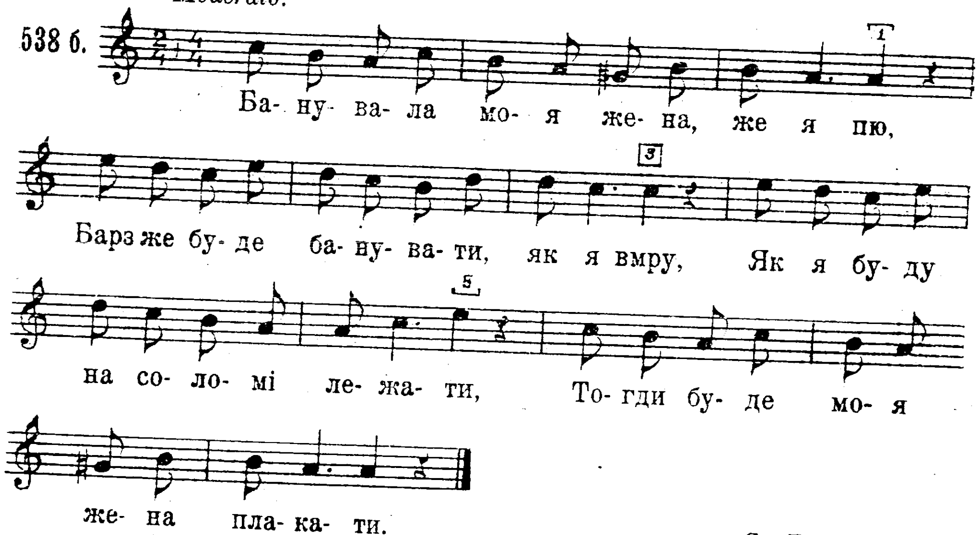

Сп. Мод. Менцінський.

Ȧ Ä B, Ȧ³ Ä³ B³,, Ȧ³ A B, Ȧ Ä B 4 (4 + 4 + 3) *Пантна.*

Moderato.

538 б.

Сп. Ева Дзибан.

4 (A B C) 4 (4 + 3̇ + 3̇) *Висова.*

Allegro.

539.

Сп. Варвара.

Устє руське.

Ȧ Ä B C, Ȧ⁵ Ä⁵ B⁵ C⁵,, B B, Ȧ Ä Ȧ D (4 + 4 + 4 + 3)^bis,, (4̇ + 4̈, 4̇ + 4̈ + 4 + 4)

Andantino.

540.
*

Сп. газда середніх літ.

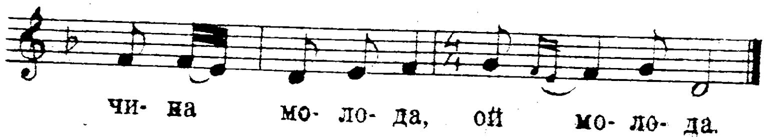
Маластів.

Ȧ Ḃ C, Ȧ³ Ḃ³ C,, Ȧ³ Ḃ³, A B, Ȧ Ḃ C 2 (4 + 3̇ + ¹+3̇),, ([4 + 3]^bis 4 + 3̇ + ¹+3̇)

Allegretto.

541.
*

$\dot{A}\,\ddot{A}\,(\dot{B}\,\dot{C})^{refr.}\ \dot{A}^5\,\ddot{A}^5\,(\dot{B}^5\,\dot{C}^5)^{refr.}_{\parallel}\,(D\,E\,F)^{refr.},\ \dot{A}\,\ddot{A}\,(\dot{B}\,\dot{C})^{refr.}$ *Шкляри.*

$2\,(6 + 6 + [6 + 3]^{refr})_{\parallel}\,([2 + 4 + 3]^{refr.},\ 6 + 6 + [6 + 3]^{refr.})$

Allegretto.

542.

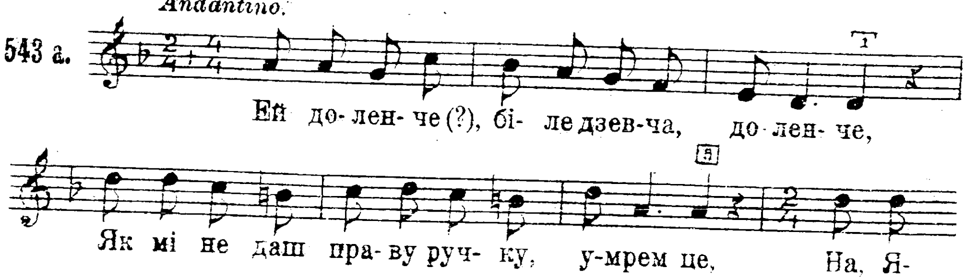

Сп. Гоцки і и.

$\dot{A}\ddot{A}\dot{B}_{\mid}\,\bar{A}AB_{\parallel}\,\bar{A}CAC_{\mid}\,\dot{A}\ddot{A}\dot{B}\quad 2\,(4 + 4 + 3)_{\parallel}\,(2\,[4 + 3],\ 4 + 4 + 3)$ *Волтошова.*

Andantino.

543 а.

Сп. Драгузи.

$\dot{A}\,\ddot{A}\,\dot{B}_{\mid}\,\dot{A}^5\,\ddot{A}^5\,\dot{B}^5_{\parallel}\,(C\,C\,A\,C)^{refr.},\ \dot{A}\,\ddot{A}\,\dot{B}$ *Шкляри.*

$2\,(4 + 4 + 3)_{\parallel}\,([3 + 3 + 4 + 3]^{refr.},\ 4 + 4 + 3)$

Allegretto.

543 б.

Сп. Гоцки і и.

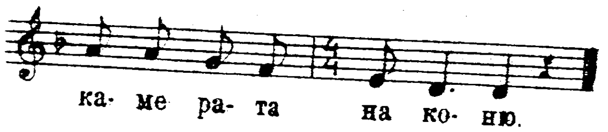
$\dot{A}\,\ddot{A}\,\dot{B}_{\mid}\,\dot{A}^5\,A\,\dot{B}^5_{\parallel}(C\,C\,A\,C)^{refr.},\ \dot{A}\,\ddot{A}\,\dot{B}$ *Волтошова.*

$2\,(4 + 4 + 3)_{\parallel}\,([3 + 3 + 4 + 3]^{refr.},\ 4 + 4 + 3)$

Allegretto.

543 в.

Сп. Драгузи.

Ȧ Ä B, Ċ Ā Ḋ B,, Ċ Ā Ḋ B, Ȧ Ä Ḃ

Пантна.

(4̇ + 4̇ + 3, ¹+4̈ + 4̈ + 4̈ + 3)„(¹+4̄ + 4̄ + 4̄ + 3, 4̂ + 4̂ + 3)

Moderato.

544.

В. Трирядкова строфа й її модифікації.

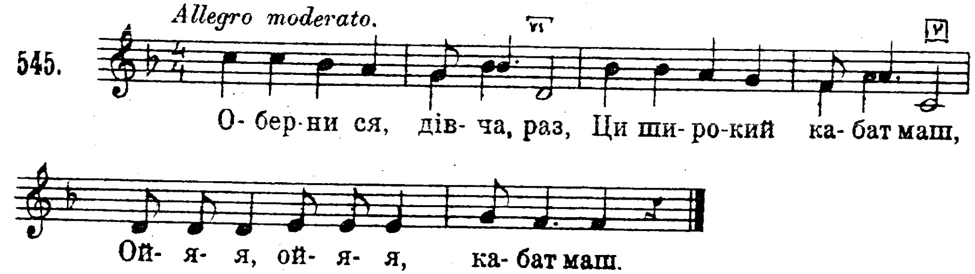
X. a) Трирядкова строфа з головною цезурою межи другим і третім рядком.

Dur: *α)* Закінченнє на тоніці.

A B, A B,, C B   2 (4 + 3)„(6 + 3)   *Маластів.*

Allegro moderato.

545.

A B, A C„ A A B   2 (6 + 4)„ (6 + 6 + 4)   *Устє руське.*

Moderato.

546.

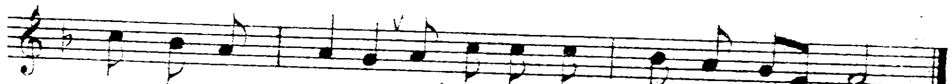

Ȧ B, Ȧ B„ C C B   (5 + 4)^{bis}„ (6̇ + 6̇ + 4)   *Ганчова.*

Moderato.

547.
*

дів- чат- ко, повідж ми, дів-чат- ко, де пе- ри- на.

Сп. Юстина Чопор.

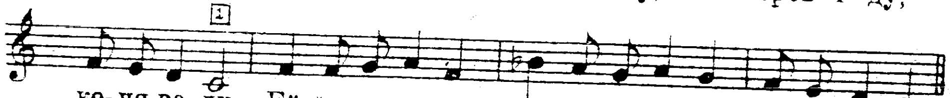
А В, А В,, А А В (¹+4 + 4)bis,, (¹+4 + ¹+4 + 4) *Пантна.*

Andantino.

548.

1. Ей горов і- ду, ко- ня ве- ду, Ей горов і- ду,

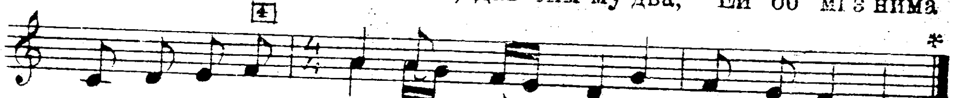

ко- ня ве- ду, Ей долин-ка-ми, ей долин-ка-ми волки же-ну.

А В, А В,, А С (¹+4 + 4 , ¹+4 + 4),, (¹+ 4 + 4)

Ей хто би не мав, дав бим му два, Ей бо мі з нима

вель-ка бі- да, Ей бо мі з ни-ма вель-ка бі- да.

Сп. Анна Вольняк.

*) Друга строфа сеї пісні сильно відбігає укладом фраз від першої; се рідкий примір сполучення двох строф мелодії у висшу цілість. Cfr. 331 а.

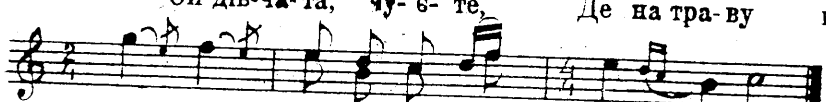
А В, А С,, Drefr. А С (4 + 3, 4 + 3),,(2refr. + 4 + 3) *Висова.*

Allegretto.

549 а.

Ой дів-ча-та, чу- є- те, Де на тра- ву и- де-те,

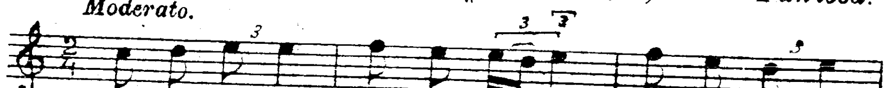
Гей, гей! де на тра- ву и- де- те.

Сп. А. Коблош.

А В, А С,, Drefr. А С (4 + 3, 4 + 3),,(2refr. + 4 + 3) *Ганчова.*

Moderato.

549 б.

А на луч- це зе- ле ней Па- сут- ся там

є- ле- ні, Гей, гей! па-сут-ся там є- ле- ні.

Сп. Анна Мигаль.

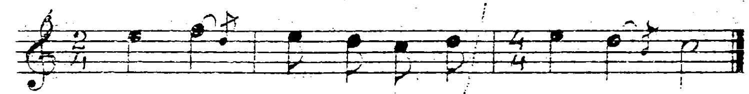
А В, А С,, Drefr. А С (4 + 3, 4 + 3),,(2refr. + 4 + 3) *Ганчова.*

Moderato.

549 в.

Ой на го- рі, на го- рі, на зе- ле- ній о- та- ві,

Гей, гей! пас- ло дів- ча два во- ли.

Сп. Юстина Чопор.

А В, А С,, Drefr. А С (4 + 3, 4 + 3),,(2refr. + 4 + 3) *Ганчова.*

Moderato.

549 г.

1. Ой на го- ре, на го- ре, На ви- со- кій

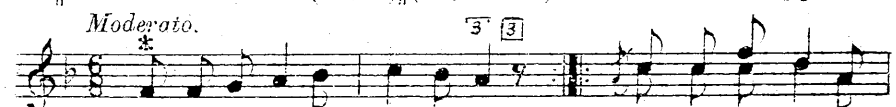
до- ли- не, Гей, гей, на ви- со-кій до- ли- нє.

Сп. Олена Сокол.

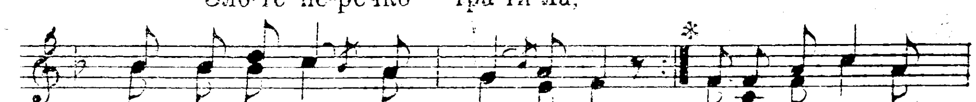
А В, А В,, А А В 2 (5 + 3),, (5 + 5 + 3) *Устє руське.*

Moderato.

550.

Ле- ті- ла па-ва, ле- ті- ла,
Зло- те пе-речко тра-ти-ла, Аж до мой ми-лой,

рос- то- ми- ле- ной ма- це- ри.

Сп. Мел. Даньковська.

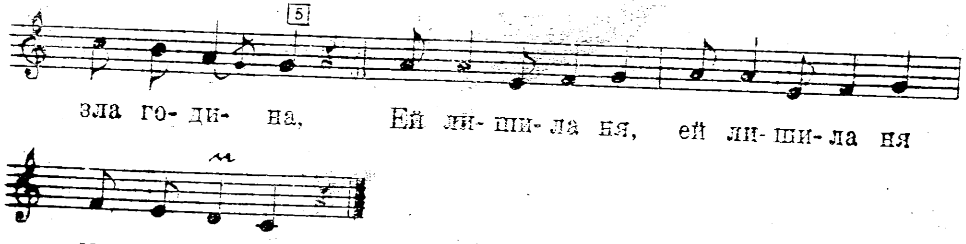
А В, А⁵ В⁵,, А А В (5 + 4)bis,, (5 + 5 + 4) *Шкляри.*

Marciale.

551.

Ей Бо- же, Бо- же, зла го- ди- на, Ей Бо- же, Бо- же,

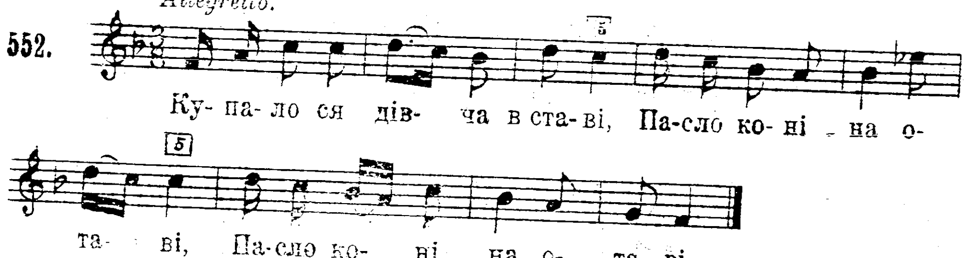

Сп. Гоцки і ин.

A B, A B,, A B (4 + 4. 4̇ + 4̇),, (4̇ + 4̈) *Пантна.*

Allegretto.

552.

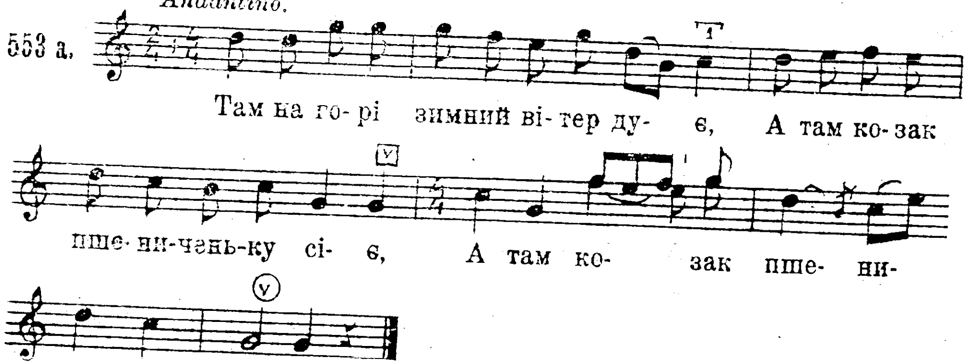
Сп. А. Тарбай.

β) Закінчення на долішній домінанті.

A B, A B,, C D (4 + 6, 4̇ + 6̇),, (4̇ + 6̇) *Пантна.*

Andantino.

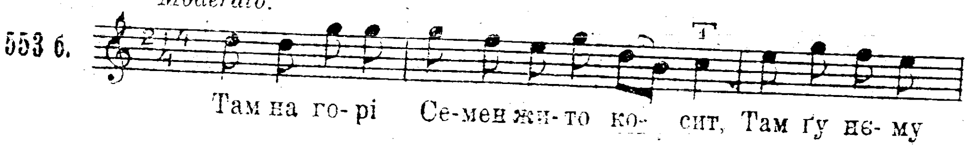
553 а.

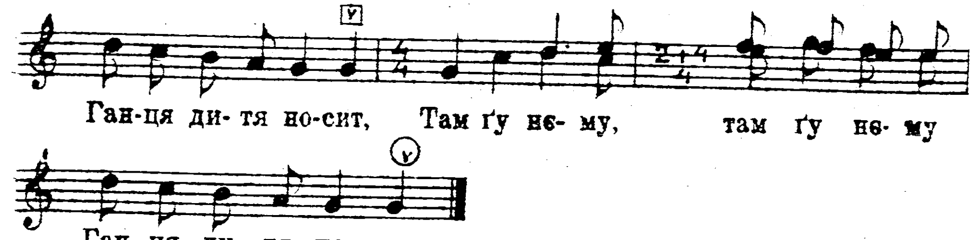

A B, Ȧ B,, C Ȧ B (4 + 6, 4̇ + 6̇),, (4̇ + 4̇ + 6̇) *Маластів.*

Moderato.

553 б.

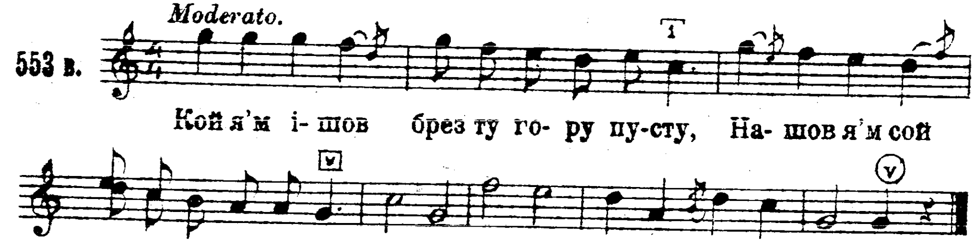

A B, A B,, C D (4 + 6, 4̇ + 6̇),, (4̇ + 6̇) *Пантна.*

Moderato.

553 в.

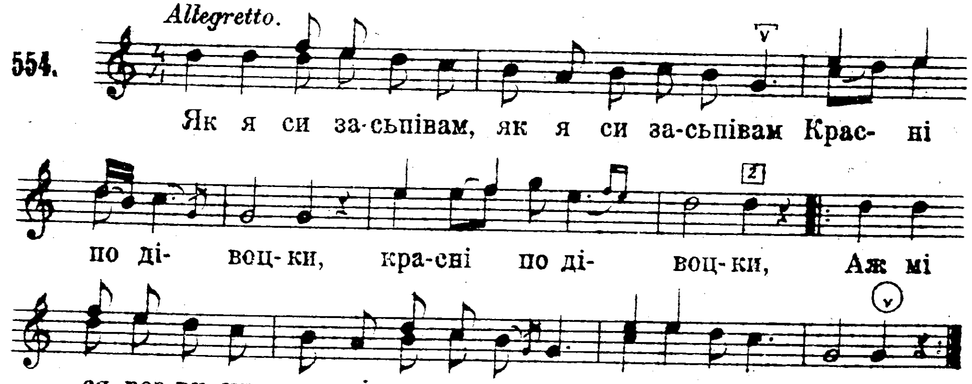

Сп. Антоха Вольняк.

Ȧ Ḃ, C C,, Ȧ Ḃ Ċ (6̇ + 6, 6̈ + 6̇),, (6̄ + 6̄ + 6) *Волтошова.*

Allegretto.

554.

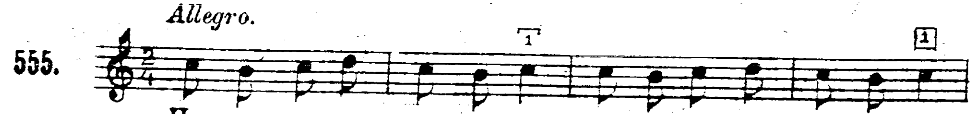
Сп. Драгуан.

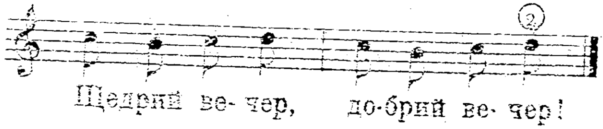
γ) Закінчення на другому ступні скалі.

Ȧ B, Ȧ B,, (Ȧ Ȧ)[refr.] 2 (4 + 3),, (4 + 4)[refr.] *Пантна.*

Allegro.

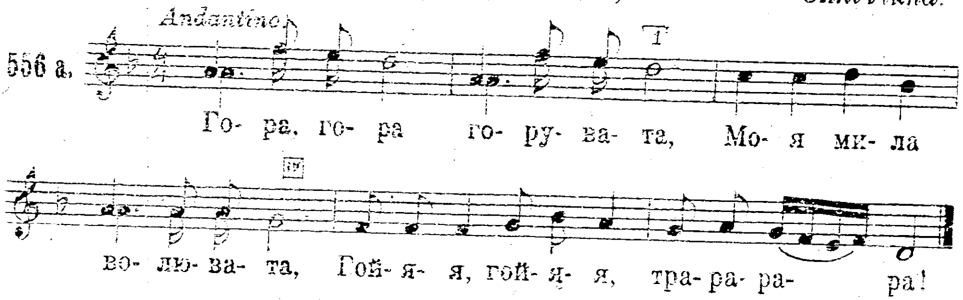
555.

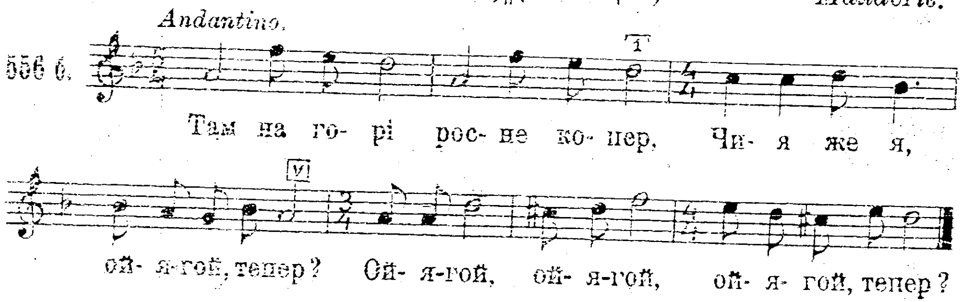
Moll: *a)* Закінчення на тоніці.

$\dot{A}\,\dot{A}_{I}\,B\,A_{II}\,(C\,C\,D)^{refr.}$ $2\,(4+4)_{II}\,(3+3+4)^{refr.}$ *Сяніччина.*

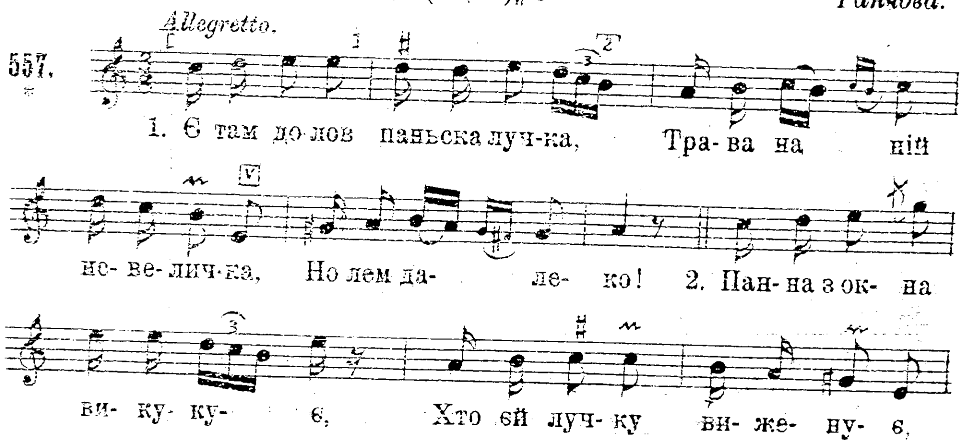
556 a.

Зап. від Мод. Менціньского.

$A\,\dot{A}_{I}\,B\,C_{II}\,D\,D\,C$ $(4+4,\ 4+\dot{5})_{II}\,(3+3+\dot{5})$ *Маластів.*

556 б.

$A\,A_{I}\,A\,A_{II}\,B^{refr.}$ $2\,(4+4)_{II}\,5^{refr.}$ *Ганчова.*

557.

Сп. Мар. Пирч.

[ ] не виходить з фонографу.

$A\,A_{I}\,A\,A_{II}\,B\,B$ $(5+5,\ 5+5)_{II}\,(\dot{3}+\dot{3})$ *Устє руське.*

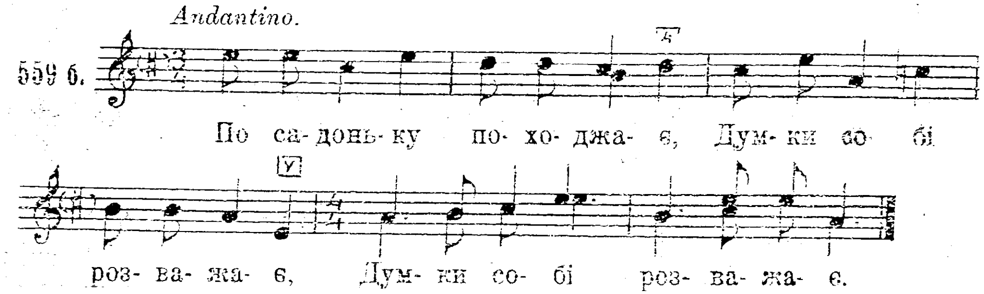
558.

$A\,A_{I}\,A\,A_{II}\,B\,C$ $(4+4,\ \dot{4}+\ddot{4})_{II}\,(4+\ddot{4})$ *Висова.*

559 a.

Сп. Анна Демчко.

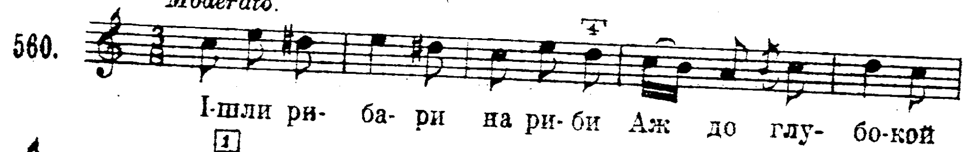
$A\,A_{I}\,A\,A_{II}\,B\,B$ $(4+4,\ \dot{4}+\ddot{4})_{II}\,(\dot{4}+\ddot{4})$ *Пантна.*

559 б.

Сп. Мар. Крупа

AB,ȦḂ,,ȦB (5 + 3, 5̇ + 3̇),,(5̇ + 3̇) *Висова.*

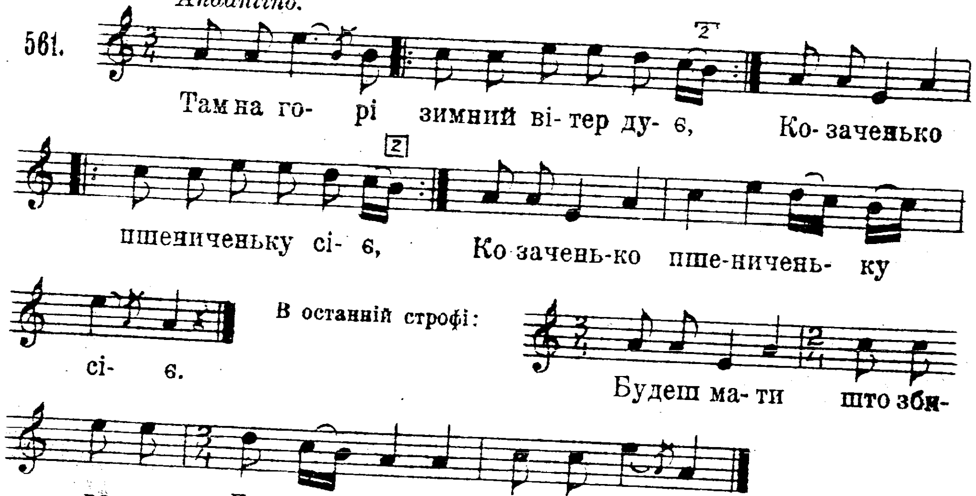
560.

Сп. А. Дрекслер.

AḂB,ȦḂB,,ȦC (4 + 6̇ + 6, 4̇ + 6̈ + 6̇),,(4̇ + 6̈) *Волтошова.*

561.

Сп. Драгузи.

(AB,AB)bis,, CCD (4 + 3)bis,, (6̇ + 6̇ + 6) *Ставіща.*

562.

Сп. Орина Лаврин.

AA,ȦA,,ȦA (4 + 4, 4̇ + 4̈),,(4̇ + 4̈) *Розстайне.*

563.

Сп. Ів. Гомик.

AB,CCB,,CCD (6 + 5, 4 + 4 + 5),,(4 + 4̇ + 6̇) *Висова.*

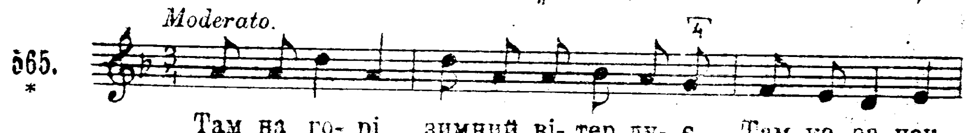
564.

Сп. Кристинич.

AB,ȦB,,ȦC (4 + 6, 4̇ + 6̇),,(4̇ + 6̇) *Ставіща.*

565.

Сп. А. Коблош.

$A\dot{B}_{I}A_{I}\dot{B}_{II}\dot{C}\dot{C}B$ (5 + 5, 6 + 5)$_{II}$(6 + 6 + 5)

Andante.

570 а.

Сп. о. Фаленчак

$\dot{A}\dot{B}_{I}\dot{A}\dot{B}_{II}\dot{C}\dot{C}B$ 2 (5 + 5)$_{II}$(6 + 6 + 5)

Moderato. *Висова.*

570 б. *

Сп. А. Коблош.

$AB_{I}\dot{A}\dot{B}_{II}C\dot{A}B$ (4 + 6, $\dot{4}$ + $\dot{6}$)$_{II}$($\dot{4}$ + $\dot{4}$ + $\dot{6}$)

Andantino *Ганчова.*

571 а. *

Дальше як у 1. стр.

Сп. Марія Сокол.

$AB_{I}\dot{C}\dot{B}_{II}D\dot{C}B$ (4 + 6, $\dot{4}$ + $\dot{6}$)$_{II}$($\dot{4}$ + $\dot{4}$ + $\dot{6}$) *Устє руське.*

Andantino.

571 б. *

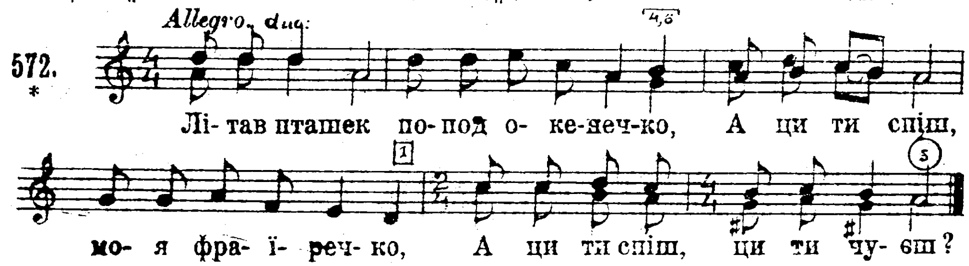
Сп. Анна Станьчак.

γ) Закінченнє на горішній домінанті.

$AB_{I}AB_{II}CA$ 2 (4 + 6)$_{II}$(4 + 4) *Андріївка.*

Allegro. Duo:

572. *

Сп. Марія Головач.

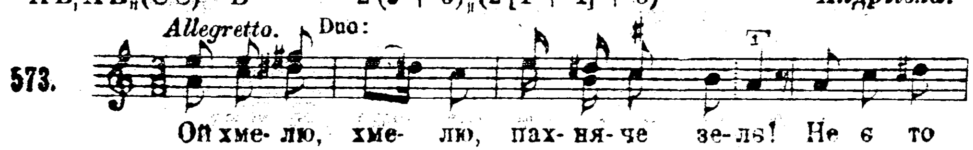
X. б) Трирядкова стр. X. а) розширена повторенням перших двох колін третього рядка.

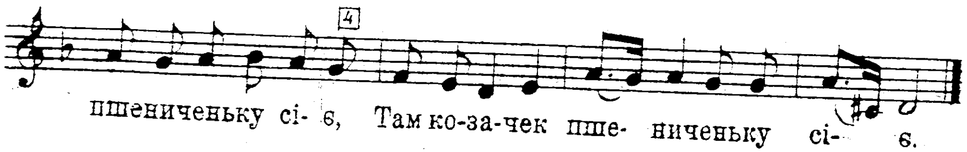
Moll: α) Закінченнє на тоніці.

$\dot{A}B_{I}\dot{A}B_{II}(CC)^{bis}B$ 2 (5 + 5)$_{II}$(2 [4 + 4] + 5) *Андріївка.*

Allegretto. Duo:

573.

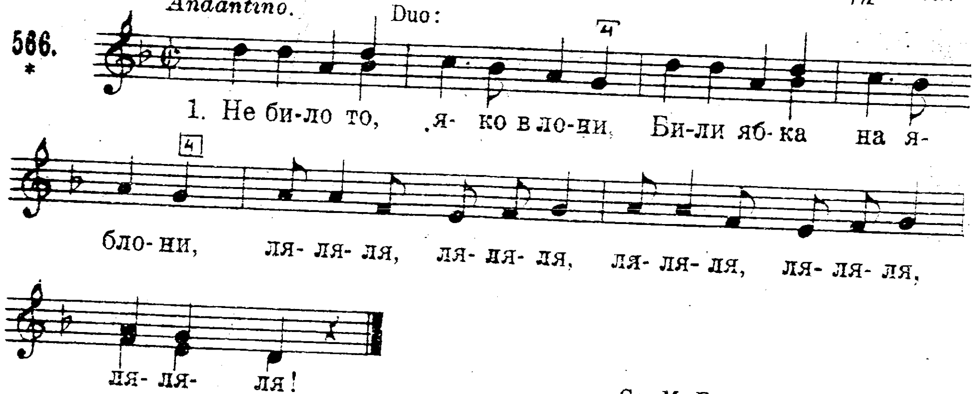

Сп. Орина Лаврин.

$\dot{A}\,\ddot{A}_{I}\,\dot{A}\,\ddot{A}_{II}\,(B\,B\,C)^{refr.}$ $2\,(4 + 4)_{II}\,(6 + 6 + 3)^{refr.}$ *Андріївка.*

Andantino.

566.
*

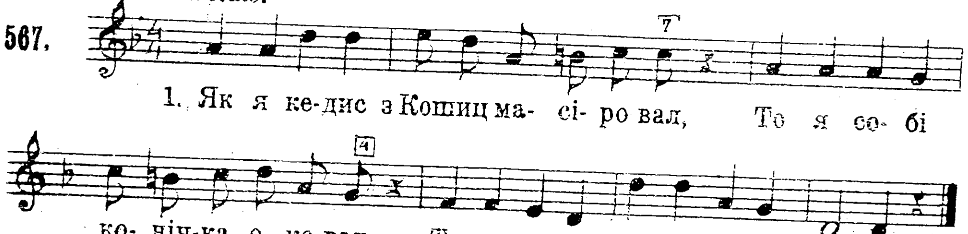

Сп. М. Головач з дівчатами.

$A\,B_{I}\,A\,B_{II}\,A\,C$ $(4 + 6,\ \dot{4} + 6)_{II}\,(4 + 6)$ *Середне вел., пов. Ліско.*

Marciale.

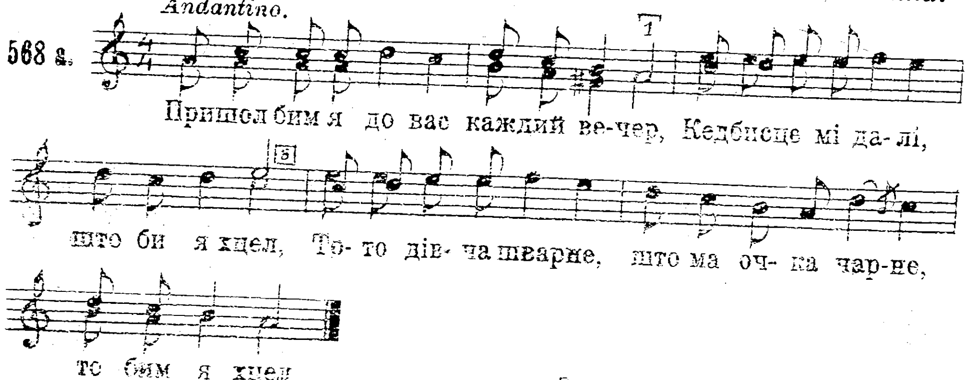
567.

$\dot{A}\,\dot{B}_{I}\,\dot{A}^{3}\,B_{II}\,\dot{A}^{3}\,A\,B$ $(6 + 4,\ 6 + 4)_{II}\,(6 + 6 + 4)$ *Сяніччина.*

Andantino.

568 a.

Зап. зо співу Мод. Менцінського.

$\dot{A}\,B_{I}\,\dot{A}^{5}\,\dot{B}^{5}_{II}\,\dot{A}\,\dot{A}\,B$ $(6 + 4)^{bis}_{II}\,(\dot{6} + \dot{6} + 4)$ *Пантна.*

Andantino.

568 б.

Сп. Антоха Семаніцька.

$A\,B_{I}\,\dot{C}\,B_{II}\,\dot{C}\,B$ $(6 + 4)^{bis}_{II}\,(6 + 4)$ *Волтошова.*

Andante.

568 в.

Сп. Драгузи.

β) Закінчення на долішній домінанті.

$A\,B_{I}\,A\,B_{II}\,C\,D$ $(4 + 3,\ 4 + 3)_{II}\,(4 + 3)$ *Висова.*

Moderato.

569.
*

Весільна пісня.

A B C^refr. A B C^refr. ‖ 2 (A B) C^refr. (4 + 3 + 4^refr.)^bis ‖ ([4 + 3]^bis + 4^refr.) *Дошно.*

Allegretto.

574.

Сп. Ковалі.

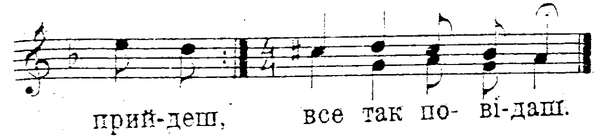
β) Закінчення на долішній домінанті.

A A, A A ‖ (B B)^bis A (5 + 5)^bis ‖ ([4 + 4]^bis + 5) *Андріївка.*

Andante.

575.

Сп. Дівчата.

Х.в) Трирядкова строфа з головною цезурою межи першим і другим рядком.

Dur:

A B ‖ A B, A B (4 + 6) ‖ (4 + 6, 4 + 6) *Шкляри.*

Andante.

576.

Сп. Гойки і и

A A B ‖ A A, A A B (4 + 4 + 3^refr.) ‖ (2 [4 + 4] + 3^refr.) *Ганчова.*

Andantino.

577.

Cfr. 594. Сп. Анна Мигаль.

A ‖ B, A 7 ‖ 7, 7 *Маластів.*

Andante (parl.)

578 а.

Весільна пісня.

A„ B, A,   7̇„ 7+8   *Шкляри.*

Andante (parlando).

578 б.

В на-шо го су- сі- донь-ка, В на- шо- го су-

сі- донь- ка За- кла-дат- ся го- сти- нонь-ка.

Весільна п.

Сп. Гоцки.

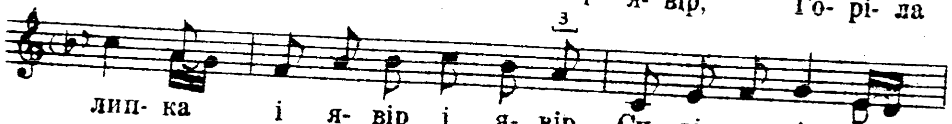
ȦB„ A C C, ȦB   (5 + 3)„ (5 + 3̇ + 3̇, 5 + 3)   *Маластів.*

Moderato.

579.

Го- рі- ла лип- ка і я- вір, Го- рі- ла

лип- ка і я- вір і я- вір, Си- ді- ла під ним

дів- чи- на.

Попсована гаївка.

Сп. Кс. Баюс.

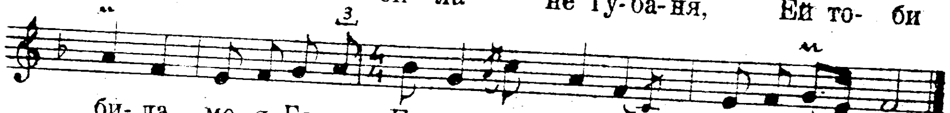
A B„ ȦB, ȦC   (5 + 4)„ (5 + 4)^bis   *Дошно.*

Allegretto.

580.

Ей же-би би- ла не ґу-ба-ня, Ей то- би

би- ла мо- я Га-ня, Ей то би би- ла мо- я Га- ня.

Сп. Ковалі.

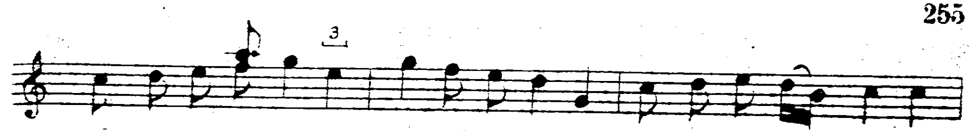
A B„ ĊB, ĊB   (4 + 6)„ (¹+4 + 6)^bis   *Пантна.*

Andantino.

581.

В нашім са- до...

су- сі- до- ва Зус-ка, Ей хо-дит на ню су- сі- до- ва Зус-ка.

Сп. Улька Тарбай.

A ȦB„ ĊC, ȦB   (4̇ + 4̇ + 4)„ (6 + 6, 4̈ + 4̈)   *Устє руське.*

Moderato.

582 а.

А там до-лоу, а там до-лоу в тий до-ли-не Чор-ний

гав-ран, чорний во- ду пи- є, во- ду пи- є.

Сп. Сар. Осеняк.

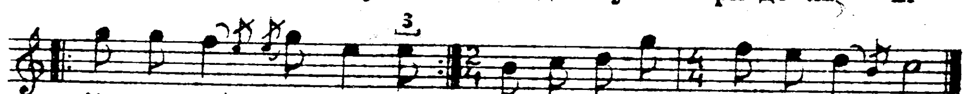
A A Ḃ„ ĊC, AḂ   (4̇ + 4̇ + 4)„ (6 + 6, 4̈ + 4̈)   *Пантна.*

Moderato.

582 б.

А там до-лоу, а там до-лоу при до- ли- ні

Чорний гав- ран, чорний, во- ду пи- є, во- ду пи- є.

Сп. Анна Баюс.

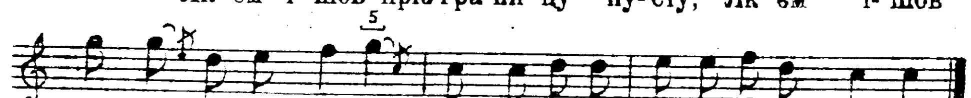
ȦB„ AB, ȦB   (4̇ + 6)„ (4 + 6̇, 4 + 6)   *Волтошова.*

Allegretto.

583.

Як єм і- шов пріз гра-ни- цу пу- сту, Як єм і- шов

пріз гра- ни-цу пу-сту, Та'м си нашов ви-ши-ва-ну хуст-ку.

Сп. Драгузи.

ȦÄBB̈„ A A B⁵ B̈⁵, ȦÄBB̈   *Маластів.*

(4 + 4̇ + 3̇ + 3)„ (4̇ + 4̇ + 3̇ + 3, 4̈ + 4̈ + 3̈ + 3̈)

Moderato.

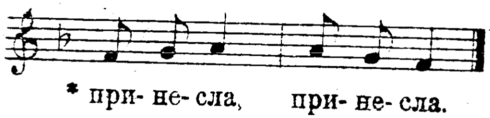
584.

1. Не хті-лас мі не хті-лас мі лю-бо-вал лю-бо-вал...

Закінчення 2-гої строфи:

A B„ A C, D^refr. B (4 + 3)„ (4 + [5, 5]^refr. + 3) *Маластів.*

Marciale.

585.

Сп. Марина Юрчак, Настка Павлик, Антоха Боцян.

A B B„ A B, A C (4 + 6 + 6)„ (4 + 6)^bis *Кзятонь.*

Andantino.

586.

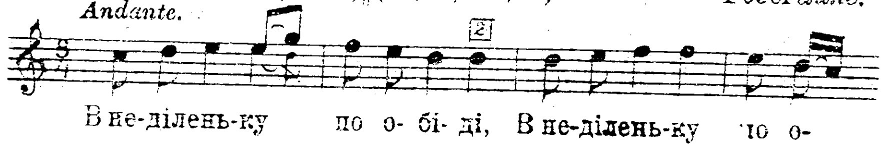

Сп. Параска Парагус.

A A„ A A, A A (4 + 4)„ (4 + 4, 4 + 4) *Розстайне.*

Andante.

587.

Сп. Ів. Гомик.

A B„ A B, A B (4 + 4)„ (4 + 4, 4 + 4) *Пантна.*

Andantino.

588 а.

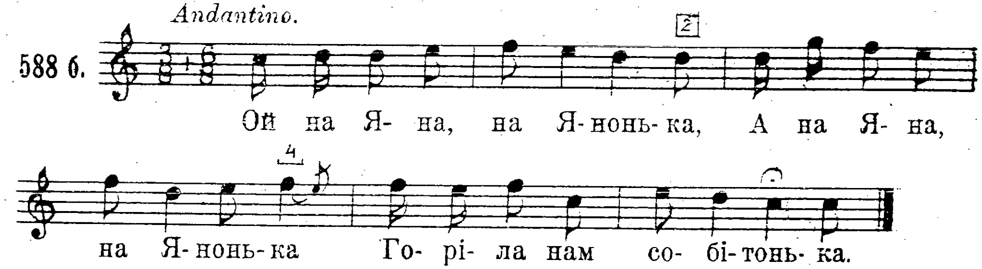

Субіткова п. Сп. Улька Тарбай.

A B„ A C, A B (4 + 4)„ (4 + 4, 4 + 4) *Маластів.*

Andantino.

588 б.

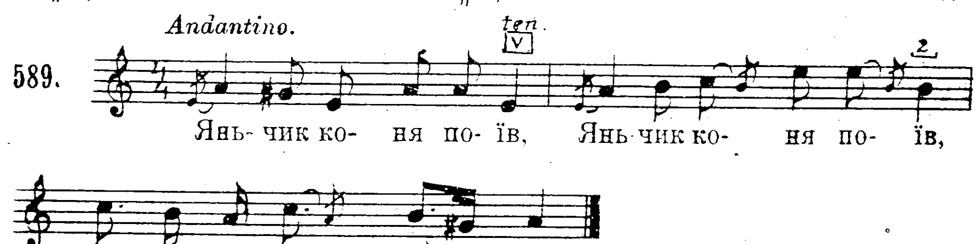
Субіткова п.

Moll: *a)* Закінчення на тоніці.

A„ A, B 6„ 6, 6 *Розстайне.*

Andantino.

589.

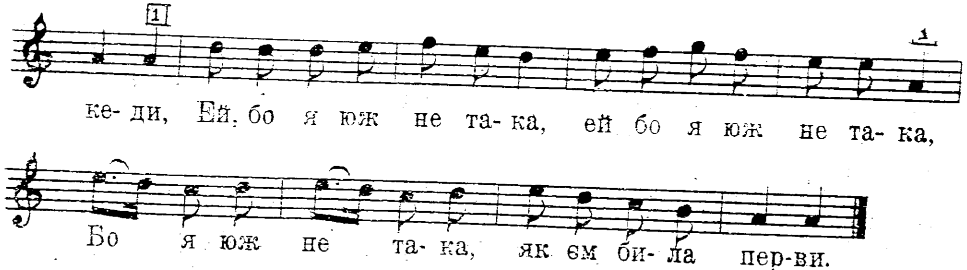
Сп. Ів. Гомик.

A B„ C C, A B (6 + 6)„ ([4 + 3]^bis, 6 + 6) *Волтошова.*

Andante.

590.

Сп. Драгузи.

A B„ A B, A C

Пантна.

Moderato.

591.

Ȧ Ӓ B„ Ȧ³ Ӓ³ C, Ȧ Ӓ Ḃ (4̇ + 4̈ + 6̇)„ (4̇ + 4̈ + 6̇, 4 + 4 + 6)

Пантна.

Allegretto.

592 a.

Сп. Улька Тарбай.

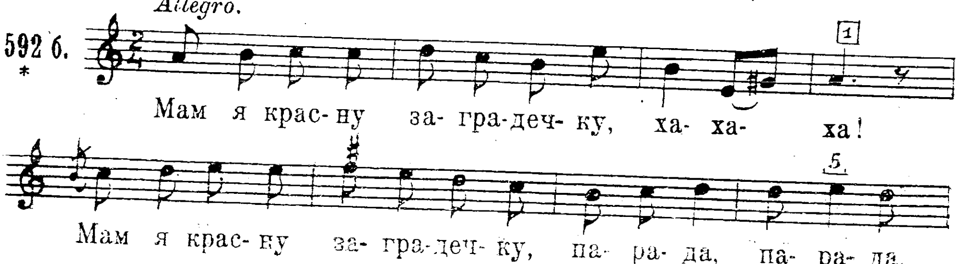
Ȧ Ӓ B^refr.„ Ȧ³ Ӓ³ C^refr., Ȧ Ӓ D^refr.

(4̇ + 4̈ + 3^refr.)„ (4̇ + 4̈ + 6^refr., 4 + 4 + 5^refr.)

Ганчова.

Allegro.

592 б. *

Сп. Онуфрій Вандзіляк.

Ȧ B„ Ȧ⁵ B⁵, Ȧ B (4̇ + 6̇)„ (4̇ + 6̇, 4 + 6)

Шкляри.

Andante.

593.

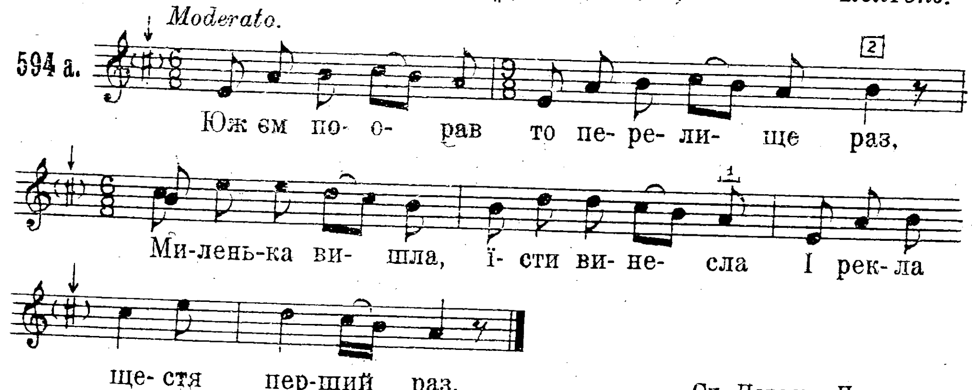
Сп Гоцки.

A B„ A A, A C (5 + 5 + 1^refr.)„ (5 + 5, 5 + 3)

Квятонь.

Moderato.

594 a.

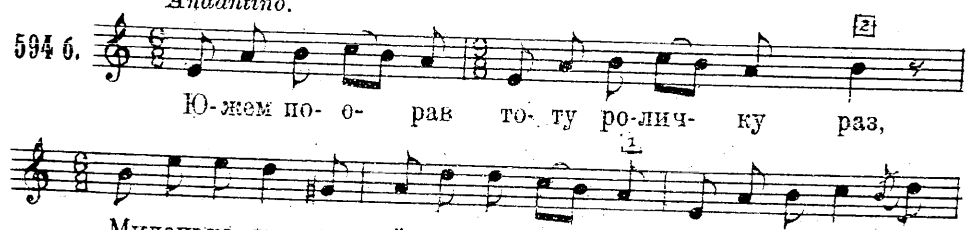
Сп. Параска Парагус.

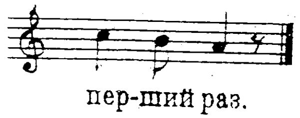
A B„ A A, A C (5 + 5 + 1^refr.)„ (5 + 5, 5 + 3)

Поворозник.

Andantino.

594 б.

Сп. Теодор Кулик.

AB„ AA,AC (5 + 5)„(5 + 5, 5 + 3) *Висова.*

Moderato.

594 в. *

Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

AA„ BB,BC (4 + 4)„(4 + 4)^{bis} *Устє руське.*

Andantino.

595.

Сп. Вахновська.

AB„ AC͡,C$^{refr.}$ B (4 + 3)„(4 + [5, 5]$^{refr.}$ + 3) *Устє руське.*

Marciale.

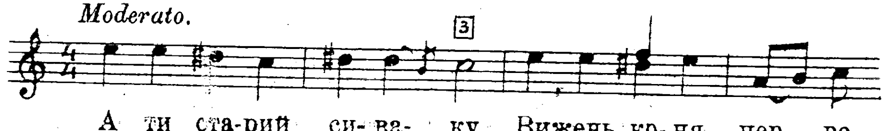
596 а. *

AB„ AC͡,C$^{refr.}$ B (4 + 3)„(4 + [5, 5]$^{refr.}$ + 3) *Пантна.*

Moderato.

596 б.

Сп. Марина Крупа.

AB„ AB,AB (4̇ + 4̈)„(4̇ + 4̈, 4 + 4) *Розстайе.*

Andantino.

597.

Сп. Ів. Гомик.

ABC$^{refr.}$„ BB,BBC$^{refr.}$ (4̇ + 4̈ + 3$^{refr.}$)„(4̇ + 4̈, 4 + 4 + 3$^{refr.}$) *Розстайне.*

Andantino.

598 а.

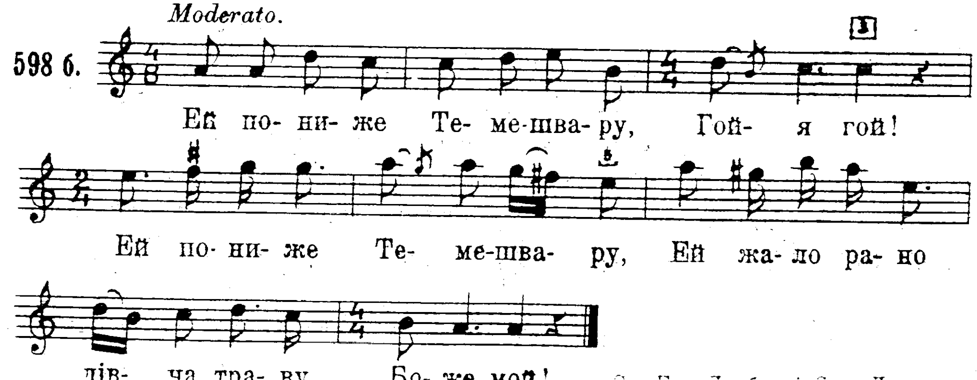

Сп. Ів. Гомик.

AAB^{refr}„ AA,CAB$^{refr.}$ (4̇ + 4̈ + 3$^{refr.}$)„(4̇ + 4̈, 5 + 4 + 3^{refr}) *Пантна.*

Moderato.

598 б.

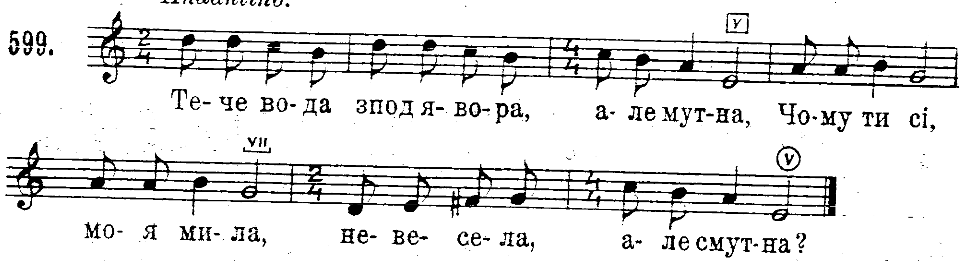

Сп. Ева Лацбан і Євд. Лепак.

β) Закінченнє на долішній домінанті.

А̇ А̇ В͵͵ В̇ В͵ А̇ В (4 + 4 + 4)͵͵ (4 + 4, 4 + 4) *Пантна.*

Andantino.

599.

Сп. Євдоха Лепак.

А В͵͵ А А͵ С В (5 + 3)͵͵ (5 + 5, 4 + 3) *Пантна.*

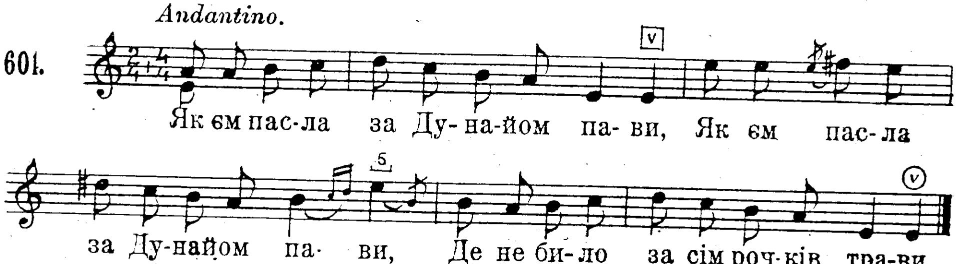
Moderato.

600.

Сп. Анна Баюс.

А̇ В͵͵ А В͵ А̇ В (4 + 6)͵͵ (4 + 6, 4 + 6) *Волтошова.*

Andantino.

601.

Сп. Драгузи.

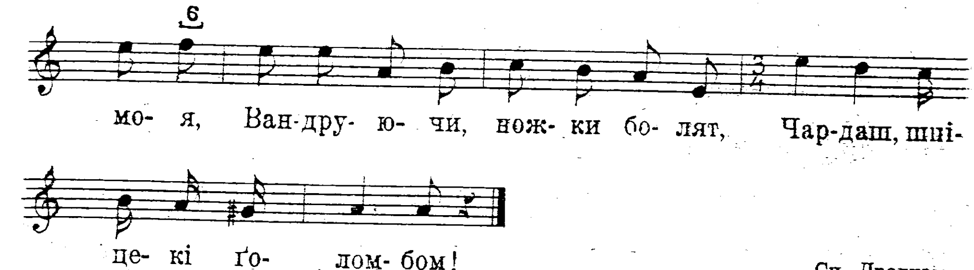
X. г) Строфа X. в) розширена приставкою на кінці.

Moll:

А А͵͵ А А͵ А А В^refr. (4 + 4)͵͵ (4 + 4, 4 + 4 + 8^refr.) *Волтошова.*

Andantino.

602.

Сп. Драгузи.

А̇ В͵͵ А̇³ В̇³͵ А В̇ С (6 + 6)͵͵ (6 + 6, 6 + 6 + ¹⁺6) *Волтошова.*

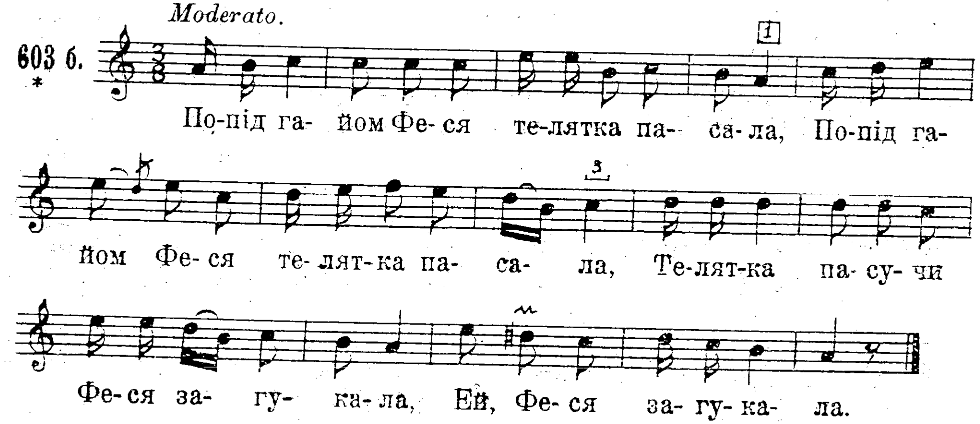
Moderato.

603 а.

Сп. Драгузи.

А̇ В͵͵ А̇³ В͵ А В̇ С (6 + 6)͵͵ (6 + 6, 6 + 6 + ¹⁺6) *Ганчова.*

Moderato.

603 б. *

Сп. М. Сокол.

$\dot A \dot B_{II} \dot A^{3} \dot B^{3}_{I} \dot A \dot B C$ $(\dot 6 + \ddot 6)_{II} (\dot 6 + \ddot 6,\ 6 + \bar 6 + {}^{1+}\bar 6)$ *Устє руськє.*

Moderato.

603 в.

$\dot A \ddot A_{II} \dot A^{3} \ddot A^{3}_{I} A A B$ $(\dot 6 + \ddot 6)_{II} (\dot 6 + \ddot 6,\ 6 + \bar 6 + {}^{1+}\bar 6)$ *Воля ясл. ниж.*

Moderato.

603 г.

Сп. Шубяки.

$A \dot B_{II} \dot A B_{I} \dot A \dot B C$ $(\dot 6 + \dot 6)_{II} (\dot 6 + \ddot 6,\ 6 + \bar 6 + \bar 6)$ *Пантна.*

Moderato.

604.

Сп. Ант. Вольняк.

Г. Ріжнородні строфи*).

Dur:

$(A B_{I} A B)^{bis}_{II} C D_{I} C D$ $(4 + 3)^{bis}_{II} (6 + 4,\ 7 + 4)$ *Ганчова.*

Allegretto.

605 а.

$(A B_{I} A B)^{bis}_{II} C D_{I} A A D$ $(4 + 3\ \overbrace{4 + 3})_{II} (6 + 4,\ 4 + 4 + 4)$ *Маластів.*

Allegretto.

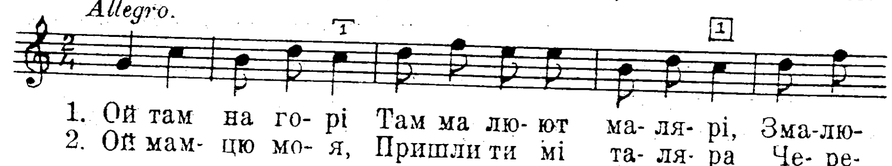
605 б.

$A_{I} B C_{II} 2 (B B)_{I} B C$ $(5,\ 4 + 3)_{II} (2\,[4 + 4],\ 4 + 3)$ *Маластів.*

Allegro.

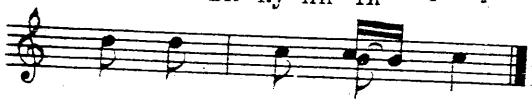
606.

* До сеї групи входять одиничні, рідко подибувані строфи, між якими є чимало чужих, напливових форм. Тут поміщено також мелодії, що помилково не ввійшли в відповідні групи.

ва- ли че- ре-вич-ки Для мо-ло-дой мо- ло-дич-ки, За чо-
вич-ки ви- ку- пи- ти - - - - - - - - - Од мла-

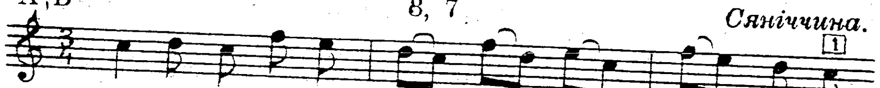

ти- ри та- ля- рі.
до- го ма- ля- ра. Confer. № 620.

a—b В другій строфі сі два такти пропускаються.

А, В 8, 7

607. *Сяніччина.*

А на- ші ї-мость не пиш- на, На во- ро-
Ой спи. ї- мо-стю, до- во- лі, Кед маш вшит-

тонь-ка ви- шла:
ко в сто- до- лі.

Зап. Мод. Менцінський коло Сянока.
Обжинкова п.

(Ȧ Ȧ„ B^refr. C)^bis 2 (¹+6̇ + ¹+6̇ + 3^refr. + 6„) *Волтошова.*

Allegretto.

608.

Гей по- ни- же се- леч- ка, Гей я- яй,
Гей на шварнім дзев-чат- ку „ „ „

гу- си во- ду пи- ют,
па- роб- ци ся би- ют.

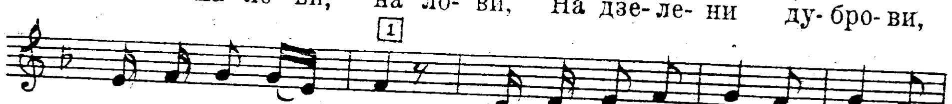
(A B)^bis Ċ„ A D C, (A B)^bis Ċ Сп. Драгузи.
(2 [4 + 3] + 5̇)„ (4 + 4 + 5), (2 [4 + 3] + 5) *Кватонь.*

Allegretto.

609.

Ой на ло- ви, на ло- ви, На дзе- ле- ни ду- бро- ви,

то- ва- ри- шу мой! Мо- же то- бі за- яц, за- яц,

то- ва- ри- шу мой? Лем ти со- бі по- во- ли Та за-

я- ца до- гониш, то- ва- ри- шу мой! Сп. Марина.

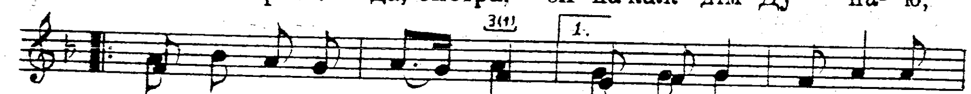
A, B B„ Ċ D, Ċ D (6 + ¹+6̇ + ¹+6)„ (6 + 6)^bis *Висова.*

Allegretto.

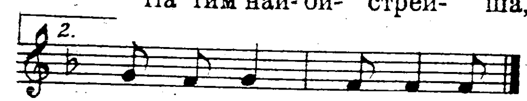
610.

Бистра во- да, бистра, ей на каж- дім Ду- на- ю,

На тим най- би- стрей- ша, де фра- ї- ра ма- ю,

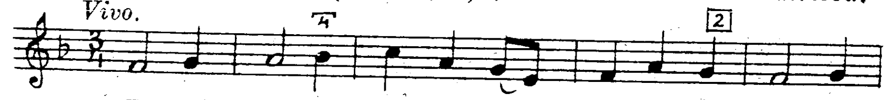

де фра- ї- ра ма- ю.

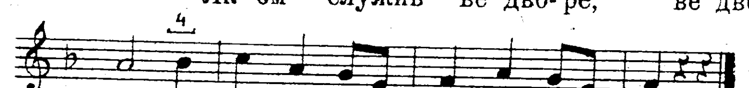
Ȧ, ḂḂ„ Ȧ ḂḂ + refr. 2 (4 + 3̇ + 3) + 1^refr. Сп. Наця Золяк. *Ганчова.*

Vivo.

611. *

Як єм служив ве дво- ре, ве дво- ре, При во-

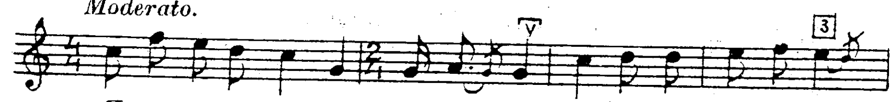

єн-скей кан- то- ре, кан- то- ре, раз! Сп. Онуфр. Вандзіляк.

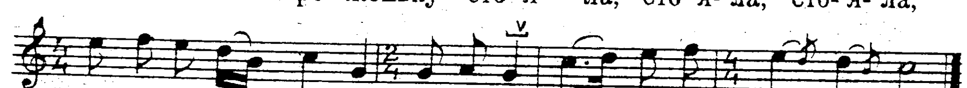
Ȧ Ḃ, C B„ Ȧ Ḃ, C D (6 + 3̇ + 3̇ + 3̇)„ (6 + 3 + 3̈ + 3̈) *Ганчова.*

Moderato.

612 а.

Я на бе-ре- женьку сто- я- ла, сто- я- ла, сто- я- ла,

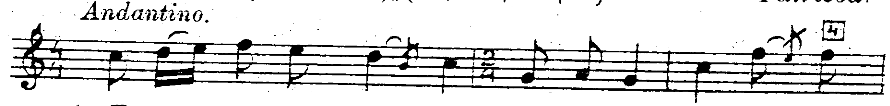

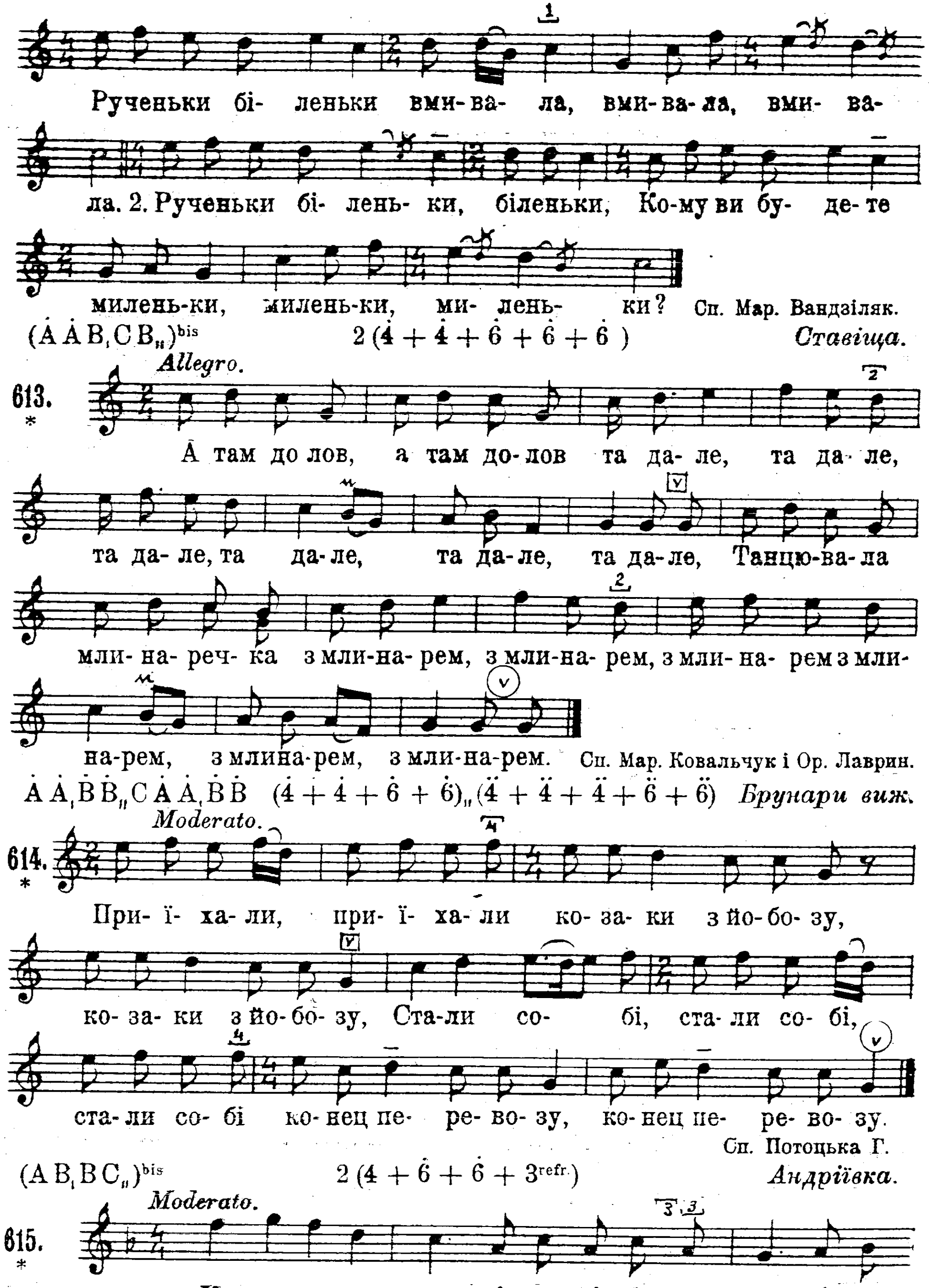
Чи-сто-ю во- до- ю рученьки вми- ва-ла, вми- ва- ла.

A B C„ A B, C D (6 + 3̇ + 3)„ (6 + 3̈ + 3̈ + 3̈) *Ганчова.*

Andantino.

612 б. *

Рученьки бі- леньки вми-ва- ла, вми-ва-ла, вми- ва-
ла. 2. Рученьки бі- лень- ки, біленьки, Ко-му ви бу- де-те
милень-ки, милень-ки, ми- лень- ки? Сп. Мар. Вандзіляк.
(A A B,C B,,)bis 2 (4 + 4 + 6 + 6 + 6) Ставіща.
Allegro.
613.
А там до лов, а там до-лов та да-ле, та да-ле,
та да-ле, та да-ле, та да-ле, та да-ле, Танцю-ва-ла
мли-на-реч-ка з мли-на-рем, з мли-на-рем, з мли-на- рем з мли-
на-рем, з млина-рем, з мли-на-рем. Сп. Мар. Ковальчук і Ор. Лаврин.
A A,B B,,C A A,B B (4 + 4 + 6 + 6),,(4 + 4 + 4 + 6 + 6) Брунари виж.
Moderato.
614.
При- ї- ха-ли, при- ї- ха-ли ко-за-ки з йо-бо-зу,
ко-за-ки з йо-бо-зу, Ста-ли со- бі, ста-ли со- бі,
ста-ли со- бі ко-нец пе- ре-во-зу, ко-нец пе- ре-во-зу.
Сп. Потоцька Г.
(A B,B C,,)bis 2 (4 + 6 + 6 + 3refr.) Андріївка.
Moderato.
615.

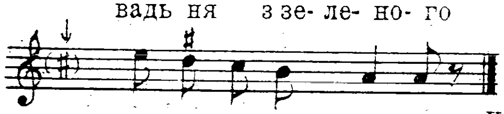

сі бу- ла, кук, кук, кук!
ку-ка- ла? „ „ „
Moll:
A B,, B C (4 + 6),,(6 + 7) Брунари вижні.
Andantino.
616.
А Бо- же мій, Бо- же мій, Бо- же мій,
Бо-же мій, Бо- же мій, По-дер ся мі ко-жух мій.
Сп. Потоцька Г. і Галькович А.
A,B,,C C,D B (6 + 4),(6 + 6 + 4 + 4) Андріївка.
Andantino. duo.
617.
Ви-шла вен, ви- шла вен, за-пла-ка-ла, Че- го я
ся смут-на до-че-ка-ла, до-че-ка-ла?
Весільна п.
(A A,B)bis,, C B,C B (4 + 4 + 6),,(4 + 6) Андріївка.
Moderato. duo.
618.
1. Там на го- рі, там на го- рі зим-ний ві-тер
2. Ти ко-зач-ку, не- бо-рач-ку, а ти мій гуль-
ві- є, ві- є, Там ко- за-чок не-бо-
та- ю, -та- ю,

не- бо- ра- чок пше- ни-чень-ку сі- є. 2. Ви-про-

вадь ня з зе- ле- но- го га- ю, Ви-про- вадь ня

з зе- ле- но- го га- ю!

Попсований варіянт до ч. 561. Сп. Анна Русиняк з дівчатами.

a—b Розширення другого рядка сим надчисельним коліном являється лиш у першій строфі.

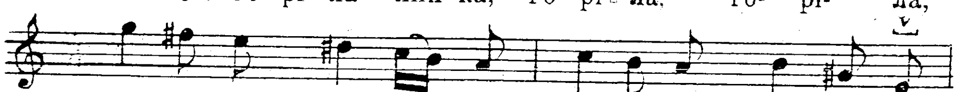
A,BC,,2 (DD),AC (6 + 3̇ + 3̇),,(6̇ + 6̇ + 4 + 3) *Шкляри.*

Allegretto.

619.

Ой го- рі- ла лип- ка, го- рі- ла, го- рі- ла,

А мо- я ми-лень- ка, а мо- я ми- лень-ка

ой йа под ньов си- ді- ла.

Сп. Гоцки і и.

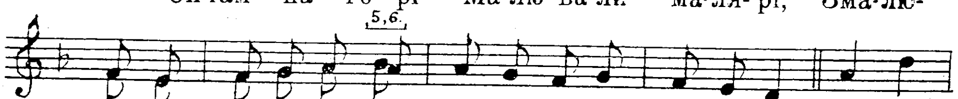
A,BC,,BB,BC (5, 4 + 3),,(4 + 4, 4 + 3) *Пантна.*

Allegro.

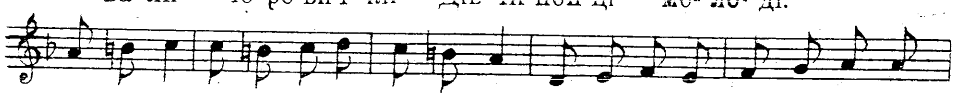
620 а.

Ой там на го- рі Ма-лю-ва-ли ма-ля- рі, Зма-лю-

ва- ли че-ре-вич- ки Дів-чи-нон-ці мо- ло- ді.

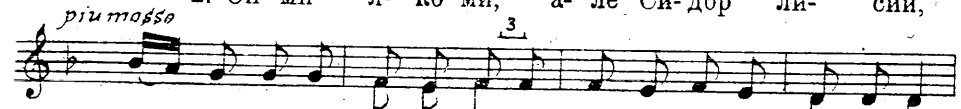
A,BC,,BC,BC (5, 4 + 3), 2 (4 + 3) * *Устє руське.*

Moderato.

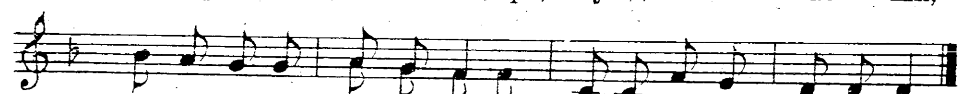
620 б. *

1. Ой ми я- ко ми, На дів- ча- та ла- ко- ми,
2. Ой ми я- ко ми, а- ле Си- дор ли- сий,

А дів- ча- та за на- ми, Хо- тят би- ти же- на- ми.
А прийми го до ко- мо- ри, бу- де ла- пав ми- ши,

А дів- ча- та за на- ми, Хо- тят би- ти же- на- ми.
А прийми го до ко- мо- ри, Бу- де ла-пав ми- ши.

Confer. № 338. Сп. газда.

* Змінчива будова вірша, в 2 стр.: 4 + 4 + 6.

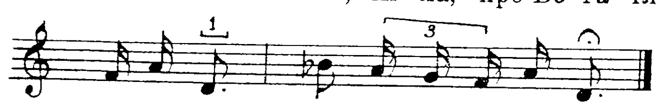
ȦȦ,,ȦȦ 2 (6 + 6) *Вел. Березна.*

Parlando.

621.

Мі- ла мо- я, мі- ла, про Бо- га тя про-шу, Не ший мі

ко- шу- лю, бо я ї не зно- шу! *

* Ся мелодія належить до I. групи, її місце по ч. 155.

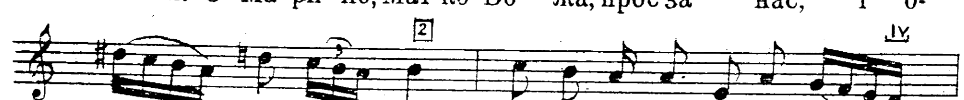
(4 + 4 + 3 + 6),,(4 + 3 + 6) *Висова.*

Rubato (parlando).

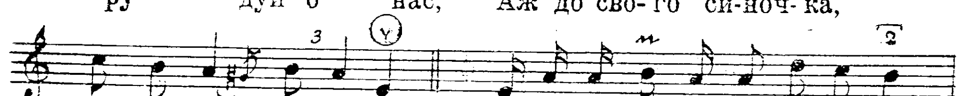
622. *

1. О Ма- ри- йо, Мат-ко Бо- жа, прос за нас, і о-

ру- дуй о нас, Аж до сво- го си-ноч- ка,

Сп. Ор. Кристинич.

ȦḂ,ȦḂ,,ĊĊD 2 (4 + 3),,(6 + 6 + 5) *Висова.*

Moderato.

623.

Сп. Анна Дудич.

AA,ḂḂ,,AA,Ḃ (4 + 4 + 5 + 5),,(4 + 4 + 5) *Пантна.*

Andantino.

624.

ТЕКСТИ.

* *Квітка Климент*: Народні мелодії з голосу Лесі Українки. Київ 1917.

* *Kolberg Oskar:* Pokucie. Obraz etnograficzny. I—III, Львів 1882—1888.

* *Kolberg Oskar:* Lud. Jego zwyczaje, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, piesni, muzyka i tańce.

* *Колесса Іван Др.*: Галицько-руські народні пісні з мелодіями, зібр. в с. Ходовичах. Етнографічний Збірник XI, Львів 1902.

* *Колесса Филарет Др.*: Народні пісні з південного Підкарпаття. Тексти й мелодії із вступною розвідкою. Науковий Збірник „Просвіти“ в Ужгороді 1923.

* *Колесса Филарет Др.*: Мелодії гаївок. Матеріяли до української етнології XII, Львів 1909.

* *Колесса Филарет Др.*: Мелодії українських народніх дум. Матеріяли до української етнології XIII—XIV, Львів 1910—1913.

* *Колесса Филарет Др.*: Наша Дума. Збірник українських народ. пісень в хоровому укладі. Львів 1902.

* *Коцінінський Ант.*: Пісні, думки і шумки рус. нар. на Подолі, Україні і в Малороссії. I—II.

Купчанко Г. И.: Пѣсни Буковинскаго народа. Записки Юго-зап. Отдѣла И. Русс. Геогр. Общества. II, 1875.

* *Лисенко Микола*: Збірник укр. пісень. I—VI, Київ 1890—1895.

* *Лисенко Микола*: Збірник народніх укр. пісень. Десятки I—XII.

* *Людкевич Станислав*: Галицько-руські народні мелодії, зібрані на фонограф Йосифом Роздольським. Етнографічний Збірник XXI—XXII. Львів 1906—1908.

Максимович Михайло: Украинскія народныя пѣсни. Москва 1834.

Метлинський Амврозій: Народныя южно-русскія пѣсни. Київ 1854.

Pauli Zegota: Pieśni ludu ruskiego w Galicyi. I—II, Львів 1839—1840.

* *Плосайкевич Л.—Сенчик Я.*: Мелодії українських народніх пісень з Поділля і Холмщини (під редакцією Ст. Людкевича, з передмовою Фил. Колесси).

* *Roger Juljusz Dr.:* Pieśni ludu polskiego w Górnym Szląsku, z muzyką. Wrocław 1880.

Соболевський А. И.: В.-русскія народныя пѣсни I—VII, Пб. 1895—1902.

* *Чубинський Павло*: Труды этнографическо-статистической экспедиціи въ западно русскій край, снаряженной И. Русс. Геогр. Обществомъ. Матеріалы и изслѣдованія. I—VII, 1872—1877. (В IV т. „Приложеніе“: мелодії весільних пісень записані *М. Лисенком* в Бориспол і Переясл. п.)

* *Шухсевич Володимир*: Гуцульщина. Матеріяли до укр. руської етнології. Т. III. Львів 1902. (Пісні з мелодіями записаними Ф. Колессою).

Пояснення.

Пісні нашого збірника впорядковано по признакам їх ритмічної й мелодичної будови.

Коли варіянти якоїсь теми пісенної виливаються в однакову ритмічну схему, тоді мають вони однакові або подібні мелодії і в нашому збірникови стоять у одній групі, звичайно побіч або близько себе (що найбільше розміщені в двох паралельних групах dur—moll). Одначе тексти відмічені по варіянтам мелодії буквами а) б) в) і т. д., що належать під одно число, і тексти означені грецькими буквами, звязані з ідентичною мелодією, не завсіди є варіянтами одпієї пісні: се можуть бути окремі пісні в текстуальному розумінні, що мають лиш однакову ритмічну схему та виявляють спорідненнє або й ідентичність мелодії.

І навпаки часто буває таке, що одна-ж тема пісенна в ріжних своїх варіянтах виявляє неоднакову ритмічну й мелодичну структуру. Отже варіянти такої пісні, розкинені по ріжних групах нашого збірника, перечислюємо при дотичних текстах. Варіянти й паралелі з инших збірників (наведених на ст. 275—276) подаємо лиш при одному, звичайно найповнішому варіянті даної пісні у нашому збірникови.

Не подаємо окремого словарця діялектичних та чужих (словацьких, польських, мадярських та німецьких) слів, уживаних у лемківському говорі, тому що в виданнях Наук. Тов. ім. Шевченка, а саме в працях В. Гнатюка, надруковано вже кілька таких словарців (Етногр. Збірник IV, 234—251; XXV, 239—245; XXX, 335—350); можна тут вказати ще й на словарець, доданий до збірника Де-Воллана (Записки И. Русс. Геогр. Общ. по отдѣл. этнографіи XIII, вип. 1, ст. 163—178). Слова, яких не знайшли ми в згаданих словарцях, пояснюємо в підлінійних замітках, покористувавшись поясненням самих співців, що не завсіди визначуються докладністю.

При текстах не подаємо назви співаків і місцевостий, бо се зазначено вже при мелодіях.

Початок кождого ритмічного рядка відмічено в тексті великою буквою.

Повторення й рефрени зазначено лиш у першій строфі тексту, у дальших строфах лише там, де приходять якісь зміни.

Пропущені числа відносяться до мелодій, що їх тексту не повелось нам записати.

1.

1. Ой приїхали козаки з обозу,
Ой стали собі конец перевозу.
2. Ой стали собі радоньку радити,
Ой де же мают коні поставити.
3. Ой єден гварит: ночка невидная,
А другий гварит: водичка бистрая.
4. А третій гварит: ту нам ночувати,
Ой вийде ґу нам Марисіна мати.
5. Ей йа[1]) Марися хорошая дівка,
Ей у Марисі біленька постілка.
6. Ей йа Марися в недузі лежала,
Ей заморского зіля забажала.
7. Ой піднявся ї козак молоденький:
Ей я ти, Марись, зіля роздобуду,
Ей бо я твоїм приятельом буду.

[1]) Для відріжнення від заіменника „я“.

8. А маю я там три коні ве стайни:
А єден коник як лебідь біленький,
9. А другий коник як голуб сивенький,
А третій коник як ворон чорненький.
10. А на тім білім до моря доїду,
А на тім сивім море переїду,
А на тім чорнім до зіля доїду.
11. Ой почав козак зілечко копати,
Почала над ним зазуля кукати.
12. Ой козаченьку, не копай ти зіля,
Ой бо в Марисі вже стоїт весіля.
13. Ой почав козак тяженько здихати.
Як мав Марисі зіля передати.
14. Ой іде козак 'д Марисі зо зільом,
Ой а Марися до церкви з весільом.
15. Ой скочив козак до острого меча,
Та стяв Марисі головоньку з плеча.
16. „А на ти, Марись, заморского зіля,
Чого-с робила без мене весіля?“ Вар. 614.

Головацький: Н. п.: I, 112, ч. 24; II, 594, ч. 30; III в. 1, 43—44, ч. 1—2; 216, ч. 84. — *Метлинський*: Нар. ю-р. п. 104—105. — *Грінченко*: Этн. Матер. III, 234, ч. 480 — *Шухевич*: Гуцульщина III. 204—208, ч. 16—20. — *Ів. Колесса*: Етн. Зб. XI. 295, ч. 6. — *Чубинський*: Труды V, 366, ч. 718; 112, ч. 244; 386, ч. 754. — *Wacław z Oleska:* P. l. g. 402, ч. 265. — *Żegota Pauli:* P. l. r. I. 163. — *Kolberg:* Pokucie. II. 79—81, ч. 114—116. — *Kolberg:* Lud ser. XII, ч. 11—14; VI, ч. 207; (XVI, ч. 405); III, ч. 31. — *Врабель*: Угро-рус. спів. ч. 88, 524; ст. 192, ч. 545. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 82. — *Купчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 446—447, ч. 139—140. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 85, ч. 21. — *Квітка*: Народ. мел. I, 94, ч. 98. — Порівн. розвідку *І. Франка* в „Студіях над укр. народ. піснями“. Льв. 1913. (відбитка Зап. НТШ.) ст. 164—171 („Тройзілле“).

2.

Єще раз, єще раз ей пуйдзем, Ганцю, до вас,
Як мі тя не дадут, ей пуйдзем ся вербовац.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 180; ст. 198. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 125, ч. 52.

3.

Дівчино моя заруче072ная,
Чом же ти смутна, не веселая?

4.

1. Пішов мій миленький на воли, на воли,
Ей што він мі принесе? Скореньки козлови.
2. Пішов мій миленький на овці, на овці,
Та што він мі принесе? Перстенек на руці.
3. Пішов мій миленький горці дротувати,
Ой та я за ним піду пінязі збирати.

4. Пішов мій миленький горі чертежиком.
Ой а я так мишліла, же то жид з кошиком.

5.

Співайме, співайме своєму панови,
Ей але не видиме дражку ґу домови.

6. *α*)

1. Ей шандари, шандари, ей велики кламари,
Скламалисте дзевча ей за штири таляри.
2. Ей як-сте го скламали, ей до міста послали,
Ідз, дзевча, до дому, лем не повіж никому.
3. Ей дзевча дому пошло, ей тай ся похвалило:
Мам штирі таляри, што мі дали шандари.
4. Ой не за то мі дали, ей жебим з ними спала,
Лем мі за то дали, ей же ня побочкали.

6. *β*)

1. Ей в калиновим лесе, ей вода древко несе,
Сідит на нім дзевча, гей жовти власи чеше.
(Вар. 179. строфа 6.)
2. Ей чеше воно, чеше, ей із жалю велького,
Же го вода несе гой до краю чужого.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 42, ч. 93. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 140, ч. 39. — *Врабель*: Русс. Соловей, 154.

7.

1. Ей ци то я, мамічко, не ваша дитина,
Ей же-сте мі наклали до перини сіна?
2. Ей до перини сіна, до лади[1]) каміня,
Ей мамцю моя, мамцю, не ваша-м дитина?

8.

Оженивби я ся, маю на то волю,
Але ґаздованя, того я ся бою.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 445, ч. 230.

9.

1. Не ходивем за ньов, сама пришла за мнов,
Ой я був на овечках за зеленов травов.
2. Не ходи ти до той, до котрой я ходжу,
Бо я тобі терньом дражку загороджу.
3. По двоє по триє до єдной ходили,
Ей єще собі терньом дражку не градили.

Bartoš Janáček: N. p. moravs. ч. 466.

10.

Та танцуй, дівча, танцуй, та як-єс танцувало,
Та звідат тя ся мати, та де-єс ночувало.

11.

Дай Боже добрий день, але не кождому,
Лем мому милому, што іде до дому.

[1]) = скриня.

12.

1. Мав сой сокиречку, одтяла мі ножку,
   Под мі, мила, подай зимной води тропку.
2. Я би ти подала, матка би мя лала[1],
   Же-м тя затримала з вечера до рана.
3. Ой не так до рана, яко до півночи,
   Кед ти од нас ішов, сьпівали когуци.
4. Сьпівали когуци, яко два орґани,
   Не пребирай собі, шугай малюваний.
5. Шугай малюваний, не пребирай собі,
   Жадна кізасоня[2]) не піде за тебе.
6. Ани кізасоня, ани жадна пані,
   Не пребирай собі, шугай малюваний.

13.

Гоп-гоп, Параска красна, гоп-гоп, де-с волки пасла?
Гоп-гоп, медже горами, гоп-гоп, з паробечками.

14. *α*)

Ой жеби моя мила, ой палінки не пила,
Ой купивбим єй ціжми, ой штоби си ходила.

14. *β*)

1. Ой долина, долина, йа верхом яворина,
   Ой повіж ми, миленька, ой що-с мі починила.
2. Ой не чинила я ти, ой ани моя мати,
   Ой тота ти чинила, ой що-єс єй мав брати.

15.

Ой попід гай Феся телятка пасала,
Телятка пасучи Феся заспівала.

Вар. 89, 284, 430, 603.

16. а.

1. Йа тепер мі, тепер, тепер мі сьвіт грає,
   Нихто мя не бие, ани мя не лає.
2. Не лай-же мі, не лай, до мамусі мойой,
   Бо я ти налаю, шугаю, до твойой.
3. Кед-єс, шугай, білий, білой-же сой глядай,
   А я почорнява, добрий мі спокуй дай.

16. б.

1. Ішов дзяд на губи, дзядівна на гливи,
   Дзяд свої посушив, дзядівні погнили.
2. Забрала мі вода пшеничку з оґрода.
   Не старайся[3]), мила, не твоя то шкода.

16. в.

1. Сюридай, сюридай, купте собі мазп!
   Сюридай, сюридай, не маме пінязи.
2. А за нашов хижов виросла шквірина,
   Преночуй мі, мамусь, мойого фраїра.

[1]) = лаяла. [2]) = панна, дівчина. [3]) = не журпся.

3. Так го преночуйте, би люде не знали,
   Жеби вони мене шельмов не назвали.
4. А за нашов хижов два голуби сідят,
   Люди їм завидят, же ся ради видят.
5. А люде, прелюде, не завидьте того:
   Же ся двоє любит, — што кому до того?

16. г.

1. Єще раз, єще раз піду, Ганцю, до вас,
   Як мі тя не дадут, піду ся зербовац
2. Піду ся зербовац на сивого коня,
   Буде мила плакац, фраїречка моя.

17.

Ей не піду я домів, аж як буде свитац,
Буде мя моя мац по німецки витац.

18.

1. Ей кед-єс ся приспала, та не повідж никому,
   Ей бо люде рознесут та як вітер солому.
2. Ей дівчатко, дівчатко, та стискай собі брушок,
   Ей бо я буду носив та на бік капелюшок.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 320.

19.

1. Хоцби тоти гори спадали,
   Меже би за тебе не дали.

2. Хоцби мі розмарин не зишла,
   Та я би за тебе не пішла.

20.

Ей йа моя фраїрка так сой з гори несе,
Ей ани я не видів таке древко в лесе.

21. а.

Ей я старий, я старий, та моя брода сива,
Ей котра за мя піде, та буде нещаслива.

21. б.

1. Ей кед ти, дівча, знало, ей же я урльопничок,
   Ей било не ходити ей ґу мнє на травничок.
2. Ей било собі піти ей на попів риночок,
   Ей било сой носити ей зелений віночок.
3. Ей вінку ти мій, вінку, ей з троякого зеля,
   Ей як-ем тя зронила, ей не било веселя.

22.

1. Не я ту, не я ту, натура моя ту;
   Жебя не натура, не билаби я ту.
2. Гори мої, гори, ляси мої, ляси,
   Де ся поподіли мої давни часи.
3. А моя підошва цілий край перейшла
   І турецку гору, ей ще німа дзюру.

23.

1. Співалабим собі, шугаю, о тобі,
Але ти парадний[1]), позераш по собі.
2. Парадний ти шугай, парадни очи маш,
Ани кроплі керви справедливей не маш.

Вар. 38, 204.

24.

1. Не зато сой співам, бим весела била,
Але зато співам, ой жебим не забила.
2. Гори і долини, знижте-же ся ниже,
Ой жеби до миленькой ой било мені ближе.

25.

1. Ей йа добрі мі, добрі ей мамонько, при тобі,
Ей як тому коньови ей при голім жолобі.
2. Ей йа добрі мі добрі, ей чем би мі не било?
Ей жеби мі ся, мамцю, ей за вами не цнило.

26.

1. А як ся душечка з тілом розлучала,
Там пішла за море, там покутувала.
2. Там покутувала сповна сідзем рочків,
Сповна сідзем рочків і сідзем місячків.
3. Нихто о ній не знав, лем сам Памбіг з неба,
Післал ангеличка, што єй било треба.
4. А душічко моя! чого ти так плачеш?
Чого-же ти плачеш, чого же ти хочеш?
5. А як-же я не мам прегоренько плакац,
Кеди я забила свого отца і мац?
6. А душічко моя: ци-с ся спевідала,
Ци-с Христове тіло вірні приїмала?
7. А ангеличку мій: і ся сповідала,
І Христово тіло вірні приїмала.
8. А душічко моя: їм ся мі крижелец[2]),
Підеме до раю, до Божого раю.
9. Там ми, там будеме по раю ходити,
Там ми сой будеме все Богу молити.

28.

Ей не зато я співам, ей бим весела била.
Ей але зато співам, ей бо смутне серце мам.

29.

Ой не позерай на мя, та кой[3]) не підеш за мя,
Та позерай на того, ой що підеш за нього.

30.

1. Посмотр, дзевча, посмотр, на суху тополю,
Ей як буде зелена, будеш моя жена.

[1]) = гарний. [2]) = крилець. [3]) = коли.

2. Порахуй мі, Янчік, тівко зьвізд на небі,
Ей як мі порахуєш, та піду за тебе.
3. А деж ти, дівчатко, розуму набрало,
Ей же ти мі так дораз одповісти знало?
4. Деж бим го набрала? Милий мі Панбіг дав,
Ей жеби ти си з мене сьмішки не виробляв.

31. а.

1. Спалиби мі, спали, мої чорни очи,
Бо ся не виспали та той третьой ночи.
2. Бо ся не виспали, милого чекали,
Чекали милого до рана білого.

31. б.

Дай-же мі, дівчатко, што-с мі обіцяло.
Червене яблочко, зелене-с мі дало.

32.

1. Вершком іду, коня веду,
Долинками волки жену.
2. Хто би не мав, давбим му два,
Бо мі з нима велька біда.

33.

1. Казала ми мати орішеньки рвати,
Висока ліщина, не можу дістати.
2. Впало мі яблочко з конара до гати,
Подь ми го, миленький, до ручок подати.
3. Пасут гуски, пасут, травку собі скубят,
Що-ж я тому винна, же мя люди люблят?
4. Пониже Кишковец зелений ядловец,
Дай ми, дзевча, ручку, бо я з Мигальовец.
5. Кед ти з Мигальовец, а я з Гуменного,
Не дам тобі ручки, бо я мам иншого.
6. Вербуют, вербуют гусаре на коня,
Тай я ся звербую, фраєречко моя.
7. Вербуйце, вербуйце, сами вербованци,
Тай я ся звербую на два, на три танце.
8. Пониже горбочка желена отава,
А горбаньски дівки, як найкрашша пава.
9. Пониже горбочка желена коприва[1]),
А горбаньски хлопці, сама біда крива.
10. Цісарю, цісарю, на што нас вербуєш?
Мало-сь жита посяв, чим нас вигодуєш?
11. Не бойцеся, хлопці, великого гладу,
Посяв цісар жита велику загpаду.
12. Гаю-же мій, гаю, я тя вистинаю,
Бо ми ся до тебе сьпіванки ховают.
13. Матко моя, матко, приберай ня гладко,
На кожду неділю, як червоне ябко.

[1]) = кропива.

34.

1. Не буду лен брала, ани пристирала,
   Бо мі моя мама вечерю не дала.
2. Беру лен, беру лен, велька роса на нем,
   Пішов мій миленький, і я піду за нем.

35.

Гей подобали мі ся на гаренді жиди,
Ей арендарка сліпа, ей арендар не видит.

36.

Ей мамо моя, мамо, продай тоту краву,
Ей ней я ї не воджу до гаю на траву.

37.

1. Ей заграй мі, заграй тот остатний танец,
   Ей моїй веселости неска вечер конец.
2. Ей весіля ся кончит, біда ся зачинат,
   Ей пані млода плаче, же ту не витримат.
3. Ей не зато я плачу, же з нім треба спати,
   Ей лем я зато плачу, же му треба дати.
4. Ей власи мої, власи, мої жовти власи!
   Ей юже-м вас продала за фалат ковбаси.

38.

Ей співалабим собі, шугаю, й о тобі,
Ей але ти фалечний[1]), позераш по собі.
Вар. 23, 204

39.

1. Ішло дівчатко по воду, по воду
   І през зелену ограду, ограду.
2. Оно водичку не брало, не брало,
   Лем до домоньку вертало, вертало.
3. Гей отец, отец, старий жид, старий жид
   А зза ной мі гори височкой, височкой
4. Виходит зза ней златий криж, златий криж,
   А на тім крижу сам Хрістос, сам Хрістос
5. І во срибернім пасочку, пасочку
   І во терновім віночку, віночку.
6. „Товдий я тому йуверим, йуверим,
   Як варена каша на мисці заквитне,
   И печений каплун на столі засьпіват“.
7. Ище він тото не вирюк, не вирюк,
   А варена каша на мисці заквитла,
   А печений каплун на столі засьпівав.
8. А старий тот жид стовпом став, стовпом став,
   И так буде стояв до суду судного,
   до віка вічного.

[1]) = фальшивий.

40.

1. Ей ючка, ючка[1]), ючка зелена,
   Ей пасла, пасла дівча еленя.
2. Не бив то елень, била то серна,
   Чекай, дівчино, три рочки на мя.
3. Я би чекала рочек, пів друга,
   Ти би мя не взяв, ганьба би била.
4. Ганьба би била моїй родині,
   Што я зостала в велькой подлині.
5. Ганьба би била моєму лицю,
   Што я зостала старов дівицю.

Врабель: Р. Солов. ст. 55. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 181. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 241, ч. 115.

41.

1. Вечюр юж мі вечюр, юж мі 'д вечерови,
   Гонит мій миленький волки 'д кошарови.
2. Гонит то він, гонит, і батіжком пукат,
   А його миленька під облачком слухат.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 161, ч. 97; 164, ч. 106.

42.

1. Куми мам, куми мам, што їм дам, што їм дам?
   Дам їм палюнечки, пийте-же, кумечки!
2. Куми мам, куми мам, што їм дам, што їм дам?
   Зотну їм каплуни, дам я своїм кумам.

43.

1. Жеби ти знав, Янчік, як мя болит пальчик,
   Ой навертавбис воли із гори, із доли.
2. Сама-м навернула, на траву-м сой сіла,
   Под же ґу мі, миленький, штос бим ти повіла.

44.

1. Ой зашли зашли з неба ангели,
   Глядаючи сой Панни Марії.
2. Нашли они ї в святім косцелі
   І там она кляче при Божім целі
3. На ручках тримат сина свойого,
   Ісуса Христа, Пана нашого.
4. Хто тоту пісню три рази співат,
   Седемдесят гріхів зо себе змиват.
5. Ой змиват, змиват, назмивающе,
   Допомож нам, Боже, Боже всемогущий.

45.

Шуміла долина, ей і шуміти буде,
Плакало дівчатко, ей і плакати буде. **Вар. 259.**

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 177, ч. 34. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 84. — *Kolberg*: Pok. II, 60, ч. 78.

[1]) = лучка.

46. а.

1. Ай роскоши мої, так-сте мя минули,
Як тоти квіточки, што на яр квітнули.
2. Квітнули, квітнули і квітнути будут,
А мої роскоши били, юж не будут.

Люд.: Етн. Зб. XXII, ч. 1450.

46. б.

Чудуются люде, де я ся напила,
А я в свого кума на гостині била.

47.

1. Пані млада наша поімала пташа,
Поімала двоє, чубити обоє. (2)
2. Дружба я си, дружба, бідна моя служба,
Три дни-м овес косив, што мя дружбиц просив.
3. Дружба я си дружба цілому весілю,
Тримайте мя, дружки, бо ся вам оженю.

48.

1. А Боже мій, Боже, што я наробила?
Люде по вечері, я я не палила.
2. Ани-м не палила, ани не запалю,
Милий ся мі женит, а я в велькім жалю.

49.

1. Любуй-же мя, хлопку, в стодолі на снопку,
Любуй-же мя пильно, бо мі в ножкі зимно.
2. Любуй-же мя любуй, лем мя не видавай,
Як придеш до корчми, близько мя не ставай.
3. Близько мя не ставай, палюнку не купуй,
На танец мя не бер, бо з тобов не піду.
4. Палюнку пиц будеш, бо є качмарова,
А на танец підеш, бо-с фраірка моя. Вар. 266.

50. а.

Ей як я сой заспівам, ей красні примилені,
Аж ся мі розовют тай під бучком корені.

50. б.

1. Ей пасалам, пасала ей волки по поточку,
Але юж не буду ей од нового рочку.
2. Ей зазуленько сива, ей де-ж будеш кукала,
Кой-ем ти на бучку ей вершечок зламала?

52.

1. Ей дівчатко, лелія, легни там, де і я,
Ей легай на лавочку попри моім бочку.
2. Ей якби я легала попри твоім бочку,
Ей не ходилаби я в зеленім віночку.

53.

1. А на Яна, на Яноньки
Горіла нам собітонька.

2. Як горіла, так палала,
Баба кабат стелепала.
3. Не могла го одопрати,
Мусіла го порубати.
Вар. 588 аб.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 12, ч. 20. VI.

54.

1. Хто то там пукат, хто то там дзеє?
Іди ти слуго, отвор му двери.
2. А кед велький пан, піду ґ нему сам,
А як жебрачок, то я юж му дам.
3. Ни не жебрачок, ни не велький пан,
Лиш окрутна смерть юж іде ґу нам.
4. Смертичко-ж моя, де же-с ходила?
Велького-с пана на суд водила.
5. Смертичко-ж моя, перепуст мі то,
Дам я ти сребро і злато за то.
6. Не хцу я срібро, не хцу я злато,
По што-м зеслана, лем я беру то.

55.

1. Ой співаночки мої та складани, складани,
Ой што-м сой наскладала та біля свойой мами.
2. А співаночки мої, та вельо вас, вельо вас,
Ой ви мої, ви мої, тай а я ваш, а я ваш.

56.

1. Ой черешня, черешня, ой на черешні бобок,
Ой чем ся не йоженит та дешняньский паробок?
2. Ой ци соли не має, ей ци муки жичає,
Ей ци любе дзевчатко ей по селі глядає?

57. а.

1. Виберайся, Марисю, виберайся з нами,
Вшитки свої злости прилож каменями.
2. Кед я іх прикладала, они ся двигают,
Який же то велький жаль, як ся виберают.

57. б.

1. Требаби нам, треба зо два ґарці вина,
Жеби ся сходила до стільця родина.
2. До стільця сідати, родини не мати,
Зийдь, матусю, з неба, бо тя ту днес треба.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 186—187.

57. в.

1. Ідеме, ідеме з гори до долини,
Ідеме глядати той новой родини.
2. Ідеме, ідеме, дражку не знаєме,
Добри люди знают, та нам повідают.
3. Вершком, мила, вершком, а я піду крайом,
Там ми ся зийдеме під дзеленим гайом.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 41, ч. 91. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX. 65, ч. 26.

57. г.

1. Не будеме їсти, не будеме пити,
Покаль нам не дате, пошто-сме ту пришли.
2. Пришлисме ту, пришли по білу Єлену,
По білу Єлену, Ваньови по жену.
3. Требаби нам, треба стільця широкого,
Бо наша Марися роду великого.
4. Билаби з ня била премилена свашка,
Жеби мі стояла перед ґембом фляшка.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 29, ч. 63. — *Головацький*: Н. п. III, в. 2, 387, ч. 1; 373, ч. 3. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 190.

58. *α*)

1. До косцела єдно, а з косцела двоє,
Твоє, пані-матко, твоє обидвоє,
2. Дайте-же нам, дайте, што нам мате дати,
Бо ми ту не будем на дармо стояти.
3. Дайте нам випити хоц по два келішки,
Будеме співати кажда на пребіжки.
4. Дайте-же нам, дайте палюнечки з медом,
Будеме співати сяду горі ледом.

Ф. Колесса; Н. п. з Підкарп. 41. ч. 91. — *Головацький*: Н. п. III, в. 2, 429. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 183; 187.

58. *β*)

1. До стільця сідати, мамічки не мати:
Зийдь, мамічко, з неба, бо тя тераз треба.
2. Не така я шумна, яка я полюбна,
Не така я ґречна, яка я фалечна.
3. Фалечний ти шугай, фалечни очи маш,
Ани капки керві справедливой не маш.
4. Фалечний ти шугай і твої очата,
Лем би позирали, де шумни дівчата.

58. *γ*)

1. Ей кеби ся моя зволя навраціла,
Драгимі пінєзьмі бим ю заплла ціла.
2. Але ше мі моя воля не навраці,
Драгима пінезьмі я ю не заплацім.

59.

1. Далас мя, мамусю, за ліс, за дубину,
Жебим не ходила до тя на гостину.
2. А я ліс перейду, а дубину мину,
А до тя, мамусю, на гостину прийду.
3. Далас мя, мамусю, за трету границу,
Жебим не ходила до тя на жентицу.
4. Я трету границу з далека обийду,
До тебе, мамусю, на гостину прийду.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 53.

60.

1. Ей моя фраїречка та била мі на мисли,
Ей як-сме од Угеля та ґу Кошипям ішли.
2. Ей познам тя, миленький, та познам тя по кріку,
Ей як займеш волойки та на мою пасіку.

61.

Та зелене, зелене, та коло зеленого,
А мій милий на луце, гей і конички його.

62.

1. Млинарю, млинарю, зробю я ти шкоду,
Вийду на ярочок, загачу ти воду.
2. Воду ти загачу, мірки ти одберу,
Я тебе, млинарю, зо млина вижену.

63.

1. Не буду, не буду дробний овес косив,
Піду до Сяночка, буду шаблю носив.
2. Не буду, не буду на кошарі спала,
Бо ся бою зради білого шугая.
3. Шугаю, шугаю, про тебе ня лают,
Ой найбарже втоди, як коршмі заграют.

Вар. 212.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 197.

64.

1. Бабо, ґамбу тримай, мене не заривай,
Бо я ти голова, цить! сидь тихо, як сова.
2. Бабо, ґамбу тримай, мене не заривай,
Бо я ти за пана, цить! сидь тихо, кохана.

65.

1. Пані млада наша, де-с діла венец?
Ходилам ся мити, впал мі на ярец.
2. Доставай, доставай правов ручков до дна,
І ти го достанеш, як го будеш годна.

66.

Здушив я ся, здушив[1]), хто-же ня повтерат?
Тото дівчаточко, што на ня зазерат.

67.

Ей овце моє, овце, ей ней вас пасе, хто кце,
Я вас пасау не буду, ей бо на войну піду.

68.

1. Ей там на горі вишня, ей чом-же не черешня?
Ей кой-єс мя полюбив, ей чом-же не береш мя?
2. Ей мала я фраїра ей як єдного пташка,
Ей ззіла мі го, ззіла ей сусідова качка.

[1]) = зігрівся, спітнів.

3. Ей сусідо, сусідо, та звари тоту качку,
Ей бо мого фраїра та зїдят до остатку.
4. Ей ходилам по лозі та збиралам пінязі,
Ей назбиралам копу, та далам свому хлопу.
5. Ей паробок за бок та дівча за-три-злати,
Ей кед го схоче взяти, та мусит скельтувати[1]).

69.

Та де-ж тота йовечка, што перед водила?
Ей пішла до избочи, скала єй забила.

70.

1. Ей маластівский варош бодай терньом зарос,
Ей пантнянске селечко ей билоби местечко.
2. Ей Пантничка, Пантничка, округле селечко,
Ей кеби не Маґура, ей билоби местечко.
3. Ей югасе, югасе, ей де сут твої овци,
Ей бо тя освітило ей при фраїрці сонце.
4. Ей при фраїрці сонце, при дівчатку місячок,
Ей плаче югас, плаче, та плаче неборачок.

71.

1. Ей неска-м ту, неска-м ту, ой на ютро гет іду,
А на позаютро на шиф сядац буду.
2. Ей на шиф сядац буду, ой горко плакац буду,
Гамерицким дзевкам сервус давац буду.
3. Ей дзевчата дзевчата, ей йа як ви ся мате,
Же ви ани одна фраїра не мате.

72. *α*)

1. Йа знала я, знала співаночки з рана
Ой тепер ґ вечерови, та-м позабивала.
2. Жалаби я, жала тот богатий вівсик,
Ой жеби мі вивили той осени вінчик.
3. А як не в осени, то хоц на мясниці,
Ой ней мі не рахуют рочки парадниці[2]).
4. Йа рочку мій, рочку, який-єс мі цежкий,
Ой йа так мі ся видит, што-с мі настав шестий.
5. Йа рочку мій, рочку, який-єс мі длугий,
Ой йа так мі ся видит, што-с мі настав другий.
6. Заспівай сой пташку в тім зеленім ляску,
Ей досц-ем ся наспівав, як ся ліс розвивав.

Вар. 590. стр. 3.

Врабель: Угр. рус. сп. ч. 684.

72. *β*)

1. Гварила кобила, як ішла до ліса,
Ой не буду ти тягла, бо-м не їла вівса.
2. Не буду ти тягла гута[3]) зеленого,
Ой бо-м не їла вівса йаниниякого.

[1]) = віно дати, заплатити (?) [2]) = дівки. [3]) = дерево із зломаним верхом (?)

3. Я ти не дам вівса і тягнути будеш,
Ой плюну меже очи нещаслива будеш.

72. *γ*)

1. Мій муж в Гамерице вугля си приберат,
Ей а я сама дома, тримам си фраїра.
2. Тримай собі, тримай, шак я ті не сперам,
Ей шак я ся до дому до тебе не зберам.

73.

1. Ой гаїку зелений, та загаїли мі тя,
Ой моя фраїречко, ой одобрали мі тя.
2. В яворовім крячечку стратилам я хустечку,
Подте, хлопці, глядати, може ся вам придати.
3. Ой там на горі вишня, ой чом-же не черешня?
Ой докля-с мя любував, ой чом-же не береш пя?

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 72, ч. 90.

74.

1. Оддай мі, дівчатко, ой што-с мі обіцяло,
Червене яблочко, ой зелене-с мі дало.
2. Ти мі обіцяло, ой што найчервонійше,
Ти мі тото дало, ой што найзеленійше.

75. *α*)

1. Козаре, козаре, ой де ви кози пасли?
Стратилам віночок, ай чей-сте ви го нашли?
2. Не нашли, не нашли, лем єго-сме виділи,
В потоці на луці, ай там го кози зїли.
3. Козари, козари, ай де ви кози пасли?
Стратилам перстенок, ай чей-сте ви го нашли?
4. Не нашли, не нашли, а лем-сме го виділи,
В потоці на луці, ай в милого на руці.

Roger: p. l. pols. ч. 232. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 197. — *Врабель*: Р. Сол. 155. — *Головацький*: Н. п. II, 222, ч. 24. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 66 і 102.

75. *β*)

1. Іде доч[1]), іде доч, ай іде доч дрібненький,
Плачут мої вочка, ай за тобов, миленький.
2. Іде доч, іде доч, ай на каменю ся сіє,
До мене миленька ей з далека ся сьміє.
3. Іде доч, іде доч, ай по листочку шустит[2]),
Повідат миленька, ай же ся ня не пустит.
4. Кед ся ня не пустит, та найже ся ня тримат,
Як буковий листок, ай коли ся развиват.
5. Доч іде, доч іде, мой милий пріч іде,
Доджику, хтаймийся[3]), ей мой милий, вернися!

[1]) = дощ. [2]) = шелестить. [3]) = перестань падати (?).

75. γ)

1. Не будем, не будем той дрібний овес косиц,
   Пойдзем до Вуйгеля жовту шаблю носиц.
2. Плакала мамічка, ой плакала сестрічка,
   Же ми ся блишала ой на боку шаблічка.
3. На боку шаблічка, ой на плечах карабин,
   Уж я тя, мамічко, тот рок лем зохабим.

75. δ)

1. Люби же ня, люби, дівчино нещесна,
   Бо як ти не будеш, то буде твоя сестра.
2. Як не твоя сестра, то сестрина дівка,
   Мусит все ми бути в тім роді миленька.
3. Дзевчино, дзевчино, червона калино,
   То ми ся на тебе призерати мило.
4. Дівчинонько моя, не дуже меш поля,
   То ся не вробит ай біла ручка твоя.
5. Кракали гаврани в долині над нами,
   Пискают воробце: не бойце ся, хлопце!
6. Темна ночка, темна, ни кус[1]) невидома,
   Пішовбим до милой, та не знав, ци є дома.

76.

Ой діти мої, діти, ой як-сте ня обсіли!
Ой мавєм корец бобу, ой і то-сте мі ззіли.

78.

1. Вийдь же, ґаздине, до нас, одбер віночок од нас.
2. Не вийдеш си го купіц, пуйдземе ци го препіц.
3. За горку паліночку, за сладку медовечку.
4. Такий наш віночок красний, як на небі місячок ясний.
5. Тівко в нім ест клосочок, як на небі зьвіздочок.

Головацький: Н. п. III. в. 2, 435, ч. 9.

79.

1. Мамцю моя, мамцю, куп-же мі румянцю,
   Ой жебим румяніла, як піду до танцю (2).
2. Дармо, дівча, дармо, не будеш ня мало,
   Ой дармо-с своє личко виштафіровало.
3. Виштафіровало, вималювац дало,
   Ой дармо, дівча, дармо, не будеш ня мало.
4. Дармо, дівча, дармо, запрягло-с ся в ярмо,
   Ой юж ся не випряжеш, аж до гробу ляжеш.

Врабель: Угр. рус. спів. ч. 326.

80.

Не тота мі кавка, што по полю кавкат,
Ей лем мі тота кавка, што по коршмах здравкат.

¹) = ані трохи; кус = кусник.

81.

1. Била любость, била меджи нами двома,
   Юж така не буде меджи десятьома.
2. Ладна я сой, ладна, але не парадна,
   Сут ту парадніши, але не ладніши.

82.

1. Ей наш милий Боже, ей змилуйся надо мнов,
   Станулам на камінь, ей звинувся підо мнов.
2. Звинувся підо мнов ей в глибоку долину,
   Боже мій любенький, ей юж я там загину.

83. а.

Жеби не та гора, не гамувавби я,
Жеби не то дівча, не любувавби я.

83. б.

Не тота мі мати, што мя виховала.
Але тота мати, ей што мі дівча дала.

83. в.

Ой не тота, не тота зелена, не тота,
Юж ня поминула ой од милой доброта.

84.

1. Сьвітий, Боже, сьвітий жеби скоро день бив,
   Жеби я увидів, ей в котрім я домі бив.
2. Чи в тим мурованим, чи в тим мальованим,
   Чи в тим на брежечку, ей де мам фраїречку.

Вар. 210.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 75, 125.

85.

1. В зеленім гаю древко рубают,
   До нашого двору трісоньки падают.
2. Падают велики, падают мали,
   Хто-же їх позбират? Тото дівча шварне.
3. Як їх позбираш, накладеме огня,
   Випер мі кошулю в суботоньку додня.
4. Ей як випереш, та то єй висуши,
   Підеме на танец, на той видуманец.
5. Йа бо на тім танці, на тім видуманці,
   Каждий там танцує то з Ганцьов, то з Марцьов.
6. І я би таньцував, нужкі бим вербував,
   І Ганцю і Марцю на танец бим волав.
7. Подь зо мнов на танец, ктура перко дала,
   Йа ти стій на стране, што-с мі обіцяла.
8. Ти мі обіцяла, але-с мі не дала,
   Сріберний перстенец з мізельного пальця.
9. Я ти обіцяла при каменной студні,
   При каменной студні, кой єм воду брала.

86.

1. Співаночки мої, де-ж я вас подію?
Ей піду до лесика, там я вас посію.
2. Будут сой дівчата на траву ходити,
Ей будут сой по єдній з ліса виводити.
3. Не зналам, не знала, кому-м ґамби дала,
Ей тото било в ночи, то-м го не познала.

В. Гнатюк; Коломийки І. Етн. Зб. XVII. 143, ч. 1558—1566.

87.

1. Ей на горбочку церков, ей ксьондз казаня каже,
Ей йа лем мі не повіст, ой з ким мі главку звяже.
2. Ой повідавес милий, гой же будеш писати,
Ой будеш рибки просив, ой листи доношати.
3. Ой йа вишла я на міст, ой єдна рибка ішла,
Ой Боже мій любенький, ой лист мі не принесла.
4. Ей несла вона, несла, ей будеш си читати,
Ой йа лем ти си будеш ой прегорко плакати.

88.

Паслаби я воли, але юж не сама,
З тобом, Янчік, з тобом, під зеленим щобом.

89. — vide 284, 430, 602 бв.

90. а.

1. Ой пониже селечка ой густа брезенечка,
Ой што єй насадила ой моя фраїречка.
2. Ей, она си садила, а я єй ямкі копав,
Ой бо я єй передом ей за сім рочків кохав.
3. Ей любивем єй вірні, ей юж не буду певні,
Ей не една мі ночка ей перейшла даремні.

90. б.

1. Ей йа люлю мі, люлю, ой під зелену дулю,
Ей дуля ся розвиє, ей дітину прикриє.
2. Ей дуля ся розвиє зеленим листочком,
Ей дітину прикриє ей синим покривочком.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 37, ч. 1.

91.

1. Ой маю я, маю на серденьку жалю,
Але я го, Боже, на верх не видаю.
2. Як би я го, Боже, на верх видавала,
Давно би я, давно в чорні земли спала.

92.

1. Ой одпровадивбим це, дзевчатко, до дому,
Ей кобис било мое, а не леда кому.
2. Ой забили, забили голубка на лесе,
Ей а кто же мі з нього перечко принесе?
3. Ой як я дтадзель пойдзем, закачам колечко,
Ой зоставай здорова, моя фраїречко.

93. *α*)

1. Ой, подме-же ми, подме, ей з мадярского краю,
А бо на нас Мадяре ей криво позирают.
2. Ей йа не так Мадяре та як і Мадярчата,
Ей подме-же ми, подме та волянски дзевчата.

93. *β*)

1. Кумочко, кумочко, ей красну жену мате,
Подте лем до мене, ей яка біда в мене.
2. Корову не здоїт, ей бо ся хвоста боїт,
Хліба ми не спече, ей бо ей з носа тече.

94.

1. Ей ани тото кресня та не буде мац щестя,
Ей як му кресна мати та не буде співати.
2. Ей ани тото кресня ей веселе не буде,
Ей як му кресна мати ей співати не буде.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 46, ч. 101.

95.

Боже мій любенький, який я маленький!
Ей жеби дощик пішов, то би я підойшов.

96.

Оженивби я ся, маю на то волю,
Але ґаздованя, того я ся бою.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 71, ч. 80.

97.

1. Пасло дівча тай гусоньки
Коло білой дороженьки.
2. Там фурмане тай їхали,
Тай они го поімали.
3. Як они го поімали,
До коляски го всадили.
4. До коляски го всадили,
Качмаречці заставили.
5. За сто златих за червених,
За перстенец за сриберний.
6. Вандрували триє братя
З Собінова до Дрінова[1]).
7. З Собінова до Дрінова,
До дрінівской качмаречки:
8. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша люба шинкаречко!
9. Винес же нам гальбу вина,
Гальбу вина, жидель[2]) пива.“
10. Она сама не винесла,
Білим чадом їм вислала.
11. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша люба шинкаречко!
12. Ци то твоє власненькое,
Ци то твоє служебноє?“
13. — „Ни то моє власненькоє,
Ни то моє служебноє.
14. — Лем єст в мене заставлене
За сто златих за червених.
15. — За сто златих, за червених,
За перстенец за сриберний“.
16. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша люба шинкаречко!
17. Позволь нам з ним нічку спати,
Вернеме ти триста златих“.
18. — „Ілюсь, Ілюсь, красна дівко!
Засьвіт сьвічу тай воскову!
19. — Засьвіт сьвічу тай воскову,
Идий постель постіль свою“.
20. Она постіль не стелила,
Лем барз горенько плакала.

---

[1]) Собінів на півд. захід від Бардієва, на Закарпаттю.
[2]) Жидель = пів кварти, нім. Seidel.

21. „Ілюсь, Ілюсь, красна дівко!
Чом ти плачеш барз так гірко?“
22. — „Ой плачу я, маю чого,
Збавите мя вінка мого.
23. — Вінка мого зеленого,
Личка мого румяного.
24. — Личка мого румяного,
Дрічку мого тоніцкого.
25. — Дрічку мого тоніцкого,
Стану мого дівоцкого“.
26. „Ілюсь, Ілюсь, красна дівко,
Не плач, не плач барз так гірко!
27. Не плач, не плач барз так гірко,
Лем ти повідж, скадз-ес родом“.
28. — „Я є родом з Собінова,
З Собінова млинарьова“.
29. Я при дразі гуси пасла,
Там фурмане тай їхали,
На віз мене вируцили.
30. — На віз мене вируцили,
Наметов мня притруцили.
31. — Наметов мня притруцили,
І ту мене заставили.
32. — За сто златих за червених,
За перстенец за сриберний“.
33. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша млада шинкаречко!
34. Тепер даме ми ти знати,
Людзки чада заставляти!“
35. А взяли єй за рученьки,
Вивели єй на лученьки.
36. Ручки, ноги з'одтинали,
З глави очка звинимали.
37. З глави очка звинимали,
Сроками, вронам розметали.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 132, ч. 25. — *Головацький*: Н. п. I, 73, ч. 28. — *Bartoš-Janáček*: ч. 116. — *Roger*: P. l. pols. ч. 132. — *Kolberg*: Lud XVI, 292, ч. 477; 217, ч. 20.

98. a.

1. Люляй-же мі, люляй, кед мі маш люляти,
Бо я тебе не мам коли колисати.

98. б. *α*)

1. Колишся мі, колиш, колисочко нова,
Колишу я в тобі білого пахола.
2. Колишся мі, колиш, колисочко сама,
Жеби я си пішла до роботи з рана.
3. Колишся мі, колиш, колисочко сама,
Бо як ти не будеш, та буде скланяна.

98. б. *β*)

1. Люляй же мі, сину, хоц єдну годину,
Усни-же мі зо дві, даст ти Панбіг добрі.
2. Усни-же мі, усни, великий виросни,
Великий, як і я, білий, як лелія.
3. Колиш-же ся, колиш, колисечко сама,
Жеби я си пошла до роботи з рана.
4. Люлю-же мі, люлю, вшию ти кошулю,
Як не будеш спати, вшию ти кабатик.
5. Люляй-же мі, люляй, лем ся не утуляй,
З той новой колиски до чорной землички.

99. a.

1. Поточе, поточе, зелений поточе,
Як мі ся по тобі ходити не хоче.

2. Ходилам, ходилам, не находиламся,
Зеленого вінка не наносиламся.
3. Йа вінку мій, вінку, як-ес мі ся змінив,
Юж мі ся не будеш на главці зеленів.

100.

Ой сьпівам я си, сьпівам, в мене такий обичай,
Йа хлопці так думают, же я ся їм залипям.

101.

1. Ей калина, калина, хвієся над водов,
А богацкая дівка смієся з худобной.
2. Ей калино, калино, не хвійся над водов,
Ти богацкая дівко, не смійся з худобной.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 158, ч. 85.

102.

1. Люляй-же мі, люляй, колишу я тебе,
А як ти мі уснеш, то я лишу тебе.
2. Колисалабим тя і во дни і в ночи,
Жебим ся по тобі діждала помочи.

103.

1. Забудь, милий, забудь, бо я юж забила,
Бо я лем ті рочок ой фраїречков била.
2. Фраїречком била і ще можу бити,
Женічка не буду, ой можу побожити.

104. б.

1. Ей чиє то дівчатко, ей што на воду іде?
Ей не скоро ся вертат, ей не моє то буде.
2. Ей юж ся мі, мамусю, та з полудня схилило,
Ой дайте-же ня замуж, ей кой ся мі трафило.

105.

Як я си заспівам красні, примилені,
Аж ся мі розовют під бучком корені.

106.

1. Шуміла дзедзина, шумів зелений гай,
Заплакало дзевча, заплакав і шугай.
2. Дзевча заплакало, же ся не видало,
А шугай заплакав, же дівчатко не взяв.

107. a.

1. За гор, сонце, за гор, за зелений явор,
За явор зелений, де мой примилений.
2. Кошуленька ценка, шила єй миленька,
Під бучьком, під грабом зеленим єдвабом.
3. Як єй вишивала, горко заплакала,
Бодай била я тя, милий, не зазнала.

107. б.

Подме на орішки, моє любе серце,
Тобі дам лупочку, сама ззім ядерце.

108.

1. Ей кед ня, мамцю, рада маш, (2)
Ой попродай воли й коні, викуп же ня з неволі.
2. Ей а хоцбим попродала ей а своє вшитко стадо,
Ей то я тя не викуплю, ей моє любе чадо.
3. Ей моя мамцю премила, ей чом ти мене не била,
Ей кой ти добре виділа, же я маю фраїра?
4. Ей фраїречко нещесна, ей до чого-с мя принесла?
Ей до ничого доброго, лем до желю велького.
5. Ой завербуйся, завербуй, ой отця матки не жалуй,
Ой отця матки, родини, ой завербуйся, мой сину.

109.

1. Горе, рибко, горе, горе бистром водом,
Ци-ж ми розлучени, моя мила, з тобом?
2. Дай, качмар, палюнки, бо фраїрка іде,
Ани ся не звідуй, што ти за ню приде.
3. Єдну мі так даєш, другу мі борґуєш,
А третю си, жиде, на стіну малюєш.

Головацький: Н. п. І, 337, 180.

110.

1. На високій горі сніжок ся біліє,
Де ся моя мила ей на зиму подіє?
2. Збудую ей хижу з тесаного древа,
Ище ей донесу, ей што ей буде треба.
3. Ішлам в Гамерику без то вельке море,
Ей не виділам ліси, ани жадно поле.

Врабель: Р. Солов. ст. 51. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 69. — *Головацький*: Н. п. Ш, в. 1, 401, ч. 138.

111.

1. Гей довов[1]) мі довов, там довов далечко,
Стоїт мі там, стоїт корчма мурована.
2. А в тій ми корчмичці дванатцет збуйничків,
Дванатцет збуйничків, а рідних братичків.
3. Медже нима пиє угерска попадя,
Барз сой красні співат і горенько плаче.
4. „Попадю, попадю, угерска попадю!
Чом так красні співаш і горенько плачеш?“
5. — „Ой плачу я, плачу, бо я маю чого,
Бо я зохабила попа молодого.
6. — Попа молодого, попа молодого,
Попа молодого, синонька малого“.

[1]) = долоу, долі.

7. Стали они собі радоньку радити,
Радоньку радити, де попадю діти.
8. Таку они, таку радоньку радили,
Радоньку радили, в Дунай ю втрутили.
9. Сред того Дунаю зелена липонька,
А на тій липонці чорний ворон кравчит.
10. А кравчит він, кравчит, аже він викравчав,
То білу рученьку, сриберний перстенец.
11. Принесли они ей пред попів двороньку,
Попик молоденький за столичком сідит.
12. Попик молоденький за столичком сідит,
Книжоньку сой читат, і сина колише.
13. Люляй, сину, люляй, шовкові пелюшки,
Шовкові пелюшки, сриберний повивач.
14. Бо з твойой мамоньки виплила рученька,
Не верне николи дорога мамонька.

Головацький: Н. п.

112.

Кеби так горіла калина, ліщина,
Як горит дівчина, як видит фраїра.

113.

1. Як ям била в Кошицах на балі,
Давали мі пиц вино шандари.
2. Завели ня до новой хижечки,
Легай, дзевча, до той постелечки.
3. Ой, Боже мій, як я ту легац мам,
Кой я стару, недобру мацер мам.
4. Повідж, дзевча, же-с крови доїло,
Тай ся зато довго забавіло.
5. Моя мати добре о тім знают,
Наши крови млека не давают.
6. Поведз, дзевча, правду ти матери,
Же-єс спала з нами на постели.

114 а.

1. Напивбимся води з мурованой студні,
Так я піду отталь, лем земля задуднит.
2. Пасу я си, пасу бички по пасочку,
Юж більше не буду, лем по того рочку.

114. б.

1. Познам тя, миленький, як підеш верхами,
По тім вишиваню білими нитками.
2. Іще ти вишию білим дияментом,
Жебим тя познала межи реґементом.
3. Іще ти вишию білими нитками,
Жебим тя познала межи парібками.

4. Познам тя, миленький, познам тя по ході,
Бо ти си так ходиш, як рибка по воді.
5. Таке моє сорце ціле розжалене,
Як сиве желязо в пецу розпечене.
6. Сивому желязу поможе водиця.
А мені поможе аж чорна землиця.
7. Жалі мої, жалі, як-сте ня зіяли,
Як зимна росиця по зеленій траві.
8. Вітречок подує росицу увалит,
Мої тяжкі жалі ніхто не розгварит.

115.

1. Люлю-же мі, люлю під зелену дулю,
Дуля ся розвиє, дітину прикриє.
2. Дуля ся розвиє зеленим листочком,
Дітину прикриє своїм загловочком[1]).
3. Люляй-же мі, люляй, Панбіг тебе приспит,
Син Божий тя збудить, бо дітину любит.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 37, ч. 2.

116.

1. Як я си заспівам на валаві в ночи,
Як отец почує, то ся розрадує.
2. Вчера неділенька, неска понеділок,
Сіялам пшеничку, зийшов мі барвінок.
3. Подь-же, мій миленький, барвінок скосити,
Бо ти не мам з чого шумне перко вити.

Вар. 554, 205.

117.

1. Зазуленько сива, де будеш кувала,
Ей кед-єс си на бучку вершочок зломала?
2. Буду я си кукац на желеной сосне,
Ей закиль ми на бучку вершочок випросне.
3. Зазуленька кукат, моє серце пукат,
Ей ме чого пукати, не є де бивати.
4. Турица, турица, не піду за Гриця,
Ей піду за Іванка, буде з ня хрестянка.
5. Іванку, Іванку, взяла вода лавку! —
Ей кадиль ми підеме до гаю по травку?
6. Калиночку ламлю, березина гнеся,
Ей чужи жени люблю, своєй не хочеся.
7. Калинка, калинка, калинковий корінь,
Ей де ся родит дівка, волівби там камінь.
8. Висхла вода, висхла, випили єй жаби,
Ей уж ня обрехали присташівски[2]) баби.
9. Вийду на горбочок, запискам в листочок,
Ей познавай, миленька, чий то голосочок?

[1]) = полушка. [2]) Присташівка, - часть села.

10. Спознам тя, миленький, спознам тя по ходзе,
Ей бо ти ходиш, як рибка по водзе.
11. На високей горе травка ся колише,
Ей моя дівчинонька до ня листи пише.
12. Я до ней напишу на рибовім хвосце,
Ей жеби ня чекала на дубовім мосце.
13. Вийду на сбору, стану на солому —
Ей як го нелюбити, кед го виджу з дому?
14. Дівчинонько моя, лем ся не оддавай,
Ей мому ти серденьку жалю не додавай.
15. Конічку мій сивий, будь же ми щасливий,
Ей як піду на войну, жеби ня не вбили.
16. Широкий ярочок, я го перескочу,
Ей червоні чежемки, я їх не замочу.
17. Широкий ярочок, а бистра водічка —
Ей чом си не напоїш, миленька, конічка?
18. Я го не напою, бо я ся го бою,
Ей бо то кінь неукий, вирве ми ся з руки.
19. Люди вечеряли, спати полягали,
Ей а ми, небожатка, пальці постручали.
20. Спийте, люди, спийте, нам ся не противте,
Ей ми з ужну[1]) ідеме, співати будеме.
21. Не бойтеся, хлопці, добрий рок настане,
Ей за червоне ябко дівчатко дістане.
22. За червоне ябко, за фалаток[2]) грушки,
Ей дістане дівчатко і білі подушки.
23. А у нашой керти[3]) грушка конарова,
Ей ходит на ню, ходит Євка сусідова.
24. Почкай же ти, Євко, даш ти два таляре,
Ей же ти поломала на грушці конаре.
25. Заплачу, заплачу той горнец горівки,
Ей не хочу, не хочу той богацкой дівки.
26. Бо богацка дівка не хоче робити,
Ей навяже коралів, каже ся любити.
27. Хлопец я си швидкий, не бою ся битки,
Ей де ся хлопці биют, я за пец ся крию.
28. Хлопец я си хлопец, маленька хлопчина,
Ей схочу, перескочу богацкого сина.
29. Хлопец я си хлопец, годував ня отец,
Ей годувала матка, цісар до остатка.
30. Пискай, пташку, пискай в желеной брезинє,
Ей што ми Бог обіцяв, нігда ня не мине.

Головац. Н. п. II, 225, ч. 40.

118.

1. Скаравес ня, Боже, скаравес ня дуже,
Ей давес мі такого, ей што обручі струже.

[1]) = живо за Бескидом. [2]) = кусник [3]) = город, сад.

2. Што обручі струже і пішалки вертит,
Ей скаравес ня, Боже, ей аж до самой смерти.

119.

1. Госа, хлопці, до ряду,
Пропіеме коляду!
2. Жена дома з дзецямі,
А я пію з хлопцямі.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 188.

120.

1. Тече вода, тече з кичери до села,
Вшитки люди смутни, лем я сой весела.
2. А буцяк мій, буцяк, буцяк росохатий,
Малам трох фраїрів, жаден не жонатий.
3. Хотів мі ся єден фраїр йоженити,
Не дай му ся, Боже, дівча допросити.

121.

1. Гей в лісі черешенька, гей верхом зелененька,
Гей попри добрім мужі гей жена молоденька.
2. Гей розвивайся, бучку, а з верха до кореня,
Йа не була, й не буде йа з фраїречки жена
3. Гей з фраїречки жена, гей а з фраїра ґазда,
Гей не була й не буде гей ніґда тому правда.
4. Наверни, мила моя, гей волоньки од леса,
А ней ся наша любост ей марно не розтресат.

122. а.

1. Ой Боже мій, Боже, примилений Боже,
Юж мі ся дзевчатко нагодзиц [1]) не може.
2. Нагодило мі се не по моїй воли,
Як на не попатрю, аж ня главка болит.
3. Подумай си, дівча, сідячи на лавці,
Што будеш робило в старій порохнавці?
4. Ружелойки [2]) воли, на всіх штирох дзвінки,
Вижену на валав [3]), як парадне дівки.
5. Парадний паробок, парадне бочкори [4]),
Парадна дзевечка дверка му отворит.
6. Ти Янічку верний, не черкай мі дверми,
Обейдь наоколо, не бійся никого.
7. Так я отталь піду, якбим ту не била,
Тілько мі жаль буде, же-м ся наробила.
8. Ой і ту би мі бити і домів би піти
І сіно би класти і волойки пасти.
9. Волойки не пасла і сіно не склала,
Пришла чорна хмара, сіно мі залляла.

[1]) = знайти. [2]) = червоні. [3]) = село. [4]) = ходаки, чоботи.

122. б.

1. Жально мі тя, жально, моя мила, жально,
Же тя не виділи мої очка давно.
2. Дармо, любцю, дармо, даремна робота,
Юж мене не знесе на тебе й охота.

122. в.

1. Гора моя, гора, хто ня на ню волав?
Волав ня милий мій, ей Боже мій любий.
2. Напивбимся води, рибка по ні ходит,
Любивбим дзевчатко, невіста ня зводит.
3. Долина, долина, верхом яворина,
Повідав миленький, жо-м му починила.
4. Я ти не чинила, ани моя мати,
Тота ти чинила, што-єс ей мав взяти.

Гнатюк: Етн. Зб. IX. 175, ч. 122. — *Ф. Колесса:* Н. п. з Підкарп. 63, ч. 133.

123.

1. Ой верше мій, верше, мій дзелений верше,
Ей юж мі так не буде, як мі било перше.
2. Бо перше мі било, барз мі добрі било [1]),
Ей од свойой мамусі не ходити било.
3. Не ходити било, кадиль я ходила,
Ей не любити било, кого я любила.
4. Не ходити било горами, стежками,
Ой не любити хлопців з чорними очами [2]).
5. Янічку, презлато, чом до нас не ходиш?
Ей ци ся мами боїш, ци о мя не стоїш?
6. Мами ся не бою, а о тебе стою,
Ей лем ся преокрутні злих язиків бою.
7. Бо тоти язики остри мечи мают,
Ей порубат, посіче, а кров не потече.
8. А ти мій миленький, тодиль буду твоя,
Ей як на нашім столі виросне тополя.
9. Тополя виросне, маєра заквітне,
Ей тогди моє серце до твого прилипне.

Вар. 126: [1]) гуляти сой било. [2]) Не любити било з чорними йочками.

124.

1. Ей йа Боже мій, Боже, ей змилуйся надо мнов:
Ей стала я на камінь, ей покотився зо мнов.
2. Ей камінь ся покотив, ей скала ся зламала,
Ей а я небожатко сиротов ся остала.
3. Ей сирота без ойца, ей горша без матери,
Ей хто сиротов не бив, ей сироті не верит.
4. Ей я сиротом била, ей сироті-м верила,
Ей бодай ся сироті ей земля проступила.

5. Ей земля проступила, ей небо отворило,
Ей жеби ся спроті ей житя скоротило.

125.

1. Зазуленька кукат, моє серце пукат,
Зазуленька в гаю, моє серце в жалю.
2. Зазуля кукала, правду повідала,
Же я там не буду, де-м ся виховала.

126. vide 123.

127.

Співалабим яку, та не знам нияку,
А ледаяку, та волю нияку.

128. а.

Ей з єдней страни вершка ей гавран воду пиє,
А з другой страни вершка жена мужа биє.

128. б.

1. Ей а там за горов ей гавран воду піє,
Ей а там за другов ей жена мужа біє.
2. Ей ун ся ей просі, ей ун ся єй модлі,
Не бій ме, женічко, ей уж я будзем добрий.
3. Ей же цебе скаре, ей ти добрий не будзеш,
Хиба же палінку ей веце піц не будзеш.

Врабель: Р. Солов., ст. 97.

129. а. *α)*

1. Ей мамцю моя, мамцю, ей як ви твердо спите,
Ей мене полапали, ей а ви нич не знате.
2. Ей лапали єдного, ей лапайте другого,
Ей най мене не ведут ей на ганьбу самого.

Roger: P. l. pols. ч. 13.

129. а. *β)*

1. Ей ани я не того, ей ани не другого,
Ей маю я фраїра, ей несподіваного.
2. Ей фраїрю, фраїрю, ей я тобі не вірю,
Жеби ти мене любив, ей як я ся старію.

129. а. *γ)*

1. Там пришов він на мосце, лежит Кошут на досце,
Ой лежит він забитий, розмарійов накритий.
2. А хтож його забияв? ей хто з ним три ночки спав,
Ей найборжей вітів син, ей што му дав дутків сім.
3. Оно дутків не брало, бо ся Бога бояло,
Там пришов він на мосце, лежит Кошут на досце.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 66, ч. 140; 10, ч. 17.

129 б.

1. Ей горі селом ішов, ей чом до нас не за(й)шов?
Ей велька роса, блато, ей не за(й)шовем зато.
2. Ей горі селом ішов, ей два ґрейцарі нашов,
Ей так ся ними втішив, ей аж на вербу вишов.

129 в.

1. Ей а на наших дверих ой печать ударили,
Ей жеби до нас в вечер ей хлопці не ходили.
2. Ей хотьби й ударили ей червену печатку,
Ей ходили і будут ей 'д шварному дівчатку.
3. Ей йа мій йа отец ей йа пліт загородив,
Ей жебим до дівчати ей з вечера не ходив.
4. Ей хотьби загородив ей до самого неба,
А я піду 'д дівчатку, ей як мі буде треба.

130.

1. Яне, Яне, сьвятий Яне,
Осьвять-же нам вшитко зіля.
2. Осьвять-же нам вшитко зіля,
Дробний пісок і каміня.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 12, ч. 20, VII; 33, ч. 72; 63, ч. 134. — *Головацький:* Н. п. III, в. 2, 530, ч. 1.

131.

Ей пішов мій миленький, ей ани го не видно,
Ей лем му за дражечком ей подковечок слідно.

132 а. vide 41.

132 б.

1. Як я отталь піду, закачам колечко,
Зоставай здорова, моя фраїречко.
2. Штири бички, штири, наробили шкоди,
Пішли на яречок, ой напилися води.

133 а.

Ей я єдна, я єдна, ей отца матки немам,
Ей з високого столка ей на ниский-ем седла.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 153, ч. 61. — *Roger:* P. l. p. ч. 469.

133 б.

Ей йа Боже мій, Боже, та змилуйся надо мнов,
Ей йа над тим дівчатком, ей што бануе за мнов.

134.

1. Ей такого мужа мам, ей як з татарки паска,
Тадиль му ґамби дам, ей коли моя ласка.
2. Ей дуду же мі, дуду, та купив мі пан шубу,
Із заяця капці, ей ніґда не забуду.

135.

1. Ей поляна, поляна, та давно не орана,
Орана би била, ей жеби моя била.
2. Ей поляна, поляна, ей—на—поляні стопці [1]),
Не піду я домів, ей вийдут по ня хлопці.

136.

1. Долина, долина, на долині берце,
Болит ня, болит ня за татцейком серце.
2. За татцейком серце, за мамойков душа,
За свойов родинов добрі не забюся.

137.

1. А нашто мі, нашто любити ледашто,
Кой мене ледашто ей не має низашто.
2. Янічку, Янічку, який ти ледашто,
Ходиш по ярмачках, не купиш мі дашто.
3. Купю я ти, купю ядвабну стужечку,
Жебис мі вишила, ой красьні сорочку.

138.

Таньцувавби дружба, кой маленька ізба.
Жеби пец виняли, то би таньцували.

139.

1. А моя ґаздиня Бога ся не боїт,
Дала мі сніданя, і гроша не стоїт.
2. Впекла мі одзимку на буковім листку,
Іще мі повіла: не зїдж-же ій вшитку!

140.

1. Діти мої, діти! мала я вас дуже,
Так-сте ся розишли, як птахи з галузе.
2. А Боже мій, Боже! што буду робити?
Не кце мі ягнятко з вівцями ходити.
3. Ци мі го продати, ци мі го забити?
Ци мі го качмарці за палюнку дати?
4. А Боже мій, Боже! яка то ноч кратка:
Іщем не приснула, юж ня зганят матка.
5. Іщем не приснула на новій постели,
Юж ня зганят матка: встань-же до кудели

141.

1. Вербина, вербина, ей зелена вербина,
Виходь до нас, мамусь, ей пришла ти родина.
2. На високій горі ей сніжок залітує,
Де ся моя мила ей на зиму подіє?
3. Збудую ї хижу ей на високій горі,
Буде сой сіділа ей яко в паньскім дворі.

[1]) = стовпці.

142 а. vide 123.

142 б.

Не ход до нас, Янчік, бо до нас не ввойдеш:
Дівча ти не даме, сам сой го не возмеш.

143.

Ой мамусь моя, мамусь, та не дай-же мя замуж,
Ой бо-м еще молода, ой то мя велька шкода.

144.

1. Подме-же ми, подме з мадярского краю,
Бо на нас Мадяре криво позерают.
2. Заквітла, заквітла на городці слива,
Добра била, добра в мамоньки гостина.
3. Йа добрі мі, добрі, чем би мі не било,
Жеби мі ся, милий, за тобов не пнило. Вар. 347.

145.

1. Пришов я до корчми, там мила стояла,
Так-єм ся завстидав, же-м не мав ґрайцара.
2. А пішов я домів, пішов лем се напиц,
Так лем ся зажурив, же-м худобний хлопец.
3. Шинкарко молода, дай меду і вина,
Та ней ся напиє молода дівчина.

146.

1. Ей за гор, сонце, за гор, за зелений явор,
Ей за явор зелений, Боже примилений.
2. Ей заходь, сонце, заходь, кед маш заходити,
Ей бо ня ножки болят по полю ходити.
3. Ей не маю позору, лем на тоту гору,
Ей бо я ся з той гірки сподію фраїрки.

147.

Пасалам, пасалам волки по поточку,
Але юж не буду од нового рочку.

148 а.

1. Янічку, кальвине, цежко ся любиме,
Про ойца, про матку розейсцея мусиме.
2. Про ойца, про матку, про твою родину,
Не годнисме жити і єдну годину.

148 б.

А нираз я, нираз през Ганчову преляз,
Іще-м так не зробив, як-єм зробив тераз.

149.

1. А Боже мій, Боже, за мою уроду,
Ой же я собі не взяв дівча замолоду.

2. Дівча замолоду красну, як ягоду,
А Боже мій, Боже, за мою уроду.

150 а.

1. Ей лучка моя лучка, яка-с мі зелена.
Ой тож мі тя заліє моя кров червена.
2. Ей жебис ся, дівонько, добрі справовала,
Ей та би твоя кровця лучку не заляла.

150 б.

1. Ей цісарю, цісарю, планно ти ся веде,
Ей што найкрасші міста, Москаль ти одбере.
2. Ей одобрав Будапешт, возме і Кошиці,
Ей што найкрасші хлопці, то сут в Гамериці.
3. Ой цісарю, цісарю, нашто нас вербуєш?
Малу маєш країну, чим нас вигодуєш?

150 в.

1. Ей в яворовім лісі густо бучки зишли,
Ей мої фраїречки не сходят мі з мисли.
2. Ей гводне[1]) мі не зийдут, в ночи мі ся сниют,
Ей мої фраїречки все мі на сон биют.

151.

1. Там пониже села, там карпелі садят, —
Іще я маленька, юж ся на мі вадят.
2. Там пониже села, там карпелі сіют,
Іще я маленька, юж ся до мі сьміют.

152.

1. Ой не бранце, не бранце, ой бо мі не збраніце,
Ей бо я ручку дала, а ви мі не верице.
2. Ей бо я ручку дала, ей і білу хустечку,
А ви мі не верице, ей моєму сердечку.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 72, ч. 92.

153.

1. Дай, Боже, добрийдень, тераз з корчми ідзем,
Дай, Боже, і тому, што іде до дому.
2. До дому, до дому, кождий ґо свойому,
А я неборачок не маю ґу кому.
3. А кождий си легат зо женом, зо женом,
А я неборачок зо сином, зо сином.

154.

Ей гварила мамічка, же буде войничка,
Ей ту ей маш, ту ей маш, седай на коничка!

155.

1. Ей там на горі вишня, ей чом-же не черешня?
Ей любивес ня, Янчик, ей чом-же не береш ня?

[1]) = за дня.

2. Ей там на горі вишня, ей вітер ньов колише,
Ей такий мене любив, ей што він перком пише.
3. Ей што він перком пише, ей прошком засипує,
Ей такий мене, такий ей направду любує.

156.

1. Пришла мі неділя, иде і понеділок,
Казала мі мила та косити барвінок.
2. Параль[1]) би тя просив, ей жебис мі го косив,
Я би рано встала, ей барвінок вижала.

157 а. vide 106.

157 б.

1. Ани мі не вечер, ани мі не рано,
На моїм сердечку веселости мало.
2. Співай сой, дівчатко, співай собі гласом,
Бо як ти ся видаш, не будеш, лем часом.
3. Співайте дівчата, на поли поволи,
Дома не будете, бо не мате коли.
4. Ружа, дівча, ружа покля немаш мужа,
Як будеш мав мужа, спадне з тебе ружа.

158.

Шумний я парубок, шумного коня мам,
Ей іще сой шумнійшу фраїрку поглядам.

159.

1. Горечко дубова, жебис била моя,
Далбим тя обцеґнуц железом докола.
2. Железом обцеґнуц, шинелями[2]) обиц,
Жеби мила знала, де на ночку ходзиц.

160.

1. Ой йа Боже мій, Боже, та што-м ся набожекав!
Чого я ся, чого ой, Боженьку, дочекав?!
2. Ой не дочекав я ся ой нічого доброго,
Лем я ся дочекав ой смутку великого.
3. Ей як я сой заспівам та з раненька по росі,
Та піде мій голосок ей до мойой мамусі.

Верхратський: Зап. Н. Т. ім. Ш. т. 44, 201.

161.

1. Гей до нас, хлопці, до нас, гей до нас, небожата,
Бо за нашом хижом гей пшеничка не жата.
2. Гей пшеничка не жата і овес не кошенний,
До нас, хлопці, до нас, гей котрий нема жени!
3. Гей котрий нема жени, та не буде мав жалю,
Як помасірує гей до чуджого краю.

[1]) = чорт. [2]) = шини, зелізо.

162 а.

1. Вівсейку богатий, ей хто-ж тя буде жати?
Будут тя косили ей хлопці нежонати.
2. Як я сой засьпівам, гей далеко ня чути,
Подь-же, мій миленький, ой бички навернути.
3. Бички навернула, ой сама собі сіла,
Подь-же, мій миленький, ой што-бим ти повіла.
4. Повілаби я ти ей нову новинечку,
Жебис си поглядав ой інчу фраїречку.

Вар. 168.

5. А мужу мій, мужу, гей постав-же мі хижу,
З ялового древа, гей бо мі такой треба.
6. Марись моя, Марись, гей кому рибкі вариш?
Тобі, любку, тобі, гей бо мі красьні гвариш.
7. Долина, долина, гей на долині перце,
Болит мене, болит гей за татойком серце.
8. За татойком серце, гей за братойком душа,
А за вами, мамцю, ей добрі на забюся.

Вар. 136.

Головацький: Н. п. I, 336, ч. 178.

162 б. α)

1. Мисли-ж мої, мисли, ой і нащо-сте мі зишли?
Юж мого милого ой оповіди вишли.
2. Оповіди вишли, ой весіля не буде,
Мій милий коханий, ой што то з того буде?

162 б. β)

1. Штирі бички займу, ой враз їх не наверну,
Тівко-м мав фраїрок, ой де лем ся оберну.
2. Тівко-м мав фраїрок, гей як на бучку листя,
Юж мі не зістало, ей лем єдно невістя.
3. Тівко-м мав фраїрок, гей як в лісі дерева,
Йа тепер юж не мам, гей бо мі єй не треба.

163.

Така моя жена, як трава зелена,
Я такий червений, ей якбим не мав жени.

164 vide 554.

165.

Фраїречки штири, ей про што-сте ся били?
На тобі, шугаю, ей бо-сме тя любили.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 162, ч. 99. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 220. — *Врабель:* Р. Сол. 135.

166.

1. Зелене-м посіяв, зелене мі зишло,
Яке-м дзевча просив, таке за ня пішло.
2. Богацке-м попросив, ани не слухало,
Худобне-м попросив, такой ручку дало.

Головацький: Н. п. II, 223, ч. 27. — *Врабель:* Угр. рус. сп. ч. 829. — *Де-Воллан:* Записки РГО. XIII, 1, ст. 42. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 104 (перша строфа). — *Roger:* P. l. pols. ч. 39; ч. 193.

167.

Ей Боже мой, Боже, змилуйся надо мнов,
Ей порівнай ти, Боже, вшитких людий зо мнов.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 75, 124; 156, ч. 73.

168.

1. Як я сой засшівам, далеко мя чути;
Под-же, мій миленький, воли навернути.
2. Сама-м навернула, тепер-єм си сіла,
Под-же, под, миленький, штос-бим ти повіла.
3. Повілаби я ти такую новинку,
Жебис собі нашов другую миленьку.
4. Жебис собі нашов, бо я юж сой нашла,
Бо я юж не буду з тобом волки пасла.
5. Поляна, поляна широко орана,
Милий на ні орав, я му помагала.
6. Милий на ні орав красими волами,
Я му помагала білими ручками.
7. Мій милий Сергію, я тобі не вірю,
Щоби ти мя любив, як я ся встарію.
8. Мила моя, мила, моглабис вірити,
Што я ся на старість не буду любити.

Вар. 162 а.

169 а.

Vide вар. 198, 208, 238.

169 б.

Сподобався мі пряшівский Мадяр,
Я му дала пірко, він мі дав таляр.

169 в.

1. Ей Боже, Боже, ей што ся водит,
Ей а до комори та вода входит.
2. Гей то не вода, ей лем водичка,
Ей а чорни очи, та біли личка.

170.

1. Ой яворе, яворе, ой яворове листя,
Шварне било дівча, ой шварне і невістя.
2. Ей яка вода била, ой в такій ня скупали,
Ой який ня дзяд просив, ой за того ня дали.

171.

Ей я худобний чловек, ей я на коньцу бивам,
Ей куска хліба німам, ей ище сой засшівам.

172.

Люляй-же мі, люляй, шмарю я тя в Дунай,
В Дунай або в воду, дітину молоду.

173.

1. Ой сину мій, сину, я про тебе гину:
Ні во дни, ні в ночи, ніґда не спочину.
2. Ой а люляй мі, люляй, сину мій молодий!
Як я ся зстарію, не подаш мі води.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 26, ч. 53. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 143.

174 а.

Люляй-же мі, люляй, кед мі маш люляти,
Бо я тебе немам коли колисати.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, 143.

174 б.

Ей люляй мі, люляй, сиві очка стуляй,
І я бим стуляла, кебим сиві мала.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 140.

175.

1. Повіджте, младеньци, котрий з вас младенец,
Што го мают вішац за дівочий венец.
2. Повіджте, дівоньки, чия-же то вина?
Не наша, не наша, але Ганусина!
3. Препекна Ганупя в корчмі сой таньцує,
Дома отец-мати гореньно бануе.
4. „Ой грайте мі, грайте, любі музиканти,
Най сой потаньцую, бо веце[1]) не буду!"
5. Посилали по ню млодшого бурґаря:
— „Ганусю, Ганусю, идий пред рихтяря".
6. „Ой піду я, піду, лем сой потаньцую,
Лем сой потаньцую, бо веце не буду."
7. Ой післали по ню старшого бурґаря:
— „Ганусю, Ганусю, ходи пред рихтаря!"
8. „Ой піду я, піду, лем сой потаньцую,
Лем сой потаньцую, бо веце не буду."
9. Ой взяли єй, взяли за біленькі ручки,
Вивели они єй на зелени лучки.
10. Янічко, псотничко бавится фиґлями,
Отец-мати плачут гіркими сльозами.
11. Стинай-же мя, кате, кед мя маш стинати,
Няй за мнов не плаче отец ани мати.
12. Ручки повязали, головоньку зняли,
Білу Ганусеньку в полі поховали.

[1]) = більше.

13. На єі могилу забили дорогу,
Молодим дівонькам на пересторогу.

(Се мабуть закінчення пісні про покритку, що топить дитину: Ч. 439 б, 560.)

176. *α*)

1. Ей мала мати єдного сина,
Ей мала, мала, до войска дала.
2. Ей пройшов рочок, — де мій синочок?
Ей пройшов другий, — де мій син любий?
3. Ей іде, іде, не сам він іде,
Лем невісточку за ручку веде.
4. Ей, вишла мати з нової хати,
Зачала вона діти витати.
5. Сина витає червоним вином,
А невістоньку щиров трутинов.
6. Син вина не пив, під коня вилляв,
Щирой трутини на пів розділяв.
7. Ей зналас, мати, як счарувати,
Ой знай-же тепер, як поховати.
8. Сина поховай під окинціма,
А невісточку за воротціма.
9. На сині посадь зелений явір,
На невістонці дві березонці.
10. На сині явір не розвиваєся,
На невістонці дві березонці прихиляются.
11. Ей вишла мати з нової хати,
Зачала вона руки ламати.
12. Што мали діти на хліб робити,
А вони пішли до землі гнити. Вар. 493 а.

Чубинський: V. 711, ч. 309. — *Kolberg:* Pols. II, 41, ч. 48 і 49. — *Zbiór wiad. do antr. kraj.* VIII, ст. 168. — *Довнар-Запольський:* Пѣсни Пинчуковъ ч. 537 (вказано на паралелі). — *І. Колесса:* Етн. Зб. 301, ч. 10. — *Ф. Колесса:* Н. п. з Підкарп. 30, ч. 66. — *Врабель:* Р. Соловей, ст. 37. — *Головацький:* Н. п. I, 81, ч. 37; 186, ч. 8; II, 578, ч. 7; 585, ч. 17; 711, ч. 309. — *Купчанко:* Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 541, ч. 300. — *А. Соболевський:* В-русс. нар. пѣсни, Пб. 1895—1902. I, 82—88. — *Gragger-Lüdeke:* Ungar. Balladen 34, ч. 12 (далеке споріднення мотивів). — *Квітка:* Нар. мел. 102, ч. 104.

176. *β*)

1. Ой гули, гули, гусе, на воду,
Поколотили дзевчатку воду.
2. Ей бо дзевчатко шматочки пере,
Та єй ся кололомут на хустки бере.

177.

1. Не піду я домів, аж як буде свитати,
Нема мужа дома, та не буде мя кляти.

2. Ни пташок не оре, ой ни пташок не сіє,
Вийде на дерево, ей співат си весело.

178.

1. Прийшов вчера г вечер до єдной панєнки,
Дала мі перечко з дробной розмарійки. (2)
2. Дала мі го, дала, вершейко зорвала,
Жеби люде знали, же го любовала.

179.

1. Там за нашом хижом зеленая грушка,
Ей-яй дана, похилилася єй зелена галузка. (2)
2. Галузь ся схилила, вершок ся підламав,
Гей-яй дана, парадний паробок з дівками в карти грав.
3. Як грали, так грали, полігали спати,
Гей-яй дана, прилетів білий птах, почав ї зганяти.
4. Ставай, Ганцю, горе, юже-с ся виспала,
Гей-яй дана, бо юж твой венечок бистра вода взяла.
5. Кед она го взяла та най го і несе
Ей-яй дана, та она го зопре в калиновім лесе.
6. В калиновім лесе вода древко несе
Ей-яй дана, сідит на нім дівча, жовти влоси чеше.
7. Чесало, чесало, горенько плакало,
Ей-яй дана, же юж свой венечек на картах програло.
8. Ой вінку мій, вінку з дрібного барвінку,
Ей-яй дана, як я тя тримала в скрині — перескринку.
9. Не могла я тебе довше затримати,
Ей-яй дана, пришли добри люди, мусілам тя дати.

Вар.: *Ф. Колесса:* Н. пісні з Підкарпаття 42, ч. 93.

180.

1. Заквітла, заквітла в лісі черешенька,
Ей при добрім мужови жена молоденька.
2. Заквітла, заквітла в лісі черешенька,
Ой кед-єс ня любовал, чому не береш ня?
3. Отец із мацеров вибирали жену,
Ей жеби не вибрали даяку шалену.
4. Ей они вибрали такого смутака,
Пішла крови доїти, сіла под буяка[1]).
5. Як сіла, так доїт сивого буяка,
Ей ци крова ялова, ци нема молока?

181 а.

1. Бив мене муж три рази юж.
Бив мене нагайков,
смарував вирянков,
будь добра юж.

2. А я все зла, спатим легла.
Встала я раненько,
змила я личенько,
снідалам юж.

[1]) = бик.

3. Зіла вола і качура.
Сімдесять поросят,
і четверо гусят
І штири качечки
і горнец кашечки,
ще-м голодна.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 405, ч. 146; 484, ч. 15. — *Чубинський:* Труды V, 1140, ч. 115.

181 б.

Дрим, бабо, дрим, на пецу млин.
За пецом млинина, мелеся пшеница,
дрим, бабо, дрим!

182 а.

1. За горами, за лесами,
Танцувала Мариянка з гусарями.
2. Танцувала і плакала:
Чого я ся, милий Боже, дочекала.

Дальше = 182 б від стр. 2.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкар. 61, ч. 128. — *Bartoš Janáček:* N. p. moravs. ч. 156.

182 б.

1. За горами за лісами (2)
Танцувала Маріянка з гусарями.
2. Вишли до ні (по ню) отец і мац,
Маріянко, шварна панно, под до дом спац.
3. Я не піду, ідте сами,
Бо я буду танцовала з гусарями.
4. Бо гусари пекни дзеци,
Буду з ними танцовала до північи.
5. Од північи аж до рана,
Зареклася Маріянка танцованя.

183.

1. Юж иду до гробу темного смутного,
Де я буду спочивати аж до дня судного.
2. Де вельки панове и можни кральове
Кости свої складают мизерни.
3. Вчера-м бесідувала з вами, днес лежу мертва пред вами
Чернь мі уста начернила, смерть мя од вас розлучила.
4. Юж час мой жалобі до спочину в гробі,
Накритя і постіль буде хробак і міль.
5. Юж мя од ґнес не узрите, гласу мі не услишите:
В могилу гробову складаю голову.

Перша строфа виявляє схему 6 + 6, 4 + 4 + 6; четверта строфа: 6 + 6, 6 + 6. Будова инших строф неправильна.

184.

1. Мила моя, мила, зима би тя била
За тоти орішки, що-ес їх поїла.
2. Ой на горі, горі сьніжок ся біліє,
Деж ся моя мила на зиму подіє?

185.

1. Чорна вовна на білим баранку (2)
Деж ти ідеш (2) малюваний Янку?
2. Недалеко у сусіда цесту[1]),
Цесту, цесту, по младу невесту.
3. Повідают, же мі ї не дадут,
Дадут, дадут, аж єй випровадят.
4. Дадут, дадут і коніся в сідлі,
Дадут, дадут по коліна в сріблі.
5. Дадут, дадут воли і корови,
Дадут, дадут всіляки убори.

186.

1. Журо моя, журо, журо нещаслива,
Як ти мене, моя журо, з моїх ніг звалила.
2. А я тобі, журо, тай не піддаюся,
А піду я до корчмоньки, горівки напюся.
3. А піду до корчми, кладу на стів шапку:
„Качмаречко молодая, дай горівки кварту!"
4. „Дай едну, дай другу, дай мі і третюю.
А як я ся померкую, кажу четвертую."
5. Кварта за квартою горівонька песя,
Коло мого сердюсенька гадінюнька веся.
6. Веся, веся, веся, всьо поле сходила,
Коло мого сердюсенька гніздо си йувила.
7. Кед-ес си йувила, та стань зимувати,
А юж мене молодого перестань ламати.

Грінченко: Етн. матер. III. 287, ч. 549. — *Максимович:* Укр. н. пісні, 1834. 165, ч. 29. — *Ф. Колесса:* Наша Дума. II. 19, ч. 17. — *Чубинський:* Труды V, 420, ч. 807; 470, ч. 52. — *Метлинський:* Нар. ю.-р. п. 251. — *Довнар-Запольський* Пѣсни Пинчуковъ, ч. 502.

187.

1. Вітер дує, а вода працит,
Ой йа кум до куми ходачками тащит.
2. Кумцю, любцю, щебетушенько,
Зварив, зварив шупенька, буде подушенька.
3. Не стій під вікном, не махай рукавом,
Як я буду мала час, то я вийду зараз!

188.

1. Боже, Боже, што ся стало
Же на моїм вінку (2) листя мало.

[1]) = дорога.

2. Ци не било, ци й опали,
Ци мі го обірвав Яньчік младий?
3. Боже, Боже, што ся водит,
Ой йа же паробок босий ходит?
4. Зложте, дівки, по дуткови,
Ой йа купте скірні[1]) паробкови.
5. Боже, Боже, як хто глодний
Ой йа били ябка на яблони.
6. Били слодки, били квасни,
Ой йа в Волтошовій дівки красни.
7. Сут велики, сут маленьки,
Ой йа мают ґамбки солодоньки.
8. Як-ем едну поцілував,
Гой йа то-м ся тиждень облизував.

189.

1. Пішов милий, пішов, мила приостала,
Стиснув єй за ручку (2), будь, мой мила, здрава.
2. Будь, мой мила, здрава, о мні не забувай,
Про Бога тя прошу, фраіра не тримай!
3. І я геу не буду тримац фраїречку,
Лем тя буду носиц у своїм сердечку.

190 а.

1. На кошицкій горі пасла Ганця пави,
Пришли ґо ній тріє кавалірп, Ганцю, подь-же з намі.
2. Не піду я з вамі до стільця сідати,
Бо би мі ся поламали фалди на новім кабаті.
3. Але собі піду до вівсяной слами,
То там ся мі не поламлят фалди на новім кабаті.
4. Прала Ганця шати, я вишов ксьондз з хати,
Вішат свої, свої реверенди, до Ганці ся сьміет.
5. Ганця так гуторит, же повісц мацери,
А він же ї, він же ї повідат, же він ксьондз, сьвященик.
6. Кели-с ти сьвященик, смотр собі косцела,
Не упатруй шварной гарной Ганці, смотр собі косцела.
7. Йа він ї повідат, же єй виєповідат,
— — — — — —[2]) покуту єй не даст.
8. Я в сповіди била, покуту чинила,
А еще я за таки талярп ціжми не носила.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 139, ч. 34. — *Врабель:* Р. Солов. ст. 68.

190 б.

1. На зеленій траві пасла Ганця пави,
Пришли ґу ній три млади младенци: подь, Ганічко, з намі!
2. Я би пошла з вамі, де подію пави?
Вижен пави горі яречками, подь, Ганічко, з намі!

[1]) = ходаки. [2]) Пропущено в записи один вірш.

190 в.

1. Пасла Ганця пави на зеленій траві.
Пришли ґу ній тріє кармаженні, подь, Ганічко, з нами.
2. Не піду я з вами, бо я пасу пави;
Вижен пави горі до поточка, подь, Ганічко, з нами.
3. Ганця так гуторит, же повіст мацери:
Не повідай, шварна Гануленко, вшак я не сьвященик.

191.

1. Там в зеленім гаю пасло дівча крави,
Пришли ґ нему тріє кавалірі: дівчатко, подь з нами!
2. Не піду я з вами; де подзеєм крави?
Зажен крави до зеленой трави, а сама подь з нами!
3. Але я сой сяду на довгу солому,
Та я собі на своїм кабаті фалдів не поломлю.

192 а.

1. Вніжджай, фурмане, бо юж на тя час,
Бо юж не перейдеш (2) без тот густий ляс.
2. Фурманец виїхав, з бича виточив,
А там розбійничок з ліса вискочив.
3. Фурмане, фурмане, де пінязі маш?
Бо як нам не повіш, забием зараз.
4. Панове, панове, Бога ся бійте,
Коня і віз берте, житя даруйте!
5. Панове, панове, зле чути на вас,
На Подолю коваль кує кайдани на вас.
6. Як кує, так кує злоти ланцушки,
Як-ем кохав, так і буду шумни дівушки.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 67 е.

193.

У нашої свашки зажилисме ласки:
Випилисме, виїлисме, витовклисме фляшки.

194.

1. Кой Панна Мария по світу ходила,
Кой свого сиnочка в животі носила, в животі носила.
2. Пришла она, пришла до єдного міста, до Єрусалима:
„Ой хлопку мій, хлопку, преночуй мі ночку в своїм будиночку“.
3. Хлоп ей не ночував, псиме ей вишував,
На високій горі там ей псп познали, враз ся повертали.
4. Пришли они, пришли до єдного хлопка, до Єрусалима,
Хлоп ей преночував і над его шопков зьвізда засьвітила.
5. В ночи о півночи вишов хлопко на двір: што то за новина?
Што то за причина, же над мойом шопком зьвізда засьвітила?
6. Же над мойом шопком зьвізда засьвітила, —
А в той час Мария сина породила, сина породила.
7. А жеби то я знав, же Панна Мария,
Приявбим ей на ноч до свого будзина, до свого будзина.

8. Вистеливби я ей постіль рисувану і ковдру з баршану,
А сам бим сой легав в сеньох под прожками з своїми дітками.
(В декотрих строфах і перший вірш також триколінний: 6 + 6 + 6.)

195.

1. Дзевчино моя, напой мі коня!
Не буду ти ей йа наповала, бо я не твоя.
2. Як буду твоя, напою ти два,
З мурованой ей йа студенечкі, з нового ведра.
3. Конь воду піє і ножков біє,
Уступ-же ся, моя наймиленьша, бо тя забіє.
4. Як ня забіє, то буду лежав,
А ти будеш, ой йа фалечнику, в темниці седзяв.
5. Зимно, презимно под облачком спац,
А я забив, забив і презабив ґубанічку[1]) взяц.

Вар. 200 б, 209, 223 а, б. Тут наведено паралелі.

196.

1. Откаль павичка летіла,
Сгрусі перечка (2) тратила.
2. Летіла она брез гору,
До своеї любой розтомиленой матери.
3. Там і весіля стояло,
Дванац гудаків, шість пахоляків її грало.
4. Грайте, гудаци, весело,
Покиль мій венец, златий перстенец, на главці.
5. Як я ся того позбуду,
І половину така весела не буду.

197.

1. Пониже млина густа вербина,
Єст там шумна дівчиненька, што мя любила.
2. Шумна дівчина, што мя кохала,
Вивела мі кониченька, тай осідлала.
3. Винесла рибку і хліба скибку,
На-же ти мі, мій миленький, вечерю випитку.
4. Не так вечерю, як ґаґеранну (?),
Прийдеш собі, мій миленький, в неділю рано.
5. В неділю рано, як слонко сходит,
А южек мі мій миленький під пірком ходит.
6. А під піречком під ципрусовим,
Ей та і під капелюшком, під калиновим.
7. Коби я знала, котра му дала,
Зараз би я ей вершок зламала.
8. Вершок зламала, в пецу спалила,
Ой та най мі не любит мого фраїра. **Вар.** 220.

198.

1. Ей пила, пила, чепец стратила,
А пришла до дому, тай мужа била.

[1]) = загортку, гуню.

5. Ти мі так повідав, же мі нич не буде,
Же з мойого личка краси не убуде.
6. А з мойого личка та краса одешла,
Як бистра водичка долоу ярком зешла.

212.

Не буду, не буду дробний овес косив,
Піду до Сяночка (2), буду шаблю носив. **Вар. 63.**

213.

1. Побили ня вчера, не болит ня неска,
А юж я, миленький (2), про тебе нещесна.
2. Мила моя, мила, подь ня одпровадзіць
Хоц на тоти лучки, де ня мают забіц.

Вар. 282.

214.

Тот мій, тот мій, што возив гній
Сивими волами, сподобався мамі і мі самі.

215 а.

Де будеме спати, моя люба Зуско[1])?
На пецу горячо (2), а за пецом вузко.

215 б.

1. Заяли мі волки вчера до стодолки,
Ід, Ганічко, слухай (2), чи черкают дзвонки.
2. Ганця полетіла, волки вименіла[2]),
Дораз Янічкові (2) серце поцешила.

216.

Ей дівчатко, лелія, легай там, де і я,
Легай на лавочку (2) ей попри моїм бочку.
„Ей якби я легала ей попри твоїм бочку,
Не ходилаби я (2) ей в дзеленім віночку.“

217.

Ой маєш, дівча, красу, та тримай єй до часу,
Не дай єй хлопцім взяц, чюгайя, ой бо будеш бануваці.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 73.

218.

1. Горі заградом, долі заградом,
А юж мою фраїречку до сьлюбу ведом.
2. Ведут єй, ведут, юж єй зачепят,
Бодай моя фраїречка не вишла з пекла.
3. З пекла не вишла, жеби згоріла,
Лем за тото єдно слово, што мі повіла.
4. Жеби не мала ни ночки, ни дня,
Жеби била в таким жалю, яко ґнеска я.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 426.

[1]) = Зузанна. [2]) = викупила.

219.

1. По садоньку ходжу, барвіночок саджу,
А чом-же я, моя мамцю, неженатий ходжу?
2. Росни, барвіночку, росни, дзелененький,
Гуляй, гуляй, мій синочку, іще-с молоденький!
3. Росни, барвіночку, росни, розстелися,
Гуляй, гуляй, мій синочку, іще не женися!

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 87. — *Грінченко:* Етн. матер. III, 375, ч. 683.

220.

1. Ой в леце, в леце слонко горуце, (2)
Пасло дівчатко (2) воли на луце.
2. Ой вишов ґ ньому на сивім коню,
Жен-же, дівчатко, волки до дому.
3. Ой Янчік, Янчік, наврац мі волки,
Дам ти перечко з дробной фіялки.
4. Не так з фіялки, як з маєрану,
Прийдем си по не в неділю рано.
5. В неділю рано, як слонко сходит,
Юж мій миленький под пірком ходит.
6. Кедби я знала, котра му дала,
Дораз би я єй главічку зняла. **Вар. 197.**

Kolberg: Lud. XVI, 258, ч. 413.

221 а.

1. Ей як я піду брез ляс, ей будут бучки трескац,
Не дам я нікему (2) ей своє личко боськац.
2. Ей побоськай, побоськай, ей седем раз посполу,
Бо я служебничка, ей та піду до дому.

221 б.

Ей оженься, Янічку, ей возь сой дві, возь сой дві,
Єдна буде тобі (2), а друга мі, друга мі.

222.

1. Люлю же мі, люлю, під широку[1]) дулю!
Дуля ся ризвиє (2), то тебе[2]) прикриє.
2. Колиш-же ся, колиш, колисочко нова,
Бо як ти не будеш, буде яворова.
3. Колиш-же ся, колиш, колисочко сама,
Бо я собі піду до роботи з рана.
4. До роботи з рана, з вечера до спаня,
Колиш-же ся, колиш, колисочко сама.

Вар. 230 б.: [1]) зелену, [2]) дітину.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 37, ч. 1.

223 а.

1. [А] звідти гора, звідти другая,
Медже тими гороньками ясная зоря (2).

2. Била го в сінях, била го в хаті.
А идь[1]) же, мій мужу, чепця[2]) глядати.
3. Пришов до корчми, добрийдень, люде,
Хто чепец йа найде, налізне буде.
4. Кварта горівки і корец проса.
Бо моя женічка простоволоса.
5. Дув вітер з гори, дув вітер з долу,
І зорвав чепчиско бабі з голови.
6. Ішов жидиско през[3]) болотиско,
Тай витяг чепчиско за мотузиско[4]).

Вар. 208: [1]) подь. [2]) ціпця. [3]) брез. [4]) як боканьчиско. — Вар. 169, 208, 238.

Чубинський: Труды V, 681, ч. 284.

199 а.

А староста гварит: подме домів!
А свашенька шепче: забавмеся еще, маме коли.

199 б.

1. Там за нашом хижом купа сена,
Вчера била дівка (2), неска жена.
2. Вчера била дівка под венечком,
А неска юж жена под чепечком.

200 б.

1. Десь бив, Янічку, десь бив до рана?
В Дебрецині при дівчині, сама казала.
2. Сама казала, сама волала,
Сама йона на коніся кантар складала.
3. Дівчино моя, напій мі коня,
Не напою, бо ся бою, бо ще-м не твоя.
4. Кінь воду піе, ножками біе,
Варуйжеся, моя мила, бо тя забіе.
5. Бо тя забіе подковечками,
Варуйжеся, моя мила з чорними йочками.
6. Як буду твоя, напою ти два
З мурованой студенечки, з нового відра.

Вар. 195, 209, 223 а, б. Тут наведено паралелі.

201 а, б.

1. Цижe-м не ґаздиня, ци не знам ряд вести?
Піду до сусічька (2) сусічьок вимести.
2. Сусічьок вимести, до корчми й однести.
Цижe-м не ґаздиня, ци не знам ряд вести?
3. Ей в моей коморе каша, риж, каша, риж.
Вшитко то, качмарку, твое тиж, твое тиж.

202.

1. Розточили мі ся на фартушку фалди.
Погнівався милий (2), не знам, ци доправди.
2. Щиро ся погнівав, неска одказував,
Жеби його личко ніхто не любував.

203.

На долинці раз, дай мі, Ганцю, зас
Того черта . . . . маш!

204.

Ой заспівалабим сой ой, миленький, о тобі,
Але бо-с парадний (2), ей позераш по собі.

Вар. 23, 38.

205.

1. Ей маме штири бички, гей на всі штири дзвінки,
Ей як вийдут на валов, (2) ей як парадни дівки.
2. Ей як я си заспівам ей на валови в ночи,
Ей не една дівонька ей, з постілоньки скочит.
3. Ей скочит вона, скочит, гей ціжемки обуват,
Ей ци то не мій фраір ей на валові співат.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 226 c. Вар. 554.

206.

Дівчатко, дівчатко, шалений розуме, (2)
Не ходити било (2) до стодолки ґу ме.

207 а.

Ей маю косу, але ньом не кошу,
Гори селом, доли селом на параду ношу (2).

207 б.

Маю я косу, але ньов не кошу,
Горі селом, доли селом (2) на параду ношу.

208 vide 198, 238.

209.

1. Дзевчино моя, напой мі коня!
А я ти го не напою, не твоя-м жена.
2. Не твоя-м жена, тівко коханка:
Напой, напой меґо коня, меґо каштанка!

Вар. 195, 200 б, 223 а, б. Тут зведено паралелі.

210.

Свитай, Боже, свитай, жеби скоро день бив,
Ей жеби я видів (2), в котрій хижі я бив.

Вар. 84.

211.

1. Тогди ти мі, тогди мего вінця збавив,
Кед йсі мі з Банковец (2) до дому провадзіл.
2. А як юж-сме пришли на зелени лучки,
Там-ес мі постискав мое біли ручки.
3. Ручки мі постискав, аж мі кров капкала,
Аж я тя, мой мілий, пре Бога питала.
4. Пре Бога тя питам, пре Панну Марію,
Жеби ти мя пустив дівку справедливу.

2. Я собі мишлів, же зоря зишла,
А то моя миленькая на воду вишла.
3. Дівчино моя, напой мі коня!
Не напою, серце моє, іще-м-не-твоя.
4. Як буду твоя, напою ти два
Зо студеной кирниченьки, з нового ведра.

Вар. 195, 200 б, 209.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 24, ч. 49 (далекий вар.); 61, ч. 128. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 200, ч. 220. — *Ф. Колесса:* Наша дума I, 31, ч. 16. — *Купчанко:* Зап. Ю.-з. От. РГО. II, 407, ч. 61. — *Врабель:* Р. Солов. ст. 43. — *Головацький:* Н. п. I, 130, ч. 42; 317, ч. 145; II, 229, ч. 62; III, в. 1, 158, ч. 32; 400, ч. 136. — *Чубинський:* Труды V, 107, ч. 230; 120, ч. 258; 158, ч. 331; 231, ч. 464. — *Грінченко:* Этн. Матер. III, 678, ч. 1661. — *Ів. Колесса:* Етн. Зб. XI, 120, ч. 6. — *Метлинський:* Нар. ю. р. п. 34. — *Kolberg:* Lud. IV. 122. — *Лисенко:* Зб. у. п. I, ч. 33; V, ч. 24.

223 б.

1. Ой гора, гора, гора Содоя,
Йа над тою горонькою ясная зоря. (2)
2. Місячок зашов, зірничка зишла,
А юж моя наймиленьша по воду вишла.
3. Ой Ганцю моя, напій мі коня,
Не напою, бо ся бою, бо я не твоя.
4. Як буду твоя, напою ти два
Напою ти, заведу ти, де стайня твоя.
5. Як буду твоя, напою ти два
Зо студеной кирниченьки, з нового відра.

224.

1. На йубочи орал, на дівчатко волал,
Ей под, дівча, поганяй, бо я юж зунував[1]).
2. Оралби я, орал, плужок ся мі зламал,
Ей волоньки вистали, ручки зунували.

225.

1. Плавала, плавала ой чорнобіль по воді,
Будь, мила, здорова (2), ой бо-сме на розході.
2. Плавала, плавала, ой крайові приплила,
Будь, мамцю, здорова (2), ой жебис не забила.

226.

1. Пішов пан на лови брез доли на гори,
Стрітив він там шварне дівча, пасе штири воли.
2. Она ся му скрила, надобна дівчина,
Прикрилася листочками зеленой ліщини.
3. Пан сі з коня зишов глядац той дівчини,
А нашов він ту дівчину в зеленій ліщині.

[1]) = утомився.

4. Дав він і пантличку вшеліякой масти,
Аби собі помащала свої жовти власи.
5. Хоцбим помащала з рана до вечера,
Юж не буду таком панном, як лем била вчера.
6. А пришла до дому, конец стола седла,
Отец єй ся випитує: „чом панна побляла?“
7. Утратилам венек і дівоцку зволю,
Про ойцове штири воли, што їх пасла в гаю.

Roger: P. l. pols. ч. 115.

227.

1. Де ходив, там ходив, білий Янчік ходив,
Білу Маґдаленцю |:на баламут зводив:| (2).
2. Скоро о північи година вибила,
„Под-же мя випровад, Маґдаленцю біла!“
3. Як она вставала, горенько плакала,
Аж си до фартушка оченька втирала.
4. Випровадила го за паньски стодоли:
— „Ід же, мій миленький, домів з Паном-Богом.“
5. Випровадила го під зелену стежку, —
Не помисліла си о своїм нещестю.
6. Як він ся обрацив, за шию ї хватив,
Аж ся білий пальчик до керви омочив.
7. Прошу тя про Бога і про вшиткіх святих,
Пусц же мя, мой милий, хоц висповідати.
8. Ой дам я тобі, дам твойой сповідости,
Аж тобі вилетят з твойой глави кости.
9. І поховав він єй під зелений вязок,
Не било єй видно, лем з фартушка рожок.
10. І пришов він домів, сів си коло стола,
„Ой тату мій, тату, ой зле я уробив,
Бо я млинарьову Маґдаленцю забив.“
11. — „Ой сину мой, сину, добре ти йуробив,
Же ти млинарьову Маґдаленцю забив.“
12. „Ой тату мій, тату, зле ви повідате,
Бо ви в моїм серци о жалю не знате.“
13. Білой Маґдаленці красні видзваняют,
Білого Янічка на шебінь волают.
14. Білу Маґдаленцю несут млинарчици,
Білого Янічка стинают катице.
15. „Тепер мя забийте і коліна зламте,
Яку я ї смерть дав, таку ви мі дайте.“
16. Отцове, матери того памятайте,
Де ся двоє люблят, побрац ся їм дайте.
17. Бо вни ся любили, побрац ся не дали,
Призрітеся, люди, што ся діє з нами!

Bartoš-Janáček: Nar. p. moravs. ч. 48 в. — *Roger:* P. l. pols. ч. 117. — *Kolberg:* Lud. I. 71—84, ч. 6.

228 а.

1. Ой пані кумо, добра горілька,
Напиймеся, пані кумо, до понеділька. (2)
2. Од понеділька аж до вівтірка
Напиймеся, пані кумо, добра горілька.
3. А од вівтірка аж до середи,
Напиймеся, пані кумо, бо-сме терезви.
4. А од середи аж до четверга,
Напиймеся, пані кумо, бо нам так треба.
5. А од четверга аж до пятниці,
Напиймеся, пані кумо, ми не пяниці.
6. А од пятниці аж до суботи,
Напиймеся, пані кумо, бо-сме з роботи.
7. А од суботи аж до неділі,
Напиймеся, пані кумо, за доброй хвилі.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 148. — *Головацький:* Н. п. II 522, ч. 2; III, в. 1, 507. — *Чубинський:* Труды V, 1098, ч. 260.

228 б.

1. Пониже млина густа брезина;
Шумна тота дівчинонька, што мя любила. (2)
2. Што мя любила і шанувала,
Вивела мі коничепька і осідлала.
3. Винесла рибку і хліба скибку:
„Ой на-же ти, мій миленький, вечерю вшитку.“
4. Іще винесла і пугар вина:
„А на-же ти, мій миленький, што-м тя любила.

Вар. 197.

Головацький: Н. п. I, 339, ч. 185; III, в. 1, 246, ч. 123.

229 а.

Пішла я на губи, не є, лем козаки,
Бо їх визбирали (2) пантнянски жебраки.

229 б.

1. Парубочку гладкий, не ходз, де сут дзятки,
Будеш горів в пеклі (2) по сами лопатки.
2. По сами лопатки, по сами рамена,
Тоди будеш знати, што то чюжа жена.

229 в.

1. Сиділо дівчатко на білім камене,
/:Розпустило влоси (2) по правім рамени:/ 2.
2. Пришов ґу ній шляхтич на єй власи патриц,
І то він єй зачав талярами платиц.
3. Розсипав талярі по йокруглім столі,
Позбирай, дівчатко, бо то вшитко твої.
4. Дівча позбирало на білий фартушок,
Ручки заламало, очка заплакало, зпатрило на брушок.

5. Йа брушку мій, брушку, який ти височкий,
Же тя не обстают од фартушка бочки.
6. Перше обставали, еще зоставали,
Тераз не зостают і ще не достают.
7. Не плач, дівча, не плач, Панбог ти йодпустит,
Маш брата кравчика, фартушок попустит.
8. Якже не плакати? Вшитки люди знают,
Же парадні дівці фартух попущают.

229 г. *α*)

1. Не рубай, не стинай молоду ліщину,
Не бер-же ти мене (2), молоду дівчину.
2. Не рубай, не стинай дзеленого дуба,
Не бер-же ти мене, кой я ти не люба.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 204, ч. 3. — *Єдличка:* Собр. нар. п. I, 23, ч. 12.

229 г. *β*)

1. Мамо моя, мамо, продай тоту козу,
Най я з ньов на поле (2) ніколи не ходжу.
2. Моя мама взяла і козу продала,
Юж не будеш, дівко, на поле ходила.

229 ґ.

1. Не прошу тя, мила, бис мі отворила,
/:Отворю собі сам (2), бо я твій замок знам:/ 2.
2. Ти-єс ня полюбив, а я тому рада,
Буду сой ходила, як хустечка бляда.
3. Бляда Ганця, бляда, бо ся любиц рада;
Чом я червеніпша? бо я справедлива.

229 д.

Далас мі, мамусю, далас мі доволі,
Далас мі любити (2) Янічка в коморі.

229 е.

1. А Боже мій, Боже, дай ся мі напросіц,
Той зелений венек (2) щасливі го зносиц.
2. Кедби мі го зняли в тим сьвятим косцеле,
То би ся тішили (2) мої приятеле.

229 ж.

Хоц я і худобний, з худобного дому,
Так мі Панбіг сьвітит (2), як і богатому.

230 а.

1. Ей помож ся мі, помож, ей мила, йоженити,
Бо мя ножкі болят (2) ей до тебе ходити.
2. Ей до тебе ходити, ей палюнечку пити,
Помож ся мі помож, ей мила, йоженити.

230 б. vide 222.

231 а.

Жально мі тя, жально, моя мила, жально,
Бо тя не виділи (2) мої очи давно.

231 б.

1. Долина, долина горбом малювана,
Кажди шугай писка (2) лем мі зверб̆увана.
2. Лем мі зверб̆увана на сивого коня,
Будеш банувала, фраїречко моя.
3. Жалую, баную, жаль мі не поможе,
Кого я любила, наверни го Боже!
4. Кого я любила за півтора рочка,
Наверни го Боже, пішов до Сяночка.

232. α)

1. Ой Боже мій, Боже, што-же би я робив,
/:Якби я не достав (2), котре-м дівча любив?:/ 2.
2. Котре-м дівча любив і ночку-м з ним проспав,
Што-же би я робив, якбим го не достав?
3. Я бим його достав, я бим його достав
Але кой про люде, бо неска сьвіт мудрий.
4. Бо неска сьвіт мудрий, розума не має,
Де ся двоє люблят, люде їм не дают.
5. Бо мі ся трафляло, што дівча ґрунт мало,
А я його не взяв, бо-м тебе в серци мав.
6. Ти мі повідала, же ти за мя підеш,
Же ти за мя підеш, як то море прейдеш.
7. Ти моречко прешла, люди ти мя ґанят,
Не слухай, дівчатко, не слухай нікого, лем ти гибай за мя.
8. Хотяй ми не мали ой ани загона,
Бог нам допоможе, купиме сой поля.
9. Купиме сой поля у свойой країні,
Як ся повернеме ґу своїй родині.

232. β)

Кой я масірував, отец на мя волав:
Вернися, мій сину (2), бо я тя виховав.

233. α)

1. Поїхав миленький та до той Гамерики,
/:Ніч мі не зохобив[1]) (2), а лем жаль превеликий:/ 2.
2. Верни-же ся, верни, мой милий, з Гамерики,
Одбер-же си, одбер а той жаль превеликий!
3. Воже мой, Боже мой, што я виробила,
Же я свої очка та за тобов пустила!
4. Боже мой, Боже мой, што я виробила, —
Худобной матере синка полюбила!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 69, ч. 60.

[1]) = лишив.

233. β)

1. Чом си не засьпіваш, невісто молода?
Ци ти ся не хоче (2), ци-сь така голодна?
2. Ни ми ся не хоче, ани-м не голодна,
Як-же мам сьпівати, ай кед-ем негодна?
3. Сьпівайте, дівчатка, гласок примилений [1]),
Не будете сьпівац, як будете жени.

233. γ)

1. Не буду, не буду зимну воду пити,
Мусит ми миленький (2) на Дунай ходити.
2. Дунаю, Дунаю, тиха вода плине,
Молодосте моя, то ми марно гинеш!
3. Літа мої, літа, ай взяла вас пляніта,
Взяла і малодість, не зналам, што добрість.

234.

Лем ти ня, коничку, нес брез тот зелений лес,
Принес ня до гаю, там дівчатко маю, овса сєна достанеш (2).

235.

1. Ци ви, мамцю, спите, ей ци ви не чюєте,
Як до ваших дверий (2) ей зазуленька трепце?
2. Ой, не спю я, не спю, тай бо не можу спати,
Бо тя ся, дівонько, ей не можу діждати.
3. Станьте, мамцю, станьте, ай отворте двеečка,
Іде з Гамерики, ей а ваша дзевечка.
4. Я іду, я іду та з далекого краю,
Нічого-м не вжила, а йно смутку і жалю.

236. б. в.

1. А за нашов хижов лучка широчка [1]),
Лучка широчка[1]), травка височка [2]), травка височка [2]),
2. Прохаджатся[3]) по ній дівча румене,
Дівча румене, красне червене, красне червене.
3. „Мамцю моя люба [4]), кому мя ховаш?
Кому мя ховаш, за кого мя даш, за кого мя даш?"
4. — „Дівко моя люба [6]), ховам младому [7]),
Ховам младому [7]), дам тя старому [8]), дам тя старому [8])",
5. „Мамцю моя люба [4])! не по мой воли [5]),
Не по мой воли [5]), вшитко мя болит [9]), аж и голова".
6. „Мамцю моя люба [4])! кому мя ховаш?
Кому мя ховаш, за кого мя даш, за кого мя даш?
7. — „Дівко моя люба [6]), ховам старому [8]),
Ховам старому [8]), дам тя младому [7]), дам тя младому [7])".
8. — „Мамцю моя люба [10]), юж по мой воли [5]),
Юж по мой воли [5]), нич мя не болит, я юж здорова [11])".

Вар. 236 а.: [1]) шырічка. [2]) висічка. [3]) проходится. [4]) Ой йа мамцю моя. [5]) воле. [6]) Ой ти дівко моя. [7]) младему. [8]) старему. [9]) боле. [10]) Ой мамічко моя. [11]) ани голова.

[1]) = гарний, милий.

237.

Ти зазуленько, ставай раненько,
Жебис си кувала (2) на росу з рана.

Нес ня, конику, нес, брез той зелений лес,
Занес ня до милой на вечерю днес.

Там в милой кава, лужко вислала,
Сама собі легла, мене волала.

Я ся гніваю, назад вертаю,
Як мила ввиділа, зараз зімліла.

Гей милий, милий, милий премилий,
Принес-же си, принес півмисок білий.

Буде вечера, курка печена,
І біла постівка шак вистелена.

238 v. 169, 198, 208.

239.

1. Кед я служила в славним Прешове,
Взяли мі вянек (2) кавалєрове.
2. А кто мі го взял? славни Францішек,
Што мі обіцял, што мі даровал злати ланцушек.
3. Ай і до того три шнуровачки, —
„Сховай собі, міла (2), до шкатулечки".

240 а.

1. В неділеньку рано люлька ся курила,
Впала мені з цибушка, на цебер ся збила (2).
2. Я черепки позбирав, тай почал думати,
Люлько-ж моя дорогая, юж тя мі не мати.
3. А піду я до Сянока люльку купувати,
Люлька моя дорогая, не мож вторгувати.
4. Молода дівчина гриби продавала,
Тай мі тую червеную люльку торгувала. **Вар. 334.**

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 86, ч. 4. — *Врабель:* Угр. рус. сп.: ч. 834. — *Головацький:* Н. п. II, 470, ч. 3; III, в. 1, 164, ч. 40. — *Чубинський:* Труды V, 1179, ч. 231. — *Грінченко:* Этн. матер. III, 674, ч. 1648 (уривок). *Метлинський:* Нар. ю-р. п. 468.

240 б.

1. А там за гороньком каня воду пие,
А яка то пекна річ, жена мужа бие.
2. Жена пішла до млина, а муж остав дома,
Оганяй-же какаше[1]), най їх каня не плаше.
3. Жена пришла до дому, не гварит нич никому,
Лем го взяла за власи: „яко ганяш какаше?!"
4. А я з велькой біди пішов до сусіди:
Ой сусідо, сусідонько, злу я жену маю.

[1]) = качки.

5. Сто златих мі пропила, кийом ся мя набила,
Плакати мі не дала, скакати мі казала.

Врабель: Р. Солов. ст. 97. — *Roger:* P. l. pol. ч. 404.

241.

Ой мамо моя, мамо, та не зганяй мя рано, (2)
Бо я ти пристрою (2), де піду, постою.

242 vide 257 б.

243.

1. Під дубиною, під зеленою
Сідит там голубик з голубиною.
2. Ой сідит, сідит, любувалися,
Сивими крильцями накривалися.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 157, ч. 8. — *Żegota Pauli:* P. l. r. II, 92, ч. 1. — *Врабель:* Угр. рус. сп. ч. 779. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, 1, ст. 71—72. — *Головацький:* Н. п. II, 514, ч. 3; 582, ч. 13. III. в. 1, 452—453, ч. 4—5. — *Чубинський:* Труды V, 317, ч. 626. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 190. — *Купчанко:* Зап. Ю.-з. Отд. РГО. II, 414, ч 80. — *Метлинський:* Нар. ю.-р. п. 107. — *Kolberg:* Pok. II, 129, ч. 211. — *Лисенко:* Зб. у. п. VI, ч. 29.

244.

1. Дзеціно моя, на ті колендзе[1]),
Я на твоїм лужку, ейя-яй, таля-яй, ноцовац бендзе.
2. Ой ци і бендзе, ци і не бендзе,
Дзевчинонько моя, ейя-яй, таля-яй, на ті колендзе.

245.

1. Дівча з павами, не ходз за намі,
Бо ти маш фартушок отелепаний.
2. Я си виперу, я си висушу,
Я з вами, воячки, вандрувац мушу.

246.

1. Ей гули, гули, гусоньки, на став,
Дай, Боже, добрий день, той ночи-м не спав.
2. Ей гули, гули, гуси, на воду,
Поколотили Касуни воду.
3. Касуня пере, Касуня мие,
А ї ся коломут на шматки бере.

Головацький: Н. п. II, 226, ч. 46.

247 а.

1. А з гори, з гори идут Мазури,
Лем то єден Мазуречек,
што мі несе мой вінечек
розмарийови.
2. А в ночи, в ночи, коло північи,
Встань, встань, матуленько, (2)
дай конім води.

[1]) = дарунок.

3. Як-же я мам встац, коньом води дац?
Кед мі матка заказала,
жебим з тобом не ґадала,
мушу ся бояц.
4. Маткі ся не бой, сідай на мой конь,
Поїдеме в чуджі краї,
де сут пекне обичаї,
мальований двор.

Roger: P. l. pol. ч. 120. — *Zofja Grynbergowa:* Melodje niektórych pieśni ludowych. Lud. 1897. III. в. 2. 128, ч. 4. — *Чубинський:* Труды V, 207, ч. 414. — *Метлинський:* Нар. ю.-р. п. 29.

247 б.

1. Ой з ґури, з ґури, ідут Мазури,
Іде, іде Мазуречек,
несе, несе мой вянечек
розмарійовий.
2. Прийшов він в ночи коло півночи,
Склапкал в окенечко,
ставай, міла, мой сердечко,
дай коням води!
3. Маткі се не бой, сідай на мой конь,
Поїдеме в чуджі краї,
сут там пекни обичаї,
мальований дом.
4. Як-же я мам стац, коням води дац?
Кед мі матка заказала,
жебим з паном не ґадала
мусім се єй бац.

248.

1. Ей Боже, Боже, што мі з того, (2)
/:Гей, гей, же я вишла:/ (2) за старого.
2. Ей бо то стариӣ, сива брода,
Гей, гей, я дівчина, як ягода.
3. Ей бо то стариӣ примилений,
Гей, гей, юж я пташек улаплений.
4. Ей юж я пташек улаплений,
Гей, гей, до кліточки посаджений. — **Вар. 405.**

249.

1. А під гором сад чисто метений, (2)
Зеленою рутонькою (2) густо плетений.
2. А в тим садочку нихто не бивав,
Лем тот козак молоденький коника пасав.
3. Коника пасав, дробний лист писав,
І до свойой милесенькой в Україну слав.

250 а.

1. Над водов кряк, в ті воді рак,
Серед води рибоньки,
а в тім селі дівоньки,
я тому рад.
2. Дівча моє, серце моє,
Почекай мя до яри,
най вироснут фіяли,
будеш мойом.
3. Она ждала і чекала,
не могла ся дочекац (2)
до Михала.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 469.

250 б.

1. Серед села став, яку-с собі взяв?
А бив я там в Україні, люди мі єй нараїли, } 2
Панбіг мі єй дав.
2. Панбіг мі єй дав, йотец обіцяв
Половину маєтности, дає дівку до любости,
отец обіцяв.
3. Власна мамуся дарує гуся,
При гусяти троє стадо, жеби мала моє чадо,
власна мамуся.

251 а.

1. Ганцю моя, серце моє,
Почекай мі до яри,
най заквітнут фіяли,
будеш моя.
2. Я чекала, ручку-м дала,
Ручку-м дала одібрац,
не зналам єй шановац,
до Михала.
3. На горі кряк, під гором пняк,
Серед води рибочка,
за водом єст Ганічка,
ґу ні бим рад.
4. А ци я пес, же мя не кцеш?
Я за свої дукати
найду собі не таку,
яка ти єс.

251 б.

1. Мамусь моя, ховай-же мя,
За старего, мамечко, (2)
не дай-же мя!
2. Йу старего сіва брода,
А я млада, мамечко,
як ягода.
3. Пораджу я сивей бродзе,
Намочу єй, мамечко,
в зимней водзе.
4. Буде мокла до йосени,
Аж се вшитко, мамечко,
роззеленит.

252 а б.

1. Моя жена розум мела,
Пропила мі волки
З чужими паробки,
а і коня [1]).
1. І врецено і прядено,
Зїдж-же тепер дябла,
нашто будеш пряла,
моя жено.

Вар. 252 а.: [1]) і стремена.
Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 955, a b.

252 в.

1. А ци я пес, же мя не кцеш?
Я за свої дукати
найду собі не таку,
яка ти лес.

2. На горі кряк, під гором пняк,
Серед води рибочка,
а за водом Ганічка,
го ні бим рад.
3. Ганцю моя, серце моє!
Почекай мі до яри,
лем заквітнут фіяли,
будеш моя.

4. Чекалам сом, не пришов сом,
З тамти строни Дуная
чекала я шугая,
не пришол сом.
5. Як він приде, што я му дам?
Дам му перко зо злота,
то є моя робота,
вера му дам.

252 г.

1. А ци я пес, же мя не кцеш?
За седем турачків
найду сой не таку,
яка ти єс.

2. Дукат ї дав, жеби з ньов спав;
Дукат му враціла,
з пеца го зруціла,
на землю впав.

253.

1. Ганця біла грушкі збіра (2),
Ганця ся зрадовала,
вшиткі грушкі попродала
за марияш.

2. Будзейский князь дає пінязь,
Ганця ся здивувала і т. д.

254.

1. Виляла водиця ей на зеленой луце, (2)
Ей юж моя миленька, юж моя миленька
ей колише малюце.
2. Колиш-же сой, колиш, ей коли-с сой достала,
Ей я ти так повідав, я ти так повідав,
жебис сой сама спала.
3. Ти мі так повідав, ай же мі нич не буде,
Ей же на моїм личку, же на моїм личку,
ей не спознают люде.
4. А на моїм личку ей юж люде познали,
Ей што-ж ми обоїчко, што-ж ми обоїчко
ей тераз доказали?!
5. Воліла я мати ей нечистого духа,
Ей мала я носити, мала я носити
Ей на руках найдуха.
6. На руках найдуха, та под бочком колиску...
Ей што же-с мі доказав? што же-с мі доказав,
Ой мій любий Янушку?!

255.

1. Зажену коніченька на зелений овес,
Сам піду до милой, сам піду до миленькой,
аж на нижній конец.
2. Ой не сам-єм ся женив, люди ня женили,
Бодай моєй жені, ей бодай моєй жені
на заран дзвонили.

Вар. 261.

256. *α*)

1. Дівчатко, кохам тя, никому не дам тя,
Недам тя никому (2), возьму тя до дому.

2. Сталося мі, стало, сталося мі нове,
Забило милого древко яворове.
3. Сталося мі, стало, што ся мі мало стац,
Забило милого, што ся мі мав достац.
4. Миленький з лободов (?), пнеся мі за тобов,
А жеби я била слюбована з тобов.

256. *β*)

1. Сьпівайте, дівчата, тераз вам до того,
Закаль не маєте смутку великого.
2. Смутку великого, ани ниякого,
Сьпівайте, дівчата, тераз вам до того.
3. Сьпівай собі, дівча, сьпівай собі гласом,
А як ти ся видаш, не будеш, лем часом.

257 а.

Бодай тя, миленька, сивий коник носив,
Далас мі ґамбочкі (2), ани-м тя не просив.

257 б.

1. За бодроґ[1]), за бодроґ, дзевчатко, за бодроґ,
Кой-с*) мі починила (2), одроб-же мі, одроб!
2. Я ті не чинила, ани моя мати,
Тота ті чинила, што-єс єй мав брати.
3. Дівчата, дівчата, чом не співаєте?
Ци гласу не мате, ци співац не знате?
4. Співалаби я си, співала, співала,
Жеби мі мамічка робіц не казала.
5. Робіц не казала і кужівку прясти,
Бо я ся навчила по весілю трясти.

Вар. 242: *) Што-с.

257 в.

А вінку мій, вінку, як-єс мі ся змінив,
Же мі ся не будеш (2) на главці зеленів.

258.

Кед ня, миленька, не кцеш, одпровадь ня, де кцеш:
Горі Кошицами, ей горі Кошицами за вербуванцями.

259.

1. Ей шуміла лещіна, кой се розвивала
Плакала миленька, ей плакала миленька, як се оддавала.
2. Ой шуміла лещіна, кой-єм берез ню єхав,
Плакала миленька, ей плакала миленька, кой-єм ю понехав.
3. Ей не плач, дзевча, не плач, ани не лементуй,
Буду до тя писав, ей буду до тя писав аж од реґементу.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 177, ч. 34. **Вар. 45.**

[1]) = границя.

260 а.

1. А Боже мій, Боже, а што я буду робиц, (2)
Ой як тото ледаштo,
як тото ледаштo а буде до нас ходзиц?
2. А Боже мій, Боже, а Боже мій єдиний,
Ей не мам я ойца, матки,
не мам ойца, матки, ани жадной родини.
3. А Боже мій, Боже, а змилуйся надо мнов,
Ей станулам на камінь,
станулам на камінь, а звинувся підо мнов.
4. Покотився за мнов а в глубоку долину,
А Боже мій єдиний,
Боже мій єдиний, а юж я там загину.
5. Будут мене будут а в Маластові бити,
Ей а же я їм хожу,
а же я їм хожу а дівчатко любити.

260 б.

Голосе, голосе, ей розейдься по лесе
Ґу мому милому (2), гей де волоньки пасе.

260 в.

Голосе, голосе, ей розейдься по лесе,
Ой де моя миленька,
де моя миленька ей та волоньки пасе.

261.

Ей зажену конічка на зелений овес,
Сам піду до милой,
ей сам піду до милой аж на нижній конец.

Вар. 255.

262.

1. Зазуленька кукат, ой повідат же свита,
Подь, миленький, домів (2), ей бо я буду бита.
2. Бо я буду бита, ей од свої мамічки,
Же я не нажала ей коровам травічки.
3. А я траву нажну, ей корову подою,
Я ся свої мамці ей ніколи не бою.

263 а.

1. Ой Боже мій, Боже, што я не зробила,
Єдни по вечері (2), а я не палила.
2. Ани не палила, ани не запалю,
Ей фраїр ся мі женит, а я в велъким жалю.
3. Фраїр ся мі женит, піду на веселє,
Піду ша припатрац, што за паню бере.
4. Таку паню бере в чарним голомонє[1]) (?)
Ей скаре тебе Панбог, мой фраїру, за мне!

Вар. 325, 385, 365 в.

[1]) = мабуть „доломан“, верхня одежа мадярська, вишита шнурами
й позум

263 б.

1. Хоцби мі пісалі пісари од Відня,
Та мі не напишут (2) мої жалі ніґда.
2. А любуй, не любуй, або мі понехай,
Або мі дакому на рочек обецай.
3. Обецал мі коваль конічка поковац,
А ковалька дівча на осінь зрихтовац.
4. Ани мі той коваль конічка не кує,
Ани мі ковалька дівча не рихтує.

264.

1. Де терня, там терня, в ті Пантниці терня,
Пантнянскі паробци яко згнила мерва,
ей яко згнила мерва.
2. Тоту згнилу мерву нихто пограбати,
Пантнянскі паробци ей нихто любувати.
3. Де терня, там терня, в ті Пантниці терня,
Пантнянскі дівчата ей як оріщків зерня.
4. Бо оріщків зерня лем би коштувати,
Пантнянскі дівчата ей лем би любувати.
5. Фраїр ся мі женит, на волю му даю,
Най бере, яку хце, я ся не видаю.

265.

1. Єще-м не перейшла на мадярску страну,
Юж мі йотворили /:мальовану браму:/ 2.
2. Мам фраїра Янця, ме імено Ганця,
Так маме імена, як рута червена.
3. Зелене, зелене коло червеного,
Пасе мій миленький і я коло нього.
4. Дала ня мамойка на широку рулю,
Не дала мі на ню, лем єдну кошулю.
5. На широкій рули треба рано встати,
А я молоденька, хоче мі ся спати.

266.

1. Не ходив-єм за ньом, ей сама пришла за мнов,
Я був на йовечках /:ей за зеленом травом:/ 2.
2. Повідж-же мі, повідж, ей альбо мі одповідж,
Най до тя не ходжу, та як на сьвяту сповідь.
3. Любуй-же мя, любуй, ей лем мя не видавай,
Як прийду до корчми, ей близко мя не ставай.
4. Палюнку не купуй, ей пити і не буду,
До танцу мя не бер, ей бо з тобом не піду.
5. Але сой возь иньшу, ей я собі посіджу,
Ей я тя, миленький, та брезто рада виджу.

Вар. 49.

267 а, б.

1. Подме, хлопці, подме до той Гамерички,
І я пойдзем з вами, лем попродам бички,
ей лем попродам бички.

2. Бички-ем попродав, мало пенендзи мам,
Єще продам краву, пойдеме помалу,
ей пойдеме помалу.
3. Пожегнай ти, Боже, нашого цісаря,
Же він нас випустив под іншого краля,
ей под іншого краля.
4. Под іншого краля, ой же под Анґлюся,
Плаче за мнов жена, моя люба душа,
ей моя люба душа.
5. Не плач ти, женочко, бо ми ся вруціме,
Лем ся в Гамериці ґаздувац учиме,
ей ґаздувац учиме.

268. α)

1. А під гаєм (2) зелененьким
Брало дівча лен дрібненький.
2. Брало, брало, заберало,
Тонісенько простерало.
3. Тонісенько простерало,
Чорну землю намовляло:
4. „Вкрилас ойца, вкрилас матку,
І мене вкрий на остатку!“
5. „Возми мене молоденьку,
Як ягідку червоненьку.“

Се початок звісної пісні про парубка, що проти волі матери жениться з удовою.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 240, ч. 2. — *Грінченко:* Этн. Мат. III, 420, ч. 749. — *Головацький:* Н. п. II, 520, ч. 8 і 576, ч. 4.

268. β)

1. А там долов (2) під явором
Оре дівча єдним волом.
2. Ище бразду не зорала,
Мати на не заволала.
3. Дівча, дівча, под до дому,
Обіцям тя, не знам кому.
4. Обіцям тя за Янічка,
За Янічка, за збуйничка.
5. Тот Янічко нич не робит,
З людской стайні коні водит.
6. Ма кошулю з павучини,
А перечко з рокитини.
7. А в тім перку сама пиха,
А з голоду ледво дихат.

Вар. 497 і 432 а. β) (тут подано паралелі), **447.**

268. γ)

1. За горами (2) за лесами,
Таньцувала з гусарями.
2. „Уліянко, под до дом спац,
Бо тя волат отец і мац.“
3. — „Идце сами, спийце здрави,
Бо я піду з гусарями.“
4. — „Бо гусаре добри хлопи,
По сто златих дают пропиц.“

269.

1. Мати сина (2) проклинала,
На пустиню виганяла. (2)
2. Идий, сину, на пустиню,
Идий, идий і не прийдий.
3. Людзки діти до костела,
А ти, сину, все до села.
4. Людзки діти юж з костела,
А ти, сину, товди з села.
5. „Сестро моя наймолодша!
Винес-же мі шати мої,
Шати мої чорненької.“
6. Она шати виношала,
А все горенько плакала
И все ся го зьвідувала.
7. — „Братусю наш наймилень-
[шиий!
А де-же ти од нас идеш,
Коли до нас гостьом прийдеш?“
8. Ой піду я и тоб и тоб[1])
[дороженьков
На нон зелений вершенько.
9. „Сестро моя середняя!
Винес-же мі шати мої,
Шати мої біленької!“
10. Вона шати виношала,
А все горенько плакала,
И все ся го зьвідувала:
11. — „Братусю наш наймилень-
[шиий!
А де-же ти од нас идеш,
Коли до нас гостьом прий-
[деш?“
12. „Ой піду я и тоб и тоб[1])
[дороженьков
На нон зелений вершенько.“
13. „Сестро моя найстаршая!
Вивед-же мі коня мого
Коня мого сивенького!“
14. Она коня виводжала
А все горенько плакала,
И все ся го зьвідувала:
15. — „Братусю мій“ — (як
[стр. 11).
16. „Ой піду я“ — (як стр. 12).
17. „А товдий я до вас прийду,
Як наспак соненько зийде,
И кирвавий дойджик піде!“
18. Пришла мати юж з костела,
Ани ся не розберала
[(розгартала)
Лем все горенько плакала.
19. — „Діти мої дрібненької,
Юже-сте мі не вшиткої!“
20. Пішла мати и тоб и тоб
[дороженьков
На нон зелений вершенько.
21. Почав дойджик покрапляти,
Ни ту бучка, ни ту крячка,
Деж я ся юж тепер дію?
22. Стала собі під явора,
Під явора зеленого,
Під синонька під свойого.
23. — „Зелен явір, яко син мій,
А сив камінь, як його кінь.“
24. Зачала сой ай галузки тай
[ламати,
Зачала кровця цяпкати,
Зачав синонько кричати:
25. „Мати моя наймиленьша!
Не лам-же мі пальці (кости)
[мої,
Пальці (кости) мої дріб-
[ненької!
26. Не далас мі в селі жити,
Дай-же мі кі в полю бити.“
27. Мати того вислухала,
Аж ся в порох розсипала.

Головацький: Н. п. II, 620, ч. 8; III, в. 1, 100, ч. 21. — *Грінченко:* Этн. Мат. III, 420, ч. 749. — До стр. 1—17: *Максимович,* Укр. нар. п. 1834, 137, ч. 1. — *А. Соболевський:* В.-русс. народ. пѣсни. Пб. 1895—1902. I, ч. 254—261 (далеке споріднення мотивів).

270.

1. Ішло дівча на воду під зелену загради,
Пришов 'д ньому пан, тай му розбив дзбан. (2)
2. Чого плачеш, дівчиною, чого плачеш хорошою?
За зелений дзбан талярик ти дам.
3. Чого плачеш, дівчиною, чого плачеш хорошою?
За зелений дзбан штири коні дам.
4. Дівча коней не хотіло, лем за дзбаном плакало:
Мій зелений дзбан, што мі го збив пан!
5. А не плач ти, дівчиною, а не плач ти хорошою:
За зелений дзбан тисяча ти дам.

[1]) Дослівно по рукопису д. Гомика.

6. Дівча тисяч не хтіло, лем за дзбаном плакало:
Мій зелений дзбан, што мі го збил пан!
7. Чого плачеш, дівчиною, чого плачеш, хорошою?
За зелений дзбан сам ся тобі дам.
8. Дівчатко юж не плакало, лем оно ся засьміяло:
За зелений дзбан достался му пан.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 138, ч. 33. — *Wacław z Oleska:* P. l. galic. 448, ч. 337. — *Головацький:* Н. п. II, 585, ч. 18. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 96, ч. 26. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. 112 a. — *Roger:* P. l. pols. ч. 113—114. — *Kolberg:* Lud. XVI. 282. ч. 457.

271.

1. В ширим полю дубина, под ньов стоїт дівчина
Шумна, з білов твариов, з чорними йочима.
2. Што там робиш, дівчина, ци тя мама вибила,
А ци тя виклял, а ци тя викляла?
3. Ани ня викляла, ани ня не вибила,
Шумна я дівчина, вінок я зронила
Под зеленим гайом, з тим шварним шугайом.

272.

1. Гора, гора родзи копер,
Ей чия-же я буду тепер?
Гояя білая, шельвія дзелена, розмарія саджена, чугая! (2)
2. Гоя, гоя, сама своя,
Ей прийдь, шугаю, буду твоя.
Гояя і т. д.

Вар. 485, 556 аб.

273.

1. З далекой ми країни,
Не маме ту родини — Марійо!
2. Лем ми пришли на погріб,
Нашей панни Марії — Марійо!
3. Юж она нам зумерла,
Што нас смутних тішила — Марійо!
4. Иде за ньом староста,
Сам то Панбіг з кральоства — Марійо!
5. Идут за ньом свашеньки,
То сут власни душеньки — Марійо!
6. Идут за ньом дружбове,
То з неба ангелове — Марійо!
7. Иде за ньом музика,
Бо то пані велика — Марійо!

274

1. А хто бачив, а хто чув,
А хто в мене сей ноч був?
Соловія, соловія, чудо-чуд,
К[illegible] ох, ох, ох!

2. Був у мене попів син,
Давав мені волів сім.
Соловія, соловія, чудо-чуд,
Канарі оченьки ох, ох, ох!

3. А я дурна не брала,
Билам шестьми орала.
Соловія і т. д.

4. А семого продала,
Погонича наняла.
Соловія і т. д.

275.

Ти моя мила, вший мі кошульку,
Бо я масірую ютро на еґзецірку.
Ой дададада...

276.

1. Чорна гора буковина,
Чия-с Ганцю? материна.
Гой, гой, гояя,
Ей гоя, гоя (2) чугая!

2. Не буду я материна,
Лем я буду шугайкова.
Гой, гой, гояя, і т. д.

277.

1. Не буду ся женив, не буду, не буду,
Лем сой фраїречку набуду набуду, гейяж гой!
2. Пішов мій миленький, ани го не видно.
Лем му за дражечков подковечек слідно, гейяж гой!

278.

Ей дай-же мі, Боженьку, ей о що я тя прошу,
Ей о вінок дзелений, ей што го рада ношу, гойя-я!

279.

1. Ей над бистрим яречком ей гуси воду пиют,
Ей на шварнім дзевчатку ей паробци ся биют, ся биют.
2. Ой паробци, паробци, ей не бийтеся на мі,
Ей бо я молоденька, ей не заходжу з вамі, сяя-я!

280.

1. Ой Боже мой, Боже, змилуйся надо мнов,
ей сяяя-яй!
Сталам си на камінь, поточився зо мнов.
2. Поточив, поточив в глубоку долину,
Боже милостивий, юж я ту загину.

281.

1. Бивайте мі здрави, мої товаришки, гойя-я!
Што ми хожували разом на орішки, гойя-я!
2. Разом на орішки, разом на малини, гойя-я!
Бивайте мі здрави гори і долини, гойя-я!

282.

1. Мила моя, мила, подь ня йодпровадзіц
Хоц на тоти лучки, гойя-я! што ня мают забіц, чугая!
2. Мали ня забити, але ня не могом,
Бо ня заступила, гойя-я! коханечка ногом, чугая!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 163, ч. 105.

283.

Побілі, побілі слугу неборака,
Нацо ся дав побіц? гойя-я! добри се хлоп не се, чугая!

Вар. 213.

284 vide 89, 430, 603 б, в.

Попід гаєм Феся телятка пасала, гейя-гей!
Телятка пасучи Феся загукала, гейя-гей!

285.

1. Ой мам фраїрку грубу, сам ся не турбую,
   Ой хлопця дам до чколи, сам ся завербую, гояя!
2. Ей вербуют, вербуют гусари на конях,
   Ей і я ся звербую, фраїречко моя, гояя!

Верхратський: Зап. НТШ. ч. 44, 210.

286.

1. А в неділю пяна била, а в понедільок спала,
   А в вівторок снопів сорок пшениченьки нажала.
2. А в середу сушила, в четвер молотила,
   А в пятницю продавала, а в суботу пропила.
3. А за што мя, мужу, беш, за яки учинки?
   Ци я тобі не напряла за рік два починки?
4. Не сама я пряла, пряли помічниці,
   То за муку, то за тісто, то за паляниці.

288.

1. Йа на меджі черешенька, а под межом дві,
   Йа юж з тобом, найміленьша, йа юж з тобом злі.
2. Достала сі, мила, брушек, не знаш од кого,
   Тераз будеш повідала на ме самого.
3. „На кего бим повідала, кед не на цебе?
   Ти сі ходзіл і ночовал, а я при цебе,
   На посцелі трое дзеці, то шицко твоє.“
4. Тему сину найстаршему, тему ше признам,
   Покупем му чорне... до школи го дам.
5. Кед ша буде добре учил, буде з него князь,
   А ти, міла, найміленьша, будеш шельмов зас.
6. „Носив ти мі, фалечнику, червоне віно,
   Жебим хлопця не хрестила на твоє ймено.
7. Не нос ти мі, фалечнику, червоне віно,
   Бо юж хлопец охрещений на твоє мено“.

Вар. 358 б.

289.

1. Ей кобис ти, дівчино, та злоту гору мало,
   Ой то бис ей препила, ой і протанцувала.
2. Ой як я сой засьпівам, ой далеко мя чути,
   Ой подь-же, мій миленький, та волки навернути.

290.

1. А під нашим окенечком пекна заграда, (2)
   Ой проходится по ній мила красні прибрата. (2)
2. Прибератся на каждий день, яко в недзели,
   Ой пише листи до милого кажду годину.
3. Милий єй так одписує, же він єй не хце,
   Гей бо він собі полюбує дівча шумнішше.

291.

1. Ей вшитко мі водичка забрала, ей лем мі пісочок зостав,
   Ей прос Бога, дівчатко, ей жебим ся ти достав.
2. Ей прос Бога, дівчатко, ей Паненку Марію,
   Ей жебим ся ти достав ей на другу неділю.

292.

1. А на наші салашині стала ся новина,
   А юж наша Марисенька породила сина.
2. Повила го, повила го а в біли пеленки,
   Кинула ним, кинула ним а в Дунай глубочкий.
3. А маш ти там, пані матко, маш там дівок пять, пять,
   Не пущай їх на вечірки, най си дома спят, спят!
4. На вечірки в чужи хати, а на земли спати,
   Моглаби ся, пані матко, та пригода стати.

Вар. 388, 439 а, б, 493 б, 560. Тут наведено паралелі.

293 а.

Не буду ся женив (2), ей буду такой ходив,
Буду людски баби (2), ей на баламут зводив.

293 б.

1. Не маю голосу (2), ей не маю гардого,
   Бо-м ся не навчила (2), бо не малам од кого.
2. Бо наші мамуся часто не співали,
   Лем ся все старали, ей же нас дуже мали.

294 vide 331 г.

295.

1. А там долом (2) дзелененьким,
   Брало дівча (2) лен дрібненький.
2. Як го брало (2) і мочило,
   З глубокого Дунаєчку воду пило.
3. Ти Дунаю (2), тиха вода,
   Кому-ж я ся сподобаю йа молода?
4. Ци попови, ци дякови, судний Боже,
   Ци якому . . . . ічкови не поможе.

Вар. 311 б.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 163, ч. 2 а. — *Ів. Франко:* Жіноча неволя 21.

296 vide 356 б.

297.

Штирі бички, штирі (2) ой наробили шкоди,
Пішли на яречок (2), ой напилися води.

298.

1. Кукала зазуля од калиночки,
Їхали жовніри з Україночки.
2. А в неділю рано стало свитати,
Стали ся жовніри кватирувати.
3. А господар з хати, жовнір до хати,
Став жовнір госпосю ревідувати.
4. Чом в тебе, госпосю, уста солодкі?
Ей то од медочку, мій жовнірочку.
5. Чом в тебе, госпосю, очка чорненьки?
Ей то од ноченьки, милий, миленький.
6. Дивится господар, а все карбує,
На свою госпосю дручок готує.
7. Ой мужу мій, мужу, мій невірниченьку,
Чом-же ти не віриш мойому серденьку?
8. А ци-ж то не можна пожертовати,
Чуджого личенька поцілувати?
9. Куп собі, мій мужу, та колодочку,
Ей замкни ти мене у коморочку,
10. А як я схочу хлопці любити,
Будут ся твої замки ломити.
11. А як я схочу, в окно вискочу,
А як я наважу, двери виважу.
12. Насмаруюся солониною,
Тай витиснуся і щелиною.
13. Куп ти мі, мужу, сріберний дзвоночок,
Повіси го мені за поясочок.
14. А де ся рушу, дзвонити мушу,
Бом-бом-бом, дзень-дзень-дзень, за твою душу.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 233, ч. 5; 234, ч. 6. — *Головацький:* Н. п. I, 147, ч. 22.

299 а.

1. Іду я, скочу я по лен, по лен,
Там дівча пшеничку поле, поле.
2. Пололо пшеничку, тай в бір, тай в бір,
За нею хлопчина, як зьвір, як зьвір.
3. Стулився, згорбився, як лист, як лист,
Дівчину до меджи притис, притис.
4. Що-ж тобі, дівчино, жалю, жалю,
Што я тот ложечок зламлю, зламлю?
5. Чересло в борозді скручу, скручу,
Я тебе, дівчино, взяти мушу.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 48, ч. 12.

299 б.

1. Сім ріжків орішків, а осьме сало,
Чом-же мя не любиш, што-ж ти ся стало?
2. Кудлашу, кудлашу, де-ж твоя жена?
За пецом, за пецом, перепрядена.

300.

Ой хлопчьита, хлопчьита, любуйте дівчьита,
Ей любуйте, як треба, підете до неба!

301.

1. Ей вишла я на гірку, повідам казаня,
Ей жеби мі мамуся випесла сніданя.
2. Ей оженився Дуда, вчера до полудня,
Ей взяв собі Марину, діраву перину.
3. Ей цілу ніч не спали, перину латали,
Ей на водни плакали, же ся не виспали.

302 vide 324.

303.

1. Помикайсе, помикай по лавечце ґу мне,
Як ти лавкі не стане, ...
2. Помикайсе, помикай по лавечце ґу мне,
Будеме се любовац, ци нам буде шумне.

304.

1. Позерай но, дівче, (2) на суху тополю,
|:Як ся ти розвиє (2), тогди будеш моя:| 2.
2. А я позерала і вчера і ґнеска,
Нещесна тополя еще барже зосхла.

305.

1. Ей Боже мой (2) бозюцький,
Який я сой (2) малюцький!

2. Але я сой (2) вельку взяв,
Та мя Панбог (2) пожегнав.

306.

1. Пасли вівці молодиці, мругают на мене:
Прийди, прийди, гожий хлопец, з вечера до мене.
2. Прийди, прийди, гожий хлопец, хоцка на годину,
А я свого старенького пошлю на калину.
3. Иди старий, бородатий, калину ламати,
А ускочив гожий хлопец з конопель до хати.
4. Ідз-же, дівча, на вулицу тата позирати,
А як буде тато ішов, дай до хати знати.
5. Іде дівча до халупи і руками плеще,
Гуляй, гуляй, моя мамцю, нема тата еще.
6. Ідз-же, дівча, і другий раз тата позирати,
А як буде тато ішов, дай до хати знати.
7. Летит дівча до халупи і руками плеще:
Гуляй, гуляй, моя мамцю, нема тата еще.
8. Ідз-же, дівча, і третий раз тата призирати,
А як буде тато ішов, дай до хати знати.

9. Летит дівча до халупи: юж тато близенько!
А де-ж я тя тут подію, ти моє серденько?
10. Положу тя на постільку, перинов тя вкрию,
Сама ляжу і розкажу, же я марне гину.
11. А я мудрий хлопец був, того догадався,
Хильці-хильці по затильці, в коноплі сховався.
12. Іде старий до халупи і руками трепле:
А якийсь ту дідько був, тівко місце тепле.
13. Тихо, старий, бородатий, не вчися брехати!
Як-єс кого в хаті застав, було го стрепати.

Вар. 312.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 126. — *Головацький:* Нар. п. I, 218. ч. 43; III, в. 1, 227, ч. 96; II, 572—573. — *Kolberg:* Pokucie II, 153, ч. 255. — *Чубинський:* Труды V, 649, ч. 252. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 202. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. 117.

307.

1. Не до терня, не до терня, бо ся поколеме,
Под перину мацерину, там ся загріеме!
2. Не до колін, не до колін, бо там сами кости,
Але висше, але висше, прийдеш до радости.
3. Я до ксендза (2), би ня з гріхів збавив,
А він мене (2), до посцілки звалив.
4. Я до ксендза (2), бим ся сповідала,
А він мі ся розвідує, кельом рази дала.
5. Ой девять раз, девять раз, веце не міркую,
А тот десятий раз ксендзу не рахую.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 67, ч. 39. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 188.

308.

Ой дзевчатко волянске, /:подь з намі на паньске:/ 2
Ей попід Кальварню садиц розмарию.

309.

1. Што-м заробила, то м заробила, ти, гультаю, пропил,
Єще бим била нич не сварила, кей бил-ес ня не бил.
2. Бий-же мя дома, бо-м твоя жона, не бий мя у людзі,
Най ся мой отец, най ся моя мац про тебе не встидзі.

Roger: P. l. pols. ч. 392.

310.

Ей а Боже мой, Боже, хто-ж мене споможе?
Ей милий Бог з висока, родина з далека.

311 а.

1. А я в своей старий мами на одході,
Посаджу єй два яворп во огроді.
2. Явор, явор, яворино, розростайся,
А ти, моя стара мамусь, не старайся!

311 б.

1. А попід гай, а попід гай зелененький,
Брало дівча, брало дівча лен дрібненький.
2. Не так брало (2), як стелило,
До Дунаю (2) говорило:
3. Ти Дунаю (2), тиха вода,
Кому-ж я ся сподобаю йа молода?
4. Ци хлопови, ци попови, ци дякови,
Ци якому гультайови, — не дай Боже!
5. Лем мя не дай, моя мамусь, [за пияка],
Бо пропие худобину, хоцби яка.
6. Ой лем ня дай, моя мамусь, за такого,
Што він мене вірні любив, а я його.

Вар. 295.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 163, ч. 2 а. — *Ів. Франко:* Жіноча неволя 21.

312.

1. Сиділи си два молодці, моргали до себе,
Прийди, прийди, младий хлопче, гей з вечера до мене.
2. Прийди, прийди, младий хлопче, хоцби на годину,
А я свойого старого, ей пішлю на калину.
3. Пішов старий, бородатий, калину ламати,
Вона си го юж провадит, ей з комори до хати.
4. Сіла си з ним за столичок, курку обирає,
А свойого миленького ей к собі пригортає.
5. Прийшов старий, бородатий, рученьками трепле:
Кий си параль[1]) в лужку лежав, ей бо юж лужко тепле?
6. А ти старий, бородатий, не вчися брехати,
Кед лис (ес) видів і послідив, ей било поімати.
7. А ти старий, бородатий, а я собі пишна,
Де-ж я свої очи діла, ей же я за тя пішла.

Вар. 306.

Де-Воллан: Зап. РГО. XII, в. 1, ст. 126. — *Головацький:* Н. п. I, 218, ч. 43; III, в. 1, 227, ч. 96. — *Чубинський:* Труды V, 649, ч. 252. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. 117.

313.

1. Не попатруй на коціша[2]), што му шнури вісят,
Лем попатруй до маштальні, де ся коні блищат.
2. Чиї коні не чесани, ілиби, пилиби,
Мают січку нарізану, набралбим на вили[3]).
3. А ти псикусь, а ти псикусь з нижнього ма - - - ра (?),
Жеби ти мі не покусав мойого фраїра.
4. Бо мій фраїр неборачок уцекац не може,
Жеби ти го не покусав, заваруй го Боже.

[1]) = чорт. [2]) = візник, фірман. [3]) = вили.

314.

Веду коня до Дунаю, не хоче мі пити,
Ей лем він крутит головою, лем хоче мя забити.

Чубинський: Труды V, 872, ч. 430.

315.

1. Ой Боже мій, ой Боже мій, мій Боже единий,
 Звербувався, звербувався мій милий, мій милий.
2. Звербувався, звербувався на коня, на коня,
 Казала му, казала му мац моя, мац моя.

316.

Скаралесь ня Боже, |:скаралесь ня дуже:| 2,
Далесь мі такого (2), што обручі струже.
Шкода того чада (2) за такого дзяда.

317.

1. Ходив дзядок по тим сьвіті, трафив до богача:
 „Приміте мя, добри люде, бо мя ту ноч зашла."
2. — „Ми тя, дзядку, не примеме, бо ми тя не знаме:
 Немаш ту де ночувати, — іди собі дале!"
3. Ішов, ішов не преставши, трафив на худобне;
 Щирим серцьом го витали, подобатся Богу.
4. — „Далабим ти істи, пити, — ізо щирой души,
 Немам соли, немам муки, серце мі жаль рушит[1])."
5. — „Іди, невіст, до комори, маш вшиткого надост."
 Взяли дзядка на гостину, на велику радост.

Вар. 333. [1]) душит.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 525, ч. 7.

318.

Посіяла руту-мяту межи берегами,
Не можу ся оженити межи сусідами.

319.

А де тота студенічка, што голуб купался?
А де тота коханічка, што я з ньом кохался?

Вар. 357.

320.

1. Летів орел понад море, зачав голосити:
 Зле едному чоловіку на тім сьвіті жити.
2. Треба його (2), треба спарувати,
 Треба йому (2) підбочницу дати.

321.

1. Через сад на поклад їстоньки носила,
 Дай-же мі, Боженьку, о що-м тя просила.

2. Я тебе просила зелений віночок,
 А ти мі одповів, завийся в рубочок.
3. А жеби то рубок, але то рубчиско,
 Жеби то паробок, але то дівчиско.

322.

1. Вшиткім добре, вшиткім добре, лем мі зле, лем мі зле,
 Вшиткі мают фраїречки, лем я ніт, лем я ніт.
2. Іще я ся, любий Боже, постарам, постарам,
 Же буду мав фраїречку, на заран, на заран*).

Головацький: Н. п. II. 234, ч. 85.

323.

Любме ми ся, любме (2), ей лем ся не почубме,
Як ся почубиме (2), ей та нам ганьба буде.

324.

1. Што там маш, дівчино[1]), під запасочком[2])?
 Злапалам заяця під сосеночков[3]).
2. Як ти го ззімала, кед він уцекав?
 Волалам: трусь, трусь, трусь, та[4]) мі почекав.

Вар. 302. [1]) дзевчино, [2]) запасечков, [3]) сосенечков, [4]) він.
Kolberg: Lud. XVII, 44, ч. 128.

325.

1. А Боже мій, Боже (2), што я йуробила?
 Люде по вечері (2), а я не палила.
2. Ани не палила, ани не запалю,
 Фраїр ся мі женит, а я в вельким жалю.
3. Фраїр ся мі женит, піду на веселє,
 Піду ся припатриц, яку паню бере.
4. Таку кезасоньку**) цесарьову доньку,
 " " рихтарйову доньку.
5. Сидит она, сидит медже дружечками,
 Утерат си очка гусіма перками.
6. Утерат си очка, силзи єй падают,
 На сивім камени ямки вибивают.

Вар. 263 а, 385, 365 в.

326 а.

1. Куляло ше, куляло, куляло
 То червене яблушко, яблушко.
2. Што ся мало покуляц, покуляц
 Ґу мой мілей легуцько, легуцько.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 277. — *Roger:* P. l. pols. ч. 236; 303: 362.

*) = завтра. **) = панна, красавиця.

326 б.

1. В Гамерице в салоне, в салоне
Піют віно братове, братове.
2. Піют віно, черкают, черкают,
Ручки собі давают, давают.
3. Пій, Янічку, пій віно, пій віно,
Як ше ті там водзіло, водзіло?
4. Не барз добре, ні барз зле, ні барз зле,
Лем сом зато плакал вше, плакал вше.
5. Ми шероте зосталі, зосталі,
По свету ше тиралі, тиралі.
6. Йа нераз ше сходзалі, сходзалі,
Ручки собі давалі, давалі.

326 в.

1. Старалаша, старала, старала[1]),
Же старого достала, достала.
2. Ти старенька, не старай, [не старай,
Лем старому подавай, подавай.
3. Подавай му колача, колача,
Ей та ша ти обачит, обачит[2]).
4. Подавай му цебулю, цебулю,
Здійме він ти кошулю, [кошулю.

327 а.

1. Ей погнівався мій наймиленьший без причини на мене,
Осідлав собі коня сивенького і пішов пріч од мене (2).
2. Жеби я мала службичку свого, ей хоцби найменшого,
Післалабим го в далеку країну по свого миленького.
3. Післалабим го в далеку країну по свого миленького,
Щоби приїхав, службичку понехав, бо ся мі цне[3]) брез нього.
4. Жадна зьвірина не може бити без товариша в лісі,
А він одїхав, мене понехав, як ластівочку в стрісі.
5. Засьвіт мі, сонце, засьвіт мі, місяц, ей як млиньске колесо,
Вийди, дівчино, вийди, едино, промов до мня словечко.
6. Як-же я маю гей йа до тебе словечко промовити,
Кой люде радят, кой люде судят, же я тя хцу любити?
7. Ней они радят, ней они судят, ей і по цілім сьвіту,
А я тя любив і любити буду, ти мій предрагий квіту.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 158, ч. 9. — *Ф. Колесса:* Наша дума I, 42, ч. 22. — *Лисенко:* Зб. укр. п. (Ой місяцю). — *Головацький:* Н. п. I, 275, ч. 67; II, 704, ч. 6; III, в. 1, 362, ч. 95.

327 б.

1. Погнівався мі мій наймиленьший без причини на мене,
Осідлав собі коня вороного, гет поїхав від мене.
2. Коби я мала вірну служеньку, післалабим по нього,
Найби приїхав, службу поняхав, бо мі тяжко без нього.
3. Служеньки пішли, його не нашли, ой не дают мі знати,
Юж ся мі прийде, бідній сироті, ой з тим сьвітом жегнати.

[1]) = журилася. [2]) = схаменеться. [3]) = скучно.

4. Волоньки мої половенької, чом-же мі не орете?
Літонька мої молоденької, як мі марні гинете.
5. Сьвіт мі, місячку, сьвіт-же мі ясно, ой яко млиньске коло,
Вийди, дівчино, вийди єдино, ой прогвар ко мі слово.
6. Як-же я маю, як-же я маю к' тобі слівце прогварити?
Гадают люде і судят люде, же тя хочу любити.
7. Нягай гадают, нягай і судят, аж и по випткім сьвіту,
Я тебе любив і любити буду, ой мі ружовий квіту!
8. Кому дорога, кому дорога, а мі гостинец битий,
Перестаньмеся, мій наймиленьший, ой в тім рочку любити.
9. Не перестану, не перестану, аж докиль не достану
Чорненьки очка, біленьки ручки гей з малженьского стану.

328.

Їдят коні, піют коні зза новой драбини,
Як не можна любити молодой дівчини?

329.

1. За пецом цибуля, на пецу сало, —
Чом-же-с ня не любив? што ти ся стало?
2. Гороша пів коша, пів палениці,
Сходьтеся, дівчата, на вечерниці.
3. Юж третя година з вечера била,
Отворила сіни врата, сама пішла до комнати дівчина мила.

330.

Іде козак берегами, подковками креше,
За ним, за ним шварне дівча черевички несе (2)

Чубинський: Труды V, 410, ч. 796.

331 а.

1. Летит орел понад море, зачав голосити,
А трудно то худобному богату любити.
2. Як-же било не любити, кеди дівка гарда?
Сукня на ні, як на пані, кошуля гадвабна.
3. Болит мене головонька і меджи плечима,
Требаби мі знахоронька з чорними очима.

Головацький: Н. п. II, 404, ч. 745; III, в. 1, 444, ч. 226; — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 210. — *Метлинський:* Нар. ю.-р. п. 64—65.

331 б.

1. Було колись у нас поле, ей та жиди забрали,
Були колись у нас воли, ей та тато продали.
2. Оженили молодого на пустої хаті,
И казали: „тепер, сину, почни ґаздувати".
3. Што робити, што чинити? звідки хліба взяти?
Наняв я ся у жидиска ей ґонти виробляти.
4. Сіджу в лісі, тешу, стружу, ей а жінка складає,
О голоді, о холоді, ей аж ся серце крає.

5. Ой погана то робота ей у жида служити;
А Боже мій милостивий, ей як на сьвіті жити?
6. Изнайшлися добри люди, ей мудру раду дали,
Грошей мені позичили, ей їхати казали.
7. У далеку Гамерику через широке море:
Там затопиш, вінчували, свою біду, горе.
8. А в неділю в ранці рано ей ми з селом пращали,
Як до церкви на утреню ей дзвонити почали.
9. Заворкотів із села дзьвін, ей всі дзвони дзвонили,
Пісень пращальну далекую ей всім нам голосили.
10. Гори мої, гори мої, ей дзелени Карпати,
Хати бідни, похилени, коли-ж вас витати?
11. Таки думки снились мені, ей у моєй голові,
Як ударят, трену[1]) рушат, ей будте всі готови.
12. Куда везли и де везли, ей того я не знаю,
Аж в Гамбурку запинили, — ей то все памятаю.

331 в.

1. Добре тобі, моя мила, у постели спати,
А я мусів скоро рано ей до роботи встати.
2. Юж я іду на роботу, юж фабрика трубит,
На мене бас[2]) криво смотрит, ей юж ся му не любит.
3. А ти басу, а ти басу, я ся тя не бою,
Бо я піду, бо я піду, ей я піду на свою.
4. Чекай унтир, чекай унтир, бо ти побануєш,
А маш ти добру роботу, ей тай ю не шануєш.

331 г.

1. Серед ночи о північи, ще кури не піли,
Ой пришов Яким до вдовоньки, ей люди не виділи.
2. Пришов Яким до вдовоньки: „добрий вечер, серце!"
Ей она єму відповіла: — ей забий жінку перше!
3. „Ой Марусе, Марусенько, як мам жінку бити?
Ей жінка шлюбна, молоденька, ей буде ся просити."
4. — Не зважай ти, Якимоньку, та на єй просьбоньку,
Ей озми остру сокироньку, ей зотни головоньку.
5. Пришов Яким до домоньку, та став жінку бити,
Ей жінка шлюбна, молоденька, ей стала ся просити.
6. „Порайилась мені, Марусь, як мам жінку бити,
Ей тепер порай мені, Марусь, ей где ю мам подіти."
7. — Запаль в пецу, заткай комин, скажи, што згоріла,
Ей виведи єй в дебри ліси, ей скажи, што здуріла.
8. Ой почула сусідонька до третої хати,
Ой стала она под оконка ей о тоє питати:
9. — Ой Якиме, Якимочку, а де ваша жінка,
А же ти ся так розплакала ей дітина маленька?
10. „Ішла она, ішла она, 'д матер на гостину,
Ой не хтіла вна з собов взяти ей малую дітину."
11. Ой утікав Якимонько без лес, без обору,
Ой тай укрився Якимонько ей в сестри до комори.
12. — Ой Якиме, Якимоньку, што-ж ти на поділку?
„Ей скажу я ти, сестро, правду, ей што я забив жінку."
13. — Ой Якиме, Якимоньку, пуйдз з мойой комори,
Ей жеби люди не мисліли, ей же з мойой намови.
14. Закукала зазуленька в порозі на прутю,
Гей а юж ведут Якимонька гей в желізним окутю.
15. Пришли йони до корчмоньки: дай, жиде, горівки!
Гей про тоту милу вдову ей позбув я ся жінки.
16. Мила вдова, мила вдова знала жартувати,
Ей мав я жінку, як ластівку, ей било шанувати.
17. Ой Боже мій милостивий, щоб з той біди вийти,
Ей заказавбим десятому, ей щоб жінки не бити.

Вар. 294.

Zbiór wiad. do antr. kraj. VIII, 133. — *Квітка:* Нар. мел. I, 114, ч. 110. — *Kolberg:* Pokucie II, 171, ч. 313. — *Ів. Колесса:* Етн. Зб. XI, 223, ч. 15. — *Ів. Франко:* Жіноча неволя. — *Чубинський:* Труды V, 629, ч. 236. — *Головацький:* Н. п. I, 56, ч. 15; III, в. 1, 20, ч. 8; 238, ч. 113. — *Грінченко:* Этн. Матер. III, 353, ч. 651. — *Шухевич:* Гуцульщина III, 237, ч. 47. — *Конощенко:* Укр. п. I, ч. 32. — *М. Драгоманів:* Фатальна вдова. Розвідки II, Львів 1900.

332.

1. Бандурки ся породили, німа хто їх копац,
Панни хлопців упустили, німа хто їх кохац.
2. Мам хусточку, мам єдвабну, кому-ж ей дарую?
Кого кохам, кого люблю, того поцілую.

333 vide 317.

334.

1. А в неділю рано люлька ся курила,
Впала мині на каменик, тай ся люлька збила (2).
2. Там молода дівчинонька горці продавала,
Она мені, она мені люльку вторгувала.
3. Я си люльку закурив, пішов на зальоти,
А якийся ск . . . . . син підпер мі ворота.
4. А я собі сюдру сюдру помеже городи,
Запутався в гарбузинє, тай наробив шкоди.

Вар. 240. Тут зведено паралелі.

335 а.

Чему-же-с ся не оженив, Бартошу, Бартошу,
Коли била кварта вудки по грошу, по грошу?

335 б.

1. Єще-єм ся не оженив, юж мя жена биє,
Вирихтую я сой на ню три дубови киє.
2. Єден на пец, другий за пец, третій під повалу,
Як ня буде жена бити, розвалю єй главу.

[1]) = колія. [2]) = наставник.

336.

1. В шерим полю там долом стоїт липка зелена (2),
Сідит під ньом моя мила, горко засмучена (2).
2. Чом ти плачеш, чом нарічеш, коханочко моя?
Ой про тебе, фалечнику, же не буду твоя.
3. Кед не будеш жена моя, будеш шваґерина,
А преці-же в роді будеш, даяка родина.
4. Кед не будеш жена моя, будеш брацішкова,
А преці-же в роді будеш, фраїречко моя.

Де-Валлан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 145. *K. Flicka:* Eva Studeničová 57, ч. 43. — *Geryk:* Slovens. lud. p. I, ч. 82.

337.

1. А юж лем бив за водов, мусілем ся врациц,
А і свої миленької за ночку заплациц (2).
2. А юж я ї рахував штиресто на столе,
Бер ти собі, моя мила, бо то вшитко твоє.
3. А я того не берем, бо то вшитко мало,
А юж ти ся налюбував мого личка дармо.

338.

1. Там на горі черешенька, а під гором пять, (2)
Моя мила сама дома, хлопці при ній спят.
2. Вишла мила до маштальні, ай Боже, Боже,
Конюсі ся поленкали, ей што-же, што-же.
3. Конюсі ся поленкали, ей Боже, Боже,
Мою милу покопали, ей то-же, то-же.
4. Моя мила лежит хора, ей Боже, Боже,
Тре єй послац по дохтора, ей што-же, што-же.
5. По дохтора і по бабу, ей Боже, Боже,
Жеби дала яку раду, ей то-же, то-же.
6. Баба пришла, ради дала, ей Боже, Боже,
Жеби з хлопом не легала, ей то-же, то-же.
7. Іди, бабо, іди з очий, ей Боже, Боже,
Я не спала з хлопом в ночи, ей што-же, што-же.
8. Ани в ночи, ани додня, ей Боже, Боже,
Лем кустечку до полудня, ей то-же, то-же.

Geryk: Slovens. lud. p. II, ч. 85.

339 а, б.

1. Коби мі не гора (2), ей не тота долина,
Пішовбим до милой (2), ой лем завальна зима.
2. Не жалуй, не бануй, ой же-с мойой не била,
Ой билас плакала, ой покиль била жила.

340 а.

1. Пониже млина густа вербина, требаби єй покопац,
Сподобалося мі дівча у сусіда, але мі го не хтят дац.
2. Тепер так ся стало, дівча ся приспало, они мі го давали,
Але я го не кцем, озму собі, де кцем, най собі го тримают.

Вар. 381 а, в.

Врабель: Р. Сол. 109.—*Головацький:* Н. п. III, в. 1, 247, ч. 123.

340 б.

1. Пониже млина густа брезина, требаби ї дожати,
Сподобало мі ся у сусіда дівча, не хотят мі го дати.
2. А што ся стало, дівча ся приспало, тепер мі го давают,
Я го тераз не кцу, возму собі, де кцу, най собі го тримают.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 423, ч. 180.

341.

1. Там на горі два дубики, третий зелененький,
Лежить, лежит у шпитатю, жомнір молоденький.
2. Лежит, лежит, лежит, лежит, буде йумирати,
А ви мої камратойки, дайте мамі знати.
3. Мама прийшла, мама прийшла, барз ся заплакала:
А сину мій, а сину мій, я тя не пізнала.
4. Як-же ти ня, моя мамцю, маєш спізнавати,
Кой я лежу у шпиталю, мушу йумирати?
5. Бо при войску не ховают ні попи, ні дяки,
Лем при войску поховают цісарскі вояки.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 261, ч. 6 а, б. — *Kolberg:* Рок. II, 206, ч. 380; 217, ч. 405, 406.

342.

1. Облетів сокіл наоколо гору, то мі перша новина,
Зберай-же ся, зберай, моя найміленьша,
[пришов ти час, година.
2. Она ся зберала і вшитко забрала, з милим пречка вандрує,
Пришли они, пришли сред леса темного,
[почала мила плакац.
3. „Не плач, мила, не плач, лем ти ся назад врац,
[все лем к ойцу, матери.“
— „Як я ся врациц мам, цноту утрациц мам
[і свой вінок зелений?“
5. Котра мати добра на діти картати, на дівчата найбарже,
Бо то сладке зеле зада жалю веле, все лем ойцу, матере.

Вар. 597. Тут показано паралелі.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 135, ч. 29 (дальше споріднене); 136, ч. 31. — *Врабель:* Р. Сол. 156. — *Купчанко:* Зап. Ю.-з. Отд. РГО. II, 430, ч. 105. — *Kolberg:* Рок. II, 78, ч. 113; 85, ч. 121. — *Квітка:* Нар. мел. I, 88, ч. 94.

343.

Ей Марись моя, Марись (2), ей кому рибки вариш?
Ей тобі, Янчік, тобі (2), ей бо ти мій товариш.

344 а.

Тече водичка зпід яворічка, яко люд,
Лішша ґамбічка у твого личка, яко мюд.

344 б.

1. Якиѝ мі параль[1]) по трох ковалях на зиму?
Ей єден кує. другий любує ґаздиню.
2. Третий би украл кавал желіза на клинці[2]),
Жеби поковал червени цижми фраїрці.

345 а.

1. Тече водичка зпід яворічка ледова,
Солодка ґамбічка в мого Андрієчка, медова.
2. Не хочу маку ани пастернаку з олійом,
Лем піду спатоньки до комороньки з Андрійом.

345 б.

1. Сіялам мачок і пастерначок з лелійов,
Збирала ренди, пішла на Венґри з Андрійом.
2. Ой Боже, Боже, Андрій не може, я рада,
На його гробі підскочу собі: гоп да-да!

346. *α*)

Пішла дівчина в Дунай по воду, я за ньов,
Ей я за ньов, за тов дівчинов кохановь.
На ті дівчині красни скореньки, хто-ж то дав?
Ей я то дав, бо-м ся з ньов вірні, вірні, вірненько розкохав.
Вийшла дівчина, і т. д.
На ті дівчині красний фартушок, і т. д.
На ті дівчині красний ґорсетик, і т. д.
На ті дівчині красни коралі, і т. д.
На ті дівчині красна хусточка, і т. д.
Єден дарував вінок трепінок,
Ней ся тріпоче, за кого хоче, ней буде,
Я молоденький, дуб зелененький, ней буде.

Гнатюк: Коляд. і щедр. Етн. Зб. XXXVI, ст. 157.

346. *β*)

1. Запалилася вишня, черешня од сонця,
Позатикай-же, красна дівчино, оконця.
2. Бо ту приїде шістьдесять коний на твій двір,
Повізирай-же, красна дівчино, котрий твій.
3. Котрий сідлаші в свиньскім ходаші, тот не мій,
Котрий сідлаші в краснім поясі, та тот мій.

Ibid. 257, ч. 307.

347.

1. Подме-же ми, подме з мадярского краю,
Бо на нас Мадяри, ґойя-я-я гой-я, ей криво позерают.
2. Ей коничку жвавий, винес ня з Муравн,
Як ня не винесеш, стрілю ти до глави.
3. До глави ти стрелим, серце ти посекам,
Бо я з того краю до свого уцекам. **Вар. 144.**

[1]) = чорт. [2]) = цьвяхи.

348.

Воєнский хліб смачний,
ей воєнский хліб смачний, але є кервачний;
Кельо рази вкушу,
ей кельо рази вкушу, заплакати мушу.

Гнатюк: Егн. Зб. IX, 153, ч. 62.

349.

1. Високий брежечик, /:бистра водичка:/,
Напій мі, мила, (2) мого конічка.
2. Вера не напою, бо ся го бою,
Бо я малючка.
3. Бо твій конічек остро кований,
Покопалби мя подковечками.
4. Я би не виросла, замуж бим не пошла,
Ганьба би била.
5. Ганьба би била мойому личку,
Же я так зостала старєм[1]) дівечком.
6. Ганьба би била а й мому няньови,
Же мя виховали, замуж мя не дали кавалірови.

(Попсована будова.)

Вар. 570 б.: [1]) дошлов.
6 стр.: Голуб на дубі жалосно гуде,
Же тота дівчина моя не буде.

350.

1. Дала мі мамця (2) корову,
Ой то на мою (2) голову.
2. Корову треба доїти,
Хто буде хлопців любити?
3. Дала мі мамця коралі,
Вшитки ся братя складали.
4. Дала мі мамця прядива,
Жебим не нагла[1]) ходила.
5. Ой дав мі татцьо волойки,
Гей то за штирі стівоньки.
6. Дала мі мамця пшениці,
Посій си, дівко, на штуці.
7. Ей йа на штуці ґаздовій,
Як ти ся гродит, то добрі.
8. Ой завезеш сой до млина,
Для свой родини гостина.
9. Гой як я піду отталь преч,
Ой займу бички на торгец.
10. Ой і корову тарчасту[2]),
Ой на запаску квітясту.
11. Гой йа і свиню паршиву,
Ой на коралі під шию.
12. Гей і коника жеребця,
Гей і Настушку до чіпця.

Врабель: Р. Сол. ст. 31. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 54.

351.

1. Шумний коник, шумний коник, як го красні обчеше,
Шварне дзевча, шварне дзевча, як ся красні облече.
2. Іде оно, іде оно, іде оно кумотнє,
Добре за ним, матко моя, серце у мі не пукнє.
3. Тиха вода ламле бреги, ламле бреги, є правда,
А юж мене моя мила, моя мила зохабля[3]).

[1]) = нага. [2]) = красу. [3]) = покидає.

4. Кед зохаблят ней зохаблят, ней зохаблят, я не дбам,
Я си еще іншу милу, іншу милу поглядам.
5. Не старайся, шумний шугай, не старайся, не старай,
Лем-ти вийдеш завтра вечер, завтра-вечер на валав.
6. Як ти вийдеш завтра вечер, завтра вечер на валав,
Я ті сама фраїречку, фраїречку поглядам.

Вар. 521 б.

352.

Моя мила, моя мила, што робиш?
Крови гонят, крови гонят, а ти спіш.

353.

1. Жебим не познала /:свойого фраїра:/,
Бо май за калапом[1]) (2) єдвабненьке піря.
2. Жебим не познал я свою фраїречку,
Бо май при коралях єдвабну стонжечку.
3. А вірю я, вірю, же ти мойом будеш,
Іще з голом шийом ще ходити будеш.
4. Маляри, маляри, малюйте, малюйте,
Лем до мого личка краси не жалуйте.
5. Жеби я ся знала, з малярами знала,
Та бим своє личко малювац давала.
6. А так я ся не знам, з малярами не знам,
Та я своє личко помалювац не дам.

354.

1. Ей цежко серцу мому, /:само не зна, што му:/,
Ей зналаби я, што му, /:ніт поведзец кому:/.
2. Ей цежко фурманови до високой гори,
Ей іще цезше любиц, на кого ніт волі.

355.

1. Пришов милий до милой, пука до дверий:
А ци ти спиш, чи чуєш,
ци мя вірно любуєш,
отвор мі двері.
2. Ані я спю, ні чую, ні не отворю,
Матере мі ніт дома,
пішла она до млина,
отця ся бою.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 165, ч. 108. — *Roger:* P. l. p. 247. — *Geryk:* Sloven. lud. p. II, ч. 67.

356 а.

1. А до нашей загрядечки ясне слонко сьвітит,
Посіяла моя мила (2), вшеляки квіти.
2. Посіяла, заграбала, біла рожа зишла,
Чого-же мі моя мила до касарні пришла?
3. Кед-же-с пришла, сядь-же собі, можеш ночувати,
На тій моїй постелечці єдну ночку спати.

[1]) = капелюх.

4. Спала мила тай заспала, спала аж до рана,
Рано встала, заплакала, же єй болит глава.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 4. — *Geryk:* Slovens. lud. p. II. ч. 82.

356 б.

1. Як я з краю виїжджаю, жінка, діти плачут:
Мій татуню солоденький, (2) коли-ж вас побачу?
2. А я свою жінку, діти на Бога лишаю,
Така мені мила їзда, як шнурок на шию.
3. Приїхалем у цудзий край роботи шукати,
Ходжу, блуджу попід брами, не мож єй дістати.
4. Ой виходит бас[1]) з фабрики: ци хочеш робити?
Дай роботу, містер басе, бо немам чим жити.
5. Дай роботу, містер басе, я роботу гмію,
Він до мене по англицки, я не розумію.
6. Ой взяв мене до фабрики желізо носити,
Таке тяжке желізенько, немож підоймити.
7. Я желізо піднимаю, і другого кличу,
Він до мене: гарюм, гарюм, ти санови бичу[2]).
8. Я на нього подививcя, і так си гадаю:
Як заробю сто талярів, поїду до краю.
9. Заробивем сто талярів, пятьсот корон маю,
Сідам собі на дампшифу[3]), і їду до краю.
10. Приїхалем до Риманова, никого не знаю,
А де здибю кого свого, то ся запитаю.
11. Ой виходит кум зо шинку, пяний, аж ся гонит,
Мою жінку молоденьку попід бочки водит.
12. Я на неї подивився, зараз ня пізнала,
Тей помало коло кума за мур ся сховала.
13. Тей приходит кум до мене: што, куме, слихати?
Сідай, куме, зо мнов на віз, поїдем до хати.
14. Я сідаю з кумом на віз і їду до хати;
Йа куме мій солоденький! Што в мене слихати?
15. Твоя жінка добрі робит, добрі ся заходит,
Лем по штирйох кавалерів за собою водит.
16. А як я їм тото мовив: не треба робити,
Бо приїдут кум до дому, то вас будут бити.
17. Кума мені відповіла: што кому до того?
Як я буду кару брала, то від мужа свого.
18. Приїхалем до домоньку аж до свої хати:
Діти-ж мої дробнюсенькі! Де є ваша мати?
19. А мамуні німа дома аж і оде вчора,
Йа ми таки голодненьки сідим оде вчора.
20. А я з дітьми розмавяю, йде жінка до хати:
Ой мужу мій солоденький! Што з тобов слихати?

[1]) = старший, наставник, від англ. = boss. [2]) англ.: son of a bitch = с... син. [3]) = Dampfschif, паровий корабель.

21. А я на ню ся подивив, зараз ся змінила,
А я ей запитався: де ти вчора била?
22. А я ей запитався: де ти била вчора?
Билам нині, билам вчора в Самборі в дохтора.
23. Нащо тобі та дохтора? Я вмію лічити,
Як ззімаю за волосє, зачинаю бити.

357.

1. А у лісі конопелька, журавлі ей пют,
А уж мою наймиленьшу до шлюбу ведут.
Ой жаль, жаль серцю буде,
што ей возмут чуджі люде,
мені не буде.
2. Єден веде за рученьку, другий за рукав,
Третому ша серце крає, што він ей не взяв.
Ой жаль і т. д. **Вар. 319.**

Ів. Колесса: Етн. Зб. VI, 148, ч. 1. — *Чубинський:* Труды V, 202, ч. 411. — *Лисенко:* Quotlibet II. — *Ф. Колесса:* Наша дума II, 24, ч. 21. — *Врабель:* Р. Сол. ст. 85. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 95; 245, ч. 34. — *Головацький:* Н. п. I, 294, ч. 106; III, в. 1, 133, ч. 2; 420, ч. 172. — *Kolberg:* Lud. XII, 212. — *Roger:* P. l. pols. ч. 127.

358 a. vide 358 ґ.

358. б.

1. Под облачком черешенька, а над водом две (2),
Моя мила примилена (2), юж там з тобом зле.
2. Зосталасся тераз в тяжи, не знаш, од кого,
Тераз би ти поведзела на мя самого.
3. На кого бим поведзела, шугай? на тебе,
В вечер пришов, рано-с пішов, легавес ґо ме.
4. Носивес мі до постелі токайске вино,
Жебя я го йохрестила на своє мено.
5. Не нос ти мі до постелі токайске вино,
Бо юж оно охрещене на твоє мено.
6. Ходит Янчік попод облак, красні собі грат,
А Ганічка при колисці плаче, нарікат.
7. Цит ти, не плач, не нарікай, шак ня можеш мац,
І кукочка на новий рок може закукац.
8. Не зводь ти ня, фалечнику, бо я не глупа,
Бо кукочка на новий рок ніґда не кука.
9. Шитко, милий, Панбог дає і то може дац,
І кукочка на новий рок може закукац.
10. Ходит Янчік попод облак, красні собі грат,
А Ганічка при колисці плаче, нарікат.
11. Чого плачеш, шварне дівча, чого тобі жаль?
Того вінка зеленого, що-єс мі го взяв.
12. Чем ти тоди не плакала, кой-ем ти го брав?
Я мислила, я думала, же ти жартував.

13. А я тебе, мила, не хцем, брудне ножкі маш,
А я тебе, шугай, не хцем, бо ти в карти граш.
14. А я піду до Дунаю умию ноги,
А ти програш два таляри, будеш убогий.
15. Як-ем ішов в поле орап, еще не бив день,
Надибав-ем шварне дзевча, што пололо лен.
16. Дай ти Боже, дівча, щастя, што-с пололо лен,
Бо ня тілько моя мати найучила лем.

Вар. 288.

Врабель: Р. Сол. 98. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 210. — *F. Tomek-J. Horák:* Slevens. p. z Uherskobrodska 52, ч. 118.

358 в.

1. Як я ішов поза гумен, скоро білий день, (2)
Стрітив я там шварне дівча (2), оно поле лен.
2. Поспішайся, дівчинонько, мусиш моя биц;
Што ти по мі, мій коханий, кед не знам робіц?
3. А ци-ж тота не робота, што я полю лен?
Што мя матка найучила, то я тильо вєм.
4. А за нашом стодолочком густа брезина,
Научу тя до роботи, шварна дівчина.
5. А іще я і не твоя, лем мам твоя биц,
А юж ся мя обіцюєш березином биц.

358 г.

Ей сам не знам, по што іду, ей-я гоя-я!
Ци по жену, ци по біду " "
Як по жену, слава Богу, } 2
Як по біду, вломлю ногу ей-я гоя-я! }

358 ґ.

1. Сіла муха на конопю /:йувалила квіт:/,
А юже-с мі, моя мамцю (2), завязала сьвіт.
2. Воліла ти мене, мамцю, до кляштору дац,
Та билам ся найучила на йорґанах ґрац.
3. Ой а што-ж то за йорґани в новім кляшторі?
Сідит дівча за столечком, мовит пацерик.
4. Сідит дзевча за столечком, як ружовий квіт,
Заплакало чорни очи, змінив їм ся сьвіт.
5. Чього плачеш, чом нарікаш, чього тобі жаль?
Того вінка зеленого, що-с мі вчера взяв.
6. Чом єс тоди не плакала, кой-ем ти го брав?
На долині при ялині, кой-ем з тобов спав?
А я тобі за твій вінок пят талярів дав.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 191.

359.

1. Юж минули весіленька, юж в Ганчові тихо:
Гуслі, баси заніміли (2), а циґанім лихо.
2. А неборак пан староста у грудях захрипнув,
Лежит бідак у кочергах, іще нич не хлипнув.

3. А свашенька покашлює, уніла[1]) як сова,
Лише дрімат на припецку, не гварит ни слова.
4. А дружбове з друженьками жалосно вздихают,
По будущем весіленьку утіхи глядают.
5. А ви хлопці і дівчата, прийде і на вас час:
Як наступит тепла весна, потішимеся враз.

Врабель: Р. Сол. ст. 81. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 194.

360. α)

1. А де-ж тота дороженька з Пермишля до Львова,
Випала мі з під коника (2), золота підкова.
2. А не жаль мі підковечки я той золотої,
Лем но мі жаль дівчиноньки, я той молодої.
3. Скропи, Боже, дорожейку, би ся не курила,
Перекажу до дівчини, би ся не журила.

Лисенко: Quotlibet I.

360. β)

1. Я там в місті на риночку сталася новина,
Счарувала една вдова (2) богацкого сина.
2. Як го мала счарувати, волала до хати,
Поди, поди, мій миленький, што ти маю дати.
3. Як наляла склянку вина, сама не випила,
Випий, випий, мій миленький, бо я юж випила.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 288, ч. 1 а. — *Грінченко:* Этн. Мат. III, 277, ч. 536. — *Купчанко:* Зап. ЮЗОГО. II, 427, ч. 101. — *Ф. Колесса:* Н. п. з Підкарп. 54, 119. — *Де-Воллан:* Зап. Р. Г. О. XIII, в. 1, 39. — *Врабель:* Угр. рус. сп. ч. 225, 464, 551, 778. — *Головацький:* Н. п. I, 68, ч. 24; III, в. 1, 161, ч. 36. — *Чубинський:* Труды V, 434, ч. 823. — *Шухевич:* Гуцульщина III, 211—215, ч. 24—27. — *Kolberg:* Pokucie II, 42—44, ч. 50—51.

361.

Там на горі черешенька, а під гором пять,
Моя мила сама дома (2), хлопці при ній спят.

362.

1. Не з вечера, не з вечера, бо з вечера темно, (2)
О півночи, моя мила, сподійся мя певно.
2. О півночи, моя мила, хустка до кешені,
Ой бо я юж повандрую до турецкой землі.
3. Ой бо то в турецкой земли нич не кажут робиц,
Ой но співац і танцувац і красні си ходзіц.

363.

Ей кувала зазулиця /:в лісі на орісі:/,
Ей била там бесіда /:о моєй Марисі:/.

[1]) = „страплена“, захмурена.

364.

1. Кеби чорни очата /:в крамі продавали:/,
То би собі дівчата /:хлопцім купували:/.
2. І я би сой купила свому фраїрови,
Жеби му ся чорніли, яко гавранови.
3. І ще бим му купила скірні з острожками,
Жеби собі черкотав медже паробками.
4. І ще бим му купила перстеник на палец,
Жеби му ся блискотав, як піде на танец.
5. І ще бим му купила гадвабну хустечку,
А жеби люди знали, же ма коханечку.

Вар. 366 а, б, 367 а.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 408, ч. 147. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 185—186.

365 а.

1. Ей піду там, піду там (2), ей де ся вода сіє,
Ей до того дівчатка (2), ей што ся радо сьміє.
2. Гей Дунаю, Дунаю, гей тиха вода в тобі,
Гей не повідж, дівчатко, ей же я бив при тобі.
3. Гей лем повідж, дівчатко, ей же я ючку косив,
Гей дам я ти перстеник, ей што я го раз носив.

365 б.

1. Я не піду за Яська (2), ей бо робота тяжка,
Ей волю за Янічка (2), ей робота легіцька.
2. Ей в глубокім потоці ей гуси воду пиют,
Ей на гардих дівчатах ей там ся хлопці биют.
3. Ой йа тече мі, тече ей віно по йулици,
Ей де ся поподіли ей мої зальотници?
4. Ей еден є при войску, ей другий в Гамерице,
Ей третий пасе волки ей по дзеленій луце.

365 в.

1. Ей братко ся мі жечит, та братко ся мі женит, ей піду на веселе,
Та буду ся припатряв (2), ей што за паню бере.
2. Ей сідит за столичком, ей медже друженьками,
Ей втират собі очка ей гусіми перками.

Вар. 263, 325, 385.

366 а, б.

1. На зелені убочи (2), дівча леник мочит. (2)
Шугай ся ей припатрят, (2) чи ма чорни очи. (2)
2. Кеби таки очата в крамі продавали,
Та би собі дівчата хлопцим купували.
3. І я би си купила свому фраїрови,
Жеби ся му чорніли, яко гавранови.
4. І ще бим му купила перстеник на палец,
Жеби ся му міґотав, як піде на танец.
5. І ще бим му купила скірні з остружками,
Жеби собі черкотав гори Кошицями. **Вар. 364.**

367 а.

1. А пониже Андрівки (2) дівки ша купают (2),
   На зелени вербинки (2) фартушки вішают (2).
2. Ей йа тоти фартушки з білими краями,
   Бо андрівски дівчата з чорними очами.
3. Кеби тоти очечка в крамі продавали,
   То і я би купіла свому фраїрови.
4. І ще бим му купіла перстеник на палец,
   Жеби ша му міґотав, як піде на танец.
5. І ще бим му купіла пішалку кленову,
   Жеби собі запіскал, як піде до дому.
6. І ще бим му купіла скірні з остроржками,
   Жеби собі черкотав горі Кошицями.
7. І ще бим му купіла гадвабну хустечку,
   Жеби собі памятав, же ма фраїречку.

Врабель: Р. Сол. 123. **Вар. 364, 366 а, б.**

367 в, (б, г).

1. Як я ішов без[1]) тот лес (2), без[1]) лес калиновий, (2)
   Станув я там[2]) на камінь (2), камінь мармуровий. (2)
2. А зпід того каменя водичка виливат,
   Напийся ей, мой мила, кед-лес[3]) справедлива.
3. Якби я ся напила, красу бим стратила,
   Тримай красу до часу, не дай ей хлопцим взяц.

Вар. 453, 583 β.

Вар. б : [1]) брез. [2]) А станув си; **вар. г**: та ставєм сой. [3]) Кед-єс.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 51, ч. 111. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, 418, ч. 169. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 205, ч. 238. — *Верхратський:* „Знадоби“. Зап. XLIV, 220. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 151; ч. 311. — *Geryk:* Slovens. lud. p. II, ч. 65.

368.

1. Червене яблочко |:в кошени мам:|,
   Под ґо мі, дівчатко, |:та ти го дам:|.
2. А червене оно, яко оген,
   Не смотр на дівчатка, лем ся ожен.
3. А червене оно, яко ружа,
   Не попатрай на паробків, лем на мужа.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 420, ч. 173.

369.

1. В Маластові чорна роля, я ей орав не буду,
   Бо мі моя мила то мовила, што на войну поіду.
2. Я на войну, з войни до дом, ти ся ще не видала,
   Повідж-же мі, моя наймилейша, на кого-ж ти чекала?
3. Я чекала, мій Іванку, я чекала на тебе,
   Што як лише з воєнки повернеш, то ня возмеш до себе.

Geryk: Slovens. lud. p. I, ч. 88.

370.

1. Я йсем друтар, добрий майстер в тий шаришскей століци,
   Знам друтовац горшкі, дзбанкі, а й і дівчатам шерпічки[1]).
2. Лем же ми се прітрафіло в тий маленькей дзедзінє:
   Подрутовал сем гарчічек ей єдней пекней дзевчінє.
3. Вчера сем го подрутовал, гнеска на ме волала:
   Наврац-же се, пане майстер, шерпічка ше зламала.
4. Просила ме єдна пані, чи мам друту добрего,
   Як сом почал друтовати аж до рана білего.
5. Я од пані, пан до пані: што ту робіш, друтару?
   Друтовал сом дзбан на воду, най собі го пробую.

371.

Недалеко верба бучка, |:поле, поле полено:| Рефр.
Не піду я за гайдучка, „ „ „

372 а. б.

1. Я до леса (3) не піду*,
   Дреўка рубац (3) не буду*.
2. Дреўко би мя (3) забило,
   А што-же би (2) шварне дівча робило?

Вар. б.: не підзем; не будзем.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп.: 10, ч. 15; 71, ч. 151. — *Врабель:* Р. Сол. 139. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, 119, ч. 44.

373.

1. Як я ішов од свої Марині,
   був місячок високо,
   Она за мнов дверка отворяла, (2)
   ци я вишов далеко.
2. А вишов я штири милі поля,
   она на мя волала:
   Верни-же ся, моє поцешене,
   чим-же я тя згнівала?
3. Згнівалас мя, моя наймиленьша,
   сама не знаш чого,
   А бив я там под твоїм окенком,
   а ти мала иншого.

Чубинський: Труды V, 195, ч. 394. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 146. — *Roger:* P. l. polsk. 161. — *Kolberg:* Lud. XVI, 270, ч. 435.

374.

1. Там за горонько̑м (2) дойдж іде (2),
   Там мой миленький (2) преч іде (2).
2. А іде, іде плачучи,
   Же він на воєнку несуций[2]).
3. Врацсе мой милий, врацсе, врац,
   Бо за тебе піде старший брат.

375 а.

1. Ганцю біла, Ганцю біла, Ганцю біла, што-же ті,
   Же ті сиза[3]) за сизечков, за сизечков так летит.

---

[1]) = рондельки, нательні, рипки. [2]) = нездатний. [3]) = сльоза.

2. Побила ня, побила ня, побила ня мамічка,
Же-м любила, же-м любила, же-м любила Янічка.

Вар. 543 б.

375 б.

1. Ей до Львова дороженька, ей до Львова, до Львова, (2)
Висаджена виноградом, висаджена довкола. (2)
2. Ішла за ньом молоденька і там вона заснула,
Ішов за ньом еї отец, але она не чула.
3. Вирубавбим винограду, вирубавбим — не вмію,
Зобудивбим свою доню, зобудивбим — не сьмію.

Ті самі строфи повторюються із зміною слів „отец“ на „мати“, „ей власний брат“, „сестра еї“, „милий еї“; „вирубавбим“, „зобудивбим“ на „рубалабим“, „збудилабим“.

Закінчення:

Я вирубам винограду, я вирубам, бо вмію,
Я зобуджу свою милу, я зобуджу, бо сьмію.
Вставай, мила, вставай мила, бо юж на тя волают,
Вся родина і дружина, вшитки на тя чекают.

Головацький: Н. п. III, в. 2, 335, ч. 6; 355, ч. 42; 363, ч. 60. — *Шухевич*: Гуцульщина III, ст. 49.

375 в.

1. Як я ішов вчера вечер, вчера вечер з грабаня,
Нашов я си дівчатонько, дівчатонько до спаня. (2)
2. Попритуляв, попритуляв гей йа вера до себе,
Повідж, дівча, повідж дівча, ци ти підеш за мене.
3. А ци піду, ци не піду, а я на то не дбаю,
Бо я про тя, білий шугай, веселости не маю.
4. Тобі квитне, тобі квитне за калапом ружвий квіт,
А мі гине, а мі гине про тя, шугай, білий сьвіт.
5. Тобі квітне, тобі квітне за калапом ружина,
А мі плаче, а мі плаче на колінах дітина.

375 г.

1. А Боже мій наймиленьший, а до жалю, до жалю, (2)
Кой они мі тото дівча, ай не дают, не дают. (2)
2. Кой не дают, кой не дают, пай не дают, не дают,
Та ней сой го, та ней сой го а тримают, тримают.

375 ґ.

1. Я сем хлопец справедливий, нихто на ме нич не зна, (2)
Лем та моя фраіречка, она на ме вивола.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 59, ч. 126.

376. *α*)

1. Пошло дзевча до загради, ей до загради житко жац,
Одрезало праву ручку, ей праву ручку, але барз.
2. Ей пошло се до мацери, е. д. м. жаловац,
Не тре било, моя дзевко, е. м. д., фіґльовац.

3. Пошло дзевча до загради, е. д. з. з мотиков,
Викопало розмарию, е. р. широку.
4. Несе она до мацери, е. д. мацери вказати,
Не тре било, моє дзевча, е. м. д., рушати.

376. *β*)

1. Жалуєш мі, моя мила, е. м. м., же я пю,
Барз-же будеш жалувати, е. ж., як я гмру.
2. Як я буду на лавочці, е. н. л. лежати,
А ти прийдеш, та мі будеш ей мою главку двигати.
3. Ставай, милий, ставай, милий, ей ст. м., стань, серце,
Принесу ти горівоньки, е. г. і виньце.
4. А хоцбис мі ту принесла ей, моя мила, шафрану,
Юж я тобі, юж я тобі, ей моя мила, не встану.
5. Лем ти іди до плебана, е. д. п. дай знати,
Ней ня прийде завтра рано, е. з. р. ховати.
6. Ей но іди, ей но іди, ей но іди, лем борзо,
А жеби я ту не лежав, е. т. н. л. барз довго.

376. *γ*)

1. Ци ти, дзевча, (2) ей ц. т. д. шалене,
Же-с не пішло, (2) ей ж. н. п. за мене?
2. Лем-єс пішло, (2) ей л. п. за того,
Што він не май, (2) ей ш. в. н. м. ничого.

376. *δ*)

1. Мила, мила, де-с поділа, ей д. п. фраїра?
Сховалаєм попід межу, ей юж го ніґда не гвижу.
2. Мила, мила, (2) ей м. м. што робиш,
Крови гонят, (2) ей к. г. а ти спиш.
3. Крови гонят, (2) ей к. г. на поле,
А ти сой спиш, (2) ей а. т. с. с. в комори.
4. Ней там гонят, (2) ей н. т. г. із поля,
Бо то ганьба, (2) ей б. т. г. не моя.
5. Бо то ганьба, (2) ей б. т. г. милого,
Бо-м заспала, (2) ей б. з. про нього.

377 а.

1. Оженилемся, не призрілемся, жена мі ся не здає,
На криво ходит, і в вечер дримлет, єще кривий ніс має.

377 б.

1. Ой не спим, не спим, лем собі мислим, коли я ся женіц мам,
О сьвятим Янє, котра рано встане, на тоту я дзеку мам.
2. Ой не спим і т. д.
О сьвятим Духу і т. д.
3. Ой не спим і т. д.
О сьвятим Долимане, сподобався мої мамі і мі самі.

378.

1. Ніхто мі не винен — сама я, сама я, сама я,
Же-м полюбила гультая, гультая, гультая.

2. Гультай нич не робить, лем си пє.
   А прийде до дому, — мене бє.
3. А я... на то не дбаю,
   Піду до корчмички, гуляю.
4. Пусти мя, мамічко, на воду,
   Та я там довго не буду.
5. А лем я водичку наберу,
   Та я ся вам домів поверну.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 85. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 138, ч. 6.

379.

1. Де ти била, моя мила, же тя дома не било,
   Кед я пішов на це волац і ці щесце вінчовац?
2. Йа то щесце, што за щесце, вшак то цалий живот мой,
   Якби ти сі мі зохабив, зохабит це мілий Бог.
3. А юж, міла, а юж дармо, юж ти мойов не будеш,
   Бо-с дзевечка барз худобна, до мене-с є неровна.
4. А юж, міла, а юж дармо, юж ся розейсц мусіме,
   Юж то нашу верну любост юж понехац мусіме.
5. Ютро рано о дзесятей мілий іде з косцела,
   Міла стоїт, міла плаче, міла стоїт пред дверма.
6. А як стала, ручки складат та і на зему падат,
   Як упала, так зостала і юж веце не встала.
7. Іще тобі, фалечнику, добру ночку вінчуєм,
   Ютро рано о десятей наслідовац не прийдем.
8. Под-же, мілий, под до раю, до раю радостнего,
   Там мі не тра, там ті не тра багацтва ніякего.
9. Ютро рано о десятей болі его главічка,
   Плаче за нім отец, мати, млада его женічка.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 14, стр. 4—5.

380.

Ей Боже, Боже, та што-ж мі з того, же я пішла за старого?
Ей старий лежит та в грудях храпит, мене младу не облапит. (2)

381 а.

Пониже млина густа вербина, требаби єй покопац,
Сподобало мі ся дівча о сусіди, але мі го не хтят дац. (2)

Вар. 340. б.

381 б.

Давидова жена лежит тяжко хора, а Давид єй не верит,
Ставай, Єлено, моя млада жено, бо тебе нич не болит. (2)

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 958.

381 в.

1. З гори ся хмарит, з доли ся хмарит, буде ляло цалу ноц,
   Сподобалося дівча у сусіда, тераз го мі не кцут дац. (2)
2. Сталося, стало, дівча ся приспало, тераз го мі давают,
   А я го не кцу, обрацімся, де кцу, нехай собі тримают.

Вар. 340. б.

382.

1. На што я ся наглядав по ганчовских заградах:
   Єст там єдно поцешенє, што я йому ручку дав. (2)
2. Прилетіла зірничка до мого йокенечка,
   Приносит мі листок білий од мой милой сердечка.

383.

1. Сама-м рожу посадила, сама-м рожу поляла,
   Сама-м козачка любила, што навіть мама не знала. (2)
2. Час, дівчата, замуж піти, час, дівчата, вже іти,
   Я молода замуж пошла, тераз я мушу бідити.
3. Єдно кричит їсти їсти, [а] друге кричит спати,
   Старий лежит на постели, каже си люльку подати.
4. Я му люльку закурила, я му люльку подала,
   Била би я щасливая, жеби я мужа не знала.

384 а.

1. Позерай, пані матко (2),
   Ци ся виют вінці гладко. (2)
2. Гладко, мамонько, гладко,
   Як червонеє ябко.

384 б.

1. Коло той хати зіля, (2)
   Зачинатсе весіля. (2)
2. Ой як ми там прийдеме,
   Ой де-ж ми там сой станеме?
3. Маме ми кріля свого,
   Сядеме сой коло нього.
4. Подь-же, мамойко, до нас,
   Одбер коровай од нас.
5. Наш коровай петльований,
   Йа в тім домі дарований.
6. Таки на нім листочки,
   Як на небі зьвіздочки.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 65, ч. 139 а, б.

384 в.

Дав нам ся Бог діждати, (2)
Дітину виховати,
Весілечко му справляти.

385.

1. Рубав сом чатину (2)
   Йовечкам на зиму. (2)
2. Рубав сой цілий день,
   Йовечкам на тиждень.
3. Юж тоту чатину
   Овци йобирают,
4. Юж мою миленьку
   Замуж видавают.
5. Ней єй видавают,
   І я ніду за ньом,
6. Буду ся припатряв,
   Ци ест вельком паньом.
7. Сидит за столечком
   Медже друженьками,
8. Протерат си очка
   Гусіми перками.
9. Хоцбис протерала
   Єдвабном хустечком,
10. Лем ти юж не будеш
    Тойом фраїречком.

Вар. 263, 325, 365. в.

386.

1. А сова кральова (2) весілє справляла, (2)
2. Зозуля сестричка ради додавала.
3. Приймийме заяця до свого палаца.

4. Заяць приїхавши з крупами, з раками,
з велькими дарами.
5. Двоє каплунове житко молотили,
6. А когут з курочков до млина носили.
7. Баран житко меле, уця мірки бере.
8. Кумар воду носит, муха тісто місит.
9. А гусонька сяра хліб до пеца валят,
10. Гусак на ню сичит, хліб до пеца лічит.
11. Качка підскакує, обід їм готує.
12. Медвід трумбетує, вовк з козов таньцує.
13. Індик булькотливий вшитко нам помилив.

Головацький: Н. п. II, 732, ч. 17; ст. 505, ч. 4; III. в. 1, ст. 496. — *Чубинський:* Труды V, ст. 1124. — *Kolberg:* Lud. IV, ч. 261, 262; VI, ч. 386.

387.

1. Ішла Марина (2) до Папортина, (2)
2. Пан патер за ньом (2) з бутельков вина. (2)
3. Чекай, Марина, напешся вина!
4. Не кцем, пан патер, вашого вина,
5. Бо би бив хлопец, або дівчина.
6. Якби бив хлопец, бивбим му отец,
7. А як дівчина, не моя причина.

388.

1. Дубина дубина, (2) богата дедіна. (2)
2. Дублянски дівчата на травічку ішли,
3. Травічки нажали, зайди[1]) навязали.
4. Марися не жала, зайди не вязала,
5. Під крячка ся скрила, сина породила.
6. Як го породила, на Дунай руціла,
7. Як його руціла і так му мувіла:
8. „Плавай, сину, плавай, за своїма братьмі,
9. Бо ти ту не пірший, бо ти ту юж пятий,
10. Бо ти ту юж пятий зо своїмі братьмі“.
11. Дублянски паробци з конічками ішли,
12. І того синачка на Дунаю нашли.
13. Дали они, дали до рихтара знати,
14. А рихтар позганял дублянски дівчата.
15. Дублянски дівчата чия то причина?
16. — „Не наша, не наша, але Марисіна.
17. Бо траву не жала, в зайди не вязала,
18. Під крячком ся скрила, сина породила“.
19. Погнали там по ней старшего бурґара:
20. Подь, Марисю, домоу, бо тя отец вола.
21. „Я домоу не пуйдзем, най ся витанцуєм,
22. Бо я уж добре знам, же веце не будзем“.

Вар. 292, 439 а, б, 493 б, 560. Тут зведено паралелі.

[1]) = вязанки.

389 а.

1. Ходзіл Адам по раю, (2)
По дзелененькім гаю. (2)
2. Ишов без густу траву,
Вишов аж на дерево.
3. Вйшов аж на дерево,
Заволал: де лес, Єво?
4. Єва ту го услишала,
Зараз ябко зорвала.
5. Зараз ябко зорвала,
Адамови подала.
6. На ти, Адам, ябка того,
Скоштуй, што є доброго.
7. Адам ябка скоштовал,
Ангел з неба заволал:
8. Фора, Адаме, фора,
З того слічного двора.
9. А ти, Єво невстидлива,
З раю-с ня висудила.
10. Тепер мусиш куділь прясти,
И з веретеном трясти.
11. Ти, Адаме, воз мотику,
Копай ролю на партику[1]).
12. Маєш ролю копати,
Свої діти ховати.

Головацький: Н. п. III, в. 2, 521, ч. 1.

389 б.

1. Ходив Адам по раю, (2)
По тім зеленім гаю. (2)
2. Вшельки роскоши діяв,
Ходячи пісни співав.
3. Ой лежав там венж в траві,
Тай повлюкся по древі.
4. Тай повлюкся по древі,
Урвав ябка, дав Єві.
5. Єва ябка скоштувала,
Адамови в рай дала.
6. Адам ябка скоштував,
Панбог з неба заволав:
7. Форай[2]), Адаме, форай
З того слічного двора.
8. Ани ся ту не призерай
Лем ся отталь преч зберай.
9. Ани ся ту не проходжай,
Лем отталь преч виходжай.
10. Ани ся ту не просушай,
Зараз зтоле преч рушай.
11. Ой воз риль і мотику,
Ид, копай на партику[1]).
12. І на своє грішни діти,
Як їх маш приодіти.
13. Ой а ти, грішна Єво,
Воз куділь, веретено.
14. Прядь сой на приодіву,
Приодій грішне тіло.
15. І свої грішни діти,
Як їх маш приодіти.
16. Будеш ролю копати,
Будеш дітки ховати.

390.

1. Гей там на горі тернина,
Сподобала мі ся дівчина,
Сподобала мі ся сердечні,
Мушу її взяти конечні.
2. Гей слухай, дівча, як ся маш,
Гей ци мі свої ґамбці даш?
Бо то твоя ґамбця, яко мюд,
Аж ся на ній хлопці бют.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 194.

391.

1. Ей на горі біла скала,
Милого мі вода взяла.
Кой го взяла, най го несе,
Вируціла в терном лесе.
2. В терном лесе при колисе (?)
Де зазуля яйця несе.
Як нанесла два цішнці (?),
Полетіла на Кошиці.
3. Кордоване ціжми мала,
А еще ся не оддала.
А я немам лем подшевці,
Я ся оддам на Кошиці.

Врабель: Р. Сол. 149. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. 1347.

[1]) = ґрунт, ріля. [2]) = забирайся, проч!

392.

1. Не хвалюся, не ганюся,
Така-м била, як лялюся.
Гоя-гоя, гоя-гоя, } Рефр.
Головонька бідна моя!
2. Єще-м в пецу не палила,
Юж мі курка миску збила.
3. В пецу палю, тісто мішу,
Дітя плаче, я колишу.
4. В пецу палю, тісто варю,
Дітя плаче, я го бавю.
5. Наварила кіселиці,
Впав до неї кіт з полиці.
6. Хату мести, сіни мести
I за плугом істи нести.

Вар. 409, 419, 449 а.

Врабель: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 120. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 120. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, ст, 192.

393.

Ей гоя-же мі, гоя, мене ручки болят; (2)
Ей не болят ня ручки з роботи робляче,
Ей лем но болят очка за милим патряче.

394.

А жеби мі не про милу,
Запаливбим ту дзедзину[1]).
Запаливбим од косцела,
Жеби мила не згорела.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 49; ст. 74. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 210.

395.

1. А Боже мій із тов Гамериков!
Іде до ней нарід превеликий;
Я би пішов, але-м младий еще,
І сам не знам, ци мі Бог даст щесте.
2. Моя мила, бивай мі здорова!
Зохабим тя на милого Бога.
Сам поіду в далеку краіну,
Лем почувай ти о мні новину.
3. А як о мні новину почуеш,
Вшитко собі до порядку привед,
Сама сідай на бранего коня,
Лем приіжджай, драга душо моя!

396.

1. Моя мила! де-с ти била вчера?
Я там ходив, тя не било дома.
А пасла я при Дунаю пави, } 2
Де не било за сім рочків трави.
2. Моя мила і т. д.
А пасла я при Дунаю качки,
Де не било за сім рочків млачки.
3. Моя мила і т. д.
А пасла я при Дунаю гуси,
Хто мя любит, то мя взяти мусит.

[1]) = село.

397 а, б.

До саду, дівчата до саду,
Будеме сіяти росаду;
Ище наша росада не зишла,
Уж ся наша любость розишла.

Вар. 466 б.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 69, ч. 149. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 75. — *Головацький*: III, в. 2, 557, ч. 1. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 189; 199. — *I. Tomek – J. Horák*: Slovens. p. z Uherskobrodska, ч. 133.

398.

1. Засьвіти мі, ясна зоре,
Засьвіти мі на всі гори,
Ой іду, іду, сам не знам, де іду,
За Дунай, ци за море.
2. Ци за море, ци за Дунай,
Коли-с хлопец, то подумай,
Ой гоя, гоя, така доля моя,
Погуляй, хлопче, гуляй!
3. Буду, буду гуляти,
Як заграют гармати.
Ой гоя, гоя, така доля моя,
Ой мати моя, мати!
4. Ненечко, моя мати,
Пішов твій син гуляти.
Ой гаю, гаю, я собі гуляю,
Ой я собі гуляю.
5. Ой пил-же я, напился,
Пішол спац, не збудился.
Ой гаю, гаю, кровавий Дунаю,
Як я дуже упился.
6. Ой присмотрися, мати,
На жовнірскі кабати:
Вся кабатина — кров, як калина,
Ци-с мя годна познати?
7. Ой познаю, познаю,
Лем едного тя маю,
Єдного сина, крас як калина,
Як калина у гаю.
8. Ой калина, ненечко,
Завтра рано, раненько
Шовковой траві, зеленой мураві
Поклонюся низенько.
9. Поклонюся до свого
До пана молодого:
Ой пане, пане, вінчай-же ти мене,
Воячка молодого.

Писання *Осипа Юрія Федьковича*. Вид. НТШ. Львів, I. Поезії ст. 49. „Марш на Італію“.

Ibid. I, с. 50. Під Кастенедолев.

399.

1. Ой Ганцю, Ганічко, де сі била,
Же-с собі ціжемки заросила?
Била я в гаічку, жала я травічку,
Роса била. (2)
2. А Янчік на горе траву косив,
Іще си ціжемки не заросив;
Сухий рочок бивав, вітричок подував,
Ганцю моя. (2)

Kolberg: Lud VI, ч. 319.

400.

1. Гаем зелененьким вода тече,
Што-ж мені дівчатко на то рече?
Ой чи рече, чи не рече, } 2
Гаем зелененьким вода тече.
2. Мала я милего фуяроша,
Што робив фуярки до вароша.

На фуярце дуду-дуду,
Малам си милего, юж не буду.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 67, ч. 142. — *Geryk:* Slovens. lud. p. I, ч. 41.

401 а, б, в.

1. Мала я фраїра годинаря,
Што робив годинн до цісаря;
Як зачала година биц,
Мала я фраїра, юж немам нич.
2. Мала я фраїра фуяроша.
Што робив фуяри до вароша;
На фуярце дуду, дуду,
Мала я фраїра, юж не буду.
3. Проквітала біла ружа на синаво,
А они мя, шварну дівку, поцешали;
Най понехат, най пробує,
За малий краткий час побанує.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 67, ч. 143.

402.

Я нещасний парубочок,
Немам щастя до дівочок;

Ліпше они до мя мают,
Сами за мнов посилают.

Вар. 407 а, б.

403.

1. Ідзем, ідзем, аж ся тресем,
Моїй милій ціжми несем,
Жеби босо не ходзіла,
Жеби ножкі не скаліла.
2. Не далеко верба бучка,
Не піду я за гайдучка;
Бо гайдучок дробно скаче,
Його жінка горко плаче.
3. Мадяр пиє, Мадяр скаче,
За Мадяром жінка плаче,
Плачут дзеці, плаче жена,
Же Мадяра дома нема.

Вар. 410 б.

F. Tomek—J. Horák: Slovenské písně z Uherskobrodska, 38, ч. 70.

404 а.

1. Кермеш, кермеш, Бог тя створив,
Ей давно я ся на тя строїв;
Ей ище мене повивали,
Ей як мя на тя обіцяли.
2. Мамусь моя, пусц мя вонка,
Ей бо мя болит головонька;
Ей хоцби ти ся розвалила,
Ей не буду тя холодила.
3. Мороз, мороз, велька зима,
Ей повідж, дівча, де перина;
Ей в коморі є вистелена,
Ей не ходз до нас, бо є дома.

Головацький: Н. п. II, 486, ч. 23.

404 б.

Як мі буде, так мі буде,
Ей кед мі в чепцу шумні буде.

Ей хоц ня буде біда біла,
Ей бодай я се зачепіла.

404 в.

1. Подме домів, подме кажда,
Ей бо пред нами фляшка пражна;
Ей а як ми се порадиме,
Ей та ми фляшку заповниме.
2. Повідала рибка рибце,
Ей же палюнка ест в барилце;
Ей а ми отталь не підеме,
Ей покаль ми єй не піеме.

404 г.

Дубе, дубе! што з тя буде?
А з явора троє буде:

Буде лижка і колиска
І віячка до боїска.

404 ґ vide 450, 492, 548.

405.

Боже, Боже, што мі з того,
Гей што я вишла за старого?

У старого сива брада,
Гей я дівчатко, як ягода.

Вар. 248.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 17, ч. 30 б.

406.

Кой я конопельку мочила,
Рибка мі на ногу скочила;

Не била то рибка, лем ячмінь, —
Який ти, миленький, фалечний!

407 а, б.

1. Мадяр, Мадяр, Мадяречек,
Ей нема щестя до дівечек;
Ей а дівечки до мя мають, } 2
Ей бо мі в очка зазерают*. }
2. А я хлопец неженатий,
Ей сам я собі винуватий:
Ей того квіту дост по сьвіту,
Ей било собі виберати.

Вар. 402.

* **Вар. б.:** Ей сами на мя позор дають.

408.

1. Гуляй, гуляй по боїску
В обтарганим фартушиску!
На який-ем працовала,
В такім буду танцувала.
2. Гей-же далі по підлозі,
Не завадит ножка нозі,
Ножка нозі не завадит,
Як і добре попровадит.

409.

1. Коб я була біду знала, —
Не йшла заміж, лиш гуляла.
Гоя-гоя, гоя-гоя, } Рефр.
Головонько-ж бідна моя! }
2. А тепера біду знаю,
Пізно лігам, рано встаю.
Гоя-гоя... і т. д.
3. Хату мести, сіни мести
І до плуга їсти нести.
Гоя-гоя і т. д.

Вар. 392 (тут наведено паралелі), **419, 449 а.**

410 а.

Я би тому не вірила,
Жеби жена мужа била.

Чим го била? мотовилом,
Вчера вечер за комином!

410 б.

Мадяр піє, Мадяр плаці,
За Мадяром плачут дзеці;
Плачут дзеці, плаче жона,
Ей же Мадяра нема дома.

Вар. 403.

411. v. 436.

Де-ж ти ідеш, Олено?
До стодоли на сено.
Не запирай за собом,
Бо я іду за тобом.

412 а. v. 465.

1. Який ти, Янічку, як ружа!
Кеби мі тя дали за мужа,
Ани бим ти робиц не дала, не дала,
Лем бим тя на* красу тримала.
2. Який ти, Янічку, як ружа!
Кеби мі тя дали за мужа,
Ани бим ти жерти не дала, не дала,
Лем бим тя з халупи вигнала.

Вар. 465: *про.

Головацький: Н. п. Ш, в. 1, 427, ч. 193. — *Geryk:* Slovens. lud. p. I. ч. 53.

412 б.

1. Кой я собі увці пасала,
Та я собі горе гасала,
Горе горе горе, горе горе горея,
Іде мій миленький з Угеля.
2. А іде він, іде плачучи,
Же він на военку несуций[1]),
Горе горе горе, горе горе горея,
Же він на военку несуций.

413 а.

1. Чиє-ж то полечко не йоране? (2)
То мого милого занедбане. (2)
2. Полечко зоране, але мало,
Бо мі ся колечко поламало.
3. Колечко зламане, ручка спадла,
Чому-с ти, дівчино, так поблядла?
4. Што-ж-єс си дівчино, поробила,
Же-с собі в Дунаю ножкі мила?
5. А мі ся чорні очка подобают,
Червені поличка, біле личка.

Bartoš-Janáček: ч. 1154. — *Geryk:* Slovens. lud. p. I. ч. 41.

413 б.

1. А чия то роля не йорана? (2)
Чия то дзевчина любована? (2)
2. Любована, любована, але мало,
Бо мі ся колечко поламало.
3. Колечко зламало, ручка спадла,
А юж ти, Касейко, барзо зблядла.
4. Я зблядла, я зблядла, бо мусіла,
Взялисте мі хлопця на шниціря[2]).

[1]) = нездатний. [2]) = різьбар.

414 а.

Як я їхав без тот хотар[1]),
Возек мі ся розчеркотав;
Збирай, міла, колесечка,
Будеш моя фраїречка.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 16, ч. 29. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 166, ч. 111: 175, ч. 142.

414 б.

Така наша пані млода,
Як на ярку бистра вода,
Така она весела,
Якби мала три села.

414 в.

1. Ой ми тади ходжували,
Ми то дівча виджували,
Оно рано вставало,
На рушнички прядало.
2. Здалека-сме приїхали,
Коні ся нам залюштали,
Требаби нам ручничка
Повтирати конички.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 193.

414 г.

1. Пришли нам ту приданяни,
Што ми їм ту їсти даме?
Нарубаме дрібних трісок,
Будут мати на сім мисок.
2. Не старайте ви ся нами,
Постараме ми ся сами:
Принесли-сме барана,
Будеме мац до рана.

Головацький: Н. п. Ш, в. 2, 396. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 183.

414 ґ.

Малам тата заверуху,
Окрутив ня до кожуха,
Мама ся з ним посварила,
З кожуха ня викрутила.

415.

1. Посадивем черешеньку в зиме, (2)
Просив Бога, ци она ша приме. (2)
2. Як почала черешенька зрастац,
Почал шугай ґу дівчатку вчащац.
3. Як почала черешенька пукац,
Почал шугай ґу дівчатку кукац.
4. Як почала черешенька квітнуц,
Почал шугай ґу дівчатку липнуц.
5. Як почала черешенька родзіц,
Почал шугай ґу дівчатку ходзіц.
6. Юж черешні на черешні били,
Юж го три раз при ній улапили.
7. Улапил єй за єй праву ручку,
Руціл я єй на зелену лучку.
8. Привернул єй до зеленой трави:
„Смотр ти, міла, до мой білой твари“.

416.

1. А што-же мі прийде з той мойой потіхи,
А з ким-же я буду збирала оріхи?
Для кохання мойого } 2
Погнівалам милего. }

[1]) = село, поле, границя.

2. Пришлам до карчмічки, сталам біля прога,
Мій милий танцує, не боїтся Бога,
Тилько ходит і фукат,
Мя до танцу не шукат.

417.

Препрос мя, миленька, бо-с мя розгнівала, (2)
Як мя не препросиш, не будеш мя мала. (2)

Вар. 420. стр. 5.

418.

Задуй мі, ветричку, з вечера,
Обаль мі яблічко з конара,
Обаль мі яблічко червене,
Дам го шугайовій мацере.

419.

Як я била ще маленька,
Колисала мя мамонька.
Гоя-же мі, гоя, гоя,
Головонько бідна моя!

Вар. 392 (тут наведено паралелі), 409, 449 а.

420.

1. А чия я, чия, кед не материна? (2)
Хто мя буде ховав, кед я ледачина? (2)
2. Ледашто, ледашто, велька ледачина,
Не можу смотрити своїма очима.
3. За яречком коні — хто мі піде по ні?
Самому ся на кце, милой немам еще.
4. Вшиткі фраїречкі пішли на весіля,
А Боже мій любий — де-ж ся моя діла?
5. А препрос ня, препрос, бо-с ня загнівала,
Як ня не препросиш, не будеш ня мала. Вар. 417.

Стр. 3: *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 252, ч. 132.

421.

1. Ой же било не свитало,
То било мі дзевча спало,
Але почав пастир трубіц,
Почало ся дзевча будзіц.

2. Гварив Янчик, же ня озме,
Як на горі житко пожне,
А він пожав і покосив,
До мене ся не зголосив.

Geryk: Slovens. lnd. p. II, ч. 90. — *Roger:* P. l. pols. ч. 181. — *Tomek-Horák:* Slovens. p. ч. 133.

422 а.

1. Ішов жовнір без ліс без ліщину, (2)
Надибав він молоду[1]) дівчину. (2)
2. Ти дівчино личка румяного,
Переночуй мене молодого.
3. Я би тебе переночувала,
Кедби я ся зради не бояла.
4. А дівчино, не бійся ничого[2]),
Не зрадив я на сьвіті никого.
5. Йани мій кінь стайню не престоїт,
Ани зброя[3]) клинків не поломит.
6. Спит си жовнір[4]), спит си молоденький,
Пробудився, та юж день біленький[5]).

7. Ой дівчино, яка ти зрадлива![6])
Чом[7]) ти мене рано не збудила.
8. Ой зато я тебе не збудила,
Бо я тебе вірні полюбила.[8])

Вар. 586: [1]) Надибав там надобну. [2]) Не бій ти ся зрадженя мойого. [3]) Ни ти зброя. [4]) Люг си жовнір. [5]) Юж був день біленький. [6]) Ти дівчино велико зрадлива. [7]) Кед.
[8]) Я била тя рано зобудила,
Кед я тебе вірно полюбила.

Довнар-Запальський: Пѣсни Пинчуковъ, ч. 510; 553. — *Kolberg:* Pokucie II, 190, ч. 353. — *Купчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 570, ч. 334. — *Головацький*: I, 108, ч. 20; II, 591, ч. 26. — *Чубинський*: Труды V, 151, ч. 319; 950, ч. 32; 1198, ч. 26. — *Ів. Колесса*: Етногр. Зб. XI. 279—280, ч. 26—27.

422 б.

1. А росла мі черешенька в лесе, (2)
Кто-же мі з ней черешень принесе (2) зас? (Рефр.)
2. А маю я фраїрку притомну,
Принесе мі черешень до дому зас.
3. Пані матко, пекну церу мате,
Питамся вас, ци мі ей не дате зас?
4. А ци ви ей не виділи в полю,
Йобирала пшеничку з коколю зас?
5. Йобирала по еднім загоні,
Пришли ґо ней штири гусарове зас.

422 в.

Виросла мі серед села вільха,
Зохабила шугаїка жінка (2) раз! (Рефр.)

423.

А Боже мій, Боже мій,
Де ся подів роскіш мій?
Дує вітер по росі,
Юж по моїм роскоші!*

Вар. 448: *Ей то за моїм роскошом.

424.

Ой сусідко, сусідко,
Пожичте мі решітко,
Я вам зараз принесем,
Лем сой мучку притресем.

425.

1. Наша млада невеста (2)
Шумний чепец принесла. (2)
2. Наша млада невеста
Шумни скірні принесла.
3. Як я младу чепила,
Курка з поду злетіла.
4. Як я курку лапала,
Курка ножку зламала.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп.: 4, ч. 3. — *Верхратський:* Записки XLIV, Знадоби 195.

426.

1. Мила моя, премила
З конопель ся забила,
А я за ньов банував,
По бодачу танцував.

2. Преночуй мя, преночуй
Бо мя дойджик примочив,
Примочив мя в ліщині,
При молоді дівчині.

3. Я би тя преночував,
Бис мі дашто зопсував.
Я зопсую, направю,
Не довго ся забавю.

4. Тепер, тепер теперіньки
. . . .
. . . .
Ні ся . . . . . обернути.

427.

1. А мій милий захворів,
Кіселиці забажав
Рано, рано, раненько. (2) (Рефр.)
2. Кварту вівса пожичила,
Над зимною ватрою всипала
3. Сох тот овес, о він сох,
За віснацет неділь сох.
4. Я тот овес забрала,
На млинку го змолола.
5. Пішла до села я,
Кіселицю готовіц.
6. Нім тот кисіль закипів,
А мій милий задубів.
7. Як мій милий задубів,
Трохи мі го ся жаль зробив.
8. На цминтар го везли,
Жаль мі трохи обийшов.
9. Як з цминтаря-м сой ішла,
І дуката-м сой нашла.
10. Як дуката-м сой нашла
І до коршми-м сой зашла.
11. І до коршми-м сой зашла
І гудачків зеднала.
12. Тепер-же ви мі грайте,
Тепер буду гуляла.
13. Юж мій милий заспав,
Бодай він ніґда не встав.
14. Ачей би ся ачей
Мі милий інчий дістав.

Чубинський-Русов: Зап. ЮЗО. РГО. І. 45. — *Чубинський*: Труды V, 1149, ч. 141; 1182, ч. 240.

428 а.

Як я стадзи пойдзем, што я ту зоставим? (2)
Там пониже Устя (2) } 2
Заградку засадзем. (2) }

428 б.

1. Бодай та карчмичка гори з димом пошла, (2)
Де моя миленька, (2) } 2
Де моя миленька на танец не пошла. }
2. Грают в корчмі, грают, аж карчмичка дуднит,
А моя миленька,
А моя миленька впала мі до студні.
3. Ани мі не грайте, ани не співайте,
Лем мі мою милу,
Лем мі мою милу зо студні достанте!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 69, ч. 68.

428 в.

1. Ой горі лученьками сивий коник бежит, (2)
Ей а юж мій татусьо, (2)
Ей а юж мій татусьо в чорній земли лежит.
2. Ей а лежит він, лежит, юж півпята рочка,
Юж йому вобітліли,
Юж йому вобітліли його чорни очка.

3. Ей очка вобітліли, што на нас смотрили,
Ей рученьки йодгнили,
Ей рученьки йодгнили, што на нас робили.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 148, ч. 50. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 199.

428 г.

1. Бодай тота коршма гори з димом пошла, (2)
Кой моя фраїрка,
Кой моя фраїрка на танец не пошла.
2. Не пошла, не пошла, бо не мала коли,
Бо ей забавили,
Бо єй забавили гайдуци в коморі.

429 а.

1. Откаль соненько сходило, (2)
Там дзевча яблонь (3) садило.
2. Стрілив до лишки[1]), забив Мариську,
Юж она лежит на брежку.
3. Юж она лежит забита
І розмарийов (3) прикрита.
4. Червоний кабат, біла хусточка,
Шумна то била дівочка.

Головацький: Н. п. II, 729, ч. 14. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 196. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 139, ч. 38; 159, ч. 89. — *I. Tomek—J. Horák:* Slovenské písně z Uherskobrodska 16, ч. 14. — *Sušil:* Moravs. n. p. 1860, ч. 117.

429 б.

1. Кед я ішов машеруваць,
Видів я там дівча у вас:
На мой веру вишну, на мой душу грішну —
Мусит она мойов биваць.
2. А як назад тади піду,
Пані матки питав буду:
Пані матко, матечко, проси свого татечка,
Жаби мі дав вашу церу.
3. Ми ти церу не кцеме дац,
Бо видиме, же ти вояк;
Наші цері не свідчит, ани ся єй не патрит
З воячками масіруваць.
4. А як ми єй юж не дате,
Потретуваць[2]) си єй дайте
На тим білим паперу, на злоцістим таліру[3]),
Срибернима літерами.
5. А як мі єй юж не дате,
За йоблак си єй поставте,
За гором заградка, ви проклята матка,
Будете ся до ней взерац.

Вар. 433.

[1]) = лисиця. [2]) = портретувати. [3]) = таріль, полумисок.

430.

1. Там під лісом Феся телятка пасає (2)
Телятка пасає, хорошо сьпіває,
Аж ся по долині голос розлягає.
2. Што там, Фесю, робиш, што під лісом ходиш? (2)
Телятка пасаю, што мі ся згубило,
Червонов ниточков назначено било.
3. А я тобі буду телятка пасати, (2)
А ти мені будеш (2)
Хорошо сьпівати. (2)
4. Сіли вони собі, стали говорити, (2)
Як ми поберемся, (2)
Як будеме жити. (2)
5. А стара їх мати стала їх глядати, (2)
Як вона їх нашла, (2)
Стала їх лаяти. (2)
6. Ой мати, ти мати, перестань лаяти, (2)
Возьму я ти Фесю, (2)
Не будеш єй мати. (2)

Вар. 89, 284, 603 б, в. (Тут зведено паралелі).

431.

1. Ей йа ти моя Марисю,
Ей йа я тебе не лишу,
Ей йа я твоє ей йа імено
Ей йа на папір запишу.
2. Ей йа на папір напишу,
Ей йа на клинок завішу,
Ей жеби люди ей жеби знали,
Ей же я маю Марисю.

432 а. α)[1]

1. Орала баба заграду, (2)
Пришов 'ґ ні сам краль на [раду. (2)
2. Ой бабо, бабо, дай раду,
Як маю зрадиц ту панну.
3. Возь собі шати паненски
І черевічки кармазински.
4. І проход-же ся по ринку
Аж до самого вечерку
І прос до коваля на ноц.
5. Ой коваль, коваль, коваличку,
Переночуй ня одну ночку.
6. Як я тя мам переночувац,
Кед я тя ніґда не виджував?
7. А я си панна з Морави,
Іду з товаром до Праги.
8. А юже-м товар послала,
Лем я ту сама зостала.
9. Ей Ганцю, Ганцю, лужко слати,
Будете обі з том панном спати.
10. Ой тату, тату, татичку,
Як мі ся та панна не вдячит.
11. А як би ся ти вдячила,
Кой-єс єй ніґда не виділа?
12. Не вистояло пів ночи,
Кричит Ганічка помочи.
13. Не вистояло пів рочка,
Ходит Ганічка, як бочка.
14. Не вистояло до рочка,
Носит на ручках синочка.
15. Ой і як його колисала,
Ой та так йому сьпівала:
16. Ой люляй, люляй, синусь мій,
Ой не буд такий, як отец твій.
17. Бо то твій отец краль польский,
Ой ізводитель паненский.

Вар. 493 г.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 252, ч. 133. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 130, ч. 21. — *Fr. Sušil*: Moravs. nár. p. s nápěvy. 1860, ст. 103, ч. 105.

[1]) Дві окремі баляди 432 а α) і β) злучила народня співачка в одну, пропустивши початок другої (v. ч. 497 г).

432 а. β)

1. В ночи піде, в ночи прийде,
Все кервавий меч принесе.
2. А юж ся мі надоїло,
Тот кервавий меч втирати,
Ей тебе, сину, колисати.
3. Ей став він собі за хижою,
Вислухав він жену свою.
4. Ой пришов він до хижої,
Звідав він ся жени свої.
5. Сьпівай, жено, як-с сьпівала,
Кой-єс сина колисала.
6. А я несяк не сьпівала,
Лем кухаречку лаяла,
Чом заградку не заперла.
7. А бидло ся розиграло,
До заградки поскакало,
Труту-руту поламало.
8. Трута-рута пекні стоїт,
Боже древко аж ся двоїт.
9. Сьпівай, жено, як-с сьпівала,
Кой-єс сина колисала.
10. Взяв він жену за ручкою,
Випровадив єй до гаю.
11. А до гаю дзеленого,
До лесика густенького.
12. Праву ручку ї одрубав,
Чорни очка ї видлубав.
13. Сьпівай, жено, як-с сьпівала,
Кой-єс сина колисала.
14. А зогнув він галузочку,
Зробив синови колисочку.
15. Буде вітрик подувати,
Буде ся ти привижати,
Же тя колише твоя мати.
16. Будут листочки падати,
Буде ти ся привижати,
Же тя колише твоя мати.
17. Буде дойджик покрапляти,
Буде ти ся привижати,
Же тя плекат твоя мати.
18. Будут пташкове сьпівати,
Буде ти ся привижати,
Же ти сьпіват твоя мати.

Вар. 447 і 497 г.

В. Гнатюк: Етн. Зб. IX, 142—143, ч. 40—41 (далеке споріднене.) — *Головацький*: Н. п. I, 174, ч. 25; 171, ч. 22; III, в. 1, 67, ч. 7; 120, ч. 47. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, 94; 246, ч. 37. — *Антонович-Драгоманів*: Историч. п. малр. н. I, 58—68. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ч. 332. — *Чубинський*: Труды V, 737, ч. 330. — *Bystroń*: Pols. p. lud. 90, ч. 23. — *Gragger-Lüdeke*: Ungar. Balladen 58, ч. 22; 61, ч. 23 (далеке спорідненне мотивів). — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 71; ч. 16 (деякі мотиви). — *Kolberg*: Lud. I, 279, ч. 37. — *Fr. Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, ч. 136 і 139. — *Geryk*: Slovens. lud. p. I, ч. 75.

Порівн.: *Гнатюк* „Словацький опришок Яношік в народ. поезії“. Записки НТШ. XXXI—XXXII, 1899. Там зібрана богата література.

432 б. vide 439 б.

433.

1. Кой я ішов яко югас,
Видів я там дівча у вас;
У нього, у тебе, серденько мя боліло,
Же я мусю масіруванц.
2. Масірую во дни в ночи (2)
Про його про тебе (2)
І про твої чорни очи.
3. Іще я там нераз прийдзем,
Тото дівча видзиц будзем;
Ой мамо мамічко, спитайтеся татічка,
Ци він мі даст тоту церу.

4. Я ти церу не кажем дац,
Бо я виджу, же-с ти вояк;
Моя цера не умі, ани ся ї не бачит
З воячкамі масіруван.
5. А як мі єй юж не дате,
Вималювац сой єй дайте,
Заложте єй за скло, ви проклята матко,
Та ся на ню припатрайте.
6. А як мі єй взяц не дате,
Добрий позор на ню дайце,
Вицегну шабличку, зотну єй главичку,
На мя вину не зганяйте.

Вар. 429 б.

434.

1. Не повідж, дівчатко, никому,
Же я тя проводив до дому,
А лем ти так повідж ойцови, } 2
Жеби ти колиску готовив.
2. Колисочка буде з явора,
Повіячек буде з позоля (?),
Я пелюше будут з пентличка,
Будеме повіяц Янічка.
3. Не кашли, дівчатко, не кашли,
Жеби ня при тобі не нашли,
Бо як ня при тобі застанут,
То і двадцат палиц достану.
4. Бо як ня при тобі и найдут,
Далеко на войну ня займут,
Бо як ня при тобі учуют,
Здоймут з ня капелюх и чугу.

435.

1. Під виглядом рокита (2)
Червено біло розквита. (2)
2. Їшов милий коло ней,
Ей виломив си квіток з ней.
3. Ци ти, милий, не митий,
Же маеш квіток з рокити.
4. Жеби я тя любила,
Ей красший бим ти вивила.
5. Красший, красший, червений,
А на вершечку злочений.

Врабель: Р. Сол. 118.

436 vide 411.

437.

1. Ей югасе, югасе,
Та не пущай на наше,
Ей бо наши овечки,
Та не вийдуть на ваше.
2. Ей єдного коня мам,
Ей другого си куплю,
Ей я ся богачови
Ей з дороги не вступлю.

438 а.

Ей я старому не верила,
Ей за пец єму постелила,
Ей ней ся старий поневерат,
Та кед ся ґо мі не поберат.

438 б.

Боже, Боже, ниц не маме,
Лем на себе позераме.
Лїпши наши два позори, } 2
Як дачиї штири воли.

438 в.

Янчік, Янчік, не пий зато,
Бо пропиеш вшитко злато,
Як пропиеш, не будеш мац,
Прийде зима, будеш жебрац.

Вар. 602.

439 а.

1. Пішли рибарчици на лови (2)
Аж до глубокой дуброви. (2)
2. Знайшли там дитя-пахоля,
Завите било в баволя (?).
3. Зараз на бубен вдарили,
Жеби ся дівки сходили.
4. Вшитки дівоньки в віночку,
Лем рихтарьова в рубочку.
5. Ой мати плаче слезами,
А той Янічко фиґлями.

Вар. 175, 292, 288, 429 б, 493 б, 560 (тут наведено паралелі).

439 б.

1. Їшли рибаре на риби (2)
Аж до глубокой долини. (2)
2. Не нашли йони рибятко,
Лем они нашли дитятко.
3. Ей иден гварит: возме го!
А другий гварит: лишме го!
4. А третій на то нич не дбав,
Лем до рихтаря знати дав.
5. Ей яка така в віночку,
Рихтарова Ганця в чипочку.
6. Ей взяли Ганцю за ручку,
Випровадили на ючку.
7. Ей стинай, кате, кед маш стяц,
Ей няй не плаче отец-мац,
8. Ей отец-мати плачучи,
Мій любий Янчік скачучи.
9. Ей отец-мати сердечно,
Мій любий Янчік фалечно.
10. Ей отец-мати зо лзамі,
Мій любий Янчік фиґлями.

Вар. 439 а.

440.

Ей я відзяв, я відзяв у єленя роги, (2)
Ей у зайонца йуши (2),
Ей у зайонца йуши, у дівчини ноги.

441.

1. В нашім саді явір посаджений,
Сьпіват на нім пташок примилений:
Слухай, дівча, як тот пташок сьпіват,
Же з любости ніґда нич не биват.
2. Серед села посаджена грушка,
Ходит на ню сусідова Зуска[1]);
Зуско, Зуско, Панбіг тя покаре,
Як поламлеш на грушці конари.

442. *а*)

1. Ой Боже мій любенький!
Ой што маю робити?
Ой не хоче мій баран
Йа з вівцями ходити.
2. Ой ци го мам продати,
Ой не годна-м ховати!
Ой приходит жидови
Ой за горівку дати...

[1]) = Зузанна.

442. β)

1. Ей на горі, на горі
Ей-сніжок ся біліє,
Ой де ся моя мила
Ой на зиму подіє?

2. Ой поставю єй хату
Ой з букового кряку,
Ой як сонце загріє,
Ой йа хата зіпріє.

443.

Добре тобі, моя мила, добре,
Же ся тобі перинечка не дре;

А з той мойой мойой ґубанечкі
Седемдесять седем фалатечкі.

444 v. 414 ґ.

445 а.

1. „Гей зїздив я, зїздив коня вороного,“
Смотр-же ти, дівчино, чи буде што з того?
Гей, чи-лі буде, чи-лі ніт,
Не роб ти заводу собі ніт!“
2. — „Я ти повідала, ажи твому роду,
Не робиш ти мені, лем собі заводу,
Бо зо мнов посагу не буде,
Возмут мене інші люде“.
3. „А скарь мене, Боже, з високого неба,
Єсли мі з тобою і посагу треба.
Гей бо ти в мене красная,
Як на небі зоря ясная!“
4. — „Тепер ти повідаш, же-м зоря ясная,
А потому скажеш: доля нещасная!
Гей не дай Боже недуги,
Будеш позерати на други!“
5. „А скарь мене, Боже, на души, на тілі,
Єсли я помишлю о іншій дівчині;
Гей скарь мя, Боже, на души,
Єсли я помишлю о іншій“.

Ф. Колесса: Наша дума II. 25, ч. 22. — *Ів. Колесса:* Етн. Зб. XI. 162, ч. 1. — *Ž. Pauli:* P. l. r. II. 108, ч. 5. — *Франко:* Жінока неволя 18. — *Врабель:* Р. Солов. ст. 77. — *Метлинський:* Нар. ю.-р. п. 46. — *Воллан:* Зап. РГО. XIII. 1, ст. 63. — *Головацький:* Н. п. I, 383, ч. 50; II. 706, ч. 10. — *Чубинський:* Труды V, 116, ч. 252; 261, ч. 513. — *Квітка:* Нар. мел. 170, ч. 163.

445 б.

1. Приїжджай, приїжджай коня вороного,
Повідж мі, дівчатко, да што буде з того.
Да што буде, або ніт,
Повіж мі, дівчатко, ружий квіт.
2. Я ти повідала і твойому роду,
Жеби ти мя не брав, дівчину молоду.
Бо за мнов посаду не буде,
Бо мене возьмут и інші люде.
3. Якби я тя не взяв, ружо проквітлая,
Кой ти така красная,
Як на небі зоря ясная.
4. Тепер мі повідаш, же я така красна,
А пак будеш гварив: дольо нещасная!
Кеди не ти, то мати,
Било мя худобну не брати.
Ой не дай Боже потуги (маб. зам. „недуги“)
Будеш ти позерав на други.
5. А скар мене, Боже, на гладкій дорозі,
Як я сой помишлю о іншій небозі;
А скар мя, Боже, на тілі,
Як я сой пимишлю о іншій дівчині.
(Пісня очевидно попсована).

446.

1. Откаль соненько сходило, (2)
Там дівча яблінь садило. (2)
2. Посадило єй глубочко, (2)
Росній, яблінко, височко,
В самім вершеньку широчко.
3. Врод мі яблочко, лебо дві,
Єдно милому, друге мі.
4. Бо би мі дари післати,
Кому ся маю дістати.
5. Дісталабимся старому,
Не мило серцю мойому.
6. Дісталабимся младому,
Юж мило серцю мойому.
7. Як старий легне на ложе,
Як згниле дровно положив.
8. Як младий легне на ложе,
Як з пави перко положив.
9. Як старий дихне на личко,
Так як загнила губиско.[1])
10. Як младий дихне на личко,
Яко пахняче зілечко.

Вар. 483 а. 496 а.

447.

1. Ой дав я єй кошулю прац,
Не казав я єй розкренцац;
Ей она взяла, тай ю розкренціла,
Ей одлетіла права ручка біла.
2. На ті ручці злати перстінь,
На перстеню мармур камінь,
Ей на каменю сівий конь, сівий конь,
Ей сідит на нім фраїр мой, фраїр мой.

Вар. 268 β, 497 г. і 432 а. β. Тут подано паралелі.

448 v. 423.

449 а.

Ей коби я біду знала,
Та ніґда бим ся не оддала.
Ей пізно лечи, рано встати,
Ей волілам ся не віддати.

Вар. 392 (тут зведено паралелі) **409, 419.**

449 б.

1. Няню, няню, я ся женю,
Ей возму я си в попа Ксеню.
Ей няню, няню, бо богата,
Ей сину, сину, бо кудлата.
2. Няню, няню, красні шие,
Сину, сину, рада пие.
Ей няню, няню, бо красна є,
Ей сину, сину, бо шельма є.

[1]) = гриб.

Ей няню, няню, красні ходит,
Ей сину, сину, нич не робит.
Geryk: Slovens. l. p. II, ч. 64.

450.

Гори ідзем, коня ведзем[1]),
Ей долинками волки женем[2]);
Ей хто би не мав, давбим му два,
Ей бо мі з нима велька біда.
Вар. 492. [1]) Горов иду, коні веду.
Вар. 404 ґ. [2]) Вершком іду, коня веду,
Долинками волки жену.
Вар. 548. [1]) Ей горов іду, коня веду.

451.

1. А гнали ґурале овце, овце,
Купили кожушок Дорце, Дорце;
А наша Доруся шепче, шепче,
Же она кожушок не кце, не кце.
2. Ани ти, Дорусю, не шепч, не шепч,
Бо ти тот кожушок роздреш, роздреш;
Бо ти ся на осінь видаш, видаш,
То ти ся кожушок придаст, придаст.

452 а.

1. Ей гаїк, гаїк, гаїчок,
Урізалам пальчик, пальчичок;
Ей болит, болит, болит ме,
Центерйовий листку, загой ме!
2. Ей дівча, дівча, чия ти,
Ей подь-же з нами гуляти.
Ей не питайся, чия я,
Ей де ти підеш, там і я.

452 б.

1. Ей в нашим дворі рокита
Та на червено проквита;
Ой ішов Янчік коло ней,
Ей виломав сой пірко з ней.
2. Ей ци ти, Янчік, напитий,
Же ти ламлеш перко з рокити?
Ей лем си вилом з черешні,
Ей бо ти ідеш ґ' невесті.

452 в.

1. Летіла овца до корца,
Не дай мя, мамусю, за вдовца:
Бо вдовец буде вимавляв,
Же він першу жінку ліпшу мав;
І діти будут плакати,
Же то мачоха, не мати.
2. За першой мамусі небіжки
Били на маслі піріжки,
А за той суки поґанки
Неє на воді стиранки.

Врабель: Р. Сол. 113.

452 г.

Горіла липка і явір,
Десь ся мій милий забавив.
Забавив він ся при Тисі, } 2
Та імав рибоньки Марисі. }

452 ґ.

1. На брежку стала, горко плакала,
Аж на брух ручки собі складала:
Ей Єзус, Єзус, Мария!
Што ся в моїм брушку зувия?

2. Ци не болячка, ци не вред?
Лем то хлопчичок, яко квет:
Кед буде хлопя, буде швец,
Вишиє мі цижми на танец.
Вар. 482 б.

453.

1. Ішов я сой брез лес, брез лес калиновий. (2)
Станув я на камінь, камінь мармуровий. (2)
2. Зпід того камена водичка виливат,
Напий ей ся, мила, кед-єс справедлива.
3. Я бим ся напила, красу бим стратила,
Ти би мене не взяв, ганьба би мі била.
4. Ганьба би мі била, ойцу і матери,
Же мя виховали, замуж мя не дали.
Вар. 367 в.; 583 β.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 51, ч. 111. — *Головацький:* Н. п. III, 1, 418, ч. 169. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 205, ч. 238. — *Верхратський:* „Знадоби“ Зап. XLIV, 220. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 151; 311.

454.

Люляй, люляй, колишу тя,
Скоро йуснеш, зохаблю тя;
Прикрию тя пеленами,
Сама піду долинами.
Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 40—41, ч. 9.

455.

Дзівча, дзівча, рушай собов,
Бо не скінчу танец з тобов.
Ейя-яй, сяя-яй,
Ей ляя-яй таріда-дай!

456.

1. Мала баба Михала,
На воду го післала,
Ні Михала, ні води,
Нема бабі вигоди,
2. А бил сом там, бил сом там,
И мій калап зостал там,
И пиречко фарбове
Зостало мі на столе.

457.

Тепер я-м ся оженив,
Юж мя нявьо одділив,
Дав мі кожух з вушамі,
Жебим рушав плечамі.

458.

1. А там долов на муравце
Пасла біла Дорча овце,
Прийшов до ней пишний дворак,
Стиха до ней слівце мовит:
2. Дорча, Дорча, біла Дорча!
Кобис мужа отровила,
Кобис мужа отровила,
Билаби ти моя мила.
3. Як-же я го отровиц мам,
Кой я не знам, што отрова?
А идий ти на заграду,
Накопай сой самозраду.
4. Намоч-же го до скляниці,
Постав-же го до сьвітлиці;
А як прийде твій муж з поля:
Дай мі пити, жено моя!
5. А идий ти до сьвітлиці,
Напий-же ся зо скланиці.
Скоро він ся того напив,
За серденько ся улапив.
6. За серденько ся улапив,
І на жену ся попатрив:
Жено моя, смотр на дзеці,
Бо я юж ти скінчив жице.
7. Она дзеці не смотріла,
Лем до дворака летіла:
Юж я мужа отровила,
Чи я буду твоя мила?

8. Як ти будеш моя мила,
Кед ти мужа отровила?
На мня бис ся погнівала
І мі бис так доказала.

9. Дворак, дворак, пишний дворак,
Няй-же тебе Панбіг скаре!
І діти-с мі осиротів
І мене вічно овдовів!

Вар. 559 а.

459.

1. Кед я спала пред своїми дверми,
Пришли ґо мні аж тріє младенци:
Всіх трьох я їх красні привитала,
Всім трьом я їм подарунок дала.
2. Ой єдному гадвабну хустечку,
А другому за калап перечко,
А третьому сама я ся дала,
Бо-м третього вірні любувала.
3. Моя мила, не слухай никого,
Лем ся тримай розуму свойого,
Хоцбис мала лем един кабацик,
Моя мила, не зохабім я це.

460.

1. Там на горі три кирниченьки,
Любив козак три дівиченьки:
Чорнявую та білявую,
Третю руду, препогануюю.
2. Чорнявую от серця люблю,
До білявой залицяюся,
А з третьою препоганою
Хиба піду, розпрощаюся.
3. А не всії то сади цвитут,
Што заран розвиваются,
А не всії та вінчаются,
Што люблятся і кохаются.

Лисенко: Збірн. укр. п. VII. десяток, 3, ч. 1.

462.

Не ходз до нас, бо дармо юж,
Кой-єс ходив довго чорно,
Хоцбис пришов, як біла гусь,
Не ходз до нас, бо дармо юж.

463.

Ганю, Ганю, біла Ганю,
Як ня не кцеш, то юж дармо,
Як ня не кцеш, не милуєш,
Вера за мном побануєш.

464.

1. Взявбим тя, дівчатко, але на цо? (2)
Кедись ти малюцька (3) і ледацо.
2. Ани мі кошелю не виперещ,
Ани ся мі сама не приберещ.
3. А я потребую роботницу,
Не таку, як ось ти, даремницу.
4. Зле-єс си, мой милий, заґаздував,
Остатне колесо до пеца порубав.

465 = 412 а.

466 а.

Ей червена ружа трояка,
Ей мала я ґазду пияка,
Ей пішов до корчми та ся впив
Ей пришов до дому, та ня бив.

466 б.

До сашу[1]), дівчатко, до сашу,
Будеме ся любити до часу.
Ище сашовина не зишла,
Юж ся наша любость розишла.

Вар. 397 аб.

Врабель: Р. Соловей, ст. 14. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 75. — *Головацький:* Н. п. III, в. 2, 527, ч. 1.

467.

Ей мамусь моя старенькая,
Ей недай-же ня за гусара,
Ей за гусара, за пияка,
За великого варіяка.

468.

1. Як-єм ішов з Будзина до Пешту, (2)
Надибавем прекрасну невесту. (2)
2. Она на ня: де, воячку, ідеш?
Де до заран[2]) на кватері будеш?
3. Буде заран скоро день свитати,
Буду я ся з Москальом витати.
4. Горке наше буде привитаня,
Йа з канона ясне вистріляня.
5. Кулі биють, кулі за кулями,
Іде кровця долов ярочками.

469.

Шаблечка не моя тілько цісарйова, (2)
Як ся в ньой вирубам, (2)
Як ся в ньой вирубам, то серенча[3]) моя.

Врабель: Р. Сол. 111. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, 1, ст. 98.

470.

1. Ани не ходь, ани не придь,
Бо ти повім, до дому идь,
Бо мі дома повідали,
Же мнє дома пре це лали.
3. Тебе лали а мнє били,
Жеби ми ся не любили;
Хоц ня будут рубац, секац,
Єще я це будзем чекац.

471.

1. Ей біда мене з хижі жене,
Ей же не чує гроша в мене:
Ей ней ся біда не турбує,
Ей мене качмар преночує.
2. Ей Янчік, Янчік, ей ти Янічку,
Ей не жен ти ся того рочку:
Ей того рочку война буде,
Ей младой жени чкода буде.
3. Ей Боже, Боже з високости,
Ей розишлися дві любости,
Ей дві любости штири очка,
Ей будут плакац до таґ рочка.

472 а.

Пішов я до леса вчера рано,
Попатрив на дівче, зламав ярмо;
Дівчатечко шварне, не попатрай на ме,
Бо юж дармо. (2)

---

[1]) = тростина, осока. [2]) = завтра. [3]) = щастє.

472 б.

Не піду до леса без сокири:
Што би я там робив без дівчини?
Нарубам я бучки, возьму дівча на ручки,
Буду го колисав помалючки.

473.

Зелена рутка, жовтий цьвіт,
Не піду за тя, піду в сьвіт,
Розпущу косу по плечах,
Не єден за мнов заплаче.

Ф. Колесса: Наша дума. I. 40. ч. 21.

474.

1. Удьан[1]) пайташ[2]), мам фраїрку шумну, (2)
Пойдзем ку ней в вечер поза гумню.
Бо валавом би ня дахто збачив, (2)
Питавбися: де-с ся, бекер[3]), влачив?
2. А я би му не знав одповедзец,
Далі би ня до гарешту седзец.
Досталби я пенц і двацет палиц,
Ютро рано, пред бировом[4]) на ріц[5]).

475.

Ей як я зумрем в цужім краю,
Ей кто мі буде копац яму?
Ей сроки, врани копац будут,
Ей а пташкове співац будут.

Головацький: Н. п. II, 238, ч. 100.

476.

Ой маю я черешеньку в лесе,
А хто-ж мені до дому принесе?
Ой маю я милого по тому,
Принесе мі черешень до дому.
Ой маю я милого під бочком,
Принесе мі черешень торбочку.

477.

1. Плине качур по Дунаю, (2)
Дай ми, Боже, што я гадаю. (2)
2. Я гадаю вандрувати,
Жаль мі роду понехати.
3. Не так роду, як матінки,
Годувала ня з дітинки.
4. Юж то, Боже, воля Твоя,
Чи я така нещаслива?
5. За стодолом є ставочок,
Пливає там шість качечок.
6. Єдна другу підпливає,
Кожда свою пару має.
7. Хто в чужині не биває,
Ней ся мене запитає.
8. Як в чужині горко жити,
Як той камінь покотити.
9. Камінь кочу, тай спочину,
А в чужині марно гину.

Kolberg: Pokucie II, 211, ч. 393. — *Лисенко:* Збірн. н. п. IV, ч. 34.

478. *α*)

1. Люляй, люляй, сину младий,
Пішов отец на розгади;
Пішов отец розгадовац,
Як він буде діти ховац.
2. Ідем, ідем, бо і мусим,
Худобної матере син;
Худобна мя матка мала,
Та мя цежко виховала.
3. Гво дне шила кошелечку,
Г вечер пряла кудзелечку;
Цежко она заробляла,
Ніж она мя виховала.

Гнатюк; Етн. Зб. IX, 158, ч. 84. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 141. — *Bartoš Janáček:* N. p. moravs. 1491.

478. *β*)

1. А Боже мій примилений,
Юж я пташок улаплений;
Улаплений, улаплений,
До кліточки посаджений.
2. До кліточки посаджений,
Прутиками обгроджений;
Іще не так прутиками,
Як люцкими язиками.

479.

1. На горі зеленина, (2)
Жала єй Катерина. (2)
2. Ой жала, вижала сі,
Пришли ґу ні два югаси.
3. Што робиш, Катерина?
Наша то зеленина.
4. Взяв він єй перстінь златий,
І конічка за сто златих.
5. Береш коня, бер же і ме,
І сам не знам, де я згине.
6. Ци в горах, ци в долинах,
Ци на тих зеленинах?
7. Ци на кошицкій горе,
Ци при своі матере?

480.

1. Як мі било літ пятнайцять, (2)
Ей любило ня хлопців двайцять. (2)
2. Як мі било двайцять штири,
Ей любили ня офіцири.
3. А тепер мі на сго пятий,
Ей то ня не хце пес кудлатий.

481 v. 556 аб.

482.

1. Мав я вітця богатого, (2)
Дав мі дябла рогатого. (2)
2. Дав мі козу, што здихала,
Іще я ю виховала.

483 а.

1. Откаль сонечко сходило, (2)
Там дівча яблінь садило. (2)
2. Родь мі яблочко єдно-дві,
Як мої личка обидві.
3. Бо я мам дари післати,
Кому ся маю достати.
4. Достану я ся старому,
Не мило серцю мойому.
5. Бо старий лігат до лужка,
Яко загнила губиско[1]).
6. Достану я ся младому,
Юж мило серцю мойому.
7. Бо младий іде до поля,
А за ним росне тополя.
8. На ті тополі лубичек,
Мого милого лайбичек.
9. На ті тополі листечкі.
Мого милого хустечкі.
10. На ті тополі прутики.
Мого милого пальчики.
10. На ті тополі галузки,
Мого милого обручки.

Вар. 446, 496 а.

---

[1]) = правда, досить, добре. [2]) = товариш. [3]) бетьар = безстидник, лайдак. [4]) = війт. [5]) = на задницю.

[1]) = гриб.

483 б.

1. Ей там на горе дубина, (2)
Ей чия то лучка? Кумина. (2)
2. Іти би куму просити,
Жеби дала лучку скосити.
3. Ей коси, куме, кілько хоч,
Лем ти мі траву не столоч.
4. Бо тота трава шовкова,
А я собі дівка жакова[1]).
5. До роботи лем прелінива,
А до куделі предремлива.
6. А як в карчмичці заграют,
Лем підо мнов ноги дриґают.

Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 3. ч. 1. — *Врабель*: Р. Сол. ст. 88.

484 а.

1. Кой-сме капусту садили, (2)
Та-сме Боженька просили: (2)
2. Ой дай-же, Боже, дождженчку
На тоту нашу капустечку.

484 б.

1. Ей сяя гоя, лелия! (2)
Што-же мі ся в брушку превия. (2)
2. Ей як буде хлопец, буде швец,
Вшне мі ціжемки на танец.
3. Ей як буде дзевча, лелия,
Таке буде шумне, як і я.

Вар. 452 ґ.

484 в.

Ой горіла липка, горіла, (2)
А під ньов миленька сиділа. (2)

Вар. 619, 579 (тут подано паралелі).

485.

1. Чорна гора родит копер, (2)
Чия-же я буду тепер? (2)
2. Гоя, гоя, сама своя, (2)
Реч мі слово, буду твоя. (2).

Вар. 272, 556.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 244—245, ч. 120.

486.

1. Зельманова сина мала, (2)
Ой на войну го одослала. (2)
2. Старша сестра коня дала,
Ой середушша осідлала.
3. Наймолодша шаблю дала,
Ой і так єму повідала:
4. Іди, братку, на край сьвіта,
Ой не приход, аж о три літа.
5. Вистало рок і півтора,
Ой масірує войско з поля.
6. Старша сестра зобачила,
Ей в окенечко вискочила.
7. Вітам, вітам вас, панове!
Ой ци далеко брат на войнє?
8. Не далеко в ширім полю,
Ой глава єго на каменю.
9. Коник єго коло него,
Ой гребе ножком, жалує го.
10. Як вигребав по копито,
Ой іще слухав, чи пан дихат.
11. Як вигребав по коляна,
Ой там поховав свого пана.
12. Ой ти коню вороненький,
Ой а їдь-же ти в дороженьку.
13. Дорогою широкою,
Ой стрітишся там з родиною.
14. Вийде к тобі стара мати,
Ой буде ся тя звідувати.
15. Ой ти коню вороненький,
Ой а деж твій пан молоденький?
16. Чи ти єго в воді втопив,
Ой чи ти єго в войні забив?
17. Ни я єго в воді втопив,
Ой ни я єго в войні забив.
18. Возми, возми піску жменю,
Ой посій, посій на каменю.
19. А як ти тот пісок зийде,
Ой тогдий твій син з війни [прийде.
20. Она взяла піску жменю,
Ой посіяла на каменю.
21. І тот пісок і не зишов,
Ой єй син з войни юж не пришов.

[1]) = дякова.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 269—270, ч. 15 а, б; його-ж рукопис. збірник III. 25. — *Kolberg*: Pok. II, 222, ч. 412. — *Антон.-Драгом.*: Ист. пѣс. I, 270, ч. 58. — *Ž. Pauli*: P. l. r. II, 53, ч. 15. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 145, ч. 45. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ст. 197, ч. 547, 773. — *Головацький*: Н. п. I, 24, ч. 19; II, 563, ч. 4; 704, ч. 7; III, в. 1, 12, ч. 9. — *Чубинський*: Труды V, 881, ч. 444; 907, ч. 477. — *Максимович*: Укр. н. пѣс. 1834, 117, ч. 37. — *Bystroń*: Pols. p. lud. 142, ч. 55. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 84. — *Roger*: P. l. pols. ч. 47. — *Kolberg*: Lud II, ч. 185; XVI, ч. 494. (Сестри виряжають брата). — *Лисенко*: Збір. у. п. II, ч. 20. — *Sušil*: Moravs. n. p. 1860, ч. 173 і 175. — *Соболевський*: В.-рус. н. п. I, ч. 381—408.

487.

1. Стала нам ся новина, (2)
Пані пана забила. (2).
2. Де-ж она го поділа?
До йоґрудка сховала,
Лелійом го насяла.
3. Росни, росни, лелийо,
Така слічна, як і я.
4. Лелія ся збояла,
До йокенка достала.
5. Визри, панно (дівко), в темний [ляс,
Ци не іде хто до нас.
6. Їдут, їдут панове,
Небощика братове.
7. По чім-же-с їх познала,
Же-с братами назвала?
8. Позналам їх по родзе,
По тшевічках на нодзе.
9. Приїхали пред врата,
Запукали на брата.
10. Йотвор, пані братова!
Ой ци єст наш брат дома?
11. Ой нее його дома,
Бо поїхав на лови
В зелененьку дуброву.
12. Ой неправда, братова!
Його мундур єст дома.
13. Бо він має інщиї,
До дороги красшиї.
14. Ой неправда, братова,
Його бричка єст дома.
15. А він має іншую,
До дороги красшую.
16. Ой неправда, братова,
Його шабля єст дома.
17. А він має іншую,
До дороги красшую.
18. Сідай, братова, з нами,
З молодими панами.
19. Як я з вами сідац мам,
Кой я дробни діти мам?
20. Ми діти забереме,
А тебе йубієме.
21. Пріїхали в темний ляс,
Випав з неї злотий пас.
22. Почекайте на хвилю,
Най ся по тот пас схилю.
23. Не будеш ся хиляла,
Не сама-с го справляла.
24. Справив ти го Францішек,
Наш небощик брацішек.
25. Юж, братова, юж так маш,
Юж так лежиш, як наш брат.

Вар. 495 а, в.

Ів. Колесса: Рукопис. збір. I, 34. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 134, ч. 27 (дальший варіянт). — *Головацький*: Н. п. II, 729, ч. 15. — *Wacław z Oleska*: P. l. galic. 505, ч. 26. — *Чубинський*: Труды V, 839, ч. 410. — *Bystroń*: Pols. p. l. 69, ч. 15. — *Kolberg*: Lud I, 13—26, ч. 3; XVI, ч. 480. — *Fr. Sušil*: Moravs. nár. p. s nápěvy. 2 вид. 1860, ст. 95—97, ч. 98.

488 б.

1. Високий мостечек угинасе¹), (2)
Росне на нем травка, не косисе. (2)
2. Жеби я тот мостек²) гарендував,
То би я го красні³) вицифрував.
3. Червену і білу ружу⁴) садив,
Мусиш ня, мой мила, випровадзиц⁵).
4. Випровадзилам тя⁶) аж до места,
Нещесна та патроль, што мя нашла.
5. І нашла мя, нашла і забрала,
І на войночку⁷) одослала.
6. Як ся мі на войні злі поведе,
Не буду нарікав, лем на тебе.
7. На тебе, на тебе, на твою мац,
Же мі тя не дала за жінку взяц.
8. За жінку, за жінку, за женічку,
Порубац, посекац твой главічку⁸).
9. Та і поліеся⁹) кров червена,
Про кого? про тебе возлюблена.

Вар. 488 а: ¹) Широкий мостечек погинасе. ²) Кедби я тен. ³) Красні би я його. ⁴) Червени і біли ружи. ⁵) Мусит ня мой мила одпровадзиц. ⁶) Одпровадивбим тя. ⁷) Тей на ту военку. ⁸) Порубал, посекал сой главічку. ⁹) А як ся поліе.

Roger: P. l. pols. ч. 488.

488 в.

1. Зельоний мостечок, зельоніський, (2)
Травка на нім росне, не косісе. (2)
2. Кедби я його гарендував,
Добре би я його отринкував.
3. Червони і біли ружи садзів,
Я би тя, дівчино, одпровадив.

489.

1. Тече вода з явора, (2)
Мої милі до двора. (2)
2. В ні ся хлопці купают,
Ганцю на двор волают.
3. Ганцю, Ганцю, вийдь на двор,
Бо тя вола фраір твой.
4. Што-ж би я там робила?
Мама би ня забила.
5. Ти мацери так повідж,
Же-с ходила на сповідь.
6. А матка ся утішит,
Же і дівка не грішит.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 4, ч. 4. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, ч. 100. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 488. — *Geryk:* Slovens. lud. p. I, ч. 3.

490 а.

1. Коло мого йоґрудечка (2)
Виросла мі яблонечка. (2)
2. На червено проквитала,
Білюсеньки ябка мала.
3. А хто-ж ми їх буде зривав,
Кой ся милий мій погнівав?
4. Погнівався, не знам, за што,
Ходив до нас, не знам по што.
5. Ходив до нас цілу осінь.
Пущалам го̃ дзюром до сінь.
6. Ходив до нас цілу зиму,
Пущалам го под перину.
7. Ходив до нас ціле лято,
Далаем му ґемби за то.

Вар. 498 α.

490 б.

1. Чия вина? материна, (2)
Же мя робіц не навчила. (2)
2. Лем мя красні прибирала,
До коршми мя посилала.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 133.

490 в. v. 491 ε.

491. α)

1. Ой йа Боже мой, Боже любий, (2)
Ой то ня не взяв, што ня любив, (2)
2. Гей лем ня взяла лайдачина,
Та што-м го ніґда не виділа.

491. β)

1. Ой Боже, Боже примилений,
Тей же я еще не женений.
2. Ой діжди, діжди до йосени,
Ой налюбишся младой жени.
3. Ой Боже, Боже, зла неволя,
Бо склинають ня мама моя.
4. Ой бодай здрови проклинали,
Ой шумного ня виховали.

491. γ)

1. Ой мамцю, мамцю, як мі гірко¹),
Та же я ходжу довго дівков.
2. Ей людски дівки оддаются,
Та мене любят і сьміются.

Вар. 502: ¹) Боже, Боже, як мі гірко.

491. δ)

1. Ей там на горі жита много,
Та половина зеленого.
2. Ой, вишли жінки жито жати,
Тай забили си й серпи взяти.
3. Ой серпи взяли, хліб забили,
Яки тото жінки били.

491. ε)

1. Ой Боже, Боже з високости,
Ой розишлися дві любости.
2. Ой дві любости, штири йочка,
Та будут плакац до таґ рочка.
3. Ой до таґ рочка, до йосени,
Ой пок ся Янчик не йоженит.
4. Ой ти Янічку, невірничку,
Ой ти не віриш мому личку.
5. Ей я не вірю бо нічому,
Тай твому личку румяному.

Вар. 471.

Geryk: Slovens. l. p. II, ч. 42.

492 v. 450.

493 а.

1. На Чорну гору бежала, (2)
Черне коріня копала. (2)
2. В червенім вінци мочила,
Жеби Ганічку стровила.
3. Ганця то винце не пила,
Лем Янічкові подала.
4. А Янчік ся го раз напив,
За серденько ся улапив.

5. Ідут Ганічку чепити,
А Янічкові дзвонити.

6. Ведут Ганічку з виводу,
Янчіка кладут до гробу.

Вар. 176. (Тут зведено паралелі).
Sušil: Moravs. nár. p. 1860, ч. 157.

493 б.

1. Ішли рибаре на риби (2)
Йаж до глубокой долини. (2)
2. Нашли йони там соколя,
Красні повите пахоля.
3. Ой еден гварит: берме го!
Йа другий гварит: лишме го!
4. А третій на то нич не дбав,
Лиш до рихтаря знати дав.
5. Зараз на бубен вдарили,
Жеби ся дівки сходили.
6. Ой кожда пришла в венечку,
Лем рихтарьова в чепечку.
7. Взяли Ганічку за ручку,
Вивели они єй на лучку.
8. „Ой Ганцю, Ганцю, Ганічко,
Де-ж ти поділа венечко?“
9. — „На клинок його вішала,
Бо-м го нерада носила“.

Вар. 175, 292, 388, 439 аб, 493 б, 560. (Тут зведено паралелі).

493 в.

1. Ей впала мушка до кірця, (2)
Не дай ня, мамічко, за вдівця. (2)
2. Бо вдовец би мі повідав,
Же він першу жену ліпшу мав.
3. Ой і діти би плакали,
Же злу мачоху достали.
4. І я би сама плакала,
Же-м ся за вдівця достала.

Головацький: Н. п. II, 236, ч. 93. — *Roger:* P. l. p. ч. 379.

493 г.

1. Орала баба заграду, (2)
Йа пришов 'д ній сам пан [на раду. (2)
2. Ой бабо, бабо, дай раду,
Як мам окламац ту панну.
3. Ей возь си шати паненски,
Ой черевічки кальмаженски.
4. Будеш ся проходив по ринку
Йаж до самого вечерку.
5. Будеш ся на ноч питала,
Аж до младего коваля.
6. Ой коваль, коваль, коваличку,
Переночуй-же ня ту ночку.
7. Ой як-же я тя ночувац мам,
Кеди я не знам, скадзи панна?
8. Ей я си пані з Варшави,
А іду на ярмарк до Праги.
9. Юж лем там товар післала,
Лем лем ту сама зостала.
10. А як мінуло по вечери,
Розказав коваль свої цери:
11. Ой Ганцю, Ганцю, ід лужко [спац,
А піде там з тобом панна спац.
12. Скоро минуло пів ночи,
Кричит Ганічка помочи.
13. Ой цит ти, Ганцю, не кричи,
А нас ту нихто не слишит.
14. Скоро минуло пів рочка,
Ходит Ганічка, як бочка.
15. Скоро минуло по пів роце,
Ходит Ганічка по луце,
А носит синочка на руце.
16. Ой носит, носит, туляє,
Прекрасні йому співає.
17. Ой люляй, люляй, синусь мій,
Жебис не бив такий, як та- [тусь твій.
18. Бо твій татусь краль польский,
А ізводитель паненьский.

Вар. 432 а. *α*. (Тут показано паралелі).

493 ґ.

1. Червена ружа, білий квіт, (2)
Не буду ся женив за сім літ. (2)
2. Аж як мі сім літ вистоїт,
Або ся оженю, або ніт.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 397, ч. 128.

493 де.

1. Ой Янчік, Янчік, ти сі пес, (2)
Ей ти чужду жену любуєш. (2)
2. Ой чуджи жени таки сут,
Ой до ганьби тя принесут.
3. Ой а до ганьби до такой,
Ой до постілки вислатой.
4. Ой в ти постілце добре спац,
Кед ся є з кім добре любовац.
5. Ой на постілце легко спац,
Ой а з постілки цежко встац.
6. Ой а постілка дубова,
Ой то є ганьба готова.
7. Ой чуджи баби таки сут,
Ей до ганьби тя принесут.

494.

1. Ей гора, гора, горонька, (2)
Попід горонькy стежонька. (2)
2. Ей іде за ньом вдовонька,
Несе на ручках синонька.
3. Ей стрітили єй зли люди,
Ей а зли люди, гіряне.
4. Ей вдово, вдово, вдовонько,
Дай-же нам свого синонька!
5. Бо в вашім краю мір буде,
Та твій синонько гнет зумре.
6. Ей а в нашім го не буде,
Та твій синонько краль буде.
7. Гей як го з ручок давала,
Аж на чорнозім[1]) падала.
8. Ой сину, сину, синусь мій,
Юж ти не будеш нігда мій!
9. Бо тя зли люди забиют,
Піском, каміньом накриют.

495 а.

1. Сталася нам новина, (2)
Пані пана забила. (2)
2. До заградкі сховала,
Лелійом го засяла.
3. Росни, росни, лелія,
Іще висша, яко я.
4. А як-же я рости мам,
Кед підо мнов лежит пан?
5. Лежит, лежит забитий,
І лелійом прикритий.
6. Посмотр, цурко, в густий ляс,
Ци не іде хто до нас?
7. Идут, идут панове,
Небіщика братове.
8. По чім же-с їх познала,
Же-с їх братми назвала?
9. По шабличці бламкавій,
І по коню сивавім.
10. А як пришли до двора —
Сідай з нами, братова!
11. А як-же я сідац мам,
Кед я дробни діти мам?
12. Ми діти заберeме,
А тебе забієме.
13. Чия ту кров по дворі,
І в ті нові коморі?
14. Цурка кури різала,
Та з них кровця цяпкала.
15. Хоцбис сто кур різала,
Тівко би кров не било.
16. А як пришли в густий ляс,
Нашi пані упал пас.
17. Почекай ще на хвилю,
І на єдну годину,
Най ся по пас похилю.
18. Не будеш ся хиляла,
Бо-с го не куповала.
19. Купив мі го панічек,
Небіщика братічек.

Вар. 487. (Тут показано паралелі).

495 б.

1. Ішло дівча на воду (2)
Під зелену заграду. (2)
2. Нашло оно злотий квіт,
Стало собі вінці виц.
3. Єден вінец вивило,
Як сонечко сходило.
4. Другий вінец вивило,
Як ся Служба зачала.

[1]) Вар: на коліна.

5. Третій вінец вивило,
Як ся Служба скінчила.
6. Пришов 'д ньому младенец:
Дівча, дівча, дай венец!
7. Не дам я ти мой венец,
Бо ти не мій младенец.
8. Бо ти не мій младенец,
Але з пекла визренец.
9. По чім же-с ня познала,
Же-с ня красні назвала?
10. По шатаньскім породзе,
І по твоїм походзе.
11. Як охватил, та поніс[1])
Понад гори, понад ліс.
12. Не нес ти ня горами,
А йно нес ти дрожками.
13. А як пришли над пекло,
Боже, Боже, як тепло!
14. А як пришли над врата,
Запукали на брата.
15. Брате, брате, отвор мі,
Бо я несу, тяжко мі.
16. Што-ж так тяжко несете,
Же отвирац кажете?
17. Несу тіло і душу,
Покутувац з ньом мушу.
18. А як пришли до пекла,
Посадил ей до кресла.
19. Дайте ми і смолу пиц,
Най ся учит з нами жиц.
20. Єден пугар випила,
Білий пломень пустила.
21. Другий пугар випила,
Синій пломень пустила.
22. Третій пугар випила,
Юж червений пустила.
23. За столічек сідала,
Карти, листи писала.
24. Карти, листи писала,
І до маткі їх слала.
25. Матко, матко, маш там дві,
Котрі ліпше, яко мі.
26. Ти ня била брезином,
Мене биют терниним.
27. Ти ня била палицьом,
А геу ня бют смолицьов.
28. До церкви-с ня спирала,
До корчми-с ня збирала.
29. Іще-с ся ня питала
Чим ся красні убрала.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 126, ч. 16. (Покритка в пеклі). — *Головацький:* Н. п. I, 210—211, ч. 36—37; III, 1, 225—226, ч. 95; II, 727, ч. 13. — *Kolberg:* Lud IV, ч. 220; VI, ч. 447; XII, ч. 611; XVII, ч. 17. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 3, 2054. — *Geryk:* Slovens. l. p. II, ч. 78.

495 в.

1. Сталася нам новина, (2)
Пані пана забила. (2)
2. В оґроді го сховала,
Марийов го присяла.
3. Піздрий, дівко, в густий ляс,
Ци не иде кто до нас.
4. Їдуть, їдут панове,
Небіщика братове.
5. Наша люба братово!
Де-с нам брата поділа?
6. Післалам го на лови
До зеленой дуброви.
7. Наша люба братово!
Яка там кров на долі?
8. Дівка курки різала,
Бо ся гостей сподзяла.
9. Наша люба братово!
Рушай з нами до Львова!
10. Як я з вами їхац мам,
Кой я дробни діти мам?
11. Ми діти забереме,
А тобі в лоб стрелиме.
12. Приїхали в густий ляс,
Злетів з пані златий пас.
13. Не будеш го знимала,
Бо-с ся ним не старала.
14. Лем го справив брацішек,
Небощичок Францішек.

Вар. 495 а, 487.

495 г.

1. З понеділька на вторек (2)
Пришов до нас пахолек. (2)
2. Пахолечек молодий
Глядат собі господи.

[1]) Вар: понюс.

3. Нашов собі господу,
Качмаречку молоду.
4. Качмаречці[1]) Маринка,
Налій же мі дзбан винка.
5. Як-же я ти наляц мам,
Кед подерти жупан маш?
6. Хоц подерти жупан мам,
Мам я гроші, яко пан.
7. Кед маш гроші, яко пан,
То я за тя цурку дам.
8. Красні ти єй приберу
І постельку вистелю.

Головацький: Н. п. I, 73, ч. 28; II, 577, ч. 6; III, в. 1, 27, ч. 16. — *Чубинський:* Труды V, 201, ч. 407; 917, ч. 485. — *А. Н. Соболевський:* В.-русс. народ. пѣсни, Пб. 1895—1902. I, ч. 292—293. — *Лисенко:* Збір н. п. II, ч. 18.

495 ґ.

1. Сів си сокіл на грушку, (2)
На ту суху галузку. (2)
2. Галузка ся зломила,
Соколонька зрадила.
3. Як ся сокіл тай схопив,
Аж над Краків прилетів.
4. Над Краковом засьпівав,
Аж ся Краків розвивав.
5. Поза Краків стежечка,
Іде за ньом дзевечка,
Соколова сестричка.
6. Ой соколе, брате мій!
Юж ми матка зумерла.
7. Іще вчера звечера
До костела внесена.
8. Як ся сокіл тай схопив,
Аж над косціл прилетів.
9. Над костелом звискотав,
Аж ся костіл зміґотав.
10. Три раз косціл облетів,
А дверечка не нашов.
11. Сів собі на окенце,
Сьвітит на нього сонце.
12. Сьвітит на нього сонце:
Мамусю, моє серце!

Sušil: Moravs. n. p. 1860, ч. 174.

496 а.

1. Откаль соненько сходило, (2)
Там дівча ябінь садило. (2)
2. Ей рости-же мі висіцька,
Як попри земли низіцька.
3. Род мі ябочко червене,
Як моє личко румене.
4. Род мі ябочко або дві,
Як мої личка обидві.
5. Бо би мі треба дар послац,
Для кого я ся мам достац.
6. Досталабимся старему,
Не ровен він личку моему.
7. Досталабимся младему,
Ровен він личку моему.
8. Як легне старий до ложа,
Жеби дровниско положив.
9. Як легне млидий до лужка,
Жеби подложив подушку.
10. Як иде старий до поля,
Виросне за ним тополя.
11. Як иде младий до поля,
А иде за ним пахоля.

Вар. 446, 483 а.

496 б.

1. Ей качмар, качмар, білий качмар, (2)
Ей де ти тото житко посяв? (2)
2. Ей посяв я го межи лесми,
Ей вижали го три невести.

497 а.

1. Тече вода зпід явора, (2)
Черпала ей мила моя. (2)
2. Начерпала, поставила,
Розмарию посадила.

[1]) — тобто на імя.

3. Росний-же мі до осени,
Покиль прийде поцешене.
4. Мав мій милий штири воли,
Заяли їх до йугори.
5. А з йугори до Маюра,
Вимін же їх, моя мила.
6. Якби я їх вименила,
Ганьба би то моя била.
7. Лем я тобі пінязьки дам,
Вимін собі волоньки сам.
8. До кишені посегнула,
Ясний пінязь вицегнула.
9. Подала го качмарьови:
Пуст мі воли фраірови!

Вар. 497 в.

497 б.

1. По саді ся прохожає, (2)
І так собі розмовляє,
Же далеко милу має.
2. Ни мі до ней лист писати, (2)
Ни мі до ней сам їхати. (2)
3. Буду до ней лист писати,
Так ня будут люди знати.
4. Не так люди, як сусіди,
Будут мати дост бесіди.
5. Ти, місячку, сьвіти ясно,
Ти, коничку, крачай разьно.
6. А як пришли перед врата,
Вишла мила, красна, злата.
7. Коня взяла за узденьку,
Миленького за рученьку.
8. Коня ввела до стайниці,
Миленького до сьвітлиці.
9. Коню дала вівса, сіна,
Миленькому меду, вина.
10. Сама сіла застарана[1]),
Свої очка заплакала.
11. А ци ти жаль вівса, сіна,
Ци милому меду, вина?
12. Ни мі не жаль вівса, сіна,
Ни мі не жаль меду, вина.
13. Але мі жаль того сьвіта,
Што-с мі змарніл мої літа.

Вар. 559 б.

Ів. Колесса: Етногр. Зб. XI, 283 – 285, ч. 31 а, б, в. — *Kolberg:* Pokucie II, 132, ч. 216. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, ст. 49 – 51.

497 в.

1. Тече вода зпід явора, (2)
Черпала єй мила моя. (2)
2. Начерпала, поставила,
Розмарию намочила.
3. Мокни, мокни до йосени,
Ніж мі прийде поцешене.
4. Поцешене, штири воли,
Зажену їх до йугори.
5. А з йугори до долини,
Наїлися розмариї.
6. Наїлися, напилися,
Зимной води на турисі (?).
7. Зимной води турисовой,
До шкляничкі кришталовой.

Вар. 497 а.

497 г.

1. А там долом під явором, (2)
Оре дівча єдним волом. (2)
2. Оре, оре, не дооре,
Вишла матка, вола на не.
3. Дівча, дівча, под до дому,
Обіцям тя, не знам кому.
4. Обіцям тя за Янічка,
За Янічка розбойничка.
5. А Янічек нич не робит,
Лем танцює, красні ходит.
6. Ма кошелю з павучини,
А перички з грушковини.
7. Тикат собі на местечку,
Же мам му дац фраїречку.

Вар. 447, 432 а, β (тут подано паралелі), 268 β.

---

[1]) = зажурена, засумована.

498. α)

1. Коло мого йоґрудечка, (2)
Заквітла мі яблунечка. (2)
2. Білюсенько проквитала
І червени ябка мала.
3. А хто нам їх буде збивав,
Кед ся Ясьо нам погнівав?
4. Погнівався, нема про што,
Ходив до нас, не знав по што.
5. Ходив, ходив по вянечек,
Той мій милий коханечек.
6. Ходив, ходив ціле лято,
Купив він мі хустку за то.
7. Ходив, ходив цілу осінь,
Пущалам го окном до сінь.
8. Ходив, ходив цілу зиму,
Пущалам го під перину.
9. Ходив, ходив, аж ня зрадив,
З вянечка ня випровадив.
10. Із вянечка зеленого,
Із личечка румяного.

Вар. 490 а.

Bystroń: Pols. p. lud. 109, ч. 34. — *Roger:* P. l. p. ч. 190.

498. β)

1. А там долов під горбочком (2)
Пиют хлопці палюнечку. (2)
2. Єдни пиют, други грают,
Треті дівча намовляют.
3. Ніж они го намовили,
Триста златих утратили.
4. Триста златих найби било,
Бодай дівча наше било.
5. Ганцю, Ганцю, Ганцю наша,
Покаж-же нам свого Яся.
6. Ганця Яся показала,
По колена в землю встряла.
7. По колена, аж по пости (?)
Ганця впала аж з радости.

Вар. 597.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 131, ч. 23. — *Головацький:* Н. п. I, 85, ч. 42; III, в. 1, 21, ч. 9; 103, ч. 24. — *Ż. Pauli:* P. l. r. II, 11, ч. 9. — *Врабель:* Р. Сол. 141. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 150. — *Kolberg:* Lud. I. 241, 25. — *K. Flicka:* Eva Studeničová 1928, ст. 33, ч. 24.

499.

1. Ма тен циґан пекне, біле зуби, (2)
Так се мі то, моя мамко, любі. (2)
2. Ма тен циґан пекне, біле ґаці,
Але мене за ціґана дайце.

500.

1. Не піду до леса з конічкамі,
Бо би мене гаїтове поімали[1]),
Але піду на лучки,
Возму дівча на ручки,
Буду го колисав помалюцьки.
2. А ци я Ганічка, ци я сама,
Жеби я гусарім траву жала?
Ей ма гусар женічку,
Ей най му жне травічку,
До рана, до рана, до рана.

Вар. 505 а: [1]) Бо би мя гайтове полапали.

501.

А я нещасливий на сей сьвіт родився,
Такий сьвіт широкий, а я не женився.
А я на то нич не дбаю,
Чужі жінки все кохаю,
Для своєй вигоди, серцю охолоди.

Грінченко: Етн. Матер. III, 282, ч. 543. — *Kolberg:* Pokucie II, 61, ч. 79.

15. Ой калино, калиновий квіте,
А юж лес мі завязаний сьвіте!

І. Колесса: Етн. Зб. XI, 228, ч. 2. — *Головацький:* Н. п. І, 199, ч. 22. — *Чубинський:* Труды V, 625, ч. 228.

511.

Наша кура рябава, рябава
Ваши кури драпала;
Наши кури, ваш когут, ваш когут,
Най ся любят, як могут.

512.

А я неска тут буду, тут буду,
А на заран гет піду,
Подь ня, мила, випровадь, випровадь,
Бо ся иду вербовац.

513.

1. Йа там долоу ґенстий ляс, (2)
Визірала Кася на своєго Яся,
Ци не іде до дом зас. (2)
2. Ей йа іде він іде
Та на сивим конику,
Лем собі припасав (2)
На левий бок шабельку. (2)

514.

1. Кед я це, мой міла, не достанем, (2)
Піду на военку, (2)
Шию зламем. (3)
2. Потече, потече кров чорвена, (2)
Із личка, із бочка, (2)
Із рамена. (3)

515 а.

1. А в неділю палюнечку пию,
В понедільок зас ся єй сподію,
В вівторок райцую,
Ище собі при гудачку танцую. } 2
2. А в середу треба домів піти,
А в четвер буде што зробити,
В пятницу, в суботу,
Треба би сой порахувац роботу.
3. А як пришла мі сьвята неділка,
Пилабися солодка палюнка,
І то так день на день,
Пилабися палюнечка каждий день.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 211. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. 1453. — *Geryk:* Slovens. l. p. II, ч. 66.

515 б.

1. А в неділю раз палюнку пию,
В понедільок я ї не вилію,
В вівторок райцую,
Ище собі при гудачку танцую.
2. В середу час до дому іти,
А в четвер дашто заробити,
В пятницу, в суботу,
Треба би нам пораховац роботу.
3. А пришла мі сьвята неділенька,
Пилабися сладка палюненька,
Пилабися день по день,
Пилабися палюнечка каждий день.

516. *α*)

1. |:Ішов Янчік (2) напитий:|. (2)
Гейяяй, гейяяй, гейяяяй
[сяяяй! (Рефр.)
Зломив перко (2) з рокити.
2. Не ходз, Янчік, (2) напитий,
Не лом перко (2) з рокити.
3. Як ся дівки (2) дознают,
Та ті кости (2) зламают.
4. Тобі добре, напаснику, а мі зле,
Тобі квітне, (2) а мі схне.
5. Тобі квітне за калапом[1]) ружічка,
А мі плаче в колисочці Ганічка.
6. Чого-ж ти ту, напаснику, чо
[ходиш,
Чем-же ти ня не любуєш, лем
[зводиш?
7. Моя мила (2) премила,
Пораєм ци (2) фраїра.
8. Пораєм ци, (2) кого хцеш,
Юж ти мойом (2) не будеш.

516. *β*).

1. Дівча, дівча, (2) подь з нами,
На толочку (2) з козами. Гейяя! ітд.
2. Якбим з вами (2) ходила,
Мати би ня (2) забила.
3. Так матери (2) одповіж,
Же-с ходила (2) на сповідь.
4. Од вечера (2) до рана,
До нашого (2) клебана.

516. *γ*)

1. Ой за Бодроґ[2]), біле дівча, за бодроґ,
Што-же ти мі починила, подь, одроб. Гейяя! ітд.
2. Што би я ти йа за фраса[3]) чинила,
Кой я твойом фраїречком не била!

517.

Ідзе циґан (2) до леса,
Лем ґубаньком[4]) (2) потреса,
Вшитки дзевкі (2) на него,
Же ґубанька (2) не єго.

518.

1. При Дунаю, при Пісбурку ючка зелена,
Сидит на ні моя мила барзо страплена.
Чорни очи ма, все на мене попатра,
Личко ся ї румяніє, бо другого ма. } 2
2. Вчера вечер при вечери бил сом скламани,
На ті лавці, што я сіджу, сидів там другий.
Почкай, милий мой, седзі тераз другий твой.
Вєнци ти ня не увидиш, ґнес послідний день.
3. Тото житко, што я сіяв, жац го не буду,
Тото дівча, што я любив, брац го не буду.
Посяц, а не жац, полюбувац, а не брац, —
За фалечне любоване Боже ти заплац! **Вар. 530.**

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 1199.

519.

Ци пустите, не пустите без ти чере мости?
Не пустиме, не пустиме, поламалибисте.
Не поламлеме, злегка перейдеме,
Позадне, позадне чадо даруеме.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 26, ч. 54. — *Верхратський:* „Знадоби“. Зап. НТШ. XLIV, 201, 222. — *Головацький:* Н. п. II, 191, ч. 16; III, в. 2, 178, ч. 3. — *Квітка:* Нар. мел. І, 36—37, ч. 25. — *Гнатюк:* Гаївки ч. 3.

---

[1]) = капелюх. [2]) Річка в Земпл. коміт., доплив Тиси; Б. — Керестур, місточко над р. Б. [3]) = чорт. [4]) = гуня.

502. v. 491 γ і 503.

503.

1. Мамо моя, куп мі коня, (2)
Ейя гой, сяяя, сяяя! (Рефр.)
Най не сиджу дармо дома. (2)

2. Най я їду, кадель хочу,
Ейя гой, сяяя, сяяя!
Най си сьвіта не корочу[1]).

Вар. 502: Ней си сьвіта не корочу,
Ней я любю, кого хочу.

Головацький: II, 237, ч. 98. — *Roger:* P. l. pols. ч. 476.

504.

1. Янічку, Янічку, посій мі лен, (2)
Посій-же го на меджі,
Жеби він ся не гродив,
Нерада трем. (2)

2. Як він мі ся гродив по колена,
А сріберне насіня,
А єдвабне коріня,
Єдвабний лен.

505 а. v. 500.

505 б.

Повідж мі, дівчатко, што тя болит,
Прилож си листочок яворовий.
Я го все прикладам,
Він мі все одпада,
Все мя болит, все мя болит.

505 в.

1. Поїхав до ліса вчера рано,
Попатрив на дівча, зломив ярмо.
А ти дзевчатко шварне,
Не позерай ти на мя,
Бо юж дармо. (2)

2. Не піду до ліса з волойками,
Бо би мя гайдуци полапали.
Лем я піду на лучки,
Озму милу на ручки,
Буду ей колисав помалюцьки.

Вар. 472 а. 500.

506.

Чия ти Ганічко? рихтарьова.
Рихтарьова я дзевка,
Вшиткім хлопцім фраірка,
Ганічко, серденько, душко моя.

507.

1. Ей ви дівчата, чюєте!
Ей де на траву підете?
І я піду за вами,
Накошу вам отави,
Ей накошу вам отави.

2. Ей ми йотави не хцеме,
Ей ми сой травки нажнеме,
Наши крави молоди,
Дают млека, як води,
Ей дают млека, як води.

Вар. 549 а.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 187.

508.

Пішла дівчина на буковину,
Взяла зо собов скрипки єдини,
Співала і грала,
Сивисеньки сиви волки пасала.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 69, ч. 148. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 97, ч. 27. — *Roger:* P. l. pols. ч. 495.

509.

1. Помачав ня, помачав,
Дробний дойджик помачав,
Помачав ня в сапині[1]),
При тій шварній дівчині. (2)

2. Пуст ня, мила, пуст ня вну[2]),
Най не стою на дойджу,
На дойджику не я сам,
На конику мій сашав[3]).

3. Де-с ся змачав, там ся суш,
Ти мій фраїр, другий муж;
Ти мій фраїр з вечера,
А другий муж до рана.

4. Чом-єс перше не прийшов,
Ніж місячик ни зайшов?
А не міг я, мой мила,
Мати ми тя бранила.

Лисенко: Збірник укр. п. IV. 79, ч. 39.

510.

1. Про що мене головонька болит? (2)
Бо мій милий за іншима ходит, (2) гойя гей! (Рф.)
2. До північи за іншима ходит,
По північи до дому приходит.
3. Як на мою постілку лягає,
І на мою матероньку лає.
4. Обернися, ти бідо, од мене,
Бо я маю сім крашших од тебе.
5. Хоцби ти мав штири й двацетима,
А я старша над нима вшиткима.
6. Де-ж ти, дівче, до школи ходила,
Же ся того розуму навчила?
7. В ширім поли там церков стояла,
Там я тобі вірно присігала.
8. Подь-же, дівча, подь-же до домою,
Твоя мати плаче за тобою.
9. Нехай плаче, нехай она знає,
Чого мене за пияка дає.
10. За пияка, за тог пияченька,
Взяв він красу з мойого личенька.
11. А я тому рада і не рада,
Же го веде все з корчми громада.
12. А я його поступоньки знаю,
Як він пяний, я в вікно втікаю.
13. Не так вікном, та як кватироньков,
Не так сама, але з дітиноньков.
14. Єдну ночку в поли-м ночувала,
І так лем си з калинов ґадала:

---

[1]) = корчі, тростина, осока. [2]) = до середини. [3]) = убранне (?).

520. v. 525 б.

521 а.

Ой Боже мій (3) на свеце,
Же мя жадна (3) не кпете.
Ани една (2) ни жадна,
Бо-сте кажда (2) парадна.

521 б.

Тиха вода бреги ламле, — то правда, то нравда,
А юж мене моя миля зохабля, зохабля.
Кед зохабля, а я не дбам, я не дбам,
А я собі ліпшу, гаршу погледам, погледам.

Вар. 351. Стр. 3—4.

Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 36.

522 а.

Кобис била фраїречка справедлива,
Росла би ці под облачком розмария.
Але ці не росне, лем ці горше зосхне,
Бо-с бестия. (2)

522 б.

Жеби ти бив паробочок справедливий,
Далаби я тобі перко з розмариї.
Але ти го не дам, бо не казав клебан,
Лем з кропиви.

523.

Жаль мі, жаль мі, же-м ся не оженив, злі-м собі учинив,
Жаль мі, жаль мі молодих літ.
О два, о три рочки, то я ся оженю, возьму си дівчину,
Будеме жиц враз обое.

524.

1. Розвилася черешенька, розвила,
Вшитки гори і долини прикрила,
Стоїт під ньов дівчиноя спишая (?),
За нев, за нев розмамонька втишая (?).
2. Не ходь-же мі, розмамонько, за мною,
Не мило мі розмавляти з тобою;
Лем мі мило, розмамонько, з ким іншим,
З тим Янічком, з тим Янічком наймильшим.

Ф. Колесса: Мелод. гаївок. Матер. до укр. етнол. XII, 35, ч. 97, 98. — *Гнатюк:* Гаївки. Ibid. 208, ч. 150. — *Головацький:* Н. п. I, 335, ч. 176; II, 627, ч. 3; 721, ч. 6. — *Чубинський:* Труды IV, 112, 133; 168. ч. 306

525 а.

Закукала зазулечка зо скали,
Ой плакали чорни очка, плакали.
Не била то зазулечка, бив то птах,
Кед ня, мила, не рада маш, зостан так.

525 б.

1. А чи ти мя[1]), Василеньку, не знаєш,
Же ти мою хатуленьку[2]) минаєш?
А то моя хатуленька край води[3]),
З високого деревенька[4]), з лободи.
2. Будуй хату з лободи, з лободи,
До чуджой ня не веди, не веди,
Чуджа (людска) хата не своя, не своя,
Людска хата лисоя, лисоя. (?)

Вар. 520. [1]) Чи ти мене. [2]) Же ти нашу хатиноньку. [3]) Наша хата край води, край води. [4]) дерева.

Головацький: Н. п. I, 217, ч. 42; III, в. 1, 191, ч. 63. — *Чубинський:* Труды V, 493, ч. 99.

525 в.

1. Де ти мене, Василеньку, поведеш,
Кой ти свої хатиноньки не маєш?
Поведу тя, поведу тя в чуджую,
Ніж си свою, ніж си свою збудую.
2. Ци ти мене, Василеньку, не знаєш,
Же ти мою хатинечку минаєш?
Моя хата, моя хата край води,
З високого дерева, з лободи.

525 г.

Закувала зазуленька за водом,
Заплакала пані млода за собом:
А ідьте ви, млади літа, ідьте преч,
Полож вінок на полицу, вложь чепец.

Kolberg: Lud. III, ч. 39, 78.

526.

1. Кой я ішов з Дебрецина до Тали,
На конику подковечки черкали.
Ей йа лем ти ме, мой конику, добре нес,
Дам я тобі подковечкі прибиц ґнес.
Дам я тобі подковечкі і клиньце,
Жебис мене занюс ґу мой фраїрце.
2. Кой я ішов вчера вечер од Пазі,
Застала ня чорна кура на дразі,
Ей а ідь-же ти, чорна куро, до дому,
На заставай на дорозі никому.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 582.

527.

Ой нароваш, сивий коню, нароваш!
Кому-же ти тото дівча виховаш?
Ой тобі то, мій Янічку, тобі то,
Жеби ти мав младу жену на літо.

Врабель: Р. Солов. ст. 87. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 222.

528.

1. Ей йа в Дукли на писаню йа сьвітилася сьвічка, (2)
Ей на моїм миленькім /:ейя гой!:/ (Рефр.)
Ей я вишита сорочка, ей вишита сорочка.
2. Ей йа не так та сорочка, ей лем гаджі, нагавки,
Коло кешень ей та ціфри, ейя гой!
Коло кешень ей та ціфри, ей сут отри обранки. (?)

529 а.

1. Ганцю біла, (2) што робіш?
Крови гонят, (2) а ти спіш.
Най ї гонят із поля,
Так то ганьба не моя. (2)

2. Так то ганьба (2) милего,
Што-м заспала (2) про него.
Так то ганьба милего.
Што-м заспала про него,
Ей про него, про него!

529 б.

Добра трава, добра трава на росі,
Пасе дзевча, пасе дзевча кровусі;
Дзевча, дзевча, співай сой, (2)
Добра трава на твой дой.

530.

1. За горами, за лесами лучка зелена,
Стоїт на ні моя мила барзо страплена;
Чорни очи ма, на мя цопатра,
Личко ї ся румяніє, же другого ма.
2. Лем я вчера гвечер не бив, — юж-ем скламани,
На тім столку, што-м я сидів, сидів там другий.
Почкай, мила, лем, што там робив тен?
Юж ня венци не увидиш, ґнес остатні ден.
3. Тото житко, што-м го посяв, жац го не будзем,
Тото дівча, што-м го любив, брац го не будзем.
Посяц, а не жац, любиц, а не взяц,
За фалечне любованя Панбуґ ти заплац!

Вар. 518.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 1199.

531.

1. На пецу молотил, за пецом віял,
Жена го лаяла, а він ся сьміял.
Тепер лем ся розскакала, тепер же мі грайте!
Чорни бути поприскали, червени мі дайте!
Чорни бути до роботи, червени до танцю,
Мам я пальці дрітуванці, што їх не потрачу.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 131. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, 528, ч. 5. — *Kolberg:* Lud XVI, 297, ч. 488.

532.

Яка ти сі, моя міла, фалечна:
Сама сє мі вируціла зо серца;
Тепер будзеш на свій розум бановац,
Не будеш ти мала кего любовац.

533.

Сьвітило сонейко ку ляскові,
Не давай ґамбочкі воячкові.
Як му не дац, кой він просит?
Цалує, пястує, вудку носит.

Kolberg: Lud VI, ч. 356.

534.

Чорна гора, чорна гора ой та курится, курится,
Сама моя мила дома ой та боїтся, боїтся.
Не бой ти ся, моя мила, з вечера,
Ой прийду к тобі, переночую, переночую до рана.

Врабель: Р. Сол. 153. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, 1, ст. 73.

535.

Сидит пташок на черешні, ей обдзюбує дробний квет,
Чого-ж ти мі, моя мила, ей завруціла младий сьвіт?
Я ти го не завруціла, завруцілесь собі сам,
За три роки до мя-с ходив, ей на четвертий іншу-с взяв.
Ані тя ся не бою, ані за тя не піду,
Ані я тя під облачком[1]) гей більше чекац не буду.

536.

1. Там на горі калина,
Любит мене дзевчина,
Любит мене сердечні, сердечні,
Озму я єй конечні, конечні.
2. Там на горі два дуби,
Сідят на них голуби,
Жалібненько гукают, гукают,
Два під нима слухают.
3. А ви хлопці молодці,
Дайте знати дівочці,
Ней вона ся не журит, не журит,
Личка красу не губит, не губит.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 281, ч. 30. — *Врабель:* Угр. рус. сп. ч. 764. — *Головацький:* Н. п. II, 678, ч. 3; III. в. 1, 29, ч. 18; 189—190, ч. 62—63; 243—244, ч. 118—119. — *Чубинський:* Труды, V, 189, ч. 382; 414, ч. 803. — *Шухевич:* Гуцульщина III, 163, ч. 17. — *Kolberg:* Pokucie II, 256, ч. 478.

537.

Ой умерла качмаречка, йумерла,
Што нам набір палюночку давала,
А юж она вера неска не жиє,
Юж ся набір палюночка не пиє.

538 а.

Моя мила задремала, я заспав,
А кто-же мі зза калапа перко взяв?
Моє перко з дробной рути фіявки,
Од мей любей стародавней фраїрки.

Врабель: Угр. рус. сп. ч. 502. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 219. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. 420, c. — *Geryk:* Slovens. l. p. I, ч. 22.

538 б.

Банувала моя жена, же я пю,
Барз-же буде банувати, як я вмру;
Як я буду на соломі лежати,
Тогди буде моя жена плакати.

539.

1. Як я піду на Мадяр, на Мадяр,
Кому-же я пірко дам, пірко дам?
Тому, тому за дукат, за дукат, } 2
Миленькому такой так, такой так. }
2. Ой не вір мі, не вір мі, не вір мі,
Що я хлопец вандрівний, вандрівний,
Я вандрую каждий день, каждий день,
Мам дівчата, не прийдем, не прийдем.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 67, ч. 45.

[1]) = вікно.

540.

1. Вчера вечер из вечера } 2
   зишла ясна зьвіздочка, }
   Пришла до мня до касарні (2)
   моя люба фраїречка.
2. Пришла она до касарні,
   стала си край посцели,
   І так стоїт заплакана,
   же юж зостане сама.
3. Цит ти, моя мила, не плач,
   плач ти нич не поможе,
   Хоцбис за ня душу дала,
   з войска ня не виможеш.
4. Мам коніся у маштальни,
   піжми з острогами.
   — — — — — — —

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 1204.

541 v. 596 б.

А ти старий сиваку, ей сиваку,
Вижен коня на млаку, ей на млаку,
Єст там трава і вода, (2)
І дівчина молода, ой молода.

542.

1. Не жаль мі ничого,
   лем той єдной річи,
   гейяя, гейяя, сяяя! (Рефр.)
   Той жовтой косоньки,
   што вкривала плечі,
   гейяя, гейяя, сяяя! } Рф.
   Гой гой, гей-яяя, гейяя, }
   Той жовтой косоньки,
   што вкривала плечі,
   гейяя, гейяя, сяяя! (Рф.)
2. Косоньки мі не жаль,
   же-ем єй чесала,
   Лем мі жаль мамойки,
   же-м тя не слухала.

543 а.

1. Ей, доленче[1]), біле дзевча доленче,
   Як мі не даш праву ручку, умрем ци.
   На Янічку, на, на, на, праву ручку на, ка, на,
   Лем не умри, драга душо, до рана.
2. А як оно праву ручку давало,
   І так за ньов прегоречно плакало.
   Не плач, мила, не, не, не, не нарікай, не, не, не,
   Вруцем я ся за три рочки до тебе.
3. На четвертий рок піду я до дому,
   Озму я тя, фраїречку, за жену.
   Не озмеш ня, Янічку, не озмеш ня, не, не, не,
   Не дозволі твоя стара мац тебе.
4. Ей на убоч, біле дзевча, на убоч,
   Там ти піду подякоюац за любость.
   Там ти буде, гойя-я, отец із матірйов стац,
   Я ти буду, моя любінь, дякувац.
5. Гей на мочар шарґа коні, на мочар,
   Не піду я до фраїрки нес вечер,
   Лем я піду од дзевчатку шварнему,
   Што мі буде той осени за жену.

543 б. v. 375 а.

[1]) = долина(?).

543 в.

1. Як-ем їхав з Гамерики до дому,
   Та-м надибав камерата на коню,
   Гейяя, чугая, гейяяяяя! (Рефр.)
   Та-м надибав камерата на коню.
2. Камераце, камераце, як ся маш?
   Ци там жиє, ци не жиє моя мацьʼ?
3. Юж не жиє, юж не жиє, юж вмерла,
   Юж єй чорна земличенька прилегла.

Верхратський: Знадоби. Зап. НТШ. т. 44, 182.

544.

Ци ти циґан, ци ти циґан шалений?
Ей чирраймеся[1]), чирраймеся, чирраймеся на жену!
Ей дам ти стару, дам ти стару, дам ти стару за младу,
І капусти і капусти загараду.

545.

1. Обернися, дівча, раз,
   Ци широкий кабат маш?
   |:Ойяя, ойяя.:| (Рефр.) кабат маш.
2. Ци широкий, ци вузкий,
   Порубам го на кускі,
   Ойяя, ойяя, на кускі.

546.

1. Пришовби я до вас, жеби я сьмів,
   Жебисте мі дали, што би я хтів,
   Бравби я в вас дівку і масла чвертівку,
   нижбим го зїв.
2. Пришлаби я до вас, жебим сьміла,
   Жебисте мі дали, што бим хтіла,
   Того шугаїчка, што ма біли личка,
   то бим хтіла.

Вар. 568 а.

Врабель: Р. Сол. 106.

547.

Ей мороз, мороз, велька зима, (2)
Повідж ми, дівчатко, (2) де перина.

548 v. 450.

549 а.

1. Ой дівчата, чуєте,
   Де на траву идете,
   Гей гей, де на траву идете?
2. І я піду за вами,
   Накошу вам отави,
   Гей гей, накошу вам отави.
3. Ой накошу, накошу,
   На купочку наношу,
   Гей гей, на купочку наношу.
4. Не повіджте никому,
   Будете мац готову,
   Гей гей, будете мац готову.

Вар. 507.

549 б.

1. А на лучце зеленій
   Пасутся там єлені,
   Гей гей, пасутся там єлені.
2. Проходится Янічек
   В камізельці зеленій,
   Гей гей, в камізельці зеленій.

[1]) = міняймося.

3. Кеби ти мі, мій милий,
Поімав мі єленя,
Гей гей, поімав мі єленя.

4. Сподобалабися мі
Камізелька зелена,
Гей гей, камізелька зелена.

Вар. 569.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 1438.

549 в.

1. Ой на горі, на горі,
На дзеленій отаві,
Гей, гей! пасло дівча два воли.

2. Пришло ґ нему два гайтове,
Заяли му два воли,
Гей, гей! заяли му два воли.

3. Зачекайте, гайтове,
Най ся воли напасут,
Гей, гей! най ся воли напасут.

4. Зачекайте годину,
Най побігну до дому,
Гей, гей! най побігну до дому.

5. Принесу вам одмену,
За отаву, за сено,
Гей, гей! за отаву, за сено.

549 г.

1. Ой на горе, на горе,
На високій долине,
Гей-гей! на високій долине.

2. Пасло дівча два воли,
На зеленій отаві,
Гей-гей! на зеленій отаві.

3. Пришли ґ нему гайтове,
Хотіли му волки взяц,
Гей, гей! хотіли му волки взяц.

4. Оно їм так повідат,
Же їм волоньки не даст,
Гей-гей! же їм волоньки не даст.

5. Почекайте до часу,
Най ся волки напасут,
Гей-гей! най ся волки напасут.

6. Почекайте годину,
Най побігну до дому,
Гей-гей! най побігну до дому.

7. Як побігну до дому,
Винесу вам вимену,
Гей-гей! винесу вам вимену.

8. Винесу вам вимену,
За йотаву зелену,
Гей-гей! за йотаву зелену.

550. *α*)

1. Летіла пава, летіла,
Злоте перечко тратила,
Аж до мой милой ростомиленой мацери.

2. А там весіля стояло,
Дванац гудачків си грало,
Дванац гудачків, тринац трембачків си грало.

3. Змачала его в росоле,
Пустила его по столе:
А хватай-же го, мой найамиленьший пахоле!

4. А як я ся го поздбуду,
Така весела не буду,
О половину така весела не буду.

Головацький: Н. п. II, 721, ч. 5. Вар. 196.

550. *β*)

1. Сунула річка, сунула,
Пісок-каміня згорнула,
Пісок-каміня (2) згорнула.

2. Лем одну лавку лишила, (2)
Што без ню мила ростомилена
[ходила.

3. На тій лавочці вербинка, (2)
На тій вербинці (2) калинка.

4. На тім вершечку пташечок
Гніздочко собі виє
І красні собі ростомилені
[сьпіває.

5. Иріхав ґ ньому младші пан, (2)
Став на коніся, (2) заволав:

6. Ой пташку, пташку преми-
лий, (2)
Не зеднавбисся (2) служити?

7. Не будеш мав нич робити, (2)
Яру пшеничку (2) чистити.

8. Червене винце пияти, (2)
І красні собі ростомилені
[сьпівати.

9. Волю каміня дзюбати, (2)
Мам ся до тебе (2) зеднати.

551.

1. Ей Боже, Боже, зла година, (2)
Ей лишила ня (2) моя мила.

2. Ей лишила ня тої ночи, (2)
Ей будут плакац (2) мої очи.

552.

1. Купалося дівча в ставі,
Пасло коні на отаві. (2)

2. Пан староста ішов з поля,
Заяв коні аж до двора.

3. А дівча ся поспішило,
На дражці му застануло.

4. Дає єму три таляри,
Єден велький, а два мали.

5. Дівча, дівча, сховай собі,
Лем ня прийми ночку к собі.

6. Як пан буде по вечері,
Нехай прийде до комори.

7. Моя мати тихо лежит,
Хто задуркат, она збежит.

8. Служка, служка, вставай з лужка,
Бо в коморе што се дуркат.

9. Ніж ся служка з лужка схопив,
Пан з комори юж вискочив.

10. Як вискочив, тай сой свиснув,
Подковечками сой тріснув.

11. Мила, мила, бивай здрава,
Я младенец, а ти вдова.

12. Я младенец под перечком,
А ти вдова под чепечком.

13. Пущай камінь по тій водзе,
Нехай іде по слебодзе.

14. Як той камінь буде пливац,
Тогдиль будеш мойом бивац.

15. Пущай перко по тій водзе,
Нехай іде по слебодзе.

16. Як ти перко впаде до дна,
Тогдиль будеш мойом годна.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 64, ч. 23. — *Врабель:* Русс. Сол., ст. 13. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 121, ч. 42. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 90—91; ч. 157. — *Kolberg:* Lud. II, ч. 159; XVI, 283, ч. 459. — *Sušil:* Moravs. n. p. 1860, ч. 167.

553 а.

1. Там на горі зимний вітер дує,
А там козак пшениченьку сіє. (2)

2. Ти козаче, а і ти гультаю,
Випровадь ня з дзеленего гаю. (2)

Вар. 561, 565, 571 б, (тут показано паралелі), 618.

553 б.

1. Там на горі Семен жито косит,
Там ґу нему Ганця дитя носит.
Там ґу нему (2) Ганця дитя носит.

2. А ід же ти, ти суко напасна,
Бо то твоя дітинонька власна.

3. Як я іно к тобі притулявся,
Лем тот хлопец на тебе придався.

553 в.

1. Кой я-м ішов брез ту гору пусту[1]),
Нашов я-м сой[2]) вишивану хустку. (2)
2. Ци ей мила, ци не мила шила[3]),
А кой она вишивана била.

Вар. 583. *α*) [1]) Як-ем ішов брез границу пусту. [2]) Та-м си нашов. [3]) Ци ей мила шила, ци не мила.

554. *α*)

1. Як я сой засьпівам (2)
Красні по дівоцки, (2)
Аж мі ся розвиют (2) } 2
Сухи галузочки.
2. Як я сой засьпівам
На валові г ночи,
Не една дзевочка
З посцелочки скочи.
3. Скочи она, скочи,
Ціжемкі обуват,
Ци то не мій фраїр
На валові сьпіват?
4. Не орю, не сію,
Само мі ся родит,
Таке мам дзевчатко,
Што все за мном ходит.
5. А не так я за ним,
Та як оно за мнов,
Як тота йовечка
За зеленов травков.

Вар. 116, 205.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 226. с.

554. *β*)

1. Вівсику богатий, (2)
Хто-ж тя буде жати? (2)
Будут ня косили (2) } 2
Хлопці нежонати.
2. Дунаю, Дунаю,
Тиха вода в тобі,
Не можу забити,
Миленький, о тобі.

555.

1. Пришли-сме ту щедраци,
Чи готови колачи,
Щедрий вечер, добрий ве-
[чер! (Рефр.)
2. Христе, Христе, Мария,
На престолі стояла,
Три крижики тримала,
Щ. в. д. в.
3. А ви, люде, знайте,
Бога споминайте,
Наше право дайте,
Щ. в. д. в.
4. Наше право невеличке,
Лем корито вівса,
Щ. в. д. в.
5. Кед не мате колача,
Уведте нам рогача,
Зорвеме му правий ріг,
Будеме на нім трубіти,
Пана Бога просити,
Щ. в. д. в.
6. Дайте-же нам, дайте,
Кед нам мате дати,
Бо ми ту не маме
Коли довго ждати.
Щ. в. д. в.

Головацький: Н. п. III, в. 2, 123, ч. 5. — *Чубинський:* Труды III 463, ч. 25.

556 а.

Гора, гора горувата,
Моя мила волювата,
Гойяя, гойяя, тарарара! (Рефр.)

Вар. 272, 481, 485.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкар. 20, ч. 37. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 184.

556 б.

1. Там по горі росне копер,
Чия-же я, ойя гой, тепер?
|:Ойя гой (2):|, ойя гой тепер?
2. Ойя гоя, сама-м своя,
Прийдь, миленький, та буду
[твоя.
3. Там на горі росне прутя,
А на мені аж хлопці бются.
4. Не бийтеся, хлопці, на мі,
Ой бо не маєте на што.
5. Хоц я ладна і ладнічка,
Ей але кой кой я ледашто.

Вар. 272, 481, 485.

557.

1. Є там долов паньска лучка,
Трава на ній невеличка,
|:Но лем далеко:|. (Рефр.)
2. Панна з окна викукує,
Хто-ж їй лучку виженує.
3. Виженує шварне дівча,
Седем рочків розмарійча.
4. Заложь серпик до стремена,
Сама підеш коло коня.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 141, ч. 38. — *Sušil:* Moravs. n. p. 1860, ч. 188. — *Kolberg:* Lud. IV, ч. 162, 164.

558.

1. Ей піду-же я (4) в лісочок, (2)
В лісочок-чок-чок-чок, (4) в лі-
[сочок. (2)
2. Вирубам я си дубочок,
Дубочок-чок-чок-чок, дубочок.
3. Ой зроблю я си плужочок,
Плужочок-чок-чок-чок, плу-
[жочок.
4. Поорю я си ланочок,
Ланочок-чок-чок-чок, ланочок.
5. Посію я там конопель,
Конопель-пель-пель-пель, коно-
[пель.
6. Спонадився мі воробей,
Воробей-бей-бей-бей, воробей.
7. Гей та до моїх конопель,
Конопель-пель-пель-пель, коно-
[пель.
8. Ой а я тобі, воробю
Воробю-бю-бю-бю, воробю.
9. Крильця й ножечки поломлю,
Поломлю-млю-млю-млю, по-
[ломлю.

559 а.

1. На зелені тай у луці
Пасла мила, пасла увці. (2)
2. Пришолґ уньой пишний дворак:
Ци будеш ти жена моя?
3. Як я буду жена твоя,
Кед я маю мужа дома?
4. А што би то та й зробити,
Жеби мужа утровити?
5. А иди ти до заградки,
Накопай си білой мятки.
6. Намоч ти ей до фляшечки,
Постав ти ей до сьвітлички.
7. А як прийде твій муж з поля,
Дай мі пити, жено моя!
8. А як він ся того напил,
За серденько ся облапил.
9. Жено, жено, волай діти,
Бо я иду в землю гнити.
10. Дворак, дворак, пишний дворак,
Юж я буду жена твоя.
11. Як ти будеш жена моя,
Кед ти мужа отравила?
12. На мя бис ся погнівала,
І мні бис то доказала.
13. Дворак, дворак, пишний дворак,
Бодай тебе Бог покарав.
14. Кед ти мене так повдовів,
Мої діти осиротив.

Вар. 458.

Головацький: Н. п. I, ст. 206; II, 582. — *Чубинський:* Труды V, ст. 432; 915. — *Kolberg:* Pok. II, ч. 52–54. — *Kolberg:* Lud IV, ч. 212; VI, ч. 350; XVI, ч. 475. — *Sušil:* Moravs. n. p. 1860, ч. 168.

559 б.

1. По садоньку походжає,
Думки собі розважає. (2)
2. Ни мі до ней лист писати,
А бо будут люди знати.

3. Не так люди, як сусіди,
Будут знати ї бесіду.
4. Ти, місячку, сьвіт мі ясно,
Ти, коничку, бігай фрашно.
5. Приїхали пред ї врата,
Вишла панна чиста злата.
6. Взяла коні до стайниці,
А милого до світлиці.
7. Дала конім вівса, сіна,
А милому мйоду, вина.
8. Рано встає, задумає,
Оченька сой протирає.
9. „Чого встаєш, задумаєш,
Оченька сой протираєш?“
10. „А ци ти жаль вівса, сіна,
Ци постівки, мйоду, вина?“
11. — „Ни мі не жаль вівса, сіна,
Ни постівки, мйоду, вина“.
12. — „Але мі жаль того сьвіта,
Што мі гинут млади літа“.

Вар. 497 б. (Тут зведено паралелі).

560.

1. Ішли рибари на риби
Аж до глубокой долини. (2)
2. Нашли они там пахоля,
А то біле било соколя.
3. А оден гварит: берме го!
А другий гварит: бийме го.
4. А третій лем ся обзерав,
Біле пахоля позберав.
5. Жеби дзвонаре дзвонили,
Жеби ся дівки сходили.
6. Кажда дівечка в венечку,
Рихтарьова Ганця в чепечку.
7. А Ганцьо, Ганцьо, Ганічко,
Де се поділа пантлічку[1])?
8. Біле-м пахоля повила,
Долем лэндавом[2]) пустила.
9. А возте еї за ручки,
Виведьте еї на лучки.
10. А стинай, кате, кед маш сцяц,
А ней не плаче отец, мац.
11. А отец и мац се лзамі,
А любий фраїр перлами.
12. А отец и мац голосьне,
А любий фраїр роскосьне.
13. А отец и мац сердечне,
А любий фраїр фалечне.

Вар. 439 аб, 493 б, 175, 292, 388.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 293, ч. 3. — *Грінченко*: Этн. мат. III, 272, ч. 533. — *Чубинський*: Труды V, 1191, ч. 9; 890, ч. 461; 363, ч. 712. — *Ż. Pauli*: P. l. r. II, 8, ч. 6. — *Головацький*: Н. п. I, 54, ч. 13; III, 1. 26, ч. 15; 245, ч. 122. — *Купчанко*: Зап. ЮЗО. РГО. II, 428, ч. 102. — *Врабель*: Угр. русс. сп. ч. 447. — *Kolberg*: Pokucie, II, 145, ч. 241. — *Roger*: P. l. pols. ч. 135—137. — *Квітка*: Нар. мел. 183, ч. 154. — *Довнар-Запольський*: Пѣсни Пинчуковъ ч. 498 і розвідка на ст. 178—180. — *Kolberg*: Lud I, 151 ч. 12; IV, ч. 217; XII, ч. 426, 430; XVI, ч. 482. — *Sušil:* Moravs. nár. p. 1860, ч. 151 і 158. — *K. Plicka:* Eva Studeničová 1928, ст. 17, ч. 10. — *Geryk:* Slovens. l. p. I, ч. 14. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 40. Порівн. *В. Гнатюк*: Пісня про покритку, що втопила дитину. Матер. до укр. етнол. XIX—XX, 1919. — *К. Квітка*: Українські пісні про дітозгубницю. Збірн. Іст. Філ. Відділу УАН. № 59. 1927.

561.

1. Там на горі /:зимний вітер дує:/,
Козаченько /:пшениченьку сіє:/.
2. Сіє, сіє, кінця не доходит,
Там зпід гаю дзевчина виходит.
3. А ти дзевче, наднюс тебе дідько,
Посіявем пшениченьку рідко.

[1]) = стяжка. [2]) = wądołem.

4. Ти козаче, не думай не думай,
Гродит ти ся пшеничка, як Дунай.
5. А як будеш, козаче, думати,
Та ти буде з колося падати.
6. Ти козаче, гаразд тобі буде,
Будеш мати што збирати,
Лем но їсти нич не буде.

Вар. 553 аб, 565, 571 б (тут показано паралелі), **618.**

562.

1. А не є то на свеце, } 2
Як молоді невесце: }
Муж є в Гамерице, (2)
Сама робі, што хце.
2. А муж є в Гамерице,
Робит на таляри,
А она купує
Паробкам цигари.
3. А купуй-же но, купуй,
Кед маш за што куповац,
Іде ти там стівка,
Можеш ю скельтовац.
4. А виход-же, мій мужу,
До свойого краю,
Най тя твої діти
Тівко не чекают.
5. А што-же мі за діти,
Што я о них не знам,
Кед юж седем рочків,
Як я з тобов не спав?
6. А я шати рейбала,
О тобі я думала,
Тади я, мій мужу,
І в тяжи зостала.
7. Не циґан ти, жено,
Же ти шати рейбала,
Але повідж правду,
Же-с фраїра мала.

563. *α*)

1. Наділа мі свекра куділь,
Пряла я ей за сім неділь. (2)
2. Як она ей надівала,
Так она мі повідала:
3. Невіст, невіст нелюбая:
Як ти тоту куділь спрядеш,
В свойой матки гостьом будеш.
4. Пішла мати на гостину,
А невіста до сусіди.
5. Сусід, сусід, сусідонько,
Порад, порад порадоньку,
Немож спрясти куділоньку!
6. Ой идий ти до домоньку,
Передій сой куділоньку.
7. Найдеш ти там срочу лабку,
Срочу лабку, враню главку.
8. Пришла мати из гостини,
А невіста од сусіди.
9. Невіст, невіст нелюбая!
Кто ти такой радоньки дав,
Же ти тоту куділь спряла?
10. Рано-м, в вечір пильнувала,
Тай-єм тоту куділь спряла.
11. Идий-же юж, невіст, идий,
Юж ту ниґда і не прийдий.
12. Як ся взяла, так и ішла,
Аж и к' Дунайови пришла.
13. На коліна приклякнула
І Богу ся помолила.
14. А Боже мій і Боженьку,
Зроб мня сивов зозуленьков!
15. Зроб мня сивов зозуленьков,
Най прелечу той Дунаєц.
16. А милий Бог ей вислухав,
Сивов зозуленьков зробив.
17. Як ся зняла, так летіла,
Під материн облак[1]) сіла.
18. Почала сой гуркотати,
Мати на ню шегеськати.
19. Исі, исі, зозуленько,
Не кукай мі жалісненько!
20. Бо я досить жалю маю,
Своє чадо не виджаю.
21. Ей сину мій і синоньку,
Возьмий стрільбу, стрільбиноньку,
Ідий, забий зозуленьку!

[1]) = вікно.

22. Най не кукат жаліснењко,
Бо я досит жалю маю,
Своє чадо не виджаю.
23. Синонько єї послухав,
Сиву зозуленьку забив.
24. Не била то зозуленька,
Лем то рідна сестриченька.
25. Мати тото вислухала,
Аж ся в порох розсипала.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 129, ч. 19 (до стр. 1—10). Ibid. 129, ч. 20 (до стр. 11—25). — *Головацький*: Н. п. I. 193—194, ч. 16—17; II, 703, ч. 5; III, 141, ч. 10. — *Ż. Pauli*: P. l. r. II, 145, ч. 9. — *Чубинський*: Труды V, 748. ч. 337; 751, ч. 338. — *Купчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 527, ч. 285. — *Ів. Колесса*: Етн. Зб. XI, 210, ч. 1. — *Метлинський*: Нар. ю.-р. п. 256—258. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 2. — *F. Tomek—J. Horák*: Slovens. p. z Uherskobrodska, ст. 26, ч. 39. — *Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, ст. 484. — *Квітка*: Нар. мел. I, 130, ч. 124. — *Довнар-Запольський*: Пѣсни Пинчуковъ, ч. 473. — *Франко*: Жіноча неволя.

563. *β*)

1. Кой ся милий од милой брав,
Так він їй слівце повідав: (2)
2. Як не верну за рік, за два,
Не чекай мня, мила,ниґда.
3. Рочок другий го чекала,
А на третій чарувала.
4. Суху грушу підливала,
Аж на біло проквитала.
5. Боже, Боже! што за чари?
Добрі груша не прогварит.
6. В четвер в вечір по вечери
Сіла собі конец стола.
7. Дрібне шитко вишивала,
І все милого чекала.
8. Де ся взяло, там ся взяло,
До дверечок запукало.
9. Мила, мила, серце моє,
Вийдий, отвор двері твої.
10. Єднов ручков отворяла,
А другов ся з ним витала.
11. До сьвітлиці запросила,
Конец стола посадила.
12. Ци ти вечерю варити,
Ци ти ліжечко стелити?
13. Ани вечерю варити,
Ни ліжечко мі стелити.
14. Лем ти йуроб волю мою,
Поіскай мі главку мою.
15. Главку єму поіскала
І єму ся припатряла.
16. Милий, милий, што ся стало,
Што ти власи побутвіли?
17. Біли личка почорніли,
Чорні очка скаправіли?
18. Мила, мила, не по мому,
Чудуешся, не маш чому.
19. При старшому я там стояв,
Він мя часто на варту слав.
20. Дрібний дойджик на мя падав,
Зимний вітер на мя віяв.
21. То мі власи побутвіли,
Біли личка почоріли,
Чорні очка скаправіли.
22. Мила, мила, серце моє,
Єще йуроб волю мою!
23. А ідий ти до стаєнки,
Виведи мі кониченька.
24. Волю єго йуробила,
Коничка му виводила.
25. Коло брами, коло зруба
Кониченько стгнув дуба.
26. А мила ся прелекнула,
На колена прикнекнула.
27. Мила, мила, не лекайся,
Правов ручков прежегнайся.
28. Подякуй ти, дівча, Богу
І когуткови чорному!
29. Не єм я твій жаден милий,
Лем я шатан справедливий.
30. Бо твій милий, чорноока,
Лежит в гробі от пів рока.
31. Давби я ти ся во знаки,
Як милого чарувати.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 128, ч. 18. — *Головацький*: Н. п. I, 83. ч. 40; I, 708, ч. 12. — *Чубинський*: Труды II, 411—416, ч. 119, 120, 121. —

Sušil: Moravs. nár. p. 1860, 111, ч. 112. — *F. Tomek—J. Horák*: Slovens. p. z Uherskobrodska, 14, ч. 11.

Порівн.: *Wollner*: Der Lenorenstoff in der slavischen Volkspoesie. Archiv f. sl. Philologie VI, 239. — *Созонович*: Ленора Бюргера и родственные ей сюжеты въ народ. поэзіи европ. и русской. Варшава 1893. — *Ів. Шишманов*: Пѣсеньта за мъртвыя братъ въ поезията на балканскитѣ народи. Сборник за народни умотворения науки и книжнина. XIII, 474—569, XV, 449—600. — *Ів. Франко*: Лев Боровиковський. „Маруся", укр. баляда. Укр. Видавн. Спілка. 1902. — *Олександер Колесса*: Шевченко і Міцкевич, с. 25, sq. — *Bugel*: Eine kleinrussische Version der Lenorensage. Archiv für sl. Philologie 1891, XIV, 146—148. — Докладна бібліографія: *Каллаш*: Библіографич. Этюды. Живая Стар. 1892. II, 142—145.

564.

1. Допомож нам, Боже, до той гори вийц,
Дай нам, дай нам увидіти пренайдражшпй криж,
Христа Пана облеченя і єго мученя.
2. Кеби нам ту пришла Паненка Марпя на той білий сьвіт,
Заплакала свої очка, змінився єй сьвіт:
Стань, синочку, не лежи, бо сьвіт загине.
3. Моя предрага мац, не дай загинуц,
Вельо людий умирало про моїх пять ран
І про мою сьвяту кровцю, што-м єй розляц дал.

565.

1. Там на горі зимний вітер дує,
Там козачек пшениченьку сіє. (2)
2. Сіє, сіє, до кінця доходит,
Там Ганічка з гаїчку виходит.
3. Ти дівчино, дайся на підлогу,
Виведу тя з гаю на дорогу.
4. Мавби ти мя з гаю виводити,
Волілабим цілу ніч блудити.
5. В четвер вечер мати доню била,
Де ти, доню, вінок загубила?
6. Там я, мамцю, по гаю ходила,
Там я, мамцю, вінок загубила.
7. Треба буде громаду зганяти,
Аби пішли віночка глядати.
8. Шкода, мамцю, ой велького [труду,
Не найдете віночка до суду.

Вар. 553 аб, 561, 571 б (тут показано паралелі), **618.**

566.

1. Не било то, яко влони[1]),
Били ябка на яблони,
Ляляля, ляляля, ляляля,
[ляляля, ляляля! (Рефр.)
2. Били ябка і ябчата,
Били дівки і дівчата.
3. Били велки, били мали,
На Милику дівки стари.
4. А в Андрівці молодіцьки,
Мають ґемби солодіцьки.
5. Як їх хлопці поцілуют,
До тиждня ша облизуют.
6. Мене єден поціловал,
До тиждня ша облизовал.

567.

1. Як я кедись з Копиц масіровал,
То я собі конічка оковал. (2)
2. Казал собі злоте клінце набіц,
Фраїречко! як це мам зохабиц?
3. Зохабим тя, будеш на мя плакац,
Будеш до мя дрібні листи писац.
4. Дрібні листи на білім папери,
Де я стою, на котрій кватирі.

[1]) = торік; влоний = торічний.

5. Як я умру, шумне ня сховайце.
На мой погреб дзевчата
[волайце.

6. Насамперед мою фраїречку,
Най заплаче над мойов
[трумнічков.

568 а.

1. Пришолбим я до вас каждий вечер,
Кедбисце мі далі, што би я хцел,
Тото дівча шварне, што ма очка чарне, то би я хцел.
2. Пришолбим я до вас каждий вечер,
Кед пред вашим двором велька мочар;
Прелож, мила, дручки, прейдзем помалючки каждий вечер.

Вар. 546.

Врабель: Р. Солов. 106. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, 406, ч. 148. — *Верхратський:* Зап. НТШ. т. 44, 185, 210.

568 б. *α*)

1. Я би до вас пришов, жеби я знав, (2)
Жебисце мі дали, (2) што би я хцяв.
2. Я би до вас пришов, жеби я знав,
Жобисце мі дали, што би я хцяв,
Тото дівча шварне, што ма очи чарне, я би го взяв.
3. Я би до вас пришов, жеби я знав,
Жебисце мі дали, што би я хцяв:
Не мисочку лену, а красну Олену, то би я взяв.
4. Под вашема дверми велька мочар, (2)
Подай, мила, ручку, прейду помалюську кажлий вечер.

Вар. 546.

568. б. *β*)

1. Умерла мі жена, юже-м вдовец, (2)
|:Дам ю поховати (2) под ядловец.:| (2)
2. Берте на ню яму по колена,
Бо юж мі йумерла моя жена.
3. Берте на ню яму аж до паса,
Бо юж мі йумерла моя краса.
4.Ище ся ей піду дозволити,
Ци ся мі покаже йоженити.
5. Йани ти ся не жен, жену не бер,
Лем ти свої дітки, свої сиротятка не поневер!

568 в.

1. Жена мі йумерла, юже-м вдовец, (2)
Деж ей мам поховац? під ядловец.
2. Юж я ся не верну, ти ся ожень,
Лем но мої діти не розожень.
3. Бо то мої діти дрібнотоньки,
Не розожень-же мі сиротоньки.

569.

1. А на луці зелені
Пасутся там елені.

2. Навертат їх мой мила
В камізельці зелені.

3. А кедби мі не мила,
Злапал би я еленя.

4. Але ся мі патшила[1])
Камізелька зелена.

Вар. 549 б.

570 а.

Ей буде зима, буде велькі мраз,
Замерзне водичка, не буде ей зас;
Возмем секеречку, претнем студенечку, буде вода зас.

570 б. — v. 349.

571 а.

1. Під облачком явір посадженний,
Співат на нім пташок примиленний,
Співат на нім (2) пташок примиленний.
2. Слухай, мила, як тот пташок співат,
Же з любости нич добре не биват,
Же з любости (2) нич добре не биват.

Roger: P. l. p. 241.

571 б.

1. Там на горі зимний вітер дує,
Там козачек пшениченьку сіє,
Там козачек, там козачек
[пшениченьку сіє.
2. Пришла 'д ньому надобна
[дівчина,
Што в зеленім гаю заблудила.
3. Ой козаче, надобний гультаю,
Випровад ня з зеленого гаю.
4. Як тя буду з того гаю вести,
Можу я тя з дороженьки звести.
5. Хоц ня будеш день і ноч водити,
Не дамся ти з дороги зблудити.
6. А дам я ти коновечку меду,
А чей я тя з дороженьки зведу.
7. Слодкий медок в твої коновечце,
Ліпший розум в мої головечце.
8. Ище дівча тот медок не пило,
А юж оно з дороги зблудило.

Вар. 553 аб, 561, 565, 618.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 137, ч. 5 а. — *Ф. Колесса:* Н. п. з Підкарп. 23, ч. 47. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 76, ч. 130. — *Врабель*: Угр. рус. сп. 331. — *Головацький*: Н. п. I, 106, ч. 19; II, 707, ч. 11. — *Чубинський:* Труды V, 160, ч. 333; 346, ч. 673; 347, ч. 677; 865, ч. 424. — *Шухевич:* Гуцульщина III, 159, ч. 11. — *Купчанко:* Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 424, ч. 98; 427, ч. 101; 430—431, ч. 105—106. — *Kolberg:* Pok. II, 143—144, ч. 238—239. — *Квітка:* Нар. мел. 152, ч. 144. — *Довнар-Запольський:* Пѣсни Пинчуковъ ч. 338, 432. — *Метлинський:* Нар. ю-р. п. 27. — *Bartoš-Janáček:* ч. 112 f., 140.

572.

1 Літав пташек попод оконечко,
А ци ти спіш, моя фраїречко,
А ци ти спіш, ци ти чуєш?
2. Не спім, не спім, бо я добре чуєм,
Але я ці отворіц не пудзем,
Бо муй мілий є ве войні.
3. Як они ся сполу догваряли,
Так они ся по річи познали,
Обидвоє заплакали.
4. Вітай, міли, з далекой країни,
Оповіж мі деяки новіни,
Як ся ті там ґ войні вело.

[1]) = сподобала.

5. Вело мі ся, але не барз добре,
Порубане моє серце во мні,
Порубане, посекане.
6. Ід, Ганечко, до той апотики,
А принес мі вшеліяки ліки,
Вшеліяки медицини.
7. Ніж Ганічка з апотики пришла,
Юж з Янічка драга дуґша вишла,
Юж ше Янчік вивойовал.
8. Ід-же, Ганцю, а ґу фарерові,
Най ознайміт а і гробарові,
Най викоплет тот гріб новий.
9. Пішов копац, копал до полудня,
Стої над нім Ганічка надобна,
Ей Ганічка то надобна.
10. Ганцю, Ганцю, цо сі така бляда,
Ци йсі хора, ци сі любіш рада,
Ой ци ти сі любіш рада?
11. Ні хора я, ні любім се рада,
Стоїт на ме превеліка здрада,
Ой то превеліка здрада.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 119. — *Kolberg:* Lud IV, ч. 211. — *Sušil:* Moravs. n. p. 1860, ч. 182.

573.

1. Ой хмелю, хмелю, пахняче зеле,
Не є то предся жадне веселе.
Но-же, хмелю, но небоже,
Но не мало, но не дуже,
Но-же, хмелю, но!
2. Ой хмелю, хмелю, што ся ти [стало?
З нового горця [вшитко] [пропало:
Ани горця, ани юшки,
Ани бобу, ни петрушки,
Вшитко пропало!
Но-же, хмелю, і т. д.
3. Кеби ти, хмелю, на ляску не ляз,
Не робілби ти молодих невяст.
Но-же, хмелю, і т. д.
4. Дали нам ту, дали виславне [їдло, (2)
Чир з бобом, киселицю,
Нову ріпу і жентицю,
Пастернак з маком.
Но-же, хмелю, і т. д.

Bystroń: Pols. p. lud. 49, ч. 3. — *Kolberg:* Lud. XVI, 165, ч. 113; 189, ч. 173; 224, ч. 295; II, ч. 30. 69, 106; III, ч. 42, 106; VI, ч. 35, 103; XII, ч. 160.

574.

1. Як-ем служив на фаре, /:кісом-ґальом!:/ (2) (Рефр.)
Мав-ем седем ґрейцарів (2) /:кісом-ґальом!:/ (Рефр.)
2. Штирі-м пропив, а три мам,
Што ти, дівча, купіц мам?
3. Не купуй мі орішки,
Не роб з мене посьмішки.
4. Куп мі, милий, срібний пас,
Побочкам[1]) ті седем раз.

575.

1. Зімно, презімно под облачкем стац, (2)
А я забил і презабил (2) ґубанечку взяц.
2. А кто-ж ці ю дал, кед ю сам не маш? (2)
Кельо рази до нас прийдеш, (2) все так повідаш.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 416, ч. 164.

576.

1. Моя мила з чорними йочима, (2)
Заробила триста златих нима.

[1]) = поцілую.

2. А я роблю, юж барже не можу,
Триста златих заробіц не можу.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44. 202.

577.

1. Сідит Янчік при поточку,
[/:гей-я гой!:/ (Рефр.)
Сідит Янчік при поточку,
Мнє собі з керви ручку,
[/:гей-я гой!:/ (Рефр.)
2. Янчік, Янчік! што-с поробів,
Же-с си ручку закервавив?
3. Забив-лем сом голубичку,
Свою любу фраїречку.
4. Взяли Янця за ручечку,
Вивели го в шире поле.
5. Янчік, Янчік, позри горе,
Што увидиш, вшитко твоє.
6. Не видів я, лем горичку,
На горичці шибеничку.
7. Кеби я знав, кеби я вів,
Же я буду на ні висів!
8. Давбим си ей вималювац,
Сріблом, злотом виґлянцувац.
9. А на вершку злату баню,
Де положу свою главу.

Вар. 598 а.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 144, ч. 43. — *Врабель:* Р. Сол. 135. — *Sušil:* Moravs. n. p. 1860, ч. 171. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 59.

578 а.

Не вступимеся з кута, (2)
Покаль не дате дукат.
Грайте, гудаки, різко,
Кланяйся, Марись, низко!
Як вітцю так момонці,
Тай цілой родинонці.
Нєє мамусі дома,
Бо пішла до Кракова.
Порцию купувати,
Сваненьки гостювати.
До нас, мамусю, до нас,
Одберте дари од нас.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 172, ч. 18; 32, ч. 6. — *Головацький:* Н. п. III, в. 2, 378, ч. 4; 379. — *Чубинський:* Труды IV, 150, ч. 245; 152, ч. 253.

578 б.

1. В нашого сусідонька, (2)
Закладатся гостинонька.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 65. ч. 139 аб. — *Головацький:* Н. п. III, в. 2, 370, ч. 1; 436, ч. 1.

579.

1. Горіла липка і явір,
Горіла липка і явір і явір,
Сиділа під ним дівчина.
2. Іскорки на ню падали,
Паробци за ньов плакали.
3. Не плачте, паробци, не плачте,
Дзелену липку загасьте.
4. В решеті воду носили,
Дзелену липку гасили.
5. Ківко в решеті той води,
Тівко паробской паради.
6. Горіла липка і явір,
Десь ся мій милий забавив.
7. Забавив він ся при Тисі,
Імав він рибки в ярисі. (?)

Вар. 484 в, 619.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 21, ч. 41. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 77, 132. — *Roger.:* P. l. pols. ч. 160. — *Kolberg:* Lud II, ч. 148; III, ч. 47, 63. — *Гнатюк:* Матеріяли до етнол. XII, 96, ч. 27.

580.

1. Ей жеби била не ґубаня,
Ей то би била моя Ганя. (2)
2. Ей йа в ґубані била дзюра,
Ей та ся Ганя висунула.

581.

В нашим саде посаджена грушка,
Ей ходит на ню сусідова Зуска. (2)

582 аб.

1. А там долоу (2) при долині[1]),
Чорний гавран чорний (2) [воду пие. (2)
2. Пие, пие в велькім жалю,
Же ма фраїречку в чюжім краю.
3. Хто ей видів, то най повіст[2]),
Най мому серденьку жаль не [робит[3]).
4. Я ей видів за поточком,
Жала траву жала правом [ручком[4]).
5. Жала, жала, навязала
І на миленького заволала.
6. Милий, милий, з тамтой страни,
Под-же нам удвигай плахту [трави[5]).
7. Най ти двига отец і мац,
Кой мі тя не дали за жену [взяц[6]).
8. Отец би дав, мати не даст,
Бо мі тя, дівчатко, дома треба.

Вар. 598 б.

Вар. 582 а: [1]) в тий долине. [2]) най мі повіст. [3]) Най мене серденько, най не болит.
[4]) Ей я видів правим очком,
Жала траву, жала за поточком.
[5]) Ход-же на мя двигни зайду*) трави. [6]) Кед мі тя, дівчатко, не дали взяц.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 19, ч. 36. — *Geryk:* Slovens. l. p. II, ч. 86.

583 *α)* — v. 553 в.

583. *β)*

1. Як-ем ішла брез ліс калиновский,
Та-м си нашла камінь мармуровский.
2. Зпід каміня зимна вода бежит,
Пий ей, Янчік, бо ти ся належит.

Вар. 453, 367 в.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 51, ч. 111. — *Головацький:* Н. п. III, 1, 418, ч. 169. — *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 205, ч. 238. — *Верхратський:* „Знад.". Зап. XLIV, 220.

584.

1. Не хтілас мі, не хтілас мі любовац, любовац, (2)
Мусівемся, мусівемся звербовац, звербовац.
2. Фраїречко, фраїречко нещесна, нещесна,
До чого-с ня, до чого-с ня принесла, принесла,
принесла, принесла?

585.

1. Ішли панни на шпацір,
Ішли панни, /:Там под явором [темним зеленим:/ (рефр.) на [шпацір.
2. Стрітили їх панове,
Стрітили їх /:Там под явором [і т. д.:/ панове
3. Деж ви, панни, ідете?

*) = вязанку.

4. Йа ми сами не знаме.
5. Котра ся нам любите?
6. Йа ми сами не знаме.
7. Йа ци сестра, йа ци я?
8. Альбо сестра, альбо я.
9. Альбо моя братова.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 442.

586. — v. 422 a.

587.

1. В неділеньку по обіді (2)
Ходив сьвятий по Бескиді.
2. А вийшов він на охлоду,
Несе дівча з моря воду.
3. Дівча, дівча, спочний собі,
Няй я прийду близше 'д тобі.
4. Дівча, дівча, дай той води,
Той небесной охолоди.
5. Дай той води, напиюся,
Барз-ем вімлів, охлоджуся.
6. Не дам я тобі той води,
Бо та вода є нечиста.
7. Бо та вода є нечиста,
В споді пісок, з верха листя.
8. Дівча, дівча, вода чиста,
Лем ти сама є нечиста.
9. Девятьох-єс мужий мало,
А з жадним-єс слюб не брало.
10. Девятьох-єс спнів мало,
До Дунаю пометало.
11. Кед-єс сьвятий, сповідай мня,
Кед-єс чловек, не видай мня!
12. А идий ти до костела,
Клекний собі на колена.
13. Клекний собі при порогу,
Сповідайся Пану-Богу.
14. Клекний собі при порозі,
Сповідайся Матці Божій.
15. Клекний собі пред овтарьом,
Сповідайся троїм царьом.
16. Так ся твердо сповідало,
Аж ся в порох розсипало.
17. Сами сьвічи засьвітили,
Сами дзвони задзвонили.
18. И ангели приґравали,
Душу в небо впроваджали.

Головацький: Н. п. I, 235, ч. 68; III, в. 2, 522, ч. 2. — *Sušil:* Moravs. nár. písně 1860, ст. 2, ч. 3. — *Kolberg:* Lud IV, 68, ч. 267. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 155, ч. 62. — *П. В. Киръевскій:* Русс. народ. стихи. (Чтенія въ Общ. Ист. и Древн. Росс. 1848, IX, 223). — *П. В. Шейн:* Бѣлорусс. народ. пѣсни 1874, ст. 387—388, ч. 718. — Багата література зібрана в отсих працях: *Ю. А. Яворський:* Духовный стихъ о грѣшной дѣвѣ и легенда о ненарожденныхъ дѣтяхъ. Изборникъ Кіевс. на честь Флоринского 1904, ст. 287—352. Окрема відбитка — Київ 1905. — *В. Гнатюк:* Пісня про неплідну матір і ненароджені діти. Львів 1919.

588 а, б.

1. А на Яна, на Янонька (2)
Горіла нам собітонька.
2. Як горіла, так палала,
Анна кабат заляпала.
3. Не могла го йодопрати,
Мусів Василь помагати.
4. Не могла го розкрутити,
Мусів Василь послужити.
5. А на Яна на Курделя
Впечеме ми хлопцім теля.

Вар. 53.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 12, ч. 20. VI.

589.

1. Янічик коня поів, (2)
Ганьча воду брала.
2. Ганьча слівце рекла:
Янічку, Янічку!
3. Янічку, Янічку,
Набер срибра, злота.
4. Набер-же го досит,
Няй твій коник носит.

5. Підеме, підеме
Горами, верхами.
6. Горами, верхами,
Темними лісами.
7. Ідеме, ідеме,
Не отпочиваме.
8. Пташкове літают,
І отпочивают.
9. Ганьча горбок найшла,
Тай сой на нем сіла.
10. Яньчик клобучок зняв,
Тай їй ся їскац дав.
11. Она го їскала,
В гору попатрала.
12. Янічку, Янічку!
Што ся там біліє?
13. Што ся там біліє
На високій горі?
14. Біліеся мі гин[1])
То моїх девять жін.
15. А ти юж десята
От родини взята.
16. До кишені сегла,
Острий ніж вицегла.
17. До серденька пхнула,
Янічка згладила.
18. На-ж ти, ти Янічку,
Не зраджай Ганічку!
19. Не зраджай никого,
Ни себе самого.

Gragger-Lüdeke: Ungarische Balladen, 61—64, ч. 23 (Anna Molnár). — *Kolberg:* Lud. XVI, 473. — *Bystroń:* Pols. p. l. 75, ч. 17. — *Geryk:* Slov. l. p. II, ч. 80.

Ся пісня споріднена подекуди з 597.

590.

1. Прийдь до нас, шугайку, прийдь до нас хоц кеди,
Ой бо я юж не така, (2)
Бо я юж не така, як-єм била первий.
2. Бо я еще перви розуму не мала,
Ой зелени-м коноплі,
Зелени-м коноплі за біли вибрала.
3. Йа знала я, знала співаночки з рана,
Ей тепер 'д вечерови,
Тепер 'д вечерови, та-м позабивала. Вар. 72 *α*.

592 а.

1. Йа там в лісі при дорозі дзелена ліщина, (2)
Просилася лісничому молода дівчина.
2. Прошу тебе, пусти мене, молодий лісничу,
Як я буду чепец мала, сама тя закличу.

Гнатюк: Колом. II. Етн. Зб. XVIII, 237, ч. 5020.

592 б.

1. Мам я красну заградечку, /:ха-
[ха-ха!:/ (Рефр.)
Мам я красну заградечку /:па-
[рада, парада,:/ (Рефр.)
Посію в ній фіявечку, /:ірцю,
[череда!:/ (Рефр.)
2. Фіявечка дробно сходит,
Моя мила за мнов ходит.
3. Ходит она до маштальні
Медже штири коні брани.
4. Коніки ся розиграли,
Мою милу покопали.
5. Моя мила лежит хора,
Треба ити по дохтора.
6. По дохтора и по бабу,
Аби дала даку раду.

[1]) = там. [2]) = деяку.

7. Баба пришла, раду дала:
Буде Ганця колисала.
8. А ідь-же мі, бабо, з очий,
Я не спала з милим в ночи.
9. Ани в ночи, ани во дни,
Лем то трошка брез полудне. Вар. 338.

593.

1. Не бой ти ся, моя мила, не бой, (2)
Дам я тобі першу ночку спокой.
2. А на другу як будзе, так будзе,
Як заспіват когутик на подзе.
3. А на трету будеш ми ся питав,
Ци я буду твой каляндар читав.
4. На четверту даст Панбог небесний,
Будут трескац у постели дески.

594 а.

1. Юж-ем поорав то перелище*) /:раз,:/ (Рефр.)
Миленька вишла, їсти винесла,
І рекла щестя перший раз.
2. Витай, миленька, витай серденько раз,
Тяжко-м поорав, легко-м посіяв,
Лекше збирати буду зас.
3. Юж-лем покосив, домів позвозив раз,
Листок мі пришов до войска іти, —
Миленька плаче горше зас.
4. Не плач, миленька, не плач, серденько, раз,
Войско вислужу і домів верну,
Буду ґаздував вера[1]) зас.
5. В войску вислужив і домів вернув раз,
Дівчатко шварне іншого нашло,
Мене не хоче горше зас.
6. Дівчатко шварне, не будь парадне раз,
Дай мені ручку, побесідуйме,
І буде шумні вера зас.

Вар. 594 б.: *) тоту роличку.

594 б.

1. Юж-(л)ем поорав пів перелога /:раз,:/ (Рефр.)
Миленька вишла, їсти винесла,
Повіла щестя перший раз.
2. Вітай мі, вітай, серденько, вітай раз,
Тяжко-м поорав, лекше-м посіяв,
Збирати буду лекше зас.
3. Юж-ем покосил, до дом позвозил раз,
Листок мі пришол, до войска-м пішол,
Мамічка плаче горше зас.
4. Не плач, мамічко, не плач, сердечко, раз,
Войско вислужу і до вас прийду,
Ґаздовац буду вера зас.

[1]) = певно, напевно, справді.

5. Войско вислужил і до дом пришол раз,
Дівчатко шварне іншого має,
Мене не хоче горше зас.
6. Дівчатко шварне, не будь парадне раз,
Подай мі ручку, побесідуйме,
Та буде красні, вера крас!
7. Подай мі ручку, подай правеньку раз,
Побесідуйме і ся поженьме,
Та буде красні, вера крас!
8. Як будут діти, даме їх до чкіл раз,
Будут ся вчити, Бога хвалити,
Та буде красні, вера крас!

595.

1. Як я стадзи повандрую,
Кому-же я подзекую? (2)
2. Подзекую ті челядзи,
Што мя стадзи випровадзи. (2)

596 а.

1. Я си хлопец ґаздовский,
Мам я калап |:Червена ружа,
[дробна фіялка,:| (Рефр.)
пряшовский.
2. За калапом дві перка,
Што мі дала — Черв. ружа ітд.
фраїрка.
3. А я свою Тересю
До Пряшова — Черв. р. ітд.
одведу.
4. А як буде дорого,
Продам я тя — Черв. р. ітд.
небого.
5. А як буде за туньо,
Їд си домів — Черв. р. ітд.
ґаздиньо!

596 б. — v. 541.

597.

1. Широкая дороженька, (2)
Глубокая водиченька.
2. Козак коня напавае,
Дівча води наберае.
3. Дівча, дівча, под-же з нами,
З молодими козаками!
4. Ишли нічку, ишли другу,
А на третю стали спати.
5. А на третю стали спати,
Каже козак лужко слати.
6. Не на то ня мати дала,
Жебим тобі лужко слала.
7. Лем мня дала біда моя,
Пренещесна доля моя!
8. А з суботи на неділю
Вишло дівча на могилу.
9. Вишло дівча на могилу,
Попатрило в край долину.
10. На долині сут дзевечки,
Зберают сой фіялечки.
11. Зберают сой фіялечки
На неділю на венечки.
12. Чом ти, дівча, квіток не рвеш?
Чом-же собі вінка не веш?
13. Юж я вінок утратила
Під явором зелененьким,
14. Під явором зелененьким
З козаченьком молоденьким.

Вар. 342, 498 β, 589.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 131, ч. 23; 135, ч. 29. (далеке спорід.); 136, ч. 31. — *Головацький:* Н. п. I, 72, ч. 27; 117, ч, 30; II, 721, ч. 7; III, в. 1, 54, ч. 13; 103, ч. 24. — *Грінченко:* Этн. Матер. III, 262, ч. 525. — *Купчанко:* Зап. Ю.-з. Отд. РГО. II, 430, ч. 105. — *Bystroń:* Pols. p. lud. 75, ч. 17. — *L. Erk—Fr. Böhme:* Deutscher Liederhort I, 118, ч. 41 a. — *Rob. Gragger—Hedw. Lüdeke:* Ungarische Balladen,

Berl. 1926. 61. ч. 23 (далеке споріднене). — *А. И. Соболевський:* В. русс. народ. пѣсни, Пб. 1895—1902, I, ч. 216—224 і 244. — *Kolberg:* Pok. II, 78, ч. 113; 85, ч. 121. — *Квітка:* Нар. мел. I, 88, ч. 94. — *Roger:* P. l. pols. ч. 125; ч. 138, 139, 142. — *Kolberg:* Lud. VI, ч. 336; XVI, 289—290, ч. 473—474; I, 27—70, ч. 5; 241, ч. 25. — *Sušil:* Morovs. nár. p. 1860, ч. 143. — *Tomek-Horák:* Slovens. p. z Uherskobrods. 22, ч. 27. — Перечисленне варіянтів сеї теми й словянських паралель у *М. Довнара-Запальського* „Пѣсни Пинчуковъ“, Київ 1895, ст. 164—165; ч. 330; 415; 555; ст. 153, ч. 22. — Окрема розв. *К. Квітки:* Українські пісні про дівчину, що помандрувала з зводителем. Етногр. Вісник II, Київ 1926.

598 а.

1. Стоїт Кароль при поточку
[гоя-я!
Стоїт Кароль при поточку,
Мие ручку од кирвички, тая-я!
2. Кароль, Кароль, што-с йуробив,
Же-с сой ручку закервавив?
3. Гей забив сом підгорличку,
Свою власну фраїричку.
4. Бо она мі гуркотала,
Мі смутному спац не дала.
5. Кароль, Кароль, позрий горе,
Што йувидиш, вшитко твоє!
6. Не виджу нич, лем горичку,
На горичці шибеничку.
7. Ой кобим я о тім ведзяв,
Же я на ній буду весяв!
8. Давби я ю змалювати,
Срибром-златом окувати.
9. А на верху злату баню,
Де положу мою главу.

Вар. 577.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 144, ч. 43. — *Врабель:* Р. Солов. 135. — *Bartoš-Janáček:* Nar. p. moravs. ч. 59.

598 б.

1. Ей пониже Темешвару, |:Гой-я, гой!:| (Рефр.)
Ей пониже Темешвару
Ей жало рано дівча траву, |:Боже мой!:| Рефр.
2. Як-ес жало, так-ес жало, Г. г.
Та на Янічка завовало. Б. м.
3. Янчік, Янчік, білий Янчік, Г. г.
Та подь-же на мня, траву двигай, Б. м.
4. Як я піду траву двигац, Г. г.
Ей будеш мати што повивац, Б. м.
5. Не старамся повиваньом, Г. г.
Ей лем ся старам колисаньом, Б. м.
6. Як повию, так буде спац, Г. г.
Та при колисце не мгу (sic!) вистац, Б. м.
7. Не так моя, яко твоя, Г. г.
Колишме го обидвоя. Б. м.
8. Про што мене мій пан побив? Г. г.
Ей а я йому зле не зробив, Б. м.
9. Зробив ему з дівки жену, Г. г.
Ей юж ю ведут почеплену, Б. м.
10. А і будут гудаци грац, Г. г.
А йа мі будут главку стинац, Б. м.

Вар. 582 аб.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 19, ч. 36. — *Врабель:* Р. Солов. ст. 106.

599.

Тече вода зпод явора, але мутна,
Чому ти сі, моя мила,
Невесела, але смутна.

Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 96.

600.

1. Ей беньки, беньки, бубеньки,
Ей беньки, беньки, бубеньки,
[беньки.
Беньки, беньки, бубеньки.
2. А в тих бубеньках пінязі,
А в тих бубеньках пінязі-нязі,
[-нязі-нязі, пінязі.
3. Підеме з ними до места-места.
4. Купиме за ні пшеннці-нниці.
5. Підеме ми з ньом до млина-
[млина.
6. Дай, Боже, щестя млинарю-
[нарю.
7. Змель же нам тоту пшеницу-
[нпцу.
8. Будеме печи колачи-лачи.
9. Будеме давац убогим-богим.
10. Жеби ся за нас молили-лили.
11. І Пана Бога просили-сили.

601.

1. Як-єм пасла за Дунайом пави, (2)
Де не било за сім рочків трави.
2. А на йосмий травка ся пущала,
На девятім студенку вибрала.

602.

1. Женивбимся, біда моя, (2)
Вандруючи ножкі болят,
Чардаш шпіцекіґоломбом. (Рф.)
2. Жебис била не кумечка,
Билабис мі фраїречка.
3. Лем мі тівко фабірує*),
Же кум куму не любує.
4. Янчік, Янчік, не будь блазен,
Не пропивай вшитко разем.
5. Як пропиеш, не будеш мав,
Прийде зима, будеш жебрав.

Вар. 438 в.

Головацький: Н. п. II, 553. 1-ша стр. — уривок з довшої пісні; порівн. *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 136, ч. 30. Б.

603 а.

1. Бучку при поточку, чем ся не розвиваш?
Молода дзевчино, чем си не заспіваш?
2. Заспівалабим сой, кой не знаю яку,
Поди ня навчити, ти дошнянский**) дяку.
3. Заспівалабим си, миленький, о тобі,
Але бо-с парадний, позераш по собі.

603 б, в.

1. Попід гаєм Феся телятка пасала, (2)
Пасучи телятка[1]) Феся загукала,
Ей Феся загукала.
2. Голос по дубині аж ся розлігає,
В той самой годині[2]) милий прибігає.
3. Што-ж ту, Фесю, робиш, коли вечеріє,
Ци[3]) по ночах ходиш, ци тя сонце гріє?

*) = шкодить. **) з села Дошна.

4. Пасла я[4]) телятка, єдно ся згубило,
Што червеним платком зазначене[5]) било.
5. Поможу я тобі телятка глядати,
А ти мені будеш хорошо сьпівати.
6. Добрі, милий, добрі, я ти засьпіваю,
Ходімо сідати, где я все сідаю.
7. Як си посідали, стали говорити
О своїм коханю, што мают робити.
8. В літі ночка мала, гнет ся перенесла,
Заснули обоє, аж обід винесли.
9. Вишла стара мати, гляне на обоє,
Стала проклинати, што вчинили злоє.
10. А ти стара мати, перестань нас кляти[6]),
Возьму я ти Фесю, не будеш єй мати.

Вар. 89, 284, 430.

Вар. 89: [1]) Телятка пасучи. [2]) А ту в сей годині. [3]) Чом. [4]) Пасалам. [5]) Што червеном латком назначене. [6]) Перестань лаяти.

Чубинський: Труды V, 69, ч. 150. — *Kolberg:* Pokucie II, 150—151, ч. 251—252.

603 г.

Подме, хлопці, подме до той Гамерички, (2)
І я пойдзем з вамі, лем попродам бичкі,
Ей лем попродам бичкі.

604.

Червене яблочко впало мі до води, (2)
Не буду ся женив, бо-м іще молодий,
Бо-м іще молодий.

605 а.

А я хлопец капушан,
Немам жени, лем лем сам.
А нашто мі, нашто[1]) млада жена,
Кед я мам[2]) сам зе собом дост страпленя.

Вар. 605 б.: [1]) А што-же мі, што-же. [2]) Кед я маю.

Врабель: Р. Сол. 138. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, 248, ч. 126. — *Верхратський:* Зап. НТШ. 185.

606.

1. Ой там на горі,
там малюют малярі,
Змалювали черевички
для молодой молодички
за чотири талярі.
2. Ой мамцю моя!
пришли ти мі таляра,
Черевички викупити
од младого маляра.
3. Ой дівко моя,
било літо, не зима,
Било собі заробити,
черевички викупити
од младого маляра.

4. Ой мамцю моя,
боліла ня голова,
Не моглам си заробити,
черевички викупити
од младого маляра.

Вар. 620 а.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 47, ч. 11. — *Де-Воллан:* Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 206, ч. 105. — *Головацький:* Н. п. II, 210, ч. 57. — *Чубинський:* Труды V, 15, ч. 42; 1193, ч. 12.

607.

А наші їмость не пишна,
На воротонька вишла.
Ой спи, їмостю, доволі,
Кед маш вшитко в стодолі.

Головацький: Н. п. II, 531, ч. 2; 533, ч. 8 і 9; 534, ч. 14; 532, ч. 5 і 7; III, в. 2, 200, ч. 6. — *Ів. Колесса:* Етн. Зб. XI, 33, ч. 10. — *Żegota Pauli:* P. l. r. I, ч. 6.

608.

1. Гей пониже селечка, (2)
гейя гей! (Рефр.)
гуси воду пиют,
Гей на шварнім дзевчатку (2)
гейя гей! (Рефр.)
паробци ся биют.
2. Гей паробци, паробци,
не бийтеся на мі,
Гей бо я молодейка,
не пристаю з вамі.
3. Гей під облачком сосна
седем рочків росла,
Гей а я своїй мамі
гей на жель виросла.
4. Гей біля мами-м била,
нич-єм не робила,
Ой косу-м розчесала,
роботи-м ся збила.
5. Гей бо моя мамічка
добра до ховання,
Гей виховала дівча,
та як малюваня.

609.

1. Ой на лови, на лови,
на дзелени дуброви, товаришу мой!
Може тобі заяц, заяц, товаришу мой?
Лем ти собі поволи,
та заяця догониш, товаришу мой!

В другій половині кождої дальшої строфи ось які зміни:

2. Може тобі серна, серна, товаришу мой?
Лем ти собі поволи,
та ту серну догониш, товаришу мой!
3. Може тобі панна, панна, товаришу мой?
Лем ти собі поволи,
та ту панну догониш, товаришу мой!
4. Будеме ся ділиц, ділиц, товаришу мой!
Тобі заяц і серна,
йа мі соболь і панна, товаришу мой!
5. А єсли ти кривда, кривда, товаришу мой!
Тобі вшитка зьвірина,
мі худобна дівчина, товаришу мой!

Roger: P. l. pols. ч. 70. — *Kolberg:* Lud. VI, ч. 404.

610.

Бистра вода, бистра |:ей на каждім Дунаю:|
На тім найбистрейша, де фраїра маю. (2)

611.

1. Як-єм служив ве дворе, ве дворе,
При воєнскей канторе, канторе,
[|:раз:|] (Рефр.)
2. Вислужилем дівчинку,
Седемлетну Ульчинку.
3. А на осмім понєхал,
До Ульчинки-м поєхал.
4. Приехалем пред врата:
Моя Ульцю, пусц мя там!
5. Вишла сестра жалобнє:
Твоя Ульця уж в гробє.
6. Вишла сестра в жалиню:
Твоя Ульця уж в земле.
7. А як на гроб поєхал,
Зараз він ся розплакал.
8. Хто там ходит по гробе?
Я, Ульчинко, ґу тобє!
9. Де-с поділа ти шати,
Што-м ти справляв пред ляти?
10. Сукні-м дала в гармоні[1]),
А корале ве дзвони.
11. Заграйте мі, гармоні,
Мої Ульці кохані.
12. Задзвоньте мі г велькі дзвін,
Моей Ульці вічний вік.

Врабель: Угр. рус. сп. ч. 465. — *Roger:* P. l. pols. ч. 122—124; ч. 134; ч. 296. — *Kolberg:* Lud. VI, ч. 338, 339; XVI, 294, ч. 479; I, 173, ч. 14. — *Sušil:* Moravs. nár. p. 1860, 92, ч. 96.

612 а, б.

1. Я на береженьку стояла, стояла, стояла,
Чистою водою рученьки вмивала, вмивала*).
2. Рученьки біленьки,
Кому ви будете миленьки?
3. Кеби то младому, дай Боже,
А якби старому, хрань Боже.

Вар. б.: *) Рученьки біленьки вмивала, вмивала, вмивала.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 256, ч. 138. — *Чубинський:* Труды V, 9, ч. 20. — *Ів. Колесса:* Етн. Зб. XI, 228, ч. 3,

613.

1. А там долов, а там долов,
там дале, там дале, (3)
Танцувала млинаречка
з млинарем, з млинарем. (3)
2. А то за што, а то про што?
же добре єй меле,
Іде мірка за міречком
на штири камене.
3. Посіяла, посіяла
на долинці лену,
Далабим ся полюбити,
кедбим мала кему.
4. Бо старого неє дома,
а молодий в месце,
А учнятко[2]) небожатко
не уміє еще.

614.

1. Приїхали, (2) козаки з йобозу, (2)
Стали собі, (3) конець перевозу. (2)
2. Стали собі радоньку радити,
Де-же мают коні поставити,
У Марисі коні поставити.

---

[1]) = на органи. [2]) = хлопець, учень.

3. А Марися [та] за круглим столком,
   Пие вино з тим младим пахолком.
4. А пахолек на папері пише,
   А Марися дітину колише.
5. А люляй-же, пренещесне дзецко,
   Куплю я ти кукелечку з чистком[1]).

Kolberg: Lud. II, ч. 151; III, ч. 31, 70; IV, ч. 110.

615.

Кукульочко /:дзе сі, дзе сі була:/, кук, кук, кук!
Же-сь так длуго /:длуго не кукала:/. кук, кук, кук!

Верхратський: Зап. т. 44, 184. — *Bartoš-Janáček:* N. p. moravs. ч. 1022.

616.

А Боже мій, /:Боже мій, Боже мій:/, (2)
Подерся мі кожух мій!

617.

Вишла вен, вишла вен, заплакала,
Чего я ся смутна (2) дочекала, дочекала.

K. Plicka: Eva Studeničová. 22, ч. 15.

618 — v. 571 б.

619.

1. Ой горіла липка, горіла, горіла,
   А моя миленька (2) ой йа под ньов сиділа.
2. Як на ню іскерки падали, падали,
   Вшитки за ньов хлопці ой плакали, плакали.

Вар. 484, 579. (Тут подано паралелі).

620 а.

Ой там на горі
Малювали малярі,
Змалювали черевички
Дівчинонці молоді.

Вар. 606. (Тут подано паралелі).

620 б.

1. Ой ми, яко ми, на дівчата лакоми, (2)
   А дівчата за нами, хотят бити женами. (2)
2. Ой ми, яко ми, але Сидор лисий,
   А прийми го до комори, буде лапав миши.

621.

Міла моя, міла, про Бога тя прошу,
Не ший мі кошулю, бо я і не зношу.

622.

1. Ой Марийо, Матко Божа, прос за нас, і орудуй о нас,
   Аж до свого синочка причиняйся за нас.

[1]) = чісник.

2. Аби нам рачил одпустити вшитки гріхи наши,
   О Паненко Марийо, прос за нас Ісуса!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 125, ч. 13.

623.

1. Мала баба три доньки,
   Всі три били Русинки,
   Всіх повіддавала (2)
   за Божі слуги.
2. Чорнобривую дала за ксендза,
   Білорукую дала за дяка,
   А третую бідную, запащину [підлую,
   лише за хлопа.
3. Котра за ксендзом, їздит в повозі,
   Котра за дяком, їздит на волі,
   А третая бідная, запащина [підлая,
   лише на тачках.
4. Котра за ксендзом, лежит [в подушках,
   Котра за дяком, лежит в перинах,
   А третая бідная, запащина [підлая,
   в пецу на трісках.
5. Котра за ксендзом, та пие каву,
   Котра за дяком, пие гарбату,
   А третая бідная, запащина [підлая,
   з честком приправу.
6. Котра за ксендзом, пішла до [пекла,
   Котра за дяком, до чистиліща,
   А третая бідная, фартушина [підлая,
   просто до неба.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 151, ч. 58. — *Головацький:* Н. п. I, 327, ч. 165; II, 480, ч. 16. — *Roger:* P. l. pol. ч. 516.

624.

В день Божого народженя весели люди, благо-ж їм буде,
Хвалу Богу заспіваймо весело всюди.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 122, ч. 8.

Перегляд і групованнє пісень по змістови.[1]

I. Обрядові пісні.

1. Колядки й щедрівки.

119. Госа, хлопці, до ряду.
346. α) Пішла дівчина.
β) Запалилася вишня.
555. Пришлисме ту щедраци.

2. Гаївки.

(Останки гаївок у піснях, що втратили обрядове значіння).

452. г. Горіла липка. v. 579.
484. в. — v. 579.
519. Ци пустите.
524. Розвилася черешенька.
579. Горіла липка і явір. Вр. 484. в, 619.
619. — v. 579.

3. Собіткові пісні.

53. А на Яна. v. 588. а б.
130. Яне, Яне, сьвятий Яне!
588. а б. А на Яна. Вр. 53.

4. Обжинкові пісні.

5. Співайме, співайме.
78. Вийдь-же, газдине.
607. А наші їмость.

5. Весільні пісні

37. Ей заграй мі, заграй.
47. Пані млада наша.
57. а. Виберайся, Марисю!
б. Требаби нам, треба.
в. Ідеме, ідеме.
г. Не будеме їсти.
58. α) До косцела єдно.
β) На стільци сідати.
γ) Ей кеби ся моя зволя.
65. Пані млада наша.
138. Таньцувавби дружба.
141. Вербина, вербина.
185. Чорна вовна.
199. а. А староста гварит.
б. Там за нашом хижом.
359. Юж минули весіленька.
375. б. Ей до Львова дороженька.
384. а. Позерай, пані матко!
б. Коло той хати зіля.
в. Дав нам ся Бог діждати.
414. б. Така наша пані млода.
в. Ой ми тади ходжували.
г. Пришли нам ту приданяни.
425. Наша млада невеста.
520. — v. 525. б.
525. а. Закукала зазулечка.
б. А чи ти мя, Василеньку.
в. Де ти мене, Василеньку.
г. Закувала зазуленька.
573. Ой хмелю, хмелю.
578. а. Не вступимеся з кута.
б. В нашого сусідонька.

6. Принагідні пісні, співані на весіллі.

7. Ей ци то я, мамічко.
45. Шуміла долина. Вр. 259.
59. Далас мя, мамусю.
121. Гей в лісі черешенька. v. 180.
180. Заквітла, заквітла. Вр. 121.
193. У нашої свашки.
196. Откаль павичка. v. 550. α β.
259. Ей шуміла лещіна. v. 45.
307. Не до терня.
320. Летів орел.
414. ґ. Малам тата. Вр. 444.
444. — v. 414. ґ.
493. д е. Ой Янчік, Янчік.

[1]) Подане по правій руці число кождої пісні ідентичне з числом її ж мелодії, варіянти якої зазначені малими буквами.

Грецькими буквами під одним числом відмічуємо тексти, що мають ідентичну мелодію.

Буквою v. (= vide) вказуємо на найповніший текст даної пісні, при якому перечислюємо всі її варіянти (Вр.).

542. Не жаль мі ничого.
550. α) Летіла пава. Вр. 196.
β) Сунула річка.

7. Хрестильні пісні.

42. Куми мам.
94. Ей ани тото хресня.

II. Духовні пісні.

26. А як ся душечка з тілом розлучала. (Через чистилище до раю).
39. Ішло дівчатко по воду. (Невірний жид стає стовпом).
44. Ой зашли, зашли з неба ангели.
54. Хто то там пукат. (Богач і смерть).
183. Юж иду до гробу.
194. Кой Панна Мария по світу ходила. (Нічліг Марії в мужицькій шопі).
273. З далекой ми країни. (Похорони Марії).
317. Ходив дзядок. (Гостина дідуся у бідного). Вр. 333.
333. — v. 317.
389. а. Ходзіл Адам по раю. (Гріх Адама і його прогнаннє з раю).
б. Ходив Адам по раю.
495. б. Ішло дівча на воду. (Грішна дівчина в пеклі).
564. Допомож нам, Боже.
587. В неділеньку по обіді. (Грішниця перед Христом).
622. Ой Марийо, Матко Божа.
624. В день Божого народженя.

III. Балади й романси.

1. Ой приїхали козаки з обозу. (Тройзіллє).
97. Пасло дівча тай гусоньки. (Брати віднаходять викрадену сестру).
111. Гей довов мі, довов. (Смерть попаді, що втекла з розбійниками).
175. Повіджте, младеньци. v. 560.
176. α) Ей мала мати єдного сина. (Свекруха струйниця невістки і сина). Вр. 493. а.
192. а. Виїжджай, фурмане. (Напад розбійників на візника).
226. Пішов пан на лови. (Пан знеславлює дівчину-пастушку).
227. Де ходив, там ходив. (Убійник милої).
243. Під дубиною, під зеленою. (Початок бал. про голубку і нелюба).
268. β) А там долов під явором. — v. 432. α β
269. Мати сина проклинала. (Син проклятий матірю стає явором).
270. Ішло дівча на воду. (За збанок — пан).
292. А на наші салашині. v. 560.
294. — v. 331. г.
331. г. Серед ночи о північи. (Убійник жінки). Вр. 294.
342. Облетів сокіл. v. 597.
360. β. Йа там в місті на риночку. (Вдова счарувала парубка).
379. Де ти била, моя мила. (Смерть невірного любка).
388. Дубина, дубина. v. 560.
422. а. Ішов жовнір без ліс. (Заблуканий жовнір). Вр. 586.
429. а. Откаль соненько сходило. (Стрілець убив дівчину).
432. а. α) Орала баба заграду. (Король і ковалівна). Вр. 493. г.
432. а. β) В ночи піде, в ночи прийде. (Жінка розбійника). Вр. 268. β, 447, 497. г.
432. б. — v. 560.
439. а. Пішли рибарчици. v. 560.
б. Ішли рибаре на риби. v. 560.
447. Ой дав я ей кошулю прац. v. 422. а. β.
458. А там долов на муравце. v. 559. а.
479. На горі зеленина. (Дівчина обрабована югасами).
486. Зельманова сина мала. (Виїзд удовиченка на війну, кінь післанець).
487. Стала нам ся новина. (Пані забиває мужа). Вр. 495. а в.
493. а. На Чорну гору бежала. v. 176. α.
б. Ішли рибаре на риби. v. 560.
г. Орала бабу заграду. v. 432. а. α.
494. Ой гора, гора, горонька. (Розлука матери з сином).
495. а. в Сталася нам новина. v. 487.
г. З понеділька на вторек. (Початок балади про шлюб брата з сестрою).
495. ґ. Сів си сокіл на грушку. (Сокіл оплакує смерть матери).
497. г. А там долом під явором. v. 432. а. β.
498. β) А там долов під горбочком. v. 597.
536. Там на горі калина. (Початок балади про дівчину, що чарами прикликує милого).
549. в. г. Ой на горі, на горі. (Пастушці займають воли).
552. Купалося дівча в ставі. (Староста знеславлює дівчину).
553. а. Там на горі зимний вітер. v. 571. б.
б. Там на горі Семен жито. v. 571. б.

VII. Любовні пісні.

VIII. Про втрату вінка.

IV. Приколискові пісні.

V. Парубоцькі пісні.

VI. Дівоцькі пісні.

IX. Пісні жіноцькі й про подружне життя.

X. Сирітські пісні.

XI. Вояцькі пісні.

XII. Про еміграцію.

XIII. Жартливі, насмішливі, фривольні й пяницькі.

537. Ой умерла качмаречка.
544. Ци ти циґан.
545. Обернися, дівча, раз.
547. Ей мороз, мороз.
566. Не било то, яко влони. Вр. 188.
574. Як-єм служив на фаре.
580. Ей жеби била не ґубаня.
592. б. Мам я красну заградечку. Вр. 338.
593. Не бой ти ся, моя мила.
596. а. Я си хлопец газдовский.
602. Женивбимся. Вр. 438. в.
605. а б. А хлопец капушан.
606. Ой там на горі. Вр. 620. а.
613. А там долов.
616. А Боже мій.
620. а. А там на горі. v. 606.
б. Ой ми, яко ми.
623. Мала баба три доньки.

XIV. Ріжні теми.

а. Протиставлення бідности й багацтва.

101. Ей калина, калина.
145. Пришов я до корчми.
166. Зелене-м посіяв.
167. Ей Боже мой, Боже.
171. Ей я худобний чловек.
229. ж. Хоц я і худобний.
437. Ей югасе, югасе.
438. б. Боже, Боже, ниц не маме.
297. Штирі бички.
376. γ) Ци ти, дзевча.
386. А сова кральова. (Пташине весілля)
413. а б. Чиє-ж то полечко.
422. в. Виросла мі серед села.
428. а. Як я стадзи пойдзем.
462. Не ходз до нас.
478. β) А Боже мій примилений.
484. а. Кой-сме капусту садили.
496. б. Ей качмар, качмар.
541. А ти старий сиваку. Вр. 596. б.
549. б. А на лучце зеленій. v. 569.
569. А на луці зелені. Вр. 549. б.
570. Ей буде зима.
576. Моя мила.
595. Як я стадзи повандрую.
596. б. — v. 541.
614. Приїхали (2) козаки з йобозу.

б. Історичні спомини.

129. а. γ) Там пришов він на мосце.
150. б. Ей цісарю, цісарю.
468. Як-єм ішов з Будзина.

в. Дітські пісні.

558. Ей піду-же я в лісочок.
600. Ей беньки, беньки.
615. Кукульочко.

г. Поза групованням.

21. а. Ей я старий.
52. Ей дівчатко, лелія. Вр. 216.
69. Та де-ж тота йовечка.
80. Не тота мі кавка.
142. б. Не ход до нас, Янчік.
148. б. А нираз я, нираз.
216. Ей дівчатко, лелія. v. 52.
253. Ганця біла.
283. Побілі, побілі.

д. Неодноцільні пісні.

33. Казала ми мати.
108. Ей кед ня, мамцю.
117. Зазуленько сива.
122. а. Ой Боже мій, Боже.
140. Діти мої, діти.
144. Подме-же ми, подме.
162 а. Вівсейку богатий. v. VII, 168; IX, 136.
420. А чия я, чия. v. VII, 417.
471. Ей біда мене з хижі жене.
609. Ой на лови.

Пісні галицьких Лемків досі були в нас звісні головно лиш із двох збірників: Головацького й Верхратського, що далеко ще не вичерпують пісенного багацтва з тої мало дослідженої закутини української землі. Хоч під етнічним оглядом спільні основи сполучують Лемківщину з иншими частинами української батьківщини, — лемківські народні пісні виявляють багато характеристичних окремішностей не лише в своїх мелодіях, але й у текстах; се позначується вже в самому засобі й доборі пісень, як показує їх перегляд і групування по змістови.

Пісенний репертуар лемківського села складається в більшій части з коротких дво—тристрофових співанок; вже й одна строфа може устоятися як окрема співанка. Часто на пісню складається кілька

строф, звязаних одною темою або мотивом; та ще частіше народній співець лучить свобідно строфи чи то на основі асоціяції думок, чи спільного заспіву (75 β), або одного звороту, навіть одного слова, що повторюється. Однуж строфу стрічаємо раз у такому, другий раз в иншому сполученні (н. пр.: 217 і 367 в; 554 α) і 205). Буває й таке, що в одну пісню злучено строфи або групи строф, які змістом слабо повязані або навіть зовсім не вяжуться з собою, і в яких можна пізнати частини ріжних пісень (ч. 162 а). Отже й у лемківських дрібних співанках повторюється те саме явище, яке завважено при співанні східньо-галицьких коломийок, польських краковяків та в.-руських частушок.

Отсе й спричинює великі трудноші, хитання й сумніви при порядкованні лемківських пісень по змістови; приходиться приділювати пісні місце в тій чи иншій групі відповідно до того, який елемент має в ній перевагу, та навіть творити окрему групу пісень з неодноцільним, мішаним змістом.

Межи дрібними співанками парубоцькими, дівоцькими, любовними й жартливими певно знайдеться чимало танкових пісень, як на се вказує їх віршовий розмір а подекуди й зміст (10, 85, 182 а б, 408, 452 а, 455). Найчастіше вживаною формою тих дрібних співанок є строфа, зложена з двох 12-складових віршів 2 (6 + 6), так само, як у польських краковяках; рідше подибуємо тут 8-складові вірші, що по 4 складаються на строфу 4 (4 + 4), подібно, як в українських шумках.

Та коли східньо-галицькі коломийки, шумки, козачки а також польські краковяки, як пісні κατ᾽ ἐξοχήν танкові, мають не лиш свої типові форми вірша й строфи, але визначуються ще й характеристичним для кождої форми танковим ритмом[1]) (усі підходять під такт $^2/_4$ із знаменним для кождого танка укладом ритмічних мотивів) — межи лемківськими піснями не повелось нам знайти такої типової танкової форми. Оттому то при порядкованні текстів не визначуємо окремої групи танкових пісень.[2])

Обрядові пісні (I гр.), заступлені таким великим числом у давніших збірниках українських народніх пісень, тепер скрізь уже починають загибати; але на Лемківщині (подібно як у західніх Словян) їх вимирання почалося очевидно багато скорше і сягнуло глибше: з колядок повелось нам записати всього 3[3]), — (всі зберігають типову укр. мелодію й старинну форму вірша 5 + 5); з щедрівок 1, з обжинкових пісень 3, а з гаївок збереглись ледви незначні сліди у піснях, що втратили вже своє давнє обрядове значіння. Із усіх обрядових пісень весільні ще й досі найсильніше держаться на Лемківщині; та лиш мала їх частина (6 на 31, а саме: 375 б, 384 а б в,

---

[1]) Форму коломийок обговорили ми в студії „Ритміка українських народніх пісень“ — відбитка з Записок НТШ. Львів 1907, ст. 142—150.

[2]) Краковяковий ритм у лемківських мелодіях доволі рідкий (н. пр. в мел. 610 очевидно польського походження). Лемки співають подекуди й коломийки, та їх розмірно небагато і вони не є характеристичні для лемківського пісенного репертуару (287, 301, 303, 306, 308, 318, 322, 330, 331 а, 332, 334, 337, 341). Замітна річ, що коломийка на лемківському ґрунті подекуди змінює свою типову ритміку: 320, 331 б в.

[3]) Ледви чи се можнаб пояснити неприятливою для записування колядок літньою порою.

378 а б), виявляє в мелодії й типовій формі 7-скл. вірша тісне спорідненння з весільними піснями, співаними скрізь по українській території; лемківські весільні пісні в переважній більшости під оглядом змісту, форми вірша (6 + 6) й мелодії творять окремішній тип. До тогож співають Лемки при нагоді весілля чимало пісень (в значній части насмішливих), що не виявляють тіснішого звязку з поодинокими актами весільного обряду і навіть своїми мелодіями відбігають від весільних пісень; томуж можна їх почути й поза весіллям.

Мабуть від польського люду перейняли Лемки до весільного репертуару пісню, „Ой хмелю, хмелю“ (573) звісну також на Моравії[1]). Польська весільна пісня „Oj przyjechali żołnierze z obozu“ на лемківському грунті (614) здається втратила звязок з весільним обрядом, так само, як давня гаївка „Горіла липка“ (579), що в польській версії співається між весільними. До лемк. обр. пісень взагалі мало знаходимо паралель між піснями західніх сусідів.

Собіткові пісні, не подибувані в инших сторонах української території — се також окремішність лемківського пісенного репертуару по обох боках Карпат, що пояснюється західніми впливами.

Пісні духовного змісту (II гр.) в значній части мають легендовий підклад; декотрі приймають навіть баладовий характер, як н. пр. пісня про грішну дівчину, занесену сатаною до пекла (495 б); замітне тут як і в 587 близьке спорідненне з моравсь. і польсь. варіянтами.

Наш збірник показує наглядно, як багата традиційна поезія Лемків на **баладові пісні** (III гр.), чого досі не добачувано за скупістю етнографічних матеріялів з галицької Лемківщини.

Подибуємо тут чимало балад і романсів, поширених по всьому просторі українських земель і характеристичних для українського пісенного репертуару взагалі: 1. (Тройзілле), 495. г. (Шлюб брата з сестрою), 176. α) (Свекруха отруйниця), 243. (Голубка і нелюб), 269. (Син, проклятий матірю, стає явором), 331. г. (Яким за намовою вдови убиває жінку), 360. (Вдова счарувала парубка), 422. а. (Нічліг заблуканого жовніра), 486. (Виїзд удовиченка на війну), 536. (Дівчина чарами прикликує милого), 559. а. (Жінка [сестра] отруйниця), 560. (Покритка топить дитину), 571. б. (Козак зводить заблукану дівчину), 597. (Мандрівка дівчини з зводителем). Та в дуже значній части засіб і добір балад, співаних на Лемківщині, покривається з баладовим репертуаром Словаків, моравських Чехів а подекуди й Поляків. Се можна сказати як про баладові теми улюблені головно в згаданій словянській групі і поза нею мало де звісні, так також про особливу редакцію декотрих дуже поширених балад і романсів; спорідненне виявляється часто навіть у віршовій будові.

Тут можемо причислити ось які пісні нашого збірника:

97. Брати віднаходять викрадену сестру; розмір вірша у лемківських варіянтах 4 + 3 і 4 + 4, у польських 4 + 3 і 5 + 3, в моравських 4 + 3.

192. а Розбійники нападають на візника.

226. Пан знеславлює дівчину-пастушку; у лемк. і польських вар. двовіршова строфа 6 + 6, 4 + 4 + 6.

[1]) F. Susil: Moravs. n. p. ч. 391. — J. St. Bystroń: „Polska p. l“, ст. 49.

227. Янчік убиває Маґдаленцю: розм. 6 + 6 у лемк., моравських і польських вар.

270. За збанок — пан; строфа 2 (4 + 3), 5 + 5 у лемк. і польсь. вар.

429. а. Стрілець убиває дівчину.

432. а. α) Король і ковалівна: розм. 5 + 3 у лемк. і морав. вар.

432. а. β) Жінка розбійника; розм. 4 + 4 у лемк., словаць., морав. і польськ. вар.

495. г. Сокіл оплакує смерть матери (— милої, у моравсь. вар.); розм. 4 + 3 у лемк. і моравсь. вар.

552. Староста знеславлює дівчину; розм. 4 + 4 у лемк., польсь. і моравсь. вар.

557. Пан поривае дівчину-пастушку; розм. 4 + 4 у лемк. і моравсь. вар.

563. β) Мертвець-коханок; розм. 4 + 4 у лемк., словаць. і моравсь. вар.

572. Поворот з війни раненого коханка; строфа 2 (4 + 6), 8 у лемк. і моравськ. вар.

577. Коханець убиває милу; розм. 4 + 4 у лемк. вар., 4 + 4 і 4 + 3 у моравських.

611. Коханець на гробі милої; розм. 4 + 3 у лемк., польсь. і моравсь. вар.

495. б. (з II. групи). Грішна дівчина в пеклі; розм. 4 + 3 у лемк. польсь., словаць. і моравсь. вар.

В сьому особливому доборі пісень баладового характеру лежить також одна із окремішностей пісенного репертуару Лемків. Показані вгорі спільности Лемків і західньо-словянської групи в обсягу балад і романсів позволяють догадуватися, що Лемківщина відіграла дуже важну ролю в передаванні й обміні пісенних тем межи Україною й Заходом.

Лемківська редакція деяких баладових тем в порівнянні з иншими набирає великої цінности через те, що визначується особливою повнотою й викінченням (н. пр.: 97, 269, 432 а. β) 563 β).

На особливу увагу заслугує сполучення в пісні 563 α) двох баладових тем: 1) свекруха-чарівниця і 2) дочка зозулею прилітає до матери; коли друга тема дуже популярна в українській і взагалі — словянській народній поезії,[1]) то до першої відшукали ми лиш один варіянт лемківський. Цінний також доволі рідко подибуваний варіянт балади про мандрівку дівчини,[2]) що убиває зводителя (589) — тема широко розвинена в мадярській редакції.[3])

Серед мандрівних пісень, якими є балади, тяжко буває дошукатися продуктів місцевої творчости: та годиться звернути увагу на прекрасну баладу про смерть попаді, що втекла з розбійниками (111): є деякі підстави до здогаду, що ся пісня, звісна також на Гуцульщині, повстала серед українських гірняків. Не знаходимо паралель також до

[1]) Сій темі присвячує проф. І. Горак цілу розвідку в виданні „Slovenské písně z Uherskobrodska“. 1926, ст. 71—76.
[2]) J. St. Bystroń: Pols. pieśń ludowa, ст. 75—79.
[3]) R. Gragger — H. Lüdeke: Ungarische Balladen, 1926, ст. 61—64.

пісні про вдову, що передає синка мандрівникам (494). Перейнята від Поляків балада „Стала нам ся новина“ (487) поширилася не лиш серед Лемків, але й дальше на схід, як показують українські паралелі, а також на Моравії.

Приколискові пісні (IV. гр.) не так у текстах, як у мелодіях, що обєднують їх в окрему групу, виявляють тісну приналежність лемківської галузи до спільного українського пня. Одначе й у сій групі зазначуються окремішности лемківського типу, що виступають у текстах і їх віршовій будові (— з малими виїмками 6 + 6). Особливою красою визначується приколискова пісня 478. α) з натяками на тяжке суспільне положення сільського люду.

Пісні парубоцькі (V. гр.), **дівоцькі** (VI. гр.) й **любовні** (VII. гр.) виповнюють найбільші групи в нашому збірникови. Знаходимо тут пісні поширені й улюблені на всьому просторі української етнографічної території, як: 223 аб, 228 б, 229 г, 327 аб, 331 а, 445 аб, 497 б; та їх розмірно небагато, як і пісень спільних Лемкам, Словакам та моравським Чехам, подекуди й Полянам (н. пр. 336, 373, 401 аб, 508, 526, 530, 582). В піснях сеї групи по найбільшій части виступає оригінальна пісенна творчість Лемків по обох боках карпатського хребта. Стрічаються тут правдиві перлини народньої поезії (н. пр. 41, 106, 107 а, 114 б, 218, 354, 459), подекуди з натяками на суспільне лихо в протиставленні бідности й багацтва (232 α, 438 б).

Також серед пісень **про втрату вінка** (VIII. гр.) побіч напливових тем (358 ґ. — [порівн.: Kolberg, Lud, III, 251, ч. 18], 498 α, 598 б) знаходимо чимало льокального творива з прямим вказуванням на ті сфери, від котрих ішла деморалізація у лемківське село (6 α, 113, 229 в, 239). Трагедія зведеної дівчини знаходить собі подекуди ярке освітлення (179, 254).

Межи піснями **жіноцькими** й **про подружнє життя** (IX. гр.) особливо замітні гарні варіянти загально звісних українських пісень (186, 376 β, 378, 392, 510); та знайдуться в сій групі також напливові, чужі пісні (н. пр. 248, 309) й оригінальні лемківські (до тих належать мабуть 128 б, 177, 255, 568 б β).

Сирітських пісень у нашому збірнику не багато; не знаходимо тутки навіть дуже поширеної й типової для репертуару галицького лірника пісні про сирітку, що плаче на гробі матери,[1] хоч її варіянти, майже ідентичні з українськими, широко звісні також на Моравії.[2] З пісень сього розділу найкращі 428 (мабуть місцевого походження) і 477, звісна скрізь по українських землях.

Найбільше чужого напливого елементу знаходимо в групі **вояцьких пісень** (XI. гр.); на се вказує й мова тих пісень, найбільше засмічена чужими словами й формами, як показують отсі приміри: 75 γ, 154, 275, 356 а, 369, 429 б, 433, 469, 488 б, 513, 514, 533, 540, 567. З Лемківщини сі касарняні мотиви із деякими любовними й иншими піснями тогож типу (VII. 518, 526, 530, VI, 585) переходили в східню Галичину; могли їх сюди заносити українські рекрути безпосередно з Моравії, де за австрійських часів мусіли відбувати військову службу н. пр. з Оломунці.

[1]) В. Гнатюк: Етногр. Збірник II, ст. 54. — Головацький: Нар. пѣс. III. 1, ст. 272—278.

[2]) F. Sušil: Moravs. nár. pís. 1860, ст. 159—162, ч. 159.

Оригінального й вартного в сій групі небагато. В усякім разі замітна тут влучна характеристика крівавого жовнірського хліба: „Кельо рази вкушу, заплакати мушу“ (348). Із довших, популярних у східній Галичині пісень про жовнірську долю знаходимо тут лиш один неповний варіянт пісні про смерть жовніра на чужині (341).

Виїмковим способом попали в лемківське село та перейшли в устну традицію дві поезійки Федьковича „Марш на Італію“ й „Під Кастенедолев“, злучені в одну вояцьку пісню (398), до якої зложено очевидно вже в селянській сфері гарну мелодію, зовсім в дусі народніх пісень.

Без порівняння цінніші є лемківські пісні **про зарібкову еміграцію** (XII. гр.) на Мадярщину й Моравію (93, 347), як водилося за австрійських часів, і до Америки (тут належать всі инші пісні сеї групи). Усе те — пісенні новотвори; вони кидають світло на пролетаризацію селянства, що примушує безземельного Лемка до еміграції (326 б, 331 б), та на тяжкі умови праці й визискування українських робітників по фабриках і копальнях на чужині (331 в, 356 б).

На сьому підкладі розгортаються реалістичні образки родинного життя (356 б) й прекрасно оспівані особисті переживання: прощання з рідним краєм, розлука мужа з жінкою, милого з милою, дочки з матірю, поворот і звістка про смерть матери (233 α, 235, 267 аб, 395, 543 в).

Дві найдовші а може й найкращі пісні сеї групи (331 б, 356 б), як показує їх мова, зложили не Лемки, а мабуть укр. емігранти із карпатських околиць східньої Галичини.

Гумор, жарт, сатира, що скрізь виблискують в українській народній поезії, характеристичні також для лемківського пісенного репертуару, в якому завоювали собі окрему доволі обємисту групу. До **жартливих і насмішливих пісень** (XIII. гр.), що зображуючи життя із комічної сторони творять неначе вибір із ріжних груп, причислили ми також пісні фривольного змісту й про пияничення.

В сій групі, подібно як у V—VII, можна розріжнити три категорії пісень: 1) Загально звісні й скрізь поширені українські пісні, як 427 (А мій милий захвоів), 606. (Малярі), 623. (Три бабині дочки), 198. і 515. аб (Про жінку пиячку), 240. а. (Люлька), 298, 306, 312. (Невірна жінка). 2) Чужі напливові пісні, переважно чесько-моравського походження, що заступлені в сій групі досить значним числом (240 б, 252 абг, 403, 407 аб, 410 б, 499, 544, 190 а, 370, 489, 592 б). 3) Місцеві лемківські пісні, яких набереться найбільше.

Ся остання категорія має перевагу також у групі **пісень на ріжні теми** (XIV. гр.).

Особливої уваги заслуговують тут пісні, у яких досить сильно відзивається с у с п і л ь н а н о т к а — протиставлення бідности й багацтва (101, 171, 437) та домагання суспільної справедливости, н. пр.: „Ей порівнай ти, Боже, вшитких людий зо мнов“ (167), „Хоц я і худобний, з худобного дому, так мі Панбіг світит, як і богатому“ (229 ж).

І с т о р и ч н і с п о м и н и про 1848 р. лиш невиразно проблискують у піснях 129 а γ, 150 б, 468.

До групи пісень на ріжні теми зачислили ми пісні співані дітьми й для дітий (558, 600, 615), пісню про пташине весілля (386), ловецьку пісню моравського чи польського походження (609), неодноцільні пісні, мішаного змісту, і декілька инших пісень ріжного змісту, що не підходять під групування.

Отсей короткий перегляд пісень нашого збірника по їх змістови й порівняння з піснями, записаними в инших сторонах української землі, а також із словацькими, чеськими й польськими народніми піснями приводить до ось яких висновків: 1) Пісенна творчість Лемків у своїх основах і найдавніших верствах тісно звязана з українською традиційною поезією. 2) Крім того Лемки по обох сторонах карпатського хребта вспіли витворити свій окремий і то багатий засіб пісень місцевого походження, пісень незвісних в инших сторонах української землі; притім галицькі Лемки перейняли багато пісень від закарпатських, як показують часто подибувані в піснях нашого збірника мадярські слова (н. пр. 474) та географічні назви з південного Підкарпаття. 3) Лемківський пісенний репертуар покривається подекуди — в одних групах більше, у других менче — із засобом народніх пісень Словаків, моравських Чехів, подекуди й Поляків: усі вони мають деякий процент спільних пісень та пісенних тем і мотивів особливо популярних і люблених у тих країнах; се результат довговічніх сусідських взаємин та живої ендозмози культурних впливів.[1]) Усе те спричинює окремішности лемківського пісенного репертуару; показується, що Лемки, своїм територіяльним положенням, найдальше на захід висунена вітка українськото народу, як під оглядом язиковим, так також що до змісту й добору пісень і їх мелодій найдальше відбігають від рідного українського осередка.

Щоби влекшити зрозуміння пісенних текстів тим, що не знають лемківського говору, держались ми в транскрипції ось яких правил:

1) Діялектичні форми минувшого часу, що повстали із стягнення дієприкметника присудкового на *-лъ, -ла, -ло* із відміною дієслова *єсмь* пишемо разом: ходивєм, ходивєсь, пришлисме; так само скорочені форми дієсл. *єсмь* в сполуці із давньою дієсловною формою *бы*, отже: бим, бис, бисме.

2) Одначе в сполуці з иншими частями мови: прикметниками, займенниками, числівниками, прислівниками, — де форми дієслова *єсмь* виступають як енклітики, — відділюємо їх крисочкою: Зелене-м посіяв (166); ей же-сте мі наклали (7); як-єс танцувало; та де-єс ночувало (10): так-сте мя минули (46 а); ани-м не палила (48); по што-сме ту пришли; який-єс мі цежкий (72 *α*); чей-сте ви го нашли (75 *α*).

3) Так само відділюємо крисочкою від попереднього слова енклітичне *-же, -ж*.

Через те впроваджуємо менче приємний для ока, але вигідніший для скорого зрозуміння спосіб писання, н. пр.: „та де-же-с ночувало“; „ци-же-м не ґаздиня“.

---

[1]) Моравія славиться багацтвом і красою баладових пісень. (Се признає P. Eisner: Volkslieder der Slaven. Leipz. ст. 25) Збірник Фр. Сушіля (Moravs. nár. p. з 1860 р.) містить понад 100 балад і романсів (ч. 85—189). Одначе не місце тут торкатися складного питання про запозичування й передавання пісень від одного народа до другого. Прослідження мандрівки пісенних мотивів вимагає окремої студії, що мусілаб опертися на монографічному трактованні кождої теми, як се почав робити І. Франко в своїх „Студіях над українськими народніми піснями“.

4) Разом пишемо придихове *й*, н. пр.: йони, йумерла; *йа*, котре тим способом відріжнюємо від займенника *я*: „Йа знала я, знала“ (72 *α*).

Нотовання фонетичних особливостей лемківського говору — се окрема ділянка, в котру не могли ми входити. Тут завважимо лише принагідно, що при декотрих записах по фонографу дуже виразно виходить *ы*:

226. ловы, волы, скрыла, ліщины.

367. а. Андрівкы, дівкы, вербинкы.

Може бути, що nom. і acc. plur. у формах: шати чорненької, діти дрібненької (269) — треба звести до звука *ы*.

При зустрічі двох шелестівок тверда перед мягкою виявляє у вимові неоднаковий ступінь мягкости; тому ж пишемо *співаю* побіч *сьпіваю*; *світи* побіч *сьвіти*.

Доповнення.

При вказуванні паралель до текстів і мелодій нашого збірника покористувались ми крім видань вичислених на ст. 275—6 ще й отсими збірниками:

* *Frant. Sušil:* Moravské národní písně s nápěvy do tekstu vřaděnými. 2 вид. 1860 р.

* *Dr. Ferd. Tomek — Dr. Jiři Horák:* Slovenské pisně z Uherskobrodska. 1926.

* *Ján Geryk:* Slovenské l'udové piesne z Púchovskej doliny. Bratislava, I, 1922, II, 1926.

* *Karol Lipiński:* Muzyka do pieśni polskich i ruskich ludu galicyjskiego, zebranych i wydanych przep Wacława z Oleska. Львів 1833.

* *Kar. Plicka:* Eva Studeničová spieva. 1928. Вид. Matica Slovens.

Паралелі до текстів.

(Доповнення).

До числа:

9. Sušil: Moravs. n. p. — ч. 371.
28. „ „ „ ч. 226.
54. „ „ „ ч. 9, вар. 1, 5, 6, 10 (мала подібність).
57. в. Sušil: Mor. n. p. — ч. 632.
65. „ „ „ ч. 531, вар. 9.
69. Гнатюк: Етногр. Збір. IX, — 68, ч. 51.
75. *α*) Sušil: Mor. n. p. — ч. 531.
    δ) Plicka: Eva Studen. — 57, ч. 43.
81. Sušil: Mor. n. p. — ст. 662.
83. б. Sušil: Mor. n. p. — ч. 630, вар. 7; 647.
84. Sušil: Mor. n. p. — ч. 463.
97. „ „ „ ч. 175.
98. б. *α*) Kolberg: Lud IV, — 62-63, ч. 254.
108. Sušil: Mor. n. p. — ч. 765.
125. „ „ „ ст. 637.
128. б. „ „ „ ст. 669.
132. б. „ „ „ ч. 716.
133. а. „ „ „ ч. 531, вар. 10; 682, вар. 3.
165. Sušil: Mor. n. p. — ч. 262.
166. „ „ „ ч. 590.
172. „ „ „ ст. 508.
176. „ „ „ ч. 157.
    Tomek-Horák: Slovens. p. — ч. 26.
182. а. Kolberg: Lud IV. — 61. ч. 247.
183. Sušil: Mor. n. p. — ч. 56.
190. Sušil: Mor. n. p. — ч. 396.
192. а. „ „ „ ч. 106.
194. „ „ „ ч. 25.
    Kolberg: Lud XII, ст. 310.
195. Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 26.
199. б. Sušil: Mor. n. p. — ч. 626, вар. 3.
    Kolberg: Lud X, 281, ч. 139.
    Tomek-Horák: Slovens. p. ч. 93.
212. Bartoš-Janáč.: N. p. mor. — ч. 141.
217. Sušil: Mor. n. p. — ч. 341.
220. Kolberg: Lud II, 135, ч. 164; VI, 106, ч. 195.
226. Kolberg: Lud IV, 152, ч. 302.
227. „ „ „ 50, ч. 215; XII, 216, ч. 419.
    Sušil: Mor. n. p. — ч. 141.
229. б, Wacł. z Oleska: P. l. g. 149, ч. 412.
    в. Kolberg: Lud III, 265, ч. 26; 296, ч. 66; 306, ч. 84; X, 119, ч. 45; X, 280, ч. 135; XI, 89, ч. 39.
    Sušil: Mor. n. p. — ч. 531, вар. 3.
232. *β*) „ „ „ ч. 761, вар. 2.
236. б в. „ „ „ ч. 572.
    Tomek-Horák: Slovens. p. — ч. 13.
247. а. Wacł. z Oleska: P. l. g. 409, ч. 275.
    Kolberg: Lud II, 127, ч. 145; VI, 112, ч. 209.
    Sušil: Mor. n. p. — ч. 770.
250. а. „ „ „ ч. 468.

266. Sušil: Mor. n. p. — ч. 381.
269. Головацький: Н. п. II. 585. ч. 18; 712, ч. 15.
Чубинський: Труды V, 834. ч. 406.
Tomek-Horák: Slovens. p. — ч. 20.
Bystroń: Pols. p. l. ст. 88.
Bartoš-Janáč.: N. p. mor. — ч. 1.
Sušil: Mor. n. p. — ч. 146.
270. Gragger-Lüdeke: Ungar. Ball. — 39.
271. Sušil: Mor. n. p. — ч. 201. вар. 3.
275. „ „ „ ч. 767.
297. „ „ „ ч. 724, вар. 2.
326. а. „ „ „ ч. 575, вар. 3, 4.
340. б. „ „ „ ч. 567.
344. б. „ „ „ ч. 194.
345. а б. Kolberg: Lud X, 86, ч. 15; 313, ч. 157.
347. Sušil: Mor. n. p. — ч. 726, вар. 3.
349. „ „ „ ч. 324; ч. 795, вар. 5.
355. Kolberg: Lud IV, 34, ч. 166.
357. Sušil: Mor. n. p. — ч. 425.
Kolberg: Lud IX, 178. ч. 38.
358. б Sušil: Mor. n. p. — ч. 556; 663, вар. 2.
Kolberg: Lud XII, 12, ч. 22.
в. Sušil: Mor. n. p. — ч. 212.
Kolberg: Lud III, 288, ч. 54; IV, 9, ч. 113; 100, ч. 115—116; XII, ч. 25—27.
Гнатюк: Етн. Зб. IX, 65, ч. 24.
г. Kolberg: Lud III, 251, ч. 18.
364. Sušil: Mor. n. p. — ч. 302.
365. б. „ „ „ ч. 295.
Kolberg: Lud III, 258, ч. 20; IX, 240, ч. 100.
367. в Sušil: Mor. n. p. — ч. 365, вар. 8.
369. Kolberg: Lud VI, 179, ч. 355 в.
373. „ „ II, 135, ч. 162; VI, 144, ч. 287.
386. Kolberg: Lud X, 107, ч. 33.
389. а. Bartoš-Janáč.: N. p. mor. — ч. 2053.
Sušil: Mor. n. p. — ч. 30.
396. „ „ „ ч. 738.
399. „ „ „ ч. 711.
401. а б в. „ „ „ ст. 659.
402. Kolberg: Lud IX, 164, ч. 26.
413. а. Sušil: Mor. n. p. — ч. 727, вр. 7.
б. Bartoš-Janáč.: N. p. mor. ч. 1154.
415. Sušil: Mor. n. p. — ч. 536.
417. Kolberg: Lud X, 194, ч. 52.
421. Sušil: Mor. n. p. — ч. 258, вар. 3; ч. 789, ст. 633.
429. Bartoš-Janáček: N. p. mor. ч. 28. a.
446. Sušil: Mor. n. p. — ч. 622, вар. 6, 7, 8. (мала подібність).
452. в. Sušil: Mor. n. p. — ч. 196. вар. 3.
454. „ „ „ ст. 508.
459. „ „ „ ч. 310.
Kolberg: Lud XII. 6—7. ч 11—14.
478. α) Sušil: Mor. n. p. — ч. 761, вар. 3.
488. б. „ „ „ ч. 416.
489. „ „ „ ч. 220.
490. б. Bartoš-Janáč.: N. p. mor. ч. 531, вар. 8.
493. а. Головацький: Н. п. II, 711, ч. 14.
495. б. Sušil: Mor. n. p. — ч. 20; вар. на ст. 775.
Kolberg: Lud XII, ст. 308.
505. б. Sušil: Mor. n. p. — ч. 292.
514. Bartoš-Janáček: N. p. mor. ч. 778.
519. Kolberg: Lud XI, 199, ч. 90.
Sušil: Mor. n. p. — ст. 730—731.
521. б. „ „ „ ч. 787, ст. 628.
525. „ „ „ ч. 555.
541. Kolberg: Lud X, 192. ч. 50; 268, ч. 123.
555. Kolberg: Lud X, 197, ч. 55.
559. а. Kolberg: Lud XII, ст. 210—211.
Bystroń: Pols. p. l. — 72, ч. 16.
560. Kolberg: Lud X, 234, ч. 81; XII, ст. 220—222.
563. α) Kolberg: Lud XI, 197, ч. 86.
β) Sušil: Mor. n. p. — ст. 791—792.
566. „ „ „ ч. 556. f.
573. „ „ „ ч. 591.
Kolberg: Lud IX. 195, ч. 50; 216, ч. 70; 237, ч. 95; X, 96, ч. 24; 289, ч. 145; 295, ч. 147; XI, 64, ч. 32.
579. Sušil: Mor. n. p. — ч. 792.
Kolberg: Lud X, 277, ч. 129; XI, 57, ч. 10; 61, ч. 19; 180, ч. 64.
582. а б. Sušil: Mor. n. p. — ч. 731.
585. „ „ „ — ч. 484.
Bartoš-Janáč.: N. p. mor. ч. 442.
587. Sušil: Mor. n. p. — ст. 774.
Kolberg: Lud XII, ст. 309.
592. б. Geryk: Slovens. l. p. ч. 43.
597. Головацький: Н. п. III, 149, ч. 21; 151, ч. 24.
Sušil: Mor. n. p. — 777.
Чубинський: Труды V, 1082, ч. 218.
609. Sušil: Mor. n. p. ст. 622.
611. Kolberg: Lud XII, ст. 218.
617. Sušil: Mor. n. p. — ч. 529.
623. „ „ „ ч. 786, ст. 622—624

Паралелі до мелодій.

Покликуючись на видання народніх пісень з мелодіями (перечислені на ст. 275—276 і 453) наводимо лиш назвище автора; заголовок видання (в скороченні) подаємо тільки в тих випадках, коли користуємося двома або трьома збірниками одногож автора. Мелодії, на які вказуємо, не завсіди є в повному розумінні варіянтами до пісень нашого збірника. Тяжко буває означити ріжні ступні споріднення чи лише подібности й аналогії, що виступають або в цілости даної мелодії, або лише в її ритмічній чи мелодичній структурі і то часами лиш ув одній частині мелодії. **Наглядне, безсумнівне споріднення звичайно зазначуємо зіркою.**

Мелодії з галицької Лемківщини досі були звісні лиш із збірника Ст. Людкевича: Галицько-руські народ. мелодії. Етнографічний Збірник XXII, ч. 1416—1503.

1. Людкевич: 481*, 482, 483.
Квітка: Етн. Зб. 497*.
Ів. Колесса: 295, ч. 6; 271, ч. 16; 293, ч. 3, (силаб. схема).
Kolberg: Lud III, 298, ч. 70*; XVI, 254, ч 405*.
2. Ів. Колесса: 280, ч. 28.
3. Людкевич: 223; 1466*.
Коціпінський: I, 18.
10. Kolberg: Рок. II, 54, ч. 64.
13. Квітка: Етн. Зб. 38.
15. Kolberg: Lud X, 327, ч. 163.
16. Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 89.
21. а. (порівн. 49) Людкевич: 320.
Лисенко: Зб. у. п. IV, ч. 35.
24. (порівн. 83) Ів. Колесса: 273, ч. 19.
Людкевич: 261.
Sušil: до ч. 531. вар. 2.
26. (порівн. 31. а) Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 58, 59. 60, 61.
Людкевич: 305.
Kolberg: Рок. II. 267, ч. 494.
31. а б. Людкевич: 286.
32. Людкевич: 379.
Ів. Колесса: 155, ч. 4.
Квітка: Етн. Зб. 23. (силаб. схема).
33. Людкевич: 1451.
34. Sušil: 725.
36. Ів. Колесса: 163, ч. 2. а.
39. Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 8.
42. (порівн. 47). Людкевич: 273*; 277*.
44. Лисенко: Обрядові п. IV. Колядки, ст. 4, (подібність у початк. тактах).
45. Людкевич: 1423*.
46. а б. Квітка: Етн. Зб. 510.
Людкевич: 287, 289.
Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 64*.
47. Ф. Колесса: Н. п. з Підкар. 56*.
Ів. Колесса: 155, ч. 3*.
Bartoš-Janáček: 116* в.
53. Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 20*.
55. Geryk: Slovens. l. p. II, ч. 20.
57. Людкевич: 1422*.
Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 91*.
64. Bartók: Ungar. V. 163, 177*.
70. Людкевич: 1452*.
72. Kolberg: Lud I, 266, ч. 35* в, с.
73. Людкевич: 1444* а.
Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 90, 93*.
75. Roger: 232* (і текст).
Kolberg: Lud I, 281, ч. 38 a, m; XVI, 266, ч. 427.
78. Квітка: Нар. мел. 51, ч. 40.
Ів. Колесса: 30, ч. 10; 188, ч. 66.
Kolberg: Pok. II, 155, ч. 259. а б.
„ Wołyń 92.
„ Lud XVI, 205, ч. 225.
Ф. Колесса: Гаївки ч. 11.
82. (порівн. 24) Людкевич: 239; 1432*, 1433*, 1450.
83. Geryk: Slovens. l. p. II, ч. 98.
85. Bartoš-Janáček: 110 а. (закінчення).
86. Лисенко: Зб. у. п. VI, ч. 13.
92. Людкевич: 1442.
96. (порівн. 99. а) Kolberg: Pok. II. 76, ч. 110; 217, ч. 405; 221, ч. 411.

ч. 64; XVI, 165, ч. 113; 189, ч. 173; 224, ч. 295.
Sušil: ч. 198 (текст ч. 391).
576. Людкевич: 1445.
Лисенко: Зб. у. п. II, ч. 18. (укл. фраз).
577. Bartoš-Janáček: 59*.
578. Людкевич: 2—9; 11 (констр. мел.); 13, 17: 18—29*; 31—34*; 41—45*; 30, 35—40, 46.
Ів. Колесса: 31, ч. 1*: 167, ч. 1*.
Ф. Колесса: Н. Дума I, 4*.
Квітка: Етн. Зб. 89, 95.
Сенчик: 10*.
Kolberg: Lud XVI, 163, ч. 100; 188, ч. 169; 198, ч. 193; 241, ч. 363; 244, ч. 373 (ритм. сх. і уклад фраз).
581. Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 12.
582. Bartoš-Janáček: 271. d. (деяка подібність).
584. Bartoš-Janáček: 439, 606*.
Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 8*.
585. (порівн. 596 а.)
Квітка: Етн. Зб. 273. (констр. мел. і ритм).
Bartoš-Janáček: 124 (перші чотири такти); 442* (і слова); 1329 (перші такти).
Kolberg: Lud IV, 101, ч. 188 (перші такти); 108, ч. 207. (конструк. мел.); 109, ч. 212; 110, ч. 213.
586. Людкевич: 491—492, 494, 498, 501—508.
587. Людкевич: 140, 141.
Ів. Колесса: 20, ч. 25.
Kolberg: Pok. I, 137, ч. 43.
Квітка: Етн. Зб. 164, 168, 195, 197*.
Kolberg: Lud XVI, 109, ч. 9.
Плосайкевич: 15.
Сенчик: 53, 54, 64.
Sušil: 514. вр. 2. (деяка подібн.).
590. Bartók: Ungar. V. 303* a.
592. Bartoš-Janáček: 736.
Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 43* (і слова).
Sušil: 694.
595. Людкевич: 445, 446.
597. (порівн. 595).
Людкевич: 385, 389*, 382.
Ів. Колесса: 240, ч. 2; 272, ч. 17. (констр. мел.)
Квітка: Етн. Зб. 481.
Kolberg: Pok. II, 203, ч. 374. (уклад рядків).
Лисенко: Зб. у. п. II, ч. 8.
Sušil: ч. 174; ч. 734, вр. 3. (деяка подібн.)
598. Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 24. (мала подібн.)
599. Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 96.
600. (порівн. 575). Людкевич: 556.
Лисенко: Обрядові п. V. (Весілля) ч. 20, 24 (подібність у характері мел.)
K. Plicka: 16, ч. 9. (мала подібн.)
601. Людкевич: 1454*.
Ів. Колесса: 171, ч. 17.
Лисенко: Зб. у. п. V, ч. 9: ч. 5. (констр. мел. і ритм. сх.)
603. Людкевич: 328*.
Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 101*.
Квітка: Етн. Зб. 514*.
605. Bartoš-Janáček: 1137. (початк. такти).
Tomek-Horák: Slovens. l. p. ст. 26, ч. 38 (перші 4 такти).
606. (порівн. 620).
Ів. Колесса: 47, ч. 11.
Квітка: Нар. мел. 202, ч. 197*.
Lipiński: 150* (укр. мел.)
607. Bartók: Volksmus. d. Rum. 181, ч. 206. (головний мотив).
609. Lipiński: 10*. (польсь. мел. і текст).
Sušil: ч. 786, ст. 622—3* (і слова).
611. Людкевич: 358.
Roger: 93 (ритм.).
612. Ів. Колесса: 89, ч. 6; 228, ч. 3*.
617. Plicka: 22, ч. 15. (деяка подібн.)
619. (порівн. 484 в., 579).
Квітка: Етн. Зб. 44 (сплаб. сх. і ритм).
Ф. Колесса: Гаївки 116*.
620. (порівн. 606).
Ф. Колесса: Н. п. з Підк. 32.
Bartók: Ungar. V. 45. (останні такти).
623. Людкевич: 1009*.

Достережені похибки й пропущення.

Ст. 16, ч. 52 — силабічна схема має бути: 2 (1 + 6 + 6)
„ 27, „ 87 — третій вірш — м. б.: „...Гой же будеш писати“.
„ 34, „ 105 — пропущено означення околиці: Сяніччина.
„ 35, „ 109 — м. б.: „Горе, рибко, горе“
„ 91, „ 248 — уклад мотивів — м. б.: AḂ, $(CD)^{bis}$ Ḃ
„ 101, „ 267 а — пропущено при ключі ♭ на третій лінії.
„ 107, „ 282 — уклад мотивів — м. б.: ȦÄ, $\dot{A}C^{refr.}\ddot{A}D^{refr.}$
„ 119, „ 318 — пропущено означення місцевости: Висова.
„ 146, „ 374 — „ „ „ Ганчова
„ 155, „ 388 — силаб. схема м. б.: (6̇, 6̇), (6̈, 6̇)
„ 165, „ 409 — пропущено означення місцевости: Лосє.
„ 188, „ 452 г — в третьому такті — над нотою *b* м. б.: ♮
„ 197, „ 476 — пропущено другий вірш: „А хтож мені до дому принесе?“
„ 205, „ 491 — в тексті м. б.: „Ой йа Боже мій“...
„ 206, „ 491 — „ „ м. б.: „Ой то мя не взяв, што мя любив“.
„ 208, „ 493 г — другий вірш — м. б.: „Йа пришов 'д ній сам пан“
„ 209, „ 493 е — в останньому такті м. б.: fis^2 (не f^2)
„ 217, „ 505 а — пропустити знаки підвисшення при ключі (fis^1)
„ 246, ч. 562 — в передостанньому такті пропущено ♮ перед *g*.
„ 250, „ 570 а — пропущено означення околиці: Сяніччина.
„ 276 — 17-ий рядок з дол. — пропущено: Матеріяли до укр. етнології, XVI.
„ 276 — 2-ий „ „ „ — надруковано: „молодії“, м. б.: мелодії
„ 277 — 21-ий „ з гори — „ „поясненням“, м. б.: поясненнями
„ 278 — 19-ий „ „ „ — пропустити: Вар. 614.
„ 278 — 27-ий „ „ „ — „ III, ч. 31.
„ 279 — в паралелях до ч. 6 β — м. б.: *Гнатюк:* Етн. Зб. IX, 68, ч. 55.
„ 279 — під ч. 11 пропущено: *Лисенко:* Зб. у. п. II, ст. 76.
„ 294 — остання цифра під ч. 88 м. б.: 603 б в.
„ 299 — 9-ий рядок з дол. — надруковано: „по пасочку“, м. б.: по поточку.
„ 300 — 3-тій з гори — „ „сорце“, м. б.: серце.
„ 308, ч. 154 — другий вірш — „ „Ей ту ей маш“, м. б.: Ей ту єй маш
„ 313 — 12-ий рядок з дол. — „ „ч. 309“, м. б.: 14.
„ 314 — під ч. 179 пропустити: Вар.
„ 323, ч. 220 — вірш 8-мий — надруковано: „Прийдем“, м. б.: Прийдеш
„ 361, „ 359 — „ 2-гий — „ „циґанім“, м. б.: циґанцім
„ 362, „ 360 β — „ 1-ший — м. б.: Йа там в місті і т. д.
„ 370 — 14-ий рядок з гори — надруковано: „ч. 386“, м. б.: 409.
„ 373 — 7-ий „ „ „ — м. б.: *Головацький:* III, в. 2, 527, ч. 1—3.
„ 379, ч. 422 б, — 2-а строфа — надруковано: „притомну“, м. б.: по тому.

Ст. 381 — 22-ий рядок з гори — пропустити: *Головацький:* Н. п. II, 729, ч. 14.
„ 383 — при ч. 432 б vide — надруковано: „439 б“, м. б.: 560.
„ 385 — 12-ий рядок з гори — „ „288, 429 б“, м. б.: 388, 439.
„ 395 — 16-ий „ „ „ — пропустити: і 175.
„ 404 — 1-ий „ „ „ — „ і 503.
„ 408 — 6-ий „ „ „ — надруковано: „нравда“, м. б.: правда
„ 416 — паралелі до ч. 555 — пропущено: *Головацький:* Н. п. III, в. 2, ст. 526.
„ 443—445 — пісня 397 „До саду, дівчата, до саду“ (вар. 466 б), поміщена в реєстрі любовних пісень, належить до гаївок. Тут належить мабуть також пісня „На пецу молотил“ (531), вичислена між жартливими пісн. на ст. 445.
„ 449 — 12-ий рядок з дол. — надруковано: „варіянт лемківський“, м. б.: варіянт, також лемківський.
„ 455 — пропущено: ч 29 — Lipiński: ч. 158.
„ 459, ч. 397 — пропущено: Ф. Колесса: Мел. гаївок ч. 89—93.
„ 461 — пропущено: ч. 508 — Ф. Колесса: Нар. п. з Підк. ч. 148.

На варіянти до текстів, розкинені під ріжними числами нашого збірника, впорядкованого по мелодіям, вказуємо під дотичними текстами; та найдокладніше (з доповненням пропусків) зібрано ті вказівки в уступі: „Перегляд і групування пісень по змістови“ -- ст. 438—446.

ЗМІСТ.

Тексти.